கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா.

குமரகோட்டச் சுப்பிரமணிய சுவாமி

திருவருட்டிறத்தால்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சீஷரும்

மெ- ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

தில்லைவிடங்கன் பிரபலித்துவான்

மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் புத்திரபிரபௌத்திரருமாகிய

தி. கு. வேலுசாமிப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீமான் சரவணப்பெருமாள் முதலியாரவர்கள்

(பர்மாவில் சப்டிவிஷனல் ஆபிஸர்.)

பேருதவியைக்கொண்டு

மெ- தலாசிரியரவர்களால்

சென்னை - புரசை,

ராமநிலய விவேகாநந்த அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1918-பிரமாதீசஷு இடபரவி

சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துலிதத்துவாணுபம

இத்தாலாசிரியருடன் கல்விபயின்றவருமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ பழனிக்குமாரசுவாமித்தம்பிரானவர்கள்

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாமேவு கயிலாய பரம்பரையா வடுதுறைமா வாதீனத்திற் [பப்
ரமேவுவிறல்வெண்பாப்புலியெனும்பேரளித்தவொருபரிசிற்கேற்
பூமேவுசெருட்கந்தபுராணமதை வெண்பாவிற்பொருள்குன்றுமே
யேமேவுபலயமுமினிதுதரன்கியற்றினனவன்யாரென்னில். (க)

அருந்தில்லை விடங்கனமர்தருசுப்பராயவே ளளித்தமைந்தன்
பெருந்தில்லையம்பலத்துளாடியடிமனத்திருத்தும்பெருமையாளன்
மருந்துநிகராம்வேலுசாமியெனுமாமத்தோன்வாரிக்கொப்பாய்ப்
பொருந்துதமிழுணர்ந்தவனென்னகக்கணிலு முகக்கணிலும்பொலி
[வான் மன்னே. (உ)

மேடி ஆதீனத்துஞான கடாராசர்பூசை
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளியற்றியருளிய
அாங்கேற்றற் சிறப்பு.

நிலமார் குருசுப்பிரமணியஞானகுருவா லிருவகையாங்
குலமார் தீக்கைபெற்றதவகுரிசில்தில்லைவிடங்கனெனுந்
தலமார் சுப்பராயவே டந்தனயன் தமிழ்க்கல்விப்
பலமார் தூறைசையாதீன வித்துவானென்றேபகரும். (க)

திங்கள் போலுங் கல்வியினுற் றிகழ்மீனாட்சி சுந்தரனும்
புங்கமாரும் பெருஞ்சீர்த்திப்புலவன்றன்பாலேகற்றோன்
சங்கையறவே சொற்பொருள்சொல்தகையார்வே லுச்சாமியெனுங்
கங்கைகுலத்தோன்கந்தன்றன்கழற்கேயன்பு மிகவுடையோன். (உ)

வேறு

சீர்தருபதினெண்சதத்திருபதின்மேற்றிகழுமொன்பானைச்செ
மேர்தரு சாலிவாகனசகாப்தமியைபிலவற்கவற்சரத்திற் [ப்பு
சார்தரு மிடபமிதுதவார்ச் சசம்கல்லுத்திரமொன்பா
னூர்தரு தேதிசேர்தருகின்ற வணிதிகழ் சுபதினமதனில். (ஊ)

வேறு

கீர்தமார்பொழில்சூழ்கச்சிக்கலின்மிகு குமரகோட்டத்
தெய்தையாங்குமரன்மூன்னரியற்புலவோர்களாக
வந்தவருனங்களிக்கமாபிரசங்கஞ்செய்து
கந்தபுராணவெண்பாக்கவியரங்கேற்றினனே. (எ)

மூகவுரை.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிநிரைவாரி நிவளை யுலகத்—தணிநிரைகாவிரி யனப்
பில்வளந்தருஉஞ்—சோணாடெனுஞ்சீ ரீண்டதனி — னூதமாத்தி
ரைபுடைப் பூதமாத்தலமந்—தில்லையம்பதிக்குத் திகழுஞ்சானத்—
தெல்லையில்வனங்கூர் தில்லைவிடங்க—னெனுமூ னூரி லினிதமர்
வேளாண்—குலத்தினன்மேழிக் கொடியினன்றிருவரு — ணலத்தி
னன்வெற்பி னங்கைகாணிய—புன்னகமுனியொடு பன்னகமுனி
தொழ—வாடகமன்றி னுடகம்புரிபுஞ்—சிற்பரசிவன்மேற் பற்பல
வகைக்கவி—மாரிமுத்தெனப்பொழி மாரிமுத்தேந்தல் — மேலாம்
புலியூர் வெண்பாமுதலிய—நூலாதியாகவி னுண்ணறிவானன்—செய்
தவப்பேரூர் தெய்வங்கள்பெருமா — னென்னபிதான னியனூல்
கற்கும்—பன்னிருவயதிற் பன்னருமுமையவண்—மாலையெனுமொ
ரு நூலியற்றிப் — பின்னரும்பற்பல னன்னூனவின்றே —
னன்னவன் றனயனு மையாசாமிவே—ளருங்கலைவல்லோ னருடரு
குமாரன்—பராவுமுன்னவர்போற் கிராமாதிகாரஞ் — செலுத்திவந்
தோனலத்தின்மிக்கோன்—விற்பனனுய சுப்பராயமால்—செய்தவத்
திறத்தி னெய்தருஞ்சிறப்பிற்—பொன்புதன்வாக்கதி பன்கேந்திரத்
துறத் — தருமகருமத் திருவருமொருவராய்ப் — பதினெஞ்றினட்
பின் வதிதரக்கற்புடைச்—சுந்தரயின்வயின் வந்துதித்தனன்சேய்—
படையுட்சிறந்த தடையடுத்தெவர்க்கும்—பொதுவாயுனபெய ரது
சற்குச்சிறப்பா — யுற்றுநண்ணுமம் வைத்ததெளிவாய்ப் —பூமி
புகழ்வேலு சாமியெனவிளங்க—வளருமைந்தாண்டிற் கிளரும்பள்
ளிக்கு—வைத்திடவாசான் கைத்தலமேகையை—யுற்றுணர்ந்திவன்
மூனூர் பெற்றபேர்பெறுவனென் — றினிதுகற்பிக்க வெழுதவும்
படிக்கவும்—நனிபயின் றனன்பிதா நவில்கல்வியாதி—விருத்தியாக
வருத்தியோடு—வேற்காவடிகட்குப் பாற்காவடிகொடு—தைப்பூசந்
தொறு மெய்ப்பூசைசெய்வித்து—நிகழ்தருநாளிற் றிகழ்தசவேலி—
யவிர்நிலமுடைமையால் விவசாயத்தொழி—றிறமையினேழாண் டுற
டத்திவருகையில்—வாணுனெல்லாம் வீணுளாகச்—சென்றன வினிப்
பொற் குன்றனமன் றற்—கிந்தப்பிறவியிற் சந்ததமிழின்—மூந்தை
யோர்போ லெந்தையார்க்குப்—பாமாலைகட்டிப் பரசியலின்றேனும்—
பூமாலைகட்டிப் புனைவிப்போமெனு—நந்தவனம்வைப்பா னுட் கொ
ளீஇப்பூஞ்செடி—யந்தவனமாதி யருமவிதைபதிகொடி—நாடுங்கா
லை யாடும்பெம்மான்—றண்ணருட்டிறத்தாற் சென்னையம்பதிக்குக்—
கூலவில்துரைத்தனக் கலையதுபயில்வான் — தந்தைபனுப்பினன்
றயங்கம்மொழியொடு — பைந்தமிழ்நூலும் பயின்றுவந்தன—னிரு
நிறதூலி லிம்மையொன்றினையே—தருநிறதூலத் தணந்தமும்

மையு—நல்குதமிழ்தூ னைசை இயல்வயிற் — றெல்குதீமென்ஞச்
சித்தைசெய்போழ்து—நீடுமொளிகை சிசை யாடுகேதனங்கள்—சித்
தியோடி முத்தியும்பெறலாம்—வாவடுதுறையீரா மற்றிலென்குறி
காட்—டாவடுதுறையொன் றகத்திற்றோற்றவல்—வயினடைக்கருங
கலே பயிலலாமென்ஞ—வண்ணறுபுவங்கு ணண்ணுகவுகோடி—சித்
தர்வதிதரு மத்தகாடனாவு—மடர்ந்தகிளையொடு படர்த்தவோராதின்-
றென்பாலிலிங்கு மொன்பான்மணிகொண்—டியற்றித்திகழ்மடா
லயத்திலமர்ந்தருள் — கின்முத்திரையுடன் புன்முறுவல்காட்டுங்—
குருநமச்சிவாய குரவன்கழல்பணிங் — தப்பரன்வழிவரு சுப்பிர
ணிய-தேசிகன்றொழீஇப் பேசிடக்குறைகளே—யன்னவனருள்
கூர்ந் தின்னரும்பலதல—மான்மியமுரைத்துள மேன்மையும்புகழு
மண் — வாஞட்சிகொண்டிலா மீஞட்சிகந்தரப் — பாவலன்றன்பா
லாவலிற் கலேபயின்—மாணவருடன்கூட்ட மாணுறவன்ஞ—னிலக்
கியதூல்களு மிலக்கணதூல்களு—மையந்திரிபறத் செய்யமேற்
கோளொடு—போதித்தவருளா ளாதித்தனெழுமுன—மாசானுவப்
பப் பூசாவிதிப்படி—கால்வகைப்புட்பமு மேல்வகைகொணர்ந்த—ஞல்
குவழிபாடு மல்குநீர்மையா—லாகவிலிவன்னேயிற் பேசுவல்லபமு—
மற்றமுக்கவிகளுஞ் சொற்றிடுதிறமையும்— பெற்றிருக்கின்றமை
யுற்றணர்ந்தாவோன்—சித்திதருகிகையின் முத்திநிலைகாட்டி—
விடைதந்தனுப்ப விடைதரகனேயர்வாழ்—திருக்கினர்நகரும் நிருக்
குகாட்புலீயூ—ரற்பகமேவிய கற்பகவிநாயகர்—மூம்மணிக்கோவை
யுஞ் செம்மணிச்சபையி—லமர்தருபெருமா னமர்தரு நிரோட்டக—
யமகவந்தாதியு மமைசிலதூல்களு—மியற்றியரங்கேற்றிப் பயனுற்றி
ருக்கையி— லிமசேதபரியந்தந் தமதிசைநிறுவிய—கசிப்பதியா
பச்சையப்பமால்—கல்விச்சாலேயின் மல்குசெந்தமிழ்தூல்—சொல்
விக்கும்படி சூழ்சருசபையார்—நியமிக்கவத்தொழி னையமுறகடாத்
தி—யந்தகரத்தின் மன்னியமர்போது—கந்தவேட்கு கந்தவன்புடை
யோய் — புலவர்க்குவெண்பாப் புலியெனவான்றோர் — சொலுவர்
நிற்கதுதான்சுலவமாயிருக்கையாற்-றிருவருட்டிறத்தி னிருவரியற
றிய—சந்தவின்றமிழ்க் கந்தபுராணம்—பெருக்கமாகவுஞ் சுருக்க
மாகவு-மிருக்குமாண்பா லிருவர்தநூற்கு—நடுத்தரமாக நனிவெண்
பாவிற்—படுத்துவமுறவே பாடித்தருகென—முருகன்புடையிற்
பெருகன்புடையர்—மல்கார்வத்தின் பல்கால்வினவச்—செப்பருஞ்
சிறப்பி னப்புராணதூல்—செயற்கரிதெனினும் புயற்சிருபாநிதி—
குமரகோட்டத் தமர்குருபரன்றான்—நித்தியநியமமாய்ப் பத்தியொ
டுசென்று—வழிபடுதகவிற் பொழிதருகருணையாற்—செய்துவரு
கையி லுய்தருவான்முன் — பண்டரும்புகழ்த்திருத் தொண்டர்
புராண—மாக்கவியாகச் சேக்கிழார்செய்கையில்—திவளுமாக்காதை
யெவளவாயிற்றென—வினவுமணுகுலத் தனபாயனெனவே—யே
டாதியினவின் மாடாதிபர்சீர்—தருகுமரகோட்டத் தருமகருத்தரா

மேவுறுவாம் தேவதேசிகரும்— பண்பார்புராண வெண்பாவெது
வரை — யாயிற்றென்றடிக்கடி கேயுற்றவினவத் — திரிபியமகஞ்
சிலேடைமடக்குக்—கரிசில்சித்திரம் சுற்பனேயலங்காரஞ் — சொன்
னயம்பொருணயம் தொடைநயநடைநய — முன்னயமெல்லா
முயங்கிக்கிளர்தரப் — பொருவில்கந்த புராணவெண்பாவென் —
றெருபெயர்வீளங்க வுரைத்தனன்பின்னர் — நன்னுட்குறித்துப்
பன்னுட்டிலுமுள—பாவலாதமக்கும் காவலர்தமக்கும் — பிரபலமா
ண பிடிபுகளுரைக்கும்—புத்திமான்களுக்கும் பத்திமான்களுக்கு—திரு
முகம்பிரசித்தி வருமுகமேகாக்க — வந்தவாதமகரு வகதுபசரி, தி—
கலங்கினர்தனமேனி யலமகளிழை சாளரிர்வெண்—சதகமுதலிய மாக
லவாதகி—மார்கவிபோலொளி கூரவோர்சரும் — வித்தகவடிவ
மாம் புதுகமதியைப்—பூனிலபுரிதற்பாற றுலர்புனைந்து—கிவி
கையில்வைத்துக கவிகைகிபுரட்க — கவிபிரட்டக கவின்கொடி.
யாதி—தின்னவவிரதிருடி கின்னருதத்—கணிகையர்கடிப்ப வணி
மதில்சுலவுங் — திருகாவலமா டருகையிற்சுசித் — தெருவில்
வீவள்சிவிகையிற் றிருவிழாகேசலமா—வெழுந்தருள்காட்சி செழுந்
தமிழ்நூல — யெதிர்கொண்டழைக்கு முதிர்சருகருளை—
யீசெனவாவரு மோதிட முன்பினிதியாரிராச வீதியாய்ப்பாந்து—
குயமிகூட்டத்துட் குமரன்வீற்றிருப்ப — கன்கொளிரேட்டினே
முன்கொலுவைத்து—மூலசாரணஞ்ய் முன்னருஞ்சிருட்டிசெய்—
கோலமாவெழுந்தருள் குழகன்றனகுக—றிறப்பொடுபூசனே யுறப்
பெரிதாற்றியே—யெயப்பருகுசசி யப்பனிவநாமத்—தருசகர்கொ
ளார்கது திருப்புராணத்தே—சன்னிதானத்தின் முன்னவிர்பீட
மிம—லிலரிதுமவத்தருளு கனிசருமன்பிற் — கந்தனேயுளத்திற்
சிந்தனேசெய்து—சுராசுருருமரிருவரு கவிலுந்— தூக்கினேயுற்று
சோக்குறவர்சதித்—தருவனாரு னந்தகவாமிகணமு—னன்றவர்கற்
றவ ருற்றவர்மற்றவர் — செவிப்புலமதுகரங் கவிப்பிரசதத்தன்—
றெவிட் டாதெனிபுண் டுவப்புறாண்ணய — மெய்துபிரசகஞ் செய்
தருகேற்றிக்—கயிலாயபரம்பரை யெயிலாவடுதுறை — யாதினமர
பி லோதபதிதினழாம்—பட்டமேயிய சிட்டராகிய—வாசில்சிர்ப்
பெருந்தகை யம்பலவாண-தேசிகர் மெய்கண்ட தேவர் சந்தானம்—
ஞானதீட மானகாஞ்சி—புரமடம்ஞானப் பிரகாசதேசிக—ரளித்திடு
வரிசையுங் களிப்புறப்பெற்று—மாண்டகுருகுழொடி மஞ்சுலுபூ—
ரான்டகையருளு மடைக்தனனன்றே.

இப்பா வியற்றினவர் யாரெனின் மா. கி. சோ.
அப்பாவுப் பின்னே யவர்

எழுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூரணிமைத்தன் புகலருங்கந்தபுராணவெண்பாவையச்சிட்டுத்
தாரணியெங்குந் தயங்கிடப் புரிந்து சண்முக னருட்கிலக்கானன்
காரணிமதில்சூழ்கச்சியம்பதியான் கங்கைதன்குலத்துவந்துற்றோன்
ரூரணிதிண்டோட்சரவணப்பெருமாள்சகமெலாம்புகழ்தனபதியே.

காண்ட வகாரதி.

காண்டம்.			பக்கம்.
அசுரகாண்டம்	...	...	ககக
உற்பத்திகாண்டம்	...	...	சஎ
தக்ஷகாண்டம்	...	...	நிகஉ
தேவகாண்டம்	...	...	நிஎநி
மகேந்திரகாண்டம்	...	...	உகநி
யுத்தகாண்டம்	...	...	கசக

படல வகாரதி.

படலம்.	பக்கம்.	படலம்.	பக்கம்
அகத்தியப்படலம்	உநச	ஜராணியன் யுத்தப்படலம்	கூகூ
அக்கினிமுகாசுரன் வதைப்படலம்	சஎநி	ஜராண்டாசுரன் மண் புத்தப்படலம்	நகூநி
அசமுகிசோகப் படலம்	ஊஎ	இலவகைவீழ்படலம்	ஊஅ
அசமுகிகர்காண்படலம்	ஊசக	உபதேசப்படலம்	நிகஉ
அசமுகிபுலம்புபடலம்	எக	உமைகயிலேக்குபடலம்	நிசஅ
அசமுகிப்படலம்	உஎக	உமைதவம்புரிபடலம்	நிநி
அசுரர்தோற்றுபடலம்	சஅ	உமைவருபடலம்	கூக
அசுரர்மாசப்படலம்	ஆசக	உருத்திரர்சேள்விப்படல	உஉக
அசுரேந்திரனமேத்தி ரஞ்செல்படலம	கஅக	எதாகெள்படலம்	உகங
அடிமுடிதேடுபடலம்	கூஉ	எமகூடப்படலம்	கூகூ
அண்டமோசகப்படலம்	உ ஊஉ	சடல்பாய்படலம்	உஎச
அதிவீரன்வதைப்படலம்	உ ச	கடவுள்வாழ்த்துபடலம்	க
அமராங்கைபுகுபடலம்	ஆ ஆ	கணங்கள்செல்படலம்	எக
அயனேசகிறைநீக்குபடலம்	கசச	கந்தவிரதப்படலம்	கூகநி
அயனேசகிறைபுரிபடலம்	கசக	கந்தவெற்புறுபடலம்	நிஉநி
அயிராணிசோகப்படலம்	உநிச	கயமுகனுற்பத்திப்படலம்	நிஅக
அரசுசெய்படலம்	உஉநி	கயமுகன்வதைப்படலம்	உகநி
அவைபுகுபடலம்	கூ அ	காசிபனுபதேசப்படலம்	கஎ
அவையடக்கப்படலம்	சு	காசிபன்புலம்புறுபடலம்	கசநி
அனந்தன்சாபநீங்குபடல	சஎக	காமதகனப்படலம்	சூ
ஆற்றுப்படலம்	எ	காவலாளர்வதைப்படலம்	கக
ஆந்திரபுரிப்படலம்	நிஉசு	காலிரீங்குபடலம்	உசக
இந்திரனருச்சனைப்படலம்	உநி	காளிந்திப்படலம்	நிசக
இந்திரன்கயிலைசெல்பட	உகூ	கிரவஞ்சப்படலம்	உகூ
இந்திரன்கார்த்தறைபட	உகூ	குமாரபுரிப்படலம்	சஎக
இந்திரன்மீட்சிப்படலம்	உகூக	சகத்திராவாகுகள்வதைப்	கஉக
இந்திராணிமுதலேப்பட	உகூக	சதமுகன்வதைப்படலம்	கூசு
இரணியன்புலம்புறுபட	நிசக	சந்திரசாபப்படலம்	நிசஅ

படலம்.	பக்கம்.
சயந்தன்கனதுரண்பட	ந ०ங
சயந்தன்புலம்புறு படலம்	ந ००
சரவணப்படலம	ஈள
சாலேசெய்படலம்	நிநிங
சிங்கமுகாசுரன்வதைப்	ஞங அ
சுக்கிரனுபதேசப்படலம்	ஏஙஙங
சூரம்புகுபடலம்	கநிநி
சூரபன்மன்வதைப்படலம்	சஙநி
சூரன்கர்புரிபடலம்	நஙக
சூரனமைச்சியற்படலம்	நஙஉ
சூரனரசிருக்கைப்படலம்	உசுசு
சூரன்றண்டஞ்செய்பட	உளச
தகரோறுபடலம்	ஙஙங
தக்கன்கயிலைசெல்படலம்	நிநிநி
தக்கன்சிவபூசைசெய்பட	சுநஙா
தக்கன்மகப்பெறுபடலம்	நிநஎ
தக்கன்றவஞ்செய்படலம்	நிங நி
தடுசிப்படலம்	நிசுஉ
தடுசியுத்தரப்படலம்	நிசுஎ
தருமகோபன்வதைப்பட	சஉஉ
தவங்காண்படலம்	எ०
தாரகன்வதைப்படலம்	கஉ நி.
தானப்படலம்	சு०சு
திக்குவிசயப்படலம்	உஙநி
திருக்கல்யாணப்படலம்	ஆஉ
திருக்குற்றாலப்படலம்	உசஅ
திருக்கைலாசப்படலம	சள
திருச்செந்திப்படலம்	கநிஅ
திருநகர்ப்படலம்	உநி
திருநாட்டுப்படலம்	கஉ
திருப்பரங்குன்றுசேர்பட	நி०நி
திருமணப்படலம்	நிநிஉ
திருவவதாரப்படலம்	ஆங
திருவிளையாட்டுப்படலம்	க००
தினைவள்ளிபடலம்	சுசா
தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்	நி०எ
தேவசிரிப்படலம்	கஙஎ
தேவரைசேவல்கொள்பட	உஉஎ
தேவர்கள்போற்றுபடலம்	நி००
தேவர்புலம்புறுபடலம்	உநிஉ
நகரழிபடலம்	நஙகங
நகர்செய்படலம்	உஉஉ
நகர்புகுபடலம்	உகஎ
நகர்புகுபடலம்	நஙசு
படையெழுபடலம்	கஉக

படலம்.	பக்கம்.
பட்டாபிஷேகப்படலம்	உஉசா
பாயிரப்படலம்	நகு
பார்ப்திப்படலம்	சங
பானுகோபன்வதைப்பட	சஉசு
பிரமயாகப்படலம்	நிநிஎ
புதல்வரைப்பெறுபடலம்	உஉசு
மகாகாளர்வருபடலம்	உசுநி
மகாசாத்தாப்படலம்	உநிநி
மகேந்திரஞ்செல்படலம்	உஙநஉ
மணம்பேசுபடலம்	எசா
மாயைசீங்குபடலம்	கஙo
மாயைப்படலம்	கசுக
மாயையுபதேசப்படலம்	கஅஅ
மார்க்கண்டேயப்படலம்	களக
மீட்சிப்படலம்	நிo உ
மூதண்டபானுகோபன் யுத்தப்படலம்	நுசஅ
மூவாயிரர்வதைப்படலம்	சாகஎ
மூன்றாட்பானுகோபன் யுத்தப்படலம்	நி.அசு
மேருப்படலம்	நிநி
மோனசீங்குபடலம்	எஉ
யாகசங்காரப்படலம்	சுகஎ
யாளிமுகன்வதைப்பட	நஉள
வச்சிரவாகுவதைப்பட	நி.உ.டி
வரம்பெறுபடலம்	கசுஎ
வரவுகேள்விப்படலம்	நுசநி
வரைபுனைபடலம்	எசு
வழிநடைப்படலம்	கசநி
வள்ளியம்மைதிரு மணப்படலம்	சுசநி
விடைபெறுபடலம்	ஙகஎ
வீணைகுடியேற்றுபடலம்	நிஉநி
வீரதசிரிப்படலம்	உநிசு
வீரத்தம்பிலம்புகுபடலம்	உசo
வில்வலன்வாதாவிப்பட	உநிங
வில்வலன்வாதாவி வதைப்படலம்	உசக
வீரசிங்கன்வதைப்படலம்	உஅஅ
வீரபத்திரப்படலம்	சுஙநி
வீரவாகுகந்தமாதனஞ் செல்படலம்	உஅநி
வீரவாகுசயந்தனைத் தேற்றுபடலம்	நி०நி
வீரவாகுமீட்சிப்படலம்	நி உசு
வென்விப்படலம்	சo அ

ஆ படலம் கசக-க்குத் திருவெண்பா-நிசுசுநி.

முதற்பக்கம் முதற்பாட்டு சக்கரம்-மலை, சக்கு அரம் மாது (உ) மா வண்டு,வடி-வினைத்தொகை, கன்-ஈதன், ஆர்தல்-உண்ணல், அடிகள்-சுவாமிகள், (ங) போதத்தை உதிப்பார்.

மேடி கடவுள் வாழ்த்து (க) மலையான்-அணியான்,

(உ) பரிவந்தனை (ஙு) படராசன்மம் கலப்பு ஆம் (சு) கோல்காட்டம்-அம்புவிழி, மேல்வைப்பார்—தேவர். (டு) மூதிஷ்ரை-மூன்றுதிரை. (ணு) சரம்-பாணம் (எ) மூடுகு அன்பு (அ) பத்திரை-காளி.

(க) திருப்பு அரம்குன்றதான் (கo) வினைக்கு அஞ்சிர் அலை வுஅய, (கக) அம் கதிர் உவா இனன்-சந்திரசூரியர் (கஉ) திரு ஏர் அகம், (கங) நேர்குன்று தொல் தான்தலை, (கச) சோ-மதில், (கடு), குருகு-இரவுஞ்சம், மரம்-மா, கோட்டம்-கோணல், (கசு) சரியார்-வலையலை யணிந்தவர்.

(கஎ) ஸ்ந்திஆம், (கஙு) சங்கு அரி முத்து அமிழ்து அந்தம். (உo) சம் பந்தர். அத்ததரு-கற்பகத்தரு. (உக) ஓதம் கடன் எஞ்சேல் (உஉ) சந்து ஏக போக்கினர் (உங) திருக்குஓவு ஜ.

(உசு) மரு படி கம் மன்னு, (உஅ) அமா பதி என் தேத்து அமர். (உகு) நெஞ்சு ஆக்கு அரன், (ஙo) மாசு இகல்காயன்

(ஙக) புகழும் பல வாணர், (ஙஉ) மெச்சும்தர ஆசானும் (க) உகந்த புராண (சு) வெள்ளை-வெண்பா, விருத்தம்-வியர்த்தம் (சு) சுகம்-இளி.

(க) கார்முகம்தன் அம்பு எய்யும், கார்முகந்து உன் அம்பெய்யும், (கஉ) எழும் புகை எழும்புகை, (கங) பால் யாறு.

(கஅ) கந்திவரை-இடபம், கந்திமலை, நாட்டுஉளர், நாடுஉளர், அம்-அழகு, சலம், மன் அகம், மன் நகம், (கக) கமலை ஆக்கு அமலை மார்பு ஆர்பு, கந்திகிரி அந்திகிரி (உo) கலைமான்-சரசுவதி, கம் தலை, சலம், மால் உந்தி-திருமாலினுடைய வந்தி, பெரியநீர்ச்சுழி (உக) ஆகு இவரும், மோது அகம், சோடி-தந்தம், (உஉ) வேல் ஆல் மா, கரை-சொல், (உங) கந்தி-ஒவன், சேய் ஆறு, சேயாறு, (உச) ஆல்கந்தசே ஆரம்

மோதி (டுடு) கம் மண்தலம். புவம்-நிலம், (உஎ) கந்திமரபு-கைலாயபரம்பரை, அந்தநிலை முடிவு அம்சிலிக்க, (உஅ) எண்குஅண் ஆன், கடல்மன், தீவினை - அக்கினிகாரியம்,

(உசு) வாம் குதிரை, மதகுஇரிய, வை-வைக்கோல், வேல்-மரம், மருவலர்-பகைவர், (ஙக) வே-மூங்கில், ஊந-துடை முத்து அலை (ஙஉ) ஐம்பால்-ஐந்திணைகள்.

கக (ஙங) ஐந்திணைப்பொருள்-ஐந்து இணைப்பொருள் (ஙச) முலை-முல்லை, பயம்-பால், தலம், (ஙசு) மயன்-மயம், (சஙி) கங்கு ஐ கா, வரி.

கஉ (உ) காஞ்சில் நகர், (ங) பெண்ணை-நதி, வைலை-காளத்தி, உருமு என்தொண்டை, (ச) குணத்தோர்-குணத்லதயுடை பார், நீர்மலை கஅ திருப்பதியுனொன்று, தண்டி அகன்மா வே-மூங்கில், (சு) தனித்து உண்நீரன், (எ) கங்கு-வரம்பு, காவரி உளவையை ஐயை, கோட்டம்-நிலப்பிரிவு

கங (கo) சேண் பன் ஐயர், (கச) திருக்கு அழுக்கு உன்றன்

கச (கஅ) வான் எய்தல், (கக) ஆம்பல்—யானை, ஆம் பல்,

கஞி (உசு) வேழம், மூங்கில், கோடு-கொம்பு, கிரி-பன்றி, அரு வி-அறுத்த நினைத்தான், (உஎ) சே-இடபம், (உக) ஆர்தல்-

கசு உண்ணல், (ஙஞி) மனப்புலி-மனமாகியபுலி, புலன்-அறிவு' (ஙஅ) வேள்-மன்மதன், அறுமுகவன், (சo) மரை-முதற் குறை,

கஎ (சசு) கோபாலன்-கண்ணுதலோன், (சஎ) இன்புல்காரம், இன்பு உன் ஆர, உன் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,

கஅ (ஞிஉ) ஐந்து ஆம், (சுo) நடு இடை,

ககூ (சுக) கரு மையில் வென் அக்கரம், (சுசு) களை-கன்னை, (சுகூ) புகா-வெள்ளி, கவிஞன்-புதன்; கலி-சனி, வெண்கு திர்-சந்திரன், செங்கதிர்-சூரியன், சேய்-செவ்வாய்,

உo (எo) பசுநீர்மை-பசுத்தன்மை, ஆவிவடிவு-விரைகெல் (எஉ) வை-வைக்கோல், (எங) வைவேல்தாக்கும், சொல்-கெல்,

உக (எச) மூலம்-கிழங்கு,

உஉ (சுக) கருவான்மி ஊரும்-மி குறுக்கல்விகாரம், (சுஉ) அத்தி-என்பு, மயிலை-ஒருவகைமீன்.

உஎ (கஅ) ஒரு கொம்பு ஆர் அத்தி-விநாயகர், வேய்ஙை-முரு கன், சம்பு-சிவன், (உo) பை-பாம்பின்படம், (உஎ) கால்-காற்று, வரம்பு-எல்லை, தேன் அரம் பை, (உங) வடி—தழும்பு

உஅ (ங0) பலகண் இயைந்து, சசி-சந்திரன், இந்திராணி,

உக (ஙக) பயம்-பலன், சலம் அச்சம், (சஎ) ஞிநூல்-இழை யை யொத்த இடை, அனந்தன்-நிருமால், சேடன், அனம்-அன்னம்.

க.ற (சசு) எல்லை-சூரியன், (சஅ) கன்று-வனையல், (இ0) கோடி-கறை, கோடி-முன்னிலை, னேமுற்று, (இக) சுவர்க்கம் தனம், மத்தியம்-இடை, பாதாலம்-பாதஇடம்,

க.க (நிக) கால்-காம்பு, கன்னீர். கிறை-இடம், (இக) அபூபம்-பலகாரம், மருக்து-அமிர்தம்.

க.உ (சுஉ) மாழா மை-மயங்கிமேகம், (சுஙி) நில்-விருப்பம், செல்-மேகம், (சுசு) காண்நான் தனவு,

க.ங (எக) ஆகமன்நூல், (எஉ) வடி-மாம்பிஞ்சு (எஙி) சூர்த்தம்-கைவேல், சதி-தாளவரிசை, (எச) மூளரி-தாமரை, தீ, தரு மன்று-தரும்அன்று.

க.ஙி (சுசு) நரையாளனுள்ளான் வெள்ளைநிறத்தையுடைய இடபத்தையுடையசிவன், கொக்கு-மாமரம், குயில்-உமை,

க.சு (சுஎ) கலைமான்-சரசுவதி, (சுஅ) மின்-இலக்குமி, (சுஙு) நிகிரி-மலை, அத்தி கிரி-யானை, வராகம், வையம்-தேர், (இ0) ஊளம் ஆம் கனி, வடு-பிஞ்சு, (இ0க) ஆண் மகன்-அரிகரபுத்திரன், (இ0ச) புலவன்-வித்வான், மாமன்-சிபதி,

க.அ (சுகசு) திருக்குஆம் அகோட்டம் (சுகஅ) காயா-மரம், (சுகசு) அயம் ஆவான்-கற்கியவதார மெடுப்பவன்.

சா0 (எ) சாகை-கிளை, மரன் அயல், ஒது இனர், (அ) மூனி-வில், வரை-மலை, சோதிபூவை-மரங்கள், (க) பயோதரம்-மேகம், தனம், (கப) மஞ்சு-மேகம்,

சாஎ (க) திருக்குஅயில், (உ) மாது இருக்கை, (ங) ஒருக்கு அயில் ஆயன், (ச) வெள்ளிய சலம்,

சாஅ (அ) அங்கம் மலை, மலைக்கும் பெயரெச்சம்,

சாசு (தஎ) வந்து-காற்று.

சாசு (நிஎ) கல் நல் மலை, அரி-பாம்பு, மால்-மயக்கம்.

சாங (நி) சாடி உடைபேரிய-குடப்பறை, உடுக்கை,

சாசு (தஇ) மருவு ஈரஆகு உவந்தான், (சசு) நல்லஉணர்வுஆன் தவம் (சஎ) நாமகேந்திரம், (சஅ) கேசத்து அனை, (உ0) சூர் அரா சதத்து அலை, (உக) பாரம் ஆர்த்து ஆண்ட (உஉ) பார் ஆம் தகனன், (உங) சூரது ஈரல் காமம்.

கசஙி (ங) சூது ஆரம்கண்டு ஆம். (ச) மர நிகரம்,

கசசு (நிங) திருபதம் கண்டான், (சு, அதம்-பிலம், குருவேம்கடம் (அ) உருவால் ஆகு ஆடும், (க) மண்ணு னனசர்கண்டு ஆர், (சக) கண்டான்-ஆச்னைகன், (சஉ) பெண் ஐ இடம்,

கசஎ (கச) வலை-மூங்கில், (கடு) தாமரை, கடப்பந்தாமரை, தாம்
அரை, (கசு) தேசம்பல, தேசுஅம்பலம், கரன்வற்ரூன் நத்
தன், (கஎ) போத நிருந்தார், போதத்து இருந்தார். (கஅ)
கானம் கடப்பம் என்ரூர் கடப்பம் தண்மைப்பன்மைவினை
முற்று. மருந்து இல்லை என்றே, என்தேம், (கசு) என்
தேத்தர் அங்கு ஓன் இயல்,

கசஅ (உஉ) தாய்-தாவி, அஞ்சம் கிரிதாம் அன்று, அங்கு அண்
டான், (உங) கிற்கணம்-ஞானுகாயம் (உச) நீதுஆதி
நீத்து அதீதத்து இதத்தது எது அதே தாதா, நீதத்து அத்
தத்தா, திதித்து ஒத்து ஒதுஆதி, நேம்தொத்தாது ஆத்தி
நே, தத்து உதநிதுதை நேத்து ஒத்தநாதாநிதிர்த்து, தத்து-
விபத்து (உரி) மற்ரும் ஆய்வு, மருந்து எய்வார் (உஎ) வன
பவ இலை விளி,

கசக (உஅ) நிகளம் நீர், அச மச அவி அதிப, (உக) மால்-காற்று,
(உ0) காமன்-இந்திரன், மன்மதன், வளி வன்னி-நி.

கசங (க) உருக்கு அரச்சு ஓட்டம்,

கசஞ (கஎ) வா தாவி வாது ஆவி.

கசட (கஅ) கா-கற்பகத்தரு, காக்கை-காத்தல்,

கசண (உ அ) கர்த்து-தூண், காம்பு-மூங்கில்,

கத (க) சூர் இயல், மஞ்சு உரர்

கதங (க) உருகுஅரக்கு ஒட்டம் ஆம்,

கதஙி (க) அரகோட்டு அத்த-சேடகிரியிலுள்ளவை,

கதட (க) ஒழுகு அர கோன்-இராகுகேதுகள்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா.

விநாயகர் காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பூமேவு கந்த புராணத் திருக்கதைவெண்
பாமேவு வண்ணம் பணிகுவா—மாமேவு
சக்கரமா தங்கத் தனிமுதலீன் மாவிகட
சக்கரமா தங்கச சரண். (அ)

சுப்பிரமணியர் காப்பு.

சேவலுகன் மாமயிலுஞ் செங்கையிலொள் வேலுமல்க
மாவகிர்க்கண் மாதரிரு மாடுமுறக்—காவலரின்
மாவடிக ளாருமன வண்காஞ்சி மாவடிவாழ்
மாவடிக ளாருமன மன்று. (ஆ)

நாற்பயன்.

கந்தமலர் மன்முற் கடவுளாக ளேத்தகன்கு
கந்தசுரர் காவலனைக் காய்ந்தவைவேற்—கந்தனருள்
போதத் துதிப்பார் புவனங் கடந்துபர
போதத துதிப்பார் பொலிந்து. (இ)

வாழ்த்து.

மன்னுகமா வேள்வி வழங்குகவொள் வான்சுரந்து
தன்னுகசெங் கோன்முறையே துன்னற்க—புன்னெறிகள்
சூழ்கசைவ சித்தாந்தத் தூயநெறி யெங்ஞான்றும்
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்ந்து. (ஈ)

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான்

திருவளிக்குங கல்வித திறனளிக்குந் தன்னே
ருருவளிக்கு முள்ளமே யுண்ணுய்—மருவளிக்கும்
வெள்ளி மலையான் விமலையான் கேதகையை
யெள்ளி மலையா னினிது. (உ)

அநாதிதொட் டென்னைவிடா வாணவமாம் பேய்க்குத்
தனுதிறல் குன்றவிடை தந்தேன்—பிஞகியாஞ்
சிற்பரசி வந்தனையே சித்தியுற வாக்குசிரத்
திற்பரசி வந்தனையே செய்து. (உ)

அம்மாதா லந்தழைப்ப வண்டேர் மகிழ்பூப்ப
அம்மா துளங்கனிய யாடரசாம்—அம்மான்
நடராசன் மங்கலப்பா நன்கேத்தி னெஞ்சே
படராசன் மங்கலப்பாம் பார். (ஊ)

சிவசத்தி

பங்கமல மூற்றுமற்றுப் பல்வகைய வான்மாக்கள்
அங்கமல மூற்றுமற்றின் பாரவே—செங்கமலங்
கோணூட்ட மேல்வைப்பார் கோநாடத் தாணுடுங்
கோணூட்ட மேல்வைப்பார்க் கூறு. (எ)

தட்சணை மூர்த்தி.

பன்னியலோர் கூறும் பசுவியலும் பாசமென
மன்னியலு மற்றெளிரு மாபதியாங்—தன்னியலுஞ்
சின்முத் திரையாற் றெரிசித்தருள்வா ணுணவமுன்
னுன்முத் திரையா ருயிர்க்கு. (ஏ)

விநாயகர்.

வஞ்சக் கவடொடித்து வன்பாச மைந்தறுத்து
நெஞ்சக் குவடேறி நிற்குமொன்னு—ரஞ்சச்
துரக்குஞ் சரமா நெருழுமிறைசே யைந்து
கரக்குஞ் சரமா களித்து. (ஐ)

வைரவக் கடவுள்

ஆடன் மருவுவுண ராருயிர்கொள் செங்கதிர்வேல்
வேடன் கதைதவில வித்தையன்பு—சேடன்
மூடுகன் புடையாரின் முந்தநல்கு நெஞ்சே
வடுகன் புடையார் மகிழ்ந்து. (ஒ)

வீரபத்திரக் கடவுள்

என்றன் துதியேற் றெனையுஞ் சினமென்னுங்
குன்றிலிவ ராமலருள் கூர்வதூஉ—மன்றி
விருப்பத் திரையுள்ளும் வீழாமற் காப்பான்
திருப்பத் திரையுள்ளுந் தே. (ஓ)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

உரைக்கலா முள்ளமே யோரைம் புலனே
யரைக்கணமத் தன்சே யடித்தா—மரைக்கண்
திருப்பரங் குன்றத்தான் றேசுறுவேற் கந்தன்
திருப்பரங் குன்றத்தான் சீர். (க)

தொல்வினையின் பந்தத் தொடரறுப்பா னெண்ணுவீர்
கல்வினையே செய்வீர் கலந்தருவான்—வல்வினைக்கஞ்
சீரிலை வாயமருந் தேதிகருஞ் செவ்வேளாஞ்
சீரிலை வாயமருந் தே. (கo)

அங்கமுறு செண்மத் தலைவுறுவெங் நோயனைத்து
மங்கருணன் முன்னிமம்போ லாருமே—யங்க
திருவாவி னன்குடியாச் சேர்முகத்தர் சேயாந்
திருவாவி னன்குடியாற் செப்பு. (கக)

சிந்திக்கத் தித்திக்குந் தீயவினைக் கோர்மருந்தாம்
வந்திக்க முத்திநல்கும் வாய்ந்தசுழி—யுந்தித்
திருவே ரகமேவுந் தேருலாம் வெள்ளல்
திருவே ரகமேவுந் தேன். (கஉ)

என்மனமாங் கல்லி லினிதுறைத லற்புதமோ
தென்மலையான் றேசிகனற் செங்கமல—மென்மலர்சேர்
குன்றுதொ றாடலுமுன் கோலமனங் தேடரன்சேப்
குன்றுதொ றாடலுமுன் கோ. (கங)

காமனென்று சோமனென்றுங் காமனென்றுஞ் சோமனென்
பூமனென்றும் பூரியரைப் போற்றுகெஞ்சே—நாமன் [றும்
பழமுதிர் சோலையனைப் பண்டுவலம் வந்த
பழமுதிர் சோலையனைப் பாடு. (கச)

தென்னே நிசைவிருத்தத் தாற்சொலமுன் னின்றமைபோ
லென்னே நிசைவெண்பா விற்கருள்வான்—முன்னே
குருகுமசக் கோட்டக் கொடுமனசே ராப்பண்
குருகுமசக் கோட்டக் குகன். (கஙி)

தெய்வயானை வள்ளியம்மை

என்னன் புடைமொழிகட் கின்னருள்செய் வார்கடம்பார்
மன்னன் புடையமரு மங்கையராம்—வன்னகில்சேர்
வார்க்குஞ் சரியாரும் வள்ளியெனுங் காந்தளங்கை
யார்க்குஞ் சரியாரு மாங்கு. (கசு)

திருநந்திதேவர்.

சிந்தியா நெஞ்சே சிவனயன்மா லாதியரைப்
பந்தியா யுய்த்துப் பகிர்வித்தே—யந்தி
வருணந் தியங்கத்தன் மன்கயிலை காக்குந்
தெருணந்தி யங்கத்தன் தேர். (கள)

நவவீரர்கள.

மன்வாகு கேசரி மாகேந் திரன்மாகே
சன்புரிந்த ரன்ராக்க தன்மார்த்தாண்—டன்னந
தகன்தீரன் வீரந் தலைக்கொளிவர் நாயே
னகன்தீரஞ் செய்வா ரமர்ந்து. (கஅ)

ஆசிரியரகத்தியனர்

சங்கரியைச் சங்கரனுத் தாபித்தே தான் சற்குருவாஞ்
சங்கரிசேய் தன்கதைக்குட் சார்ந்தருளுஞ்—சங்கரிநேர்
முத்தமிழ் தந்த முனியலைவீழ் பன்மொழிசேர்
முத்தமிழ் தந்த முனி. (கக)

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர்.

பிருந்தையென்பி லேபுரண்டு பேதுறுமா ணண
வருந்தைய லென்பினைப்பெண் ணுக்கும்—பெருந்தகையாஞ்
சம்பந்த ரத்த சரண்சனன மாவெயிற்குச்
சம்பந்த ரச்த தரு. (உ0)

திருநாவுக்கரசு நாயனர்.

அணையாழிக் கிட்டிலங்கைக் கண்ணரியுட் கக்கற்
புணையாக் கடல்கடந்தான் பூந்தா—டுணையாஞ்சீர்
ஓதக் கடனெஞ்சே லோதிக் கடபிறப்பாம்
ஓதக் கடனெஞ்சே யோர்ந்து. (உக)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.

மிலயமா நெஞ்சம் வலிகாந்த மாம்வண்ண
மலயமா வீற்றிருப்பா ரஞ்ஞான்று—மாலயனுஞ்
சந்தேகப் போக்கினர் தாமருள நின்றவரைச்
சந்தேகப் போக்கினர் தாம். (உஉ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வரையா மறைவாய் மலரயன்மாற் கண்ணுன்
வரையா மறைவாய் மலர்ந்தோன்—வரையத்
திருக்கோவை யாரென் றெருணூலைக் கூறுந்
திருக்கோவை யாரென் றிரு. (உங)

தண்டபாணி சுவாமிகள்.

அரக்கனைக்கொல் பாவ மகலவருச் சித்த
கரக்கமலன் கண்டேக் கறுப்ப—விரக்கமிலாத்
தந்தை யிருந்தா டடிந்தாண்ருள் சார்ந்தவென்
றிந்தை யிருந்தாள் சிறந்து. (2 ச)

அறுபத்துமூவர்.

கயற்கணுமை காந்தன் களிக்க வுலகிற்
செயற்கரிய செய்தவன்ருள் சேர்ந்த—பெயற்கருணை
யொன்பா னெழுவ ரொளிர்தா ணினைக்கினவ
ரன்பா னெழுவ ரகத்து. (2 ஙா)

சரசுவதி.

இவளவென் றில்ருகன்சீ ரேய்ந்திசைவெண் பாவிற்
றிவளவருள் செய்வளிதழ் செய்ய—பவள
மருப்படிக மண்ஞ வளாளக நீல
முருப்படிக மண்ஞ ளுகந்து. (2 ஙூ)

மற்றையடியார்.

கண்டிகையும் வெண்ணீறுங் கண்ணீரு மாகமுற
ணண்டிகையு மேத்து மிறைவருக்குப்—பண்டிகையாத்
தேவார மாதியைந்துந் தேர்ந்தோதித் தொண்டினுக்கு
மாவாரந் தாடலேமே லாம். (2 ஙா)

சந்தானகுரவர்.

சீராரு மெய்கண்ட தேவ னருணந்தி
தாராரர் மறைஞான சம்பந்த—னேரா
ருமாபதியென் றேத்தமர வோங்குவர்தாள் சார்வே
ணமாபதியென் றேத்தமர வாங்கு. (2 அ)

பஞ்சாக்கரதேசிகர்.

நியம முறத்துதிக்க நித்தியமே நல்கு
மயமதுறக் கொள்காந்த மாத்தன்—வயமுறவெ
னெஞ்சாக் கரனு நெடுமா வடுதுறைவாழ்
பஞ்சாக் கரஞர் பதம். (2ங)

தேசிகாகுரு.

நஞ்சக் கரத்தாலக் கஞ்ச னெழுத்தழித்தே
யஞ்சக் கரத்தா லகவிருணீத்—தஞ்சலென்ரூன்
மாசிக ஞயன் மனச்சுப் பிரமணிய
தேசிக ஞய சிவன். (2ம)

இதுமதி.

குருநமச்சிவாய குரவன் மாபில்
வருசுப் பிரமணிய மன்னு—மொருவன்
திகழும் பலவாண தேசிகன்ரு ளன்றிப்
புகழும் பலவாணர்ப் போற்று. (ங ச)

வித்தியா குரு

சின்னய வாரியனற் சின்னசா மிக்குரவ
னென்னைய ராமிவரோ டெத்தலமும்—பொன்னெனமச்
சுந்தரவா சானுந் துணையிலருண் மீளுட்சி
சுந்தரவா சானுந துணை. (ங உ)

அவையடக்கம்

வெண்பாவி னுனடக்கு மேன்மையது மூகைகண்—
பண்பார் கனவிளக்கும் பான்மையதே—விண்பாரு
கந்த புராண கருணை கவியில்வேள்
கந்த புராணக் கதை. (ச)

பெருக்கமா நூற்கும் பெருந்தகையோர் கூற்றுரு
சுருக்கமா நூற்குருடித் தோன்ற—வுருக்கமா
வெண்பாவால் வேள்சீர் விளம்புகென்ரூர் விததகன்ப-
ணண்பாவார் நல்லோர் நயந்து . (உ)

அன்னவர்தஞ் சொன்மறுத்தற் கஞ்சியிது சொல்லலுற்றே
னுன்னுகவி நாயகனு மோர்புலவ—னென்ன
வழுத்தவரு மாண்பான் மதியிலன்சொன் னூலில்
வழுத்தவறு வையான் மகிழ்ந்து. (ங)

வுள்ளறிவிற் கேற்பவொண்பா வோங்குபுல வோர்கவின்ரூர்
வெள்ளறிவிற் கேற்பவெண்பா வேட்கறைந்தேன்—றெள்ளறிஞர்
வெள்ளையிதென் ரூனும் விருத்தமெனர் மூற்பாவாக்
கொள்ளையினிற் கொள்வார் குறித்து. (சு)

ஐயனருள் பெற்றகச்சி யப்பசிவா சாரியர்தஞ்
செய்யனூன் மாட்சி தெரிதரவே—தய்யவன்னு
சொண்பாத தாமரையை யுள்ளத் தடத்திருத்தி
வெண்பாவி னூற்கலுற்றேன் வேட்டு. (ஙு)

புதிதாக வொன்றும் புகல்கிலன்வேள் காதை
துதிதாக மேற்கொண்டு சொற்றேன்—மதிவல்லீர்
சொன்னதுசொன் னலுஞ் சுகமொழியைத் தள்ளுவரோ
வன்னதுபோ லென்னுரையு மாம். (சு)

இந்தமாக் காதை யெயிற்கச் சியிலிருந்து
கந்தவே ளின்னருளாற் கட்டுரைத்தேன்—சந்ததமுஞ்
சாற்றிபோ ரெண்ணுஞ் சகாத்தமோ ராயிரத்தீண்
ணூற்றிருபான் மூன்றி னுனித்து. (எ

சிறப்புப்பாயிரம்.

கண்பாவா யார்க்கமையுங் கந்தவேண் மாக்கதையை
வெண்பாவா றூறி விளக்கிஞ—னண்பாருண்
றில்லே விடங்கன்வாழ் சீர்வேலு சாமிமிக்கா
னெல்லியினூ லாய்ந்தோ னினிது. (அ)

ஆ திருவெண்பா சு சு

ஆற்றுப்படலம்.

அருண்மொழித் தேவாகச்சி யப்பர்சிவ ஞானத்
தெருண்முளிவ ராகி சிறந்தோ—பொருண்மாட்சி
சீதாற்றநனி போற்றுபுகழ்ச தொண்டைநாட் டெண்டகைமை
சாற்றநகை யெற்கே தரும் (க)

கோட்டிற் கணியாங் குலவு மணிச்சிகர
மாட்டிற் கணியா மபிநயஞ்சீர்—நாட்டியனற்
பாட்டிற் கணியாம் பளிலவணி யாங்கதுபோ
னூட்டிற் கணியா நதி. (உ)

கங்கையருக் கொண்டேகிக் கார்த்திரைநீர் மேய்ந்துவளை
மங்கையருக் கொண்டு வந்த மாமுகில்கள்— செங்கையான்
கோடீர மேய்ப்பமின்னிக் கூரருள்போ னந்திவரைக்
கோடீர மேற்பொழிந்த கூர்ந்து (ங)

எழிலிவ்வை தோறு மிவர்ந்திறங்குந் தோற்ற
மெழிலியையும் வானவர்கோ னீர்ந்த—வழிகின்று
தம்மின் வளர்ந்திறகிற் ருவிப் பறப்பதற்கே
யம்ம முயல்வதொக்கு மாங்கு. (ச)

அன்னதனைக் கண்டுபொரு ளுகிச் சதக்கிருது
கொன்னுதிய வச்சிரவாள் கொண்டரிய—மன்னசலம்
வாய்விட் டரற்றல்போல் வான்குமுறுந் தெவ்வர்முன்
றேய்வும் றிருக்கினுண்டோ சீங்கு. (ஞ)

முன்னஞ் சிறகரிந்த மொய்கலிரங் கொள்குறும்பை
யின்னஞ் சிவதப்பமென லிந்திரன்சீர்— மன்னவே
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காட்சியிற்கன் மேற்கடனீர்
கார்முகந்துன் னம்பெய்யுங் காண். (சு)

வானவர்கோ னெய்த வழிநின் றெழுகுண்ண
மானு மெழிற்செம் மணிமிளிர்த—லேனலுயர்
சாரலகந் தோறுந் தயங்கிந் திரகோபம்
வாரா வெழுந்தொழுகு மாண்பு. (எ)

வீரையாஞ் சாலியிலார் மேக வுறையிற்பெய்
தாரையா மீட்டியுறத் தான்வீசித்—தீரமொடு
வாடையா மீளி வரப்போ யொளித்ததே
கோடையாம் வெய்யோன் கொதிப்பு. (அ)

வானவின்மா மஞ்சில் வயங்கி மறைகாட்சி
வானமரர் வாழ்த்துநந்தி வானவருக்—கானதிரு
மஞ்சனநீ ராட்ட மணிவா சிகைகளேந்தே
யஞ்சலமன் வைத்ததொக்கு மாங்கு. (கூ)

கிருத்தியைந்து சாண்டக் கடவுள் கனமாந்
திருத்தியின்மூ நீர்முகந்து தூய்தாய்த்—திருத்தியநீ
ராட்டுவது மானுமுகி லங்கிரியைத் தகவிரு
கோட்டுநந்தி யாகக் குறித்து. (கஅ)

ஓங்கருஞ்சீர் நந்தியெனு மும்பற் கணிகோட்டிற்
றூங்கருவி வெள்ளத் தினிகார்க்கு—மாங்கதன்கட்
சாந்தினல் வேங்கைத் தருமலர்கள் வாய்ந்துநிற்றல்
பூந்தொடைய லொக்கும் பொலிந்து. (கக)

தூநற் கிரியிறைக்காந் தூபமொடு தீபமொக்குந்
தானக் குறிச்சிதொறுஞ் சந்தகிலின்—வானம்
விளர்க்க வெழும்புகையில் வில்லினர்செந் தீயை
வளர்க்க வெழும்புகையின் மாண்பு. (கஉ)

மைதவழ மஞ்ஞைபெயர் வண்மையவான் மால்வரையிற்
செய்தவத்தோன் றன்சுரபி தீர்த்தமாய்ப்—பெய்தவந்தப்
பாலியா றென்னப் படர்தலிஞ லாங்கதன்பேர்
பாலியா றென்பர் பரிந்து (கங)

ஐந்திணையா மன்னைமா ராங்காங் களித்தபொரு
ளுந்துதிரைக் கையா னுகந்தகொடு—சிந்துவெணுந்
தன்பதியு ளோகையுறத் தந்து கலந்ததே
வண்பதிநீர்ப் பாலி மகிழ்ந்து. (கச)

மேதிகழை யுண்சாறும் வெம்முக் கனித்தேனு
மோதுமுல்லைப் பாறையிர்கெய் யோடுகொடு—மோதிஜூரப்
பாலி கடன்மடுப்பப் பண்ணியிதென் வாரிபுனை
ஞாலமயிர்ப் பாஞற்று நன்கு. (கடு)

வரையிற் றவழ்ந்துவந்து மாமூல்லை யாயி
நரையிற் நருபா னுகர்ந்து—மருதத்
துறையிற் படிந்தாடித் தூயநீர்ப் பாலி
யிறையிற் புணரு மினிது. (கசு)

மூல்லை குறிஞ்சியென முன்னவே நன்மருத
முல்லையென மன்ன முடைநெய்தல்—சொல்லரிய
தண்மருத் வைப்பாச் சமைத்ததே சித்தரென
நண்பொருளாற் பாலி நதி. (கஎ)

நந்திவரை மேற்ரேன்றி நாட்டினர்க்கங் காட்சிதர
வந்தின் னலமளித்து மன்னகஞ்சே—ரந்திறலாற்
றுங்கமுறு பாலி துதிதருக பாலியாஞ்
சங்கரனே மானுந் தகைத்து. (கஅ)

ஆங்கமலை யும்வனமு மார்புறலா னந்திகிரி
தாங்குகையான் மீனுமை தாமுருக்கொண்—டோங்குதலா
லெண்ணற்கு நேரா விரும்பாலி காயாம்பூ
வண்ணற்கு நேரா வரும். (கக)

செய்யகலை மான்றழுவித் திக்குதொறுங் கந்திகழத்
தய்யவன மூர்ந்துவந்து தோன்றுதலாற்—பையணைக்கண்
மாலுந்தி மேலிவரு மாட்சியிஞற் காட்சியயன்
போலுந் திரையார் புனல். (உ0)

தாயமலை யாகிவருந் தன்மையினுன் மோதகத்தை
மேயதன்கைக் கொண்டு விளங்குதலா—ஞயவெண்
கோடுமுறித் தேமாவைக் குத்திச்சாய்த் தைங்கரனே
ரோடுபுனற் பாலி யுறும். (உக)

வரையி லிருந்துவந்து மாமயின்மேற் கொண்டு
விரைவினில்வே லான்மாவை வீட்டிக்—கரையிருபான்
மாதங்க மான்றருநல் வல்லிதழீஇ வேணிகரு
நாதங்கொள் பாலி நதி. (உஉ)

நந்தியிட மன்னிவந்து நன்துறுசே யாறுபெற்று
நிந்தையில்பேர் பாலியெனு நீர்மையொடு—சந்ததிலைப்
பாரா நிருகரையும் பாற்றி வருநீத்த
நாரா யணியையொக்கு நன்கு. (உங)

ஆரமணி சிங்கனிகொண் டானந்தக் கண்ணீர்தான்
வாரமலர் சிந்தி வழிபடுவான்—நீரமுறத்
தேவார மோதிச் சிவார்ச்சனைசெய் மெய்யன்ப
ராவாரை சேரு மறல். (உச)

காயரித்தோல் போர்த்துங் கமண்டலங்கைக் கொண்டுமன்னைத்
தாய புலநெறிபோ யாரிபதிபாற்—றோய்ந்து
மல்லொழுக்கின் மேவா வறமா முனிவரர்த
நல்லொழுக்கின் மேவு நதி. (உஞ)

தாயா யுலகளிக்குந் தன்னோடு வேகவதி
சேயா நிருபாலுஞ் சேர்ந்திறைகைத்—தீயாரு
முத்தலேவ லொக்கு முனிவன் சுரபியரு
ணத்தலேநீர்ப் பாலி நதி. (உசு)

நந்தி மரபுவந்து நற்பொருளை லாமோதி
யந்தநிலை காட்டிநில மஞ்சலிக்கச்—சந்ததமு
மேவுறலாற் பாலி விழையா வடுதுறைவாழ்
தாவில் குருவையொக்குந் தான். (உஎ)

எண்கணு னெற்றிவந்தெண் ணில்கலையு மோதுதலா
ணண்கடன்மன் னுண்மகிழ நன்கியற்றி—மண்புகழத்
தீவினையு மாற்றித் திவளவர லாணித்த
மேவந் தணர்ச்சிவணு மே. (உஅ)

வொங்குதிரை வையமதகிரிய மள்ளரார்த்
தாங்குறுவை வேல்விடுத் தஞ்சிறைசெய்—தாங்கண்
மருவலரை வாட்டி வருகையால் வாரி
பொருவரையர் தம்மைப் பொரும். (உக)

சந்தகிலின் மென்குறடு தந்தமணி யாதிகொண்
டந்தலேமேற் சூங்கி யவனிதொறு—முந்தி
வருகையால் வைசியரை மாளுமே பாலிப்
பொருகையார் வெள்ளப் புனல். (ஙஎ)

வேதன்கால் வந்தூரு மேன்முத் தலையார்க்கும்
போதநற்கூ டோர்வளத்தாற் பூப்பிக்கு—மேதி
னருணத்தார் கூல மவிர்பாலி நாலாம்
வருணத்தா ரென்ன வரும். (ஙசு)

மொய்ம்பா ரிருகையு மொய்வளையெய் தாரம்பூண்
டைம்பான் மலர்வேய்ந் தவிர்மணியும்—பைம்பொன்னு
மான்மதமுங் கொண்டு வரலான் மணமகளைப்
போன்மருவு நீத்தப் புனல். (ஙஉ)

வன்பா நிருகோடு வாய்ந்தைந் திணைப்பொருள்
டன்பாற் படவே தரணியில்வந்—தன்பான்
மருவண்டர் போற்று மகிமையினு னேரும்
பொருவண்டர் சூழும் புனல். (நடந)

ஓங்கான் முலையின்க ணுற்றதுணர்ந் தேமாக்க
ளாங்காங் கணைதந் தரும்பயத்தைத்—தாங்கான்
முதலமடுப் பூன்மறித்து முந்தவிடு நீராற்
கதமினரை யொக்குநதி காண். (நடச)

ஆலும்வெண் சங்குகள மாயசுழி யுந்திவரால்
காலுன் குமிழி கதிர்த்தமுலை—சேலொளிர்கட்
பாலியாம் பாவைதொண்டைப் பார்மகட்கு நற்றுயாய்ப்
பாலியா நிற்கும் பயம். (நடநி)

ஓதும் வரைகடந்தே யோரைம் புலன்வழியே
காதலுற வோடிக் கலங்கிப்பின்—மாதர்பொன்
மண்மய னீத்த மனம்போற் றெளிந்ததே
மண்மய னீத்த மறைத்து. (நடசு)

சேயாறு பொன்முகரி சீர்நந் தினியாதி
பாயாறு நீர்பெருகிப் பாயுமால்—தூயோர்
மனனுடு தொண்டை வளனுடு முற்றும்
புனனுடு போனற் புனல். (நடள)

பாலியா நற்றுய் பதியிடத்திற் றேய்ந்தபயம்
பாலியா நின்ற பருவத்திற்—சீலமணற்
குன்றுதன மாகக் குலவுமள்ளர் சேயாக
ந்ன்றுதொட நல்குமபா னீர். (நடஅ)

கொள்ளுநருக் கிந்தார் குறைவுவந்த காலத்து
முள்ள துதவு முயர்குணத்த—வள்ளல்போற்
காலினீர் வேண்டிக் களமர் தொடக்குறிப்பிற
பாலிநீர் நல்கும் பரிந்து. (நடசு)

வறிஞர்க்கு மல்குபொருள் வாய்க்கினவர் தக்க
நெறியுய்க்கு மாறுபோ னீத்தஞ்—செறியமள்ள
ரோடைகுள னேரி யுறத்தேக்கிச் செய்யகநீர்
சேடையுறப் பாய்ச்சுவார் தேர்ந்து. (சம)

கங்கை யுயர்விழியக் காவே ரியுமடங்கப்
பொங்குதிரைப் பாலி புறப்பட்டுப்—பங்கயமே
பல்கு பலகாலிற் பாய்ந்தெங்கும் பல்வளனு
நல்குநீர் மைத்துதொண்டை நாடு. (சக)

ஆற்றுப்படலம் முற்றும் பெற்றது.

திருநாட்டுப் படலம்.

திருமான் முதலமரர் தேவிமா ரோடு
மருமா மலர்தூய் வழிபட்—டொருமாத்
தனிமுதலேச் சார்ந்தனையான் றண்ணருள்பெற் றன்பி
னனியமர்நீர் மைத்தெதொண்டை நாடு. (க)

எம்மையா ளீசனெமீ ரேழுலகு மின்றருளு
மம்மையர் சார்ச்சித் தருள்பெறுஉஞ்—செம்மையார்
காஞ்சி நகராசாள் காவலன்போல் வீற்றிருப்ப
நாஞ்சினகர் சூழ்வதொண்டை நாடு. (உ)

பெண்ணையொரு பால்வைத்தும் பேர்பெறுநற் கையுற்றுங்
கண்ணுருமென் றெண்டைமான் கையமர்ந்து—மண்ணுலகிற்
பொன்னுடு செஞ்சடையான் போன்றதே சான்றோர்வாழ்
நன்னுடு சீர்த்தொண்டை நாடு. (ங)

ஆழிகுணக் தோர்கைதந்து மார்நீர் மலையுற்றுங்
காழிசைமன் றண்டகன்மாக் கையடைந்தும்—வீழிவாய்
வேதனேசே ராந்துணைதோள் வீக்கணமர் மாக்கமல
காதனேசே ராந்தொண்டை நாடு. (ச)

தேர்ந்தமறை யோர்நால்வாய்த் தேத்தவிர்ந்து மாழிநில
மோர்ந்துதனித் துணைஊ ஞர்ந்திவந்து—மார்ந்தசெழும்
பூமன் னிருக்கையுற்றும் பேதனேசே ராம்புலவர்
நாமன் றிருத்தொண்டை நாடு. (ஞ)

செங்காப்போ தார்பெருந் தேவனூர் சேக்கிழார்
செங்காப் புலவர்கச்சி யப்பனவன்—முன்னுகப்
பன்னு வலர்பலர்வாழ் பண்பாற் சிறந்தன்றே
நன்னுடு சீர்த்தொண்டை நாடு. (ட)

கங்கை புடைத்துவருங் காவேரி நன்குடைத்து
தங்கமுள வையை தொழுந்தகைத்து—பொங்குதிரைப்
பாலாறு பாயும் பயனுடைத்தே கோட்டமோர்
காலா துடையதொண்டை நாடு. (எ)

வடபாற் பணியசல மன்குணபால் வாரி
குடபாற் பவளக் குவடு—தடமாருந்
தென்பாற் பிணிதி திகழெல்லை யாய்க்கொளுமே
கன்பாலி சூழ்தொண்டை நாடு. (அ)

பேய்க்கரும்பே தித்திக்கப் பெற்றருள்வெண் காடரருள்
வாய்க்கரும்பே றுற்றதிந்த வையகத்திற்—காய்க்கரும்பே
யின்றியுடைத் தாருபல னீப்பெனவுள் ளன்பினர்செய்
நன்றி யுடைத்துதொண்டை நாடு. (௬)

ஆண்பனையைப் பெண்பனைய தாகமறைத் தேயுலகின்
மாண்பனையின் பால்கமழ வாய்மலர்ந்த—சேல்நயனர்
தாமேவு மோத்தூர்த் தலமுடைத்து பாவலர்த
நாமேவு நற்றொண்டை நாடு. (௭௦)

தெள்ளிடையன் வாட்டழும்புந் தென்னவன்மாற் றொண்டழும்புங்
கொள்ளியழுன் ஞற்று கொடியநா—டெள்ளி
முகிற்றகர மைக்குழலாண் முன்னேன் மகிழ
நகிற்றழும்பு வைத்ததந்த நாடு. (௬௬)

சேர வளநாடுந் தீம்புனலு டோடுவையை
நீர வளநாடு நேராகா—தாரமே
தொண்டைநா டந்தகைவாற் றுண்டீர நன்னுட்டைத்
தொண்டைநா டென்பர் துதித்து. (௬உ)

பளினன்மாற் பேரறி பஃறலமும் போற்றித்
தளவணிமால் சூழ்கிடக்குந் தொண்டை—வளநாடு
சான்றோ ருடைத்தென் றகையுணர்ந்தே தாங்குமரா
வுன்றோய் முடியி லுலகு. (௬ங)

நிலமார் திருத்தொண்டை நாட்டிற் கணியாந்
தலமார் கயிலே தணிகை—மலமா
திருக்கழுக் குன்றற் றெரிசிக்கிற் றீர்க்குந்
திருக்கழுக் குன்றஞ் சிறந்து. (௬ச)

பாரே யுயிர்வளர்க்கும் பாய சலத்தோடு
காரே யசலமுற்றுங் காரணத்தாற்—பேரேய்ந்
திடுநா டிரண்டினியல் பேற்றிடலான் மேவா
நடுநா டெனப்படுமந் நாடு. (௬ஞ)

செருப்பரீர்த் தெவருந் தியங்கநடு நாட்டார்
நெருப்பார் மலைவெம்மை நீங்க—விருப்பாரு
நீர்மலையும் பெற்றதென்ரு னீடுதொண்டை நாடுபெறூஉஞ்
சீர்மலையா தார்நவில்வார் தேர்ந்து. (௭சு)

வேழ முகம்படா மேவாநா டெண்சோற்றுச்
சோழவள நாடுமித்தந் தோன்றுநா—டாழவுட்கி
யான்ற வரையே யகப்பொருளாக் கொண்டியர்ந்தெஞ்
ஞான்றுநகை காட்டுமந்த நாடு. (௭எ)

வானெய்தன் மேவும் வரையி னிரையின்மீ
பானெய்தன் வாசம் பரிமளிக்கும்—கானில்வே
டானெய்த ணூர்பூஞ் சரங்கொய்யும் வண்பணையிற்
காணெய்த லுறுநெய்தற் கண். (கஅ)

ஆம்பல் படரு மணிவஞ்ரயி லாய்கியர்வா
யாம்பல் லவாவுமுல்கே யார்வனத்திற்—றேம்பிலிற்று,
மாம்பல் படரு மலிர்செறுவி னெய்தலின்க
ணும்புல் வளஞ்சுரக்கு மாங்கு. (கக)

வாலிதாந் தொண்டை வளநாட்டி லேரிதொறுஞ்
சாலிதா மோங்கச் சலநிறைதல்—பாலிதான்
செய்யென்னுஞ் சேயருந்தத் தீம்பால் சிலகலத்திற்
பெய்துவைத்தன் மானும் பெரிது. (உ ஈ)

பன்னே ரியல்பனைத்தும் பல்குந் திருநாட்டிற்
றுன்னேரி யுஞ்செற்றவுஞ் சூழ்காட்சி—மன்னேயா
மாயிரங்கண் பெற்றவற்கொப் பாக மருத்தங்கை
யாயிரங்கண் பெற்றதொக்கு மாங்கு. (உக)

வரையின் வளனும் வனத்தின் வளனுந்
திரையின் வளனுஞ் செழுநீர்க்—கரையின்
வளனு மெடுத்துரைக்க வாயு நினைக்க
வுளனு மெவர்தா முளர். (உஉ)

பழையனூர் நீலி பழிக்குவே ளாள
ரெழுபதின்ம ராலங்காட் டீசர்—கழனிகைந்தே
தீப்புகுந்தா ரென்னிற் றிருத்தொண்டை நாட்டருமை
காப்புகழ்ந்தா சொல்வார் கயந்து. (உங)

குறிஞ்சி.

அன்னை பிறப்பிடமு மத்த னிருப்பிடமு
மின்னை யளித்தோர் விருப்பிடமு—மென்ன
வுறிஞ்சிக்கண் மாவுண் டுகந்தினிசை பாடுங்
குறிஞ்சிக்கண் மேவுங் குகன். (உச)

வள்ளிபசுங் கன்குழியின் மன்மணியை வன்னியென
வுள்ளி பொதுங்கு முளியமதைத்—துள்ளிநனை
பண்ட வுடல்பதறிப்ப வோடி யுயர்தினையின்
குண்டமெனச் சாருங் குரங்கு. (உ ரு)

ஆங்கமருந் திண்வேழ மாயிரங்கண் பெற்றெளிரும்
வேங்கையது தங்கோடு மேவுங்கோ—டோங்குங்
கிரிபெயர்ந் தோடுங் கிளரருவி நிற்கு
மரியவளஞ் சொல்வ தரிது. (உசு)

வேங்கையெதி ரிற்சே விளங்குங் கிளையுந்தே
யோங்கரிமுன் ஞும்ப லுராய்நிற்குங்—தீங்கின்றி
வேடர் குழவியும்பாய் வெய்ய புலிப்பறழு
மாட லுருற்று மவண். (உஎ)

ஆங்கவரை கும்பமதிற் றூங்கருவி யாங்கடத்திற்
பொங்குவெள்ளைத் தானைதொங்கல் போலுமே—யங்கெரிதீ
குண்டமொக்கும் பாங்கார் குறவர்மகளு செய்கின்ற
மொண்டவரை நேர்வ ருகந்து. (உஅ)

வாக்குமன்பொன் கல்லெழுழ வாரங் கொடுவெறிந்து
மோக்கவிருப் பொன்றினையே முன்னுதல்போன்—மாக்குறவ
ராரத் தினைநிதியை யாய்ந்தெதிர்ந்து சாலின்க
ணூரத் தினைவிளைப்பா ராங்கு. (உகூ)

அங்கணிதண் மேவிமணி யாங்கல் கவண்வைத்துக்
கொங்கண் குயந்துளங்கக் கூர்கினைத்திற்—பைங்கிளிகள்
வன்சொற் கொடுகடிந்து மற்றவைபோய் மீளுமன்னு
ரின்சொற் பயில்வா னினிது. (நo)

ஒள்வா ணகையார்புள் ளோச்சுதொறும் பேச்சுணர்ந்தே
யுள்வா ரெனத்தெளிவுற் றெழுண்கவண்கைக்—கொள்வார்
லிரல்கொ ளுகிர்போன் மிளிர்நாசி யின்வாய்க்
குரல்கவர்ந்து போம்பைங் குருகு. (நக)

அருவி முழவதிர வஞ்சுகம்பண் பாடக்
குருமஞ்ஞை யாடல் குனிப்பக்—கருமுகில்வி
தானமா மேவு தணிகை வரைகுகற்குத்
தானமா மேவுந் தகைத்து. (நஉ)

உளவன் றிறலெயின சோரைக் திணையார்
களவன்றி யாற்றூர் களவங்—களவில்
கொடுவன்றி வேட்டத்திற் கூர்ங்கோடு தைத்த
வடுவன்றி யாற்றூர் வடு. (நஙு)

செறிவேட்டஞ் செய்துந் தினையே விளைத்தும்
வெறியாட் டயர்களத்தில் வேலன்—குறிகேட்டுந்
தூநீர்ச் சுனைதோய்ந்துஞ் தோகையரந் தோள்சேர்ந்தும்
போநீ ளெயினர்க்குப் போது. (நச)

மன்புலியின் ரோலார் மயக்க மனப்புலியைப்
புன்பொறியு ளோக்கிப் புலன்போக்காத்—தன்மையினன்
மாச்சிரம வேடாவ்ர் மாதவராம் வாழ்குடிலு
மாச்சிரமம் போன்ரெளிரு மாங்கு. (நடுடு)

விற்றிறத்தில் வல்ல வீரியனேயும் பேடியா
மற்றிறத்திற் கண்ணினேயு மாலாகக்—கைத்திறத்தில்
வீழினேயு மோர்மடைய ஞகச்செய் வேடுவர்வாழ்
காமர்குறிச்சிபல காண். (நசு)

தேனுந் தினைமாவுந் தீங்கனியும் வான்கிழங்குங்
காணுந் தலர்த்தொடையுங் கைக்கொடுபோய்க்—கானவர்கள்
வான்ரேய் குடிமி வரைதோறு மாடலய
சான்ரோன் றனக்களிப்பா ராங்கு. (நஎ)

ஒருவே டனைக்காய்ந் தொருவே டனைக்கண்
டொருவேட னெச்சி லுகந்தோ—ரொருவேடன்
வேடமுற்ரு னென்னில் விளம்பும் விறலினரார்
வேடர் குலச்சீர் வியந்து. (நஅ)

மூல்லை.

மருக னிளாஞனவன் வான்றுணேயா மேவி
யருகி லமர்வமென்ரே வாயர்—தருமகளிர்
நேயமுற வோதையிர்பா னெய்விழைந்தோ முல்லையின்கண்
மாயன் வதிவான் மகிழ்ந்து. (கூக)

தேனுமணி வான்தருவாற் றீம்பா லமிர்தமரை
மானுனரி தெய்வதமா மன்னுறலா—னூனமரும்
வேற்கடைக்க ணையமின்னர் மேவுறலால் வண்புறவம்
பாற்கடலென் றெண்ணப் படும். (சம)

மனேயின் மணக்கு மடிபா றயிர்நெய்
கனேயின் மணக்கு நறும்பூ—வினேவி
லதரின் மணக்கு மலிர்தருகத் தூரி
புதரின் மணக்கும் புழுகு. (சக)

அடைகாட்டும் வில்வ மலர்காட்டு மெய்காய்
சடைகாட்டுங் கொன்றைத் தருமால்—விடைகாட்டுந்
தேவையொக்கு மாங்கதனேச் சோகிற்கும் பூவைவிழி
யேவையொக்கு மீசையொக்கு மே. (சஉ)

ஆழிவா யின்னமுத மன்றமரர்க் கீந்தபிரான்
ஏழிவா யின்னமுதந் தான்விழைந்து—வீழிவா
யாயமின்னூர் தாங்கட் டடியுடனேற் றங்கவளை
மேயதிரு வண்ணவர்சீர் மேல். (கஅ)

குருந்தடியிற் கோமான் குருவடிவங் கொண்டு
திருந்தடியர் மூப்பொருளுந் தேர்வா—னிருந்தவர்போ
றந்நிலையு மன்பசுபா சந்நிலையுங் காட்டிநிற்ப
ரென்னிலவர்க் குண்டோ வியேை. (கக)

கண்ணகன்மா ஞாலமெலாங் காக்குந் தனிக்கடவுள்
கண்ணனெனப் பேர்வாய்ந்து கன்றுடனுக்—கண்ணன்மை
மேவவண்டர் தங்குலத்தின் மேயதனு லக்குலப்பேர்
தேவரெலாம் பூண்டார் தெரிந்து. (கஙி)

மாயப் பசுக்கடிந்தான் மால்விடையி லேறிவந்து
நேயப் பசுமுன்னர் நின்றளித்தான்—றாய
கொடியிடைப்பெண் கொண்கனுங் கோபாலன் மேவு
கடிகொணகர் முல்லையுறுங் கான். (கசு)

நேசமுற்றே யோடாம னிற்கும் பசுக்களேவன்
பாசநீத் தொண்சிற் பரவெளியில்—வாசமுறச்
சேர்த்தின்புன் ஞரல்குஞ் சிற்றிடைய ஞலவனஞ்
சீர்த்தொளிரு முல்லைத் திணை. (கஎ)

எந்தைபிரா னேறு மிடபத் தினத்தாலு
மைந்தபொரு ளன்னந் களிப்பதாலு—நந்தமர
ராரிடர்தங் கூறங்கத் தார்வதாலு மாநிரைசேர்
சீரிடமா முல்லைத் திணை. (கஅ)

துங்கநீர்க் கான்யாற்றிற் ரோய்வார் தொடைபுனைவா
ரங்கநோ வாம லடிவிடையைச்—சிங்க
மனையார் தழுவ வவரையிடைச் சிங்க
மனையார் தழுவிமகிழ் வார். (கசு)

இடையற்ப மாத ரிளந்தயிர்சங் கார்ப்பக்
கடைமுழக்கு மண்டார் கவின்கொள்—விடைகள்
பிணியார்ப்பும் வன்கோட்டுப் பெற்றங் களங்கொண்
மணியார்ப்பு மாரு வனம். (஫0)

ஆடகமஞ் சூர மவரைமுற்கங் காணமிதை
மாட மிறுங்கெண் வரகைவகா—னீடு
தரையிற் ரினர்ந்து தலந்தோறு மேவி
வரையிற் கிடக்கு மலிந்து. (஫க)

மருதம்.

இங்குமுழத் தியெய்தா திருநிலத்தி லெய்துமென்றே
சங்கம் பதுமஞ்சிந் தாமணிமு—னங்கங்
கருதத் துறைவான் கயங்காட்ட வேந்தன்
மருதத் துறைவான் மகிழ்ந்து. (நிஉ)

ஓருபா லுழுவா ரொருபால் விதைப்பா
ரொருபா னடுவா ருழுநர்—மருவி
யொருபா லறுப்பா ரொருபா லடிப்பா
ரொருபர் ளளப்பா ருகந்து. (நிங)

கார்பூட்டு வார்போற் கடாவி னெழிற்களத்தில்
வார்பூட்டு வார்நுகத்தை வைத்திணைத்துச்—சீர்பூட்டு
மேர்பூட்டு வாருழுந ரேழ்பரியைச் செங்கதிரோன்
றேர்பூட்டு மூன்னர்த் தெளிந்து. (நிச)

வடபா லிருந்துதென்பான் மல்கிடவே சோர்சால்
குடபா லிருந்து குணபா—னடவவளாக்
கோலித் துகைப்பார் குளப்படிய காராவை
யாலித் துகைப்பா ரவர். (நிஞ)

எழுதருநா ரும்புலத்தி லேர்பலசா லோச்சி
யுழுதுபரம் பாற்றியொண்ணீ ருய்த்துப்—பழுதுவரா
திந்திரதெய் வம்போற்றி யீசானமாதிசையின்
முந்திவித்து வார்நென் முளை. (நிசு)

மற்றைநா ணீர்கவிழ்த்து வாலங் குரம்வெள்ளி
விற்றிகழுங் கம்பியென மேவிடவே—பெற்றவிளங்
கான்முளைக்குப் பாலருத்துங் காரிகைபோற் றிண்களமர்
பான்முளைக்குப் பாய்ச்சுவர்நீர் பார்த்து. (நிஎ)

அள்ளலுறு வித்தனைத்து மங்குரித்து மேனெக்கி
வெள்ளிநிறந் தீர்ந்துபுதன் மேனியா—வொள்ளியமா
நீல மணிக்கொழுந்து நேர வளருமே
ஞால மகிழ்ச்சிகொள நன்கு. (நிஅ)

நாறு பறித்துமள்ளர் நன்முடிக ளாயமைத்துக்
கூறுபட யாத்துக் கொடுபோய்வண்—சேறுபடு
செய்யிற் பரப்பவே சேற்க ணுழத்தியர்தங்
கையிற் பதிப்பார் களித்து. (நிக)

நடுவா ரிசைமள்ளர் நாறு பரப்ப
நடுவா ரிசைப்பண் ணைலங்கேட்—டடுவா
குழுநர்க் குகைப்புரப்பு மோவவே போமேர்க்
கொழுநற் கடாமகிழ்வு கொண்டு. (சுஎ)

கதிப்பார் கழனிக் கருஞ்சேற்றி ஞற்றின்
பதிப்பார் தருகாட்சி பாங்கின்—விதிப்பார்
கருமையினில் வெள்ளக் கரம்விசும்பின் மீஞ
மிருமையுமே யேய்க்கு மினிது. (சுக)

அம்மான் மகளு மயலான் மகளீமணஞ்
செய்மாண் புரன்மனையுட் சேர்ந்துழிமுன்—னுய்மாண்பி
னுட்டகவும் வெள்கலும்போ லுற்ற பசுமைவெண்மை
நட்டமுன்பின் ஞஞ்சேற்றி ஞறு (சுஉ)

இருநிறத்த மாத ரியலும் பயில
வொருதிறத்த வாயினபோ லோங்கி—வருதிறத்த
பைங்கூழ் தினைவளைத்த பண்டுளபுன் முற்களைக
ளங்கூழ் வினையி னடுத்து. (சுங)

மள்ளர்கள் ளுண்மயக்கான் மாதர்தம் மெய்நோக்கிக்
கள்ளமரை மொட்டாதி கட்டனதாங்—கொள்ளையினும்
மேல்வளைந்த வென்கொலென வெம்மூலமுன் பற்றுவார்
கோல்வளையார் நாணுட் கொள. (சுச)

கள்ளுண் கடைசியர்கைக் கல்லையினுட் டம்வதனம்
விள்ளவென்னே டுண்பவரார் வேந்தென்ன—மள்ளனவ
னன்னதற்றென் போனின் னருகிருந்து பார்ப்பவனு
ரன்னமே யென்ரு னடுத்து. (சுநி)

செங்கமலங் கைகாட்டச் சேதாம்பல் வாய்காட்டப்
பைங்குவளை கண்காட்டப் பண்ணையிற்பெண்—ணங்கங்
களையன்றி வேறு களேதேரு மள்ளர்
களையுண்டு தீர்வார் களை. (சுசு)

கண்ணீர்மை கண்டு கயல்புரளக் கால்வண்ண
நண்ணீர்மை கண்டுவரா னன்குலவப்—பெண்ணீர்மை
குன்ரு வுழத்தியர்தாங் கூர்களையை வேர்களையா
நின்ரூர் திகைத்தார் நினைந்து. (சுஎ)

யானே மறைய விரதமெனக் கூழ்முதல்கொண்
டேனே யுலகமு மின்புறவே—தானேமள்ள
ரீட்டியென மேல்போ யெழிற்கலின மாவதனங்
காட்டியவே செந்நெற் கதிர். (சுஅ)

பொன்னிறமார் செந்நெல் புகர்நிறமுற் றங்கவிஞன்
றன்னிறமாய் நின்று தயங்குகலி—மன்னிறமாய்
வேய்போற் கிளைத்துழுசூல் வெண்கதிராய்ச் செங்கதிராய்ச்
சேய்போற் கிடந்த செயில். (சுகூ)

உற்றசிரி யையாதி யோதிடுநாற் பாதமரீஇப்
பற்றற் றலர்போற் பசுநீர்மை—யற்றுமுன்
ஞதி வடிவடைந்த வுங்குரங்கூழ் சூல்கதிராய்
மீதிவர்ந்து கிழ்சாய் வீளவு. (எ0)

வயங்கொள் களமர் வரிசையினின் றங்கைக்
குயங்கொண் டறுத்தவரிக் கூறு—தயங்கிடயாத்
தொன்றிற் பொலிசுமைக ளொண்சிரம்வைத் தண்களத்திற்
குன்றிற் குவிப்பார் கொணர்ந்து. (எக)

அடியடியென் பார்சில்லோ ராங்கடிப்பான் குட்டைப்
பிடிபிடியென் பார்சிலவர் பின்வை—கடிகடியென்
ரூர்வினவில் வார்சிலரிவ் வார்ப்பார் களமுழவர்
போர்செய் களமே பொருரும். (எஉ)

தம்மினத்து ளொன்றூர் தருமனுயிர் மெய்பிரித்தாங்
கம்ம பிணையலி லார்பகடு—வெம்மனத்தர்
வெல்வைவே ருக்கும் லியன்களனோர் போர்க்களத்திற்
சொல்வைவே ருக்குக் துகைத்து. (எங)

ஆற்றல்சான் மள்ள ரவிர்களத்திற் பொங்கழியைக்
காற்றெதிரில் வாரிக் கலகலெனச்—தூற்றவங்ஙன்
மெய்மையோர் சொல்லின் விளங்கப் பதரகன்ற
பொய்மையோர் சொல்லிற் புலர்ந்து. (ஏச)

தூநெல் லளந்து தொகைப்படுத்தி யாரூக்கிக்
கோனிறைக்கொன் நீந்துமற்றக் கூறுய—மாநெல்லைத்
திண்டிறல்கொண் மள்ளர் சிலம்பெனவே வீதிதொறும்
பண்டியிற்கொண் டெய்ப்பர் பரிந்து. (எஙி)

நீஞ்சா றடுபுகைதான் சேணுக்கிப் பின்ரெடர்வாய்ப்
போஞ்சாலங் கண்டுமுகில் பூதலமு—மாஞ்சாலக்
கார்பெறுமோ வென்னுக் கறங்கியதன் கட்டாரை
நீர்பொழியு மங்க ணிலத்து. (எசு)

சரியையுற்றி யேகிரியை சார்ந்ததன்பின் யோக
மரீஇ யுயர்ஞான மல்கும்—பெரியவராம்
வாகாய் வளர்கண்ணன் மன்னமுற்றிச் சாரூகிப்
பாகாய்ச் சருக்கரையாம் பண்பு. (எஎ)

உட்புறமா றுற்ற வுயர்சாக் கியரையொக்கு
மூட்புறமார் காய்தூங்கன் முன்சினன்பா—னட்புறவாம்
வம்புறுவெங் குண்டர் வழிக்குருவை யொக்குமும்பற்
கொம்புறமும் வாழைக் குலை. (எஅ)

ஓங்குமஞ்ச ளிஞ்சி யுலோபரெனத் தம்பொருள்சீழ்ப்
பாங்குவைத்தல் கண்டுமள்ளர் பன்னவர்க்குத்—தீங்கிழைத்தே
யுள்ளமூ லப்பொருளே யொண்கருவி கொண்டுதோட்டுக்
கள்ளரெனக் கொள்வார் களித்து. (எக)

மஞ்சளுயர் வாழை மணிக்கமுகு தாழையிவ்வி
விஞ்சவொன்றை யொன்றுதொட விண்ணுறுத்த—லஞ்சரியை
முன்னுன்கு பாத முறைபயின்றெண் ணற்பதஞ்சே
ரந்நால் வரையொக்கு மாம். (அ0)

நெய்தல்.

மரியன் முருகனிவர் வார்கணேவேன் மேல்விடுத்தார்
நேயமவ ரோடுசெயே னோர்குணதிக்—காயமன்சார்
பெய்தனன்றென் றெண்ணி யிருநீர்க் கிழவனட்பி
னெய்தலின்கண் வாழ்வா னிதம். (அக)

பாயநுளே மாதர் படுமீ னுணக்கொலியு
மேயபல்புள் ளோச்சும் வியலுலியுஞ்—சேயவலை
யீர்க்கு மொலியு மிருமகரம் போழொலியு
மார்க்குமலே யார்ப்படக்கு மாங்கு. (அஉ)

வானந் துறுகலியும் வண்மீ னுகள்கலியு
மீனங் கவர்கலியும் வெவ்வலுஞ—ரானகுல
மூர்கலியுஞ் சார்முகினீ ருண்கலியு மோர்ந்தறிஞ
ராக்கலியென் பார்கடலே யாங்கு. (அங)

கொடியாற் றருவாற் கொழுஞ்செங் கழையாஞ்
செடியாற் சுவைநல்கு தேத்தைக்—கடியார்ம
ணெய்துமோர் வித்தின்றி யேற்றசுவை யொன்றளித்தே
நெய்த னகைக்கு நெடிது. (அச)

வெண்ணு னிலத்தினர்கு மின்றியமை யாததா
யுண்ணு நுசுவையு ளொப்பிலதாய்—மண்ணு
லுரைபோ மும்மணரமை யுப்பொளிரும் வெள்ளி
வரைபோ லளமா வரைப்பு (அடு)

ஓதமுடை நாற்ற முணக்குமீன் றுன்னுற்றம்
போத விரண்டுடே போயொடுகக்—கேதகைபொன்
பெய்த முடிப்பிற் பிறங்குபுன்னை யோடுகரு
நெய்தன் மணக்கு நெடிது. (அசு)

தீகைவுறுஞண் மாதர் தழுவுநகை செய்ய
முகைவிடுரீவினியன் முன்னி—நகைதரல்போன்
மேக்குமே கத்தவிரு மின்னலைத்தான் காண்டோறும்
பூக்குமே கைதைநறும் பூ. (அள)

பத்திவலியிற் படுவோன் வலைஞனைச்
சத்தி வலைச்சி தினைமணப்பா—னத்தியின்கண்
மன்னுவலை வீசியே வான்மீன் படுக்கினன்ஞர்
துன்னுதொழிற் குண்டோ துகள். (அஅ)

இச்சகந்தி யானித் திறைஞ்சும் வியாசமுனி
மச்சகந்தி தன்வயிற்றில் வந்துதித்தின்—வச்சகந்தி
நேர்கந் தரத்தியர்தோ ணேய முறும்பரதர்
சீர்கழறற் பாலதோ தேர்ந்து. (அக)

இருளுறுமுந் நீரி லெறிவலைஞர் நாண
மருளுறுமொண் பாவின் மறைநற்—பொருணிலைகண்
டோர்ந்து கவரு முரவினர்போன் மீனிலையைத்
தேர்ந்து கவருஞ் சிரல். (கo)

மஞ்சு மறைகுமிள மாமதிய மோவுயிர்ப்பிற்
றுஞ்சுபுள்ளோ வென்னமலர்த் தூயமடல்—விஞ்சக்
கருவான்மி யூருங் கவின்கைதை யாருந்
திருவான்மி யூருநெய்தற் றேம். (கக)

பத்தியிலை ரன்பர் பரசமறைச் சேபுரையா
லத்தியிற்பல் பூமலர்ந்த வற்புதமாந்—தத்தி
வருமயிலை யாதி வளருதிப் பாங்கார்
திருமயிலை நெய்தற் றிணை. (கஉ)

சாருமறையவனைச் சங்கிலியி லார்த்திரவோ
ராரும் பரவையிற்றள ளாத்தலைற்றி—யூருங்
கருநெய்தன் மாதர்தங் கண்போன் மலர்கா
மருநெய்த லாயதோர் வைப்பு. (கங)

பாலை.

நாணிலமாத் தேவரொடு கட்புறீ இ யாங்காங்குத்
தானிலவ வன்னர் தரப்பெற்ற—வேனிலத்தின்
மின்கோ லொடுவின் மிளிர்வாள் கொடுதூர்க்கை
தன்கோல் செலுத்துந் தனித்து. (கச)

மேனிலத்தி னுமம் விளம்பிடப்பெற் றூர்பொருளான்
மாநிலத்தி னுள்ளே மருவுவது—கானிலத்திற்
றோயாக் கடவுளருந் துன்னரிது வெப்பினெடு
பாயாக் கிடக்கும் பரல். (கூங)

அலகைரத நீர்ப்பரவை யாமொட்ட கம்பேர்ங்
கலமுகைப்போ னேட்டுமீ காம—னிலவுறவே
தூர திருட்டித் துவக்குடையார்க் கேதோற்று
நீரதுயர் பாலை நிலம் (கூசு)

தாமலதோ ராதரவு தானில்லான் வாழ்பவர்க்குக்
காமர் நிழலுங் கனியுநல்க—வாமலகம்
பாகமைத்தா னன்னூர் பாலுறுத்தா மேகடப்பான்
கோங்கமைத்தான் பஞ்சு குறித்து. (கூவ)

ஈந்திலையின் வேய்ந்த விருங்குடிலர் செந்நாயர்
காதுசினத்தர் கடுமொழிய —ரேந்துதனக்
கொற்றவையே தெய்வமெனக் கொள்வர் நெறியலத்துப்
பெற்றவையே யுண்பர் பெரிது. (கூஅ)

தீங்கரும்பைச் செங்கையிற்கொள் சித்தசநூ றோர்ததவரி
ஞங்கரும்பைத் தேன்விரையார்க் தன்பினளி—கோங்கரும்பை
யண்டுபு கிண்டி யகமலர்வித் தொள்ளிதழ்த்தே
னுண்டு களிக்கு முகந்து. (கூக)

மகையாதக கொங்கையையே மானுமதற் கோர்குறையுண்
டங்கதனை யானிறைய வாற்றுவலென்—றங்கணைக்
சோ ரு முகைமேற் சுடிகொளுரதே ரவமிசத்
தூங்கலிசை பாடுஞ் சுரும்பு. (கஎ)

பதநிமையா லாங்குள்ளோர் பைந்துகிலாற் சித்திரித்து
முத்திசைத்த மேற்கட்டி முன்னிலங்க—கொற்றி
யிருப்பை யலங்கரித்த தென்னலா நீர்மைத்
திருப்பை யலர்ந்த வியல்பு (கஎக)

ஓள்ளியசெம் பொன்காட்டு மோங்குமெழிற் கோங்கரும்பு
வெள்ளியது காட்டுமெலர் வீழுருங்கை—வள்ளியசெவ
விதுருமங் காட்டு மிளிர்பாட லங்காட்டு
முத்து மதூக முகை. (கஎட)

ஆயகனி வுட்புறம்பொன் னுந்தகையோ தன்மைகெல்லித்
தூயகனி காட்டுந்துகளுடையார்—நேயமது
காய்பெரிதாய் மேலுட் கனிந்துகனி வில்லிலவ
மாய்தருநீர் மைகாட்டு மாங்கு. (கஎஉ)

திணைமயக்கம்.

வணமயிங்க வேங்கையின்மேன் மௌவல் படர்ந்து
மணமயங்கப் பூத்திர்பூ வாய்த்தங்—கணமயங்க
வன்புலியின் வெம்பறழும் வான்புடையார் மான்பறழு
மின்பி னுறங்கு மினிது. (கஅச)

அந்தா மரையினின் மார்வனத்தார் வாரணமுஞ்
செந்தா மரையிற் றிகழனமுங்—கொந்தார்
குருந்து மருதமுமாய்க் கூடி நிழற்க
ணிருந்துவிளை யாடு மினிது. (கஅடி)

வேய்முத்த மென்கழையின் வெண்மணிவெற் பார்மருத
வாய்மன் றெமியர்கள் வைத்தவண்டற்—கேய்தரம
தூகமௌவல் புன்னைமுகை சூழ்நிலத்துப் பேதையர்முத்
தாகவைத்தங் காடுவா ரார்த்த. (கஅசு)

மென்கமுகம் பாளை விரிதரக்கொக் கென்னவெளீ இ
மின்கயல்வா விக்கழியின் வீழவதின்—மன்காண்ட
மஞ்சமிரி யப்பயமுற் றூர்த்தேகி யந்தடதிற்
கஞ்சமிசை யாருங் களித்து. (கஅள)

தேன்கொண் டெயினச் சிறுமியர்க்கான் பாலளிப்பார்
கான்கொ ளிடைச்சியரங் கண்வாவி—தான்கொண்ட
மீன்கொண் டுழத்தியர்க்கு வேலைபடு மீனளிப்பர்
கான்கொ ணுளைச்சியரங் கண். (கஅஅ)

இன்னவணம் பல்வளனு மேய்ந்துசிறப் புற்றோங்கு
நன்னெழிற் றொண்டைவள நாட்டின்க—ணுன்னரிய
வுத்தமமா நற்குடியு மோங்கியரு மெஞ்ஞான்றுந்
தத்தெறி சாருந் தக (கஅக)

சிவதலமெண் ணூன்குவிண்டு தேமிரண்டோ டைந்தான்
கவிர்தருசீர்க் கோட்டாரு லாறு—நிவரமே
பூறுமஃ தாக வகன்கொடொண்டை நாடுபெற்ற
பேறு மிகவும் பெரிது. (கஅ)

வேத முழக்கும் விழாவின் பெருமுழக்கு
மோது மணமுழக்கு மும்பருற—மீதிவர்ந்து
நீடெங்கும் பூகமுமே நேர்ந்துசெலுஞ் சீர்த்தொண்டை
நாடெங்கு மேவுமே நன்கு. (கஅக)

திருநாட்டுபடலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா கஅகூ.

திருநகரப் படலம்.

பூவினிலம் போருகமும் பொன்னினிற்சாம் பூதமுக
தேவினிலே சிற்பானுஞ் செய்யுளில்வெண்—பாவுஞ்
சிகரத்தின் மேருவும்போற் சீர்த்தகே யேழ்மா
நகரத்திற் காஞ்சி நகர். (க)

மூத்தேவர் மூச்சத்தி மூச்சுடர்மா நற்றவர்மான்
மெய்த்தேவ ரித்தகையோர் வித்தகன்பால்—வைத்தேயன்
மீபான்று மூளத்தோ டுவந்து வழிபடுசீர்
நன்முளது காஞ்சி நகர். (உ)

புகழுமன்பர்க் கன்றிப் புனைதருபொன் மாடந்
திகழுமணி நீறுடைத்து தேம்பா—யகழி
பயமுடைத்து ஞாயினிலே பத்தியுடைத் தோவ
நயமுடைத்து காஞ்சி நகர். (ங)

பத்திநெறி வேதநெறி பன்ஞ கமநெறிநற்
சித்திநெறி காணரிய சிற்பரமா—முத்திநெறி
காட்டுவது மூவுலகுங் காமுறுசீ ரெண்டிசையு
நாட்டுவது காஞ்சி நகர். (ச)

வானகர்சீர் தூக்கியத்த மாநகரா மாகநிதிக்
கோனகர்நே ராதுநட்புக் கொள்ளுவயன்—மானகர்கள்
வந்து வணங்க வயங்குவது சீர்த்தியென்று
நந்தலிலாக் காஞ்சி நகர் (ஞ)

எல்லா நகரு மிவர்ந்துவட பாலுறத்தீஞ்
சொல்லார் முனிவனெனச் சூழ்ந்துதென்பா—னில்லாமன்
றுன்னகரா மேழுட் டெலங்கிப் புதுமைசெயு
நன்னகராங் காஞ்சி நகர். (ட)

அலகில்,புகழ்பெற் றகிலநகர்க் கெல்லாந்
திலக மெனவே திகழ்வ—தலகிலெங்கு
மல்குபொருட் கோர்வைப்பாய் மன்னி யுயர்கதியு
நல்குவது காஞ்சி நகர். (ண)

ஏகம்ப மத்திகிரி யேண்முனேயாச் சத்திநகர்
மாகம்பன் கச்சிலே மன்றண்கா—யோகவெஃகா
பூகமணி கண்டீசம் பொன்னின் மணிக்கட்டா
நாகலில்லாங் காஞ்சி நகர். (ஈ)

திரைகடலே வாவி திகழ்கிலமே செந்தா
மரைபலதே யழ்மே மலிதோ—ரைதருசீர்த்
தண்டகநா டேபொருட்டுத் தண்காஞ்சி யேயத்தன
னெண்டகவார் மாவா ழ்பிடம். (கூ)

கீச்சூர்கா ளத்தி கழுக்குன்றம் வல்லமூலே
மெச்சாலங் காடகடு வின்மயிலே மெய்ச்சாயல்
பாசூர்தோ னொற்றிநள்ளே காம்பாங்கண் பன்னுதொண்டைத்
தேசூர்செவ் வாய்மான் றிறம். (கo)

ஏகாம் பரமணிப்பை யோர்தருகச் சாலைகளம்
வாகாம் வரதபிரான் மந்திரம்வால்—யோகா
மணியவிர்பொற் பஃறளிகள் வாங்குருவ மாகப்
பணியரசாங் கச்சிப் பதி. (கக)

பத்திமிகு கச்சிப் பதியை யெவருமே
முத்திநக ரென்ன மொழிவரது—சத்தியமா
வைகுந்த மோர்புறமு மன்கயிலே யோர்புறமும்
வைகுந் தருங்கரியாய் வாய்ந்து. (கஉ)

அளகா புரியோ டமரா வதிநே
ருளகா மருநகர்க்கென் றேதிற்—பளகாமேல்
சொன்னகரம் வந்து தொழுதலாற் கச்சியெனு
மன்நகர்க்கொப் பன்நகரே யாம். (கங)

நற்றவர்சூழ் கச்சி நகரமா நங்கைக்குப்
பொற்றை மணிச்சிகரி பொன்முடியாஞ்—சுற்றுமதி
றங்கக் கவயமாந் தண்டா மரைக்கிடங்கு
தூங்கத் துகிலாந் துதைந்து. (கச)

மகவா னகரம் வணங்க நெடுமாட
மிகவா னிவந்து மிளிருந்—தகவா
னெழுநகருட் சீர்த்தி யெழுநகரீ தென்றூல்
வீழுநகர மெங்குளது வேறு. (கஞ)

மாமுருக்கம் வில்வ மதைமுதற்கு நீழறந்து
தாமிருக்குந் தன்மை தனையுணராப்—பூமருக்கா
மற்றவற்றின் பெற்றிபெற மாநகரைச் சூழ்ந்தமர்ந்து
நற்றவத்தி னிற்பதொக்கு நன்கு. (கசு)

காமர் பொடிதுலங்கக் கண்ணீர் துளிப்பவே
மாமென் றளிரா மயிர்பொடிப் ப்—பூமன்கா
வொன்றுசம்பு வுட்டயங்க வுன்னம் பரநோக்கி
நின்றுதவ மாற்று நெடிது. (கஎ)

ஒருகொம்பா ரத்தி யொருகோடி மான
மிருகொம்பார் வேல்கையெண் ணில்ல—தருகொம்பார்
சம்புபல கோடி தயங்கும் வழிபடவே
யம்பொழில்சூழ் கச்சி யகம். (கஅ)

தின்னிலமா வேந்தன் றனிநகர மந்தரத்தின்
மன்னுதலா லோர்கால் வருமிடரென்—றன்னதனை
யங்கிலேயி னீங்கா தலர்தலையிற் ரூங்குவபோ
றென்னமர மோங்குஞ் செறிந்து. (கக)

பைங்காக வல்லி பழமல்கு கந்தியின்மேற்
பைங்காக மென்னப் படர்தோற்ற—மைங்காகக்
காரிகையைக் காணக் கவின்றருகா ளாஞ்சியைப்பூ
நாரிகையி னீட்டலொக்கு நன்கு. (உ0)

தேவரம்பை மேவுதலாற் றென்காலி ளுதலாற்
காவரம்பை மேவிக் கனிதாலாற்—பூவரம்பை
தேனரம்பை யின்சொற் றிருக்கு மணியல்குல்
வானரம்பை மாரையொக்கு மற்று. (உக)

நன்னெழிற்செந் நாஞியெனத் தாங்கனிந்த மாங்கனியை
வன்னியவ்வங் கத்தின் வலிந்துகொத்திப்—பின்னஞ்செய்
தொப்பின்மை காட்டு மூயர்தருவான் பொங்கின்மேற்
கப்பின்மை காட்டுங் கனம். (உஉ)

கல்லா லடியுற்ற கண்ணுதலோர் மாவின்கீழ்
கல்லா லடியுற்றுக் காயமதில்—வல்லார்
வடக்கொண்டு மாவேட்கை மன்னி னதனைக்
கடக்குமோ கற்பகமென் கா. (உங)

திருக்களுண்மே லாய தருக்கொடையிற் கொள்ளுந்
தருக்கை யொழிப்பான் றழைத்து—வருக்கைதான்
கீழதலம் பார்வின் கிளைகவர்வே ரேய்கனிக
ளூழினுண சல்கு மூலகு. (உச)

புறநகர்

செங்கண் பிரதாபந் திண்ணியவெண் கோடுபுக
ழுங்கமுறக் காட்ட வமர்க்களம்போய்—வெங்கதத்திற்
ரூய்மதுகை யோடெதிர்ப்பார்த் தாக்கிவயங் கொண்டெவும்
பாய்மதமா வாரி பல. (உஅ)

கொய்யுளைய கூர்ங்குரத்த கூரைங் கதியவுய்க்கும்
வெய்யர் குறிபீப்பிற்செல் வீரத்த—துய்ய
வரிமாவின் மேற்பாய்ந் தமர்செய்ய வல்ல
பரிமாவின் பந்தி பல. (உசு)

ஆழிபெற் றச்சதனு மச்சமைக்கப் பட்டயனு
மூழித் தொழிலா னுருத்திரனும்—பாழி
யருந்தேவ ரங்கமா வங்கமைந்த தேர்நேர்
பருந்தேர் நிலயம் பல. (உஎ)

ஒன்றிகல்வந் தூற்றக்கா லுற்றுடற்பற் றற்றவர்போற்
சென்றெதிர்ப்பார்ச் செற்றுச் செயங்கொண்டு—வென்றி
யடைவீர மாலை யமரா பரணப்
படைவீரர் வாழ்தேம் பல. (உஅ)

உன்னுற் படைகட்கு மொள்கிம் புரிபுரசை
கொன்னுர் கலினமார் குப்பாய—முன்னு
வணிசெய் வனவும்வே ருவனவு மாக்கும்
பணிசெய் குநர்தேம் பல. (உசு)

———

இடைநகர்

பருமுகின்மே லூர்ந்த பலகணியைக் தேய்ந்தேர்
தருவினையுற் றங்கட் சசியை—மருவித்
தகவா னிவந்து தயங்குமணி மாட
மகவான் றனைநிகர்க்கு மற்று. (ஈ0)

வெண்சந் திரகாந்த மின்றசும்பி லிந்தினனு
மொண்சுடரி னீர்கான் றுலர்தோற்ற—மெண்சத்தி
தன்மையினி னுமனைத்துஞ் சம்பு லயப்படுத்துந்
தன்மையினைக் காட்டுந் தக. (ஈக)

சீதமதி யார்கறையைச் செப்புவார் பற்பலவா
மீதவிர்பொன் மாடமேன் மேவியமர்—மாதர்
முகங்கண் டெழினலனே முன்னிமுன்னி யன்னு
னகங்கன் றினமையுன்னு ராங்கு. (ஈஉ)

சிந்திரனு வாவின்மேற் சாளரத்துப் புக்குராய்
கொந்துகுறை வேய்ந்து தழைதோறு—முந்தவேர்
மிக்கசலே போகவா வேர்த்தருன்செய் வீரனுந்
தக்கன் றனிப்புகழ்வான் றன். (ஈங)

மாடமேன் மங்கையர்கள் வார்சுந்தற் கூட்டுபுகை
மேடமேற் சென்றகல்வான் மேவுவதை—நாடமரர்
நல்லார் மணந்தேர்ந்து நாலவிட்டே ரேலமிட்டுப்
வல்லார் குழலிலுய்ப்பா ராங்கு. (நச)

சந்தனத்தேய்வார்ந்து தமனியக்குன் றென்னவிருந்
தந்தனத்தை நேருந் தகையுணர்ந்தே—பந்தினைக்கண்
மானனையார் தாமடிப்ப மார்பிலது தாக்குறுத
லுனனையார்ச் சாடலொக்குஞ் சார்ந்து. (நடு)

அம்மனையோர் மின்னுந்த வாங்குதபோ யோங்குமணி
யம்மனையின் பாங்கி லவிர்விளவார்—வெம்முசுவின்
பாலுறவஃ தேற்றுப் பழம்பறித்துப் பாவையங்கை
மேலுறவே வீசும் விரைந்து. (நஎ)

சூழ்தருமிவ் வூரெயிலின் சோபையிஞற் கண்முகிழ்த்து
வீழ்தரலாற் றூனினைந்து வெய்யவன்வின்—போழ்தருமோ
ராழியந்தேர்க் கோர்மா வமையுமஃ தோர்ந்தன்றே
வேழியன்மா யாத்தா னினிது. (நஏ)

கொடியார மாடமுடி கூர்ந்துலவ வான்யா
றடியார வேகவதி யாறங்—கிடையாரச்
சேதாம்ப னீலஞ் செழுங்கமல முள்ளிட்ட
போதாங் கொடியொளிரும் பூச்து. (நஅ)

நியங்குவன மாடமேற் செல்சுடரா றின்றி
மயங்குவன மாதிரங்கண் மாக்க—ளியங்கப்
பயம்பெறுவ வாவிதரு பண்பார் நகரில்
வியம்பெறுவ தீய வினை. (நக)

இடர்படுவ மாத ரிழைநுண் மருங்கு
லுடர்படுவ மும்மதத்த தூங்க—லடர்ஞாட்பில்
வாங்குவன மைந்தர் வரிவி றிருநகரிற்
றூங்குவன வானித் தொகை. (சஂ)

அங்நகரிற் கற்றூரு மாவனகற் கின்றூரும்
பன்னடுநூற் கற்பாரும் பாவையரு—முன்னு
மனந்தனையே வாங்குமெழின் மைந்தருமே நோக்கி
னனந்தனையே நேரென்ன லாம். (சக)

ஒவ்வோர் தலத்தினிலொவ் வோர்விழா மேலென்ப
ரவ்வோர் விழாவு மரைத்தரனு—மொவ்வாச்சீர்க்
கச்சி நகர்விழாக் கண்டகண் டான்விழைந்து
மெச்சுமோ வேறூர் விழா. (சஉ)

சைவ சமயத்தின் சத்துணர்ந்தோர் சாக்கியரத்
தெய்வத்தீத யுள்ளன்பிற் சிந்தித்து—மெய்வழிபா
டாற்றியுயர் வீடடைந்த தாய்ந்துவிழாக் காண்பவர்போற்
போற்றிநிற்ப ரம்மதத்தர் போந்து. (சஉ)

இந்திரமா தீர்த்தந்தோய்ந் தீசானற் ருழ்ந்துவலம்
வந்திறையார் மந்திரங்கள் வந்தனைசெய்—தந்தியுறும்
போதுமுன்றேத் தாரினன்பர் போற்றுகைக் கெல்லையெல்லை
யேதுவன்றி யில்லவே றேது. (சஊ)

நூறேர்ந்து கொண்டு நுவலரும்வெண் பாவாதி
யாறேய்ந்தெண் ணச்சளபிட் டங்கணெய்தம்—வீறேயிந்த
பாட்டிற் சிறந்துள்ள பண்புடையார் வீதிகடாங்
கூட்டிற்பல் கோடியுறுங் கூர்ந்து. (சுரு)

அஞ்ஞான் றறம்வளர்த்தா ளன்பி னழைத்தபொரு
ளெஞ்ஞான்று மெய்தவைத்த லேய்க்குமே—யிஞ்ஞான்று
நல்கியல்பிற் குன்ரு நலமுடைத்தாய்ப் பல்பொருளு
மல்கியொளிர் சீரா வணம். (சஎ)

ஒருமணியின் சோதி யொருமணியிற் ருக்க
விருமணியின் பேத மெளிதிற்—றெரிதரா
தம்பொற் கிடுகி லவிர்மணிகள் போலளகை
யம்பதியி னுங்காண் பரிது. (சஏ)

ஆர்க்குமறு கார்வணிக ஞரத்தி னேர்முதலை
வார்க்குயத்தாள் வாங்கியங்கை வைத்தருவப்—பார்க்கவதிற்
கன்றிவரும் கைச்சிவப்புங் கண்ணீல முங்கதுவக்
குன்றிமுத்தோ வீதென்ரு ளூர்ந்து. (சஅ)

தேராய்நின் மூக்கணியிற் ரூங்கு மணியன்ரே
வாகாவக் குன்றிமுத்தே யையமிலை—நீகாண்டி
யென்ரு டி காட்டவவ ளேரிதழ்கண் ணீலந்துப்
பொன்ரு நிறத்தினுட்கு முற்று. (சகூ)

இக்கோ டியைகோடி யென்விலையென் பார்க்கிழைதான்
புக்கோடி நன்ரூய்ப் பொலிந்ததுகாண்—கைக்கோடி
யென்ரொன்றைக் காட்டி யிதுகோடி யென்ரு ரைப்பர்
மன்ரு கில்வின் மாக்கண் மகிழ்ந்து. (கூ0)

பட்டினு னெய்த படாமிதனைக் கொண்டுநீ
கட்டினு னெம்தந் கருங்ண்ணுய்—வட்டினோர்
மன்னுஞ் சுவர்க்கமத்தி யம்பா தலமறைக்கு
மென்னவில் வார்வணிக சோய்ந்து. (கூக)

குங்குமப்பூ மான்மதநற் கோரோ சனையேலம்
வெங்களபம் பூளிதமூன் மேயபொரு—டுங்கமுற
வீசு மணமறுகின் மேவுமின்னூர் மாவருவார்
வாச மொடுமெயங்கு மற்று. (நிஉ)

மூல்லே முகைதொடுக்கு மொய்குழலார் முத்துறழ்த்தம்
பல்லே யவமதிக்கும் பான்மைகண்—டொல்லையதைக்
காலதனிற் காலுறவே கட்டுபுவாய் விண்டுகண்ணீர்
காலவைப்ப ரோர்சிறையின் கண். (நிங)

மாலே பகரு மடவரலே யோர்காளே
மாலே தனக்குநல்கு வாயென்ன—மாலேமலர்
கண்ணியிது கோடியென்றுள் கட்கடையான் மாழ்கியே
கண்ணியுட்புள் வாயினனங் கண். (நிச)

பொன்னிரசி தாதியிற்செய் பொற்பார் கலமுமரச்
தன்னி லியலுறச்செய் தண்கலமு—மன்னிமண்ணிற்
செய்கலமும் விற்குந் தெருவின் மிளிருமின்னூர்
பெய்கலமு மின்னிற் பெரிது. (நிஞ)

மேருவன நெற்குவியல் வித்தகன்வாழ் வெள்ளிவரை
நேருவன வாலரியி னீள்குவிய—லாருவன
வொன்பான் மணிமலேபோ லுற்ற முதிரையின
மன்பா ரவாவா வணம். (நிசு)

சேர்கை மிருசனத்தாற் செப்புவன வின்னவென
வோர்கை யரிதா லுகந்தபொரு—ளோர்கை
விழியின் விளையவர்க்கு வேட்டனவவ் வாறீந்
தெழில்வணிகர் விற்பா ரினிது. (நிஎ)

எங்கா நாய்கருமெவ் வெப்பொருடம் பாலிலேயோ
வுண்ணவற்றிற் கொத்தபொரு ளுண்டென்பர்—பண்ணகரி
லெப்பொருள்கள் கேட்கினுமே யீகுவர்விண் டாருவென
வொப்பில் வணிக ருகந்து. (நிஅ)

தேசங் களிலிவண்செய் திற்றிபோ லில்லெனவே
பேசவல்லோர் செய்துவிற்கும் பெற்றான்னெய்—வாசம்
பொருந்தின் சுவையுடைய பூபமுண்டார்க் காமே
மருந்துங் கயப்பா மருந்து. (நிக)

பற்பலவங் காய்கள் பழங்கள் மிழங்கினங்கள்
பற்பலவுங் காடிதோறும் பான்மையுற—வெப்பொழுது
மார்தலினு லாங்கிருதோ ராறும் பிறாகரார்
சேர்த லரிது தெளிந்து. (ஈ0)

அகநகர்.

ஓங்கிவரும் வெள்ள முமையவள்செய் பூசனைகண்
டேங்கியயல் சூழ்கிடந்த தேய்க்குமே—பாங்கி
னகரமதின் மேயமதி ஞற்புறமு முற்று
மகரமுக னீரகழி மாண்பு. (கூக)

நிங்கைபுரி பூசனைக்கு நேர்ந்தீர்த்த மாவமெனக்
கங்கைவந்து சூழ்கிடந்த காட்சியே—யங்கலென
மழாமை மேலா மதினிலையைச் சூழ்கிடக்குங்
கீழாழ்டி மேலாங் கிடங்கு. (கூஉ)

இவ்வுலகி லிந்நகர்க்கொப் பில்லையென்ப தேதேதற்ற
மவ்வுலகிற் போய்க்காண லாமெனவே—நவ்வியுதர்
வாழுலக மேவு மதின்மணிப்பை நாகருறை
கீழுலக மேவுங் கிடங்கு. (கூங)

மன்னர் சிரூர்செம் மணிகொண் டெறியவெழி
லன்னமேல் சென்றனகி ழார்ந்தகரா—வுன்னுங்
குரவற் புகழ்ந்திகழ்ந்தோர் கொள்பேறு காட்டும்
பரவகழி மேன்மை பல. (கூச)

மும்மதிலு மோர்மதிலா மும்மூர்த்தி வாசமதி
லம்மதிலுற் றூர்ந்ததொக்கு மம்மதிலே—யம்மதின்முன்
வான்சென் முறையுணர்ந்தே வான்செல் வகைதகைவான்
வான்சென் மருவுமதில் வாய்ந்து. (கூஞ)

மாவலியை மேவியொண்மண் வாங்கிமுடி விண்ணதல
மாவடியும் வாய்ந்துபொறி மன்னியிருங்—காவலிஞற்
காஞ டளவு கமழ்மூல்லை மாலெனலாம்
வாஞ டளவு மதில். (கூசு)

நூனெறியே கண்டு நுவல்பொருளுட் கொண்டுயர்ந்து
வானெறியே சென்று மதியுறவே—தானிலங்கி
மேவலிஞல் வித்தம் விழுமணியி ஞயமதி
ஞவலரை மானுமே னன்கு. (கூஎ)

ஆரியதிருக் காஞ்சிநகர்த் தொன்மதிலார் பொன்மணிசெய்
ஞாயில் பகையரையர் நாடிவரி—ஞயபல
தீயபடை கொண்டு செகுக்குமே லங்குறவேண்
மேயபடை மேவன் மிகை. (கூஅ)

கிரமநூல் கற்றுணராக் காளையர்க்கண் மாளிகையிற்
சேம நெடுஞ்சுவரிற் றீட்டியொளிர்—மாமையுறு
மோவியப்பா வையாலோர்க் தொண்டொடியார் தோடழீஇ
மாவியப்பா வைகுவார் வாய்ந்து. (கூக)

கூந்த றனையவிழ்ப்பார் கூறைதனை வீக்குவார்
காந்தளங்கைச் சங்கைக் கலிப்பவுய்ப்பா—ரேந்துகுயம்
வார்கொண் டசைப்பார் மறுகா டவர்க்காணி
னேர்கொள் கணிகையர்க ளேய்ந்து. (எ0)

வல்லாட வல்லாரை வல்லாலு மிங்கிதமாஞ்;
சொல்லாட வல்லாரைச் சொல்லாலும்—வில்லாரேவே
ளாகமநூல் வல்லாரை யாகமனூ லாலுமின்னர்
மோகமுற வெல்வார் முனம். (எக்)

அம்புதியி லார்பதியி லார்பதியென் ரூரணஞ்சொல்
சம்புவைத்தன்,கேளெனத்தேர் தந்தணையா—தம்பை
யலேச்சுவடி வைத்தா னடுகாம நோக்கி
முலேச்சுவடி வைத்தாண் முனம். (எஉ)

பிணவுருவிற் புக்குப் பிறன்மனையாட் புல்லுங்
கணவனியல் போடவிர்மைக கண்ணுர்—குணமோர்
தருமருமு மேவுந் தளிரியன்மா வன்ஞன்
றிருமருமு மேவுந் தினம். (எங)

இசையா னடத்தா லினியொருவ ரில்லென்
னிசையார் மயக்கிலிறை யெய்தி—னிசையானென்
னுவிருப்பு மன்னு மருங்கலேமான் பேசுமவ
னுவிருப்பு மன்னு நயந்து. (எச)

கண்ணகத்தில் வைகுந்தங் காட்டுவார் சார்ந்தவர்க்கு
நண்ணகத்தின் மாலேயே நாட்டுவார்—விண்ணகத்தின்
மன்னுஞ் சுவர்க்கவின்ப மார்பகத்தி னல்கவல்லார்
தன்னுஞ் சதிநடையார் சூழ்ந்து. (எரி)

காமரையோர் வேளே முளரியக்கிற் காய்ந்தளிக்கு
நேமமொடு மாலேநல்கு நீர்மையினு—லேமந்
தருமன்றின் பாரத் தரலாற் பரனே
யிருமனத்த மாதரொப்ப ரேய்ந்தது. (எசு)

வேதாந்த மோதும் விருத்தருங் கேசாதி
பாதாந்த நோக்கிப் பரத்தையே—நாதாந்த
மென்றவரிற் கேகுவரே லேந்திழையார் தஞ்சீர்த்தி
மன்றவுரைப் பார்யார் வகுத்து. (எள)

கங்கை குலத்தராய்க் காவியஞ்செய் நாவலராய்த்
திங்க வமைச்சராய்த் துன்னருநா—லங்கமுறு
சேனைத் தலேவராய்ச் சீர்த்துவரும் வேளாளர்
சோனைப் புயனிகர்வார் சூழ்ந்து. (எஅ)

நீராடிப் பூசித்து நேர்ந்தலரும் தோடயின்றுஞ்
சீரார் பூாண்ஞ் சிவணித்து—நாாருங்
காமர் தளிதொழுதுங் காண்வதிஞர்க் கிந்துமே
பூமகார் போக்குவார் போது. (எக)

ஆர்கோள் களேச்சிலேவைத் தாங்குகவ தானியங்கள்
சேர்கோ றெழ்கூட்டிற் சேமிப்பர்—கார்கூர்
சிறையினின்று காத்தோர் திருமா ளிகைமே
லுறையுமுகி னன்றிதனே யோர்க்து. (அ0)

மன்னர் தணர்தொழிலு மன்னர் தொழிலுமன்னர்
பின்னர் தொழிலும் பிறர்தொழிலுங்—துன்ன
வுழவர் தொழிலே யுளுற்றுபவர் வீதி
விழவார் தருமே மிக. (அக)

ஆணிக் கனக வவிர்மா ளிகைதோறு
மாணிக்க மாதி வயங்குமணி—பேணி
யணிகலன்கட் கேற்பகொள்வா ராரப்படங்கா தென்றும்
வணிகருயர் செல்வ மறுகு. (அஉ)

மன்னர் தமக்கு வருமுறையில் வைசியர்தாம்
பின்ன ரெனலாலெப் பேறுமுளா—ரன்னர்போற்
செங்கோ லிலாக்குறையுஞ் சீர்தூக்கி யேதிறைய
வங்கோ ரீனக்கொள்வா ராங்கு. (அங)

தினதனெனப் பேர்படைத்தோன் றன்னகரந் தன்னி
னினதனமொண் மாமணிக ளில்லே—யெனவருந்தி
முன்னவா வற்று முயலி னலைமுடவ
னென்னவா றெய்து மினிது. (அச)

இம்மி யினுமே யிலாபம் வரப்பார்ப்பார்
கம்மி யுறுமேற் கழறுமன்னர்—விம்மினையா
சோர்வைவென்ம தாணி யுரத்திலங்கு சூத்திராஞ்
சீர்வை சியர்தாஞ் சிறந்து. (அஎ)

செந்துவர்வாய் வீரத் திருவிழைய வீரர்த
மைந்தர் படைபயிலு மாவார்ப்பும்—வெந்தறுகண்
யானை முழக்கு மிவுளி கனேப்புமரு
மானவேன் மன்னர் மறுகு. (அ'க)

கிலேயா ரணங்குங் கிலேபூ ரணங்கு
மிலேயா ரணங்கு மமர—நிலேயா
விருந்தரசான் கிற்பி னியம்பிடுகீர் மைத்தோ
திருந்துசெங்கோற் செல்வர் தெரு. (அஎ)

பூதலமார் காஞ்சி புரிசிறந்தாங் கேந்தலமர்
மீதலமார் மாளிகையின் மேம்பாடு—மாதரர்வா
ழுந்தப் புரத்தி னழகுமே மூவுலகி
லெந்தப் புரத்தினுமே யில். (அ௮)

செந்திருவாழ் வேந்தர் திருமனையின் பூங்கொளிரு
மந்திரர்தா மேவுமணி மந்திரமெண்— டந்திரியாஞ்
சேனைத் தலைவர் செழுமா ளிகையினுட
னேனைத் தலைவ ரிருப்பு. (ஸீக)

கூறங்க மொன்றிற் குலவிரண்டு சன்மமுற்றே
யாறங்கம் போற்று மருமறையோர்—வீறவருள்
பூத்தே மகமியற்றும் பொன்மணிசெய் மாளிகையின்
மீதிதேவ ருண்பார் விருந்து. (கூ0)

நான்முகனே யன்னர் நவின்மூ விருதொழிலர்
தேன்மூலங் கஞ்சத் தெரியலர்தாம்—வான்வழங்கற்
காதார மென்ப ரதுவிளக்கு மாங்கவரின்
மீதார மேக மிடைந்து. (கூக)

நான்மறையா றங்க நவிலெழுநா லாகமமு
மூன்முறையே தேர்ந்திசைகொ ணூன்மார்பர்—வான்மகங்க
ளாற்றியே வானோர்க் கவியளித்து மாபதிதான்
போற்றியே வாழ்வார் புரிந்து. (கூ௨)

மூன்ஞ கமமுணர்ந்து முத்தீக்கை பெற்றுமறை
மன்ஞ குதிவளர்க்கு மாண்பினராய்—வின்ஞக
ஞேதிசைவ லம்மெனுமை யும்பரைநண் கர்ச்சிக்கு
மாதிசைவர் வீதிபல வாம். (கூங)

கஞ்சமரக் காம்பல் கழுநீர்நீ லாதிமலர்
புஞ்ச வொருவாவி பூத்தாங்கு—விஞ்சவே
ஞானமறை யோர்முதலா நால்வ ரொடுபிறரு
மாநகரில் வாழ்வார் மகிழ்ந்து. (சுச)

அயனுமயன் மேவ வளகையர்கோ ஞண
மயனுமயன் மேவ வருத்த—நியமமக்க
ளெண்ணிடவு மாகாமற் றெண்ணிடவு மாகாவே
யெண்ணிடவு மாகா வினிது. (கதி)

நரையாஞ னுள்ளாஞ ஞாளுமருச் சிக்குந்
திரையார் தருகம்பைத் தீரத்—துரையார்சீர்
மிக்க வொருசிறையின் மேலேமறை யாகிற்குங்
கொக்கருகி னின்றேர் குயில். (கூக

சிங்கத் தரியுஞ் சிறுகட் களிற்றுரியு
வங்கத்தநப்போர்த்த வம்மானேத்—துங்கத்
திருவடிவ மானேயுருச் சிக்கும் பலாச
மருவடியி னின்றுகலே மான். (கூள)

மருவுமொரு தந்தையொடு மைந்தனுமே நோக்கி
வெருவுகின்ற சேர்த்தினே வில்வத்—தருவடியி
லாகமத்தா றார்சிக்கு மாழிமண் ணுண் ணீலமா
மேக நிறத்தமோர் மின். (கூஅ)

அத்திகிரி மேன்முகிலொன் ருகமின் னுற் றென்றுமொன்று
மத்திகிரி யாமுழையு ளாளரியோ—டத்திகிரி
மன்னுமதி லண்மேகம் வையமுறும் போதசன
முன்னுபல கோடி யுறும். (கூக)

பாமபஞ்ச தீர்த்தத்தின் பாலாழ் பிலத்தினின்றேர்
காமர் கொடிபடர்ந்தே கம்பமன்னுற்—ரூமரத்தின்
மன்னுவள மாங்கனியை வல்வடிவ தாக்கியின்பந்
தன்ன வயங்குமெங்குஞ் சூழ்ந்து. (க00)

முகநோக்கின் யானேயா முன்னருந்திண் டோண்மார்
பகநோக்கின் வானவனே யாந்தா—ளுகநோக்கிற்
பூதமே யாமொருத்தன் பொன்மாட வீதிதொறுங்
காதலுற மேவுங் களித்து. (க0க)

சம்புகல்கு வேங்கை தயகெழிலா ரோர்மானேக்
கும்பமத யானேதனேக் கொண்டுதழீ இ—யிம்பரும்பர்
கூட்டத்த ரச்சங கொளாது நலஞ்செயுமோர்
கோட்டத் தமர்ந்தினருள் கூர்ந்து. (க0உ)

செய்யன் கரியலெடு சேர்ந்துபெற்ற வாண்மகன்செங்
கைய னிருவர் கணவனவன்—தையவிழாக்
கொண்டாடும் வீதிதொறுங் கொய்யுளோமா மேலேறிச்
செண்டாடும் நாளுஞ் சிறந்து. (க0ஙு)

ஒருபுலவன் வெண்பாவை யோர்ந்தவன்பின் சென்று
வருபுலவ னெங்களரு மாமன்—மருவுமன்பர்
சொன்னவணஞ் செய்பவனற் றூதுசெல்ல வல்லவன்கா
ரன்னவணன் வாழ்வொருபா லாம. (க0ச)

எத்தனேயோ மான்மியங்க ளெத்தனேயோ வீம்மிதங்க
ளெத்தனேயோ வற்புதங்க ளித்தனேயென்—நீத்தனேயும்
பன்னுப் பஃறலேய பாத்தன் பரிந்தெடுத்துச்
சொன்னூற் சொலலாந் தொகுத்து. (க0ஞ)

எங்குமொளி காலயமற் றெங்கு மூயர்தீர்த்த
மெங்கு மடியா நிருப்பிடமா—வங்கச்சி
யெங்குந்தன் மச்சாலே யெங்குங் கலாசாலே
யெங்குந் தவச்சாலே யே. (கஅசு)

அங்கலேதந் தாரமுதீந் தல்லகற்றி யஞ்சேர்திக்
துங்கவுருக் காட்டித் துலங்குதலாற்—செங்குமுதப்
போதுறவு கொண்டார் பொருவின் மதிகிகரு
மாதுறவு கொண்டார் மடம். (கஅஎ)

அண்ணம் படைத்தொளிர்நா வாரச் சுவையமுதீந்
துன்னருநற் பாகடைதந் தொண்கலேயு—நன்னரளித்
தென்னறக்கூ ரம்புயம்வா ழெண்கணைய னேராஞ்சீர்
பன்னறக்கூழ்ச் சாலே பல. (கஅஅ)

இட்டசித்தி சைவகங்கை யேர்மங் கலவிந்த்ர
வுட்டடங்கா ரோண மூலகாணி—சிட்டரமர்
மாசறுவ தீர்த்தமின வாரமுத லாடிமல
மாசறுவர் மாக்கண் மகிழ்ந்து. (கஅசு)

சித்தநக ரத்திற் றலைமைத்தாய் வச்சிரத்தா
னத்தநக ரத்தி லவிர்கச்சிச்—சுத்த
நகர வீறைக்கணியொண் ணன்மவுலி யொக்கும்
புகரி லெழிற்கோ புரம். (கஅஅ)

ஆயமகள் செய்தவத்திற் காண்டுணையும் வேண்டுமெனத்
தூயவிம வானமர்ந்த தோற்றமே—நேயந்
தருங்கோ புரத்தின் றகைவிளங்க வோங்கு
மிருங்கோ புரத்தி னியல்பு. (கஅக)

மாமலேவின் ஞெணீ வைத்தேதா மாலயஞர்
தாமலேய நின்றவரை தாஞவார்ம்—பூமலேயும்
பெம்மான்முன் ஞட்டும் பிரதாபத் தம்பமோ
வம்மா சிகரி யமைவு. (கஅஉ)

ஒன்பான் மணியி னுஞற்றி யொளிர்சிகரி
யொன்பா னிலேகொண் டியர்தோற்ற—மொன்பான்
றருபேதங் காட்டச் சமைந்ததொக்கும் யார்க்கும்
வருபேதம் வையா வரன். (கஅங)

வேதமா மூலத்தின், மேவு மறைப்பொருளே
யாதரத்தி ஞலேழா மாகமமு—மோதமற்ற
மாக்கலேயுஞ் சூழ்ந்தாங்கு மந்திரத்தைச் சூழ்ந்திடக்கு
மாக்கலேயிற் தாரு மதில். (கஅச)

கண்ணகன்பூ தேவிமுகங் காசிரெண்டை நாடதினற்
கண்ணயன்மீ லேத்துதிருக் காஞ்சிகர்—கண்ணகத்தி
னுட்பொலியும் பாஷ்வ யொளிருமணிக் கோயிலத
னுட்புலனே கம்பரென்ப ரோர்ந்து. (ககஙி)

சொல்லவெளி தோவரீன்மால் சுற்றிவலஞ் செய்வாதை
நல்லவிழா வென்றுலக நாட்டமுறின்—வல்ல
திருக்காமக் கோட்டத் திறலொழிக்குஞ் சத்தி
திருக்காமக் கோட்டச் சிறப்பு. (ககசு)

விளங்கு மரன்றனக்கு மேவுமைக்கு நாப்ப
ணிளங்குமரன் வீற்றிருப்ப தேய்க்கும்--வளங்கெழுமே
கம்பன் றளிக்குங் கவரி தளிக்குநடச்
சம்புமைந்தன் செம்பொற் றளி. (ககஎ)

மருவுந் தொருபூ மருவுந் திருவுங்
குருவும் வழிபடநற் கோயி—லுருவ
முருக்காயா ரோகிணியா னும்பரொடும் போற்றுங்
திருக்காயா ரோகணமாக் தேம். (ககஅ)

மந்தரமா மத்திருத்தி வாசுகிநாண் வைத்தெதாக்குஞ்
சுந்தரமார் கோபுரமுஞ் சூழ்மதிலு—மந்தரமரீர்
மாலய மாவான் வழிபட் டளதுகச்ச
பாலய மாவான் பதி. (ககக)

அத்தளியிற் கண்ணுதலே யர்ச்சித்து வாணியொடு
சித்த மகிழ்ந்தயனத் தேத்திருந்தான்—மெய்த்தவத்தோ
ரங்க னடைந்தே யவன்ரூள் பணிந்தேத்திப்
பொங்கன்பிற் சொல்வார் புரிந்து. (கஉ0)

எந்தைகே ளின்றளவு மில்லறத்தி லெய்திநின்ரேஞ்
சிந்தைமே வொண்டவமே செய்துவைக—விந்தையா
யோங்குதவக் காஞனுன் றுரைத்து விடுத்தியென்ரூர்
தேங்குபுகழ் மாதவத்தோர் தேர்ந்து. (கஉக)

திருமலரின் மேயோன் றருப்பையொன்றை வாங்கி
யொருதிகிரி யாக்கி யுருட்டி—யிருநிலத்தி
லின்றிதன்பின் னெல்லீரு மேகியது தங்குவனத்
தொன்றி யுறைதிரென்ரு னுற்று. (கஉஉ)

பங்கயன்ரூட் போது பணித்துவிடை கொண்டேக
வங்குசையி னேமிசென்ரே ராரணியங்—தங்க
வீருந்தா வெமக்கிதுதா னெய்திடமா மென்ரு
விருந்தா ரிருந்தவத்தோ ரேய்ந்து. (கஉங)

மாமறைநூ லாய்ந்த வரமுனிவர் தாம்வினவத்
தாமரையா னுய்த்த தருப்பையி—னேமியா
லன்றுமுத லந்தவன மார்நைமி சாரணிய
மென்றுபெய ரேய்ந்த தினிது. (கஉச)

திருநகரப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா. நஉ0.

பாயிரப் படலம்.

அம்புலியும் பாம்பு மரன்சடையி னட்புறல்போல்
வெம்புலியு மாதவரு மேவுவது—பம்பு
திரைபொருமுத் தாதி செழுமணியார் கங்கைக்
கரையுளது நைமிசவான் காடு. (க)

மந்தாரங் கோங்கு மருதங்கச் சோலமரா
சந்தாரந் தாலந் தமாலநமை—கந்தி
முருக்கிலா மாகடுக்கை மூந்திரிகை வேங்கை
வருக்கை வகுளம் வழை. (உ)

இன்ன விருக்க மிலைதளிர்பூ காய்கனிக
டின்ன வுயர்தறக்கந் தோய்ந்தளாய்—மின்னலரி
தன்னெளியும் வெம்மையுமே தாய்நுழையா மேன்மையது
மன்னைமி சாரணிய வைப்பு. (ங)

அறந்தான் விளைநிலனு வாரணனூ லெல்லை
யிறந்தார் தமக்கிடனு யார்க்குஞ் —சிறந்தா
னடைப்பள் ளியனுதி யண்டர்க் கவியா
மடைப்பள் ளியுமாம் வனம். (ச)

மண்ணுகந் தால் மருவி யலர்தூற்றப்
புண்ணுகம் பாங்கிற் பொலியவே—மின்னுகத்
தோகையொளிர் கண்காணச் சோதிமன்னி யாடுதலா
லீகைமன்று மாமடவி யே. (ஞ)

செய்யமக மாற்று திலினர்மன் னுவமர்த்துக்
கியகரி மானுனுஞ் சூழ்தந்தை—மையரியார்
தேனலர்மந் தாரச் செழுந்தருமுன் னேந்தியுமே
வானகரு மாமவ் வனம். (க)

சாகைபல விட்டுத் தயங்கு மரணயன்மா
லோகையுட னெழுந்தீ யோதினர்முன்—ஞகவே
யாங்கதனுண் மேவி யமர்தலினுன் வேதமொக்குந்
தேங்கமழும் வைமிசவான் றேம். (எ)

மூனிவரையே கொண்டு முழுலகன்மே லுற்று
மினியபலன் ருளடைந்தார்க் கீந்துந்—தனிமுதலாஞ்
சோதியிடம் பூவை துதைந்துவைமி சாரணிய
மாதி பகவனேநே ராம். (அ)

வேங்கையா வாயிடைமே வீப்பைங் கொடிதழீ இக
கோங்கமர்ப யோதரங்கைக் கொண்டுமே—நீங்கரிய,
மாதவரை யோர்பான் மகிழவைத்துஞ் செல்வேளாங்
காதமரு வீசமந்தக் கான். (க)

சம்புவையுட் கொண்டுபுதந் தாவிவரு மஞ்சடக்கிப்
பம்பின்பத் தேனருரும் பான்மையோ—டும்ப
ரடுக்குமேன் மையா லறவோர்க டம்மைக்
கடுக்குமே வைமிசவான் காடு. (கo)

அங்க ணளிமேலி யாருங் கிளைதழீ இத்
துங்கமுறு தன்பாற் றுவன்றினர்க்குப்—பொங்குபொரு
ணல்கு மியல்பிஞ னற்கொடைஞர் போலுமண
மல்குவைமி சாரணிய வைப்பு. (கக)

பூங்கற்ப காடவியின் பொற்பெல்லா நோக்கியத
ஞங்கு வளஞ்சிறிதென் ரூர்ந்திறுமார்—தாங்கு
முகிழ்பூத் தொகையினக்கு மொய்ம்பாகத் தன்னுண்
மகிழ்பூத் திருக்கும் வனம். (கஉ)

பூமேவு வேள்வீப் புகைமுகிலின் வானிமிர
மீமேவு மேகம் வெரீஇயே—தூமேன்
மழையுங் கனிமா மலருண் மலிதேன்
மழையு மருவும் வனம். (கரு)

அண்ணகார்க் காலமல்லா லவ்வனத்து வேறிருது
தன்னேயா ரோருந் தகமையுளார்—முன்னுமும்மைக்
கால முணர்வார் கணியாதி பூநோக்கிக்
கால முணர்வார் கணித்து. (கச)

முதிரோம ராதி முனிவர்சூழ் கானி
லதிரோமத் தீயெரிகை யானுங்—கதிரோன்
வரவுஞ் செலவும் வயங்காமை யானு
மிரவும் பகலு மிலை. (கஇ)

வரவுஞ் செலவு மருவா நெறிதேர்ந்
திரவும் பகலு மிலாத—பரவெளியி
லுண்ணமுற்றோர் மேவி யுறைதலினு னேமிசமும்.
மன்னர்பரி சாயிற்றே யாங்கு. (கசு)

மாழவே யொன்றலர்மா வண்ணக் கொடிதர்ங்கி
வேழமிரு தம்மாவாண் மேவியெங்குஞ்—சூழப்
பரசு மிருக்கும் பயன்படுமக் கானத்
தரசு மிருக்கு மமர்ந்து. (கஎ)

சோதிமருங் கிற்கைதைத் தூவெண் மடல்விரியக்
கோதில் பலவோர்க் கொழுங்கனியைக்—காதிமுசு
விள்ளவகழ் தோற்றம் விரிஞ்சனரி புண்மாவா
யுள்ளரனேத் தேடலொக்கு முற்று. (கஅ)

வானூறு கர்க்கடகம் வாவியுயர் சோலைபுகத்
தேனூறு தீங்கனிமுன் றின்ஞமே—மானூறி
யிந்தியங்க ணீத்த விருடிகள்போற் செய்கையற்றுக்
குந்தி யிருக்குங் குரங்கு. (கக)

சாந்தமுளார் கானத் தருவனேத்துங் கான்றரல்போற்
சாந்தமுளார் தாநோக்குந் தண்ணளியாற்—சாந்தகைசெய்
செற்றத்தின் மேயபுலி சீயமுனெல் லாமனேயார்
பெற்றத்தின் பெற்றி பெறும். (உ0)

தீம்பகைஞ ஞயபான் றன்னே யகந்தழீ இ
வெம்பகைதீர் வுள்ளார் விழைவனத்து—ளம்படரோ
டேமனுமே நாடா னிணர்ப்பூங் கணையாய்ந்து
காமனுமே நாடான் களித்து. (உக)

மகப்புகையே தூதா மறைமக் திரமே
யுகப்புரையாத் தீயே யுதவத்—தகைப்புகழோ
டோதவிசூழ்ந் தும்பருண வண்மலர்தந் தூட்டுமே
மாதவிசூழ்ந் தோங்கவ் வனம். (உஉ)

மறையேய் இடையின் மறையோர் சிறார்க்கு
முறையே கவிலு மொழிகேட்—டிறையேனுங்
கண்ணிற் பிழையாமற் கற்றகுகம் பூவைசொலப்
பண்ணிற் பயிலுமினம் பார்ப்பு. (உங)

தாருவனத் தோர்பாற் சரியையுற்றோர் வாழ்வரோர்
சாருன் கிரியையுற்றோர் தாமுறைவா—ரோருழைத்தி
யானமுற்றோர் வாழ்வா ரிலங்கொருபாற் றூயசிவ
ஞானமுற்றோர் வாழ்வார் நயந்து. (உச)

கங்கைநீ ராடிக் கவிஞர் சடையுலர்த்தித்
துங்கமா நீறணிந்து தோலுரியாச்—தங்கண்
மயானத்தி னட்டமிழி மாதேவற் போற்றித்
தியானத் திருப்பார் சிலர். (உஇ)

சடைமேற் கொடியுடுத்துத் தம்பந்தா னென்னப்
புடைமே லெழுஞ்சிதலார் புற்று—மிடைய
மறவா நிலையின் மனம்போக்கி நாட்டங்
திறவா திருப்பார் சிலர். (உசு)

நிரைதிரைமூப் பாதி நவிலு கலிவின்றி
விரைசெறிபொற் சுமரைவாழ் வேத—ருரைமனையா
வத்திபெற்று வாழ்வா ரளவிலரைக் காண்காய
சித்திபெற்று வாழ்வார் சிலர். (உஎ)

அவமா நெறியி லலைந்துலைந்தெய்க் காமற்
சிவமா நெறியடைந்து தீய—பவமாசு
வீசித் திருக்ககற்று மெய்ஞ்ஞான நூல்களுப
தேசித் திருப்பார் சிலர். (உஅ)

வேதந் கலிப்ப லிதியாக மத்துறையிற்
பேதஞ் சிறிதும் பிறவாமே—யாதருன்
னெய்து வரச்சொரிந்து நீள்வேள்வி நாடோறுஞ்
செய்து களிப்பார் சிலர். (உக)

காசிபனு பத்தம்பன் கௌண்டி னியன்பாரத்து
வாச னுரோமன் வசிட்டன்வி—யாசன்
பிருகுவான் மீகி பிருங்கி கபிலன்
திருவாசன் சங்கன் சுகன். (கo)

கௌதமன்வ சுச்சிரவன் கற்கன் சமூவர்த்தன்
சௌனகன்ப ராசரன் றத்தாத்திரேயன்—கௌசிகன்
கும்பன் பிஞ்ஞி குசுருவிந்தன் மார்க்கண்டன்
சம்புகண்ணு வன்ஞா தன். (கக)

அத்திரியாங் கிரசனே ரண்டன் கலேக்கோட்டன்
சத்தகூர் மன்புலிப்பா தன்லிதன்—சத்தி
சனகன் சனற்குமான் சச்சிதா னந்தன்
பனகன் புலத்தியன்பற் பன். (கஉ)

சிரபங்கன் சைமினிப தங்கன் றதீசி
மொதுமுத லாகக் கௌக்கும்—வரமுனிவர்
தங்களுளந் தூய்தாகத் தரமோர் மகமியற்றி
யங்க ணிருந்தா ரமர்ந்து. (கக)

அன்ன தறிந்தா னருள்வாத ராயணன்பான்
மன்னுமறை யாகமங்கண் மற்றுமுளை—பன்னருநூல்
கற்றோன் பரன்சீர் கழறுவோன் சூதனென்றோர்
பெற்றோன் பிறங்கப் பெரிது. (நச)

தூயதிரு நீறுந் துலங்குமணிக் கண்டிகையும்
பாயவொளி மெய்யிற் பரப்பவே—சேயதாய்ப்
போதவத்து வாளுன் புராணம் புகல்சூத
மாதவத்து வாளுன் வரும். (நரி)

இருந்த வறவோ ரெதிர்போ யிறைஞ்சி
யருந்தவநீ யிங்க னடையப்—பெருந்தவமே
யாற்றினமென் னுமணிகொ ளாதனத்தின் மாதவனே
வீற்றிருக்க வென்றார் விழைந்து. (நக)

இருக்க முனிவ னெழிற்றுட் கறலீக்
தருக்கியமு னல்கி யகத்தை—யுருக்கியம்பல்
கூறி யறவோர் குழாமருங்கிற் சூழ்ந்தாவா
யூறியமர்ந் தொன்றுரைப்பா ருற்று. (நஎ)

மாரன் றனையெரித்தோன் வாணுதற்கண் வந்துகொடுஞ்
சூரன் றனைவெல் சுடர்வடிவேல்—வீரன்றன்
மாக்கதையெங் கட்குரைக்க மாதவனென் றாரன்பு
தேக்க முறுமுளத்தார் தேர்ந்து. (உஅ)

அரியவின்சொற் கேட்டளவி லானந்தக் கண்ணீர்
சொரிய வுடல்பனிப்பச் சூதன்—பரவசமா
நின்று மூனிவீர்கா ணீவிர் வினவியது
நன்றுபய னுள்ளதென்று னன்கு. (நக)

அன்னகதை கேட்போ ரறைவோ ரிகபரமாம்
பன்னரிய போகப் பயன்றுய்ப்ப—ருன்னுமதை
யேதமிலீர் நீவி ரினிதுகேண் மின்கனென்றான்
கோதி லருந்தவத்தோர் கோன். (சஂ)

வேத முதலாம் விமலன் கமலமலர்ப்
பாதமுனிச் சூதமுனி பன்னருவி—யாதன்றள்
பந்தியா நின்ற பரிவோடு சின்னேரஞ்
சிந்தியா நின்றான் தெளிந்து. (சக)

அன்றாளர் கூறுமறை யாகி முறைபிறழா
நின்றமையு மும்பொடு நீள்புவியோர்—நன்றுதெறி
வின்டு மறநெறியே மேலி யிருந்தமையு
மொண்ணெவோன் கொண்டா னுளத்து. (சஉ)

மறையின் பிறழ்வை வரன்முறையே வைத்து
முறைசெய்ய யாரான் முடியு—மறைதந்த
முன்னவனு லன்றி மூடியா தெனவுணர்ந்தான்
மன்னவனு மாகிலமாண் மால். (சங)

அந்திநிறத் தண்ண லமர்கைலைக் கம்புயத்தோ
னிந்திரன்முற் றேவரோ டேகியரி—கந்திமலர்ப்
பாதத் துணைபோற்றிப் பையவே யெம்வரவு
நாதற் கறைகென்ரு னன்கு. (சச)

அன்னவன்போய் வேதனரி யண்டரொடும் போந்தமையை
முன்னவன்முன் முழ்ந்து மொழியவே—யுன்னவரை
யீங்கழைக்க வென்ரு னிதயமெங்கு நின் றுணருந்
தீங்கழைக்கட் சாறன்னென் றேர்ந்து. (சஇ)

திருணந்தி தேவரயன் சேகரன்முன் ளுரை
யருணந்தி முன்னுய்ப்ப வன்னர்—கருணைப்
பரசங் கரதற் பரசங் கரவோ
மாகரவென் ரூர்த்தடைந்தா ராங்கு (சஅ)

முறையாக வேதன் முதலோ ரிறைஞ்ச
மறையா கமம்வாய் மலர்ந்தோ—னிறையியல்கள்
செய்யவோ வென்னத் திருமானின் னின்னருளே
செய்யவுண்டோ தீதென்ரு ன் றேர்ந்து. (சஎ)

மற்றுமொன் றுண்டரிது மாதேவ கேட்டிநினைச்
சற்றுநினை யாதலகு தத்தமுள—முற்ற
நெறியே யுறுதி நிலையென்ன மாழ்கி
வறிதே கிளக்கு மகிழ்ந்து. (சஅ)

ஆகையா லன்னு ரறநெறியுற் றுன்மலர்த்தா
ளோகையா னேத்தி யுறுதிபெறத்—தோதகையார்
பாகமே வத்தவருள் பாலியென்ரு ன் கோலியர்மேன்
மோகமே வைத்த முகில். (சக)

மின்கலைகொண் மானீ வியாத னெனப்பெயர்கொண்
டுன்கலையு ளோர்கலையோ டுற்பவித்தி—மன்கலையார்
வேதம் வருத்து வினக்குகென்ரு ன் மாரன்றன்
போதம் புதையான் புரிந்து. (நிர)

தீராதலத்தி லமர்துணரார் தாமறியக் கூறும்
பாவருஞ்சீர் மேய பதினெண்—புராணநூ
னந்தியெம்பாற் கேட்க நயந்துரைத்தோ மென்றுரைத்தா
னந்திநிறங் கொண்ட வரன். (நிக)

தினியருள்கூர் நந்தி சனற்குமா ரற்கு
ணனிநவின்ரு னம்முனிபா ணண்ணி—யினிதுணர்ந்தி
யென்ரு னெதிர்த்துவரு மேமநூயும் காமனேயும்
வென்ரு னருளின் விழைந்து. (நிஉ)

ஆதி பகவ னடித்தா மரைபோற்றிக்
கோதில் விஷடபெற்றுக் கோகனகப்—போதினன்முற்
றேவரொளாந் தத்தமிடஞ் சென்றனர்தன் னேர்கலேயின்
மேவுதற்கு முன்னுவான் விண்டு. (நிங)

கங்கையிற்ப ராசரன்மா கந்திபுயந் தோயவந்த
நங்கை வயின்வியாத நாமமுற்றுச்—செங்கண்மா
லோர்கலேயி ஞெடுத்தே யோதாமன் முன்னுணர்வா
னர்கலேயெ லாமுணர்ந்தா னங்கு. (நிச)

பைலர்வைசம் பாயனரே பன்சை மினிசுமந்துக்
கெய்தருநூல் வேதமுறை யேநவின்ரு ன்—செய்தவத்தோன்
நேத்திரமி தென்ன நிலந்துதிப்ப வேதாந்தச்
சூத்திரமுன் சொற்ரு ரெருகுத்து. (நிடு)

வாஞர் வதரிவன மன்னிச் சனற்குமர
ஞாஞ சிரிய னயந்தீரோன்—பாலைய
சீர்கொள் புராணநூல் செப்பியிஃ தார்க்குமே
யோர்தரச்செய் யென்ரு னுவந்து. (நிக)

உற்ற சனற்குமர ஞேதியவா றேயன்பு
பற்று புராணம் பதினெட்டு—முற்றத்
தனக்குவமை யில்லாத் தகைபெறுவி யாத
னெனக்கு நவின்ரு னினிது. (நிஎ)

போற்று பதினெண் புராணங்க டம்முளரற்
கேற்றவீ ரைந்தரிக் கேற்றநான்—காற்றலயற்
கேற்ற விரண்டுசெந்திக் கேற்றதொன் றேழ்பரியோர்க்
கேற்றதொன் ரும்பொலிந்த வே. (நிஅ)

சண்டநூய்து தைத்தவற்காஞ் சைவம் பவடிகமார்க்
கண்ட மிலிங்கமா காந்தமேர்—தொண்ட
வரவரா கம்வா மனமச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மாங்கவற்றின் பேர் (நிகூ)

மதுரு தனற்கா மகிழ்கா ருடநா
ரதம்விண்டு பாகவ்தஞ் சேய்க்காம்—பதுமம்
பிரமமிர விக்காம் பிரமகைவர்த் தந்தீ
யரசினுக்கா மாக்கி னெயம். (கூ0)

மறையின் பிறழ்வை வரன்முறையே வைத்து
முறைசெய்ய யாரான் முடியு—மறைதந்த
முன்னவனு லன்றி மூடியா தெனவுணர்ந்தான்
மன்னவனு மாநிலமாண் மால். (சஉ)

அந்திநிறத் தண்ண லமர்கைலை கமபுயத்தோ
னிந்திரன்முற் றேவரோ டேகியரி—சந்திமலர்ப்
பாதத் துணைபோற்றிப் பையவே யெம்வரவு
நாதற்கறைகென்ரு னன்கு. (சக)

அன்னவன்போய் வேதனரி யண்டரொடும் போந்தமையை
முன்னவன்முன் ரூழ்ந்து மொழியவே—யுன்னவரை
யீங்கழைக்க வென்ரு னிதயமெகு நின்றுணருந்
தீங்கழைக்கட் சாறன்னுன் றோந்து. (சஙி)

திருணங்தி தேவரயன் சேரன்முன் ரூரை
யருணங்தி முன்னுய்ப்ப வன்ஞர்—கருணைப்
பரசங் காதற் பரசங் காவோ
மாகரவென் ரூர்த்தடைந்தா ராங்கு. (சசு)

முறையாக வேதன் முதலோ ரிறைஞ்ச
மறையா கமம்வாய் மலர்ந்தோ—னிறையியல்கள்
செய்யவோ வென்னத் திருமானின் னின்னருளே
செய்யவுண்டோ தீதென்ரு ன் றோர்ந்து. (சஎ)

மற்றுமொன் றுண்டமீது மாதேவ கேட்டிநீசெச்
சற்றுநீ யாதலகு தத்தமுள—முற்ற
நெறியே யுறுதி நிலையென்ன மாழ்கி
வறிதே கிளக்ரு மகிழ்ந்தது. (சஅ)

ஆகையா லன்ஞ ரறநெறியுற் றுன்மலர்த்தா
ளோகையா னேத்தி யுறுதிபெறத்—தோகையார்
பாகமே வத்தவருள் பாலியென்ரு ன் கோலியர்மேன்
மோகமே வைத்த முகில். (சஙூ)

மின்கலெகொண் மானீ வியாத னெனப்பெயர்கொண்
டுன்கலெயு ளோர்கலெயோ டுற்பவித்து—மன்கலெயார்
வேதம் வருத்து விளக்குகென்ரு ன் மாரன்றன்
போதம் புதையான் புரிந்து. (ரிர)

தீராதலத்தி லமீதுணரார் தாமறியக் கூறும்
பாவருஞ்சீர் மேய பதினெண்—புராணநூ
னந்தியெம்பாற் கேட்க நயந்துரைத்தோ மென்றுரைத்தா
னந்திநிறங் கொண்ட வரன். (ரிக)

கினியருள்கூர் கந்தி சனற்குமா ரற்கு
நனிநவின்ரு னம்முனிபா ணண்ணி—யினிதுணர்த்தி
யென்ரு னெதிர்த்துவரு மேமகனையுங் காமனையும்
வென்ரு னருளின் விழைந்து. (கூஉ)

ஆகி பகவ னடித்தா மரைபோற்றிக்
கோதில் விஷடபெற்றுக் கோகனகப்—போதினன்முற்
றேவரெலாந் தத்தமிடஞ் சென்றனர்தன் னேர்கலேயின்
மேவுதற்கு முன்னுவான் விண்டு. (கூங)

கங்கையிற்ப ராசரன்மா கந்திபுயந் தோயவந்த
நங்கை வயின்வியாத நாமமுற்றுச்—செங்கண்மா
லோர்கலேயி னேடுதித்தே யோதாமன் முன்னுணர்வா
னர்கலேயெ லாமுணர்ந்தா னங்கு. (கூச)

பைலர்வைசம் பாயனரே பன்சை மினிசுமந்துக்
கெய்தருநூல் வேதமுறை யேநவின்ரு ன்—செய்தவத்தோன்
நேத்திரமி தென்ன நிலந்துதிப்ப வேதாந்தச்
சூத்திரமுன் சொற்ரு ன்ரெருத்து. (கூஞ)

வாஞர் வதரிவன மன்னிச் சனற்குமர
ஞாஞ ரிரிய னயந்தீரொன்—பாலைய
சீர்கொள் புராணநூல் செப்பியீ தார்க்குமே
யோர்தரச்செய் யென்ரு னுவந்து. (கூட)

உற்ற சனறகுமர னேதியவா றேயன்பு
பற்று புராணம் பதினெட்டு—முற்றத்
தனக்குவமை யில்லாத் தகைபெறுவி யாத
னெனக்கு நவின்ரு னினிது. (கூள)

போற்று பதினெண் புராணங்க டம்முளரற்
கேற்றவீ ரைந்தரிக் கேற்றநான்—காற்றலயற்
கேற்ற விரண்டுசெந்தீக் கேற்றதொன் றேழ்பரியோர்க்
கேற்றதொன் ரும்பொலிந்த வே. (கூஅ)

சிண்டனேய் தைத்தவற்காஞ் சைவம் பவடிகமார்க்
கண்ட மிலிங்கமா காந்தமேர்—தொண்ட
வரவரா கம்வா மனமச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மாங்கவற்றின் பேர் (கூக)

மதுரு தனற்கா மகிழ்கா ருடநா
ரதம்விண்டு பாகவ்தஞ் சேய்க்காம்—பதுமம்
பிரமமிர விக்காம் பிரமகைவர்த் தந்தீ
யரசினுக்கா மாக்கி னெயம். (கூ0)

உற்றவரன் காதைபத்து லோங்கு புகழ்படைத்த
கொற்றவேற் கந்தனருள் கூர்காதை—சொற்றனனல்
வேத வியாதன் வியன்மா ணவனென்னுஞ்
சூதமுனி யென்பான் றுதித்து. (சுக)

இமவான் மகளா யிறைவிவந்த தோதி
தமவான் குழற்குஞ் சரியோ—டமரரிமான்
றன்மகளைச் சேய்வேட்டுத் தன்வரையி லுற்றவரை
தோன்முனிவன் சொன்னன் றொருத்து. (சுஉ)

அக்கதையின் சார மனைத்துஞ் செவிவழியே
புக்ககத்தின் மேலிட்டுப் பொங்கிவெளி—யிக்கெழுந்து,
கண்வழியே வார்வதுபோற் காதனீ ருற்றறவோர்
பண்வழியிற் சொல்வார் பரிந்து. (சுங)

சூருக்கமாச் சொன்னகுகன் றொல்கதையெங் கட்குப்
பெருக்கமாக் கேட்கப் பிரிய—மூருக்கமா
மெய்ப்படிவ நற்றவத்தோய் மேலியரு ளென்றுரைத்தார்
மைப்படியா நெஞ்சத் தவர். (சுச)

உரைகண்ட சொன்மலியீ ரொன்பான் புராணங்
கரைகண்ட சூதன் கழறுங்—திரைகண்ட
மாவையொரு மாவைர மாவயிலான் மாய்த்தரிக்குக்
காவையருள் வேண்மாக் கதை. (சுடு)

பாயிரப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆறு திருவெண்பா நூலறிந்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்தி காண்டம்.

—•—

திருக்கைலாசப் பட்டம்.

திருவமரு மார்பன் றிசைமுகத்தோ ஞதி
வருவ்மர மேத்திடுநீர் மைத்தேர்—மருவுந்
திருக்கயி லாய் சிவையொடிறை மேவுந்
திருக்கயி லாயச் சிலம்பு. (க)

மண்ணியற்று மாதவத்தின் மாவடிவும் வாய்ந்தபெரும்
புண்ணியதின் றேற்றமுமே போன்றொளிரு—நண்ணியற்சொன்
மாதிருக்கை லாய மறைப்பரிக்கா நாவினன்றழ்
மாதிருக்கை லாய மலை. (உ)

பலகதியிற் றேன்றிப் படிந்தயர மேவா
திலகுபா னென்னவழி வில்ல—துலக
மொருங்கயி லாய வுரவோ னுரைசீர்
வருங்கயி லாய மலை. (ங)

ஊழிதொறு மோங்குவதே யோங்கலப்பேர் மற்றவரைக்
கூழி னுரைப்ப துசாரம்—வாழியபார்
வெள்ளி யசலமே மின்முடியின் மேலணிந்தார்
வெள்ளி யசலமே மேல். (ச)

தெண்டா மரையனரி தாமழிமா வூழியப்பில்
வெண்டா மணாபோன் விளங்குமாற்—பண்டாய
மீதண்ட வொட்டான் மிளிருலகி லன்பருக்குத்
தீதண்ட வொட்டான் சிலம்பு. (ஞ)

அடிமேல் வீழ்ந்தலற வன்பி னெடுத்து
முடிமே லமர்த்து முதல்வன்—குடிகொள்வா
ளுள்ளி வரையா வுயர்புகழோ டுற்றதொக்கும்
வெள்ளி வரையா விது. (சு)

பாலமருங் கோட்டாற் பாசுதிக் கையாற்கோன்
மேலமரு நீர்மையான் மேவியே—நாலேந்து
கைரா வணனெடுக்குங் கைலை மலையாளு
நாரா வணநிகர்க்கு மால். (எ)

அங்கமலே நாத னயனுதி வானவர்த
மங்கமலே நாத்னவிர்கயிலத்—துங்கமலே
வில்லா மலைக்கும் வியுன்மலைக்கு மெண்மலைக்கு
மெல்லா மலைக்கு மிறை. (அ)

மன்பாற் கலந்தொளிராண் மாக்க ளபேதமா
யின்பார் தரவொன் றியைபெனலாங்—தன்பாற்
கறுங்கொள் ளருவியுமக் கையேயும் வேறு
நிறங்கொள் கிலாத நிலே. (கூ)

ஆழிமுத லேம்படைக ளங்கங்குங் கொண்டடைமா
லூழிதொறு மோங்குமுய ரோங்கலிடை—யூழின்
றரிக்க வெய்திநிறச் சங்கைகொண்டு சங்கைப்
பரிக்க மாட்டான் பரிந்து. (கo)

பங்கயமன் னுள்ளும் பதவிதொற மோர்கொடிப்பிற்
றுங்கமுறப் போய்வரும்வெண் டேவியன—மங்கயிலக்
கேகவவ னுய்க்கினுமே யேகாது பின்னிடையுந்
தேகநிற மொவ்வாமை தேர்ந்து. (கக)

ஊர்கின்ற வோர்கரிதன் ஞேர்வண்ண நேர்குன்றப்
போர்கில்லா நீர்மையினுற் போர்கயிலக்—கோர்மகவான்
கார்தியங்க வூர்ந்துசெலுங் காரணத்தாற் கார்மேக
வூர்தியெனப் போர்பெற்ரு ஞேர்ந்து. (கஉ)

வெள்ளி யகன்மா விலங்கலதி னெய்சுடரா
மொள்ளிய கன்மா துடனுறைவோ—னுள்ளியத்தீ
பந்தனைக் கண்ணுற் பயனுறக்காண் பார்மலமா
பந்தனைக் கண்ணுர் பரிந்து. (கங)

வெள்ளிமலே யாக வியாழப்புத் தேண்முதலோ
ருள்ளியதி லாலய மா வோங்குவமென்—ரெள்ளியசீர்
நன்மணியின் ரூற்றமாய் நன்கமர்த லேய்க்குமே
பொன்மணியின் கோயிற் பொலிவு. (கச)

இன்னவண மென்றறியா வீசனிலே காட்டுமே
சொன்னமணி மண்டபத்தின் சோதியன்ஞன்—மின்னதனு
ளோருமறைச் சென்னியின்க ணுற்றநிலே காட்டுமே
சாருமணிச் சிம்மா தனம். (கஎ)

அன்னவரி யாசனத்தி லாயிழையோர் பாகத்தின்
மன்னவிறை மேவன் மரகதமா—மின்னு
மணியின் மருங்கின் மருவுமொப்பில் செங்கேழ்
மணியின் வயங்கு மகிழ்ந்து. (கஅ)

பொற்பி னிசைதும் புருஹூ தர்பாட
வற்பி னடமரமின் ஞராட—நற்புலவர்
கட்டங் கவரி கரத்திரட்டக் காலால
வட்டந் துளக்கினவே வந்து. (௧௭)

நிரந்தரமா லாதியரை நீண்மவுலி தாக்கத்
தரந்தரமாச் சந்திதியிற் றந்து—வரந்தரவிட்
டந்திநேர் வண்ணன்சீ ராய்ந்தாய்ந்து தூயதிரு
நந்தியெங்கோன் சொல்வா னயந்து. (௧௮)

மின்னுருக்கொண் டாங்கு மினிர்சடிலத் திந்துடையான்
றன்னுருக்கொண் டார்பலரோர் சார்புறவே—கொன்னுருக்கொள்
பூதர் தவமுனிவர் புங்கவர்சீர் மேவுதண
நாதர் புகழ்வார் நயந்து. (௧௯)

தொழும்பண் ணவருரகர் தூயசித்த ராதி
தொழும்பண் ணடியார் தலைநாத்—தழும்பப்
புரகரவெண் ணூர்சூலப் பூங்கரமா தேவ
ரரகரவெண் ணூர்ப்பா ரமர்ந்து. (௨௦)

சில்லோர்க்கு வாய்மலர்ந்துஞ் சில்லோர்க்குக் கையமைத்துஞ்
சில்லோர்க்கு நோக்களித்துஞ் சீதரன்மூற்—பல்லோர்
தெருள்செய் யடிமைத் திறத்திற் கமைய
வருள்செய் திருந்தா னவண். (௨௧)

திருக்கைலாசப் படலம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆ திருவெண்பா ௨௦சு.

பார்ப்பதிப் படலம்.

போற்றிருக்குங் கண்டறியாப் புண்ணியமெய்த் தேவொடவண்
வீற்றிருக்கும் போது வினங்கருள்சேர்—சேற்றிருக்கு
மன்னிலை லெவ்வுயிர்க்கு மாதா வெனத்திகழ்வா
ரூன்னிலை ஞுள்ளத்து ளொன்று. (௧)

இன்பவளங் காட்டு மிறைகழலிற் சூழ்ந்தெழீஇ
மன்பவளங் காட்டுமணி வாய்மலர்ந்—தன்பினே
நின்தனைசெய் தக்கனிட நின்றுவளர்ந் தன்னவன்றன்
பந்தனையென் பேர்சுமந்தேன் பண்டு. (௨)

அன்ன பெயரினையு மன்னவன்க ணெய்திவள
ரின்ன வுடல்வினையும் யாளெழிப்பா—னுன்னியவை
நீங்கும் வகைநினைந்தே னித்தவரு ளென்றுரைத்தா
னோங்கும் புகழ்சே ருமை. (சு)

பத்தியே யெம்பாற் பழுத்திடுநற் றண்மையினூற்
சத்தியே நின்போற் சகத்திலுண்டோ—வித்திறநீ
டின்னியதன் புத்திரர்க ளுய்யும் பொருட்டென்றன்
மின்னியுகோ டூன் வியந்து. (சு)

ஆயிவை நோக்க மறிந்தறைவா னெம்பெருமான்
றூயமக மேருவினற் சுற்றமதா— மேய
குலவி லிமயக் குவடார் பொருப்பின்
றலவன் புரிவான் றவம். (கு)

தற்பரையே நின்றனையே தன்றனையு யாப்பெற்று
வெற்ப னெமக்குதவ மேவுதவ—நற்பயனு
வன்னேனு மகிழமக வாகிவளர்ந் தைந்தாண்டின்
பின்னேனு பியற்று பெரிது. (சு)

அங்க ணறவோ ரமரர் கணநாதர்
துங்க முனிவரொடு சூழவந்து—நங்கைக
கருதரிய நின்னேமணங் கண்டரிதிற் கொண்டு
வருதுமீண் டென்றன் வரன். (எ)

இன்னவா றெம்பெருமா னின்னருள்செய் திட்டளவின்
மின்னவா மெல்லிடைக்கு மேவுவகை—யின்னலின்போ
டெல்லையில் போருளு மீண்டி யொருங்கேசென்
றெல்லையி லுற்ற துளத்து. (அ)

இறைதா ளிறைஞ்சி யிறைபெற் றிறையின்
மறையா கமநூல் வழுத்து—நிறைசீர்த்
தனிவரையே நின்றெரீஇத் தாபதர்கள் சூழும்
பனிவரையே சென்றன் பரை. (க)

அடிக்கு முழவி னருவி முழங்க
வடிக்குந்தீஞ் சொல்லாரின் மஞ்ஞை—நடிக்க
மகாயா ழென்ன மதுகரம்பண் மீட்டச்
சுகமொழியிற் பாடுஞ் சுகம். (கo)

பனிவரையா மேபுறையும் பண்பாற் கயிலைத்
தனிவரையா மேடத் தனிலென்—னனியா
ரமயத் நிமையவர்கள் காடு மருவிச்
சமயத் நிமையச் சிலம்பு. (கக)

பனிப்போர்வை யான்மெய்ப் படிவ மறையாத்
தனிப்போர்நற் கங்கைதலை தங்க—வுனிப்போந்தே
யம்மைபிரி வாற்ரு தானவண்மூன் னிற்பதொக்குஞ்
செம்மை யிமவான் சிலம்பு. (கஉ)

மன்மலேமே ஞப்பண் மணியறையிற் ரூன்றெளிந்து
நன்மணங்கூர்ந் தங்கமல நாளரும்ப—கன்மலர்த்
தங்க ணறவோ ரகம்போன் றிருக்குமோர்
துங்க மணிநீர்ச் சுனை. (கூ)

முன்னமலே வான்றடத்தின் முன்னிமவா னேற்றிருந்தா
னுன்னமலே யீரே ழுலகீன்ற—வன்னே
யொருமகளா மேவிடவு மோதுதனக் கத்தன்
மருமகனு மேவிடவும் வந்து. (க்ச)

அந்த மலர்த்தடத்தி லம்பிகையா மென்னருட்டாய்
பந்தமல வேரைப் பறித்துநன்கு—கந்தவர்த
நெஞ்சத் திருந்தா ணிலேதெரித்தல் போன்மகவாய்க்
களுசத் திருந்தாள் களித்து. (கஙி)

இருந்தவந்த மாமகவை யின்பமுற நோக்கி
யருந்தவந்தன் பேறுதர வண்மிப்—பொருந்தவந்த
வேருருவே யல்லேயே லீசன் றிருவருளே
யோருருவே யென்றுணர்ந்தா னுறறு. (கசு)

கண்ணிலின்ப வெள்ளநீர் கால வுடல்பொடிப்பப்
பண்ணி னுரைசுழறப் பார்ப்பதியை—யுண்ணினையாப்
பாடினு னன்பிற் பரசினு னுய்ந்தனனென்
ரூடினுன் வெற்பி னரசு. (கள)

பங்கயத்தின் மேய பரையைத் தொழுதிறைஞ்சி
யங்கயத்தின் மேயவன்ன மன்னவளே—வெங்கயத்தி
னீண்டகையாற் ரூனெடுத்து நீண்முடிபோற் சென்னிவைத்தா
னண்டகையா மோங்க லரசு. (கஅ)

முத்தார மார்பின் முழுநா யகமணிபோல்
வைத்தாரச் சேர்த்துவந்து மாமகவைப்—பைத்தாரண்
மையிற் றிகழ்நயன மானனேய மேனைதொழக்
கையிற் கொடுத்தரன் களித்து. (கூ)

கோந்தன் றருமகவைக் காதலுற வாங்கியுச்சி
மோந்தன்பின் முத்தமிட்டு மொய்குழலாள்—சேந்த
திருக்கரந்தாண்முன்னுந் திருவுருவந் தீண்ட
வுருக்கரந்தாண் மேவு முவப்பு. (உ0)

கொங்கையின்பாற் பால்சொரியக் கூரயிற்க ணீர்சொரிய
நங்கையின்பா லன்பு நனிபெருக—மங்கைநில்லாக்
கந்தவாந் திண்புயத்தாய் கன்னிவ ரோதுகென
வந்தவா ரேதிஞண் 'மன். (உக)

உருவருவென் றுன்னி யுணர்தற் கொணாதான்
றிருவருளே செல்லிலெனச் சித்தித்—தொருவருஞ்சீர்த்
தோகைதனப் பாலார்த்தித் தேன்றன் மகிழ்கொள்ள
வோகைமிகக் கொண்டா ளுளத்தி. (உஉ)

மஞ்சணீர் மைக்குழலில் வாசநறுந் தைலமிட்டு
மஞ்சனநீ ராட்டி மயிர்புலர்த்தி—யஞ்சனங்கார்
கோணயன மேலெழுதிக் கூன்பிறைநீம லோர்கறைபோல்
வாணுதலிற பொட்டிட்டாண் மாது. (உங)

நீ யமணிப் பட்டாடை தோகைக் கரைக்கசைத்து
மேயமணி மேகலைதோண் மேலணியாப்—பாயமணிச்
சுட்டி மதாணிதண்டை சொல்லும்பிறவுமிட்டுத்
திட்டிசுற்றிக் காப்பமைத்தா டேர்ந்து. (உச)

வினைக்கா னிறீ இ வினங்குசம லிட்டங்
தனைச்சார்த்திப் பந்தவடந் தாழத்—தனைச்சார்ந்தா
ரின்பமணித் தொட்டிலின்க ணேற்றுவபோற் பார்ப்பதியை
யின்பமணித் தொட்டிலிட்டா ளிங்கு. (உஞ)

மன்னுட்ட மேல்வைக்கு மாருக் கருணையாந்
தன்னுட்ட மூடிற் சகனுயுமா—மின்னுட்டப்
பண்வளருந் தாலாட்டின் பண்புணர்தல் போலுணர்வி்ற
கண்வளரு நற்றூய் களித்து. (உசு)

பொற்பாவை தானெடுத்துப் புவைமா ரோடாடி
யற்பாவை கோன்மகிழ வன்னவன் றன்—கற்பாரு
மில்லாள் வளர்க்கவே யெவ்வயிரு மேவனர்க்க
வல்லாள் வளர்வாண் மகிழ்ந்து (உள)

ஐந்துவய தாமெல்வை யன்பிற் பெரு தபெற்ற
தந்தைவயிற் சார்ந்துமணஞ் சம்புவ 'தை —யந்தசெய்வான்
செய்யபணி மாதரொடு சென்று தவம்புரிய
வையபணி யென்ரு ளணங்கு. (உஅ)

அன்னையே கேட்டி யரிய 'தவஞ்செய்சற்
றின்னதோர் காலமன்றி யாண்மைநித்த—நின்னுடல
மம்மபொரு தாதலிஞ லன்ன தநீ நீர்தியென்ரான்
செம்மனத்த செம்ம தெரிந்து. (உக)

மாசற்ற சொற்சுரகை வாய்மலர்ந்தெல் லாம்வல்ல
வீசனே காப்ப னிதுதுணிபா—நீசற்று
மஞ்சே லெனவம்மை யன்பொடுகோன் பாற்றுகென்றன
மஞ்சே றிமயத்து மன். (உ0)

வெர்வயங்கா நிற்கு மிமயச் சிமயத்தின்
சார்பிலொரு சூலை சமைத்ததன்க—ணர்வுற்ற
மன்மாபில் வந்த மகளி ரொடும்விடித்தான்
மின்மருங்கு னன்மகளே வேந்து. (உக்)

அந்தத் தவச்சாலை யண்மி யிளங்கோதை
பந்தத் தினையுகரும் பண்ணவனைச்—சிந்தித்
தருமா தவம்புரிந்தா ளன்னபணி யாற்றத்
திருமா தரைவைத்தா டேர்ந்து. (உஉ)

ஊற்றிருந்தா லென்னவுள்ளன் போங்கவைக ரோதுமத்தன்
போற்றிருந்தாய் போற்றியே போகவனை—நோற்றிருந்தாள்
பின்போ தவட்பிரிந்த பெம்மான் செயன்முறையே
யன்போ டறையலுற்றே னுங்கு. (உங)

பார்ப்பதிப் படலம்
முற்றுப் பெற்றது.
ஆடி திருவெண்பா சாருகூ.

மேருப் படலம்.

பன்னியா மேனை பரிமவான் பாற்கவரி
கன்னியாய் நோற்றிருந்த காலையிங்கு—மன்னிலாத
துண்டத் தெயிற்றவுணர் சூழ்சரவெஞ் சூரபன்ம
னண்டத் திறையாளு ணண்டு. (க)

அன்னபோழ் தாலின்கீ ழாரணத்தின் மெய்ப்பொருளே
முன்னமோர்ந் திட்ட முனிவரே—யுன்னமுறப்
பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் றிருவருளான்
மன்னுங் கயிலையுற்றூர் வந்து. (உ)

அந்தின்மூற் காவணங்கி யம்பயத்தா ளேத்திநிற்பப்
புந்தி யகங்கருணை பூத்தவரைப்—பந்தியுறக்
கொண்டு செலமணிப்பொற் கோயிலின்க ணுயகனைக்
கண்டு தொழுதார் களித்து. (கூ)

தீண்டா ரிதழித் தனிமுதலைக் கண்குளிரக்
கண்டா ரினைதல்லினர் காமாதி—விண்டார்
மறையாற் றுதியா மறைமாக் கடற்கோர்
துறையாற் றுதியென்றார் சூழ்ந்து. (ச)

என்றவர்சொன் மாற்றி மினிதேர்ந் தறிவமைந்தே
யொன்றுபெற மாதவத்தீ ரூங்கிருமி—னன்றுதரு
நன்னூ லுரைத்துமென்று ஞன்மறையா றங்கமுதற்
பன்னூல் வருத்த பரன். (டி)

என்னவிவை கூறு மிறைதா டனுதமுன்னர்
நன்னருணர் காட்சிகொளு நால்வருமங்—குன்னியுற்றார்
சென்றிடுமேர் நந்தியெங்கோன் சோ னனநோக்கி
யொன்றியம்பும் வார்சடையோ னேர்ந்து. (சு)

பொங்கெழிற்பூ வாளியன்றிப் புங்கவர்யார் போந்தாலு
மிங்குத் தருதியல்லே யென்னநந்தி—யங்கதுதா
னுற்றுவ லென்னு வரனே வணங்கியங்கண்
போற்றன் முறைபுரிந்தான் போந்து. (எ)

நந்திகடை போற்றவே நாதன் சனகாதி
யந்தவத்தோர் கேட்பவொளி ராகமத்தின்—மூந்துபத
மூன்று மொழிந்தருள முன்ஞான போதகமே
தான்றுலங்கப் போதியென்றார் தாம். (அ)

என்னநகைத் தொன்று மெதிர்மொழிசொன் ஞனல்லன்
பன்னுவதன் றிந்தப் பரிசிருத்த—லுன்னமுறக்
கண்டீரவ் வாறுங் காணென்று ஞங்கவர்களுத்
திண்டீர வேறுகைக்குத் தே. (கூ)

ஓவருமென் பாரு வுரத்திலோர் கையமைத்து
மேவருமற் றோர்காத்தில் வித்தகஞ்சேர்த்—தேவருக்கு
மேலாம் பரன்சுணந்தான் மேவியே யோகுசெய்வார்
போலாங் கிருந்தான் பொலிந்து. (கo)

அனகனித் தன்மையா யாங்குணர்த்தக் கண்டு
சனகா தியர்மோனந் தான்சொற்—றனையதன்றென்
றந்திநிறத் தண்ண லருளா லவரவர்தம்
புந்தி யொடுக்கமுற்றார் போந்து. (கக)

ஞானபோ தம்பெற்ற நற்றவத்தோர் தற்பரன்கொண்
மோன வடிவினையே முன்னியுற்று—ரானபான்
யோகிருந்த வோர்கணமு மோரா யிரம்யுகங்க
ளாகியவே மான்முதலோர்க் காங்கு. (கூ)

ஆரணநன் கேத்து மரன்மோனக் காட்சியா
ஞரணனன் ஞன்முகன்ற நங்கையர்கள்—வாரமுற
வூடியே கூடு முவப்பின்றி மோகமிலாப்
பேடியே போன்ரூர் பெரிது. (கஉ)

போகியா நின்ற புரந்தரன்முற் றேவரெலா
மோகியா நின்று முயங்குகிலார்—யோகியா
மன்னன் செயலொத் தனைத்துயிரு நின்றவென்ரு
லென்னு மெறுழ்வலிவேட் கிங்கு. (கச)

பூழன் மகர்க்கரனர் போதித்த வோர்கணத்திற்
ரூமின் படைதற்கா தாரமெழிற்—காம
னவனென் றிருந்த வனேவோரு மூலஞ்
சிவனென் றுணர்ந்தார் தெளிர்த்து. (கரி)

காமம் விளைவிக்குங் காமனுந்தன் றேவியோ
டேமமுறும் வண்ண மினிதவந்து—நேமமுறத்
தன்னுகிலா னென்னிற் ருெடுகெடன்மா ஞாலத்து
மன்னுயிர்க்கு முண்டோ மகிழ்வு. (கசு)

இவ்வண்ண நால்வர்க் கிறைஞான போதநிலை
யுவ்வண்ண மென்னவிருந் தோர்விக்கு—மவ்வெல்லை
வெந்திறல்கொள் சூரனிழை வெம்மையினு லும்பரொடு
மிந்திரன்பார் புக்கா னினைந்து. (கள)

காருகைமால் கையேயண்மிக் கண்ணுதலேக் காணமயந்
தேருகையின் ரூகத் திருமியுயர்—மேருவுற்றே
சேடழித்த சூர்மைந்தன் சேயைச் சிறைகொடுவிண்
ணூடழித்த வாறுணர்ந்தா னன்கு. (கஅ)

எடுத்தவரை யேய்ந்திறுமாந் தேறுநீ ராடை
யுடுத்தவரை மாதகட்டி லோங்கு—மடுத்தவரைச்
தன்மயம தாக்குந் தனிக்குருவற் சார்ந்தவெலாம்
பொன்மயம தாக்கும் பொருப்பு. (கக)

அத்தநெறி யிற்சந்தி ராதித்தர் மாருமே
தத்தநெறி செல்லவைத்த தம்பமே—யொத்திலகும்
விண்ணகத்தின் மேவு விபுதருக் காலயமா
மண்ணகத்தி லோங்கு மலே. (உ0)

அரிய சிறியவுரு வாவணுக்கண் டாங்குப்
பெரிய வுருவும் பிறங்கித்—தெரியக்
கடித்தயங்குங் கண்டனது காணினதன் சீர்த்தி
யெடுத்துரைக்க வல்லா ரெவர். (உக)

மாமேரு வெற்பின் மகவா னெடுங்கால
நோமேவு மெய்யுழந்து நோற்றிடலுஞ்—சேமேல்
வருமா தியைக்கண்டு மாதவத்தோன் போற்றப்
பெருமா னருள்வான் பெரிது. (உஉ)

போற்று மவனைப் புரந்தாரீ பண்ணெடுநா
ளாற்ற வுடனெஞ் தரியத்வ—நோற்றமைதா
னென்னிமித்த மென்ரு னெதுவுங் தெரியாண்போல்
வன்னிமத்தஞ் சூடும் வரன். (உங)

வணங்கியெந்தாய் சூரன் வருத்தியென்னேர் சேயை
யிணங்கண் டரைச்சிறையி லிட்டே—யணங்குறவெம்
மூரி லெரிகொளீ இ யூறிழைத்தா னன்னவற்செற்
ரூரருள்செய் கென்ரு னரசு. (உச)

வாய்மையிலாத் தக்கன் மகத்தவியுண் பாவநும்மி
னெய்மைதரு துன்பாக கொந்துழந்தீர்—சேய்மரபிற்
செய்மையினம் பால்வந்து தீதறுவெஞ் சூர்க்காதி
யும்மையுமே காப்பனென்ரு னுற்று (உரி)

என்னவின் றெம்பெருமா னேகியபின் வானவர்கோன்
முன்னவன்சொன் மாற்றமெலா முன்னியே—யுன்னகத்து
டுன்புமிறை சொல்லாற் றணிபு முவகையு
மின்புமிறை யுற்ற வினிது. (உசு)

வெள்ளிவரை யுற்ரு ன்விமல னிறைந்தபனி
யொள்ளியவெற் புற்ரு ஞமைமா து—வள்ளலா
மாசில் குமரனன்னர்க் கங்கடைவ தெங்கனெனு
வாசவன்றன் புற்ரு ன் மனத்து. (உஎ)

மன்னின்ன லோடி மனேவதியென் ஞமங்கொண்
மின்னகரி யெய்தியங்கண் வீற்றிருக்கும்—பொன்னி
னியன்மனேவி தன்னுழைத்தன் னில்லா டனேவைத்
தயன்மந் திரம்புகுந்தா னங்கு. (உஅ)

இன்னதோர் காலையெங்கோ னீரிருநீத் தோருணர்வின்
முன்னம்யோ குற்றமையான் மொய்மலரோன்—மன்னுபடைப்
பின்றியயர் வெய்துமன்றத் தேதியன்ஞன் ரூள்பணிந்தான்
மின்றிகழ்பு ணும்பரொடும் வேந்து. (உசு)

மகபதிதாழ்ந் தேத்திநிற்ப மாமலரோ னன்பின்
முகமலர்ந்து நோக்கி முகத்தோ—டகமெலிவுற்
றிங்கடைந்த தென்னென் றியம்பலில் வான்சூரா
லங்கடைந்த வெல்லா மயற்கு. (கூ0)

சேய்சிறையின் மேலியதூஉஞ் சிற்பரன்யோ குற்றதூஉ
நோய்மைகெட மாதவத்தா ஞேற்றதூஉவும்—பாய்விடைமே
லீசன்வந் தற்றே யியம்பியதூஉ நான்முகற்கு
வாசவன்முன் சொன்ஞன் வகுத்து. (நக)

என்றுமால் கூறிடவு மெண்கணண்மே லாதேவன்
மன்றணுங் கொன்றையந்தார் வானவனே—யன்றியுண்டோ
வன்ஞன் செயலனைத்து மாரறிவர் யோகிருந்தா
னுன்ஞ முனிபோ லுவந்து. (நஉ)

மாலுமா வாய்நாணு மாபதவை யாய்க்கீழு
மேலுமா நேடுவனல் வெற்பாஞன்—சாலு
மணுவுளணு வாவா னவன்செயலா ரோர்வா
ருணர்வுள்ளத் தாரன்றி யுற்று. (நங)

பெற்றவர்சேய் நோயைப் பிறரார்ற் கடிவதுபோ
லுற்ற பவஞ்சூரா லோட்டுவித்தக்—குற்றமிலா
மேயவின்ப நல்குவான் வேந்தநிகழ் செய்திவிண்டு
நாயகன்பாற் சொல்வமென்ரூர் நன்கு. (நச)

தேனேருந் தண்டுளவச் சீதானைக் காணுவான்
வானேர் குழாஞ்சூழ வைரவைவாட்—கோனேமும்
வைகுந்த ஞர்வ மனேவதியி னின்றரிவாழ்
வைகுந்தஞ் சென்ரான் வரன். (நஞ)

அங்கண் கடைகாவ லாற்றுதிறற் காவலன்ரான்
பங்கயன்முன் ஞேர்கள் படர்ந்தமையைச்—செங்கண்மா
னன்பாற் புகலத் தருதியென்ரு னன்னவரைப்
பொன்பாற் பிரியன் புரிந்து. (நசு)

சிங்காழி யேந்தித்தன் சாரூப மேற்றவர்கள்
பொங்காழி யார்ப்பதுபோற் போற்றிநிற்ப—வங்காழ்
தளவமலர்க் கண்ணி தலங்குநிறத் தோர்மா
தளவமலர்க் கண்டா ருவந்து. (நஎ)

கண்டுதொழு தேத்திக் கரங்குவித்து நிற்றலுமே
விண்டுவரு ணேக்கமுற்று வேதாவுக்—கண்டையிலோர்
பீடிகைதந் தீங்குப் பிரமவிரு வென்றுவகை
யோடிமையோர்க் கண்டா னுகந்து. (நஅ)

பாங்கிருந்த நான்முகனைப் பார்த்தின் ரெழின்முறையே
யோங்குகின்ற வேள்வென்ன வோதுவான்—றேங்கமழுந்
தண்டுளப மார்பா சனகன்முன் ஞல்வருமே
பண்டுளம்வந் தெய்தினரென் பால். (நக)

மன்னவரை நோக்கியான் மாண்டொழில்செய் தீண்டுறுதி
சென்ன வதுகேட் டிலர்கைத்துப்—பன்னுவா
சோதபலடீ பென்றகோயி லுற்றயசோ மென்றான்ரூட்
போதடைது மென்ரூர் புரிந்து. (சஂ)

மான்மருவா மைந்தர் மனமுழன்று மாதவங்க
ளுன்மெலிய நோற்பவன்னு ருண்மகிழ்த்—தான்மேவி
யுன்னினேந்து பூதங்கட்குட்புறம்பா மீசனீ
சென்னினேந்து நோற்றிசென்ரு னீங்கு. (சக)

பிறையிலந்த வேணிப் பெருமவெமக் கெண்ணின்
மறையுண்மை சொற்றியென மன்னு—மிறைகயிலைச்
சார்பிலோ ராலின்கீழ் தாபதர்க ளுல்வருக்கு
மோர்வரிய வோத்துரைத்தா னுற்று. (சஉ)

வேதப் பொருளுணர்த்தி வித்தகனங் கேகவன்னு
சோதக் கடல்சூ ழுலகடைந்து—போதத்தன்
சிந்தைதா னென்றுந் திறனிதென் ரூர்ந்துபின்னு
முந்தையி னேற்ரூர் முயன்று. (சங)

பின்னுந் தவமியற்றிப் பெம்மான் றிருவருளான்
மன்னுமைந்தர் வெள்ளி வரையுற்ரு—ரன்னருளம்
பாகமுறும் பான்மையுமை பாகனுணர்ந் தாகமநூன்
மோகமறக் கூறினுன் முன். (சச)

அமையாநன் மோனநிலை யாங்கருள வீசன்
கமையா முனிவர் கருத்தற்—றமையோர்
பயலற் றிருந்தாள் பான்ரு ணினைந்து
செயலற் றிருந்தார் தெளிந்து. (சஙி)

வருமதிய வேணி வரன்யோ கிருந்த
வொருகணமும் பல்லுகமா யுற்ற—திருவனையார்
போகமுமே நீத்தார் புவனத்தோர் நீத்தார்போன்
மோகமுமே நீத்தார் முனிந்து. (சசு)

ஒல்லுமுனி போலரன்யோ சுற்றமையால் வாணிபுயம்
புல்லுகிலே னுனும் பொருகடல்சூழ்—தொல்லுலகி
லாண்பெண் முயக்கின்மை யாலுயிர்கள் பல்கலில
மாண்பெண் டொழிலுகின்ற மற்று. (சஎ)

இத்தன்மை யாக விறைவரத்தால் வெஞ்சூரின்
புற்றிடவா னெற்கேவ லொன்றிட்டா—னித்தலுமே
கற்றே வலையரியை நாடுதிசைக் காவலரைக்
குற்றேவல் கொண்டான் குறித்து. (சஅ)

முறைசெய் சயந்தன் முதலிமையோர் தம்மைச்
சிறைசெய் திடுக்கணனி செய்தான்—கறைமிடற்றோ
ஞென்று மறிகிலன்போ லுற்றிருந்தான் செய்வதென்னே
யென்றுசொன்னுன் மாமலரோ னிங்கு. (சகூ)

திருமருமன் வேதன் றிகழ்வதன நோக்கி
யருவுருவ மாகியரு ளத்தன்—பொருவரிய
தேமறையோன் யோகின் செயல்காட்டின் மன்னுயிர்க்குக்
காமமெவ்வா றுண்டாகுங் காண். (சுக)

திக்தன் புடையிருந்தோர் தம்மூழ் வினையெச்ச
மிக்கன் புடைத்தவத்தான் மேவுவளன்—றெருக்கவெஞ்சூர்
தன்னுன் முடிததுத் தனியருள்செய் வான்போலும்
பின்னுன் மவுலிப் பிரான். (சுக)

முனிவர்க் குணர்த்தியருண் மோனநிலை நீங்கிப்
பனிவெற் புயிர்த்த பரைதோ—டனிமுதல்சேர்ந்
தீங்கொருசேய் நல்கி னெறுழ்வலிச்சூர் பொன்றுமடர்
தீங்கொழியு மென்றுன் றெளிந்து. (சுஉ)

அன்னசெயன் முற்ற வனைத்துயிர்க்கு மாயிற்றுங்
கன்னல்வில் வேளைக் கடிதுய்க்கின்—மன்னுமரன்
மோனநிலை தீர்ந்துமைமேன் மோகங்கொண் டோர்சேயைத்
தானளிக்கு மென்றுன் றக. (சுங)

மாற்றமயன் றேர்ந்துவகை மன்னியிது நன்றெந்தா
யேற்றனநீ சொற்று யெனலவனைப்—பார்த்துக்
கடுத்திகழுங் கந்தரன்பாற் காமனைக்கூய் வல்லை
விடுத்தியென்றுன் வேலையிலார்விண்டு. (சுச)

வண்டுழாய் மௌலி மலர்த்தாள் வணங்கிவிடை
கொண்டுசெழுங் கோகனகக் கோயிலா—னண்டரொடு
மன்னகரி யாய மனேவதியைச் சார்ந்தங்கண்
டன்னகரில் வீற்றிருந்தான் றுன். (சுடு)

மேருப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சகூச.

காமதகனப் படலம்.

இந்திரன்வா னும்பரோ டேகிமலர்ப் பண்ணவன்றென்
வந்திரத வைங்கணையோன் வந்திடைவான்—புந்தியின்கட்
சிந்தனைசெய் போது தீசைமுகன்முன் வல்விரைவில்
வந்தனையற் றுழ்ந்தான் மதன். (க)

இன்னளினற் போற்றிநீ யென்னை நினைந்தென்னை
யென்னீமதன் கேட்ப வியம்புமயன்—முன்னரன்கன்
மாதினைச்சேர் வான்கணே தூய் மௌனமகற் றுயின்னை
போதியென்று னெங்கள் பொருட்டு. (உ)

பங்கயனிவ் வாறு பகர்கூற்றங் காதிடையே
பொங்கழலின் மேவியுளம் போயனங்க—னங்கமெலாஞ்
சுட்டதெனித் கூற்றுதைத்தோன் சூழ்ந்துவரு மன்னவனை
யட்டிடுத லற்புதமோ வாங்கு. (ங)

போதினு னிச்சொல் புகலவினைக் கையினிரு
காதினுர் வேள்பொத்திக் கத்தன்பே—ரோதினுன்
பல்வகையி னுய பவமெய் துவதாகுஞ்
சொல்வகையிற் கேட்டேன் றுயர்ந்து. (ச)

வன்பருமா சற்றவர்டான் மன்னினுய்யு மாறருள்வா
ருன்பினுறி னித்தவறே யோதினையா—லன்ப
வடிகட் கமல மலர்த்தளியோ யென்பா
லடிகட் கிலையோ வருள். (ஞ)

வண்ணநில மாதை மலர்த்திருவை மற்றவரை
யெண்ணமுறப் புல்லிடுவா னீர்ங்கழைலிற்—கண்ணறும்பூ
நற்றிறவைங் கோல்கொடுபோர் நன்றிழைத்தென் னத்தனைசீர்
பெற்றிலனே வன்னுன் பெரிது. (ட)

செய்யவளோ மானிறத்திற் சேர்த்திலனே சொன்மகளைத்
துய்யநின்னு லிற்றிகழத் தோய்வித்து—மைய
திருவிற் சிறந்த திலோத்தமைமேல் சிந்தை
மருவப் புரிந்திலனே வந்து. (எ)

புங்கவர்கோன் சுந்தரிதோள் புல்லிடநான் செய்ததன்றி
யங்கவன்ற னுக்கைமுற்று மம்பகமாம்—வெங்குறிகள்
கண்டிலனே வைம்பூங் கணையினுற் றேவனையுங்
கொண்டிலனே வெற்றி குறித்து. (அ)

மாதவத்தின் மிக்க வசிட்டன் முதற்றுறவோர்
கோதிறிற னெல்லாங் குலத்திலனே—வோத
வுவரி புடைசூ ழுலகிற் கடந்தா
ரெவரென் கணேயி னிலக்கு. (கூ)

இத்திறமாற் றேணெம் மிறையோ னிடத்தமருஞ்
சத்திசெய லேயாருஞ் சாற்றுமைமத்த—கொத்திண்டே
கொய்துறுநும் மேலன்றி னோன்மை யுறுவரன்மே
லெய்துறு மோ வெய்வா னெதிர்ந்து. (கூ)

கைநகைகண் மெய்யழலாங் கத்தன் றனையெதிர்ந்தே
யெய்திடினிவ் வாவி யிருக்குமோ—நொய்தினீ
வானையரோ டெம்பர் வணங்கிடுமெம் மீசனையு
மேனையரோ டெண்ணினையோ வீங்கு. (கக)

சூழல்கான் முனம்புன் றரும்பெதிர்ந்து நிற்பி
னழல்கான் மழுவேந் தரன்மேல்—விழலேன்
பொரமே வுவனிறைபாற் போர்புரிவ னென்றேண்
றமமே வினரா ருளர். (கஉ)

பாத்தே வருங்கண் டிறும்பூ தடையவே
ரீத்தேவ ரங்கமா மேவுமணிப்—பூத்தே
ருலகையா வமரியற்று மொன்னர் புரம்புன்
னகையா லெரித்ததைநீ நாடு (கங)

மூரனுயிர்கொள் செங்கண் முகுந்தனெடு நீயு
பரம்பொருள்யா மென்னப் பரனும்—வரனுற்
றிகழ்ந்த சிரத்தொன் றெழிற்கை யுகிரா
லகழ்ந்த தறிகிலேயோ வன்று (கச)

தஞ்சமெனச் சார்ந்த தனிமுனிவன் சேய்க்குநீ
யஞ்சலென வாக்களித்தங் கார்த்துவரும்—வஞ்சக்
சதைத்தடக்கைக் காலனேமுன் காலினுல் வீழ
வுதைத்த துணர்கிலேயோ வுற்று. (கரி)

அன்ருல மார்த்துவர வஞ்சி யமரொடு
குன்ருலங் கோவளித்த கோவலனு—மன்ருல
மானவரும் போற்றவது மாந்தியர னீலகண்ட
னுனதுவு மோர்கிலேயோ வங்கு. (கசு)

நின்மகன்செய் வேள்வியின்க ணின்றவியு ணும்பரெலாம்
வின்மகனும் வீரனுல்வீறழித்த—மன்மகனுஞ்
சாபவவன் கம்போய்த் தலைவி றகர்ச்சென்னி
யாயதுவு மாய்கிலேயோ வன்று. (கஎ)

வனத்திருடி மாதனுப்பு மாபுலித்தோ லாடை
மனத்திருடி யங்கவருள் வானெய்—தனத்திருடி
யுண்டவரி யோர்சா வுருவி லுடுத்தியதைக்
கண்ட நிலையோநீ காண். (கஅ)

நீழுவோர் கடைகா டனையே நிகரு
மழுவோர் கரத்து வேன்கண்—விழுமோர்
பொறியி னுலகம் பொடிபட் டிடனீ
டதினின் நிலையோ வது. (ககு)

இத்தகைய ஞய விறையோன்மே லங்கணையே
யுய்த்தமர்செய் கின்றிலே ஞன்னுயிர்மெய்ப்—பற்றற்
றவரே புரிவா னமைவா ருனிமற்
றெவரே புரிவா ரிது. (உ0)

உலகமெலாம் பூப்ப வொருதன் னருளைக்
குலவுகலங் கூர்கொடியாக் கொண்டே—யிலகொருபாற்
ரூஞ விருத்துந் தனிமுதலாஞ் சிற்பரனே
சாஞ மயல்புரிவே னன்று. (உக)

என்று மதவே ளிசையா மொழிகவில
மன்றன் மலரோன் மணங்கவுற்—ரென்றுமத்தன்
றன்னே ரூன்ஞத் தனியா வுயிர்ப்புருச்
சின்னே ரிந்ரூன் றிகைத்து. (உஉ)

வெளிற்றறிவாற் றட்மை வியந்திடவா ளேர்பாற
களிற்றுரிவை போர்த்த கடவு—டளிர்த்தவியல்
சொற்றனேயா லுண்மையதாஞ் சொற்பொருளா மன்னவனேச்
செற்றனேயா ரின்னரெனச் செப்பு. (உங)

அன்னதகை யேயெனினு மண்ட ரெவராலு
மின்ன கருமமுடி வெய்தலரி—தன்னு
மிதற்கா ரணமேத் திறையருளுற் ரூலு
முதற்கா ரணநீயா மூன். (உச)

வெல்லார் செயலு மிறையோன் செயலாவ
தல்லா லொருவர்க் கமையுமோ—வல்லான்
ரூரும்பொன்று நட்டிறைமை தோற்றுவித்த செய்தி
கரும்பொன்று வில்லாய் கருது. (உஇ)

செழுமலரோன் மான்முதலாஞ் தேவரறி யாரோ
மழுவலற்கு வாய்ந்த வலிமை— யுழுவைமுன்
மானெதிர்க்கப் போந்த வணமாமே சிற்பரனே
யானெதிர்க்கப் போந்த வீது. (ஈக)

ஐயோவென் செய்தயர்ந்தே னுயிரமாஞ் செங்கதிர்கொள்
வெய்யோன்மூன் வைத்த விளக்கேயார்—துய்யோனுங்
கிண்ணியன்மூன் கங்கை சொம்வைத் தலகளித்த
புண்ணியன்மூன் மற்றோர் புகழ். (உஎ)

ஊட்டுவிப்பான் ரூஞ யுயிர்க்குயிராய் நின்றெவையு
மாட்டுவிப்பா னூன்றிநம்மா லாவதண்டோ—கேர்ட்டுவில்லான்
றன்மை யிதுகாறுந் தானேநர்ந் திலையோவேர்
வின்மதனீ யென்ரூன் விதி. (உஅ)

கருப்புச் சிலைகுனித்துக் கான்மலர்க்கோல் பூட்டிப்
பொருப்புச் சிலையாற் பொரவோ—விருப்பின்
வழிக்கொள் ளுதியதுவு மற்றோ ரநுள்காண்
மொழிக்கெதிரின் றேகாய் முனம். (உக)

ஈதலதி யாரேனு மீங்கிதுசெய் யென்றக்கா
லாதாவி ஞற்றுவார்க் காகுமற—மோதினனைச்
செய்யா தவர்க்கமாஞ் சீருமிலை பேருமிலை
யையா விலங்கா மவர். (கo)

தம்மை யடுத்தொருவர் தாம்வேண் டியவினவி
லம்மவுயிர் தீத்து மளிப்பரோற்—செம்மனத்தோ
னின்னுயிரென் றெண்ணு திமையோ ரிறைவேண்ட
வென்னென் பளித்தான் விழைந்து. (கக)

சூர்வான் வலியாற் றுயருழந்தோ மாருமது
தீர்வான் சிவனுகந்தோர் செய்தரவைங்—கூர்வாளி
யேறுயர்த்தோன் மேல்விடுப்ப யாம்வேண் டினநின்னை
மாறுரையே லென்றனன்பூ மன். (கஉ)

வேத னிதுசொல்லும் வேளையர்ந்து தற்பரனு
மாதியொடு மாரு யமர்புரிவே—னீதன்றி
யெற்கடுத்த திங்கொன் றியம்புதியேல் யான்செய்வ
னற்கமலத் தையவென்ரு னன்கு. (கக)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ னுயினை மேற்கொண்டு
மன்னயங்கொ ணஞ்சொன் மறுத்தியாற் – சொன்னவணஞ்
செய்திடுவே லுய்திடுவ செய்யாக்கால் வெஞ்சாப
மெய்துமென்ண மென்னென்ரு னீங்கு. (கச)

அங்கயன்வெஞ் சொற்கேட் டழுங்கிமனந் தேற்றியே
செங்கழலி லன்கைபிற்கொள் சித்தசவேள்—பங்கயனின்
சூளினுறு துன்பினிலுந் சோதிதன்மேற் கோண்மலர்தூய்
மாளினுய்வுண் டென்ரூன் மதன். (கஙி)

செற்றமுறே லையவின்றே சிற்பான்மேற் போர்புரிவா
னுற்றிடுவே னெனென் றுமதவேள்—செற்றிடலு
மன்பி னயன்மிழ்வுற் றுதாரத்திற் கூறுவான்
றன்பணியி னின்றுன் றனக்கு. (சூ)

நின்றான்பா னின்னேவிட்டு நாம்பிரியோம் பின்றொடர்வோ
மென்றயன்வே டன்னியன்பி னெவிஞன்—மன்றுறுங்
கற்பகத்தார் வேந்தன் கவலை யறிதிமைந
சிற்பரர்க்கின் பாக்கென்றுன் சென்று. (எ)

அன்னதுகேட் டங்கைகுவித் தம்போ ருகத்தமர்வோன்
மன்னுலக நீங்கித்தன் மாகருற்—றுன்னியவை
தேவிதனக் கோதித் தெளிவித் தொருப்படுத்தி
மேவினன்வெம் போர்புரிய வேள். (அ)

பொருவின்மெய் மேற்றளிராம் போர்க்கவசம் பூண்டே
யிருமருங்கிற் கேதகைவாள் யாத்து—மருமலர்க்கோ
லாவம் புறத்திட் டவிர்கழலிற் கைக்கொண்டான்
பூவம் புடையான் புரிந்து. (க)

வாரி மூரசார்ப்ப மன்குயில்கா ளகறுகச
சீரிற் சிகரமே சிகரமாச்—சாரிலசைக்
தேகமக ரக்கொடிவிண் ணேய்த்துலவ வித்துகுடை
யாகநிழற் றக்களிப்பா னுகு. (கக)

வெஞ்சகுனஞ் சென்னெறியின் மேவ வணங்கிஞடி
பைஞ்சிறைய கிள்ளைப் பரிபூண்ட—மஞ்சமருந்
தென்றலாந் தேரிவர்ந்து சென்றனனே சித்தசவேண்
மன்றலாங் கைலை மருங்கு. (சு)

ஓங்கு மதவே ளுயர்கயிலை கண்டிறைஞ்சிப்
பாங்கு வருந்தன் பரிசனத்தை—யாங்கிருத்தித்
தூங்கு புலியைத் துயிலுணர்த்தச சென்மான்போ
லோங்குமனப் போதலுற்ரு னுற்று. (சட)

ஐந்திறமார் பூங்கணைகொண் டாத்தமார் புண்மாமே
லுந்தினனுன் மாலுறவஃ துள்ளுணர்த்த—நந்தியெங்கோ
னும்மெனுரப் பாலவைமே லொன்றுது விண்ணின்ற
வம்மெண் மலர்ப்பகழி யாக்கு. (அஅ)

அம்மலிஃ தென்னென் றதிசயித்து மாரவேள்
விம்மிகந்தி யந்தாள் விரைந்திறைஞ்சச்—செம்மீனி
யிவ்வரைக்கண் வந்தென்கொ லென்னவயன் செய்திறத்தா
லெவ்வமெலாஞ் சொன்னு னெடுத்து (அச)

ஆங்கதுகேட் டுள்ளுணர்வா னண்டரின்ன னெய்தீர்வா
னோங்கிவனே யுய்த்திட்டார் யோகுசெய்போ—தீங்கரனூர்
வந்தாலும் விட்டிடேன் மாரனிறப் பெய்துவான்
வந்தாற் றடேலென்றான் மன். (சடு)

ஆதலின்வேள் வந்த தருளதே யாணையெனக்
காத லுறவுணர்ந்து காலம்பார்த்—தோதமா
ரீண்டுதுயர் நீங்கச்செய் யீசன்முன் னீயேகல்
வேண்டுமோ வென்றான் விரைந்து. (சசு)

ஈறு வரினு மிறையோன்முன் யானடையு
மாறு தெரிவித் தருளுகென—வேறுமுக
மேயபிரா னன்னவனே மேலவாய் தன்னெறியே
போயடைதி யென்றான் புரிந்த. (சஎ)

அன்ன னடிதாழ்ந் தருள்விடைகொண் டங்கசவேள்
மின்ன நடங்குமிடை மெல்லியலோ—டுன்ன
வருந்தவிடங் கண்டத் தறிகுறியா வைத்தோ
னிருந்தவிடங் கண்டனன்வே ளேய்ந்து. (சஅ)

புங்கவர்தம் போதனையாற் போர்புரிவான் போற்றுதிறற்
சிங்கமதன் மேற்செல் சிறுநரிபோ—லங்கசவே
னீறுபூத் தோங்கு நெருப்பனைய தேவையுற்ற
னூறுபூத் தோவ வுயிர். (சக)

கண்டங் கரியவனைக் கண்டளவில் வல்லேறு
கண்ட களிறென்னக் கால்சாய்ந்து—கண்டனிலீர்
வார வுடல்பனிப்ப வாய்வெரீஇ வில்லெறிஇ
மாரவேள் வீழ்ந்தான் மருண்டு. (நிஐ)

அருகிருந்த தேவி யவனை யெடுத்து
முருகிருந்த நீரான் முகத்திற்—குருகிருந்த
மலையிற் றெளிப்பக் களைக்கண் டெழுபவன்போற்
பையவெழுந்தான் பனித்து. (நிக)

பொங்கரவம் பூண்ட புனிதற் பொருதியென்றே
பங்கயன்மா லாதியராம் பண்ணவர்க—டங்களுறு
தீங்ககல விங்கனுய்த்தார் தீவினையேற் கீறுவந்த
தீங்கதனுக் கையமிலை. (இஉ)

வெண்டருசி ரேய்ந்த விறையோ னிருந்தகில
கண்டளவி லாவி கழனிலையேன்—கொண்ட
கருப்புவில்லா மூவர் கருதபுரஞ் செற்ற
பொருப்புவில்லான் றன்னைப் பொரும். (இக)

வன்பார் மருத்தின்முன் மன்றீப நிற்பதுண்டோ
தன்பா மதிபோற் றுயர்தேவ—ரன்பா
மனத்தமர்வான் முன்னுய்த்தார் மாதேவ னேக்கா
மணற்றழலில் வீவனென்ரு னங்கு. (இச)

இனையபல வெண்ணியெழுந்தே ரிரதி
தனையக லாதுசெல்சீ ரற்றும்—புனித
னெருசார்போய் வெம்போ ருஞற்றுவகை தேர்ந்தான்
வருசார்பு முன்னு மதன். (நிநி)

துங்க மலரோன் சுடர்வைச் சிரமேந்தும்
புங்கவர்கோ னுதி புலவரெலா—மங்கசமே
ளாரிருந்தார் மன்னே டமர்வீரத்தல் காணியலோர்
சாரிருந்தார் போற்றெடுத்தத் தாம். (நிசு)

கன்னற் சிலைகுனியாக் காமாரி நாணேற்ரு
மன்னற் கொழுங்கண் மலர்மாலம்—பின்னிற்
திரிபுரத்தை வென்ற சிவனு மவன்மேல்
விரிபுறத்தி லெய்தனன்வெவ் வேள். (நிள)

விட்டமலர்க் கோலரன்மேல் வேகமாய்ப் போயுடலிற்
பட்டளவிற் றீவண்ணன் பாலமுறுங்—கட்டழலி
லங்குமதன் மெய்பொடியா யாயதே மேயதுசீர்
பொங்கு வரையிற் புகை. (நிஅ)

பானிறங்கொண் மாயோன் பயோதநியி லார்கடிவா
னீனிறங்கொண் டாங்கு நெடுங்கயிலை—தனமர்பூங்
கோலமதன் மாயக் கொதித்தெழுந்த தீப்புகையா
னீவமலை யாயதே நேர்ந்து. (நிக)

அங்கசவே ளாக மனல்படவங் கைலைக்கண்
பொங்குபுகை தீவிடம்போற் போர்த்திடமால்—பங்கயன்முற்
நேவரயர் வெய்தநந்தி சித்தசன்பா டாயினனென்
நேவருமே வச்சொல்வா னீ தை. (சுo)

உன்னுணர்வின் மிக்கீ ருமக்கித்சொல் வேனிஷறயோன்
றுன்னுதற்கட் டீமதனைச் சுட்டதன்று—முன்னவனை
யெய்வனென வன்னு னியைதுணிவிற் கூறிவந்த
செய்கையே சுட்டவம்மா சேர்ந்து. (சுக)

ஆண்டகையா மெங்கோனை யங்காரி தன்கணவன்
மாண்ட வியுனடி வயிறலைத்து—வேண்ட
மருவாளி யானை மழுவாளி சேர்த்து
தருவா னருளினென்ரு ருன். (சுஉ)

திருநக்கி தேவரின்ன செப்பவன்னூர் கேளாப்
பொருவி லருணெக்கிப் போற்றி—மருவினர்காண்
சொல்லா ணமுணரான் ரொன்மைநிலே போழிருந்தா
னெல்லாரு மேத்த வினிது. (சுஉ)

போது மலர்தூய்ப் பொடியாம் வாற்கிரங்கி
மாது வயிறலைத்து வன்சுழல்கான்—மோதக்
கொழுகொம் பொடிபூங் கொடிபோல் விழுந்தே
யழுகின் றனள்புலம்பி யாங்கு. (சுச)

என்னபவஞ் செய்தனளே வின்னலெவர்க் காற்றினளே
முன்னவிலே தான்சூழ்ந்து மூண்ட துவோ—வின்னபரி
சென்றறியே னெண்கணவா வென்செய்கே னின்னெடியான்
பொன்றிலனே யன்றிலனம் போல். (சுடி)

புன்முறுவல் கொண்முகமும் பொன்மலேகர் திண்புயமு
முன்மணியா ரந்தயலு மொண்மார்பு—மண்முதல்வ
னென்றுனு தேற்றெறிந்த வேர்வடிவு மென்கணவா
வென்றுகான் காண்பே னினி. (சுஎ)

ஐயம்பாற் புண்பட் டழுங்கயன்முற் றேவரெலாம்
பொய்யன்பு காட்டிப் புரவலநின்—செய்யகழை
வில்லாமற் கொன்றூர் விளம்பிறைபா லேவிநினைக்
கொல்லாமற் கொன்றூர் குறித்து. (சுஏ)

ஐங்கணைகட் காற்றூ தலமந் தயர்ந்தழலும்
பங்கயன்மால் வான்கோ பதிமூதலாம்—புங்கவர்போ
லுண்ணினவர்க் கின்ப முவந்தளிக்கு மீசனேயு
மெண்ணினவா ரிக்குவில்லோ யிங்கு. (சுஅ)

தீபத்தில் வீழ்பதங்கந் தீந்ததுபோற் செங்கழையாஞ்
சாபத்தி லெவ்கைய சாயகங்கோத்—தாபத்தான்
யின்கணவா விட்டவான் மேல்விடுத்தே நீரூனு
யென்கணவா வென்செய்சேன் யான். (சுக)

செந்தழலி னீரூந் திருமகனின் போலாது
கொந்தழலில் வீழ்பூங் கொடிபோன்று—வெந்தயர
மார்பின்றே னுர்பின்றே னந்தோநின் பால்வந்து
சேர்பின்றே னென்றினைந்தா டீர்து. (எ0)

காமதகனப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிஅநி.

மோன நீங்கு படலம்.

இவ்வா றிராதி யிரங்கவெங்கோ னெண்ணியோகத்
தவ்வா றணமதனீ ரூனதுகண்—டெவ்வா
றினித்துயர்மா னீங்குவதென் றேங்கியயர் வுற்றார்
தனித்துயர்மா லாதியும்பர் தாம். (க)

மையார் மணிமிடற்றோன் மாதை மணந்தருள்வா
னேயூர் பகழியனை யங்குலிட்டோ—மெய்யா
வவன்மடிந்தான் முன்போ லான்யோ கிருந்தா
னெவன்புரிவோ மென்றுழல்வா ரிங்கு. (உ)

வெத்திரதா னந்தி விலக்குமுன்றி னின்றறைந்
தோத்திரத்தாற் றீர்க்குமிறை தன்பெனவெண்—ணைத்திரத்தான்
முன்னுனை காஞ்சோன் முதற்றேவ ரெல்லாந்தா
யன்னுனை யேத்துவா ராங்கு. (ங)

வண்டோட் டிதழியணி மார்பவடி யார்துயரங்
கண்டோட்டு மின்பக் கருணைவைப்ப—வெண்டோட்டுக
காதரா வீந்துவொடு காதரா வேணிக்கங்
காதரா காவாய் களிதது. (ச)

அடியில் விழுமதியை யஞ்சலெனக் கங்கை
முடியி லணிகருணை மூர்த்தி—படியினீனைத்
தஞ்சமெனச் சார்ந்தோர் தனயருக்குத தாதையன்றி
யஞ்சவகை யுண்டோ வுரை. (ஞ)

எல்லா மறிந்து மிறைபு மறியாள்போல்
வல்லாணீ மோன வடிவுற்றால்—வில்லாரும்
புரவார் வில்லிற் புரம்பொடித்த புண்ணியனே
யாதரவா செங்கட் கறை (ட)

கொத்தவரு நஞ்சங் குடித்தெம் மூயிரைக்
கதிதவரு வண்ணமன்று காத்தோய்—விதித்தவரு
வன்மாவைக் கொன்றுள் வகைபோ லிகற்சூர
பன்மாவைக் கொன்றுள் பரிந்து. (ண)

என்றயன்மா லாதி யிமையோ ரழலாசகி
ரென்றமனங் கண்ணீ ருகத்துதிப்ப—வன்றிறலார்
தந்தியுரி போர்த்தோன் றயைகூர்ந் தகத்தின்க
ணந்திதனே யெண்ணினனன்று (அ)

தேனேறு நிதழியணருட் செந்தா மரைவணங்கி
யானேர் மூகத்தா னணுக்கணிற்ப—வானேரை
நம்முன் கொணர்தியென் றனந்தியடி தாழ்ந்தன்ரு
னம்முன் கடையணைந்தா னுங்கு. (கூ)

அங்க ணடைந்த வருணந்தி தேவன்முழ்
செங்கண்மா லாதியீர் தீர்ந்தகின்ன —னுங்கணன்பா
லம்மினீர் வேணி யரன்ரு னழைக்கின்ரான்
வம்மினீ ரென்ரான் மகிழ்ந்து. (கo)

ஆன்னவுரை கேட்டளவி ல்லானந் முற்றயின்மான்
முன்னமா ரெல்லா முனிவன்றன —சந்திதியிற்
பந்தியினங் கைகூப்பிப் பண்பிணுற வங்கவரை
நந்தியங்கோன் கொண்டெய்தா னன்கு. (ஙக)

கண்டங் கரியவனைக கண்டளவிற் பேரன்பு
கொண்டங் கரியவன்முற் கோதலத்தோர்—பண்டகு
கினிய துதிக ளெடுத்துரைத்தா ருள்ளங்
கனிய வரனு கனிந்து. (கஉ)

வணங்கு மிமையோரை மாதேவ னீஞக்கி
யுணங்குநெஞ்சீர் நும்விருப்பு முற்ற —வணங்குமென்னென்
ரரருளிற் கேட்பவெஞ்சு ராற்றுமிடர் கின்னையன்றி
யாரருளிற் றீர்ப்பா ரெமக்கு. (ஙங)

ஆயகொடுஞ் சூரன்ற னுயிரை நீக்கவொரு
சேயருள்வான் மன்னிமயஞ் சேர்ந்துகின்ரே --டோயும்
வணப்புரிவி னேற்கு மடவரலே மேவி
மணம்புரிதல் வேண்டு மகிழ்ந்து. (கச)

என்றமரர் கூறி யிறைஞ்சமின்ன நும்பொருட்டு
மன்றலயர்ந் தும்வருத்த மாய்ததருள்வ—னன்றிங்
கினியா வருமே யினிதேகு கென்ரான்
றனியா மலேவில்லி தான். (கடு)

பொங்கரவம் பூண்டோன் புகலவிது சாழ்ந்திறைஞ்சிச்
செங்கரவம் போருகக்கட் சீ மானும் —பங்கயஞ்சூ
சாருவின்க ணுற்ரருக தாம மெனத் தாழருவி
மேருவின்க ணுறுரூர் விழைந்து. (கசு)

அஞ்ஞான் றிராதிபணிந் தங்கசன்மேற் குற்றமுண்டோ
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து மாதேவா —வுய்ஞ்ஞான்
றளித்தருள்வான் றண்புணர்ப்பா லாலியிழந் தாலே
யளித்தருள்வா யென்ரு ளழுது. (கஎ)

இமயத் திறைபெற்ற வேந்திழையை யச்சச்
சமயத்தில் வந்தமணஞ் செய்யு— மமயத்தி
னின்கேள் வனேயு நினக்களிப்போம் போதியென்ரு
னின்கே ளிலாத விறை. (கஅ)

அணங்கிற் சிறந்தாகி யன்பிற் பரனே
வணங்கிலிடை பெற்றுமணிபின் —வணங்கிளரும்
பொன்னு நிமயப் பொருப்பின்கட் சென்றரனே
யுன்னு விருந்தா ளுள்த்து. (கசு)

பயமென் மொழியாள்பனிவரையின் மேவ
வயர்வுற் றழுங்கு மமரர் —துயரம்
தணப்பவுமட் கார்புரம்வெல் சம்புவுமை மாதை
மணப்பவுமட் கொண்டான் மகிழ்ந்து. (டூ0)

அங்கண் சனகன்முன் னந்தணரை நோக்கிநீர்
தங்கமுறு மோனநிலை சொல்வரையன் —றிங்கியாங்
காட்டியவா வந்நிலையிற் காட்சியுற நின்மினென்றான்
கோட்டியவிற் குன்றுடைய கோ. (உக)

அந்நால் வருமரனே யன்பிற் றுதித்தலுமே
மின்னுல் சடைமுடியோன் மேவுகிட்டை —தன்னுளீர்
மேற்றிகழு மெம்பதமே மேவுவீ ரென்றருளிற்
சாற்றியுப்த்தா னன்னவரைத் தான். (உஉ)

மோன நீங்கு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுOo.

தவநிகாண் படலம்.

முனிவரரங் கேகுதலு மூவா முதல்வன்
பனிவரையி னேற்கும் பரையின் —றனியன்புங்
காதலுமே யார்க்குமுறக் காட்டிடுவான் சோதனையிற்
போதலுமேற் கொண்டான் புரிந்து. (க)

தூவருடைய னஞ்சையன் றூநீற்று மெய்ய
னவிர்தூலன் குண்டிகைசே ரத்தன் —கவிகையனீள்
கோலன் மறைமுதியோர் கோலங் கொடுபோனுன்
சீலனுமை நோற்குஞ் சிலம்பு. (உ)

தாய்தவஞ்செய் சாலே தனர்கடையிற் சாரவுண்ணுன்
வேய்புரைதோட் காவனல்லார் மேவருமிவ் —வாயுமுதியீர்
வந்தீ ரென்னென்னூர் மாதவ நாடிவந்தே
நந்தவா வேரடென்று னண்கு. (டு)

அதுகேட் டினிதென் றணங்கினிடஞ் சில்லோர்
மூதுமறையோன் றன்மை மொழிய—வீதுழுகத்தா
லொன்றமுதி யோராயி னுய்க்குநிரிங் கென்னவுய்த்தார்
துன்றமுதி னல்லார் தொழுது. (ச)

எய்துமிவ ரெந்தைக் கினியா ரென்வன்பின்
மைதிகழ்சேற் கண்ணி வணங்கவந்த—வைநிகர்க்கு
மெய்த்துணைவ் யாய விசையதவி சிட்டாணைற்
றெய்த்துணைவில் லீசைநின்று ளேய்தது. (ஞ)

அங்கமர்ந்தார் வதுதோ டயனின் றவட்பாரா
வங்மெலி வெய்த வருந்தவநீ—யக்கட்
புலனுதி யொன்றப் புரிவதெசற் கென்ரு
னிலனுதி யாலெனு னினைந்த. (ரு)

ஆதியந்த மில்லா னறையமலை மான்விசையை
மாதின் முகநோக்கி மற்றவற்குக்—கோதில்
விடைதருக வென்ன விழியா னவின்ரு
ளிடையிலவள் சொல்வா ளெடுத்து. (எ)

இன்பா ருயிர்க்கருளு மீசன் மணம்புரிந்து
மன்பா லிருத்தினன்கொள் வானெனவே—வன்டாற்
றகைசெய் தவமிழைத்தாள் சங்கரிதா னென்ரு
ணகைசெய் தருள்வா னயந்து. (அ)

திவடுளவ ளுடையவுந் தேடரிய பெம்மா
னிவடவத்திற் கெய்திடினு மெய்து—மவனுவப்பின்
மன்னவுளே மேவி வரையுமோ மாதறியா
தின்னதவஞ் செய்திட்டா ளிங்கு. (கூ)

இன்னலுற நோற்கு மிவட்கித் துணையரும்பெ
றென்ன கிடைத்த லெளிதாமோ—ரன்ன
ருடல்வருந்த நோற்றெ னுமைக்கித் தவந்தான்
விடல்கடனென் ரூன்மறையோர் வேந்து. (கo)

இன்னமொழி கேட்டலுமே யெம்பிராற் கன்பரிவ
ரென்னவிருந் தேனறியே னென்றயர்வுற்—ரன்னகத்திற்
சீற்றமுள நாணீக்கிச் சிந்தை பொரு துசில
மாற்றமொழி கின்றனள்கன் மாது. (கக)

அழிவிலனென் வேட்கைக் கருளிலனே லின்னங்
கழியவரு கோன்பிழைத் தக்காய—மழிவதன்றி
யித்தவம்வி டேனு னினோமுதமை யானவின்ரு
யித்தனே நீயென்ரு ள் பெண். (கஉ)

அண்ட மனைத்து மளித்தா ளவைசொலமைக்
கண்ட மறைத்தோன் கருத்துளொன் றுகொண்டதன்மேன்
மாதுநீ வெஃகும் வரனிலமை யாய்ந்திலை
யோதுகின்றேன் கேட்டியென்ரு னுற்று. (கந)

ஆடைபுன்ரே லூணஞ் சணிடியன் புகைபரியோர்
மாடுண் கலமோடு ஹாஷ்சிர மாடுமிடங்
காடுபடை பூதங் கமழ்சாந்த நீறுநீ
நாடு கடவுளுக்கா நன்கு. (கஊ)

தாய்தனதை கேளுருவஞ் சார்குணமி லன்னவனுக்
கேய்வளமுண் டின்ன வெவையுமே—தூய்மையுற
நின்னவாக் கொள்ளவோ நீடிதவ மாற்றினைகொன்
மன்னன் மகளே மகிழ்ந்து. (கஎ)

புரமெரித்தோ னின்ன புகலவனை கேட்டுக்
கரமலராற் காதுபொதிக் கண்ணு—மரனு
மோதி யிரங்கி யுறினங்கொண் டீடியுழந்தாள்
கோதில் வரைப்பூ கொடி. (கஏ)

மன்னந் தணகேட்டி மாதேவன் றன்னிடத்திற்
றன்னமுமன் டன்மனத்திற் சார்ந்ததிலை—மன்னுபுதர்
வேடனீள் புட்கவர்வான் மேவுமியல் போலுமே
வேடநீ கொண்ட விதம். (கஐ)

அன்பின்றித் தக்க னரனை யிழித்துகின்போல்
வன்பி னுரைத்ததுவு மற்றவன்பின்—றுன்பினனி
மாய்ந்ததுவுங் கேட்டிலையோ மாதே வனைபிகழ்ந்தா
யாயந்ததிலை யோமறைக ளாண்டு. (கஒ)

எல்லா மறைபு மியம்பியும்மச் சார்புநில்லார்
பொல்லா வொழுக்கமே பூண்டமலை—வில்லான்
றனையிகழ்ந்து மூன்மறையோர் தாம்பெற்ற சாப
நினையுமயக் காதோநேர் நின்று. (கஓ)

பறைமுறையே வேடமுற்று மாபதியை நிந்தித்
தறைபவருண் டோவுலகி லந்தோ—வறைநிலைப்போ
நீய ரவணர் திறத்து மிலையென்ரு
யோகத் தார்பைத் தொடி. (உ ஏ)

மின்புரையும் வேணி விமலனீ நிந்தித்த
வன்புரையெல் லாநோக்கின் மன்னுயிர்க்க—ணுண்புடைமை
பூண்டகையிற் கொண்ட புகழ்ச்சியே யன்றிமுக்க
ணுண்டகையின் மாண்பறிவா ரார். (உக)

வேதன் முதலா விளம்பிமையோ ரேத்தவெல்லாம்
போதவளித் தாளிறைமை பூண்டருளு—நாதன்ரு
னிச்சைவெறுப் பின்றி யியல்கருணை செய்திறங்காண்
கொச்சையவா நீயிகழ்ந்த கூற்று. (உஉ)

இன்னமறை யாதிசொலு மித்தகையான் ரோர்தெளிவார்
மன்னிறையை'யெள்ளுநின்பால் வாதிக்கிற்—பின்னகமாம்
பொய்ப்படிவத் தோடும் புறத்துளீ போதியென்ரண்
மைப்படியுங் கண்ணுள் வலிந்து. (உங)

அங்கனைசொற் கேளா வணங்கையிங் குன்றிறத்திற்
பொங்கருளிற் போந்தவெனப் போதியென்ரு—யிங்கு
வரைந்திடற்கொவ் வாத மறைச்சடங்கி னின்னை
வரைந்திடற்கா மென்ரான் வரன். (உச)

மறைமுதல்வன் வாய்மலர்ந்த வாசகத்தைக் கேளா
விறைவிசெலி பொத்தியர் வெய்தி—நிறைதயரின்
றீங்கின் முதியன் செலான்செல்வன் யானெனவோர்
பாங்கி னடைந்தாள் பரை. (உஞ)

சென்றிடுமா வெற்பினகை செய்கையுணர்ந் தெம்பெருமான்
ரூன்றிடுமார் வத்தொடும்பர் சூழவெள்ளிக்—குன்றமதே
போன்றிலகு செங்கட் பொருமால் விடையின்மேற்
ரோன்றியருள் வானமையென் ரோட்டு. (உசு)

தூரியவன்விண் மீத்தோன்றத் தோகைகண் டுண்ணடுங்கி
நேயமொடு போற்றி நிமலன்றன்—மாயை
யறியே னினையிகழ்ந்தே னையபுல னில்லாச்
சிறியேன் பொறுத்தியென்ரு டோர்ந்து. (உஎ)

நன்னலநங் காய்கே ணமதிடத்தன் பின்முனநீ
சொன்னவெலா மீண்டுத் துதியெமக்கா—மந்நவையுந்
தய்யவா நோன்பாற் றயரூறே ஞாமணஞ்
செய்ய வருதுமென்ரான் றே. (உஅ)

இங்கத்தன் கூறிமறைந் தேகுதலு முண்மகிழ்ச்சி
பொங்கத்தன் மன்னையுமை போற்றியங்கண்—டங்குநிலை
மல்வற் புறுதோண் மிருவுபனி மால்வரையின்
செல்வற் குரைத்தார் சிலர். (உக)

வள்ளலெங்கோ மானங்கு வந்தருளிச் செய்கையுணர்ந்
துள்ளவுயர் வெல்லா மொழிந்திமவான்—கள்ளமரை
யன்னகர மாதிமையை யார்வமுறப் பல்வளங்கூர்
தன்னகரங் கொண்டேய்த்தான் முன். (கூ)

தவங்காண் பீடலம் முற்றும்.

ஆதிருவெண்பா கூகூ

மணம்பேசு படலம்.

பொன்னசல மாது புரிதவங்கண் டெம்பெருமா
னின்னருள்செய் தங்கயிலைக் கேகியபி—னுன்னமதின்
முன்னிளை னேழ்மா முனிவரையு மன்னவர்தா
மன்னிளை ரச்சமொடு வந்து. (க)

ஆதி பகவ னடிதாழ்ந் தெழுமுனிவர்
போதி லயன்மால் புரந்தான்முன்—ஞேதிமையோ
சேவலிடு மென்றென் றெதிர்நோக்க நின்னையெம்மைத்
தேவ நினைந்தையற்றேர்ந் தீது. (உ)

இருடிகள்பல் லாறேத்தி யெம்மையுன்ன லென்கொ
லிருடியங்குங் கண்ட வியம்பி—யருடியென
வம்முனிவர் சொற்கேட் டறைகின்ரு னன்புடையார்
தம்முனிவர் சேவுகைக்குஞ் சம்பு. (ங)

இமவா னிடமேகி யேயெமக்கிவ் வைக
றமவான் குழலியுமை தன்னை—யமர்வதுவை
யம்மி னுதவுவா னன்பின் வினவிவல்லே
வம்மினென்ரு னம்முன் மகிழ்ந்து. (ச)

நிராதனுரை கேளா நலதெனவே தாழ்ந்தேகிப்
போத முனிவோர் பொருப்பிமய—மீதிறைமு
ணண்ணவன்ரு னில்லோ டடைவினெதிர் கொண்டிறைஞ்சி
யெண்ணமுற வர்ச்சித்தா னேய்ந்து. (ஞ)

ஒப்பருநற் தாளீண் டுறையயிம யம்மேருச்
செப்பருமா வெற்பினுமே சீர்த்ததன்றே—வெற்பமிகத்
தன்பாவ முற்றுந் தொலைந்தனவே மாதவத்தி
னென்பானீர் வந்தென்கொ லின்று. (ட)

அதுகேட் டிறைவ வகிலநல்கு மாதை
வதுவைபுரி வானினைந்து மத்த—விதுமுடியா
னுன்னே ரமைப்பதற்கே யுய்த்தா னெமையென்னூர்
பொன்னெடாப் பென்பார் புரிந்த. (எ)

நின்னியமங் கொண்மூனிவீர் நாடு முயிர்க்குயிராய்
மன்னிறைவ ஞர்க்கு மனமுறையிற்—கன்னி
யுமையணங்கு தன்னே யுவந்தளிப்பே னென்ரு
னிமைய வரைமே விறை. (அ)

மேனையோர் வார்த்தைசொல்வண் மேனுள் விதியின்சேய்
தானையோர் மாதைநல்கித் தந்தனன்பி—னேனையோர்
தாநகைக்க வன்னுன் றலைதுமித்தா னென்பரது
மேனகைக்க வுள்ளஞ்சு மே. (கூ)

என்றமொழி கேளா வெழுமுனிவ ரீர்வளெஞ்
சொன்றமொழி வாரிறையோ னுற்றசெய—னன்றுநீ
தேர்ந்திலையாற் றக்கனிகழ் தீவினையாற் சென்னிகொண்டான்
பேர்ந்திலையால் வேறு பிழை. (கo)

அன்பர்க் கருள்வதூஉ மன்பின்றித் தீயசெயும்
வன்பர்க்குத் தண்டம் வழங்குவதூஉ—மன்செய்கை
முந்தை விதியின் முறைபிறழான் வேறுநீ
நிந்தைசெயே லென்ரூர் தெளிந்து. (கக)

மூனிவோர் மொழிகேட்டு முன்னிமவான் வாய்மை
யெனலோடு மேனைமன மேங்கிச்—சினவிடையோன்
செய்கையுண ராதுரைத்தேன் றேவர் பொறுக்கவென்ரூள்
கைகுவித்து நெஞ்சங் கனிந்து. (கஉ)

தாழ்ந்தின்ன மேனைசொலத் தாபதர்க ளன்னவள்பா
லாழ்ந்தவன்பி னேடே யருன்செயவிண்—போழ்ந்தமலை
காவலன்மின் மாற்றங் கருதன்மின் றேவைமண
மேவுவரச் சொன்மினென்ரூன் வேட்டு. (கங)

கனமகிழ்வி னரிமயக் காவலன்சொற் கேளா
மனமகிழ்வி னேடெழுவர் வாழ்த்தி—யனகமுமு
மங்கையிலை மேவி யவன்ரு டொழுதிறையை
யிங்கிதுகே ளென்ரு னினிது. (கச)

மணவினையின் மன்னிசைவு மாற்றமுரை செய்யத்
தணவிலருள் செய்து தனியெண்—குணவிறையோன்
பொன்னுர் சடைமுனிவிர் போகுதிர்நீ ரென்னத்தாழ்ந்
தன்னுர் பதஞ்சென்று ராங்கு. (கடு)

மணஞ் பேசுபடலம் முற்றும்.

ஆ திருவெண்பா சுநிஉ

வரைபுனை படலம்.

கன்னியுமை மாதுதவங் கண்டிறைவ னின்னேயா
மன்னி மணத்துமென்ற மாற்றமொடு—ந்ன்னியம
விண்முநிவர்க் கொண்டுவிஞ்ய் விட்டதூதும் வேந்துநினைந்
தண்மகிழ்வு கொண்டா னுகந்து. (க)

ஆருயிரெல் லாங்கலந்த வத்தருக்குத் தன்மகளே
வாரமணஞ் செய்திறத்தின் மாண்புமதித்—தேரமரர்
கம்பியனே யுன்னவன்னுன் கைதொழுது செய்பணியா
தம்மகவில் கென்று ணேர்ந்து. (உ)

என்னேயா ளத்தருக்கி யான்றவத்தாற் பெற்றவன்னே
தன்னேயளிப் பேனித் தனிவரைக்கண்—முன்னேக்
கடிநகர மெல்லாங் கவின்சிறப்ப நன்னூற்
படிபுனேதி யென்றுன் பரிந்து. (ங)

மன்னனுரை கேளா மகிழ்ந்தெண்டி தேவதசசன்
பொன்னகரம் பொற்பிற் புகர்கர—மென்னவற்றுக்
காண்போர் நவிலக் கவின்குடிகொண் டோங்குகவே
மாண்போர் நகர்புனேவான் வாய்ந்து. (சு)

வானிலகொள் கோபுரமு மன்றமொடு சூளிகையு
மானிலசெய் தேர்ந்முற்று மண்டபமு—மானபல
ஞடுமலர்ப் பந்தரவை யுன்னு வணந்தோறு
மீடுபெறச் செய்தான் பெரிது. (ரு)

கதலிகைநீள் கேதனங்கள் காவணமேற் நந்து
னிதமணிசெய் கம்பலமாங் கிட்டம்—புதமன்
னிரைத்தோயில் வாழைகந்தி நீன்குலையி ஞட்டி
விரைத்தோ ரணம்புனேந்தான் விண். (சு)

பொன்னகர மேயவரும் புட்பகவி மானத்தோன்
றன்னகர மேயவருந் தாங்கணுறி—னிங்நகர
மன்னகர மென்ன வழுத்தவனைந் தானிமவா
னன்னகரந் தன்னை நயந்து. (எ)

ஓரயுத யோசனையி லொண்புரிசை செய்ததனுட்
கூரெழில்கொள் கோயில் குயிற்றிமலர்—நீர
காரகான் குடையான் கயிலை யெனக்கோ
புரகான் கமைத்தான் புரிந்து. (அ)

அன்னதனுப் பண்வதுவை யாற்றுமணிச் சாலையொன்று
பொன்னதனுன் மேவப் புரிந்ததன்க—ணன்னதுஞ்சந்
தாதி விரைநீ ரணைநீவிப் பன்மலர்தூ
யாதனமிட் டானமரர்க் காங்கு. (கூ)

போதிலய ஞணப் புகரி னவமணியில்
வேதிகைவெவ் வேறு விதித்தனன்பின்—கோதிலெழிற்
கண்ணடிகளாதி கனின்கொள்வ தூக்கினுன்
விண்ணவர்கண் கொள்ள விருந்து. (கo)

மாஞர் முனிவர் மருவுந் திருவன்ன
ரூனை ருருவி னுஞற்றியே—தேனைர்பூந்
தார்கவரி யேர்வீணை சாங்கிப் பணிசெய்வார்
நேர்தரவே வைத்தா னிரைத்து. (கக)

அமரவேற் கண்கை யபிநயங்கள் காட்ட
வமரமட வாரினமைத் தன்ஞ—ரமரவே
தண்ணுமைமுன் னற்கருவி சாக்கவெண்ணிப் பாவையர்க்குங்
கண்ணுவகை கண்டான் களித்து. (கஉ)

பரிகா தகமன்னம் பஞ்சவன்னக் கிள்ளை
பரிசார் களிமுதல பல்ல—பரிசாப்
பணியின் றிறகுகாண் பவர்கண் கவர
மணியின் வினைந்தான் மயன். (கங)

அரியிங் திரஞதி யார்க்கு மரிதா
யரியிங் திரநீலத் தாரு—மரியணையான்
றேவ மிலாவெம் மிறைவ னிறைலியொடு
மேவ விதித்தான் வியந்து. (கச)

மன்ருண்டம் வேதி வகைமண் டலம்வகுத்துப்
பன்பண்டம் வேள்விசெய் பாற்படுத்தி—யுன்கடவு
ளெண்மங் கலமு மிருத்தியெண்ணின் மண்டபங்கண்
மண்மணியிற் கண்டான் மருங்கு. (கஞ)

காவி மலருங் கயமுற் பலவோ
மாவியலார் பூம்பொய்கை வாவியொடு—மேவு
மாகதமின் னூர்பளிங்கு வைரமணிப் பொன்னூல்
வசமன் றடம்வருத்தான் மன். (கசு)

கற்பகஞ்சந் தாரங் கதலிகந்தி மாவருக்கை
பொற்பமரும் புன்னேமுதற் பொன்மணியா—லற்பினமைத்
தன்னவைக ணற்பலன்க ளங்குத் தரச்செய்தான்
மின்னவைமுன் னிற்கு மயன். (கள)

இவ்வீண மெண்ணிலவே யெண்ணருஞ்சீர் கண்ணுமய
னவ்வண்ண லுங்கண் டதிசயிப்பச்—செவ்விதினு
ஞன்னி யமைத்தவெலா மொவ்வொன்றுங் கண்டுவந்தான்
மன்னிமய மால்வரையின் மன். (கஅ)

செந்திருமால் பங்கயன்முற் றேவர் தொருதியகல்
பந்த முனிவோர் பருதியொடு—முந்துமவர்
மாதரையு மாது மணங்காணப் போந்திடவே
தூதரையங் கங்குமுய்த்தான் சூழ்ந்து. (கக)

ஒற்றருரை கேளா வுவணத்தோ ஞதியும்பர்
கற்றவரெல் லாங்கயிலே நாயகற்சூழ்—வுற்றுக்
கருதுமென்சூர் சூடுமந்தக் கண்ணுதலோ ணேடு
வருதுமென்று ருள்ள மகிழ்ந்து. (உ ஏ)

கொற்றவைமுன் ஞசக் குழீஇயமா காளிகளுஞ்
சுற்று மெழுநதியுஞ் தொல்லிமய—முற்றுமையை
மன்னினூர் மாஉணி மன்னுசசி யாமுனிவர்
பன்னியரும் வந்தார் பரிந்து. (உக)

மலைமகண்மெய் நோன்பின் வருமெலிவு தோற்றூ
தலைமகளு மாரணனூ லாய்ந்த—கலைமகளும்
பாதாதி கேசமுற்றும் பல்பணிகள் பூட்டிமுன்போ
லோதாதி யைமறைத்தா ருற்று. (உஉ)

சூழ்தருமா மேருமுதற் சுற்றமுமேழ் மாக்கடலும்
வீழ்தருபைக் காசுரக வேந்தருமா—காழ்மதத்தி
மாதிரத்த யானைகளும் மன்பிறவும் வந்தனவே
யாதரத்தி னேடே யவண். (உக)

இக்காலை தன்னி லிமவிரியான் கோமானுந்
தக்கார்க ளாய தமரோடு—மிக்கான
வெள்ளிவரைமேவ வியனகத்தி கொண்டெய்ப்ப
வொள்ளியன்சூ டாழ்த்தரைப்பா ஞெண்ணு. (உச)

வீருகணித நூலோர் வகுத்தமூகூர்த் தஞ்சீர்
தருபங் குனியிற் றனியுத்—தராகாளிற்
கோட்டிடமே வந்தென் குலமகளே யண்ணனீ
வேட்டிடவே வேண்டுமென்றான் வேந்து. (உடு)

அருளுருவ னேக்கி யரசையின்னே யாங்கர்
மருகணங்கள் சூழ வரைமேல்—வருதுமனம்
போதிநீ யென்றலொடும் பொற்ரு ளிணைபோற்றி
யோதிமயஞ் சென்ரு னுவந்து. (உசு)

வரைபுனை படலம் முற்றும்.

ஆ திருவெண்பா சுவை அ.

கணங்கள்செல் படலம்.

அன்னபோ தங்கயிலை யத்தனந்தி யண்ணலேக்கூய்
நன்னர் மணக்கோல நாடவே—யுன்னு
முருத்திரர்கண் மாலயன்மு னும்பர்த் தருதி
யருத்தியுட னென்றிசைத்தா னங்கு. (க)

தின்பின் பிலாளீது சொல்லநந்தி தேவனன்னு
ரன்பின் மணத்தெய்த வங்குனிஞ—னுன்பினிதோர்ந்
தாய்ந்தார் மணஞ்செ யருள்போற்றிப் பத்திமிகழ்
வாய்ந்தார் கயிலைபடர் வார். (உ)

ஆடியறீக் கட்பாலத் தையான னன்முதலாஞ்
சாடியல்பிற் றேர்ந்த சகத்திரமாங்—கோடி
யுருத்திரிமா சூலத்த ரோடொளிர்கா லாக்னி
யுருத்திரனுங் குற்ரு னுவந்து (ங)

கொழுவடனை சூறை குலையவுயிர் வர்க்க
முழுதஞ் சுழல வுயிர்ப்போ—னெழுபத்
திருகோடி பாரிடங்க ணீண்டிடக்கூர் மாண்ட
னருகோடி வந்தா னவண். (சு)

பாதலத்து வாழ்பவர்கட் பாலர் பெரியர்பல்
கோதினிறத் தார்சோடி கோடிய—சேதமிலார்
நாட வருத்திரரா நற்கணத்தோர் கூட்டமோ
டாடகே சன்வந்தா னங்கு. (ஙு)

பன்னுந் தொகைநூறு பத்தா யிரகோடி
யென்னுமெற்ற் சாரதர்க ளீண்டியயன்—முன்னுபல
பத்திரானு மஞ்சப் புடிசரப மாம்வீர
பத்திரனங் குற்ரூன் பரிந்து. (சு)

ஓர்தருமா வண்டமெலாமோர்கொடியிற் பக்தெனக்கொள்
கூர்திண் குறட்படைகள் கோடிதூ—ரூர்தாமெய்ச்
செய்யன் கரியஞெடு கோர்த்தளித்த செண்டுறுகை
யைய னடைந்தா னவண். (எ)

சாலமலர் மன்றியங்கத் தந்தையரு ளாலவன்றன்
பாலமதிற் ரேன்றிப் பகரரிய—வாலறிவு
பண்பி னுணர்த்தும் பதிஞெ ருருத்திரர்க
ளொண்பிறகுக லுற்ரு ருகத்து (ஆ)

வன்பி னுருத்திரரா மாகணமல் லாதேனை
மன்புவனங் கண்டங்ரு மன்னிமன்பா—லன்புரம்வைத்
திட்ட வுருத்திரர்க ளேற்றகெறி சேர்புதிதி
யட்டகமூ தல்வருற்ரு ரங்கு. (அ)

மண்ணூறு வாரிமூற்று மன்றுகளி னுற்றூர்க்கு
மெண்ணூறு கோடி யெனுங்கணங்கள்—விண்ணூறு
தீர்த்த முடிவைத்துத் திகழ்பவர்முன் னுகவட்ட
மூர்த்திகளங் குற்ரூர் முனம் (கஎ)

இகனூறு செய்தீரே டெண்மணிகொண் மெய்பர்
புகனூறு கோடியாம் பூதத்—தொகையோடு
விண்டோ தானும மேவித் துதித்தெதுழ்கொள்
குண்டோ தரன்படர்ந்தான் குன்ற. (கக)

ஓரவெண்ணி லண்ட முயிர்த்தொகையெல் லாமழித்துச்
சீரமுன்போ லாக்குந் திறலுள்ள—சாரதர்கள்
கொன்னன்ரு நூற்றிரண்டு கோடியர்சம் மோடுகண்ட
கன்னன் பிஞகிவந்தான் காண். (கஉ)

ஆட்சிபெறு மானனக்க ளாயிரமீ ராயிரங்கைக்
காட்சிபெறுஞ் செய்ய கவின்மேனி—நீட்சியினர்
பானுகம்ப ஞூற்றைம் பதுகோடி யோர்சூழப்
பானுகம்பன் சென்றனனப் பால். (கங)

நீத்தம் புகழ்மதித்தே தற்போதங் கொள்கடவு
ளத்தகே சந்தலேயோ டாயுதமும்—பற்றியே
பங்கமில்சீர் மன்கணங்கள் பல்கோடி யோர்மேவச்
சங்குகன்னன் வந்தனனேர் சார். (கச)

காளகண்டன் றண்டி கரன்லிச் சுவமாலி
நீளமர்செய் தீரமுள நீலனுமே—யாளிமொய்ம்பின்
வாலையடு சேகரத்த வன்பூத ராயகடற்
ரூலையொடு சார்ந்தனரோர் சார்

கார்நிறங்கொள் காலனையே காய்ந்நீடுமா சாரதர்கள்
கூர்தூற்று மூப்பது கோடியோர்—சார்தரவே
தற்பரன்ரு ளேத்துமீ சான னெழிற்கயிலே
வெற்பகத்தில் வந்தான் விழைந்து. (கசு)

பேரிலையன் மாண்மகவான் புங்கவர்தி சாபால
ரோதிரவி யாலோன்மீ ளெஞ்சுகோளேழ்—மாதர்கள்
மாவசுக்கள் வேறுள்ளார் மாமுனிவர் விஞ்சையர்க
ளேவருமங் குற்ரு ரினிது. (கள)

தூயமறை யாகமங்கள் சொல்லரிய மந்திரங்கண்
மேயபல பூதங்கண் மேவுலக—மாயங்கர்
காலமொடு மேனைக் கரைபொருளல் லாங்கடவுட்
கோலமெய்தி வந்தனவக் குன்று. (கஅ)

இத்திறத்திற் கைலையின்கண் யாவரும்யா வும்வந்த
வத்திறத்தை நோக்கு மருணந்தி—முத்திறத்தார்
தம்மு னிறைஞ்சியன்னர் தன்மைசொல வன்னவரை
நம்முன் கொணர்கென்ரு னன்கு. (கக)

நந்திகடை வாயடைந்து நண்ணு முருத்திரர்மா
லிந்திரன்வா ளோர்முனிவ ரேவரையு—மந்தி
நிறத்தா னரியணையி னேராந் திருமு
னுறத்தான் விடுத்தா னுகந்து. (உ ரு)

அன்னர் நெருங்குற் றரியணைமேல் வீறரிருக்கு
மொன்னர் புரம்வெல் லொருவனைக்கண்—டினைஞ்
தொடர்ந்தவன்பி னீண்டித் துதிகளெடுத் தோதி
யடர்ந்தணுகி ஞரிமையா ரங்கு. (உக)

மேவு முருத்திரரை மேவரிய பல்கணத்தைத்
தேவர் முனிவரரைத் தேர்ந்தினரென்—ஞவிசையா
நன்றேய் விரற்சுட்டி நாயகர்க்குக் காட்டியே
நின்றேத்தி னனந்தி நேர். (உஉ)

கூரணலி னுமத்தோன் கூர்மாண்ட னுடகத்தோன்
வீரபத்தி ரண்முதலா மேவருத்தர்—பாரிடத்த
ரேவருநின் றேத்திஞ ரெம்பெருமான் பான்மிடைந்தே
யோவருமன் புற்றசிந்தை யோடு. (உங)

அப்போ தயன்ரு னரனணிவா னுன்னியே
யொப்போ சருமுடிமு ளெண்கலங்கள்—செப்போர்
கனகமணிப் பீடிகையிற்கையிற் கொடுபோந்
தனகனெதிர் வைத்தறைவா ஞய்ந்து. (உச)

அரவடியே முய்யமண் மாற்ற நினைதாய்
பரவுநின்மேற் பூண்டமணிப் பாந்தள்—விரவும்
பூணியெலா மாற்றிப் பசும்பொற் பணிக
ளணிகென் றறைந்தா னயன். (உடு)

முற்பணியெ லாமையன் முன்னுதிரு வள்ளமுன்னப்
பொற்பணியா மேவிப் பொலிந்தனவோ—ரற்புதமோ
வோலமிட் டெம்ப ருணங்குநிலை யோர்ந்துகட
லாலமமு தாக்கொள் ளரற்கு. (உசு)

போற்றே வருமற் புதமடைந்து கைதொழவே
கிற்றேய் மதிநுதல்பாற் கிட்டுவா—னேற்றினு
னுன்னித் தலைவற் குணர்த்தி யெழுகின்ரான்
மன்னிப் படா மகிழ்ந்து. (உஎ)

கணங்கள் செல்படலம் முற்றும்.

ஆ திருவெண்பா எ0நி.

திருக்கல்யாணப் படலம்.

நந்திசெல முன்னேத்தி ஈரதர்முன் னேர்பாடப்
புந்தி மகிழ்ந்தமரர் போற்றவரு—விந்தவடி
சால்புடைய குண்டோ தரன்ரோண மிசைவைத்து
மால்விடையி லேறிஞன் மன். (க)

சின்மயமா மால்விடைமேற் றேவாதி தேவனுற
மன்புடைநின் ரூரன்றி மற்றவரு—மன்பினெடு
கண்டுதுணைக் கண்களிப்பக் கார்க்கடலி ஞர்ப்புமிக
வண்டுதிக ளேத்தினர்முன் வந்து (உ)

ஐந்நூற் றெழுகோடி யாம்பூதத் தானையொடு
மன்னூற் றெழுமன்பின் வந்திறைஞ்சிக்—கொன்னேற்றின்
முன்போ யினன்மா முகத்தவுணன் சாயவன்று
வன்போர் விளைத்திட்ட மன்.

காய்கதிரோன் சோமன் கவிகையுங்கால் சீகரமும்
பாய்திரைமன் சாந்தாற்றி பண்ணவர்கோன்—றாய்மைமென்கால்
செய்வட டமுமெடுத்தே தேவன் புடைசென்ரு
ருய்வகையி னுண்மை யுணர்ந்த. (சு)

பேரி குடமுழாப் பீலிபம்பை சாடியுடைப்
பேரிய டாரிமுதற் பேசுபல—பேரிய்மே
பாரிடத்தோர் பாணிகொடு பண்போ டியம்பினர்விண்
பாரிடத்தோர் கேட்டுமருள் பாக்கு. (இ)

மூன்ரென்ற னேவலினுன் மொய்ம்பா ருருத்திரர்மா
மன்ரே டயனமரர் மாமுனிவ—ரின்ரேர்
விரிதேர் விமான்மா வீமுதலாந் தத்தம்
பரிமே லிவர்ந்தார் பரிந்து. (சு)

தின்பணிக ளாற்றுந் தலைவருமா பூதருமே
மன்பணிசெ யேனைய மன்கணமு—மன்பருளந்
தாவு கயிலை தணந்தே கினனுலக
மேவு மிமயவரை மேல். (எ)

வார்முரச மாதி வரம்பி லியமுழக்கு
மூர்படையி னுர்ப்புமண்ட ரோதைபுமே—யார்கலியின்
மன்னவர னங்கனுற மன்கிளரு ரோடெதிர்போய்
மின்னகர்க்குக் கொண்டணைந்தான் வேந்து. (அ)

மின்னகரின் வீதிதொறு மேவு விழாவயரப்
பொன்னனையா ரஞ்சலித்துப் போற்றியே—மன்னரன்ற
னற்புதமா மாவருக்கண் டன்பினிற்ருழ்ந் தாசையெனு
நற்புணரி யுட்படிந்தார் நன்கு. (க)

மின்னுர மாதி மிளிர்கலனும் பூந்தொடையும்
பொன்னுர் திருவுருவைப் பொத்தியதா—லன்னுன்
கழிநலமெல் லாமுற்றக் காண்கிலே மென்பார்
செழிநலமுற் ருரிற் சிலர். (ம)

மால்விடைமே லேறிவரும் வளவலுக்கு நீதியோ
கோல்வளையார் தானைகலன் கோடலென்பார்—சால்வளைவிற்
கோற்கண் கொலைபயின்று கூருருளின் கொள்கைகற்குஞ்
சேற்கண் மடவார் சிலர். (கக)

நிவளமதி சூடிவந்து தானைகலன் கொண்டு
முவகையின்றி நாணுடனெம் முள்ளுங்—கவர்கள்வன்
முத்தனே மூவா முதல்வனே முற்றும்வல்ல
சித்தனே வென்பார் சிலர். (கஉ)

காளையின் மேலமர்ந்த காளையிற்கக் கோலமொடு
நாளை வருவனலே நம்முனென்பார்—வாளை
மறுவிலுறை யுள்வைத்தன் மானும் வடுக்கட்
சிறுமியர்க டம்மிற் சிலர். (கந)

மஞ்சறுகு வேம்படிசின் மஞ்சள் சிறுகடுகு
பஞ்சின் விதைபுன்கொள் பாத்திரமே—கஞ்சமல
ரங்கைதனி லேந்தியே யன்போ டளவிலா
மங்கையர்கள் வந்தார் மகிழ்ந்து. (கச)

சர்வஸ்யா ரன்பி னெதிர்போற் றிறையவனே
யார்வமுற வேத்தி யவர்தொழில்செய்—தார்சிலர்பொ
னம்மணிக் கோடிகங்க ளங்கைக் கொடுவலமா
மும்முறையே சுற்றினர் மூன். (கஞ)

ஆயபோ தீச னரியமணச் சாலைகண்ணித்
தூயவிடை நின் றிழிய தோகையன்ன—ராயமொடு
மேனையன்பா லன்னவன்ரு ணேனையுளத் தோடான்பா
ரூனதி னுட்டினு டாழ்ந்து. (கக)

ஓது மிறைவனரு புய்த்திடுபொற் பாதுகைக்குட்
பாதமல ரிட்டயன்மால் பால்கைதர—வேதன்
கணக்கோ விலாத கணஞ்சூழ் தரமா
மணக்கோ விலையடைந்தான் வந்து. (கள)

சுரர்பரவப் பல்வகைய தூரியமார்ப் பச்சீ
கரவயன்மால் வேண்டக் கணஞ்சூழ்—தரமெல்
லெனப்புகுந்து பொன்னி னியற்றுமணிக் கோயில்
வனப்பனேத்துங் கண்டான் வான். (கஅ)

துன்னு மயன்வகுத்த தூயமல ரோடைகய
மன்றமணி மண்டபங்கண் மற்றுளவெவ்—வொன்றினையு
நன்றுநன்று நந்தியென நற்கையிற் காட்டவன்ஞன்
சென்றுசென்று கண்டான் சிவன். (கஙு)

இந்தரின் காட்சி யெலாநோக் கலுமிங்குப்
பொன்னகரம் வந்து பொலிந்ததென்கொ—லென்னவயர்ந்
தாவிருளங் கேணி யகன்புன னீராடியும்பர்
காவினினன் காடினரங் கண். (உ0)

மூன்னவன்ரு னென்ன மூனவிந் திரநீல
மின்னு மணித்தவிசில் வீற்றிருந்தான்—மன்னருளால்
வாழயன்மா லாதியரு மாடிவரும் பீடிகையிற்
சூழ விருந்தார் துதித்து. (உச)

விமலன் மணங்காண மேலையண்டத் தின்கண்
ணமரெப் புவனத் தருமே—நிமிரத்
துளங்குற் றதுவெந் துயரந் துதைந்து
வளங்கொ ளிமைய வரை. (உஉ)

மின்பான் மணம்வேட்டு மேலைத் தவப்பேற்றி
னன்பா லகிலமெலா மண்மியதால்—மன்பார்தான்
வன்பாற்றுழ் வாக வடபா லுயர்ந்ததே
தென்பாற் பனிமால் சிலம்பு. (உங)

தென்பா ருயரத் திகைப்புற் றனர்யாரு
மன்பா லரனேயெம் மத்தவென — முன்பா
விரங்கநகை செய்திறையோ னேற்றிறையை நோக்கித்
தரங்கமுண்டாற் றந்திடென்ரூன் ரூன். (உச)

அதுகாலே நந்தி யரன்ரு ளிறைஞ்சி
முதுமா தவற்கூவ முன்னங்—கிதமாக
வுற்ரு னவற்கொடுபோ யுத்தமன்பா லுய்ப்பவன்ஞன்
பொற்ரூள் பணிந்தான் புரிந்து. (உரி)

டணிமா தவனேயரன் பார்த்துக் குறியோ
யணியிங் கெவரு மமர்ந்து—கணிதென்பார்
சால வுபரச் சராசரமெ லாங்கலக்கந்
தாலமதிற் கொண்டயர்ந்த தாழ்ந்து. (உசு)

ஆகையான் மாமுனிகே ளன்புடனிங் கோடொரீஇ
யோகையிற்றென் ஞடுகண்ணி யொண்சிறைய—தோகை
யமர்பொதிய வெற்பி லமர்திவைய மெல்லாஞ்
சமமாகு மென்ரூன் சயம்பு. (உஎ)

கீற்று நிலாவெறிக்குங் கேழ்கிளர்செவ் வேணியன்சொன்
மாற்றமுணர்ந் தச்சமுறீ இ மாமுனிவ—ஞற்றுங்
குறையொன் நிலாத கொடியேனை யாங்கே
யுறையென் றுரைத்தி யுகந்து. (உஅ)

என்றருறு மாமுனியை யெந்தைபிரா ஞேக்கிநின்போ
லொன்றுமுனி வோருலகத் தண்டுகொலோ—மன்றனறு
மம்புயனு நின்னேடு ராகா னதனுலீ
ரும்பெவையு மேமுடித்தி நன்கு. (உக)

மான்மா மலரோன் மகபதிநிற் கத்தியேன்
ரூன்செய் திடவருள்கூர் தன்மையிதே—ஞன்செய்
தவமே தவமாந் தனிமணமே சாணத்
தவமே லியதெனுளந் தான். (ஈ0)

வெந்துயர மேவாமே வின்மலயஞ் சேறியங்கு
நந்தமணக்கோலமது நல்குதுமே—வந்துறுதி
யெம்மையுன்னி யாங்கே யிருத்திசில நாளென்றான்
மும்மைத் தமிழ்க்கு முதல். (கக)

என்னவிவை யீச னியம்ப வீசைபுலத்தான்
பொன்னங் கழல்பணிந்து போற்றிசெய்—தன்னலுற்றே
தென்றிசையிற் சென்றான் சிறுமுனீவன் றென்மலயக்
குன்றிசையின் மேவக் குறித்து. (கஉ)

தீவினைநேர் வெற்புவிந்தஞ் சிந்தவில்வ லன்றுனைவா
தாவிகெடக் காவிரிநீத் தத்தோடு—மேவியே
மூற்பகல்சென் றங்கு முனிவான்றென் கோடுபுக்கான்
பொற்புரமேற் போகுமான்போல். (கங)

மலைய மலையின்கண் மாமுனிவன் வைகத்
துலையினிரு பாலுநிகர் தோன்றி—நிலைபெறவே
யன்றுயிர்க ளாஞை ருஞொரீஇ யீசனையே
மன்றவெடுத் தேத்தினர் வாய்ந்து. (கச)

மன்னனிசை வாலெங்கண் மாதுமையை யைகாப்பக்
பன்னிக் திராணியடைப் பையேந்த—வுன்னுகங்கை
வெண்கவரி வீசமா வீரிகுடை பற்றமா
வண்கைதர வந்தாண் மகிழ்ந்து. (கஞ)

பாரதி முன்பாவப் பார்ப்பதியஞ் சாலேநண்ணி
யாரணனன் கேத்து மடிவணங்கக்—காரணன்றன்
முன்னிவர்மா பீடத்தேர் மொய்மி னிருத்தியெனப்
பன்னி யிருந்தாள் பரிந்து. (கசு)

மணங்கொளனை மண்னேல வார்குழலி யென்னு
மணங்கை யரனுக் களிக்க—வணங்குமுள
வேந்தனிசை வான்மேனை மின்பொற் காகநீர்
சாந்தமல ராதிதந்தா டாழ்ந்து. (கஎ)

தந்தவிம வான்றுழ்ந் தணைருந்து தேவிபுனல்
சிந்தவான் றுள்ளிளக்கிச் செய்யதறுஞ்—சந்தமொடு
வாச மலர்புனைந்து மற்றக் கடனற்றிப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (கஅ)

பூதரத்தின் வேந்துமைகைப் போதையான் கைமலர்வைத்
தாதரத்தி னேடே யளித்தனை—மாதரத்தி
னன்மறைகள் கூறிநன்னீர் நல்கினை னன்னவினை
மன்மருக ஞக மதித்து. (கக)

அந்தவமை யந்தன்னி லாடினர்வா ளேர்மாதர்
கந்தருவர் கானங் கனிந்திசைத்தார்—மும்மிருவ
ரேழிசையாங் கீத மியற்றினர்மற் ரேர்மறைக
ளூழினெடுத் தோதினு ருற்று. (சo)

அங்கமல மேய வரிவையரு மற்றவரு
மங்கலமாம் பாடலி மகிழ்ந்துரைத்தார்—சங்கமுதற்
பல்லியமெல் லாமியம்பிப் பாரிடமே பாரிடந்தா
னில்லெனச்சூழ்ந் தார்த்தா ரினிது. (சக)

அப்போ தரசனன்பி னுன்பா லரம்பைமுதன்
முப்பேர்க் கனிகணெய்தேன் முன்வர்க்க—மொப்பேயில்
பொற்பா சனத்தின்கட் புண்ணியன்மு னுய்த்தனனே
யெற்பா சனத்தின்க ணிட்டு. (சஉ)

விந்தன் மறையினெறி யின்னவெலா முய்த்தெவர்க்கும்
வேந்த விவைதகர்தல் வேண்டுமெனச்—சேந்தமலர்த்
தூய்யகரத் தாலவற்றைத் தொட்டுவந்தோங் கோடியென்ரூன்
செய்ய ரகத்தமரு ந்தே. (சங)

தொன்முதலென் கோனருளாற் றூய்த்தனவாக் கொண்டவணை
மன்மகிழ்வி னுலெடுத்து மாற்றியங்க—னின்மலசீ
ருற்ற மணமுலக மொப்பச் சடங்கெல்லா
முற்றவருடியென்ரூன் முன். (சச)

இன்னகைசெய் தேயெம் மிறையோ னருள்புரிய
மன்னதற்கு வேண்டுவன மல்கத்தந்—துன்னி
முனைவர் புடைசூழ முன்னரிய மன்றல்
வினையனைத்துஞ் செய்தான் விதி. (சகி)

தாய்தந்தை யென்றுலகஞ் சாற்று மிருவரைபு
மாய்தந்த மாமலரா லர்ச்சனைசெய்—தேய்மலரோன்
மான்மகவான் வானேர் வணங்கமுறை யாகவிம
வான்மகிழ்விற் ரூழ்ந்தனனே வந்து. (சசு)

மூன்பணிகின் ரேர்க்கெல்லா மூவா மூதல்வனெடு
மின்பணிபூண் மாதருள மேவியஃ—துன்பமென்
றுன்னிமலே வேந்தீண் டுறையயன்முன் னேர்க்கீசன்
றன்னவிசந் தாதிதந்தான் ரூழ்ந்து. (சஎ)

ஆனேர் கொடியா ரமலப் பொருளேற்றே
யூனேர் முடியணிந்து மூட்கொண்டு—மானு
வினைமுற் றியதென்றே வேதனெழு வாயா
முனைவரெலா முண்மகிழ்ந்தார் முன். (சஅ)

அக்காலை தன்னி லமலமா நற்பொருளே
மிக்கார் புகழிறையு மேனையுந்த—மொக்கலுமற்
றேனையரு நன்கருந்தி யெல்லையிலா வின்பமுற்றார்
சோனைமுகில் கான்மையில்போற் சூழ்ந்து. (சக)

மணக்கோலங் கண்டதன்பின் மாதிரதி யைந்து
குணக்கோல ஞந்தன் கொழுந—ணணக்கோல
மன்னு மலர்த்தாள் வணங்க வருந்தனீ
யென்னு வரைத்தா னிறை. (நிக)

மாலம் புயனுதி வானோர் மருளமலர்க்
கோலஞ் சுடைய குனிசிலேவேள்—சீல
வமைநேரந் தோளிதொழ வத்த னினைக்க
விமைநேரத் துற்ரு னெதிர். (ருக)

சூழைசிலேவேள் கௌரியொடு கோமான் நிருத்தா
டழையன்பி னேத்தித் தமியேன்—பிழைபொறுத்தி
யென்தா யெனவே யிரங்கிநிற்பப் பேதுறனீ
மைந்தா வெனநவின்ரு ன் மன். (ருஉ)

தீயிற் நிகழ்நோக்காற் நீர்ந்திநின் மெய்நீரூய்ப்
போயிற்றன் நோதிக்குப் பொற்புருவ—மாயிருதி
யுண்ணியா வர்க்கு மூருவிலியா மேலியுன்றன்
மன்னியல்செய் யென்ரு வரன். (ருஉ)

கோலமதன் நன்னுரிமை கொண்டேச விக்கிரமா
நீல மணித்தவிசி னின்றிழிந்தே—யாலமணி
கண்டனம்மை யோடருகு காற்தூத ராப்புமக்
வண்டர் தொழச்சென்ரு னங்கு. (நச)

வித்தகன்செங் கண்மால் விடையேறி மாதினையோ
ரத்தமுறக் கொண்டுதழீ இ யன்பிலுகைத்—துத்தம மா
நற்கணங்கள் சுற்ற நவிலிமய வெற்பொரீஇப்
பொற்கயிலை வந்தான் புரிந்து. (நஙி)

மாலயனை வெற்பரசை வானவரை மாதவரைச்
சீலமுறு தத்தமிடஞ் செல்லவய்த்தே—சீலகண்டன்
செந்தழலோ னுதியர்க்குச் செப்புமற்றை யோர்க்கு நவிடை
தந்தந் தளிபுக்கான் ரூன். (நசு)

வற்றின்மே னின்றிழிந்தே யெம்பெருமா னம்பிகையோ
டாற்றலரியணையா மாதனத்தில்—வீற்றிருந்தான்
தன்புற்றிருந்த தொகையிருபா லாமுயிர்க
ளின்புற் றிருந்த வினிது. (நிள)

திருக்கல்யாணப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா எசுஉ.

திருவவதாரப் படலம்.

பலநாளிவ் வாறு படர்தலுமோர் வைகல்
வலமார்வெஞ் சூரால் வருமா—குலமேவிப்
பூமே லயன்மால் புரந்தரன்முற் றேவரெலா
மாமேரு வெற்பிலுற்றார் வந்து. (க)

உலகவுணர்க் கீந்தையன் யோகிபோ லாகி
விலக் விருந்தனும் வேண்டிச்—சொலவிரங்கி
மன்கன்னி யைமணந்தான் மைத்தனேத்தத் தின்னுமக
கின்கருணை செய்யாத தென். (உ)

ஐயன்ருள் போற்றியடியினலாங் கைகூடி
மெய்யன்பி னெண்கையிலை மேவிமழுக்—கையனுந்
தேவதே வர்க்கினைச் செப்பிடநாம் போதுமென்றார்
தூவலரோ ஞதியோர் சூழ்ந்து. (ங)

போம்போ தரன்செய்கை போத வினவியே
நாம்போ தரவேண்டு நாடுமிதற்—காம்போதத்
தூதா வொருவனேத்தான் றாண்டவே வேண்டுமென்றான்
போதா தனத்தான் புரிந்து. (ச)

வந்திறையை நோக்கியயன் மாவரையின் மூன்றுமுடி
சிந்துவிற்கொண் டெய்கருந் திறலுடையோ—யந்தயிலாக்
கோடிவரும் பொற்கயிலைக் கோமான் செயலுணர்ந்தே
மீடி வருதியென்றான் வேட்டு. (ஞ)

பூமன் னரசே புகன்றுநீ ரன்றுவிட்ட
காமன் கதிதெரிதற் கண்ணுதல்பா—ஞமுறப்
போதிநீ யென்றுற் புகலா ரெனக்கென்றான்
கோதி லுலவையெலுங் கேர. (சு)

பன்னுரைகேட் டன்னான் பவனவெங்குஞ் செல்லவல்லா
ருன்னிற் சிறந்தோ ருலகிலுண்டோ—மன்னுற்
றுழியுதவி செய்வோ ருயிர்க்கிடர்வந் தாலு
மழிவரோ நெஞ்ச மவர். (எ)

ஆதலினீ போதியென்று ரன்னு ரிடைவிடைகொண்
டோதலின்மி யேயிசைவி னுற்றனலின்—காதலனுங்
கால்வரையி லற்புதங்கள் காட்டு மெழிற்கயிலை
மால்வரையிற் சென்றான் மகிழ்ந்து. (அ)

அக்குன்றின் பால்விழுநீ ராற்றிற் படிந்துபொழி
ருக்குமலர் வாசநறுந் தூளணித்து—நற்கதியிற்
பைய வருவலியைப் பார்த்துரப்ப நந்தியன்ன
னைய விழுந்தா னடைந்து. (கூ)

விழுகா லெழுந்தச்ச மேவிநந்தி பொற்ரு
டொழுதிறைவ சம்புசெயல் சொல்வான்—வழுவிலண்டர்
நோன்வந்தே போதியென நூக்கவன்னர் சொற்கைசந்து
நான்வந்தே னென்ரு னயந்து. (கo)

என்பிழைபூண் டாடு மிறைவர் கணத்தலைவ
வென்பிழையெ லாம்பொறுத்தி யென்னத்தாழ்ந்—தன்பில்லாச்
சூரனுன் மானம்போய்த் துன்புற் றுணர்கிலன்விண்
ணாண் டருமினைய ராம். (கக)

அனிலனந்தி தாளிறைஞ்சி யன்பினுரை கூற
முனிவிகந்து கூரருளின் முன்னி—யினியநின்ற
னுவ் யளித்து மகன்றே குதியென்ரு ன்
சேவி னுருவமைந்த தே. (கஉ)

அன்ன னடிபணிந்தே யங்கயிலை வெற்பினின்று
பொன்னர் பொருப்பின்கட் போயுற்ரு ன்—முன்னு
வெதிர்நோக்கும் வானோர்க் கெடுத்தரைத்தா னந்தி
விதிர்நோக்கச் செய்செயல்கால் வேர்த்து. (கங)

அன்னதுகேட் டம்புயத்தோ னுதியாந் தேவரெலா
மென்னசெயி னின்ன லிரிபுமெனு—முன்னமுன்னி
யோதுமறைக் கெட்டா னுயர்மலைக்கே நாமெல்லாம்
போதுமெனத் தேர்ந்தார் புரிந்து. (கச)

மாலயனே யாதியும்பர் மன்வரையி னின்ரு ரீஇச்
சில முறுங்கயிலை சென்றுநந்தி—காலமலர்
தாழ்ந்தனுரெல் லாமாற்ருச் சாற்றியருள் கென்னவன்னு
னுழ்ந்தவன்பி னுட்புகுந்தா னுண்டு. (கடி)

இறைதாள் பணிந்துன் னிணைமலர்த்தாள் காண
மறைவேந் தரிமகவான் வானோ—ரறைகடைமு
ணண்ணினு ரென்னநந்தி நம்முன் றருதியென்ரு ன்
தெண்ணிலா வேணிச் சிவன். (கசு)

செம்மின் முடிநந்தி தேவர் தமைக்கூவி
யம்மின் சவுடியோ னழைக்கின்ரு ன்—வம்மினென
வன்னர் முறைவர் தான்ரு ன் பணிந்துதிநி
யுன்னு துரைப்பா ருவந்து. (கஎ)

பூதங்க ளாகிப் புலனகி யாங்கவற்றின்
பேதங்க ளாகிப் பிறவாகி—வேதங்கள்
காண்டற் கரிய கருணைத் திருவுருவாம்
வேண்டற் கெளிதோ விழைந்து. (கஅ)

மூச்சுடரு மூக்கண்ணுய் மூதண்ட கோளத்தி
னுச்சமுறுஞ் சென்னி யுருமணிப்பை—நச்சரவார்
பாதலத்தி னப்புறத்தும் பாதமலர் மேவினின்னைக்
காதலுற்றுக் காண்பவரார் காண். (கக)

உருவா யருவா யுருவுருவாய் நிற்றி
குருவாய் வருவை குலவுந்—திருவாய்ச்
செறிவைமிகை காணிற் றெறுவையெண்ண மெல்லா
மறிவைநின்செய் கையறிவா ரார். (உ0)

பற்பலவா ருகப் பணிந்தமர் சேத்திநிற்பச்
சிற்பரனு முட்களியாத் தேவர்கா—ளற்பிஞெடு
வந்தனைசெய் தீரென் வரம்வேண்டு கீர்கொண்ட
சிந்தனையென் சொன்மினென்ருன் றேர்ந்து. (உக)

உலகமெலா மீன்று மொருகன்னி யாகி
மிலகுமண மாகி னிடமா— நிலவணிந்தோய்
நின்போ லொருமகவு நீயருள வேண்டுமென்ரு
ரன்போ டமர ரணைந்து. (உஉ)

திதிக்குஞ் சுரர்நுந் துயர்கெடவோர் சேயைக்
கதிக்க வளித்துமெனுக் கங்கை—மதிக்குடில
னெல்லையில் பேரருளே யேய்ந்துமுக மாறிலங்கத்
தொல்லையுருக் கொண்டான் றொழ. (உங)

ஆருறுக் கப்புறத்து மையாறுக் குள்ளுமுளா
ஞரு ணனங்கொண் டமர்ந்தனனல்—லாருக
வாறுருளக் கண்முளரி யாறு பொறிதந்த
வாறுகைக்குச் சூர்வெம்மை யாங்கு. (உச)

அப்புலிங்க மான வரனுதற்க ணின்றுவந்த
வப்புலிங்க வெப்பினைக்கண் டஞ்சிவிண்ணே—ரிப்புவியோ
ராழித்தீ யேயாகு மல்லையே லாக்கதா
ஞழித்தீ யேயென்ரு ரோர்ந்து. (உஇ)

தீங்கிருந்த வர்க்கொழிக்குந் தீத்திரளைக் கண்டாரனூர்
பாங்கிருந்து மாதும் பெனித்தேக—வாங்கிருந்த
வும்பரெலா மோடினு ரொன்னனற்சு வாலேதா
னிம்பரெலாஞ் சூழ்தந்த தே. (உ

இன்பத்தை வேண்டிமக வீன்றருள வேண்டுமென்றேங்
துன்பத்தின் மேற்றுன்பந் துய்க்கவைத்தான்—தன்பருளங்
கோயிலாக் கொண்டருளுங்கோமான்றன் கூத்தென்றூர்
தாயிலாச் சேயனையார் தாம். (உஎ)

அன்னிறங்கொண் டஞ்ஞான் றடர்த்தவந்த வாலந்தான்
செந்நிறங்கொண் டிஞ்ஞான்று சேர்ந்ததுகொ—லென்னவயர்ந்
தாகண் டலன்முதலோ ராருலந்தீர் வானுமையோர்
பாகன் றனையடைந்தார் பற்று. (உஅ)

கண்டமட்டுங் கார்நிறங்கொள் கத்தன் றிருவுளத்திற்
கொண்ட தறிப்பிற் குறுகியே—யண்டமெலா
மீறு பெறப்பேர்ந் திலங்கும் புலிங்கமோ
சாறு மமர்ந்தனமுன் னுங்கு. (உக)

உனற்கரிய வேகத் திலவைவேற் றோடு
கனற்கிறையை நோக்கிக் கடவுட்—புனற்கங்கை
யாற்றி லவிர்பொறியோ ராறினையுஞ் சேர்க்கவென்றூன்
கூற்றி னுயிர்குடித்த கோ. (ஙஐ)

அன்ன ரதுகேட் டனலா ருருப்பத்திற்
கென்ன தரவா மெனவிறைஞ்ச—மன்ன
மொருவா தமைவென்ற யோங்கிடத்தான் வெம்மை
மருவா தமையென்றன் வந்து. (ஙக)

ஆய பொறித்திரளா யன்னர் முறையாகத்
தூய முடிமேற் சுமந்துகொடு—போயனலைச்
செந்தழையிற்கொண் டாடுஞ் சிவன்கட் டிறப்படியே
கங்கையிற்கொண் டெய்த்தார் கடிது. (ஙஉ)

ஈகைபோ நீங்கை கனற்பொறியை வெண்டிரையா
மலைகையா லேந்தி யலர்மணிமின்—றுகக
வரவணத்தி னுற்றிகழும் வாசமலர்ப் பொய்கைச்
சரவணத்திற் கொண்டுவிட்டா டான் (ஙஊ)

ஆறு திருமுகமு மாறிரண்டு செங்காலும்
வீறு பெறக்கொண்டுகக்கை வேணியனே—பேறுதரச்
செங்கமலப் போதகத்தோர் சேயாக வீற்றிருந்தா
னங்கமலப் பொய்கை யதில். (ஙஎ)

மரகதமாம் பாசடைகண் மன்கமலம் பூத்த
லரதனமாக் கம்பலமே யாகுஞ்—சரவணத்தி
லாறு முடிமிலைந்தோ னூறு சுணங்களுமே
லாறுமுக மாயமர்ந்தா னங்கு. (ஙஅ)

சூற்றுமர மேகாலாத் தூங்குகொடி யேதொடராத்
தூற்றமலர்ப் பொய்கையே தொட்டிலா—மற்றதன்கட்
செங்கேழ் நிறச்சேய் திருக்கண் வளரவளி
யங்கே யசைக்கு மமர்ந்து. (நசு)

மின்கார்த் திகையா மடவார் தமைவிளியா
கன்கார் சரணத்தி னம்பரஞ—மின்காலம்
பாலனுக்குங் கோலமூலப் பாலருத்திப் பேற்றிரென்குர்
மாலனுக்குந் தேவர் மகிழ்ந்து. (நஎ)

அன்னருரு மாங்கவர்டா லன்பின் விடைபெரூப்
பொன்னருரும் பொயகைகண்ணிப் போற்றினர்—மின்னருரு
மூவிருமா வத்திரமு முகான்கு செகுகரமு
மேவுமகற் காணு விழைந்து. (நஅ)

கிண்டலுமே யன்னன் கதுமெனச்சே யாரக
மாண்டவுடி மாதர் மனமகிழ்வற்—ரூணடகையா
மொவ்வோர் மகவீனையு மொவ்வோ மடவரலுக்
தெவ்வோர் தாவெடித்தார் தேர்ந்து. (நக)

ஓவ்வோர் மகவு முறுபகியுற் ரூரெனவவ்
வொவ்வோ ரணங்குமூலை யுண்டுவந்த—தொவ்வாமான்
செங்கைவளர் சேயைத் திருகண் வளாத்திஞ
ரங்கை மலர் மேற்கிடத்தி யாண்டு. (சஐ)

ஓருருவந் தஞ்சமற் ரூருருவந் சொற்பயில
வோருருவந் தாய்முலைப்பா லுண்ணவே—யோருருவ
முண்ணகைப்ப வோருருவ முற்றாட வோருருவ
மண்ணியிரூ கச்செய்தா ரன்று. (சக)

ஒன்று தவழுமெல்ல வொன்று கைகாகுசெல
வொன்றுவிழ வொன்றிருக்க வெம்மான் முகச—மென்றுதாய்
பாலமா வுன்னன் பலவருவ மாகாடிழுத்தான்
சிலமுறுஞ் சித்தரெனத் தோந்து. (சஉ)

ஓருருவ மாடவே யோருருவ லகையுரைய
வோருருவம் பாடவே யோருருவம்—பார்வையுற
வோருருவ மோடவே யோருருவ மேமயொளிக்க
வோருருவேள் செய்யவற்ரு னேஞ்ந்து (சங)

இன்னவா ரூரூண யாக்கையுமே யோர்கணத்தி
லுன்னு சதபத் தழுபேத—மன்னநின்ர
சிற்பான்ற ஞற்ற நிறமேனக்கி யண்டமெலா
மற்புதமே யுரூ ரகத்தி. (சஎ)

காயம் பலவெடுத்தே காண்போ ரதிசயிப்ப
மாயம் பலபுரிய வல்லாரார்—நேயம்
வருகுமர னேயென்ரு மன் செயலாற் ரூனெஞ்
சுருகுமா னேயென்ரு ருற்று. (அடு)

இளையா னுருவி லிளையான் நிற்லில்
வீளையா டலேக்கண்டி வேரித்—துளவார்
தருந்தார் முருந்தனயன் றம்மோ டிறைஞ்சி
யிருந்தா ரிமையோ ரெலாம். (அசு)

ஆலா மாத ரறுவருஞ்சே யாடறனே
நேரதா நோக்கி நிறைபன்பி—னீரதா
யுய்வகையி னம்பா லுகந்தோன் வழிபடுவான்
றெய்வமெனப் போற்றினர் தேர்ந்து. (அஎ)

திருவவதாரப்படல மூற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா அ0கூ.

துவிணவர்வரு படலம்.

ஆலமர்ந்தோன் பாலவிழி யார்பொறியெம் மைக்காற்ரு
தேல வறற்குழல் பொன் னேய்கிலம்புக்—கோலமென்ரு
ணடியுறு தாக்கி னவமணிகள் சிந்தவஞ்சி
யோடினரு ளுள்ளினு ளொன்று. (க)

வானேர் வணங்கியோர் மைந்தனேல் தென்னவெங்கோன்
ரூனேர் மகவளித்தான் சங்கரிமுன்—ரூனேர்செய்
தன்பாற் பெருமே தகித்தவன்னர் பன்னியர்க்கு
மன்பால னில்லென்ரண் மாது. (உ)

கன்னியிவ் வாறு கரைந்துமீண் டேகியரன்
முன்னருமொண் டாட்கமல முன்னிமகிழ்—மன்னவா
கின்க ணனற்பொறியா னீங்கினேன் மீண்டுமே
யுன்க ணடைந்தே னுகந்து. (ஊ)

மின்னேர்ந் தினைய விளம்புதலு மெம்பெருமான்
றன்னே ரிடத்தவைத்தான் றையனல்லாண்—முன்னேடச்
சிந்து சிலம்புமணி தேவன் றிருமுனரு
கந்த மிலங்கினவே கண்டு. (எ)

இலங்கு நவமணிக ளின்னூணே யாலே
கலங்கினருஞ் சத்தியுரு கண்ணி—வலங்கொளிறை
தற்பதந்தாழ்ந் தார்வமுறத் தாபதர்தம் மாதரெனக்
கற்பக மடைந்தார் கடிது. (ஏ)

உன்னுலகெ லாமீன் றுவப்புற்ற ளன்னவர்பான்
மன்னுசினங் கொண்டெனக்கு மாறுகித்—துன்னியதீ
னீர்கொள் கருப்பமொடு நீணு ளிருத்திரென
வோர்தரச்சூ ளொன்றுரைத்தா ளுற்று. (சு)

அவ்வெல்லை மாதர்தா மச்சமுறி இமெய்வியர்த்தார்
வெவ்வியர்ப்பி லீசன் வியனருளா—லெவ்வம்
விலக்கு மினத்திரள்போல் வெண்றிகொளும் வீர
நிலக்கர்வந் துற்ற நினைது. (எ)

பொற்றுகிலர் கோடையிடி போன்ற கடுஞ்சொல்லர்
வெற்றியுறு வாள்பலகை மேவுகரர்—பற்றிலக்கர்
வாட்டானே வீரர் மழுவாள னேத்துதியாத்
தாட்டாமரை தொழுதார் தாம். (அ)

திடமகார் நீரமரர் தெவ்வொழியச் செவ்வேள்
படையாகு தீரென்னப் பாருண்—விடையாள
னன்னூர் பரிசனரா யத்தன்மு னீங்காமே
துன்னு வொழுகினூர் சூழ்ந்து. (கூ)

சீற்றங்கொ ளம்மைசொலாற் கிந்தா குலமெய்தாப்
போற்றியரன் பாதம் புரிந்துபணி—யாற்றுணல்லார்
தங்கருவி னங்கிகணத் தார்மகவாய் வீற்றிருந்தார்
துங்க முறுஞ்சுகர்போல் சூழ்ந்து. (கo)

மாதர் கருவின் வருத்தம் பொறுதிருவர்
பாதம் பணிந்துகருப் பம்பரியேம்—போதற்
கருள்புரிக வென்ற ருளுதிமல முத்த
னிருள்குழலே நோக்கினு மீனய்ந்து. (கக)

நீளார் கயற்கணுமை நின்றுட் சிலம்புதித்தோர்
சூளாண் மிகமெலிந்து சூலினுல்—வாளா
வருந்துகின்ற ரன்னூர் மகப்பெறநீ யன்பிற்
றிருந்தருள்செய் கென்றரன் சிவன். (கஉ)

அத்தனுரை கேளா வனேகன் றெனவிசையா
முத்த நகையாரை மொய்ம்பினரைப்—பெற்றிடென
வன்னூர் வயின்யோகி னூர்ந்தவர்போற் போர்த்துவரற்
குன்னு முயன்ற ருகந்து. (கங)

ஹாயமணி மாதருமை சொற்கேட் டதுங்கவலை
போயவர்தா டாழ்ந்தோருவிப் புந்திமகிழ்—வேயவே
யொன்பான் மடவார்பா லொன்பான் மகாருமே
யன்பா லவதரித்தா ராங்கு. (கச)

வானமர ரோங்கிடவெவ் வல்லவுண ரேங்கிடவார்ந்
தேனமர்தார் வேந்தருளாற் செம்மணியிற்—ரூன
மருவீர வாகுவந்தான் மன்னிளவன் மேவ
வொருவீர வாகுவந்தா னுற்று. (கடு)

திங்கண் முகநோக்கித் தெய்வுறவென் றூழ்கமலச்
செங்கைகண்டு செல்லலுறச் சீர்த்தமுத்த—ங்கைபர
ரில்லவுணர் வாடவந்தா ணண்வீர கேசரிவெவ்
வல்லவுணர் வாடவந்தான் மற்று (கசு)

புட்பரா கத்திபாற் புகவர்க ளேத்தவந்தான்
றிட்பவின ஞரியர்கள் சென்ரூட்சி—நட்புச்ச
நாமகேந்தி ரப்பேர் நவிறேத் துறவீர
மாமகேந்தி ரத்தனமன் வாய்ந்து. (கள)

அகனமர்ந்து தேவரெலா மச்சமொழிந் தேத்தக்
குகன்மே விளவலாக் கோமே—தகமெனகிற்
றூமகே சத்தனேபாற் ரூன்றிஞன் றிண்வீர
மாமகே சத்தனையன் வந்து. (கஅ)

சூரியல்பெ லாநகுன்றத் தோன்றிஞன் வான்றலத்தோர்
சீரியல்பி டாவுஞ் சிறந்திட வை—ரியமா
நூபுரந்த ரக்கோதி ரேணிமணிப்பெண் பால்வீர
மாபுரந்த ரக்கோ மகிழ்ந்து (கக)

அயர்வுற் றழுங்கு மமர ரகத்தார்
தாயரந் தொலையத் தலங்கும்—யிரமின்பாற்
சூராக்க தத்தலேவன் றுன்ஞர் துதிக்கவந்தான்
வீராக்க தத்தலேவன் வேட்டு. (உ ப)

கண்டமுது தேனைக் கடுத்திடுமின் சொற்பவளத்
துண்டவிதழ்ப் பச்சைமின்பாற் ரூன்றினன் வார்—கொண்ட
பாரமார்த் தாண்ட பழலிலேந் தையைமெச்ச [மூலைப்
வீரமார்த் தாண்டன் விளைந்து. (உக)

சூவளையொடு சேதாம்பல் கோகநகம் பூத்த
பவளவல்லி பாற்சீர் பரவித்—திவளவிரும்
பாராந் தகனன் பவனனண்ட முட்கவந்தான்
வீராந் தகனன் விளக்கு. (உஉ)

சூலமணிகரத்தெஞ் சோதி களநிறத்த
நீல மணிப்பாவை நீடுதவத்—தேலவள்பாற்
சூரதீ ரன்ஞமந் தன்னித் தளங்கவந்தான்
வீரதீ ரன்ஞமன் வேட்டு. (உங)

இவ்வீர மொன்பதின்ம ரீசன் றிருவருளா
லவ்வீர வன்னேமா ரார்வணமாய்த்—தெவ்வீய
மூந்தி வளருறப்பின் முண்டகன்போற் கண்டனேயா
ருந்தியின்கண் வந்துதித்தா ருற்று. (உச)

அந்தலிறல் வீர ரரியணேயின் மேவிருவ
ரந்தணடி தாழ வுவரவர்க்கண்—டந்தரிக
மைந்தர் புதியரலர் மான வருங்கலத்தர்
நந்தி கணத்தரென்ரு னன்து (உஙி)

அன்னே யதுகேட் டனேயார்க் கருள்புரிய
மன்னு சிவனவர்க்கொள் வாளுதவிப்—பன்னிலக்க
மேவுமைந்த ரோடுநீர் வேலவனே நீங்கலின்றி
யேவுபணி செய்திரென்ரு னேய்ந்து. (உசு)

ஒன்பா னிலக்கருமற் ரேரெண் ணிலக்கருமே
யன்பா யிறைஞ்சியத்த ஞலயத்தின்—முன்பாகச்
சத்திகளோ மொன்பதின்மர் சார்ந்துமைதா னிட்டபணி
பத்தியொடு செய்யலுற்ரூர் பாகரு. (உஎ)

துணேவர்வருபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ஃஅகரு.

சரவணப் படலம்.

வான்றலகன் கேத்துமந்தி வண்ண லுலகனேத்து
மீன்றவளே நேரக்கிநம தேர்வி ழிக்கட்—டோன்றி
மணிநீர்ச் சரவணத்தின் மன்னியதின் சேயை
யணிமலேக்க ணுய்த்துமென்ரு ஞகரு. (ச)

நம்பனுரை கேட்டளவி ஞடரிய பச்சிளம்பூங்
கொம்பனு ஞள்ளன்பு கொண்டெழீஇத்—தும்பி
கொழுதியா லரோய் குமரற்கொண் டேக
வெழுதியா லென்ரு னினிது. (உ)

ஆய விடைமேற் முடியிடையுங் தாலுமாய்
நேயமூட னேறினு னீளிமையோர்—மேய
விழுத்தன் னுருக்கொள் விமலர் கணத்தோர்
வழுத்திக் குழுவினுர் வந்து. (கூ)

நீந்தியெங்கோ னுய்ப்பவரி நான்முகத்தோ ஞதியர்கள்
பந்திகொடு தழ்ந்து பரிஞர்—சிந்துவெனப்
பேரிகைமுன் ஞகப் பிறவு முழங்கினவே
பாரிடங்கள் சூழப் ப்ரிந்து. (ச)

வான்மதியு மீன்குழுவும் வந்திறைஞ்சிச் சூழுவன
போன்மின் கவிகைவெய்யோர் போற்றிஞர்—மேன்மையுறு
காமருநீர்க் கங்கைதவழ் காட்சிபோன் மன்பூதர்
சாமரங்கள் வீசினர் சார்ந்து. (ஞ)

ஏறுகரி பூட்கைபுலி யெண்கிரலை முன்ஞக
வேறுமுகச் சாரதர்கள் மேவினரோர்—நூறென்னுங்
கோடியர்வெல் லேற்றுக் கொடிகள் புகழுருக்கொண்
டாடியபோ லேந்தினு ராங்கு. (ஙு)

அன்னபோ தன்னையொடு மங்கயிலை வெற்பினின்று
முன்னுஞ் சரவணத்தி லும்பரெலாந்—தன்னவே
மின்னேற்ற செஞ்சடையான் வெள்ளிமலை யன்னவோர்
மன்னேற்றி னின்றிழிந்தான் வந்து. (எ)

நீருலாம் வேணி நிமலனுந்தன் பாங்கமருங்
காருலாங் கூந்தற் கவுரியுமா—ரூருந்
திரைசூனையி லாறருக்கொள் செய்வினையாட் டெல்லாங்
கரையமர்ந்து கண்டார் களித்து. (அ)

பாங்கண் பரையைப் பரிவிற் பரனெக்கி
மீங்கணின் சேயை யெடுக்கவென—வோங்கலென
நின்ற விடையின்க ணின்றிழிந்து பேரன்பிற்
சென்றனளஞ் சேற்கட் சிவை. (கூ)

சீர்கொள் சரவணஞ்சேர் சேயா யுருத்தனையு
மேர்கொள் கரத்தினெடுத் தின்பினணைத்—தோர்மூ
விருமுகமு மோர்பன் னிருபுயமுஞ் சேர்ந்த
வுருவொன் றமைத்தா ஞமை. (கo)

அந்தமிலான் றன்னே ரறுவடிவு மொன்றுகிக்
கந்தனெனப் பேர்பெற்றுன் கொளரிமைந்த—னந்தலையை
மோந்துபுற நீவ முலைசுரந்து பால்சொரிந்த
வாந்தலையன் பார்தன்மை யாம். (கக)

அத்த னருளா யமலமாய்ப் போதமாய்ப்
புத்தமுத மென்னப் பொழிமுலைப்பால்—வித்தமணி
மாவள்ளத் தேற்றெழில்கூர் மைந்தற் கருத்தினுள்
பூவலர்க்கொம் பன்ஞன் புரிந்து. (கஉ)

தின்பா லருத்தித் தனயற் கொடுசென்றே
யின்பா ரிறைபா லிறைஞ்சுவிக்க—வன்பா
லிருகரத்தாற் சேயை யெடுத்தகல மேல்வைத்
தருகிருத்தி னானே யரன். (கஉ)

ஒப்பில் குமரவே ளோர்புடையின் மேவவே
முப்புவன முற்றுங்கு மொய்குழலேச்—செப்பரிய
வண்கரத்தாற் பண்புறவே வாங்கி யிருத்தினா
னெண்குணத்தான் றன்பா லினிது. (கச)

வளஞ்சூழ் துவர்பச்சை மாமலையி னுப்ப
னிளஞ்சூ ரியனிருந்த தேய்க்கு—முளஞ்சூழ்ந்த
தோங்குமர னோர்பா லுமையொருபா லாகநடு
வாங்குமரன் மேவு மமைவு. (கடி)

தூய விடையவற்குந் தோகை யனையவட்கு
மேயநடு வீற்றிருக்கு மெல்கோனே—நாயகனே
தோமா ரிகல்சூர் தொலையவரு ளென்றமரர்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து. (கசு)

தெளிக்கமலன் கண்ட தனியண்ட மெல்லாங்
களிக்கவந்த சேய்க்குமணங் கால்பா—லளிக்கவந்த
வாரான் மடவா ரதுகாலே யெங்கோன்முன்
வாரமுறத் தாழ்ந்தனரே வந்து. (கஎ)

கந்தனீர் போற்றுங் கடலு லிவனுங்கண்
மைந்த னெனைப்பேர் வழங்குகவே—நந்தாண்
மன்னிவன்ரு ளன்பின் வழிபடுவோர் தங்குறைதீர்த்
தன்னியதந் தாள்வமென்ரு னுற்று. (கஅ)

என்றலுங்கன் மாதெதிர்சென் றோர்மைத் தனைத்தழீஇச்
குன்றென் றனத்திழிபால் கொண்டெள்ளத்—தன்றருத்த
வன்னமுலைப் பாலுக் கவைவா னதியினுறு
மன்னுஞ் சரவணத்தில் வந்து. (கக)

அன்னதடத் தார்பா லருந்திமுன்சா பத்தான்மீன்
றன்னுருவங் கொள்ளுறுவர் தாபதராய்—மன்னியரன்
முன்றரிசித் தேத்த முனிமைந்தர் நீர்பாங்குன்
றின்றவஞ்செய் மின்னென்ரு னேய்ந்து. (உ0)

சின்னட் கடந்தபின்னிச் சேய்வந் தருளுமென
மின்னுர் சடையோன் விளம்புதலு—மன்னுர்கோன்
முன்ரு ழ்ந் தகலவுடு மொய்குழலா ரோடரிமு
னின்ரார்க் கருள்புரிந்தா னேர்ந்து. (உக)

செங்கண்மா லேற்றிற் றிருமகளுங் கோமகளு
மெங்கண்மா தேவனுமே யேறிப்போ—யங்கண்
பரிசனங்கள் சூழ்ந்து பரவவெள்ளி வெற்பி
லரியணையில் வீற்றிருந்தா னங்கு. (உஉ)

சேயென்னுந் தெய்வ கிகாமணியை நூபுரத்து
மேயமணி நல்குகொன்பான் வீரருட—னியலக்க
மான வருமிறைஞ்சி மாமலர்தூ யன்னவற்சூழ்ந்
தானுயிரி னென்றிநின்ரு ருற்று (உங)

சரவணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அநிகூ.

திருவிளையாட்டுப் படலம்.

அமரர்க் கரிய வரியா சனத்தி
லமரிருவர் தங்நடிவி லாகுங்—குமர
னிளையா ருடனெழுந் தெண்ணருளி னீரான்
வீளையா டலேமதித்தான் வேட்டு. (க)

சேயடியி லாருஞ் சிறுகிண் கிணிசிலம்ப
வாயவரை ஞாண்மணிக ளார்ப்பமணி—மேயகுழை
தோடவிர்கே யூரமுடி சூழ்மாமதாணிமின்ன
வாடல் புரிகின்ரு னங்கு. (உ)

சூளந்தோறுங் கண்படைத்த கோமா னுயிர்க
ளாளந்தோறுஞ் சென்றருள்வோ னெஞ்சேய்—வளந்தோய்ந்த
மன்று தொறுமுலவும் வாவி தொறுமுலவுங்
குன்று தொறுமுலவுங் கூர்ந்து. (கூ)

தந்தையிடந் தோறுலவுந் தாயினிடந் தோறுலவுஞ்
சிந்தையிடந் தோறுலவுஞ் செய்கையிலங்—கந்தவேள்
பாதலங்க டோறுலவும் பார்நிலங்க டோறுலவு
மீதலங்க டோறுலவு மீண்டு. (ச)

காந்தருவர் சித்தர் கருடர் முதலோர்வாழ்
வாந்தலம்விண் ணேர்கோ னமர்தலந்தோந்—தீந்ததவர்
மன்றலம்போ தன்றலமா மன்றலங்கன் மின்றலங்கோன்
மின்றலமெங் கும்முலவும் வேள். (ஞ)

மண்ணகத்திற் ரேன்று மனுக்களெலா நோக்கவே
விண்ணகத்திற் ரேன்றும் விரைவிளிலே—கண்ணகத்தித்,
காணு திருக்குங் கதுமெனக்கீழ் பாற்ரேன்றுஞ்
சேணுர் மதிமிலர்தோன் சேய். (சு)

தேரிற் செலுங்கரியிற் செல்லுமா மேற்செலுமூர்
காரிற் செலுந்தகரின் கட்செல்லும்—பாரின்கட்
காலிற் செலும்பொற் கதிர்மான மேற்செல்லுஞ்
சேலிற் றிகழ்கணுமை சேய். (எ)

திருமுகங்க ளாறினெடுஞ் சென்று திரியு
மொருமுகத்தி னேடி முலவு—மருமறையோ
ரென்னமுனி வோரென்ன வெண்வீர ரென்னவே
ளுன்னுமிடந் தோறுலவு முற்று. (அ)

மணியார்த் திடுவீணை மல்கப் பயிலும்
பணிமென் குழலிசைக்கும் பார்வீண்—ணிணையிலார்
நாடு மியமெறியு நல்லிசையி லேபாடு
மாடுமுரு கேச னமர்ந்து. (கூ)

உருவம் பலகொண் டொருருமர னுடுக்
திருவா டலேநோக்கித் தேவி—யொருவ
னிருமா மலர்தாழ்ந் திளஞ்சேய் நிலேயெம்
பெருமா னருள்கென்ரான் பெட்டு. (க0)

நங்கை நமது நயனத்து வந்தமைந்தன்
கங்கை சரவணத்தின் கண்ணிடலாற்—றுங்கமுறு
காங்கையனப் பொய்கையினுற் காண்சரவ ணுற்பவனு
மாங்கவண்பே ரென்ரு னரன். (கக)

தி1யெனப்போற் தார ணங்கொடுத்த லாற்கார்த்தி
கேயனெனப் பேர்பெற்ரான் கேழ்ருவா—றேயவொன்ரைத்
தந்ததனுன் மாதுன் றனய னபிதானங்
கந்த னெனவயங்குங் காண். (கூ)

நன்முகமா முண்டா னமக்கவைதா மேகந்தன்
றன்முகமா வாய்ந்தவுயிர் தாரகமாய்—முன்மொழியு
மாறெழுத்து மொன்ரின் னர்மைந்த னுமத்தொன்
ரூறெழுத்தென் றேத்தவுற்ற வன்று. (கஉ)

ஆகையினுஞ் சத்தி யறுமுகனன் னுலெடி யா
மோகையினென் ரும்பேத முற்றிலேன்—தோகையன்னு
யேற்றமிகு சேய்போல்வான் யாவுமுணர்ந் தான்வீடும்
போற்றினர்க்கு கல்கவல்லான் போந்து. (கச)

இனிமே லினையசெவ்வே ளெண்கணனே வேதத்
தனிமூலத் தொண்பொருளென் சாற்று—கெனவன்ஞன்
சால மயங்கத் தளையிட் டவனேமா
ஞாலவுயிர் நல்குவண்ப்ன் ஞள். (கஇ)

தாரகனைச் சிங்கமுகன் றன்னேய்டற் சூரனைமைக்
காரவுணர் தம்மைக் கடிதுதடிந்—தாரணன்விண்
ணேய்கா வலனமா ரின்னருேலப் பான்பின்புன்
சேய்காண்டி யென்ருன் சிவன். (கசு)

இன்னகுகன் செய்கையெலா மேந்திழையாள் கேளாநன்
றென்னமகிழ் கொண்டணுக வெவ்வுலகு—முன்னவே
வள்ளற் குமரவேண் மற்றுமோ ராடறனே
யுள்ளத்தி னுன்னிஞ ஞற்று. (கள)

குலகிரியெல் லாமோர்பாற் கூட்டுமவற் றைப்பின்
தலைமயங்க வைக்குந் தரைமே—லலைகட லை
யொன்ருக்கு மாழிவெற்பை யொண்பிலத்தாக் குங்கங்கை
தின்ருற்றி னேயடைக்குஞ் சூழ்ந்து. (கஅ)

பாதலத்துள் வைகிடுமெண் பாந்தள் களைப்பற்றி
மீதலத்தண் மேருவினில் வீக்கியே—பூதலத்தி
லாராவி கட்கூறின் ருகக் குமரவே
டோரா வருட்டிச் செலும். (ககூ)

ஓண்கரிக டம்மையெடுத் தொன்றெடொன்று போர்விளக்கும்
வீண்கங்கை யால்வடவை வீறழிக்கும்—உண்கருளன்
தன்னேடு வாசுகியைத் தான்சேர்த் திகல்வீளக்கு
மின்னேடு வேணியன்சேய் வேள். (உo)

செங்கதிரோன் றன்னேமதி செல்பதத்தி லோச்சுந்த
ணங்கதிரோன் றன்னேயின ஞர்பதத்தி—றங்கவுய்க்கு
மாதிரங்காப் போர்பதங்கண் மாறுபட வேவைக்குங்
கோதில் குமரனெனுங் கோ. (உக)

இருசுடர்கோ ளேஞர்விண் ணேகுவிமா னந்தேர்
மருவியமா பாசமுற்று மன்னுந்—துருவன்கை
யாருங் கயிற்றினேயீர்ந் தண்வானி யில்விடுக்கும்
யாருந் திகைப்ப விறை. (உஉ)

சேணிற் செலும்வார் சிலைபற்றி வானவர்மீன்
கோணிற் பனகோலாக் கொண்டமர—மாணழரும்
பொற்றலேதோ ளாதி பொருந்துரு யாவெய்தே
விற்றிறமை காட்டிடுஞ்செவ் வேள். (உங)

இத்திற மா மாவுலகி லிம்பரோ டும்பரஞ்சிச்
சித்தந் தளர்ந்து சிதையாமே—வித்தகமா
வாடல் வியப்போ டமர்ந்துசெய்தான் மாமுத்தர்
நாடுவிழி யார்விமல னன்கு. (உச)

அக்காலை ஞாலத் தவுண ரதைநோக்கி
யிக்கா ரியஞ்செய்தார் யார்கொலென—மிக்காரெண்
ணுதனுருக் கண்டிலார் நண்பவத்து ளாழ்தீய
ராதலான் மாழ்குற்ற மாங்கு. (உடு)

எங்கோன் செயலவனி யின்மாக்க டாங்காணு
வெங்கோ லவுணரெலாம் வீதறிண்ண—மங்கதனுக்
கேதுவாம் விம்மிதமீ தென்ன வெருவலுற்
றேதுவார் சில்லோ ருணர்ந்து. (உசு)

இந்திரனே யாதியா வெண்டிசைகாப் பாளரினன்
சந்திரனேண் மற்றோர்சேய் தன்செய்கை—புந்தியிலோர்ந்
தன்ன னுருக்காணு ராரவுணர் செய்கையன்றும்
பின்னர் புரிந்தார் பெரிது. (உஎ)

தேதிருமண்டர் தேவர்கோன் சில்லோ ருடன்கூடி
மேருவி லுற்ற ருன்போலும் வேதனுமங்—காருமங்க
ணன்னவர்பா லேகி யறைவவென்று சூர்க்குமஞ்சித்
தன்னுதய ரோடடைந்தார் சூழ்ந்து. (உஅ)

அந்தவரை தண்ணி லமரர் செலுங்காலைக்
கந்தவேள் செய்யாடல் கண்டன்ன—சந்தவரு
வுந்துபுல னுற்காணு துள்ளத் திடருற்ற
விந்தி ரனைக் கண்டா னெதிர். (உக)

மகவான்முன் னெய்தி வணங்கியங்கண் வைகித்
தகவா ருலகுவிண்ணிற் சார்ந்த—தொகைநிலைமை
யாவுந் திரிய வெவர்செய்தார் தேர்ந்திலஞ்சூர்
மேவுதொழி லல்லென் றூர் வேர்த்து. (ஙo)

வானவர்கோ னன்னவர்த மாற்றந் தனைக்கேளா
யானுமிவ்வா றேர்ந்திருந்தே னின்னதிறை—யேனுமே
தேரே னதனைத் தெரியவே வேண்டினயன்
சாரேகிக் கேட்பமென்றூர் சார்ந்து. (ஙக)

விண்ணவர்கோ ஞதியர்தா மெய்த்தவஞ்செய் நீராற்சீ
ரண்ணுலகி லாகு மமுமுகவ—ணண்ணு
மழகுகுடி கொண்டருளு மானனந்தா னெஞ்றிற்
குழவியெனத் தோன்றினனக் குன்று. (ஙஉ)

அந்தரத்தோர் தன்பறத்த னுதுசெய்கை நாட்டவந்த
சுந்தரத்தோ ளண்ணல் சுடர்மேரு —மந்தரத்தின்
சோடு பறித்தெறிந்தான் கோகனக மாமலரி
னோடு பறித்தெறிவா ரின். (நக)

தேதான் றுகுகன் றனனைச் சுரர்முதலோர் கண்டவனி
வான்றிரிபு செய்தோனீ மருவிவனே—யான்ற
முகவென்று கொள்கிலேம் வண்மைதனை நாடி
னிகலவுண ரின்வெய்ய னே. (நச)

மற்றெவரு மெய்தாத மாய முளலிவனைக்
கொற்றவமர் செய்தாடல் கொள்வமெனு—முற்றிநின்ரு
ரன்னபோ தண்டர்கோ னோரா வதக்களிற்றை
யுன்னவே வந்ததவ ணுற்று. (நஞ)

அந்தமா மேற்போந் தடல்வச் சிரமொள்வாள்
குந்தம்வில் கொண்டிகல்செய் கோலமெய்தி—மைந்தன்
பகல்செயணி பூண்குகன்மேற் பார்த்திபனே டும்ப
ரிகல்செய்ய வுற்ரு ரெதிர்ந்து. (நசு)

அவ்வேளை யண்செவ்வே னக்தரத்தில் வாழமரர்
தெவ்வே யெனச்சூழ் திறனேகுகிச—செவ்வே
நகைத்தொன்று மெண்ணுமே நண்ணுந்த னுட
றகைத்திற் புரிந்தனனே தான். (நஎ)

மெண்படைக டம்மு ளெறிவவெலாந் தொட்டமரர்
நண்படைக ளோடு நனிதூர்க்கத்—திண்படைகள்
மட்டார்ந்த போதின் மருவவே வசிரத்தை
விட்டான் குமான்மேல் வேந்து (நஅ)

ஏவு வயிரவா ளெந்தை நிறத்தின்கண்
மேவித் துகளாய் விளிவாகக்— காவலனங்
கன்னதனை நோக்கி யழுகையே தொல்வேழத்
தன்னிறைமுன் சென்றதுவே சூழ்ந்து. (நக)

செல்லுங் களிற்றையுமை சேய்கண் டுளத்தாலோர்.
வில்லுங் கணைபலவு மேந்தி—யொல்லையிலொள்
வெற்றிவில் வாங்கியம்பவ் வேழதனி னேடையலீர்
நெற்றியின்க ணுய்த்தா னிசர்ந்து. (சஅ)

வந்தமதக் குஞ்சரம்வேள் வன்கணையான் மாய்தலுமே
யந்தரத்தர் கோமான யர்ந்தயல்போய்—நந்தவுணன்
டேலவொரு வில்வாங்க வீசன் மகன்குகனோர்
கோலவன்றேர் மேலெய்தான் கூர்ந்து. (சக)

அம்பொன் றமரர்க் கையன்மேற் சேய்விடுப்பக்
தும்பமதக் குஞ்சரத்த கோமானும—வெம்பிமனங்
கோலொன் றுவிற்றொழிலைபோய்க் கூரெழிலோன் மேற்கரத்தார்
வேலொன் றுவிட்டான் விரைந்து. (கூ)

கொற்றவயி லோர்சிறுபுற் கொள்கையே போன்மிசைவந்
தற்றிடவின் ஞேரிறுமபூ தற்றனர்சீர்—பெற்றோன்
கடிதிற் றனுவிற் கணைபூட்டி யன்ஞன்
முடிதள்ளி யார்த்தான் முனிந்து. (ரு)

துவசத்தை யோர்கணையாற் றுண்டித்து மார்பிற்
கவசத்தை யோர்கணையாற் காதி—யவசம்
படமகவான் மேலேழ் பகழி தொடுத்தான்
திடவிடையோ னின்றருஞ்சேய் (சு)

அந்தக் கணைபட் டமரர்கோன் வீழ்தலுமே
கந்தக் கடவுடனைக் காய்ந்தமரர்—வந்திதிர்ந்து
பாங்காய் வளைந்து பரவிப் பொருதார்பின்
நீங்காய் விளைவதுன்னர் தேர்ந்து. (கூ)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லை யுமைமைந்தன்
கைவண்ண விற்குனித்துக் காய்கணைநான்—கைவருணன்
மேற்றொடுத்தே யன்னவரை வீட்டியையந்தம் பாற்சமன்ற
னுற்ற லடக்கினு னுக்கு. (ஈ)

ஓர்கணையாற் றிங்களையு மொன்றிரண்டென் றேபகருங்
கூர்கணையாற் பானுவையுங் கூறிரண்டு—வார்கணையால்
வாயுவையு மூன்று வயக்கணையால் வீரஞ்சொல்
தேயுவையும் வீட்டிநின்ருன் சேய் (எ)

ஆங்குநின்ரு ரேவருமே யைய னிகலெனக்கி
யீங்குநின்ரு லேவரையு மேயடுமென்—றேறங்கியே
சிம்புள் வரக்கண்ட சிங்கமென வோடிவுட்கி
வெம்புள் ளயர்ந்திருந்தார் வேர்த்து. (அ)

இரியு மிமையோ ரியலெனக்கி யென்று
சொரிகதிர்நி லாவைத தூரக்கும்—பரிசேபோ
லாடுங் குகன்ரு னவனரத் தரந்தண்டர்
கூடுங் களத்தினின்ரு ன் கூர்ந்து. (கூ)

டோரா தவரிற் புரிந்து சிலர்வீழ
நேரா துடையண்டர் நீங்கவிக—லாராத்
தனியோர்வில் லேந்திநின்ரு ன் சங்கார காலத்
தனியீ சனெனிகர்த்தான் ரூன். (கூ)

போரதனி லும்பர்ப் புறங்கண்டோன் மேவுழியாழ்
நாரதனச் செய்கைகண்டு நற்குருவின்—சாரெய்தி
யுற்றவெலாங் கூற வொளிராசன் கேட்டழீ இ
யிற்றதுவிண் வாழ்வென்ரு னின்று. (நிக)

என்றஞருற் றேகி யினன்மதிவா ஞர்க்கிறைவன்
மன்றிசையி லார்தலேவர் மல்காிமுன்—பொன றலுற்ற
போர்க்களத்திற் பொன்ஞென் புகுந்தனனன் போடுகண்டா
ஞர்க்குமுயி ரில்லாத வாறு. (நிஉ)

அங்கண் முருகேச ஞடும் வியப்பினேயே
யங்கண் விசும்புறைவோ ராசான்றன்—னங்க
ணிலவக்கண் டேர்கொ ணிமலன்ரு ளாரன்
புலவத் திதித்தறைவா ஞென்று. (நிஈ)

தாரகநா மத்தன் றயங்குசிங்க மாமுகத்தன்
சூரபன்ம ஞமவுணர் சூழ்ந்தொறுப்பத்—தேரும்
வரையிலஞ செய்திமக வான்பதிவிட் டம்பொன்
வரையின் மறைந்துறைந்தான் வந்து. (நிச)

அன்ஞ னினதா ளடைந்துநினைக் கொண்டிடர்செ
யொன்ஞ ருயிர்தொலேத் தொப்பிலா—மன்ஞள்கை
தன்னதாக் கொண்டு தலேவன்ரு ஞகவுமே
யுன்னினன்வே றுன்ஞ ஹுளத்து (நிடி)

பல்காற் றவமே பயின்றுமிக வாடிஞ
ஞெல்காச் சரவணத்துன் ஹுற்பவங்கண்—டல்கா
வுவகையுற்ரு னெம்பெருமா ஹுன்ரெழும்பு செய்வான்
றவறிலனின் மாண்புணரான் ரூன். (நிசு)

நத்தனய ஞகியோர் நாடி யறியொணு
வத்தனு மம்மையு மன்னரையுள்—சித்தருமே
யல்லதுநின் ஞட லறியுந் திறத்தினரார்
வல்லமோ சிற்றுணர்வோ மற்று. (நிஎ)

ஆகையான் விண்ணேஞர்க் கரையனுணர் வின்மையா
லோகையிற்போர் நின்ஞே டெஞற்றிஞன்—வாகையினீ
தண்டமே செய்தையது தக்கதே யாமிகல்செய்
தண்டருமற் ரூராவி யங்கு. (நிஅ)

நலத்தினிலீன் ரேரே நவைசெய் சிறுரை
யலேக்கினளிப் பாரா ரவுணர்—குலத்தை
யொறுத்தருள்வா யென்றுனதா ளுள்வார் பிழையைப்
பொறுத்தருள்வா யன்பு புரிந்து. (நிகூ)

அன்னே ரெழுவா னருளென் றிறைஞ்சியே
பொன்னேன் புகலவருட் புன்முறுவன்—முன்னேன்செய்
தன்னவரை யெல்லா மடல்கொள் களிற்றேடு
மன்னி யெழவருள்வான் வாய்ந்து. (சுo)

சேர்ந்த னெழுப்புதலும் தேவர்கோன் மாதிரத்தா
ரோந்த லிமையோர்மற் றேவருமே—தாந்தமா
லுன்ன மதின்மெய் யுணர்வுறமுன் செய்கையுணர்ந்
தென்னசெய்தா மென்றெழுந்தா ரீண்டு. (சுக)

கூழ்ந்தார் கவன்ஞர் கலங்கினு ருள்ளம்
புலர்ந்தா ரிரங்கினர் போத—வுலந்தார்
தமையு மிகழ்ந்தார் தனிவிடமுண் டார்போ
லமையும் பொலிவிகந்தா ரங்கு. (சுஉ)

தூஞ்சியெழு மன்னேர் துதிகுமர னுடலேக்கண்
டஞ்சரணந் தாழ்ந்திறைஞ்சி யத்தகம—மஞ்சமருங்
கந்தகம வெந்தைதக கங்கையொடு மங்கையுமை
மைந்தகம வென்றறைந்தார் வந்து. (சுங)

அன்போ டெழுந்தவரிவ் வாறு புகழ்ந்துமனத்
துன்போடு மெய்நடுங்குந் தோற்றகண்—டின்போத
லின்னலுநீர் நீவி ரெனக்கருணை செய்திடலு
மன்னரச்ச நீங்கினு ராங்கு. (சுச)

நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசந் தனையடைந்த
தக்கன் மகத்திலவி தானுண்ட—மிக்கபவ
மின்னு மகன்றிலே மீதிருக்கப் போர்புரிந்து
பின்னுமகம் பெற்றேம் பெரிது. (சுஙி)

அன்னதனுக் காயதண்ட மாற்றி யதுதொலைத்தாய்
நின்னருட்கு வேறே நிகருண்டோ—முன்னவனே
பேதை படியோம் பிழைபொறுத்தி யென்னவன்பி
னோதை யுறத்தொழுதா ருற்று. (சுசு)

உமைசே யவையோர்ந் தொருசே யெனவே
நமைநீர் பொருதீர் நமதே—ரமைமொய்ம்பு
மோருயர்வு மின்னு மூணர்வான் றெரிந்துமென
மோருருவ மெய்தினு னுற்று. (சுஎ)

ஒண்டிக் குலகுகிரி யோதநீர் நேமிவரை
யண்டமெற்றும் வேறுதிரி பாகியுள்ள—வண்டநிரை
யாயவமல் லாவுயிரு மாய்பொருளு மாமூவர்
மேயவரு வொன்றெடுத்தான் வேள். (சுஅ)

மண்பா தலமொளிர்தாண் மாதிரவெற் பேண்மிகுதோள்
விண்பான் முடிசுடர்கண் மெய்ந்நெற்—பண்பாரும்
வேதம்மணி வாயுணர்வு மென்செவிபக் கம்மயண்மா
லேதுளமா தீசஸ்மி தே. (சுக)

பேருருவங் கொண்டு பிறங்குமுரு கேசனுற
யாருமிறம் பூதிவிதஞ் றேதீதியிமை—யோருமண்டர்
கோனுமிசை நோக்கினர்மெய்க் கூறமுற்று மேகாணுர்
சானுவள வேகண்டார் தாம். (எo)

சேண்புவன மூற்றுங் திகழ்சிற் பரவெம்முன்
மாண்புறநீ கொண்ட வடிவுதனை—காண்புறயாம்
காட்டியருள் கென்னக் கவின்மூற் றுருக்காட்டக்
கோட்டினின்றோர் கண்டுவந்தார் கூர்ந்து. (எக)

அன்ஞ ணுநவமெல்லா மாரருளி னேச்கியண்டம்
மூன்ஞ ருயிர்யாவு முச்சொழிற் து—மன்ஞலா
சேருருவர் விண்ணுளா ரின்னே ரிருக்கவே
யோருருவிற் கண்டா ருவந்து (எஉ)

தேர்ந்திலமிக் காள்காறுங் செப்புநீ யில்லாமா
யார்ந்தகன்மை நீ புணர்த்த வாங்குணாங்தோர்—தீர்ந்தபொரு
ணின்வடிவ மன்றி நினைக்கவும்வே றுண்டுகொலா
மன்வடிவாய் நின்ற வர. (எங)

பூவிலயன் றுஞ்சவரி பொங்காழி யிற்றுஞ்ச
மேவகந்தை நீங்க விழிப்பாலன்—ரூவிலண்டப்
பூணர மாவடிவிற் பூண்டதன்மை நின்னுருவிற்
காணரக் கண்டீடங் களித்து. (எச)

திருமன் னயனெடமர் செய்தகிலத் தோடு
மொருவ ரொருவரையுண் டுந்தி—யிருமுகத்தார்
றந்தமர்செய் காலத் தயங்குரு நீ கொண்டதுசா
னிந்தவுரு விற்கியைந்த தில். (எடி)

ஆசலினெங் கோனீ வருவுருவாப் மன்னேக
நாதனே யாகு நலிவெமக்கும்—போதவஞ்செய்
வெஞ்சூர் தடிந்தெம்மை விண்மே லிருத்துதற்கோ
மஞ்சூர்செய் போலணைந்தாய் வந்து. (எசு)

மெய்யுருவிற் காங்கோர் விளங்கிடனு யுற்றவுன்றன்
செய்யவுருக் கண்டு சிறந்தனங்கா—ணைய
வெருக்கெ ளடியமுய்ய வித்தகமாந் தெல்லே
யுருக்கொண் டளித்தியென்ரு ருற்று. (எஎ)

என்னவிவை கூறுதலு மெங்கோ னருளாலவ்வான்
மன்னுருநீத் தாறுமுக வானவனுய்—முன்னவே
தொல்லைவடி வத்தோடுந் தோன்றத் தொழுதிறையோ
னெல்லையி னேதுவா னென்று. (எஅ)

அற்றநிலை தாவாத சூரன் முதலாய
பற்றலரைக் கொன்றும் பருமயா னு—மறறமற
றின்றேவல் செய்யவென்வின் னீளரசு நல்கெந்தா
யென்றே யுரைத்தா னெடுத்து. (எக)

இந்திரனே நோக்கிநகைத் தெம்பெருமா னீநமக்குத்
தந்தைதொல்சீர் நாமுந் தருதுநினக்—கந்தாந்தீர்
நீர்படைக ளாகநா நீள்படைகட் கோர்பதியாய்ச்
சூர்கிளையை மாய்த்துமென்றான் சூழ்ந்து (அ0)

காந்தளந்தார் வேய்சேய் கனிந்தினைய கூறவிய
வேந்த னவைகேளா வீறலவுணர்—வீந்துமடி
மாத்திருவி னேடுபெற்ற வன்போல வானவரோ
டேத்திமகிழ் வுற்று னினிது. (அக)

ஆறுமுகத் தேவை யமரர்கோ னெங்கியெந்தாய்
கூறுமண்டத் துன்னுற் குலவுபொருண்—மாறுகொண்டு
நின்றவற்றை மூன்போ னிறுத்தி யெனக்களித்தான்
குன்றுதொறு மாடுங் குகன். (அஉ)

இத்தகைய வண்டத்தி லெம்மிற் பிறழ்ந்தவெல்லா
மத்தகையே யாகவென்று னேயனவை—தத்தநிலை
முன்போ லிருக்கு முறையுணர்ந்தே யந்தார்முற்
றன்போடு நோக்கிநின்று ராங்கு. (அங)

அப்போது போதிதாழ்ந் தாண்டகைவ ணின்மலர்த்தாள்
கைப்போது கொண்டிறைஞ்சக் கததவருஎளிப்போது
செய்தியென நன்றென்று சேயநடந்து கையினிசார்
பெய்துவரை புக்கா னினிது. (அச)

ஏந்தலிமை யோரொன்றி யேத்திமகிழ் வெய்தியங்கோன்
சேந்தன்பின் சென்றே சிலம்பிலுற்றார்—சாந்தமனச்
சான மணிவரையிற் சண்முகதேதான் மேவவும்பர்
தேவன்முள் பூசிப்பார் தேர்ந்து. (அடு)

அவ்வேலைக் கம்மியனே யண்டர்கோன் முன்னவன்ஞ
னைவ்வேலை யான்செய்வி தென்றிறைஞச்—செவ்வேட்கூ
ந்த நகரி னனிசிறப்ப மந்திரமொன்
றிந்தவயி னல்கென்று னின்று. (அசு)

ஆதித் தரையுருக்கி யாற்றியபோ லொண்மணியார்
சோதித் திருக்கோயில் சூழ்சகியிற்செய்—தோதியல்கொள்
பொற்சிகரி நாப்பண் புனைவர்கோ னன்கமைத்தா
னற்செருகிம் மாத்தனமொன் றங்கு. (அஎ)

அந்தவெல்லை தன்னி லமரர்கோ னேவப்போய்ச்
சந்தமலர் வானீர் தழீற்புகைமுன்—றந்துநிற்பப்
போற்றிருக்குங் காணப் புனிதனையிக் கோயிலினீ
வீற்றிருக்க வென்றுன்விண் வேந்து. (அஅ)

புந்திமகிழ்ந் தண்டரெலாம் போற்றத் தளியுளரி
விந்தைபெறு பீடமேல் வீற்றிருந்தான்—கந்தவேள்
விஞ்சமர ராங்கு விதிமுறைவா னீத்தத் து
மஞ்சனநன் காட்டினர் வந்து. (அக)

பொம்மென் றுகில்சூழ்ந்து பூஞ்சந்த மட்டிதது
மன்கலன்கள் சாத்தி மருமலர்த்தார்—நன்கணிந்து
மேவித்தூ பந்தீபம் வேறுளவக்தேவாதி
தேவற்கிட் டார்ச்சித்தார் தேர்ந்து. (கo)

வந்தனைசெய் தண்டர் வழுத்தலுமாங் குக்காரந்து
கந்தவேள் சென்றுன் கயிலையின்க—ணந்த
வமையத் திமையவர்க ளற்புதத்தி னேடச்
சமையவரை நீங்கினர் சேர்ந்து. (கக)

மருந்தனைய வின்சொலுமை மைந்த னினையோன்
றிருந்தமர் தாம்பூசை செய்யப்—பொருந்தலினு
லந்தவரை தன்னே யன்றதொட்டி யாவருமே
கந்தவரை யென்றறைவர் காண். (கஉ)

மான்மலையை தீர்ந்து மனுவதியுற் றுனமரர்
வான்மருவு மவ்வவர்தம் வாழ்க்கைபெற்றுரா—மேன்மைபெறு
மங்கையிலை மேயருக னண்வீரர் பாரிடர்பாற்
றங்கவவண் வைகினன் றுன். (கங)

திருவிளையாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூடுஉ

தகரேறு படலம்.

வெள்ளிவரை மீது விசாகன் விளையாட
தெள்ளிமையோர் சிந்திக்கச் செய்கால்—யொள்ளியநற்
பூதமா தேவன் புகழ்யாழில் வைத்திசைக்கு
நாதனேர் வேள்விகண்டா னன்கு. (க)

மாதவத்தோர் தங்கண் மனங்களிப்ப வந்தணர்கள்
வேத விதிப்படிசெய் வேள்வியிலே—தூதிற்
புகையோட வானிற் புலவாவி கொள்ளச்
சிகையோ டெழுந்ததுசெந் தீ. (உ)

மந்தணமா வார்ப்பு மறையா கமவார்ப்பு
மந்தணர்த மார்ப்பு மடங்கவே—விந்தச்
சிகரவரை யென்னமகத் தீயினின் றண்டந்
தகரமுழங் கிற்றேர் தகர். (ங)

அந்த வொலிகேட் டனல்வேங் திவர்ந்துவரும்
வெந்தறுகண் மேடம் வெருண்டோட—விந்திரனூர்
வெண்கரியே யாதி விளம்புந் திறலாகை
யெண்கரியுஞ் சாய்ந்த விரிந்து. (ச)

விண்ணுலகிற் பாயும் விரைவி லவணிருந்து
மண்ணுலகிற் பாயு மறுத்தாகர்—நண்ணுலகிற்
பாயும் படிவமலை பன்னிறந்தீ யோசையுரு
மேயும் படிநின்ற யாடு. (ஞ)

விசையான் மடிந்தாரெண் வீந்தா ரிடிநே
ரிசையான் மடிந்தா ரிலக்க—மிசையார்வண்
கோட்டான் மடிந்தார்பல் கோடிக்கு மேலுற்ற
ராட்டான் மடிந்தா ரளபு. (ட)

அந்தகரைக் கண்டளவி லாவி தளர்வதுபோ
லந்தகரைக் கண்டமர ரச்சமுறீ இ—யிந்தவிடர்க்
கெங்கே புகலிடமென் றெண்ணி யிருங்கயிலை
யங்கே யடைந்தா ரயர்ந்து. (எ)

அவ்வேளை வீரர்தூ ரூயிரவர் சூழநின்ற
செவ்வேளை நோக்கியிதச் சேயுகந்த—செவ்வே
விளையாட்டின் செய்கைபோல் வீப்பனிட ரூறு
விளையாட்டின் றீய விறல். (அ)

என்னநினைந் தன்னு னிணையடியிற் ரழ்ந்தெழீஇ
யின்னிசையாழ் வல்லோ னிமையவரோ—டென்னிகிற்க
மாதவத்தீர் நீலிரிவண் வந்தவா வென்னென்ரூன்
போதவத்து வாளேன் புரிந்து. (கூ)

யாழ்முனிவன் யாகத்தில் யாடு பிறந்துலகைப்
பாழ்செய்த வாறு பகர்ந்துபின்னவ்—வேழகத்தி
னூற்ற லடக்கியிட்டி யாற்ற ருடியென்ரூர்
போற்று தவத்தோர் புகழ்ந்து. (கo)

வீக்கியநற் குற்றுடைவாள் வீரமா மொய்ம்பினனே
நோக்கியும்பர் தந்துயர நோயறவே—தாக்கியமா
வத்தகரைப் பற்றி யடைதியென்ரூன் பற்றற்ற
வித்தகரைக் காத்தருள்செவ் வேள். (கக)

அன்னு னறுமுகத்தோ னங்கமலத் தாள்போற்றி
யுன்னு விடைபெறீஇ யோர்நொடியின்—முன்னுக
மும்மை யுலகு முறையே தருவிஞ
னம்மைவிழி யுற்றே யணைந்து. (கஉ)

கேட்டைக்கொ ணைஞ்சிற் கிளர்கேழ் திருகுபுரி
கோட்டைப் பிடித்துக் கொடுவந்தி—யாட்டையங்கை
மூந்நாலுஞ் சீர்கொண் முகமாறுங் கொண்டபிரான்
முன்னுல் விடுத்தனன்றிண் மொய்ம்பு. (கங)

ஆட்ட மொழிந்தந்த வாடுகிரப வாளேர்கள்
வாட்ட மொழிந்ததென வாழ்த்திநுத—ஞட்டங்கொள்
காமாரி யீன்ற கடவுண் மகிழ்பூப்பப்
பூமாரி பெய்தார் புரிந்து. (கச)

விரியாக மப்பொருளாம் வித்தகனே யாங்கள்
புரியாக மேவாட்டைப் பொற்பார்—பரியாக
வூர்தியென நாரதன்முன் னும்பர் தொழுவதைச்சே
யூர்தியென வூர்ந்தா னுகந்து. (கஞ)

தகரோறு படலம் மூற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூகூ.

அயனைச் சிறைபுரி படலம்.

திகரே பரியாச் சகமுழுது மூர்ந்து
புகரே பரியாப் புலவ—னிகரேயில்
வெள்ளிவெற்பின் மன்றின் மிளிர்சிகரிமேலிருந்தா
னுள்ளியதிண் வீரரொடு முற்று. (க)

அல்லாருங் கந்தாத்தா ரம்மானைச் சேவிப்போ
ரெல்லாருந் தன்னை யிறைஞ்சியே—செல்லாநிற்
கின்றபக லோர்பகலிற் கேழ்கிளர்செங் தாமரைவாழ்
மன்றருக்கிற் செல்வான் மகிழ்ந்து (உ)

கரமா முளான்காக்குங் கையினின் றேகும்
வரமா மலர்கிசைவாழ் வானைப்—பிரமா
வருதியென வண்ணன் வரவிருக்க வென்றூன்
சுருதியெலாங் கண்டோன் சுதன். (ங)

பணியா தயன்பரசும் பான்மை தெரிந்துன்
பணியா தெனப்படைப்பென் பான்பொற்—பணியார்
மறைவருமோ வென்ன வருமென்ன வேயொன்
றறைதியென்ரு னெனுக ளாசு. (ச)

போத னெனப்புலவர் போற்றுவோன் மூவகையா
நாத முறக்குடிலே நன்கிசைத்து—வேத
முறையே நவில முருகவே ணிற்றி
யறையே லெனமருண்டா னங்கு. (ஞ)

ஓமென் னெழுத்திற் குரையா தெனவினவத்
தேமென் மலர்க்கிழவன் றேர்ந்திலனே—தாமனிப்ப
நான்கு தலேவாய் நனிகுலுங்கக் குட்டினான்
வான்கு தலேவாய் மகவு. (சு)

மறையாக மஞ்சார் மலர்க்கழலாற் போதி
லுறையா ரணனே யுதைத்துச்—சிறையாகக்
காலிற் றளையிட்டுக் கந்தவெற்பி லேவைத்தான்
சேலிற் றிகழ்கணுமை சேய். (ஏ)

தாரகமா வான்யாவன் சம்பு வெனவவன்வேய்
தாரகமா நின்றுகொன்ற தான்காட்ட—வோருகிலா
ஞனவமேற் கொண்டா ரறிந்துணரற் பாலதோ
மானவர்மேற் கொண்டோர் வது. (அ)

வரைமாது சேய்வினவு வான்சொற் கிறைதா
னுரைமாது நாவிருந்து மொன்றுங்—கரையாம
லுமனென வுற்றனனே லுந்திவந்தோ னுல்கற்றும்
யாமென் றுரைப்பீர் ரெவர். (கூ)

கரதலமோர் நாலுங் கரகமணி மாலை
வரத மபயம் வயங்கச்—சிரதலமொன்
றேறுங்குமுரு வத்தோ டிலகுயிரெல் லாம்படைத்தா
னுங்குவிதி போல்வே ளமர்ந்து. (கூ)

அஞ்சிறைய வன்னத் தயனென்பா னவ்வுரையில்
வெஞ்சிறையின் மேவ விதிசெய்தான்—மஞ்சிறையோன்
மைத்தமிடற் றூனே வணங்கமர ருண்ணடுங்காத்
தத்தமிடஞ் சார்ந்தார் தணந்து. (கூ)

அயனைச் சிறைபுரி படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூஎஅ

அயனைச் சிறைநீக்கு படலம்.

பன்னளிவ் வாறு படைப்புமைசேய் செய்காலை
முன்னவன் மறையின் முதற்பொருளே —யுன்னுன்றன்
வன்னி களங்கனைய வானோர் முனிவரையே
யுன்னினனே மாயோ னுகந்து. (கூ)

விரகினுந்தி பூத்தோன் விழைந்தவணஞ் சித்த
ருரக ரியக்க ருவண—ரிருசுடர்கள்
காந்தருவ ரட்டவசுக் கள்வித்தி யாதரர்கள்
போந்தனர்க ளொன்றுய்ப் பொலிந்து. (உ)

ஒன்பான் பிரமர்க ளொன்பான்கோள் கீர்த்திமிகு
தென்பான் மலயத் தெருண்முனிமுன்—னன்பா
ரகலிடமா வானவரோ டண்மினன்மால் யார்க்கும்
புகலிடமாங் கைலைப் பொருப்பு. (ங)

அந்தமிலை காக்கு மருணந்தி வானவரை
முந்தமிலை கேண்முன்முறையுய்ப்ப—நந்தமனார்
பொன்னின்றுள் போற்றநீர் புந்திதளர்ந்திங்குவந்த
தென்னென்றுன் றேவர்க் கிறை. (சு)

செங்கண்மால் வீழ்ந்திறைஞ்சிச் செப்புவா னின்மதலை
யங்கண்மா ஞாலமெலா மடக்குதொழிற்—புங்கவனே
யோமன் பொருள்வினவி யோர்சிறையிட் டாகுகின் மன்
காமுறீஇ வந்துமன்று னன்கு. (கி)

அந்த மொழிகேட் டரனறியான் போலிருப்ப,
நந்தமருங் கையா னனியிறைஞ்சி—யெந்தையே
பூக்கமலத் தானைப் பொருவில் சிறையினின்று
நீக்கவரு ளென்று னினைந்து.

பரிந்குகின்ற நந்திகனைப் பார்த்தெழில்வேண் மாட்டணுகி
யோங்கு கிறைகின் றுளகதீத—சேங்கயனை
விட்டுவிடச் சொன்னமன மிமவி யறைதியென்றான்
கட்டுவிடப் பாப்பனியான் காண். (எ)

மின்னுருவ வேணிநதி மேன்மதியந் தோணியினூர்
பொன்னுரு மேனியன்றாள் போற்றிநந்தி—தென்னுரு
மோதனத்தை நேர்ப லுமைமைந்தன் வாழ்கந்த
மாதனத்தைச் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (அ)

ஐயன் புகன்றமொழி யாறுமுகன் றாளிறைஞ்சி
மெய்யன் புடைநந்தி மேவியுரை—செய்யவே
நிற்றியே னின்னைவைப்பே னீள்சிறையி லென்றனன்வாய்
பற்றியே சென்றான் பணிந்து. (கூ)

ஆறுமுகங் கொண்டோ னயனவிடே மென்றமொழி
யேறுமுகங் கொண்டோ னியம்பவே—நீறுமெய்யின்
மாணிக்க வெற்பினிலா மன்னி யெறிப்பதொக்கும்
வேணிக்க மன்னுணர்ந்தான் வேட்டு (கூ)

வெள்ளிவரை நேர்விடையின் மேவி வரும்பானைத்
தெள்ளிமையோர் போற்றுஞ் சிகரிவா—யொள்ளியவேள்
நேர்கொண் டிறைஞ்சி நிமலவிவண் வந்தெனென்னை
சூர்வின் வினவினு னுங்கு. (கக)

குண்டிகையான் றன்னைக் கொடியசிறை யிட்டனையென்
றெண்டிகையர் வேண்ட விரங்கிமணிக்—கண்டிகையான்
காப்புவிட வந்ததுவே காரியமா மென்றனன்றீப்
பாப்புவிட முண்டான் பரிந்து. (கஉ)

வேதப் பொருளுணரான் வேதனெனப் பேர்பெற்றான்
போதச் செருக்கும் பொருந்தினை—ஞதகினைச்
சேவித்துந் தன்னகந்தை தீருகிலான் யாவரையும்
பாவித்தும் பாரான் பரிந்து. (கஊ

அன்ன செயலி னையனைச் சிறையினினின்
றென்ன வுதைவிடலா மெந்தையே—யென்னவெதிர்
நின்று தொழுதா னினைப்பவர்த நெஞ்சிலெஞ்சு
சுன்றுதொறு மாடுங் குகன். (கச)

உந்திவந்தோன் றன்னை யுறுசிறையி னீக்கங்பா
னந்தி தனைவிடுத்து நாமுரைத்து—மைந்தநீ
யெண்ணிலேயே யென்னை யெனச்சினந்தான் போலிருந்தா
ணுண்ணிலை யன்பீச ணுகந்து. (கஞ)

தன்சிறையி னின்றிடுமோர் சாரதனை யேவியே
வன்சிறையி னின்று மலரோனைச்—செஞ்சடை
நம்முன் கொணர்தியென்ரு ஞகர்களிகூர்ந்தார்
தெம்மு னையாவருஞ் சேய். (கசு)

சாரதன்கொண் டுய்க்கவெழிற் சண்முகனைக் கணடிறைஞ்சிப்
பாரதிசே ளீசற் பணிந்துவெள்கி—நேரினிற்பப்
போத வருந்தினைகொல் போதவென்ரு ரீதுறுதற்
போதமற்ரோர் புந்தியிருப் போன். (கஎ)

ஐயநின் மைந்த னருஞ்சிறைபில் வைத்தமையால்
வெய்யதா மென்னகந்தை வீந்ததெனப்—பையவம்
பூண்டா னினதன்பு போயே யொழிந்ததென்ரு
னேண்டாங் குலசுக் கெலாம். (கஅ)

போதமே லிட்டுத்தற் போத மொழிதரவே
வேத மெடுத்து விளம்பவே—போதநீ
நின்பணிகொ ளென்றருளி நின்மகவைத் தானழைத்தா
னென்பணிகொ ளீச னினைது. (கசு)

சிங்கவா னற்குழையார் சம்புமணி யாசனத்தார்ந்
தங்கவான் மீதிருத்தி யார்மகவைத்—துங்கவான்
ரூகத்து மெய்ப்பொருளைத் தான்வினவச் சாற்றுவா
னேரகத்து மேயோ னெடுத்து. (உ ஏ)

அந்நா ளகிலநல் கன்னைக் கருள்பொருளைப்
பன்னு வுரைக்கப் படுங்கொலோ—வென்னு
விரைக்கலா ரத்தன் விளம்பமறை யீச
னுரைக்கலா மென்ரு ணுகந்து. (உக)

உணர்பொருளுந் தானு யுணர்த்துவனுந் தானு
யுணர்பவனுந் தானு மொருத்த—னுணர்கிலன்றோன்
மந்திரமா மெய்ப்பொருள்சேய் வாய்மலரக் கேட்டுகந்தான்
தந்திரமா மென்குதலை தான். (உ உ)

மைமந்தனவில் போத மழலைக் கருள்புரியாச்
சந்தநறும் பூங்கொன்றைத் தாமத்தோ—னிந்தையில்சீர்ப்
பூத சுணங்கள் புடைசூழ நால்வகையாம்
வேத முழங்கநின்றான் வேட்டு. (உக)

அரவென் றமரர்குழா மார்ப்பவிடி போலக்
தரதங் துமிமுழங்கத் தாவில்—புரகையான்
வென்றான் விமிரவனமால் வெள்ளேற்றின் மேலேறிச்
சென்றான் கயிலைச் சிலம்பு. (உச)

தேனேரும் பூவினன்முற் றேவர் தொகுதியுட
னேனேரு நம்போற்றிசெய் தேகவே—வானே
டருந்தா முகில்சூழ்ந் சமர்கந்த வெற்பி
லிருந்தான் குறிஞ்சிக் கிறை. (உடி)

ஓரற் கரிய வுமைகேள்வ னீன்றபிரா
னேரற் கடனெடுநீ ருண்டமுனிக்— கோரக்
காத்தின் பொருளுங் கரைந்திறைவ னூலு
முரத்தி னவின்ரு னுவந்து. (உசு)

அயனைச் சிறைநீக்கு படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா கஅஅச

விடைபெறு படலம்.

அன்னபோ தம்மா லருள்கன் னியரிருவர்
துன்னு வனப்புமிக்கார் சுந்தரியோ—டின்னமுத
வல்லியிவர் சேய்தோண் மருவத் தவம்புரிந்தா
லொல்லுஞ் சரவணத்தி லுற்று. (க)

எங்கோன் குமர னிருகன்னி மாருநோற்
றங்கே யிருப்பதுன்னி யாங்குநின்று—செங்கேழ்
சரவணத்தன் கண்போற் கமல மலருஞ்
சரவணத்தீற் சார்ந்தான் றனித்து. (உ)

கந்தவேள் போதலுமக் கன்னியரஞ் சித்தநிப்ப
நுந்தம் விழைவென் னுவறிரென—நந்தமர்கை
மாசர் தொழுதெமைநீ மன்றலிழைத் தேமருவ
நாததவஞ் செய்துமென்ரூர் நன்கு. (ங)

அங்கவுரை கேட்டளவி லாறுமுகக் கோமான்சீர்
பொங்கவரை நோக்கிப் புகல்வானேர்—தங்கமுத
வல்லி மகவான் மகளாய் வளர்ந்தனையாய்
கொல்ல விருத்தியென்ரு னுற்று. (ச)

சுந்தரிப்பேர் மேவினோயா டொல்புவியின் மாமுனிதன்
பந்தனையாய் வேடர்தம் பாலமர்தி—முந்தநீ
ரங்குவளீர் காலையா மண்ணிமன்ற னீர்மையா
லுங்கடமைச் சேர்ந்துமென்ரு னுற்று (சூ)

கன்னியர்தாழ்ந் தேதத்திக் களித்தே னெர்பின்ன
ரின்னமுத வல்லிபென்பா னிந்திரன்முன்—றுன்னிய
மன்மகவா யுன்னின் வருபேர் திரன்மகள்யா
னின்மகள்போற் றெந்தையென்ரு ணீ. (சு)

பொன்றனிவெற் புற்ரேன் புதல்வி சனகேக்கி
யென்றனையே யின்றயா யிங்குவரு—கென்றிசைத்தும்
பன்முன் றனுது பரூஉத்தாண் மாக்களிற்றைத்
தன்முன் வரவிளித்தான் ரூன். (எ)

வந்தமத மாவைமக வாளேக்கியான்பெற்ற
விந்த மகளே யெடுத்துப்போய்ப்—பந்தமுறப்
போற்றுதிநீ ரூண்டெனனப்பின் பொன்மகளைத் தன்கந்த
மேற்றியன்பி னேகிற் றிபம். (அ)

மாதுகன்னி தன்னை மனைவதியிற் கொண்டுபோய்ப்
போதகமே யன்பிலெடு போற்றிடுமவ்—வேதுவிளை
லோதுதெய்வ யானேயண வோர்பெயர்பெற் ரூங்கிருந்தா
ணைதன்செவ் வேளை நவின்று. (கூ)

சொன்னுட்டின் புய்த்தணைருஞ் சுந்தரிசேய் சொற்றபடி
பொன்னுட்டின் மேலாம் புகழ்த்தொண்டை—நன்னுட்டின்
மன்வள்ளி மால்வரையில் வாழுஞ் சிவமுனிவன்
றன்மகளா வான்படர்ந்தா டான். (கஂ)

மடமங்கை யர்க்கு வரநல்கிக் கந்தத்
தடவனையிற் போயிருந்தான் சார்முக்—கடவுளரா
யூனு யுடலா யுயிராய்மற் றுள்ளவெலாந்
தானுய்த் தயங்குகுகன் ரூன். (கக)

கந்தமலை நின்றேகிக் காங்கயனம் மானையிடைத்
தந்தமலை தன்னையன்பிற் ரூழ்ந்திறைஞ்ச—விந்தமலை
பொன்ரூப் புகழ்வீரர் பூதர் புடைசூழச்
சென்ரூன் கைலைச் சிலம்பு. (கஉ)

அங்க னடைந்திறைஞ்சி யம்மையப்பர் தம்மினடு
வெங்கள் பெருமா னினிதிருந்தான்—புங்கவர்தீர்
றங்குறையெ லாஞ்சொலிப்போ தன்கண் ணனேமுன்கொண்
டங்கயிலை யெய்தினு ரண்டு. (கங)

அன்ன ரடையு மமையத் தமல னெழிற்
பொன்ன லயமுறையே போற்றுநந்தி—யென்னுத
னின்மி னெனத்தடுப்ப நெட்டுயிர்ப்புற் றின்னலொடு
முன்மின் றலைநின்றூர் மொய்த்து. (கச)

பல்பகலங் சுற்றுநின்ற பண்ணவர்நா நந்தியிடம்
புல்சுருந் துயருரைத்துப் போற்றவன்ஞன்—மல்லரன்பா
னுங்குறைதீர் கிற்பா னுவன்று வருமளவு
மிகுறைதீ ரென்று னினிது. (கஞ)

போனநந்தி தேவன் புராரி சனைத்தொழுது
வானவர்கோன் மான்முதலோர் மன்சடையாய்—தானமுற்று
ரென்னவவ ரேவுரையு மெம்முன் கொணர்திபென
மன்னவரை வம்மினென்றான் வந்து. (கசு)

மன்னந்தி தேவன்சொன் மாற்றமுணர்ந் தேவருமே
மின்னந்தி வண்ண விமலனெழிற்—பொன்னி
னடிமுறையே தாழ்ந்தா ரதற்குள் வலாரி
கடிதி னறைகுவன்புன் கண். (கள)

அம்மையப்ப ளுக வகிலமெலா மீன்றளித்தாய்
மும்மை முரண்சூர் முதலவுணர்—வெம்மையிற்சேய்
மன்னரம்பை மாரிமை யோர் மற்றிவரைவன்சிறையிட்
டின்னலிழைக் கின்று ரெனக்கு (கஅ)

மின்னுதவ மாற்றுழிநீ வந்துகம்பான் மைந்தனெய்து
மன்னவனுன் வெய்ய வுணரைச்செற்—றின்ன
ரெலத்துமென்றி யெந்தையிங்காட் டோன்றலுமிங் குற்று
னலத்துயர்தீர் கில்லே மகத்து. (கக)

துன்னியவெஞ் சூர்முதலா மதொல்பகையைக் கொன்றேயென்
முன்ன முடிக்கவல்ல மொய்ம்பினரார்—பின்னை
யினியா ரொருகவில்வெ னாரைநா னேவுவன்
றனியாய் நினையன்றித் தான். (உ ஂ)

தீதை யகற்றவுநற் செல்வ மளிக்கவுநீ
தாதையரே யன்றித் தனயருக்கா—ராதலினீ
யெம்மை யளிப்பா னினைத்தாழ்க் கலையென்றான்
வெம்மைநோய் கொண்டவண்டர் வேந்து. (உக)

மகவான்சொற் கேட்டலும்பொன் வண்ண னினிநீ
ரகநோ யுறலென் றமர்சேய்—முகநோக்கி
மைந்தகே ளொன்று மகிழ்வி னுரைத்துமெனக்
கந்தவேள் கூப்பினனங் கை. (உஉ)

ஆர்பல் லுயிர்கட்கு மல்லல் வீளைத்துவிண்ணே
ரூர்முருக்கித் தீமையிழைத் தன்வலிகொள்—சூர்முதலோ
டங்கீளெ லாந்தடிந்தே யாளுகைதந் திந்திரனுக்
கிங்கடைதி யென்ரு னிறை. (உக)

அன்புறுநற் கந்தவே ளப்பண்யான் செய்வலென
மன்புரத்தை யட்ட மழுவாளி—வன்பு
மூருத்திறலுந் தன்னே ருருத்திரர்க டம்மைக்
கருத்தி னினேந்தான் கடிது. (உச)

பதினே ருருத்திரரும் பாங்குறவன் ஞரைப்
பதினேர் படையாக்கிப் பாலன்—பதினேர்
திருக்கமலக் கையிற் றிகழ வளித்தா
னிருக்கமல மூர்த்தி யினிது. (உடு)

மன்னு முருத்திரர்கண் மன்றே மரங்கொடிவாள்
கொண்குலிசங் கோலங் குசமணிபூ—மின்கமலந்
தண்ட மெறழ்வி றனிமழுவு மாக வே
கொண்டனன்செங் கையிற் குகன். (உசு)

ஆங்கிறைபின் னேவின்மூ தண்டத்தைம் பூதத்தோ
போங்குயிரெ லாமுடிப்ப துய்க்கினவர்—வாங்குவர
மங்கமுயிர் யாவுமுண்ப தாரெப் படைக்குமன்ஞஞ்
செங்கதிர்வே லங்கைதந்தான் சேய்க்கு. (உஎ)

பின்னர்ப் பிரான்பாற் பிரிவின்றி யேவினைசெய்
தன்னிலக்கத் தொன்பா னுறுமகர் நீர்—முன்னவனுஞ்
சேய்தனெடு சென்றவுணர்த் தீர்க்குதிரென் ரெண்படைதந்
தாய்படையாத் தந்தா னவர்க்கு. (உஅ)

நாதனதற் பின்னண்ட வாபரண னந்தியுக்ர
ஞேதுசண்டன் றீநயன னுன்கிங்க—ஞதியரை
கோக்கியீ ராயிரமா நோன்பூத வெள்ளமொடு
சேய்க்கணியாச் சென்மினென்ரு ன் றே (உக)

ஐம்பூத வன்மையு மங்கண் பொருள்வலியு
மம்போத ஞதியர்வல் லாண்மையுங்கொள்—செம்பொற்றேர்
வாம்பரிக ணோரிலக்க வாய்ந்ததள மூன்செல்வ
தாம்பரிசொன் றீந்தனன் சேய்க் காங்கு. (ஙo)

இன்னவையெல் லாமுதவி யேகுதிநீ யென்றலுஞ்சே
யன்னேயுமை யோடிறையை யன்பிற்ருழ்ந்—தின்னியெழீஇ
நிற்பவுளத் தோகையினு னேர்தழீஇ யார்வமொடு
தற்பரையின் கைக்கொடுத்தான் சம்பு. (ஙக)

திருதலுமச் சேயைத் தழுவிநின்ற ளேடி
வருமிலக்கத் தொன்பான் வகையார்—பொருபடையாச்
சூழ்வரப்போய்ச் சூர்முதலைச் சுற்றமொடட் டும்புருக்கு
வாழ்வளித்து வாவென்ருண் மாது. (உட)

படைகொண்ட செவ்வேள் பரைதாள் பணிந்து
விடைகொண்டு சென்றனன்பின் வீரர்—மிடைதலைவ
ராரு மிருவ ரடித்தா மரையிறைஞ்சிச்
சேரவிடை கொண்டகன்ருர் சேர்ந்து. (உக)

மன்னயன்மால் வேர்தெந்தாய் மாநீ யெமையளித்தா
யுன்னுகுறை யொன்றுமிலே யுய்ந்தனமென்—றுன்னிருவர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்தெழுநீர் மைந்த னுடனடமி
னென்றுவிடைத் தந்தா னிறை (உஎ)

விடைபெறு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஅக அ

படையெழு படலம்.

விடைகொண் டரியயன்மால் வீண்ணவர் தம்மோ
டிடையி லிளவலொடு மேகிப்—புடையில்
வருகாலை நோக்கி வலவனுப்ப் போய்ச்சே
யொருதே ருகையென்ரு னுற்று. (க)

பன்மா லினைய பணிப்பவளி நேர்ந்துவிண்செல்
பொன்மா ரதமேற் பொருக்கெனப்பாய்ந்—தன்மால்தி
ருந்தையெட்டோ டொன்பதின்ம ருங்குறச்சேய் மூன்பணிந்துய்த்
தெந்தைவரு கென்ரு னிதில். (உ)

திருள்கூர் மருத்திறைஞ்சிச் செப்பினதோர்ந் தெங்கோ
னருள்கூர்ந் தடலவுண ராம்பே—ரிருள்போக
மால்வரைத்தேத் தங்கதிரோன் வந்ததயமாகுவது
போல்வரைத்தே சேறிஞன் போந்து. (ஙட)

கொற்றநெடுந் தேர்மேற் குமர னமர்தலுமே
மற்றவன்றன் னின்னருள்கொள் வன்றிறலோ—ருற்று
மருங்கடைந்தார் மாமுனிவர் வாழ்ஞ ரெவரு
மொருங்குபுடை சூழ்ந்தா ருவந்து. (ச)

ஓதுமினத் தோடவர்தா மோர்ருகனைச் சார்தலுமே
நாதன் கயிலேயின்க ணண்ணியவெம்—பூத
ரனிதவெள் ளத்தோரீ ராயிரவெள் ளத்தர்
புனைதலைவ சேவவுற்ரூர் போந்து. (ஞ)

கதைசூல நேமிமழுக் கைவே லொளிர்வாண்
மூதலெரீக மாதியுங்கொண் மொய்ம்பர்—மதிவகிர்ந்த
தென்ன வெயிற்ற ரொரிகால் விழியருரு
மன்ன கடுமொழிய ராம். (சு)

சிந்தர் நெடியர் திகழுமைந்து வண்ணத்தர்
கொந்துறுபொன் வேணியார் சூஞ்சியர்பல்—சந்தழுகர்
நீறுகண்டி கைப்புணர்ப்பர் நின்மலனே யன்றியெண்ணூர்
மாறுகண்டா ராவிகொள்வார் வாய்ந்தது. (எ)

அண்ட மனேத்தையு மாருயிரோ டெண்ணவல்லர்
பண்டுபோற் செய்வார் பரனருளான்—மண்டமர்
சென்னியுறு மாலை சிரங்கள் தாமுரத்திற்
பொன்னினணி யோடுகொள்வர் பூண்டு. (அ)

இவ்வண்ணஞ் சாரதர்க ளெண்ணிலரோ டீண்டியே
தெவ்வஞ் சமர்த்தலேவர் சேந்தன்பாற்—செவ்வி தின்வந்
தேத்தினரப் போதிடியே றென்னச் சிலபூத
ரார்த்தனர்பற் பல்லியங்க ளாங்கு. (க)

அதுதேர்ந் சறுமுகத்தோ னந்தரத்த ளாவு
மூததிகள்சூழ் தந்திடலென் றுற்ற—விதமென்னப்
பாரிடமாத் தானேசுற்றப் பன்னுவெள்ளி வெற்பினின்று
பாரிடமேற் சென்றுன் பரிந்து. (கo)

அந்தமில்சீர்ச் சாரதரீ ராயிரமா வெள்ளமுறக்
கந்தவேள் பூமிவரக் கண்டுவெஞ்சூர்—முந்திவிடுந்
தூசிவந்து சூழ்முனையப் புவியையெழுந்
தூசிவந்து போர்த்ததுவே சூழ்ந்து. (கக)

மண்மறைத்த தாசை மறைத்த தெழுவாரி
விண்மறைத்த தும்பர்கோன் விண்டலனூர்—கண்மறைத்த
தன்றியெங்கு மேமறைத்த தார்சார தப்படையிற்
றுன்றியெழுந் துற்ற துகள். (கஉ)

பூழியினுல் விண்ணுமண்ணும் போர்ப்பவதைத் தன்னெளியாற்
சூழிமவான் சாலந் தொலைத்தென்று—மூழினனி
வெல்வாம் பரியாத மேலேறிப் பூவலமாச்
செல்வா னெனச்செல்வான் சேய். (கங)

படையெழு படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கoநிக.

தாரகன் வதைப் படலம்.

கூர்ந்த வருட்குமரன் கோதி னெறிவிரைந்து
தேர்ந்தபல சேனையொடு செல்லவும்—நேர்ந்ததங்கண்
வாட்டுதிறற் றூசகற்கு வாழிடனுய்ச் சார்ந்தவரை
வீட்டுகிர வுஞ்சமலம் வெற்பு. (அ)

வான்றோய் கிரவுஞ்ச மால்வரையைக் கண்டமரர்
காண்றோய் தொடைமால் கலங்கிநிற்பத்—தேண்றோ
யிசைநா ரதனேகி யெங்கோன் கமல
மிசைதா டொழுதறைவா னீங்கு. (உ)

உன்னு மறையோ ருறுமுனிவ ரிச்சுரம்போய்
மன்னுமெல்லே யாறுய் வரவரவே—துன்னிமா
லாற்றி யகத்தியனு ரார்சூளி னிவ்வடிவ
மேற்றகிர வுஞ்ச மிது. (ஊ)

மாய வரைக்கொருபான் மாய நகரதிற்கு
ராய் வவுணற்கே யாந்துணைவன்—காயமரி
ஞரணன்றன் னேமிதனை நற்பணிய தாப்புனைந்தான்
ரூரகனு மன்னுறைந்தான் ரூன். (எ)

இன்னேனுன் றனையடுதி யேலிக் கொடியோன்றன்
முன்னேனுன் றனைநீ முடிப்பையென்ரு—னன்னேனு
னதையோர்ந் தவிர்வே லனக னவனை
வதைசெய் குதுமென்ரூன் மற்று. (ஏ)

எங்கண் முருகேச னின்ன மொழிதலுமே
புங்கவரும் வாசவனும் பூரிப்ப—வங்கன்
மருக்கு வருவீர வாகுதனை நோக்கிச்
சுருங்கவினி தொன்றுரைப்பான் சூழ்ந்து. (ஐ)

உற்றவந்த வோங்கரு ணுங்குகிர வுஞ்சமா
மற்றதன்பான் மாயநொச்சி மன்னுமதின்—முற்றவே
யாரவுணர் சேனையொடு மாகமர்தன் மேயினுன்
தாரகனும் வெய்யோன் றனித்து. (ஒ)

ஏற்றதூண வோரிலுக்கத் தெண்மக்க ளாயிரமெண்
ணேற்றவெள்ள மாம்பூத ரேண்டலேவர்—பாற்றுனப்போய்ப்
பன்னரிய வெய்யோன் பதியை வளைத்தியென்ரு
ளுன்னரிய செவ்வே ளுகந்து. (அ)

போரவுணர் தானை புரியி னவர்ப்படுத்திச்
தாரகனும் வெய்யோன் சமர்க்கெய்தி—னேரிற்
செருவிழைத்தி நிற்குரிதேற் றீரமுடிப் பாலும்
வருதுமுன்னீ போதியென்றான் மன். (கூ)

இன்னணநற் செவ்வே ளியம்பவிறல் வாகுநன்
றென்னவங்கை கூப்பி யிறைஞ்சிநிற்ப—மன்னிலக்குத்
தெண்மரைத்திண் பூசரையிவ் வேந்தலொடு போமினென்றான்
புண்செ யவுணர்ப் பொர. (கo)

என்றே வலுமாரு மெம்பிரான் ருளிறைஞ்சி
நின்றேகு தற்கு நினைதலும்பாங்—கொன்றமரர்
கம்மியனே நோக்கிக் கவின்வாகு வாதியர்க்கு
மம்மிரத கல்கென்றா னுங்கு. (கக)

ஆண்டகைசொற் கேட்குமுன்னே யன்னான் பரியரிசேப்
பூண்டபல தேருதவப் பொற்புறுமம்—மாண்டாத
மன்வீர வாகுவொடு மற்றவர்க்கு நல்கினான்
முன்வீரர்க் கெல்லா முதல். (கஉ)

வலவ ருகைத்திடச்செல் வையங்கண் மேற்சீ
ருலவுதிறல் வாகுமுத லுற்றோர்—நிலவிறைதாள்
போற்றிவல மும்முறைசூழ் போந்து விடைபெற்றுச்
சாற்றனிகத் தோடுசென்றார் தாம். (கங)

ஓகையிலக் கத்தெண்ம ரோகமென வார்த்துவர
வாகை பெறுவீர வாகுவைமுன்—போகலிட்டுப்
பீழை யுறுமமரர் பெட்பிற் றொழக்கடையாங்
கூழைதனிற் சென்றான் குகன். (சo)

பொற்றூணச் செவ்வேள்பின் போகமுன்செல் வீரரொடு
விற்றூண சூழ்ந்துசெலல் வெய்யரகம்—பற்றூனே
யுன்னருளி னூழித்தீ யோங்கு சுவாலையுடன்
மன்னி யெழுவதொக்கும் வந்து. (கஙி)

அரிநிறை பூண்டே ரலகைநிரை பூண்டேர்
பரிநிரை பூண்டோர் படர்தல்—சரையிற்
றிரையுந் திடப்போந் திமிங்கிலநா வாய்கள்
புரையி லவற்றைப் பொரும். (கசு)

தேரொடுதேர் தாக்கச் செறிபடைக ளொன்றொடொன்று
சாரதர்வெண் மிக்கொடிக டாமுலவ—வார்முரசஞ்
சங்கமுத லெல்லாந் தழங்கவெழும் பூழிபோ
யங்கையன்ற னூர்கவிந்த தாண்டு. (கஎ)

இன்ன வியல்பி லிகற்ரூனே வீரரொடு
மன்னியபற் ரூனைசெல வாகையா—ஞெண்ணலா
ஞய விறல்கூர்ந் தவிர்கோட்டு மாமுகன்வா ழ் ,
மாயநகர் சேர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கசு)

சார்ந்தவெல்லை வெம்பூதர் தானைபோ யூர்புக்கு ,
நோர்ந்த தவுணரொடு நீள்சமர்கை—யார்ந்தசெய
லாமா றறிந்தொற்ற ரங்கோயி லுற்றசுரர்
கோமாற் ரெழுதுரைப்பர் கூர்ந்து. (கசு)

எங்கோ விதுகே ளிமையோர் தலையிட்ட
நங்கோர் சிறைநீக்க நக்கனருள்—செங்கோலக்
கந்தனென்போன் வந்தான் கடக்கு மவுணரையென்
றந்தரர்சொற் கேட்டுமே யன்று. (உ0)

என்னவவர் சொற்ரூங் கிராயிர மாம்பூதர்
மன்னுவெள்ளத் தோடிறைவன் மைந்தனுற்ரூன்—பொன்னிஞளி
வீசுமணி மாட வியஈகரை முன்போந்த
தூசி தொலைத்ததென்ரூர் சூழ்ந்து. (உக)

மன்மருங்கு நின்ற வலியொற் றரைநோக்கி
மின்மறுகு மாநகரின் மேல்வந்த—வன்படையை
யின்னே முடிப்பனந்த மேண்படையை யோரிமைக்கு
முன்னே கொணர்திரென்ரூன் முன். (உஉ)

ஒற்றர் பணிதலைக்கொண் டொல்லையில் கேகுதலு
மற்ற வரைக்கொணர்திர் வையமெனப்—பொற்றையன
மன்னதன்மேற் புக்கேகு வான்மந் திரர்வழுத்தக்
கொன்னுதிவேற் கையவுணர் கோன். (உரு)

தனிவ ழிகொ டாரகன்ரூன் சாவதுவே திண்ண
மினிவரா னென்பதுபோ லேற்ற—வனிதங்
கொடிதுடங்கும் வெண்கவரி கோடி புரள
முடிவியனேர்ந் தார்க்கு முரசு. (உச)

நிலவங் கவிகை நிழற்றவளை யார்ப்ப
வுலகிகர்த்த வைரத்தண் டொன்று—நலவயிரக்
கண்டையட லேறீர்க்குங் காமருதேர் மேற்செல்வான்
கொண்ட படையிலங்கக் கூர்ந்து. (உடு)

ஏவொற்றர் கூவியபோ தேற்றெழுந்த மாவவுணர்
தாவி வருங்கடல்போற் ரூன்செலக்கைம்—மாவரிதே
ரீண்ட வினத்தோடு மேரிரத மேற்படையி
னேண்டலெவர் செல்வா ரினிது. (உசு)

ஊழிமுடி வென்றுலக மூன்ன வருமவுண
ராழி யிடையி னதிர்ப்பினெழும்—பூழிதான்
காண்போர் கலங்கக் ,கதுமெனவே தூமமெனச்
சேண்போய் மறைத்ததுவே சேர்த்து. (உள)

சென்றி வருந்தரூவர் சேனை களைநோக்கி
வென்றிவரு பல்படையும் விண்ணுலவும்—குன்றுஞ்
சூடையார் மரனுமங்கை தாங்கியே பூதர்
படையார்த் தெதிர்ந்த பதைத்து. (உஅ)

வல்ல சுகன்ரூள் வழுத்தியிகல் வெம்பூசர்
கல்லு மரங்கதையுங் காய்ந்தெறிய—லில்லங்
கதிர்நெடுவே னேமிகொடு காரவுணர் தானை
யெதிர்சிதறிப் போவிளைத்தா ரேற்று. (உக)

வெங்நீர்மை யுற்ற விறன்மாப் படைகளிரு
மூங்நீர் முயங்குவபோன் மொய்த்தமர்செய்—செந்நீர்து
னுகவஞ்செவ் வானிகர்த்த தங்கதுகா ணங்கையர்நே
ராகவஞ்சி னுரமா ரார்த்து (ஙo)

ஒல்லும் படையிரண்டு மொன்ரூய்க் கலந்துடன்று
வெல்லும் படிபோர் விளைத்திடும்போ—தல்லவுணர்
பல்லோர் மடிந்தார் பரவுறவெம் பூதரிலுஞ்
சில்லோர் மடிந்தார் செருத்து. (ஙக)

தேதரை யுடைத்துத் திறன்மா வினைச்சிதைத்தே
யாரையுடை யாழியங்கை யாற்சுற்றிப்—போரினைச்செய்
திண்ணியர்மே லுய்க்குந் திறத்தாற் சிலர்பூதர்
கண்ணன் றனைநிகர்த்தார் காண். (ஙஉ)

வார்களிற்றி னீட்டமெலாம் வாரிக் காத்தெற்றி
யூர்தடந்தேர் காலா லுருட்டியே—தார்புனையும்
பாய்மாப் படையைப் பதந்துழக்கிச் சென்ரூர்சீ
ரேய்மாப் படைவீர ரேற்று. (ஙஙஎ)

எதிர்நின் றிகல்செய் யெனுமவுணர்ப் பற்றி
விதிர்தரத்திண் வெம்பூதர் வீச—வதிர்தந்து
வீண்ணின் றவர்கள் விழுந்தோற்ற மார்ப்பொடுவான்
மண்ணில் விழுவதொக்கும் வந்து. (ஙச)

ஓரா யிரம்வெள்ளத் தொண்கணங்க ளாங்களுளு
காரா ரசலமெலாங் கைப்பற்றி—நேராராம்
வெங்க ணவுணர் விளியப் படித்துநின் ரூர்
பொங்கிறுதிக் காலமுகில் போல். (ஙஞ)

ஊன்கவரு வான்ஞமலி யோர்பாற் குரைப்பப்புள்
வான்கணங்க ளோடு மகிழ்ந்தலகை —தான்கறங்கக்
கூர்ந்தபிணக் குன்றீண்டிக் கூமார்நீத் தச்சமுற
வார்ந்தனவே நாப்ப ணடுத்து. (நசு)

பாயும் பரித்திண்டேர்ப் பாழவுணர் வேழமோ
ராயிரமொன் றில்வீழ வார்பிணையான் —மாயவெற்றி
மூவிலைவேல் வீசி முசலத்தான் மோதிப்பாய்ந்
தாவிகொண்டார் வெம்பூத ராங்கு. (நஎ)

விழுந்தவரு வெங்கு மிடைந்த கவந்த
மெழுந்தசெங்கீர் நீகதத் திடையி —லழுந்திய
வாவிவிட்டோர் தம்யாக்கை யார்த்தனபு ளூன்மிசைந்து
மேவிநடங் கூளிசெய்த வேட்டு. (நஅ)

இன்னசெயல் கண்டவுண ரேந்தல் சினங்கொளீஇ
மின்னிரதம் விட்டவனி மேற்சுப்புற் —றுன்னுதண்ட
மொன்றெடுத்துப் பூத ருடையமண்ணில் வீட்டியண்டம்
பொன்றிடவார்த் திட்டான் பொருது. (நகூ)

காரன்ன மெய்யவுணர் கட்கிறைவன் கைத்தண்டாற்
போரப் புடைத்தலுமே பூசலெள்ளம் —பாரின்கட்
புள்ளிறைகண் டஞ்சும் புயங்கக் கணமென்ன
வுள்ளுடைந்து வீழ்ந்த வுலந்து. (கo)

தாரகனு மன்கையிற் றண்டந் தகர்யெடுக்கப்
பாரகமெ லாம்பதைத்த பாய்தோச்சப் —பேரகமா
மீதலமெ லாங்குலைந்த மேதினியிற் றுக்கவது
பாதலமெ லாப்பனித்த பட்டு. (சக)

அன்றங் கரிவிடுத்த வாழிதனை யாரமெனக்
குன்றுறழ்திண் மார்பணிந்தோன் கொள்கையொடு —வன்றிறலுந்
தம்பா லிலாவணமுந் சாமோர்ந்து பின்னடைந்தார்
வெம்பூதர் நெஞ்ச மெலிந்து. (சஉ)

திண்ணியமா பூதமன்னர் சிந்திடலு முந்துசினத்
தெண்ணில் வரிவி லெடுத்துவளைத் —தொண்ணலனுந்
தோன்முகன்மேற் கோன்மாரி தூய்ச்சூழ்ந்தா ராரிலக்க
வூன்முகவேல் வீர ரொருங்கு. (சங)

சூழ்ந்தார் துரத்தகணை தும்பி முகன்யாக்கை
போழ்ந்தாழ்ந் திலபுணர்ப்பிற் புல்லியதாய்த் —தாழ்ந்தார்
வறியோர்சொன் மன்ற மருவா வகைபோ
னெறியேபோய் மீண்ட நெடிது. (சச)

ஏவுகணை மீண்டிடவு மேறெனவே சீறியும்பர்
மேவுபடைமுறையே விட்டுநிற்ப—யாவுமே
வெய்யோன்மே லெய்தாமே மீடிறங்கண் டண்டரெலா
மையோ வெனக்குலைந்தா ராங்கு. (சஞ)

மாழ்தருங்கால்வல்லோன் வயிரக் கதைசுழற்றிச்
சூழ்மணித்தே ரெற்றித் துதிக்கையா—லாழ்கடலி
லெண்ணிலக்கர் தம்மை யிறவாரிப் பெய்யவன்ஞர்
திண்ணென் றழுந்தினரோர் தேத்து. (சசு)

கூடற்ற நிகர்வீர கோளரியச் செய்கைகண்டு
சீற்றமொடு போய்க்குகன்ருள் சிந்தனைசெய்—தேற்றமுறுந்
தன்வரிவில் வாங்கிச் சரநூறு தூய்ப்பதகன்
பொன்மவுலி வீழ்த்தார்த்தான் போழ்ந்து. (சஎ)

எய்து மொலிகேட் டிமையோ ரனையான்மேற்
பெய்தனர்பூ மாரிவெய்யோன் பின்னதுகண்—டெய்தரவிங்
கண்வீர கேசரிமே லங்கதையுய்த் தேதனது
திண்மான்றேர் மேற்சென்ருன் றேர்ந்து. (சஅ)

போயொருமா மோலி புனையுழித்தண் டோற்திறலோன்
மேய நிறம்படலும் வீழ்ந்தனனங்—கேயதுகாண்
வீரமொய்ம் பேந்தல் வெகுண்டுவரை யன்னதோட்
டாரகனே டேபொருவான் ருன். (சகூ)

சாற்று விறல்வாகு தாரகவெய் யோனெதிர்போய்
வேர்த்திகல்வில் வாங்கி விடமுமிழ்தீக்—கோற்றொகுதி
யன்ஞன் புரத்தி லடர்ந்தே யுறவளைத்தான்
மின்ஞர் தவரவுணர் வேந்து. (ரிக)

பொழிசாரம் மேலோன் புரமே வதுபோ
திழிதருவன் மேல்விசிக மீரேழ்—பொழியக்
கயத்தின் முகத்தோன் கடஞ்சூலத் தன்னைப்
புயத்திற் செலவுய்த்தான் போந்து. (ரிக)

மூவிலவே லாங்கவன்றன் முன்மார் புறமோக
மேவினின்ரு னன்னதுகாண் வீரரெதிர்—தாவியே
தாரகவெங் கோன்மேற் சரமாரி பெய்தவற்கே
யோரெழுவர் தாமுடைந்தா ருற்று. (ரிஉ)

மன்வீர வாகு வருத்தமுற்று நின்றபின்னே
ருன்போ ரெதிர்ந்துடைந்த தோர்ந்தறிந்தே—கொன்மாய
வன்பதகன் முன்பணுக மற்றவனு நேரெதிர்ந்தான்
பின்பு வளைத்தனர்வில் பேர்ந்து. (ரிங)

ஆன்ற ரசு மடல்வீர வாகுவென்பான்
வான்ற ரு நேர்வில் வலேத்துவெற்றித்—தேன்ற ர்
பூனேதா ரகன்கட் பொறிகிந்த நோக்கி
யினேயவுரைக் கின்ற னெடுத்து. (நிச)

கொன்னர் வலிமிகவே கொண்டமர்செய் பூதர்தமை
மின்னர் சிலேயேந்து வீரரையேண்—டன்னல்
வயமுற்ற மென்ன மதித்தைதினே நிற்கொன்
றுயிருண்ப னென்ற னுருத்து. (நிநி)

அடன்மா யினேவென் றவனேதி தன்னே
மிடன்மா மிட ற்றணிந்தேன் வீரத்—திடனீ
தெரிகிலேவெல் வாமென்றாய் தீச்சொலாி தன்னே
நரிவெல்வ துண்டோ நவில். (நிசு)

ஆயகுறள் வெம்படையோ டவ்வீர ருஞ்சாய்ந்தார்
நீயுமயர்ந் தாய்வீர நின்றுரைப்பாய்—வீயும்
விளக்க நிகர்வாய் மிடலானின் னுவி
துளக்கமுறக் கொள்வனென்றன் சூழ்ந்து. (நிஎ)

என்றலுமோ ராயிரங்கோ லேந்தலுய்ப்பத் தன்கையிலோர்
மின்றவரை வாங்கியே விண்டுவினே—வென்றன்
கணேயா யிரமாறு காதவிட்டுப் பின்னுங்
கணேநூறு விட்டான் கடிது. (நிஅ)

இக்கொடியன் விட்டவம்பை யேறனேயான் கண்டேயவ்
வக்கணேக ளுய்த்தே யவைமாற்ற—விற்குச்
சடையா னிவனேத் தனிதெய்ய வதமாப்
படையாற் படிப்பனென்றன் பார்த்து. (நிக)

வெங்கனனீர் செங்கதிர்கால் வேதன் முதற்தெய்வப்
பொங்குபடை தூண்டப் புழைக்கையோ—னங்கவற்றை
யவ்வப் படையா லகற்றிஞன் றெவ்வருயிர்
வவ்வப் படைவீர வாகு. (சுo)

அதுகண்டு தாரகனு மற்புதத்த ஞகி
விதிவா னவர்படையை வென்ற—னதிவீரன்
மாயையா லிங்கவன்றன் வண்மை கொளுதுமெனத்
தீயைநிகர் வானினேந்தான் றேர்ந்து. (சுக)

மாயத் தவுணன் வடிவு பலவெடுத்தே
மாயப் படைபொழிந்தான் மன்னியெங்கு—மாயவன்ற ,
னெல்லே யிலாத விருளி னிருங்குழா
மொல்லேவந்து சூழ்ந்ததுவே யொத்து. (சுஉ)

அன்னதுகாண் வாலே ரயர்ந்தேங் கினர்விண்டு
முன்னரே சேணின்ற மொய்பூதர்—பின்னருமே
யோடினர்திண் வீரருமச் சுற்றனர்மா வல்லவுண
ராடினர்வன் பின்னகைத்தா ராங்கு. (சுகூ)

தாரகனென் பேர்த்தருவன் றன்மாயை தன்னுற்செய்
போரதனைக் கண்டு பொருஞஞகி—வீரமொய்ம்பு
பாயழன்மா வீரப படையெடுக்க மாயைருன்றிப்
போயதினன் முன்னிருளே போல். (சுச)

தன்னரிய மாயை தணிந்துடையத் தான்றனியே
முன்னின்ற தாரகன்சீர் மொய்ம்புடையோன்—றன்னேப்பின்
சொன்மாயை யிற்படுப்பான் சூழ்ச்சி தனேப்பிடித்தே
சென்மாத் தேர்விட்டிரிந்தான் றேர்ந்து. (சுடு)

வல்லான் ருலக்தோட மன்வீர வாருபோர்
வெல்லாது வென்னிட்டோன் மேற்புத்தேள்—வில்லாரும்
வீரப் படைவிடுத்தல் வீரமன்றென் றேபுட்டி
லாரச் செறித்தா னதை. (சுசு)

வென்னிட்ட தாரகனும் வெய்யோன்பின் சென்றணுகிப்
பின்னிட்ட நாணுற் பிணித்தவனே—யென்னிட்ட
வொள்ளிலேவேல் வேண்முன்ன ருய்க்குவன்யா னென்னவுன்னி
வள்ள ருடர்ந்தான் மகிழ்ந்து (சுஎ)

மெய்தருமுள் ளன்பரையாள் வேளையுன்னி வன்றிறலோன்
பெய்தருமா மேகத்தின் பேரார்ப்பின்—வைதணுக
மாயையிட னுக மருவுகிர வுஞ்சவெற்பிற்
ருயவுணன் போயொளித்தான் ருன். (சுஅ)

தாரகன்போம் பூழைதனுட் டான்முழுகிச் சேறலுமே
கூரிருள்வந் தற்ற குறுகாற்றற்—சீரடியா
னீணெறியொற் றிப்படர்ந்தா னேர்கில்லேனுங் கற்புணர்ப்பான்
மீணெறியுங் கண்டிலன்வில் வேந்து. (சுக)

கொற்றமிக்கோன் மாயையிற்தக் கோடெனச்சிந் தித்துறுகா
லற்றமிக்கோர் வல்லவுண ஞகியமா—பொற்றையது
கண்டுமோ கத்துயிலே கண்டவன்றன் மெய்புணர்வை
மண்டுமயல் செய்ததுவே வந்து. (எo)

போதமுனி சூளிசைவாற் போதவிறல் வாகுவையும்
பூதரமால் செய்திடலும் புந்திமருண்—டே துயின்ரு
ளுங்கதுகண் டெண்ம ரவிரிலக்கர் சாரதரு
ளேங்கிவிம்ம லுற்ரு ரினேந்து. (எக)

உன்ரு ரகனை யுரவோன் ரெடர்ந்தனன் பின்
சென்ருன்மீண் டில்லனவற் றேடுதும்யா—மென்ருரும்
விற்படைகொண் டாயிடையே விட்டுக் கிரவுஞ்ச
வெற்படைவற் ருரே விரைந்து. (எஉ)

அற்றவெற்பில் வீரமொய்ம் பாண்டகைசெல் பூழைதனுண்
மற்றவர்க டாம்புகவு மாயவரை—யுற்றவர்க்கு
முன்னிழைத்தல் போன்மாய மொய்ம்பிற் செயவவரு
மன்னவன்போன் மாழ்கிஞ ராங்கு. (எங)

மன்னுகவ வீரவிராடு மற்றவருந் தன்மாயை
தன்னின் மயங்கினமை தாரகன்கண்—டுன்னதத்தின்
மேலெழுந்தா ஞங்கதுகாண் விண்ணவர்கொங் தோடினர்முன்
ஞலெழுந்தாங கார்த்தனர்போ லார்த்து. (எச)

வைமே லெழுசுவன் மாவிரத மேல்கொண்
டுரைதா னவர்வந் துவப்பின்—னிரைசூழப்
பொற்றனுவை வாங்கியே போர்செய் நிலஞ்சென்ருன்
கொற்ற முறுமகிழ்வு கூர்ந்து. (எடு)

கோடியவின் ஞணிஞெலி கொண்டுகணை கள்கோடி
கோடிதொடை யாகக் கொளுவியே—நீடியவெம்
பூதர் குழாமேற் பொழியவெருண் டோடலுற்ருர்
மாதிரமும் வானு மலைந்து (எசு)

இனையசெயல் கண்டமுங்கி யாழ்முனிவன் மேனி
நனிவியர்ப்பத் தேவரோடு நண்ணித்—துனிவிரைந்து
சென்று புலவர்தஞ் சேனைத் தலைவன்ரு
னின்றகடைக் கூழையுற்ரு னேர்ந்து (எள)

ஆயிரமாம் பூதவெள்ளத் தாறருள்கூ ரானனனை
மேயசுரர் தம்மோடு மேவித்தாழ்ந்—தேயவிசை
கண்டினைய யாழிலமை கானத்தோன் கண்களிக்கக்
கண்டினைய சொல்வான் கனிந்து. (எஅ)

ஐயநின் சேனைத் தலைவ ரமராடி
மையவுணர்தானை வரவரமாய்த்—தெய்ய
வருமந் திரித்தலைவர் வல்லமைசசர்ச் செற்றுப்
பொருதகுவ ஞெடிழைத்தார் போர். (எக)

சாற்றுதலை வீரனெடு தம்பியரு மற்றையரும்
போற்றிலக்க வீரரும்வின் பூதருமே—யாற்றலுறு
தாரகன்றன் ஞெடுபொரத் தன்மலைக்க ணுய்த்தனன்சி
ாரவரைச் சூழ்ச்சியினு லாங்கு. (அ0)

அங்கு வலியவுண ஞய கிரவுஞ்சம்
பொங்குபல மாயை புரிதலுமேண்—டங்குமவர்
பித்த ரெனமயங்கிப் பேதுறற்கு நிஃதுணர்ந்தான்
மத்தகய வீரன் மனத்து. (அக)

ஓர்தா ரகன்மகிழ்வீ னோடா கவுஞ்சென்றே
ராகம் பெரும்படையை யாய்கணையாங்—கார்பொழியப்
போத மூரிந்திரிந்த புண்ணியவோர் வாய்நிகழ்ந்த
தீதறிதி யென்ரு னெடுத்து. (அஉ)

உரைநா ரதனுளமு முப்ப ரயர்வு
மரிசோ கமுமா லயனுர்—பெருமாத்
துயருமொன்றப் பன்னிருதிண் டோட்குமர னேங்கி
யுயவினுரை சொல்வா னுவந்து. (அங)

ஈதெவருங் கேண்மி னிகனிலம்போய்த் தாரகனைச்
சோதியயில் கொண்டு தொலைத்தவுணர்க்—கோதரணங்
காட்டிடுமால் வெற்பைக் கடிந்திறையில் வீரரையு
மீட்டிடுவ னென்ரு விழைந்து. (அச)

எங்கோ னிவைநவில யாரு மவைதெரிந்து
பொருகோத வார்ப்பிற் புகன்மறைக—ளங்கோதிக்
கந்தனந்தாள் சார்ந்து கனித்து வரன்முறையே
வந்தனந்தாஞ் செய்தார் மகிழ்ந்து. (அடு)

மன்னுமுரு கேசன் வலவன் றனைநோக்கி
யுன்னுமணித் தேரதனை யுந்திடுதி—யென்னத்தாழ்ந்
தானவினத் தேழெழுவ ரங்கயல்போ தக்கவன
மானிமைக ளுய்த்தார்த்தான் வந்து. (அசு)

அந்தவம யத்தி லகில மெலாநடுங்க
வந்துகவின் மாவிரதம் வானெறிகொண்—டுந்தவதிற்
சேயிவர்ந்து செல்லவயல் சேர்ந்தொளிர்பூ தப்படைகள்
போயினபன் மேகவினம் போல். (அள)

இகலழிந்து வெங்கிட் டெதிர்பூத ராருந்
தகலொந் திறைஞ்சத் தருவன்—செகுகளத்தி
லுற்றனன்சேய் தானை யுவரிதனைக் கண்டவுணர்
செற்றமன்றஞ் சேனையுற்ரூர் சென்று. (அஅ)

பொய்கையில்வந் துற்ரூன் பொருபடையுந் தீமையுறு
செய்கை யுடையவுணன் சேனையுமே—கைகீலந்து
கேமிமழு வாதிவிட்டார் நீடகுவர் பூதருகே
ராமலைபைந் தாருவிட்டா ரார்த்து. (அக)

முரிந்தனமாத் தேர்கண் முடிந்தனபாய் மாக்க
ணெரிந்தனவெய் யோர்சிரஞ்செங் கெயத்தோர்—சொரிந்தனவெம்
பூதர்தம் மெய்துணிந்த போய்த்திரிந்த பாற்றினைக்கள்
காதலுற முற்றினவங் கண். (கூ)

செங்குருதி நீத்தமதாய்ச் சேர்ந்தோ டினகவந்தம்,
பொங்கடல்கொண் டாடுவன போர்க்களத்தி—லங்கெழுசூ
போரியற்ற வாகையுள பூதாதய கைவலியாற்
காரவுணர் கொந்திரிந்தார் காண். (கக)

தாரகன்றன் ரூனை சரிவற் றதுநோக்கி
வீரவரி வில்வாங்கி வெங்கணைதூய்ச்—சாரதரா
மெல்லாரை யுந்தொடர்வுற் றேதுரதது சீமருமலை
வில்லான் மகன்முதுற்ரூன் வேர்த்தது. (கூ)

அவணைற் றரைநோக்கி யார்தா ரகன்மற்
றிவன்கொலரன் மாமைமக னென்ன—வுவனேயா
மேந்த லெனவுரைக்க வேர்கருமாத் தோகெலுத்தி
சேந்தன்முன் ரூகவந்தான் சேர்ந்தது (கூ)

நிங்கணிகர் சண்முகமுரு சீரருட்பன் னீவிழியுஞ்
செங்கதிர்வேன் முற்படைகள் சோகரமும்—ம்பாகுக
ருகுகிண் கிணியாகக்ரு நற்பதமுக் கண்டான்
தகுவன் றயிம தவம் (கக)

வன்மையுறு தாரகன்ரூன் மற்றினைய வாற்ரூலர்
கின்மயமா மூர்த்திகொண்ட சீருருவின்—றன்மைகண்டு
யிக்கலியப் பொடிதிகம்மேல் வெற்சமர்க்குற் ரூனென்ரூ
னக்கனிவ மீணகொலென்ரூ ரைன்ரூ (கூ)

இவ்வண்ண மூன்னிப்பின் னேவர்க்கு மீசனரு
ளவ்வரமும் வீரமுமா வாண்மையுங்—தெவ்வர்பான்
மூன்னருற்ற சீருமுற்று முன்னிச னெந்துசெவ்வே
டன்னோநோக் குற்றறையான் ரூன். (கூ)

திருமா றனக்குந் திசைமா முகற்குஞ்
சருமா றனக்குஞ் சயம்புப்—பெருமாற்கு
மிந்த நிலரதெமக்கு மேய்த்துபொரற் கேஷவில்லை
மைந்தவுரை தென்கொலென்ரூன் மற்று. (கூ)

அங்கருளி ஞர்க்கு மருளோ டொறுத்தலிழை
நிங்கி யிறையாஞ் சிவபிரா —னீங்களண்டர்
நம்மைச நிறைவைத்த ரனலமகண்டுங் வண்மைகுன்ற
லெம்மை யிடித் தாரென்ரூ ரினகு. (கூ)

அங்கதிர்வே லேந்த லருளினின்ன செப்புதலும்
பொங்குமர்செய் தாரகன்முன் போர்புரிந்தே—செங்கண்மால்
கைத்திரிபு யுத்தத்தென்றன் கண்டக் கலஞக
வைத்ததுநீ காண்கிலையோ மற்று. (கூகூ)

இதுவரையி லெம்மோ டிகல்புரிய வந்தோர்
மதுகைபோய் மாய்வரன்றி வன்போர்க்—கெதிர்தாநீ
விட்ட தலைவரையும் வென்றுவெற்பிற் பல்கணத்தை
யட்டனஞர் கில்லா யவை. (கஂ0)

அன்னதா லெம்மோ டடலமர்செய் தாற்றவே
யின்ன லடையலாநீ ரேற்றசடை—மன்னரன்பாற்
போதிநீ பாலவென்றன் போதகத்தோர் போதகத்தார்
கோதில் குகனவில்வான் கூர்ந்து. (கஂக)

விண்டுதநீ சிம்மேல் விடுசக் கரங்கூர்போய்த்
தண்டசக்க ரத்தின் றகைத்தியான்—கொண்டவோர்
செங்கதிர்வே லெப்படைக்குந் தேவஃது நின்னுயிரை
யங்கந் துளைத்தண்ணு மாங்கு. (கஂஉ)

ஓங்கிருள்வெய் யோன்முனுற வோடவபோ லுங்கடிற
லீங்கியா மேவ விமைப்பிஞெழிற்—தேங்கினமால்
கூட்டிடுவெற் போடினேவேல் கொண்டுசெற்றுத் தானையையு
மீட்டிடுகின் றேனென்றன் வேள். (கஂங)

செப்பலுமே தாரகன்றன் சீறிச் சிலகோட்டி
யொப்பில் குணத்தி ஞலியெழுப்ப—மெய்ப்படிவக்
கந்தவேள் கையிலமர் சார்முகத்தை வாங்கிநா
ணுந்துமொலி கொண்டா னுகந்து. (கஂச)

வென்ற ரகன்வயிர வான்கோல் பலவிடுத்தான்
றுன்ற வலிகொள் குமரவேள்— பின்றர்மார்
பன்னுன் விடுவே வனேத்துமோ ராயிரங்கோ
றன்னுன் விலக்கினுன் றன். (கஂடு)

இவ்வா றிருவோரு மேற்று நெடும் போர்செயுங்காற்
றெவ்வார் கணைதொடுப்பச் சேயிருகோ—றுவ்வா
முருகோடுந் தாரான் முகங்கொளொரு கையு
மிருகோடும் விட்டிஞ னீங்க. (கஂசு)

திந்த மிரண்டுந் தனிக்கையொன்றுஞ் சிந்திடலு
நொந்தசுர ஞயிரங்கோ ஞெய்தினெய்த—கீந்தனந்தேர்
மன்றுவசந் தூள்கண்டு மாவோடு பாகனையுங்
கொன்றங்கு நின்றன் கொதித்து. (கஂஎ)

மற்றொருதேர் மேற்கொடிவில் வாங்கி விடுகணைக
ளுற்றகும ரேசன்றே ரூர்வலவன்—வெற்றியந்தோ
ளார்வதுதேர் தந்தேசே யாயிரங்கோ லுய்ப்பவெய்யோன்
றேரினின்று வீழ்ந்தான் றிகைத்து. (கஎஅ)

மன்ரு ரகனங்கு மாழாந்து வீழவன்ஞன்
றன் ரூனை வீராபுர் தான்குறித்துக்—குன்ரங்கோன்
றன்னேச்சூழ் தந்தெங்குந் தண்டுரு லங்குலிச
மின்னையில்வாள் விட்டார்த்தார் வேர்த்து. (கஎக)

மைத்தா னவர்மேல் வரன்சிலையை வாங்கிவெங்கோ
லுய்த்தா னவர்க்கம் மூரம்புயங்கை—மெய்த்தா
ளுடலா திகள்வெற்பி னேங்கவய னெய்தசேதார்
கடலா யடுத்ததவண் காண். (கஎஎ)

வென்றிவேற் கந்தன் விடுங்கணையாற் ரூனவரிற்
பொன்றினர்சில் லோர்செல் புனற்கடலி—னின்றுசில்லோர்
தத்தமுயிர் கொண்டிரிந்தார் தாரகன்மா றீர்ந்துணர்ந்து
சித்தமயர் வுற்ரூன் றிகைத்து. (கஎக)

செங்கையா னீன்ற சிறுவன் பொரமருப்பே
டங்கையான் போய்நொந் தலமந்தே—னிங்கையா
மாவழகிற் றம்படையு மாண்டவினித் தெய்வதக்கோ
லேவனன்றென் றெண்ணினன்வல் லேறு. (கஎஉ)

மாலயன்முற் றேவர்தம் வான்படைக ளேவவவை
வேலவன்பாங் கேத்திநிற்ப மேவலன்கண்—டாலமுண்டோன்
ரெல்படையை யர்ச்சித்துத் தூண்டிஞன் வெங்கனல்கால்
பல்படையாய்ச் சென்றதுசேப் பால். (கஎங)

கப்படைமா சூலங் கடுவனன்முன் ஞெருருவாய்
வெப்படையுற் ரூரும் வெருவவரு—மப்படையைக்
கந்தவே ளர்ச்சித்தங் கைநீட்டிப் பற்றிஞன்
றந்தவன்கொ டன்மையெனத் தான். (கஎச)

ரியபடை தன்னேச்சே யோ்கரத்தி லேந்தியதைத்
தீயவுணன் கண்டு திருவிற்ற—தாயுங்கா
லன்ஞன் வலிமைதனே யாராற் சொலற்பாற்றென்
ரூன்ஞ விருந்தா னூளோந்து. (கஎஙி)

அரன்சே யறத்தி னமரன்றி யாற்ரூன்
காவிற்போர் செய்வலெனக் கள்வன்—கிரவுஞ்ச
மாலசல மூன்போய்நீ மாயைபல செய்குதியென்
ரூலமன்ஞன் சொன்ஞ னுடித்து. (கஎசு)

முடிவுகா லத்து முகிலொடுரு மென்னக்
கொடியவெற்புங் கொற் றவனுங கூடி--வடிவிற்
பலமாயை காட்டப் பரன்மகனேர்ந் தங்கைத
தலவேலை நோக்கினுன் முன். (கஉஎ)

அறைதா ரகனே யடல்கிரவுஞ் சக்தை
யிறைசெலுமுன் கொன்றுபுறத் தேகி—நிறைபுகு
மேற்படையும் வீரரையு மீட்டு வருகென்வே
வேற்படையை விட்டனன்செவ் வேள். (கஉஅ)

கந்தவேள் சீற்றமெனக் காயெரிகால் கூற்றமென
வந்தவே லேகுகண் டற்றவுண—னந்தவே
பற்றி யொடிப்பலெனப் பற்றவுதா னச்சமின்றி
யற்றவன்மார் பிற்றைத்த தாகு. (கஉக)

உன்னுமடற் முரகன்மார் பொங்க றனைப்பிளந்து
பன்னுகிர வுஞ்சத்திற் பட்டருவி — னன்னு
மிகல்வீர மோடுசீ ரேய்தென்னுச் செருநர்
துகளாடி மீண்டதுவே நுழ்ந்து. (கஉ0)

சீற்றவைவேன் மீண்டு சிலப்பின்கட் டுஞ்சுகின்ற
சாற்றரிய வீரர் தமையெழுப்பி--போற்று விண்போய்த
தேங்குகங்கை நீர்தோய்த்து செய்பவடி வாயையன்
பூங்கரம்வந் துற்றதுமுன் போல். (கஉ.க)

உந்தவேல் கந்தவே ளொன்கரத்திற் கண்டவுண
னுந்தமை யுற்ரு னகரு மாப்—நந்தனென்
ரூமா லயன்முதலா ராங்கிளவற் ரூழ்திறைஞ்சிப்
பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து. (கஉஉ)

ஆர்வமுளார் தம்முளத்தி லார்குமரன் கூதருவேல்
தார்மருவும் போர்யாக்கைத் தாரகன்றன்—மார்புதனைப்
போழ்ந்துசெல வார்ததிடியிற் பொள்ளெனவே பூதலத்தில்
வீழ்ந்துபதைத் தாவிவிட்டான் வேர்த்து (கஉங)

அண்டம் வெடித்ததோ வாழி புடைந்ததோ
கொண்டலெலாங் கூடிக் குமுறியவோ—கண்டவெலி
யென்னுவென் றேங்கினு ரேவரும்விண் ணின்றவுண
னன்னுவென் ரூர்த்துவிழு மாண்டு. (கஉச)

சூன்றுபொடி பட்டதுகள் கோநெறிபோய் வானதிவாய்
தூன்றுமெக்க ராக்கியது சூருடலி—னின்றுவரு
வெங்குருதி நீத்தம்போய் மேவிக் கருங்கடலைச்
செங்கடலாய்ச் செய்ததுவே சேர்ந்து. (கஉஙி)

மாயவரை மாயவங்கண் மன்வீரர் மாலொழிந்து
போயமலன் பூகழல்கள் போற்றிநிற்பத்—தாயனையான்
சூருறவெற் புட்பட்டுத் தன்புற்றீர் போலுநீ
ராருமுணர் வின்றி யயர்ந்து. (கஉசு)

சேயவனிவ் வண்ணமருள் செய்யவடல் வீரர்நின்
றாயவருள் பெற்றோர்க்குத் தன்புளதோ—நீயருடி
யென்னவரன் மாப்படையை யேந்தலிளே யோன்வயிற்றந்
தின்னதைப்போற் றென்ற னினிது. (கஉஎ)

தாழுவண ஞற்றுஞ்சுஞ் சாரதர்க ளேவரையும்
வாழவெழு வித்தே வலியனிகள்—சூழ
வருமானவர்போற்ற வாள்வயவ ரீண்டச்
செருமா நிலமகன்றான் சேய். (கஉஅ)

தாரகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஎள.அ

தேவகிரிப் படலம்.

ஆகவமா மெல்லிகடந் தங்கண் படைசுற்றி
யேக விமகிரிதீர்ந் தெண்கணன்மான்—மாகமன்மு
னேவருநன் கேத்த வீரவிருட வெற்புறத்தான்
றேவகிரி சேர்ந்தனனற் சேய். (க)

மண்ணுலகிற் சூரிளவன் மாண்டமைதேர்ந் தாரெவரும்
விண்ணுலகிற் சென்று விளம்பினன்கீழ்—நண்ணுலகிற்
சொல்லுவது னேயென்னச் சூரனெனப் பேர்பெற்றோன்
செல்லுவன்போற் போய்மறைந்தான் சேண். (உ)

மைந்நீ ரவுணன்ருய் வானின்று வீழ்ந்தமைபோன்
முந்நீரில் வீழ்ந்தான் முளரிநண்பன்—செந்நீர்க்
களம்போன் றதுசெக்கர் கான்றிடுவெண் தந்த
வளம்போன் றனவடுவிண் வைப்பு. (ங)

காரவுணர் போன்றதுவான் கங்குலண்ட மொத்தனவெண்
டாரகையோர் செவ்வேணீர் தந்ததெழில்—கூரமுத
நல்கு நிசாபதியென் னுமம் படைத்துநிலா
மல்கு மிளமா மதி. (சு)

தாமரைதன் கேள்வன் றணந்தேசச் சோர்ந்துமுக
மாமலர் கூம்ப மதியென்பான்—றூமனையாஞ்
செங்குமுதம் வாய்மலர்ந்து தேனினிசை பாடவந்தான்
கங்குலர சாள்வான் களித்து. (இ)

மாலேவந்த போதயன்மால் வானவர்பொன் மாமணிகள்
மாலையெனத் தூங்கருவி மாமலைபோய்—மாலே
நிரந்தரஞ்செய் வெற்பொழித்தோய் நின்னையருச் சிப்பான்
வரந்தாவே வேண்டுமென்றூர் வந்து. (ஈ)

பண்ணவர்செய் பத்திமையின் பாங்குணர்ந்து பார்ப்பதிசெய்
விண்ணவர்தங் கம்மியனே மேவிக்கூ—யெண்ணமிக்கோ
யிங்கமர்வா ரெம்மோ டிருப்பவிவ ணேர்நகரொன்
றங்கமுற வாக்கென்ரு ளுய்ந்து. (எ)

விண்ணேர் புனேவன் விமல னடிதாழ்ந்து
மண்ணேர் புரிதவத்தால் வானகரிங்—கெண்ணேர்
பகரருங்கீ ரோடும் படர்ந்துவந்த தென்ன
நகரமொன்று நல்கினு னன்கு. (அ)

அந்நகரி னல்லோ னணிமணிச்சிம் மாதனமொன்
றுன்னரிய செவ்வேட் குரூற்றினு—னென்ன நிவே
யாகினுன் பூத வனிகமொடு மண்டபொடு
மேகினு னங்க ணினிது. (கூ)

துங்கநக மேகித் தொழுதிறன்மாத் தானேயினே
யங்கணெரு சார்நிதீ இ யாலயத்துச்—சிங்கம்
விளங்குமணிப் பீடிகையில் வீற்றிருந் தான் செவ்வேள்
வளங்கொளிலே யோர்சூழ வந்து. (கஅ)

பன்னிருமார்த் தாண்டபொடு பன்னிருமாக் கோளுமொன்ரு ய்
மன்னியவை மானு மணிப்பீட—மன்னதன்மே
லாறு முகநிலவீ ராறு குழைவெயில்கொள்
வீறுபெற மேவினன்செவ் வேள். (கக)

அதுபோ தரியயன்மூன் னண்ட ரெவரும்
விதுபோ லொளிர்முகச்செவ் வேளே—மதுபோத
வாரு மலர்தூய் வழிபடுதற் குன்னினு
ராருஞ் சிறப்பி னவண். (கஉ)

கங்கைதனே வாளுர் கருதிடவந் தற்றதவுண்
பொங்கொளிசெய் மாண்கலனும் பொற்றுகிலு—மங்கணறும்
பூவும் படரமும்விண் பூம்புனலும் வானமுதும்
யாவுங் கொணர்ந்துவைத்தா ரேய்ந்து. (கங)

அப்போ தயன்முதலா மண்டரொடு மாமுனிவர்
கைப்போ தினைகுவித்துக் கந்தன்பாற்—செப்போத
மஞ்சனவார்ப் பின்னவன்போ் மந்திரங்கொண் டாயதிரு
மஞ்சனநீ ராட்டினர் வாய்ந்து. (ககச)

செங்கதிர்வேற் சேய்க்குத் திருமஞ் சனமாட்டித்
துங்கமுறு பொன்னுந் துகிலணிந்தே—யங்கண்மீற்
ரூரா தனத்தி லுமைமைந் தனையிருத்தித்
தாராதி சாத்தினர் தாம். (கஙி)

சிந்தனத்தின் றேய்வைகொட்டித் தண்பா னிதமப்பி
யுந்துறு ஞானமட்டித் தொண்கதிர்வேற்—கந்தனெழின்
மெய்யின் மிளிர்கலன்கண் மேவுறவே சாத்தினர்
பொய்யில் புலவர் புரிந்து. (ககூ)

சிந்திகில்கர்ப் பூரந் தனிமணங்காற் குந்துருக்க
வுந்துவிரைக் குக்குலவ லொண்டேஞ்—செந்தழன்மாத
தீபமணி யார்ப்போடு தேவாதி தேவன்முன்
ரூபசர்கள் சுற்றினர் தாம் (கஎ)

இவ்வண்ண மேனையவு மெய்கவே லேந்துகரச்
செவ்வண்ண மேனிகொண்ட சேய்க்குநல்கி—யவ்வண்ணப்
பத்தியையி னன்னர் பணிந்தேத்த தினரெவருஞ்
சித்திசங்கற் பத்தினராய்ச் சேர்ந்து. (கஅ)

தேவுறுமா வெற்பிற் றிசைமுகன்மா லாதியும்ப
ரேவருநன் கர்ச்சனைசெய் தேத்தெடுப்ப—மேலி
யதுகொண் டமர்ந்தா னருட்குமுகங் கட்டும்
விதுகொண்ட னேரான் வியந்து. (கஙூ)

தேவகிரிப் படலம் முற்றிற்று.

ஆடு திருவெண்பா ககசகூஎ

அசுரேந்திரன்

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

அந்திநிறத் தண்ண லருள்சே யயில்வேலாற்
றந்திமுகம் பெற்றவீற்றத் ரூரகன்ரு—ளெந்திறந்த
மாற்றமொற்ற ராற்றெரிந்து மாது சவரியன்ஞன்
மேற்றுயர்ந்து வீழ்ந்தாண் மெலிந்து. (க)

மற்ற மனைவியரா மாதரொடு நீங்கரிய
சுற்றம்புதைத் திரங்கத் துன்பநனி—யுற்றங்
கலம்புறுமுந் நீர்படியு மம்மென் மயில்போற்
புலம்புறுவாண் மங்கை புலர்ந்து. (உ)

மாயோன் பதநீ்செல் வாயன்று மாமலரின்
மேயோன் பதமுமற்றே வேதமுதற் — றூயோன்
மிவணற் கயிலெயின்கட் சென்றனெயல் லான்மற்
றெவணுற் றனெசெல் லியம்பு. (ஙு)

எண்ணீர்மை யெய்தா யிமைபோ ரெவருநின்பா
லெண்ணீர்மை யெய்தி மெழுந்திலெகொல்—கண்ணீர்த்
திவலெதீர்ந் தின்பந் நிலைப்பவன்ரு ருள்ளக்
கவலெதீர் நாளின்று காண். (சு)

ஆய்சம்பு நிற்கங் களித்த வரமுன்னியே
மாய்வில்லை யென்ன மநித்தனெயாற் —சேய்விடித்த
வென்றியாம் வேலால் விளிந்தவென தன்பனெனே
யென்றியான் காண்பே னினி. (ஙு)

தாகமுற்று நின்னைத் தழுவுவது கண்டுநீ
மோகமுற்றென் ரூடு முபங்குகிலாய்—போக
மயின்ரூயோர் மாற்ற மறையாய் வறிதே
துயின்ரூய் துனியுளாதா சொல். (சு)

பொன்னுர் மவுலி புனைந்தவுணர் நிற்சூழ
மின்னு ராரியனைமேன் மேவியநீ—யிங்நாளிற்
பாகெவரு மின்றிப் படிகளத்திற் றுஞ்சினெயா
லூங்குதவுஞ் சின்னுளோ வோது (எ)

உயிர்நா யகனென் றுனைநவின்றே ரூனு
னுயிர்போ கியும்பா ழுடலி—லுயிர்சுமந்தே
னென்செய்கே னென்னுணைவா வென்றென் றிரங்கிரூண்
மன்செய்கை காண்சவுரி மாது. (அ)

பின்னுழுள பன்னியரும் பீழை கொடுபுலம்பி
மன்னவனைச் சுற்றி வருந்துங்கா —லின்னதுகேட்
டாசுரத்தின் பாற்செ லசுரேந் திரனுற்ரூன்
மாசுரத்தின் மேவினன்போல் வந்து. (கூ)

உயிர்த்தான்றன் ரூதை யொழிந்ததனைக் கண்டான்
செயிர்த்தான் கலுழ்ந்தான் றியங்கி—யயிர்த்தரீ
னமுங்கினுன் றீயுண்டா னன்னவே வீழ்ந்தான்
புழுங்கினு னெஞ்சம் புலர்ந்து. (கஂ)

ஒருநாளு மேவா வுறுதுயரி லாழ்ந்தான்
றருமா வனேயினிணைத் தாள்வீழ்ந்—திருபுன்
னருந்தலைவ ணண்டையா னன்னியா சென்னு
வருந்தி யுழன்றான் மருண்டு. (ககூ)

தாய்மார் தமைவிலக்கித் தாதைதனக் காற்றுவன
வாய்மா விதியி னழைத்தியற்றித்—தூய்தாக
மூக்கியலிற் சீகாடித்தான் முன்னவனைக் கண்டமரர்
நொகதிரியல் பாக நுனித்து. (சஉ)

ரெநிரத்தேர் மேல்வைத்த திபகிவந்து வன்கனதிற்
சந்தனத்தின் பள்ளிமிசைத் தாதையபயிட்—டுந்துதுயர்ப்
பாமக் கடன்முழுத்திப் பண்பிற் றகனமுசெய்
நீமக கடன்முடித்தா னேய்ந்து (கூ)

தாயரிய தாதைதியாடு தாமெரிவில் மீழ்வுபெய்ன
சேயரிகக ணன்னுய் கிறியனுயவா—ரீபிருதநி
யெண்ண நவிலமுதத் தின்பெலாள் வீவர்தனுரைப்ப
வண்ணவா றுகென்று ணுய்ந்து. (கச)

வேனோ புருவி லிளிதா ரகன்றுனையாக
தேனோர் மொழிமடவார் தீயிழிந்து—வானேறிப்
பொன்னகரம் புக்கா புகல்பரிலொற் றுசெவருக்
துன்னகரத் துற்றார் துயர். (கஎ)

போகியசேர் காலை புலம்பகர் நீங்கியுற்று
ராகியசில் லோர்தனைச் சூழ்ந்த கன்பனுர—வேகிய
வாரியுண் மேவு மகேந்திரமூ தூருற்றான்
சூரினவ னல்சு சுதன். (கஙூ)

உள்ளந் தளர்ந்துமுக மெஞ்சாவிதான் போய்க்கண்ணீர்
வெள்ளந் தரவுறுமை மேவினன்போ—லெள்ளலுற
வந்து கெலலு மகேந்திரத்து வாழுவுணர்
மைந்தனிலே கண்டார மருண்டு. (கஎ)

காரவுணர் கண்டு கரம்விதிர்த்துக் கண்ணினீர்
வாரநனி யேங்கி வருந்தியுளஞ்—சோரவே
யார்ந்தவசு சேந்திரமன் னுங்குமர னீங்குவர
சேர்ந்தசென்கொ லென்பார் நினைந்து. (கஅ)

தீயசெயல் செய்யான் றிறனெஞ்கித் தாதைநீ
போயகலென் றேவிடுத்தான் போலுமென்ப—ராயவே
தந்தைசெயுந் தீமை தனைக்கண் டவற்றணந்து
வந்தனன்கொ லென்பர் மறுத்து. (கக)

தாரகனென் னுமத் தகுவர்சோன் போரியற்றி
யாருயிர்நீத் தானென் றறைவதற்குக்—காரணமுண்
டேழினவுணரைமா லோங்கலிடைக் காண்கிலோம்
பூழிகண்டோ மென்பார் புலர்ந்து. (உ ஈ)

செங்கண்மால் செல்லான் செருச்செயமுன் செற்றமுணர்ந்
தங்கண்மா ஞாலமளிப் பானுமுன்னன்—றிங்கண்மா
வில்வமுடி வேய்ந்த விமலனன்றி வேறெருவர்
வெல்வதரி தென்பர் வெருண்டு. (உ ஏ)

வாளினூர் கருடர் வயங்கியக்கர் காந்தருவ
ரேனை நிபெணிக ளேபுரிவார்—கோனை
டிகலமர்செய் வீரரெவ ரேகுமைந்தன் செய்கை
புகலவரிதென்பர் புலர்ந்து. (உ ஐ)

எனப்பலவா றிவ்வண்ண மேவருமே யீண்டித்
தனப்படுதுன் போடுவியின் றேறு—மனப்பலசீர்
மல்குதிரு வாய்ந்த மகேந்திரத்திற் சென்றிறைவன்
செல்வமணிக் கோயிலுற்றான் சேய். (உ ங)

வீர மகேந்திரத்தண் மேயவசு சேந்திரன்முன்
கூரழகத் தாணி குறுகிமெய்காற்—சூரன்
வரியணைதார் சூடி வயவவுணர் சூழ
வரியணைமேல் வீற்றிருந்தா னுண்டு. (உ சி)

தொழுந்தகைய மன்னெய்தித் சோன்றலன்னுன் முண்முன்
விழுந்தவற்றைப் பற்றநனி வேந்த—னழுந்துயர்கண்
டையு நிகழ்ந்ததென்கொ லஞ்சே லறைதியென்றான்
பையமைந்தன் சொலவான் பனித்து (உ நி)

ஆதி பகவன்சே யாகண் டலன்புணர்ப்பா
லோதிமா பூதங்க ளோடேகி—மோதிகலிற்
றேலாத் திறலுன் றனையையும் வெற்பினையு
வேலாற்செற் றுனென்றான் வேர்த்து. (உ சு)

அன்னதுகே ளாச்சூ ரழகிதென நக்கசல
மன்னவுண ஞெடிளைய வன்றிறலோன்—றன்னையரன்
வண்மையுடை மைந்தனே மாய்தல்செய் வானிதுபொய்
யுண்மை யுரைத்தியென்று ணுற்று. (உ எ)

தந்தைகே ளீது சரதமவிர் தாரகனு
மெந்தையொடு சையத்தை மீசன்சே—யுந்தியிலா
னெய்தி னின்றிந்தா னுவலருமீ மக்கடனுஞ்
செய்துவந்தே னென்றான் றிகைத்து. (உ அ)

தாரகனு நற்றுணைவன் ரூனிறந்த செய்திசெலி
சேரவெய்ய சூருளத்திற் சிற்றத்தீ—யாரப்
புருவநெற்றி யேறப் புகைதண்ட மேவ
வுருவெகுளி பெற்றதொத்தா னுற்று. (உஊ)

கிண்ணிரண்டுஞ் செக்கர் கடுப்ப விலங்கெயிறீ
ரெண்ணிரண்டுங் தாழ்கையே யொப்பவளை—வண்ணிரண்டு
தந்தம் பிறையிற் றயங்கமெய்வான் போன்றதுதி
வந்தினைச் சூரபத மற்கு. (ஈ0)

தின்பார் கடல்படியுஞ் சூரா தனத்தினின்று
வன்பாரில் வீழ்ந்துருமின் வாய்ந்தரற்ற—மன்பாய
ஞால நடுங்கியது ஞாயி றுமுற் கோளிரிந்த
காலனுமச் சுற்றனனங் கண். (ஈக)

அங்க ணமரவுண ராஞரின் மூழ்கியே
செங்கணீர் காலத் தியங்கினர்—மங்கலமா
ரங்நகர முற்று மழுகுரலி னர்ப்புவரி
யென்ன மலிந்த தெழுந்து. (ஈஉ)

மூந்தினைத் தோடெழுந்து முன்னெற் றரைநோக்கி
வெந்திறல்கொ ளெம்பியுயிர் வீட்டிவரு—கந்தனிகல்
போர்கடத்தல் வேண்டுமென்றன் பொற்றோ படையாவு
மோர்கணத்திற் றம்மினென்ரு னுற்று (ஈங)

பன்னனிலை கூறுதலு மற்சீற வலர்யாரு
தன்னனிகங் கொண்டணைந்தார் சூழ்ச்சியமோ—கன்னெழுந்து
சூர்வயத்தா டாழ்ந்தொன்று சொல்வலது கேட்டியென
வார்வமொடு செப்பு மமைந்து. (ஈச)

கச்சமிலா மாப்படைகள் கற்றவல்லோர் பற்றலர்த
மச்சமிலாத் தானை யணிநகரை— நொச்சிதனை
யண்ணிற் றெனினு மமர்செயச்செல் லார்சினத்தோ
டெண்ணித் துணிவா ரினிது. (ஈஇ)

கூறு குலம்வினவிக் கொள்கை நிலம்வினவி
வீறு நெறிதான் வினவியிக—லேறு
சலம்வினவித் தானைத் தகைவினவி யன்னர்
வலம்வினவிச் செய்வரொன்று மற்று. (ஈசு)

வரத்தில் வலியரோ மாயையில்வல் லாரோ
கரத்தி லுறுபடையிற் கந்பி— னுரத்தினரோ
நிண்மையில்வல் லாரோ தெருளினின்மிக் காரோவென்
ரெண்மையினு ராய்வ ருகந்து. (ஈஎ)

ஒற்றிற் றெரிந்துமற்றே றொற்றையுய்த்துத் தேர்வரின்னுங்
தெற்றெனவே தேர்துமெனச் சென்ணர்வா—ருற்றவினே
தன்வினவு தானையவர் தன்மையிவை தன்மைதா
யுன்னனைத்துட் கொள்ளா ருவந்து. (நஅ)

நண்ணலொப் பாராகி ஞட்பினின்மூன் றேர்ந்திழைப்பா
ரண்ணைவைமூற் றுகா லாசியலின்—வண்ணஞ்சீ
சீற்றங் கொடைடைஞர் சேனையொடு மேயெதிர்ந்து
மாற்றலரை வென்றவினவார் மற்று. (நக)

நீர்வலியி லார்ஞாட்பி னேர்திரனைத் துன்னிடினும்
போர்கருதிப் போதல் புகழன்று—நீர்பெறினுஞ்
சூர்தருமாத் தானைதனைத் தூண்டிப் புறம்போக்க
லேர்தருமா மன்ன ரியல்பு. (கo)

ஈங்க ணிறையோ ரியற்கை யிதுவாகு
மோங்கண்ட மெல்லா மொருங்காள்வாய்—பாங்கயன்மால்
போற்றம் புகழுடையோய் பொன்றலிலா வன்றிறலோ
யேற்றமுளா ரார்நிற் கிணை (சக)

இத்தகைய வெண்கொ ளிறைவநீ யெண்மையறி
மத்தக ராளிகொறகெட் டாரமர்க்கு—நித்தனென்னல்
பெற்றபிள்ளோ போற்சாற் பெரிதாஞ் சமரியற்றி
மற்றவனே வேறல் வசை. (சஉ)

ஒன்னூர் வலியு முடையடைஞர் தம்வலியு
மூன்னு யுனசிறைமை போர்ந்திலாய்—மன்னு
வுசசினத்தி லாய்வனசூழ்ந் தாய்ந்திலாய் வானா
கமச்சினத்தின் வீழ்வாய் கனித்து. (கந)

பளபளவென் பொற்றண்டைப் பாகக சிறுவ
னினயறனைச் சாய்த சிறும்பு—களவில்
வலியோரு மோர்காலே வலிமை யிழப்பார்
மெலியோருங் கொள்வார் விறல். (கச)

எவருநே ரில்லோ யிளஞ்சிறுவன் மேனீ
யிவரமருக் சேக லினிதன்—றவமாந்
திறலொடுசீர் யாவுந் தெரிந்தவனிற் றீர்ந்த
விறலினரை யேவுகென்றான் வேட்டு. (கஎ)

ஆரமைச்சர் தட்மு ளமோகனின்ன தேற்றவே
சூர னுறு நியென் பட் டுழ்சினத்தீர்ந்—தேரரிதாங்
காதனமே லேறி யமர்த்தமைத்து நிற்சிலரை
காதலிநுக் குற்றவைதான் காண். (கஅ)

பகன்மயுரன் சேனன் பரிதிப்பு ணுமன்
சுகனின்னர் முற்றா துவரைத்—தகவிற்
கொணர்தி ரெனவுழைஞர் கொண்டுய்ப்ப வன்ஞர்
வணமுறுசூர் தாள்பணிந்தார் வந்து. (சஎ)

வாரமுறு சாரணர்கண் மன்னவன்ரு டாழ்ந்துநிறபச
சூரவரை நோக்கிநீர்ணுண்ணெனப்போய்ப்—பாரின்கண்
வந்தகந்தன் றன்மைபடை வன்மையிவை யாவுந்தேர்
தந்தடைதி ரென்றுரைத்தான் ரூன். (சஅ)

ஒற்றரசீ தோர்ந்தனேயா ஞெண்கழற்கா ரூழ்ந்தலேசூழ்
நற்றரணி நோக்கியே நாடலுற்ரூர்—கொற்றத்
திருந்தவுணர் போற்றிடச்சூர் சீயவணே மீதி
விருந்தரசு செய்தா னினிது. (சகூ)

அசுரேந்திரன் மகேந்திரஞ் செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஉசஅ.

வழிநடைப் படலம்.

பாயிரமா வேதம் பரசுகன் சேவடியை
யாயிரமாஞ் செங்கரமு மாருலகிற்—போயுலவத்
தாழ்ந்தெழுவான் போன்றெழுந்தான் ரூவிவரு மேழ்பரியோ
ஞழ்ந்த கடன்முகட்டி லார்ந்து. (க)

அப்போ தயன்மா லமரர் தொழநின்ற
வொப்போ தருங்குமர ணும்பருயர்—வெற்போவி
மேற்றிசையை நோக்க விரிகதிரோன் றென்றிசையாய்ப்
போற்றிசையப் போனன் புரிந்து. (உ)

அநக னிமித்த 'மரியதவ மாற்றச்
சினவரவப் பூணணிந்த செல்வன்—றனகைசொல்
சூதாரங் கண்டாங் துணேவிக் கிடமளிதேதான்
கேதாரங் கண்டான் கிளர்ந்து. (ங)

எடுத்த காமே யிறைசிவனே யென்னல்
கடுத்தநிசைக் கம்பமொழக் காட்ட—விடுத்தவனன்
மாசி நகாமதை மங்குலிவர்ந் தேமறைக்குங்
காகிநகர் கண்டாண் களித்து. (ச)

நந்திதவ மேற்கொள்ள நாளுஞ் சிலாதரன்சேய்
நந்திதவ மேற்கொண்ட நற்பதியாஞ்—சந்தத்
திருப்பதங் கண்டான் றிகழுவைத்தோ னேத்தும்
பருப்பதங் கண்டான் பணிந்து. (டு)

மன்னன்னே யோடுமுனி வர்கித்தன் வெற்பொரீஇக்
கொன்னதத்துர் டேகிக் குகைவழியே—முன்னும்
வருவேங் கடமாம் வரைகண்டா னன்பாங்
குருவேங் கடமாங் குகன். (சு)

சிலந்தியரா வேழஞ் சிவகோசன் கீரன்
வலந்திண்ணர் கன்னியருள் வள்ளல்—சலந்தான்றூண்
மாளத் திகிரிகண்டான் மாமைந்தன் றூயதிருக்
காளத் திகிரிகண்டான் காண். (எ)

ஆக்குமுயி ரெல்லா மழிக்கவருங் காளியுட்கக்
காக்குமரி வேண்டக் கழல்சிரமே—றூக்கு
முருவாலங் காடு முமாபதிசேய் கண்டான்
றிருவாலங் காடு சிறந்து. (அ)

செங்கதிர்வே லண்ண றிசைமுகத்தோ ஞதியராம்
புங்கவர்கள் பூசித்துப் போற்றிடவே—பொங்கருளின்
மன்றனகர் கண்டார் வயனியொடும் வாழ்கச்சி
மன்றனகர் கண்டான் மகிழ்ந்து. (க)

கம்பா நதிக்கரையிற் கன்னியருச் சிக்குமே
கம்பாதி தேவனேயுங் கண்டயன்மா—லம்பாவை
கள்ள மலர்தூய்க் கனிந்துபூ சித்ததளி
யுள்ளனவுங் கண்டா னுவந்து (கா)

மாலு மயனும் வராகவன்ன மாய்க்கீழு
மேலுந் துருவ வெளியாகிக்—கோலநகை
பாதிவரை கண்டான் பரப்பிரம மாய்நின்ற
சோதிவரை கண்டான் றுதித்து. (கக)

மாவணங் காட்டி மணந்தவிர்த்து வன்றொண்டர்க்
காவணங் காட்டி யடிமைகொளும்—பூவணமார்
பெண்ணேயிட மேவினுன் பெண்ணேயிடஞ் சூழ்கிடக்கும்
வெண்ணேயிட மேவினுன் வேள். (கஉ)

திசைக்கரத்தின் முத்தந் திச் சீர்மணிமுத் தாறு
மரைக்கழன்முன் வைத்திறைஞ்ச வந்து—வீரைக்குமுத
வாயமுது குன்ற வருமொழிசேய் கண்டனனே
தூயமுது குன்றந் தொழுது. (கங)

திரிபு

நெருங்குவளே வேயமரு நீள்குறிஞ்சி பாந்த
ளொருங்குவளே யோடு முயர்கான்—சுருங்கை
மருங்குவளே யேறு மருத மணங்கூர்
கருங்குவளே மேவுங் கழி. (கச)

யமகம்

தாமரைமே யும்புறவந் தண்ணறிய பூங்கடப்பந்
தாமரைமே வுங்குறிஞ்சி சங்கமுட—னுமையிவை
தாமரைமே லெய்துநெய்தல் சாரன்னம் வாவிதொறுந்
தாமரைமே வும்மருதந் தான். (கடு)

பிரிமொழிச்சிலேடை.

வாசம் புரிந்துபவ மாய்க்கவும்பர் சேவிக்கத்
தேசம் பலமேவுந் தில்லையே—பாசங்
காரனேற்ரு னத்தன் கருதரிய கங்கா
தாரனேற்ரு னத்தன் றலம். (கசு)

செம்மொழிச்சிலேடை.

அங்கமல மாவகல மார்ந்தருமீ ளுமையுற்றுச்
செங்கண்மா னேர்தடஞ்சூழ் தில்லையே—பங்கமுற்றுப்
போதத் திருந்தார் புரஞ்செகுத்தார் மெய்யன்பர்
போதத் திருந்தார் புரம். (கள)

பாடகமடக்கு

கானங் கடப்பமென்ரூர்க் காளே பிறவியெனுங்
கானங் கடப்பமென்ரூர் காதலேஞ்க்—கான
மருந்தில்லை யென்றே மயங்கவருள் சீர
மருந்தில்லை யென்றேம் வரும். (கஅ)

நிரோட்டகம்

இரசிதநா கத்தேய்ந் தினையக் கனகாத்
திரியரற்ரூழ்ந் தாந்தகைத்தே சேணங்—தரநிலனே
யென்றேத் தரங்கி னியனலந்தாங் கண்டதில்லை
யென்றேத் தரங்கி னியல். (கசு)

பிறிதுபடுபாட்டு

பொன்னன்ன வாகன் புரமூன்று மட்டோன்பன்
னன்னமேற் கும்பரையத் தன்றேமா—மன்னன்ன
வாவி மகர மிசைப்போய்ப்பம் மின்னன்ன
மேவி விழுதில்லை மன்று. (உ0)

இதுவுமது

பொன்னன்ன வாகன் புரமூன்று மட்டோன்
பன்னன்ன மேற்கும் பரையத்தன் றேமா
மன்னன்ன வாவி மகரமிசைப் போய்ப்பம்
மின்னன்ன மேலி விழுதில்லை மன்று. (உக)

திரிபு

தாய்நோக்க மின்பந் தரவெம் புலியரவந்
தாய்நோக்க மாலயனஞ் சங்கிரிய—தாய்நோக்கத்
தாமன்றங் கண்டான் றனித்தாண் டவம்புரியு
மாமன்றங் கண்டான் மகிழ்ந்து. (உஉ)

பின்மூடிரு

வேதாநதத் தொண்சுடரா மெய்த்தகர வித்தையதா
காதாந்த மாகி நவிலரிய—போதாந்தச்
சிற்சபையிற் செப்புமஞ நிக்கெட்டாச் சிற்கனத்
தற்சொருப முற்றுன் றனித்து. (உங)

தகரவிகற்பத்தான்வந்தது

தீதாதி தீத்ததீ தத்திதத்த தேததே
தாதாதீத் தத்தத்தத் தாதுதித்தேதாத்—தோதாதி
தேதத்தொத்த தாதாத்தித் தேதத் துதநிதுதை
தேதத்தொத்த தாதா திதித்து. (உச)

கோமூத்திரி

வருமந் தருமாய் வளைந்தார் பவமா
கருமந் தருநோய் களைந்தாள்—பரமா
வுருவம் பலவம ருந்தேய்வார் மோது
திருவம் பலமமர்ந்தாய் தேர்ந்து. (உடு)

கூடசதுர்க்கம்

எண்கைதனி லோங்கனலே யேந்தியபூ தப்படையா
வண்சரியை யாதியன்போ டாற்றுநர்க்கங்—குண்மிழ்ந்தீ
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
பூலோக கைலையா போற்று. (உசு)

உபயநாகபந்தம்

அனக முனிவ ரநித ரியலண்
கனக வவையா கருது—மனனே
விரிமா வளபவ வேதாவோ தாத்த
வரியா மரிவையனே யாள். (உள)

உலக முழுதீ னுமாபதி யீனக்
கலக மருவு கருமை—மலமே
தனைநி களந்தீ ரசர சவவி
யதிப துயருவனே யாள். (உ ச)

இரதபந்தம்

பாகாய தேனோர் பகரருஞ்சொல் லாடரக்க
ஞகார மாலாய்க்கொள் ளத்தனன்றிற்—சாகாத
தினன்றினன்வாய்ந் தேத்திடமன் றில்லையகத் துன்னற்
கனகமன்றி லாடரமீன கா. (உசு)

சுமபபாரந்தம்

கரமனம தேமநம காமனம தேமநம
காமருசீ ரம்பலத்திற் கண்ணிசிவ—காம
வனிதைதிருக் கண்களிக்க வார்சடைநீர் சென்னை
வனிதைதரச் செய்தாண் டவ. (உ ஏ)

என்றினைய பற்பலவா றேத்த வமரர்குழாங்
கன்றிலகு செங்கையுமை காணியபொன்—மன்றிலர
ஞடுமா வாகந்த வாரமர்த மைம்புலனுங்
கூடுமா வார்ந்தான் குகன். (உக)

ஆனந்த நாடகங்கண் டாராத காதலோடு
வானந்த நீண்ட மதில்கடந்து—கானந்த
மன்னிவளர் காவிலெடு வாவிபல மேவிமலி
சென்னிவள நாட டைநதான் சேய். (உஉ)

சூடமுனிவ னென்னக் குடத்திருந்து வந்து
புடவிமகிழ்ந் தேத்தவரு பொன்னி—வடகரையில்
விண்ணிவந்தான் மால்போல் விரிபொழில்சூழ் வண்கோட்டு
மண்ணிவந்தான் செவ்வேண் மகிழ்ந்து. (உங)

வழிநடைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ரூ உ எ கூ

குமாரபுரிப் படலம்.

செங்கதிர்வே லண்ணலொடு திண்வயவ ரொன்பதின்மர்
பொங்கிலக்கர் பூதர் பெரும்படைஞர்—புங்கவர்க
டண்ணியகா விண்ணோர் தருவோ டிறவாகு
மண்ணியகம் வைகினர் வந்து. (க)

அன்னபோ தாங்கவுண ளுடமரி லார்புழுதி
மன்னுருவின் வந்திரலி மைந்தனிடந்—துன்னித்
தொழுதனன்றன் றெண்ணீர் தோய்பவன்போ லேகி
முழுகினன்முந் நீரின் முனம். (உ)

செக்கர் சடைவயங்கத் திங்கள் பிறைதயங்கச்
சுக்கை தலைத்தொடையல் சூழ்ந்திலங்க—முக்கண்
முதல்வனன்பி னுற்றதொக்கு முன்ன ருமைதன்
புதல்வனேனி ருற்றவந்திப் போது. (ஙு)

பானல் கறுவர்மற்றப் பம்மடவார் தம்மொடிராக்
கோனல் வரன்மகிழ்வு கூரவந்து—மானவென்
மைந்தன் செயல்காண்பான் வாய்ந்ததொக்குந் தாரகையோ
டிந்துவிண்ணி வாரு மியல்பு. (சு)

நீனிறங்கொள் பட்டி னிரைவெண்மணிகோத்து
மேனிலவ யாத்திடையார் வெண்பட்டி—ஞனவொள்வி
தானத்தின் மேவுமே தாரா கணஞ்சுலவ
வானத்தின் மேவு மதி. (ஙி)

தீபமாஞ் சேய்க்குச் சிறப்பெடுப்பான் வானிலக்கத்
தீபமொடு நாப்பட் டிகழவிருந்—தீபமுமே
வாளுலர் மகிழ்வுற்று வைத்தொளிர்தன் மாணுமிளிர்
மீளு டவிரும் விது. (சு)

செங்கதிரோன் றேசிற் றிகழ்ருமான் சேயொளியா
லங்கிருள்போய் விட்டதலீ தற்புதமோ—பங்கமல
வல்லிருளன் ஞன்றிருநா மத்துளொன்றை யுள்பவர்முன்
னில்லெனினு நில்லாதெ னில். (எ)

மண்ணி யகன்கரைசார் மாதேவ ளுமையனே
நண்ணியயன் மாலிமையோர் நம்பனம—ரெண்ணி
விருந்தலங்க ளுண்டெளினு மிந்நதியின் நீரத்
திருந்தரு ள்க வென்ரு ரினிது. (அ)

அன்னு ரகங்களிப்ப வாண்டருள்வா ளண்டரொடு
முன்னர் புனேவன் முகநோக்கிப்—பொன்னர்
முதுகமொன் றிங்கிமைக்கு முன்புனேதி யென்ரு ன்
மதுகரஞ்சூழ் நீபத்தார் மன். (கு)

அன்னவா ரூக வயனோர் மயனெனபோ
னுன்னு மனிகமும்ப ருள்ளிட்டோர்—மன்னவே
யங்க ணகமொன் றகத்தா னமைத்தனனே
யங்கண் விருந்துகொள வாண்டு. (கo)

திங்கண் முடிபுனைந்தோன் செல்வன் றனைநோக்கி
யிங்க ணகரி லெழுந்தருள்கென்—றங்கண்
பாவறிஞன் போற்றப் பரிசனங்க ளோடும்
வாசகரிற் சேய்புகுந்தான் வந்து. (கக)

மன்ற னகரின் வளநோக்கி யாமுறைய
நன்றறிஞ ஞற்றிடுது நன்னகரி ஃ—தென்றலுமே
கூரெழிலோ டெவ்வளனுங் கொள்ளிந் நகர்சேய்ஞ
லூரதென்றோர் பேர்கவின்ரு சோர்ந்து. (கஉ)

பன்னிருதோ ளண்ணல் பரிந்தா லயத்திருந்தான்
மன்னயன்மா லுன்னிளவன் மாரிலக்கர்—மூன்னெவரு
மத்தமணி யான்மயஞ ராங்காங் கமைத்துவைத்த
தத்தமிடம் வைகினர் சார்ந்து. (கங)

தாரகன்குன் ரேழிறந்த தன்மைகண்டு வானவர்கோ
ஞரடிவீழ் வுற்றிருந்தா னவ்வழியன்—பாரு
மனத்தினனி தாழ்ந்ததான் மன்னுபுகழ்க் கொச்சை
வனத்திற் றிகழ்தெய் வகம். (கச)

பொன்னகரோன் பூணும் புலோமசைதன் பூணுநனி
மன்னுகிழி யோடுமன்மூன் வைத்தவகான்—றுன்னடகண்
மூன்னுய்த்து வேள்தனீ மூன்காழி யில்வைத்த
வின்னதந்தான் கொள்ளென்ற தேதற்று. (கடி)

ஒண்மணிப்பூ ணிட்ட வொளிர்பூந் துகிற்பொதியைத்
தண்விரலி னீக்கிச் சதமகன்றன்—கண்களிக்கக்
கண்டா ணணங்கைக் கருதிஞன் காமநோய்
கொண்டா னயர்ந்தான் குலைந்து. (ககூ)

வெந்தன் விரகநோய் மீக்கொண் டழுங்குகையாற்
போந்தமணிப் பூணுன்றும் பூண்டிலா—னேந்திழுன்போ
லிந்தக் கிழிதனீர் யாத்துவைமி னென்னவன்ஞ
ரந்தக் கணம்புரிந்தா ராகுகு (கஎ)

ஆனபோ தண்டர்கோ ஏர்தே வினப்பார்த்துன்
ரூனநீ செல்கெனலுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிப்—போனதுபி
ஹட்புகுகா மத்தீ யுடலெச சுடுகையிஞற்
றட்பமுள மேவிஞன் ரூன். (கஅ)

வெஞ்சுரநோய் மேயவனவ் வெம்மைதணி வான்குளிர்சா
லஞ்சலநீள் வாவி யடைந்தமைபோல்—வீஞ்ச
ளின வீழிச்சனிதோ ணச்சிமெலி வேர்தோர்
புனின மிசையமர்ந்தான் போய். (ககூ)

திண்ணென் புளினமுமத் தார்வேந் திறுக்குமிகத்
திண்ணென் பரன்மண் சிலம்புறழ—வெண்ணெண்
கலைமதியும் வெய்யவனிற் காயப் புலம்பி
யுலைவறுவா னுள்ள முலர்ந்து. (உ ர)

ஆரமுதி னேடுதித்து மந்தக் குணஞ்சிறிதுஞ்
சாரலிலை வெண்மதியே சார்ந்தநஞ்சி—னீரதரக்
மேல்குளிர்ந்த் துள்சுடுதி வெவ்வஞ் சரினின்மெய்
பால்வயினை லங்கரந்த பண்பு. (உ க)

மென்மதியோர் மாற்றமிடர் வாய்ந்தார் தமைபெடுத்த
னன்மதியோர் செய்கை நலமன்றே—சொன்மதியோர்
நின்பேர் நெறிகுழலே நெஞ்சினினைந் தெய்த்தேதற்குத்
துன்பநீ தான்புரிவாய் சூழ்ந்து. (உ உ)

மதியே நினக்கு மதியே மயக்குஞ்
சதியேய் நடையா டனக்கும்—விதியே
சகியெனும்பே ரிட்டான் றமியேன் வெளியுள்
வகிதத் திடர்செயவோ வந்து. (உ ங)

பார்போ னிலவேநீ பம்மனையார் தம்மொடுற்றாய்
வேல்போ னயனியையான் விட்டகன்றேன்—சூல்போற்
பிரிவென் பதன்பொருளின் பெற்றி யுணர்ந்தாற்
பரிவென்ப துன்பாற் படும். (உ ஈ)

மருவலார் தம்மை வருத்தல் வழக்கா
முருவிலார்க் கூர்தியா யுற்றாய்—செருவிலெனைக்
கொல்கின் றனைபின் சொடுபோவா யல்லநினை
வெல்கின் றவரார் விளம்பு. (உ ஙி)

தென்றலியி னின்றுவரு தென்றலை யென்றனுடல்
பொன்றவரு கின்றனைபோப் போர்க்கால—னென்றமையாற்
சாமன்றா தென்று கரைவரவர் நிற்பநினை
யேமன்றா தென்றுரைப்பன் யான். (உ சு)

உன்றனுரு வன்றுகொண் டெய்தனனுன் மன்குயினீ
யின்றெனையிர் கொல்லவரு மேர்மதத்த—வென்றி
தருகாள மாய்த்தொனிக்கிற் சார்பெவர்கா மத்தி
னுருகா வுழல்வே னுயிர்க்கு. (உ எ)

கனைவார் கடன்முரசோன் கைக்கணையா னெஞ்சேதன்
பனைவாழ் மகன்றிலென்னெய் பாரா—யினைவேன்
செவியினை ராசஞ் செறித்தாங் குறுத்துங்
குவ்வுயர்செய் நின்தீக குரல். (உ அ)

குன்றிக்கட் டீவாய்க் குயில்காள மூதவரு
மொன்றிக்கண் வில்லுடைய வுத்தமகின்—வென்றிக்கோ
லாண்டென்மே றைத்தவடி வாயிரங்கண் ணுயினவே
யீண்டென் னுறுப்பா மெனக்கு. (உக)

பொருவிழிப தாகை புருவம்வில் கைமெய்
மருவுகணே யல்குண்மணித்தே—ருருமகளி
ருன்படையார் சாலேயா முத்தமவன் ஞரையுன்னித்
தூன்டையா தாரெவர்கீ சொல். (ஙக)

என்றன் பகைக்கன் றிடர்ந்தா யஃதன்றி
மன்றனுவேட் கின்று வயமுரசா—நின்றதிர்தி
யுன்னகத்திற் றீய துளதெனபர் வாரிமன்னஃ
தென்னகத்திற் றேர்ந்தே னினிது. (நக)

தூயமதி தென்ற றுயரன்றி லாதியான்
மேய பருவரலாம் வேலேயுற்றுத்—தீய
ரிகழுற்றுரே னேடுறல்போற் கேதமுற லன்றி
விரகழுற்றே னென்செய்வான் வேறு. (நஉ)

இந்திரனுக் கின்ன லிரவி லிழைத்தலவுஞ்
சந்திரன்றன் மின்னெளிபோய்ச் சாம்பலிரு—ணந்திடவே
யங்கதிர்வாள் வீசியவ்வேங் தாரஞரைத் தீர்ப்பவன்போற்
செங்கதிரோன் ரேன்றிஞன் சேண் (நங)

கமலமன் றன்வரவு கண்டுண் மலரக்
குமுதமன்செய் கையுணர்ந்துள் கூம்ப—வமரெலாக்
கத்தங் கடனுஞற்றித் தாபதரோ டேத்தவின
னத்தமணி யிற்றிகழ்ந்தா ஞங்கு (நச)

தின்றிசையிற் ரேன்று தபனனேமன் கண்டளவிற்
பொன்றருவெங் காமநோய் போயதென்கொ—லென்றுவெள்கிப்
பூதிபடு மெய்யோடும் புண்ணியனேத் தாழ்ந்துமறை
யோதி மிகத்துதித்தா னுற்று. (நஞ)

முன்னின்ற வேந்தின் முகநோக்கிக் கந்தவே
ளின்னருள்செய் தாரணங்க ளேத்தியின்னு—துன்னுகிலாப்
புண்ணியன்ரூள் பூசை புரிதுநா மாங்தனுக்
கண்ணியவை நல்கென்ரு ஞய்ந்து. (நசு)

செற்ற வளவிற் ரெழுதுபோ யேவலரைத்
துற்ற விடந் தோறுந்தூண்டிநறை—யுற்ற மலர்க்
கண்ணிதுகி னன்னீர் கமழவிதூ பந்தீப
நண்ணுகந்த மாதிதந்தா னன்ரு. (நஎ)

செய்வதற்கொண் ணுதென்னச் சேய்மயனைக் கொண்டெரு
மூய்வதற்கோர் கோயி லுஞற்றியே—சைவநூல்
சாரு நெறிநாடித் தாதையெவ்வெக் காலமும
ஞருருவந் தாபித்தா னேர்ந்து. (நஅ)

ஏண்ணெய்மஃ வாமலக மேராரிச னங்கவியம்
பண்ணேந் தமிர்தம்வெண் பாறயிர்நெய்—தண்ணூறவங்
கன்னலரி யுண்ட கனியருணச் சாமிளநீ
ரின்ன நுஞ்சந் தாட்டி மிறைக்கு. (நக)

தீர்த்தநன்னீ ராட்டியபின் றேசுருவிற் பொற்றூசு
சாத்தி நறுங்கலவைச் சாந்தணிந்து—பூத்தெரிய
லின்பி னுறப்புனைந்தே யின்புழுக்கன் மின்கலத்திட்
டன்பி னருத்தினு னுங்கு. (சஎ)

கந்த மடைகாய் கலந்துகல்கி வாசவிரை
முந்துபுகை தீப முதலாகத்—தந்தின்
றுறைகண்ட வாறுதவித் தூமலர்க்கை சேர்த்து
முறைவணங்கி யேத்தினுன் முன். (சக)

சிந்த மலர் தூய்ச் சரணவத்தி லேயுதித்த
கந்தவேள் செய்பூசை கண்டருள்வா—னந்தக்
குழகனெதிர் கோதையொடுங் கோமான் குலையா
மழவிடைமேற் ரோன்றினுன் வந்து. (கஉ)

கங்கைதந்தோன் கண்ணுதலைக் கண்டளவிற் சென்னிமே
லங்கைகுவித் தேத்த வடல்வீரர்—பொங்கிலக்கர்
பூதரயன் மாலாதி புங்கவர்கள் போற்றினு
ரோத முழக்கி னுவந்து. (கங)

அந்த வமயத் தருள்வடிவ மாமத்தன்
மைந்தனைப்பார்த் துன்றன் வழிபடற்கு—வந்தனநீ
யீதடைவிற் கோடியெனு வெவ்வெப் படைக்குமன்னு
வோதபடை யீந்தா னுகந்து. (சச)

இந்தவியன் மாப்படைதா னெண்கணன்மால் பெற்றுளதன்
றுந்துவலி யோரா ருளரெழிலார்—மைந்தினை
பன்றிறல்வெஞ் சூர்படைமாய்ப் பானீது பற்றுதிநீ
யென்றருளிப் போனு னிறை. (சடு)

செவ்வேலை யேற்ரோன் சிவனருள்செய் தங்கேகு
மவ்வேலை யுன்பி னாரத்போற்றி—தெவ்வேலை
யுற்றே யுழக்கிலக்கத் தொன்பதின்மர் வீரருடப்
போற்றேரி லேறினுன் போய். (சசு)

சேந்தன் விசும்புதோய் தேரின்மேற் சேர்தலுங்கால்
வேந்தன் றமரொடுந்த வேதன்மா—லேந்தலண்டர்
காற்றிடவே தாளர் கழல்வீரர் சூழநடப்
போற்றிடவே போனன் புரிந்து. (எ)

நீண்ணியமங் குன்றுச்சேய் ஞல்லூரி னின்றெழுந்து
பொன்னி நதிகடந்து பேர்ந்தெவரு—மூண்ணு
மிடைமருதூர் மாயூர மெண்பறிய வூர்முன்
னடைதலமெ லாங்கண்டா னங்கு. (அ)

அஞ்சமலர் துஞ்சிலஞ்சி யங்கான நோக்கிவரன்
செஞ்சரணம் போற்றியெளிர் செங்கதிர்வேன்—மஞ்சன்
பணியாரூ ரூறு படநகைத்தான் மேவு
மணியாரூர் கண்டான் மகிழ்ந்து. (க)

குமாரபுரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஉ அ.

சூரம்புகு படலம்.

நற்றிடங்கொண் மேலோர் நவிறருஞ்சீர்ச் சோணாட்டிற்
புற்றிடங்கொ ளீசன் புரமதைச்சூழ்—மற்றிடமுங்
கண்டு கதிர்வேற் கடவுள் கனல்வீசி
மண்டுவறும் பாலையுற்றான் வந்து. (க)

இருசுடருங் காயத் திரவும் பகலு
மருவியர சாளவயன் மற்ற—வொருசுடரும்
வாளா விருப்பதன்னி வன்னிலந்தந் தான்கொலதை
யாளா விருக்கு மரசு. (உ)

தீயோ னரசு செயினந்த நாடுதான்
பேயோ டரனுடும் பேரடவி—மாயோ
னிறங்கொண் முகிலுமந்த நீணிலத்தின் மேவா
மறங்கொள் விலங்குமத்தன் மைத்து. (ங)

பாலை நிலத்தின் பரிசுணர்ந்து மற்றுள்ள
நாலை நிலத்தி னவில்வெஞ்சு—வாலையின்
வெப்புறவே வந்துலகின் மேவாமே யெப்புறமு
மப்புறவே வைத்தா னயன். (ச)

வீதிர்தருமா வன்னிலத்தின் வெம்மைதனைக் காற்று
திதிர்தருமா லும்ப ருடுக்கள்—கதிரவன்ரு
னந்நீர்மை மேவா தனுதினமும் போதிரண்டு
மூந்நீரின் மூழ்குவான் மூன். (டு)

மிக்கிரவி வெம்மைக்கும் வெவ்வடவைத் தீக்குமங்குத்
தொக்க வயிர்த்தொகைக டின்பமுரு—வுக்கிரன்றன்
பன்னிக்கு மந்தமெதிர் பார்த்திருக்கு மூழிமா
வன்னிக்கும் வாசமாம் வைப்பு. (சு)

வேநிலத்தில் வாழ்வனவும் வெம்மை தனக்கஞ்சிச்
சேன நிழலிஞடு சென்றுலவு—மானினந்தீக்
கொள்ளியின் வைகுங் குலவு மணிப்பாந்தள்
கள்ளியின் வைகுங கணம். (எ)

இன்னவாம் பாலையின்க ணேமப் படையோடு
மின்னவாம் வேற்குமரன் மேவமே—தன்னதாம்
வன்குறிஞ்சி தன்பான் மழைபொழிந்து விட்டபின்னர்
மன்குணமே மேவிய தை மற்று. (அ)

சராசரங்கண் டோன்சேய் தனபுணர்வாற் கண்டா
ருராசரம்போன் மன்முரம்பி லுன்னும்—பராசரனீன்
றத்த னனந்தனந்தி சார்சதுர்மு கன்பரிதி
யத்தஞடு மாலி யமர்ந்து. (சூ)

புகழுற்ற மூவிருவர் பூசரத்தி னின்று
திகழுத் தாருடவை செல்லத்—தகவுற்ற
வெந்தறுகட் சூர்முடிப்பான் மேவுரும சேசனவண்
வந்தணிய ஞஞன் மகிழ்ந்து. (கஎ)

பன்னிருமாத் தோள்வரைதாழ் பன்னிருகா தொண்குழையும்
பன்னிருமார்த் தாண்டரெனப் பாயொளிதான்—மன்னவே
விண்களிக்க வந்த விமலனேயம் மூவிருவர்
கண்களிக்கக் கண்டார் களித்து. (கக)

பின்ஞன் மவுலிப் பெருந்தகையோர் மூற்றுமுணர்
முந்நான்கு மொய்ம்புடையோன் மூண்டகத்தாண்—மன்ஞர்வம்
பொங்கப் பணிந்தேத்திப் போதவடி வாராத
வெங்கட் கருடியென்ரு ரிங்கு. (கஉ)

என்னவிரு மூவ ரியம்புழிவ லாரிருகண்
பொன்னவிர்தாள் போற்றியன்ஞர் போந்தபினே—பண்ணுவா
னின்னர் பராசரன்ரு னீன்ரோர் சரவணநீர்
தன்னிவினே யாடலுற்ரூர் சூழ்ந்து. (கங)

அத்தடத்தி ஞரிரு ராம்பருவத் தாட பே
தத்தலையின் மீனங் துக் தாவிவரு – மத்தலைகண்
டாங்கவற்றைப் பற்றி யவிர்கோட்டுய்த் தாரதீவை
யோங்குபுகழ்த் தாதைகண்டா னுற்று. (கச)

உச்சிக் கடன்செயவங் குற்றமுனி பெற்றவிவ
ரிச்சித்த புன்றொழிலி யெண்ணி யிங்குச்—சிச்சி
நலமிலசெய் மைந்தர்நீர் நாடியமீ ளுகிச்
சுலவுதிரென் றேநவின்ரான் சூழ்ந்து. (கடு)

செல்வக் திருசெவியிற் றான்னுமுன்பே ஞளாத்று
வல்வினையான் மீன வடிவெய்தி—யொல்விழும
மெக்காலந் தீரு மெனமைந்தர் முன்னுவான்
முக்காலந் தீர்ந்த முனி. (கசு)

இத்தடத்தின் மேலோரா லீராறு தோளுடைச்சே
யத்தனரு ளாண்வைக வண்ணவனைக்— கைத்தலத்தேந்
தண்ணே ணமுருக்கு மாரமுத நீரருந்த
முண்ணேபுரு வாதிரென்ரான் முன். (கள)

இன்னை முனிவ னியம்பிப் பகற்கடனு
ன்னியமந் செய்தனன்பி னண்மகா—மன்னுருவற்
றின்னரன்று தொட்டிடண் ணினிலாக்கால மாழ்கறிவி
னன்னமல ராவியுற்ரு ரண்டு. (கஅ)

அத்தநீ யங்க ணமரவமை கண்டெடுப்பத
தத்தருவி வெற்பிற் றனததிழிபா — றுய்த்தின்னர்
சொல்லடி வாயினுர் சொல்லற் கரியதோர்
தொல்லவடி வாயினுர் சூழ்ந்து. (கக)

பருருவ மேய்ந்த விவர்தா மிறையோன்றன்
கூரருளின் வந்துபரங் குன்றத்தி—லாரும்
விரசம்பூண் டாங்கிருந்தார் விததகநீ யீண்டு
வரவுணர்ந்து வந்தனரிவ் வைப்பு. (உ0)

மகவான் மொழிந்ததத்தை மார்வினவு மாபோன்
மகவான் மொழிகேட்டுவந்து—மகவான்சூர்த்
தெம்முனையைச் சாய்க்கும்வேற் சேயவரை நோக்கிநீ
ரெம்முடனே செல்லிரென்ரு னிங்கு. (உக)

செய்ய பராசரன்றன் செல்வ ரவைனவி
யையசா ணென்றிறைஞ்சி யார்த்துசெல—வெய்ய
சூரகடந்தான் சூர்முதன்மூன் ரோன்றியவன் வேண்டும்
வாங்கடந்தான் மைந்தன் மகிழ்ந்து. (உ உ)

சூரம்புகு படலம் முற்றிற்று.

ஆ நி ரி வெண்பா க கூ நூ.

திருச்சித்திப் படலம்.

உரன்மேவு பாறு முறைதத் கரிய
பரன்மேவு பாலை படர்சந்—தரன்மேவு
செங்குன் றார் நோக்கியே சென்றனனற் றெய்வமென
வங்குன் றா ரேத்து மரசு. (உ)

பன்னிருநீள் செந்திருக்கை பாற்படலோ டாறுமுக
மன்னியுற வெண்ணறுமீன் வாழவளர்த்—துன்னு
மருணெளி குன்றவொளி ரத்சனேர் தந்து
வருணனன்பிற் கண்டான் மகிழ்ந்து. (உ)

கண்ணீப வேள்வருகை கண்டு கடற்செல்வன்
கண்ணீர் துளும்பப்பல் காற்புவியின்—கண்ணீள
வாரலவாய் கையோச்சி யார்த்திறைஞ்சல் போற்றிரையார்
சீரலவாய் சென்றணைந்தான் சேய் (ந)

தெய்வகம்மி யற்கூய்ச் சினகரமொன் றேர்பெறவே
செய்க வெனவருளச் சேய்புனைவோன்—கைதொழுது
கஞ்சத் தயனுட்கக் காமர் நகரொன்று
நெஞ்சத் தமைத்தா னினைந்து. (ச)

அமைதருமவ் வாலயத்து ளாயமணிப் பீடத்
தமைதருசேய் வீற்றிருந்தா னுற்ற—விமையவரு
மாவிரத மாதவரும் வாள்வீர ருஞ்சூழ்ந்தார்
மாவிரத மேலிருந்து வந்து. (ஞ)

கின்னரமே யாதி கிளைமகர யாழினெளிர்
மென்னரம்பு வீக்கி விளரிமுத—லின்னிசைக
ளஞ்செவியில் வாரி யமுத முருப்பதுபோல்
விஞ்சையர்கள் பாடினர் வேட்டு. (சு)

ஈசனவிர் மோலி யிளம்பிறையும் வான்பிறையு
நேசமுறச் சேர்ந்தமர்த்த னேரவே—பாசக்
குவிகை வருணன் குலவன லோண் ணூவெண்
கவிகை நிழற்றினரங கண். (ஏ)

திங்கள் சூடையிற் றிகழக் கதிர்வெள்ளி
பொங்கிருகூ ணவா போற்கவரி—யங்கிரட்ட
வட்டகுல நாக மலர்த்தனவெல் லாமால
வட்ட மசைத்த மகிழ்ந்து. (அ)

மாலை மயனு மகவாணும் வெந்துயர்தீர்
காலமிசை தென்னைக் கருகிநிற்ப—வோலமிடும்
வானவர்க ளேத்தி மலர்மாரி தூற்றவே
மானவர்கள் போற்றினர் வந்து (கூ)

இலக்கமறு பூத ரிரைகடல்போற் சூர்ந்த
விலக்கமுறு வீரரோ டெணம—நிலகிற்
றெரிகை மருங்கிற் றிறல்வீர வாகு
சுரிகைபற்றி நின்ரூன் ரெழுது (கூ)

அன்னபோ தங்க ணலமருகெஞ் சத்தரு
யின்னலின் மூழ்கி யிளைப்புற்றப்—பொன்னகரம்
விண்டான் றனையாள மேவி யருள்கூர்ந்து
கண்டான் கருணைவள்ளல் காண் (கக)

மற்றவனை நீசூர் வாவுமவர் வெந்நிறமும்
பெற்ற வாமும் பிறவுமே—முற்ற
முறையே யறைதியென்ரூன் முன்பினறி யான்போன்
மறையே வடிவாய வன். (கஉ)

அன்றலரு மம்புயம்போ லாயிரக்கண் கண்மலர்ந்து
மன்றனடங கற்பகத்தார் மன்னனை—னின்ற
தெருளின் மிகமாண்ட தேசிகனை நோக்கி
யருளி னறைகென்ரு ரைங்கு. (கூ)

ரூன்றருஞ் சிறகரிந்த கோமா னதுகூற
நன்றென்று வேந்த னவின்றைத்தும்—வென்ற
வமலத்தா ருள்ளத் தமரு மிளவல்
கமலத்தா டாழ்ந்தான் களித்து. (கச)

ஓரைந்து பூதங்கட் குள்ளும் புறப்புமாப்
போரன் புடையார்க்குப் பெட்புருவா— நீரநீ
கொண்ட சிறிய குழந்தைவடி விற்கேற்ப
வண்டனோ லும்மிவ் விளம்பு. (கஞ)

வெய்யசூர் தன்மை விளம்பென் றனையஃதெம்
பையுள்போ யின்பம் பயப்பவே—யையநீ
கொண்டு கருத்தென்றுட் கொண்டனனென் றுனிமையா
வண்டார் குருவா ம்ரசு. (கசு)

ஆகையா லந்த வவுலனர்தந் தன்மையெலா
மோகையா லாமா றுரைப்பலென—வாகையீ
நாறுபுயத் தண்ண லருளா னனநோக்கிக்
கூறுகின்றான் வானோர் குரு. (கஎ)

திருச்செந்திப் படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா கசுஉ

முதலாவது உற்பத்தி காண்டம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

மாயைப்படலம்

ஈன்றாய் மேயதன்றி யெண்குருவாய் நெஞ்சமர்ந்து
தோன்று தனவெல்லாந் தோற்றுவிக்கும்—கான்று
ருருக்குமரக் கோட்டமுறு மோர்பிடிமான் மேவுத்
திருக்கு மரக் கோட்டமுறுஞ் சேய். (க)

உறகா சிபன்மகரா யோங்கு மறுபா
னுறுகோடி யாய வவுணர்க்—கிறைவன்
வாமங் கலகேசி மான்றழீஇ யீன்றுன்
பரவு சுரசைதனைப் பண்டு. (உ)

தூங்க மகள்வளரத் தொல்லோப் புகர்மாய
தங்குகலை யுள்ளவெலாந் தான்பயிற்றிப்—பொங்குமா
மாயைவிஞ்சை யின்மிக்க வல்லபங்கண் டன்னவட்கு
மாயையெனப் பேரிட்டான் வாய்ந்து. (ங)

ஆபவுண னீன்ற வணங்கை வருதியெனக்
கூயருள்செய் தோரிருவர் கொள்கையுள்—மேயர்
சுகமகலு மென்றநந்தி சொல்லுமார்த் தொன்று
புகலுவலகே னென்றுன் புகர். (ச)

மின்மகவான் வானவரான் வாளவுணர் மாய்த்தனர்சீர்
சான்மல்வுற் றன்னூர் தலைபுவுரர்—தேன்மை
யிவணருக்குன் பொன்னினையுந்தும் யாவு மதுபோ
லவுணருக் குன்பொருட்டி லும். (டி)

திருமகளு நாணத் திகழுருக்கொண் டேகி
மருவியச்சர்க் காசிபற்குன் மாட்சி—தருவலபங்
காட்டியவற் சேர்ந்தவுணர் கட்பெறுதி தூவியன்னப்
பேட்டினடை யாளேநீ பெட்டு. (ஙு)

பின்னவர்க்குப் பேர்விளம்பிப் பேர்வளமும் பெற்றிடவே
பன்னவுணர்க் காயவோர் மாவேள்வி—மூன்னுணர்த்தி
நின்மகனின் பாரவொன்னூர் நிகழ்த்துமா றஞ்செய்
தன்மைகண்டு மீடியன்றுன் முன். (எ)

வெங்குருவின் வாய்மை வினவியவன் ரூள்வணங்கி
தங்குலவேந் தற்கனைச் சாற்றிவிடை—யங்கணுற்று
மேருவிடப்பால் விதிமகன்ரு னேற்குநில
யாருமிடம் போனு ளணங்கு. (அ)

வனப்பென் பனவெல்லாம் வாய்ந்தோர் வடிவ
முனபெற் றெருகொடியி னெல்கி—யனப்பெடையின்
பூவியெண் ணீறு பொலியத் தவம்புரியும்
காசிபன்முன் சென்ரூள் கடிது. (கூ)

அங்கண் மணிக்குன்ற மாடருவி நீடுருமம்
பங்கயமார் வாவிமண்ட பம்பள்ளி—பொங்கரிவை
முன்னமற் றெல்லா முறையி னுறவேதன்
மன்னமத் தாலிழைத்தாண் மாதி. (கூ)

இன்னவா றெல்லாமங் கெய்தவெந்தை சாண்மனத்துண்
மன்னவைத்து கோர்த்தும் வாமுனிவ—னன்னவற்றை
யாக்கினாரார் கொல்லென் றதிசயித்து நாற்றிசையு
நோக்கினன்காண் கில்லா னினித்து. (கூ)

மாதவமோர் வைவிடித்து மாமுனிபெண் மாயையினுற்
போர்வைத்த கண்ணுற்றப் புக்கியிறகொள்—காதலிற்பொன்
னுடிழிந்த தோதனத னுடிபுரித்த தோமற்றெந்
நாடிழிந்த தோவென்ரு னன்கு. (கூ)

பூவருவே தாமால் புராந்தகன்முன் னேரிவரு
ளேடர்களுஞ் செய்கையோ வென்றயர்ந்த —மேவுமுனி
பின்றான் மனத்தேற்றிப் பேருகால் மாயைமணிக்
குன்றின்கட் டோன்றினாளர் கூர்ந்து. (கூ)

தோன்று மணங்கரசைத் தூயோ னனிநோக்கி
வான்றலமார் கற்பகமா வல்லிதவத்—தின்ற
விளங்கொடியிங் கெய்தியதா கேதுவென்கொ லென்று
வளங்கொடவம் விட்டகன்ரூன் மான்று. (கூ)

கிரிமேற் கடிதேகிக் கிட்டலுமத் தூயோ
னரிவையாய் மேவ வணங்கின்—னுருவிதுகொ
லென்றெண்ணி நீடுதவ மென்வரையி னின்மூமய
லொன்றுகடற் கண்விழுந்தா னுற்று. (கூ)

நீசிதாளே நீள்குழலென் னீராதி யோவூர்
வசிதாளே வாசவற்கு வாய்த்த—சசிதாளே
காஞ்சாதி யென்றன் கருத்தை வருத்துநீ
யாரோ வறிகிலேன் யான். (கூ)

உய்தரு மா வண்டவுயி ரோர்கொடியி லாக்குவோன்
செய்கையெனி லித்துட்ட பசி சதவனப்—பெய்திடாள்
வேயைகிகர் சோணி யத்த வெற்பினேர் மெகாங்கையிவண்
மாயைவடி வென்பான் வரன். (கஎ)

இன்னவா பற்பலவா வெண்கணன்ரு னின்றமகன்
மின்னவா வாற்றவுழை மேகையும்பி பாய்த்—துன்னருவன்
கணணியுட்கொள் புள்ளிமாற் கலங்கி பணங்கன்ரு
ஞண்ணிலேதோர் கில்லினன்ரு னேர்ந்து. (கஅ)

மதிசருகீர்க் காகிபரு மா முனிவன் சாணத்
துதிகருமன் ஞாகட் டுகையாற்—பொதுவியலி
னேங்க மொடுபுனர்ச்சி சாகனியேயுங் காட்டி ரு
லுங்கமுறக் கண்டா ரவந்து. (கச)

தேநாய்கல் குவதுமந்த சோய்க்குமருந் தாவதுமை
வேய்புரைதோண மாது விழியேயென்—ரூய்பது
தேர்ந்து தெளிந்து தெருளாற் றிறமெல்லா
மோர்ந்தமுனி சொல்லா னுகந்து. (உ ஈ)

ஓருவேளை யாங்கழித்து முன்னருளி ஞன்மற்
ரொருவேளை யாங்களிசது மும்பர்—பெருமானுங்
தேக்கமே வன்பருமுள் கித்தமே வத்தனுத
னேக்கமே யொதத்தவ னேக்கு. (உக)

என்ன பலபலவா றெண்ணி யருந்தவத்தோ
ணன்னவடன் பேரழகை யங்கணுற்ரு—மன்ன
வியப்புற் றழுங்கும் விழுமகெஞ்ச மோடு
நயப்பி னவிலுவா னன்கு (உஉ)

கார்மதிவின் மீனநாள் கந்திமேல் வந்தமரின்
வார்குரன்மு கம்பருவ மைவிழிபன்—னேர்தருமா
கும் மரா வாழைமேற் கொண்டமரின் வெம்முலேநி
தடபமொக்கு நங்கை தனக்கு (உங)

வேதனெழில் வேண்மகவான் விண்டுபரன் மேவிருக்கை
காதலொடு மேவிக் கவின்பெறவே—பாத
மணியல்கு னுண்மருங்குன் மன்னுதரந் கொங்கை
யணியங்க மாய வவட்கு (உச)

மயிலினமஞ் சாயன் மராள நடைமாய்
குயிலினமின் மாற்றங குலாவிப்—பயினீரள்
மாமோ னினிவணங்கு மாண்பா னெனிற்சொல்லப்
போமோ விவளருவின் பொற்பு. (உரு)

என்று நினைந்தெழுபா லெகியெழி லிற்சிறந்தோய்
நன்றுநன்று நின்றனெளிர் நல்வரவே—யென்றுமுன்னர்
நின்றுபி னுற்று நெறிப்படவே மாமுனிவ
னென்று நவில்வா னுகந்து. (உசு)

எக்குலத்தா யார்மகளீ யென்னின்பேர் யாதனைதூர்
புக்கவகை யாது புகறியென—மைக்குழலா
ணேற்குமே தக்கோய் நுவலுரு மிக் கேள்வினைக்
கேற்குமா வெண்ரு ளினிது. (உள)

வாதிறீவ நீத்துணர்வின் மாந்தரிலெற் சேர்வதுதா
னீதியன்றன் றேனள் புளற்ற நேராகப்—போதிபனத்
துங்க முறுதவத்தோன் றேகாய்கேள் பற்பசனு
ளங்கநந்த நோற்றே னமர்ந்து. (உஅ)

அலகினெடுங் காலமா ஞற்றுந் தவத்தின்
பலனெனநீ கொடு தீறுற்ரு ப பணபின்—நலதுகர்வான்
பேரூர் வினவொனழ பேரிலநீ சேரநினை
காரூர் குழலாய் களிந்து. (உக)

நீங்கையது கேளா நகைத்துத் தவம்புரிந்த
திகனென் பொருட்டாமோ வென்னமுனி—பங்கயன்றன்
செம்மல்யா னென்பதனைத் தேர்பரமீ வோயிவண்
மெய்ம்மைநவின் றேனனன்ரூன் வேட்டு. (நக)

முற்றவம்பன் ஞளுஞற்றி முன்னியது முத்தியதே
யுற்றதனை யெற்கருள்வா ஞற்றனைநீ—மற்றெனக்கோர்
பேறுமிலை யென்னவவன் பேசுமவற் கண்ணுறீ இக்
கூறுமவ ளொன்றைக் குறித்து. (நக)

உன்னரும்வ டாதுபுல முள்ளென் மகமேரு
வென்னசலஞ் சேர்தென்பா லேய்ந்தகதை—நன்னதியின்
மன்கரையா னேகுவேன் மாதவநில் லென்றுசொல
முன்கரையா நிற்பன் முனி. (நஉ)

கங்கைமுத லாய கடவுணதி யேழுமுமை
பங்ஙனமர் மாதலங்கள் பற்பலவு—மங்கு
லமைப்பி னமைமெய்ய ஞர்பதியும் யாஞு
ரிமைப்பி லிழைப்ப லிவண். (நஙஙங

இசைமுறவா னேர்விழையு மோரம்மை மாநுன்
பதம்வருடச் செய்வேன் பணிதது—மதனெயும்பூங்
கோலுக் குடைந்தடைந்தேன் கூர்ந்தருடி யென்றனன்கண்
வேலுக் கிணையணங்கே (நு)

மூனிவன் மொழிகேட்டு மெய்குழலா ளிங்குத
னனியளென வாய்வந்த சாற்ற—லினிதலையோ
மண்ணுதவ நோற்றிருத்தி மாதவநீ யான்முனன
முன்னுமிடஞ் செல்வலெனரு ளுற்று (நசு)

பந்தா கினித்திசையை மன்னியவட் செல்வனென
விந்தா முகத்தவ ளேகலும்பி—னந்தாத
துங்க முனிதொடரச் சூழ்மாயை யிற்கரந்தா
ளெங்களுங்கா ணுதுதையோ னேய்ந்து. (நஎ)

மாயைப்படல முற்றிற்று.

காசிபன்புலம்புறு படலம்.

தேனேர் மொழிமாயை சிங்கையொடென் செய்தவத்தைக்
கோனேர் விழியாற் குலைத்தகன்ரு ண்—மானே
மயிலே புறவே மடவனமே வண்டே
குயிலேகீர் காண்கிலிர் கொல் கூர்ந்து. (க)

கடியே றலங்கற் கதப்புடைமா யோணினை
பிடியே யெனநடந்தாள் பேர்ந்து—கொடியேன்
றெரிகிலனத் தோகைசான் சென்றமைறி தானஞ்
சொரிகளிறே கண்டீ ரசொல். (உ)

பொன்னகத்தை யேய்க்கும் புணர்முலையாண் மையல்செய்
தென்னகத்தை யீர்த்துக்கொண் டேகுவாள்—வன்னச்
சுகமே யிருப்பைநீள் சோலையுற்றாள் கொல்லோ
சுகமே யிருப்பைநீ கொல். (ங)

வென்னவே பற்பலவு மேர்முனி மால் கொண்டிரைப்ப
வன்னதனைக் கேளா வகமகிழா—மன்னுருவி
ஞேற்கு முனிவரன்பா னெய்தனவே யெய்திஞள்
மாற்கொருவைப் பாவொளிரு மாது (ச)

மாதவமா நோன்பழித்து மாமுனிக்கு மால்பூட்டும்
பாதகியைப் பார்த்த பழிதீர—வாதவன்ரு
னேல்கடன்க ளாற்றுவா னென்ன விமைசேதகி
மேல்கடலின் மூழ்கினன் வீழ்ந்து. (ஞ)

மனக்கருத்தை யோர்ந்தினன்மேன் மாயைதான் வைத்த
னெக்குறியே போன்றதுவான் செக்கர்—கனக்கருமை
வாய்ந்த வுணர்னி மாயைபாற் றோன்றுவதற்
கேய்ந்தகுறி யேய்ந்த திருள். (சு)

தின்ன யகிமாராந் தாரா கணஞ்சூழ
மின்னர் கலெயீய் விளகவினன்—பின்னரு
மன்னவனு மாயை மகிழ்கூரத் தோன்றிரு
னிர்ன்னமுத மேவுகரத் திந்து. (எ)

வானில் வதியு மதிபு மதனைச்சூழ்
மீனின் றிரளு மிளிர்தோற்றங்—தானங்
குலவுமா ருண்ணமித்த கும்பமுற்ற வெள்ளிக்
கலநிரைத்து வைத்ததொக்குங் காண். (அ)

தூகணி நீர்த்தடத்திற் றூவெண்முகை சுலவைப்
பங்கயமொன் றன்றலர்ந்த பண்பெனலா— மங்கண்
விசும்பிற் றிகழுடுக்கண் மேவுவமிழ் தாருந்
தசும்பிற் றிகழ்மதியந் தான். (கூ)

குடம்போற் றனத்தாட் குறித்துரைவா னிந்து
விடம்போற் குளிர்ந்துசுடு வெம்மை—யுடம்போடச்
சோர்ந்தா னலந்தான் றுயர்ந்தா னெனநிங்கி
னேர்ந்தா னிலவைநோக் குற்று. (கூ)

காதன் மிசவுளத்திற் காமனல ரிவிடுப்ப
மாதர்க் கரசியா மாயைதனைப்—போத
வளித்தறைவா னெள்ள வுவலகெஞ்ச வுதி
விளித்தறைவான் மேலோன் விழைந்து. (சு)

மங்கு னறுங்குழலீர் மாழ்குங கொடியேன்மு
னெங்குமுறு கின்றீ ரிவர்மன்னி—னகமெனிதா
புல்லும் வணிகில்லீர் போங்காலஞ் சேருதிர்கொல்
கல்லினுமுன் ளம்வலியீர் காண். (கூ)

முன்கா தலைமூட்டி முன்னென் பினையழித்தீ
பின்கா மனையேவிப் பீடழித்தீர்—நன்கா
மறிவெல்லாஞ் சூறையிட்டீ ரந்தோ வினமுஞ்
சிறியற்குச் செய்வதுண்டோ தீங்கு. (கூ)

அழல்கின்ற வெங்காமத் தாரழலின் மூழ்கி
யழல்கின்றே னங்கையீ ரொன்றுங்—கழறீ
ருவித் திரளோ டவிர்தருசெய் குன்றம்
வருவித்தி ரென்பொருட்டு வந்து. (கூ)

விண்டேன்வே ரூயவெழின் மெல்லியரை நும்முழைமால்
கொண்டேனீர் யாயரெனக் கூர்ந்தபொருள் - கண்டேட
னினியா ருமையன்றி யெற்கருள்வா ரிங்குக்
கனியா வருள்வீர் கடிது. (கடி)

இன்ன பலவா றியம்பி முனிபுலம்ப
வன்ன பலவுமுணர்ந் தன்னவன்முன் —மின்னலையும்
வேயையுமே வென்றவிடை மென்றோ ளணங்கன்ன
மாயைவந்து நின்றாண் மகிழ்ந்து. (கசு)

காசிபன்புலம்புறு படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நூ.

அசுரர்தோற்று படலம்.

அருந்தவனுங் காசிபன்ற னுங்குவந்த மாயை
பொருந்துசெயல் கண்டுடலம் பூரித்—திருந்தவண்மேற்
பாடிரு டிஞன் பற்றுமிக வாகவே
யோடி ரு ணன்னவண்மு னுற்று. (க)

என்செயவேண் டிற்றவற்றை யின்னே புரிகிற்பேன்
கொன்செய் முனிவிகந்தாள் கூர்ந்தெதன்னப்—பொன்செய்
மருவடியிற் றூழ்தலுமே மாயையவற் பாரா
வெருவனீ யென்றுசொல்வாள் வேட்டு (உ)

என்னியலுக் கேற்றவரு வேய்வதன்றி யான்கொள்ளு
மன்னன்ன மெய்யுருக்கொள் வாயாகி—லுன்னே
மருவுவே னென்ன மயிலன்ஞன் வைப்புத்
திருவெய் தினன்போன்றான் றேர்ந்து. (ங)

பூவா ளியுமேவப் பொற்புருக்கொ ளன்னவனே
மேவா ருனிபுகழா மேவிருகை—கோவாநன்
கெண்டபத்தின் மாண்டபய னீருவள்போ லாண்டிளைவோர்
மண்டபத்திற் கொண்டணைந்தாண் மாது. (ச)

திங்கமணிச் சேக்கைதனிற் றுன்னி யிருள்கூருங்
கங்குலின்மூன் யாமத்திற் காரிகையைச்—செங்கழையாம்
வில்லினு லூலின் விதிதழீஇ மாமுனிவன்
புல்லினு னேருடலம் போன்று. (ஞ)

இருவருந்தம் பான்மருவு மின்னமிர்தை மாறி
யொருவர்க் கொருவ ருதவும்—பரிசேபோ
லாம்பல்போ யாழ வுதர மருந்தியே
யாம்பல்போ கந்திளைத்தா ராங்கு. (சு)

அந்த வமயத் தரியு மயனுமெழி
லிந்திரனும் யாரு மிடுக்கணுற—வெந்திறலாம்
வன்போ டிளங்கீகாதை மாயைதன்பாற் சூரபன்மா
வென்போ னுதித்தா னினிது. (எ)

கழிவெந் திறல்கொள் கடுஞ்சூர் வரலு
மொழியு மிருவர் முயக்கி—னிழிவியர்வின்
பானவிழு மேண்முப் பதினா யிரவெள்ளத்
தானவர்கள் வந் துதித்தார் தாம். (அ)

அன்னரொடு சூரை யவணீ இ யங்ககன்று
பின்னரொரு மண்டபத்திற் பேர்ந்துருந்—தன்னவடான்
கூறளிப்பி ணைவருவங் கொள்ளலுமன் ஞன்மடங்க
லேறருவங் கொண்டா னினிது. (கூ)

வயங்கொண் மடங்கலுரு வாய்ந்திரண்டாம் யாம
முயங்குகையின் மாயவன்பான் முன்னம்—தயங்குகர
மீரா யிரமா யிரமுகங்கொள் சிங்கமுகப்
பேரா ரவுணனுற்றான் பெட்டு. (கஎ)

பன்னு வியர்ப்பிற் பதினா யிரவெள்ளந்
துன்னவுணர் கூற்றஞ்சத் தோன்றினை—ரன்னவரை
மைந்த ரெனுநிரீ இ மாதவரு மாதவனுஞ்
சந்தகில யஞ்சார்ந்தார் தாம் (கஅ)

ஆயிடைமன் மாயைபிடி யாகமுனி மால்களிற்றி
னேயவுரு வின்மூன்றும் யா மத்தி—னேயமொடு
சோரவ ணுண்மருப்புச் சிந்தூரத் துமாமுகத்துத
தாரகனென் பானுதித்தான் றூண். (கஉ)

நிள்ளவர்த மெய்வியர்ப்பி னுற்பத்தோ ராயிரமா
வெள்ள விபமுகத்சர் மேவினை—ருள்ளவரைத்
தாரகனே டேகுநீ இத் தாழ்குழலுந் தூயனும்வே
றோரகமே வுற்று ருகுத்து. (கஙு)

விச்சைதரு மாயைதகர் மேவுபிணை வாகமுனி
செச்சையுரு வாகிப்பிற் செல்பாமத—திக்கூசபுட
ஞங்கட் புணர வசமுகியென் பாளமர
சேங்கப் பிறந்தா னினிது. (கச)

ஆங்கு மருவிருவ ராக முறுவியர்ப்பின்
வீங்கு தகர்வடிவ மேவினரா—யோங்குதாகை
யாரவுணர் மூப்பதிற்ற் ரூயிர மாவெள்ள
வாரவுணர் தோன்றினர் வந்து. (கடு)

கண்ட மகளோடுங் காரவுணர் தம்மைநீறு இ
மண்டபங்க டோறுமவன் மன்னியே—யெண்டபுமா
யாளிபுலி மான்புரவி யெண்சேன மோரிமா
நீளுருவங் கொண்டணைந்தார் சேர்ந்து. (கசு)

கோதில் விலங்கினுருக் கொண்டதற்பின் மாயவனு
மாதவனு மாய்ப்புணர்ந்து வைகறையாம்—போதின்க
ணன வறுபதி னாயிரமா வெள்ளமுறற்
தானவரை நல்கினர் தாம். (கள)

ஆய விரண்டுநூ ரூயிரவெள் ளந்தருவர்
மேயசூ ராதியரை மேவினரின்—மாயைதந்தா
ளாயவெல்லை தன்னிலண்ட மாயிரத் தெட்டினுளுந்
தீயகுறி கண்டார் செறிந்து. (கஅ)

நங்குல் கழியக் கவின்மாய காசிபன்முன்
றுங்கவுருக் கொண்டார் சுடரிலி—யங்கவரை
விட்டகன்ற பின்னர் விசும்புவெலாம் பார்ப்பனைஞத்
தொட்டகன்ற நீருநித்தான் ரோய்த்து. (ககூ)

என்றுதயஞ் செய்தலுமே யீன்ரோர் நிலன்விசும்பி
லொன்று சனத்தை யுறநோக்கி—நன்றிமிதென்
றற்புதங்கொண் டன்பினரா யாங்குறுநீர் மையுணர்ந்தான்
வெற்புறழ்தோட் சூரன் விழைந்து. (உ0)

நீந்த வீருகூவர் தாள்பணிந்து செய்திறத்தி
னந்தவகை தேர்ந்திங் கடைவமெனு—வெந்திறல்கொள்
சூனிலை யோர்க்குரைப்பச் சூழ்ந்தவர்பின் செல்லவுண்
போன்பி னீங்கினர் போந்து. (உக)

அசுரர் தோற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எசு.

காசிபனுபதேசப் படலம்.

துணைவரொடும் போந்துவிறற் சூர்பயந்தோர் பொற்ரு
ளிணைபணிந்து மேலையீர் யிங்க—னணைந்து
செய்திறனென் செப்புகெனச் செப்புவான் செய்யமுனி
யுய்ந்திறனீர் கேண்மினென வொன்று. (க)

மன்னுந் தனயர்நீர் மாதவமா மாற்றினிற்றீர்
பன்னு பதியாவி பந்தமூன்—றென்ன
விதியா ரணநவிலு மேவுமவை தம்முட்
பதிபார்ப் பதிதன் பதி. (உ)

ஆக்க லளித்த லழித்த லறிவொளித்த
றேக்கமுறு மின்னருளே செய்திடல்செய்—மாக்கடவுள்
பற்றிகலொன் றில்லான் பழமறையுங் காணரியான்
பெற்றியா ரோர்வார் பெரிது. (ங)

அருமுத் தளையுற் றளவிலான் மாக்க
ளிருவினையாற் ரூன்றி யிறக்கு—மிருநிலனி
டம்பா லுதிக்கு மனலனில மாகாயந்
தம்பான் மருவுமவை தாம். (ச)

மக்கள் விலங்குபுள்பூன் மன்ரு வரமலையா
மெக்குலமாத் தேவுமாம் யாவுமா—மிக்கவுவை
தோன்றுமுன்போக் தோன்ற றுதிகாளே மூப்பினிற்சா
மான்றவுதன் றன்மைசொல்வா ரார். (ஞ)

விற்படுமாக் கல்வியும் வீரமுங் திண்வலியும்
வெற்புறழு மாநிதியும் வேதுளவும்—புற்புதமு
மின்னலுமே போற்ரூன்றி வீயுமே லன்னவற்றை
யுன்னவும் பாலதோ வுற்று. (சு)

தேரும மெனவோர் தனித்தபொரு ளுண்டஃ
திருமையின் பேற்றையெளி தீயு—மொருமையதைப்
போற்றினன்பு மாரருளுங் பொற்றவவு மாமதன்மே
லாற்றலரற் சேருமுயி ராங்கு. (எ)

சேர்ந்திடுங்காற் சென்மம்போந் தீயமலம் போம்பேரின்
பார்ந்திடுமத் தன்மை யறைவரெவ—ரோர்ந்திடுஞ்சீர்
மாதவமே யிம்மை மறுமைக்கு மேதுவா
மாதவமே பாவலிருட் காம். (அ)

அருந்தவஞ்செய் தேவீ டடைந்தார் சிலரே
திருந்துசெல்வ மூற்றார் சிலரே—பொருந்த
விருமைபெற்ற ரேய்சிலரே யேற்றபதந் தோறுந்
திருமையின்மே வுற்றார் சிலர். (கூ)

பத்திமையி னேற்றப் பரமுத்தி முன்னுற்றே
ரெத்தனைய ரோவா மிருமையுற்றோர்—நத்தனைய
ஞதியோர் நோலாதா ராரிருமைப் பேறுமுற்ற
ரோதருஞ்சென் மத்தலைவா ருற்று. (கo)

செய்ய தவத்திற் சிறப்புளதொன் றில்லையதை
யைய நிகர்வதூஉ மாங்கில்லை—துய்ய
சிவந்தனையே நேருந் திறம்போ லறங்கூர்
தவந்தனையே நேருந் தகைத்து. (கக)

ஆதலினன் மைந்தர்கா ளந்தி வணற்குறித்து
மாதவரீர் செய்குதீர் மற்றதன்சீர்—போதமுற்று
நன்று செயநுமக்கு நல்ல திருக்காதை
யொன்றுசொல்வ லென்றுசொல்வ ளேர்ந்து. (கஉ)

காசிபனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அசு.

மார்க்கண்டேயப் படலம்.

இச்சகனன் கேத்து மியன்மறையோ னேர்மடவார்
நச்சகனன் னேங்கி னலியாத—குச்சகனென்
போன் மதிற்கடகப் போர்கரா னன்னவனுக்
கோரன் புளசே யுளன். (க)

மாமறைதேர் நர்வான் வயங்கு கவுச்சிகனெ
ஞமன் பவக்கடற்கோர் நாவாயாந்—தூமதிசேர்
சென்னியன்ருள் போற்றித் திகழ்தவஞ்செய் வானங்கோர்
மன்னியநீள் வாவிபுக்கான் வந்து. (உ)

ஆண்டொருபா லெய்தி யரனேயுன்னி நோற்றனனன்
நீண்டகுற்றி யென்னத் நிகழுமன்னற்—காண்டகைய
தாவில் விலங்கனேத்துந் தந்தமெய்ய கண்மேயம்
போவதுன்னி மெய்யுரைத்துப் போம். (ங)

இத்தகைய போழ்து மிறையுமுண ராததவ
மொத்த மனத்தோ டிருற்றுங்கா—னித்தனரு
ளீதென்னக் கூறி யிமையோர் குழாஞ்சூழ
மாதவன்ரூன் சேண்டைந்தான் வந்து. (ச)

சார்தந்த மாமுனியைத் தைவந் தினையுரைஞ்சிக்
கார்தந்த மாமிரூகங் கண்டியர்—தீர்தது
மீளுகையா னின்பேர் மிருககண் டியெனென
நாளும் விளங்கவென்ரு னன்கு. (ஞ)

அம்மா முனிவனெழுந் தன்பினரி தாளிறைஞ்ச
மும்மா மதிலெய்தோன் முன்னருள்பெற்—றிம்மா
நிலம்பரவ மாதவரீ நீழி வாழ்கென்
றுலம்பொருதோண் மான்மறைந்தா னுற்று. (சு)

போயபின்னர் நீத்தோன் புராரியரு ளாற்சென்று
மேயதந்தை தாளிறைஞ்ச மேவு மன்னுன்—சேயை
யுறத்தழுவிக் கொண்டுதவத் துற்றதறை கென்னத்
திறத்திலுற்ற வாறுரைத்தான் றேர்ந்து (எ)

மைந்தநினைப் போனின் மரபிலெவர் நோன்மைபெற்ரு
ரைந்துபுலன் வென்ரேய்க் கரிதெதெனத்—தந்தை
புகழ்ந்து மகற்குரைப்பான் போற்றில்லம்ர கூற்றை
யிகழ்ந்துவெலு மெண்ணமே லிட்டு. (அ)

அறைவதனக் கொன்றுண்டா லேயசேண் மேலுண்
மறைமுதனூ லாதி வருத்த—முறைநான்கா
மன்பிரம மில்லறத்தில் வாழ்தல் வனத்தடைத
லின்றுறவின் மேவ லிவை. (கூ)

அந்தணரீ தாற்றுகட ஞதிநீ யாற்றினெகால்
பிந்திரண்டும் பின்னரே பேணுயன —முந்து
மனையறமே நீதொடங்கன் மைந்தரல மென்ரூன்
றனையனது கேட்டுநக்கான் ரூன். (கூ)

பிறப்பெனும்பௌ வத்தினின்று பேர்ந்துகதி சேர்த்
துறப்பெனுமோர் தெப்பந் துணையா—யுறப்பெறி
னல்லான் முடியுமோ வையவதற்கெதிரா
மில்லா ளொடுசெயற மீங்கு. (கக)

காதலெனு மாறு கடப்பான் மிதவைவிட்டே
யோதுமுகல் பற்றியவா ரெருக்குமே—மாதீறவா
நல்லறத்தை நீத்துவிழி நச்சனையார் தோண்மருவி
யில்லறத்தின் மேவு மியல்பு. (கஉ)

அன்னார் விழியி லகப்பட் டெவருய்ந்தா
ரென்னு ருயிராகு மெங்கையே—முன்னுலிற்
சந்திரனும் வெஃகுமுகத் தாபதர்கோன் பன்னியிரு
விந்திரனு முற்ரு னிடர். (கக)

மாதவமே யாற்றி மறுமைப்பே றெய்துவன்வெம்,
பாதகமே கொண்டு படைநெடுங்கட்—பேதமையாம்
பெண்ணுகங் கண்டான் பிரமனது தேர்ந்துமவர்
கண்ணுகந் தீண்டிவரு கான். (கச)

மகவான் முதற்றேவர் மன்சீரும் வேண்டே
னகவாழ் வெனுங்கடலி லாழேன்—றகவாய
வன்புற் றிருக்கு மறியா வரனேநினைந்
தின்புற் றிருப்பனென்ரு னீங்கு. (கஙி)

இன்ன பலவா றியம்பலொடுங் குச்சகனேர்
மன்னில் லொழுக்கம் வழுவென்ரு ன்—பன்னுந்
தவமே கலேக்கொண்டான் சாற்றுவதென் னென்னுத்
தவமே விடுக்கணுற்ரு ன் ரு ன். (கசு)

மன்னும் புலத்தியனே மானும் பெருந்தகையோய்
பொன்னின் கலத்துமணம் பூண்டேயோர்—கன்னி
தனேக்கலத்தில் செயது தனயரைப்பெற் றன்ரு
நினேக்கருநோன் பாற்றுவார் கேர்ந்து. (கஎ)

உலகத் தவர்போன்மா லுற்றுழலுங் காம
நலநுகர்தற் கன்றிறந்தோர் நல்ல—புலமுறவே
குச்திரவெந் தீநாகக் குண்டத்தி னின்றெடுப்போன்
புத்திரனப் பேறுதற்தெற் போற்று. (கஅ)

விண்ணிவந்த வெற்பினுச்சி மேவுவோர் சாரலின்க
ணண்ணிவந்து பைப்பயவே யார்வதன்றி—மண்ணினின்று
பொன்னேர் முடியுகளல் போலுந் தவமொழுக்கி
னினேயே முயலு மிது. (ககூ)

தேருவில் விலங்கிற் றருபயன்கோ டற்கன்
றிருமையுமே யீயுமக வெய்தற்—கொருமகளே
வேட்டில் லறம்புரிந்து விண்ணேர்க் கவியளித்து
வீட்டினெறி சார்வாய் விழைந்து. (உ0)

ஓர்வில் லறத்தார்க் கொழுக்கந் தவறினுமே
தீர்வுண்டா மஃதில்லே லீசற்கும்—கார்வண்ணமு
னேவருந்தம் மாதரோ டில்லறமே வப்பணித்தா
னேவருங்கன் மாதபங்க னேர்ந்து. (உக)

அறக்கலைநூல் சொல்லில் லறத்தின் மனத்தை
யிறக்கலைமேல் வைப்பையென் னின்சொ—றுறக்கலை
முன்னே ரியற்று முறைபோ லியற்றுவையே
லென்னேர் மகனே யினிது. (உ உ)

மாதவத்து மிக்க வசிட்ட முனியென்போ
னேதமனே யாளோ டொருங்கமர்ந்து—போதநோன்
பாற்றிப் புகழடைந்த தன்றியிகழ் வற்றதுண்டோ
சாற்றித் துணிதி தவம். (உங)

காண்டகுசீர்த் தங்கள் கணவரைத்தே வென்னவன்பு
பூண்டொழுகு வார்பாற் புவனநிற்கு—மாண்டவரை
மேவிற் றவமாகும் வீண்ணுமுண்டி மண்ணுமுண்டி
தேவிற் றிகழ்வரென மேர். (உச)

மன்றல் வினைமுடித்து மன்னில் லறமதனை
நன்று புரிதி நமதாணை—யென்றவளுக்கே
மின்செய் விறியும் விமலன் பணியுமென்று
லென்செய்வ லென்றினேவா னிங்கு. (உடி)

தாய்தந்தை மார்புரிந்து தாவெரியில் வீழ்கெனினும்
போய்விழுவ தல்லாற் புதல்வருக்கு—வாய்திறந்து
மற்றதுசெய் வேனென்னு மாற்றமுள தோவையா
சொற்றதுவே செய்வனென்றான் சூழ்ந்து. (உ ஊ)

தந்தை யுரைகடந்தோர் தாய்சொற் றுறந்தோர்சீர்
வந்தகுரு வாணை மறுத்திகந்தோர்—தந்திரனான்
மாற்றலு ரின்னவரை மாநரகத் தீக்குழியிற்
கூற்றலுர் கொண்டுய்ப்பார் கொன்று. (உஎ)

ஆதலினு ஞன்விலக்கே னத்தினைக் குச்சகன்பொற்
பாதம் பணிந்துன் பணியினிற்ப—னேநினுரை
கொள்ளா மனைவாழ்க்கை கொள்வதினும் வெந்நிரயத்
துள்ளாழ் வதுகலமா மூற்று. (உஅ)

என்னுரைக டாதவிய லேந்திழையுள் ளாளேலக்
கன்னிகையை யான்மணப்பன் காயெரிமு—னென்னமுனி
யானுங் கினையுமுய்ந்தோம் யாருமுய்ந்தார் ஞாலமொடு
வானுமுய்ந்த வென்றான் மகிழ்ந்து. (உக)

மைந்தநீ சொற்றவியன் மன்னுமொரு பூவைதனை
யிந்த நிலந்தருவி யான்கொணர்ந்து—வந்தான்
வயிற்புணர்க்கு வேனதுதான் வாய்க்கா விடினு
னியற்றுதவ மாய்கவென்று னிங்கு. (ஙo)

சூச்சகன்சூள் கூறுதலுங் கோகனகக் கோவுடையா
னிச்சகன்மு னேத்த விடுபெயரோன்—மெச்சவுள்
பூண்டுமைந்த னுய்வான் புகன்றனனீ வேண்டினையே
யாண்டுளது நிற்கரிய திக்கு. (கக)

ஆயினிவ ராகா ரியதந்தை யாயற்றோர்
மேயசன்னி தங்கைமார் மேவாதார்—நேயமுறு
மாடவர்தம் மோடுதியா ரன்னர் தமையிழந்தோர்
மாடகன்றோர் சுற்றமற்றோர் மற்று. (கஉ)

நிற்குடியிற் றோன்றிலர்நோய் நண்குரவர் பாலுற்றோ
ரற்ளத்த ராகியர்பே ராங்கிடார்—மக்கடம்பே
ரிட்டோ ரலகைதன்பே ரெய்திஞர் புன்னெரியிற்
பட்டோர்தா மாகார் பளகு. (கங)

தேரினர்மூங் கையர் துவல்பங் கினர்வெதிரர்
மேயபிறர் தம்மனையின் மேவுவோர்—மாயக்
கணிகையரிற் பார்ப்போர் கடைவாயி னிற்போ
ரணிபெறப்பூண் போராகா ராசு (கச)

மருவுண் மிகவயில்வோர் மன்றயிலர் மூத்தோ
ரொருகோத் திரத்த ருயர்ந்தோர்—வருகுளர்
பேருருவர் மெல்லுறப்போர் பீடில் கருநிறம்பொன்
னேருருவ ராகா ரிழிபு. (கரு)

இருபசப்பர் மாவிளர்ப்ப ரேரெருவை யின்மா
வுருமிக்கோர் நாணிலா ரொன்றி—வருபுணர்ச்சி
மன்னநகைக் கின்மீரர் வலியிலார் மாமிடல
ரின்னவரு மாகா ரிழுக்கு. (கசு)

ஈன்றவர்சொ னீத்தோ ரிகலினர்பீற் றத்தினர்கொல்
வான்றொடங்கு வார்நடன வாலிமதன்—கான்றருகால்
பட்டிழல்வா ரீசன்பாற் பத்தியிலார் மாதவரை
விட்டிகழ்வோ ராகார் விலக்கு. (கஎ)

ஆவிமே னேசமிலா ரார்குலமா வாற்றினில்லார்
மேவுகுண மில்லார் விளிகிறையோர்—மூவியல்சொன்
மன்றே சிகனே மனிதனென்போர் தேவரைக்கல்
லென்றோரு மாகா ரிழுக்கு. (கஅ)

ஐந்திரண்டின் மேற்பட்ட வாண்டினர்பூப் புப்பருவம்
வந்தடைவோ ரொத்தபுண்பு வாய்ந்திலார்—தந்தைதாய்
தந்தருளு முன்னரே தாமொருவர் மேல்விழைவோர்
மைந்தருமென் சொல்லரொவ்வார் மாசு. (கக)

மன்பெருமி தத்தர் மடம்பயிர்ப்பில் லார்விழிதான்
சனமுதொட் டில்லார் சனித்திழந்தோ—ருன்குறிப்புச்
கண்ணீர் படலிகைசூய் கண்ணீர் மறப்பூளைக்
கண்ணிரிவ ராகார் கரிசு. (கம)

ஹூறுசென்னி யுற்றோர் துகளமபா லார்நரையார்
வீறுசுழ லார்கின்ன மேவளக—ரீறில்
விரிசுழலர் செம்பங்கி மேயவர்நீள் பார்தோய்
புரிசுழல ராகார் புகர். (சச)

சிறுசுகண்ணர் நீண்முக்கர் சேர்ந்தபுரு வத்தோர்
குறுசெவிய ரோங்கெயிற்றர் கோணை—லுறுகளத்தர்
மன்மறுவு லாமுகத்தர் வார்சுணங்கு ரூமார்பர்
வன்மருங்கு லாரொவ்வார் மாசு. (சட)

வன்கிலையின் மேவு வயிரளார் காயநூன்
மன்னிதியோ வல்குலார் வாய்கைகை—முன்கழல்க
ளஞ்சிவப்பி லார்மயிர்தா னுர்பதத்த ரன்னத்தின்
மஞ்சுநடை யில்லரொவ்வார் மாசு. (சக)

அவ்குலிபார் மேற்றோயா ராகா ரிவரொழியத்
தங்கமுறு மானுலிற் சொல்லியலார்—ங்குலத்துக்
கேற்றவொரு கன்னியுண்டேல் யான்மணப்ப னல்கென்ரு
னேற்றபுக ழாள னுனித்து (சச)

மைந்தனின்சொற் கேளா மகிழ்ந்தவனை யங்களிநீ இத்
தந்தையொல்லை சென்றுலகிற் ரூபர்கள்—வந்தணுக
வுன்னியவ ரோடுவிரு தியார்மகளைத் தேர்வான்சிர்ச்
சென்னிமகிழ் தேயமுற்ரூன் பிறர்ந்து. (சஎ)

அங்க னரமய மாம்வனத்து சத்தியன்பா
லங்கன்னி யுண்டா மஃதுணர்ந்தே—யகவுன்பாற்
சேறலுங்கண் ணுற்றிறைஞ்சச் செய்தியா னெதிர்வணங்கக்
கூறுறையுள் கொண்டணைந்தான் கூர்ந்து. (சசு)

கருசா சனத்திருத்திக் கன்னிகையோ டேர்சீர்
வருதாரந் தன்னோ வரித்துக்—குருதாள்
பணிமிஞீ ரென்னப் பணிவித்துப் பூசை
யணிபெறச்செய் திட்டா னமர்ந்து. (சஎ)

இன்னமுது நன்கருத்தி யின்சொல் பலகவின்று
மன்னடிக ளென்ருருதி வந்தெதன—வென்னிருஞ்சேய்க்
காசி லருந்தவமீ யன்பிற் பெறுமகளைப்
பேசவந்தே னென்ரூன் பெரிது. (சஅ)

இன்னவுரை கேட்டமெழ்ந தென்னகோ நீபகர
மன்னன் மகற்குதவு மாதவன்—றென்னவே
சாற்றி மணக்கிசைந்து சாபதனை யாகுருத்திப்
போற்றிசெயா நின்றனன்சில் போ.து. (சுசு)

அன்றுசத்தி யன்பன்னி யாமங் கலேவிடுப்ப
மன்றன் மகள்விருத்தை மாதுதான்—றுன்றிருவே
யாயமத னேடு மவிர்கயல்பாய் நீர்திரோப்பா
னேயமுறப் போனு ணெடிது. (சுரு)

பூங்கலுழி நீராடிப் பூக்கொய்து பண்ணேயாடி
மாங்குவிளே யாடிவரு மச்சமயத்—தோகை
வருவதுபோல் வன்மா வரக்கண்டு மாதர்
வெருவி யுளம்பதைத்தார் வேர்த்து. (சுக)

மதமா துரத்தலுமே மாது விருத்தை
யிதமாத ராயமிரிந் தேக—வதரினளி
யாழ்ந்து புதன்மறைவுற ரர்கூ யலிஞ்ச
வீழ்ந்து விளிந்தாண் மெலிந்து. (சுஉ)

இரிந்தகல வந்தவிப மேகிற் றதனுற்
பிரிந்தலமந் தேயுழன்று போந்தான்—விரிந்தவிளம்
பூணர் தொகையானு பொற்பார் விருத்தைதனைக்
காணு ரினவார் கலுழ்ந்து. (சுங)

மங்கையர வாவெழிலாய் வாரிசத்தில் வாழ்கிருவே
யங்கயனே ராகாத வம்பகத்து—ணங்கையே
நின்றனேயோ வேங்கரப நீரா டவுங்குறி சதுச்
சென்றனேயோ வெம்மைவிட்டுச் சேண். (சுசு)

கானப் புனலாட்டிக் காத்சென் ணெருமகளா
மானைத் தருதிரென வல்லேவிடை—தானளித்த
தாய்க்கென் னுரைப்போந் தனியே நினேவிட்டுப்
போய்க்கொ னுயிர்தாங்கினமிப் போது (சுஎ)

தாய்தந்தை மார்நுந் தனிவந்த மாதுவரு
மாய்தந்த மாற்ற மனங்கொண்டே—யாய்த்து
பேரிடரின் மூழ்கப் பிரிந்தா யினியொருகா
லேருருவைக் காட்டாயோ வீங்கு (சுஞ)

உன்னிப் பலவிரங்கி யொள்வனத்து சத்தியன்றன்
பன்னிக் கிவைநவின்ரூர் பாவையன்னு—ரன்னேயது
கேட்டுணேயா நினறந்தா கெட்டே னெனக்கணவன்
ஞட்டுணேயில் வீழ்ந்துரைத்தா டான். (சுஏ)

தேனினை கேட்டினைந்து தோகையொடு போயமயிற்
சாயனங்கை மார்க டமைநோக்கி—மேயமத
மஞ்சா மெனப்பொழியு மாதங்கங் கொன்றதுவோ
வஞ்சாமற் சொன்மினென்ரு ளுங்கு. (இ)

நீராடிப் பூக்கொய்து நேரிழைபா ரோடாடி
நேராக வந்த நெறியின்க—ணிராம்ப
லோடிவரக் கண்டிரிந்தோ மூய்ந்தோம் விருத்தைதனைத்
தேடியுங்காண் கில்லமென்ரூர் சேர்ந்து. (ஙு)

அன்ரொடு முனிபோ யவ்வெல்லை காணுமே
மின்னூர் கலனெறியின் மேவிடக்கண்—டின்னுந்
தருவியெங்குஞ் செல்கையிலார் துன்னரும்பாழ்ங் கூவன்
மருவிமகட் கண்டான் மருண்டு (ரு0)

கான்கிணற்றின் கண்ணிழந்து கன்னிதனைக் கண்டெடுத்து
வான்கரையின் மேல்கிடத்தி மாமுனிவன்—ரூன்வருந்த
மாயமட வாரிரங்கு மார்ப்பொலிகேட் டன்னைநொந்து
வீயவண்மேல் வீழ்ந்தழுதாள் வேர்த்து. (ரூக)

என்றன்மகளே யெனதுயிரே யென்கண்ணே
மன்ற னறுங்குழலாய் மாவனப்புங்—குன்றினைந்
தெல்லா வியலுநினைக் கென்றமைத்தோ னின்னுயிர்கா
ணில்லாமற் செய்ததென்கா னேர்ந்து. (ரூஉ)

மின்னென்ன மேவிடையாய் வேழந் துரத்தும்போ
தென்னென்ன வெண்ணி யினைந்தனையோ—வென்னென்னப்
போற்றி வளர்த்தமெய்யைப் பொய்யெனவிட் டின்னுயிர்கொள்
கூற்றினிய லம்மா கொடிது. (ரூங)

அறந்தா னிலையோ வருந்தவத்தின் பேறுய்ப்
பிறந்தா யதுவும் பிழைத்துத்—துறந்தா
யினியா ரிருந்துமெ னேந்திழையே யிங்க
னினியா ரெவரா மெக்கு. (ரூச)

என்றுபல வாறாற்று மெல்லைமட மாரிரங்க
வொன்றுபுலக் குச்சகன்ரு ளெய்யெனமுன்—சென்றணங்கை
மீட்டுத்தருவன் விழிநீர் துடையினெனு
மாட்டுறுதந் தைக்குரைப்பான் மற்று. (ரூஞ)

மறைமுதனூ லெல்லாம் வரம்புகண்டோ யூழின்
முறையுணராய் நீதுயரின் மூழ்கி—னறைபவரீர்
நின்மகளே நாளையா னின்பால் விளித்தளிப்பன்
மன்மகற்குச் செய்வாய் மணம் (ரூசு)

உள்ளமதி லேயமுறே லூழமற்றி றை மாமுனிவ
தெள்ளறிவி னுலுணர்ந்து செப்பினேன் —மெள்ளவெண்ணெய்த்
தோணியின்கட் டோகைதனைத் தோய்விப்பாயாவிதவம்
பேணி யளிப்பனென்றான் பேர்ந்து (சுஎ)

அன்னபடி யாற்றிமுனி யாங்கிருப்பக் குச்சகனெண்
மன்னமனே கோக்கி மலர்ப்பொய்கை—தன்னினின்று
நோற்கமத மாமுண்போ னெய்தினுற்றன் ஞற்பிடர்மே
லேற்கவைத்துப் போயதுசே ணேய்ந்து. (சுஅ)

திண்கலிற்றை நோக்கியிதன் செயகையென்னெண் ணுள்ளுணர்ந்தா
னண்கலிங்க நாட்டி லரிபுரத்தி—லெண்வணிகர்
தங்குலதிக் கோன்றேவ தத்தன் மகன்றிருவிற்
பிங்கலனே சேர்வான் பெரிது. (சுக)

தருமதத்த னென்பேர் தரிதோ னளித்த
விருவருமே யூழா லிறக்கப் —பருவரலும்
றேறியிற்பின் றேர்ந்திருக்க வுங்கவன்பால் வேங்கலிபோல்
வாதி யொருத்தனுற்றான் வந்து. (எ0)

கண்டிகையு நீறுங் கலினவணிந் தோனவனை
யெண்டிகையு மேத்துமிறை யென்னவன்பிற்—கொண்டில்
விருத்தி முகமனவின் றின்னடிசி லார
வருத்தியவற் போற்றினான்ற ஞகரு (எக)

அன்ன னடிதாழ்ந் தடிகளிவண் வந்தவா
றென்ன வெனக்கரவ னீசனெமக்—குன்னுவோர்
விஞ்சைதந்தா னஃதெவர்க்கு மேவரிது வஞ்சமிலா
நெஞ்சநிற்கு நல்கவந்தே னேர்ந்து (எஉ)

மின்னுண்மை யீதாயின் மேவிரத முண்டதுபொன்
னென்ன விழைத்தோமெமக்கிங் கேதரிதா—மன்னதுபோ
லுள்ளபல தாழ்ந்த வுலோகங் கூறையும்பொன்
வெள்ளியெனச் செய்குவோம் வேட்டு. (எங)

ஒன்றுதரி னம்பொன் னெருகோடி யாக்குவோ
நன்றதன்மே லோர்கோடி நல்கினுற்—குன்றெனவே
செய்குவநிற் குள்ளகிதி சேர்த்தளிக்கி னின்முழுதும்
வைகலல்கு வோமென்றான் மற்று. (எச)

என்னமொழி சோ னினையடிக டாழ்ந்திமைப்பின்
மன்ன விருவகைய மானியு—மின்னணியு
முன்கொணர்ந்து வைத்தான் முழுதுமிது வோவென்ன
நன்கு புரிந்தா னதை. (எரி)

இந்த நினதுபொரு ளெம்விஞ்சைக் கேலாது
செந்தழலி னுமுருக்குந் தேத்திருந்த—நந்திடவே
சிந்துதற்கொவ் வாது சிறிதிஃதென் பின்றிரியிற்
றந்திடுவ மென்றுரைத்தான் றூன். (எசு)

மூனியனீ யையநிதி முற்றுங் கொணர்வ
னினிதிருத்தி யென்றுரிய வெல்லா—நனிவிற்
றுருமதத்த வும்பலின்மா லுற்றதுமும் விற்றே
தருமதத்த னுயினுன் றூன். (எஎ)

உற்றநிதி யாவு மொருங்குவன்முன் காணவைத்து
நிற்றலுங்கண் டெண்மகிழ்ந்து நீணிதிய—முற்றுங்கொண்
டேகுங்கனலில் வைத்துருக்கி யோருருவ மாக்கினு
னங்குருவின் வந்தா னமைத்தது. (எஅ)

செரன்ன மிரட்டியது தூக்கிய மாவிர
முன்னு சிலையிட் டிரைத்துருகி—மன்னுமோர்
மட்குகையி னின்மருந்துள் வைத்துறுத்தான் மெய்ப்படிம
வுட்கரவி னுற்றுறு வுகந்தது. (எக)

பண்கனமுள் ளிட்டவுதன் பாலு மிசைக்கண்ணு
மன்களங்க மொன்றிட்டு வான்றுகிலா—னண்குபொதி
தந்தினைச் சோரன் றயங்கியெரி யாநிற்குஞ்
செந்தீ மிசைக்கரந்தான் றோர்ந்து. (அ0)

தொன்னூற்றெட் டுக்குக் குடபுடம்வெவ் வேறிட்டே
யுன்னுலைக்கி னலதனே யுற்றுருகி—முன்னுகன்
மாற்றுற் றதுபழுக்கு மவ்வாகி யின்னருளால்
காற்றிலறை காட்டென்றான் காண். (அசு)

தேசமவுறை யுள்காட்டச் சென்றிந் தனக்குவமே
லீமவெரி யில்வராகி மேலிட்டுத்—தூமமுறச்
செய்ய வனலுரச்தான் றீயிலுற்றான் போல்வணிக
னைய வெதும்பினு னங்கு. (அஉ)

அன்னபொழு தன்னதிலா ரப்பொற் குகையெடுத்துத்
தன்னதுடை யிற்கரத்தான் றந்திரத்தான்—முன்னதெனப்
பாங்கிருந்த வொன்றைப் பழமைபோற் செல்லவைத்தா
னுங்குபுகை தான்றணித்தா னுணர்ந்து. (அங)

இக்குகைநின் கைக்கொண் டெரிதழன்மேல் வைத்தியென
வைக்கவவன் சேமித்தோர் வான்விதித்தான்—மைக்கட்
டிருவுணவு வெரீகல் செழுமனத்தெம் மைக்கொண்
டிருமுப் பகலென்று னேய்ந்து. (அச)

செய்யசடை நீலிமுன்னர் செய்கடனுண் டஃதுமுற்றி
யையகால் வைகலின்வந் தண்ணுதுயிங்—கய்யுமா
செய்முறையே செய்கென்னச் செல்வனவன் ருடொழலுங்
கைதவன்ருன் சென்ருன் கடிது. (அநி)

காதமொரு கன்னலிற்போயக் காயங் கரவெய்தி
யேதமிலோர் பாடியுற்ரு னேர்வணிக—ஞெகியதோர்
மூப்பகலும் போக முடிவுன்னி மெய்த்தவத்தோன்
றப்புவனே வென்றினேர்தான் ருன். (அசு)

நீலியுறை கோட்டமெங்கு நேடியுமே காணுனய்
மாலின் மனவணிகன் மாழாந்து—கோலமனே
சென்று குகைதகர்த்தான் செம்பொனைய மானதென்கொ
லென்று விழுந்தா னினேந்து. (அஎ)

மாயுறுவா ரென்ன மதிமயங்கிச் சோர்வற்ரு
ஞயு ளளவுமவ் வாருகத்—தூயதா
மத்தவுல குற்ரு னருநிதியங் தானிழந்த
தத்தனென்னு நாமத்தன் ருன். (அஅ)

நீருமந் தனேவிற்ற சன்மையாற் றத்தன்
பெருமதமான் மாவாய்ப் பிறந்தான்—கருமமுன்ன
தாற்றமறந் தானென் றசத்திற்கொண் டிப்பவத்தை
மாற்றுவன் வல்லையென்ருன் மற்று. (அகூ)

பூற்றவஞ்செய் வேலை முனிநோற்கு மோர்பகலோன்
புற்றகரிக் காருகவென் ரேதிடலோ—டறறையன்னோன்
மேவருமா வேழத்தின் மெய்ப்படிவம் வீட்டினுன்
றேவருவ மானுன் சிறந்து. (கூ0)

வங்கதோர் மானமதில் வானவர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப
விந்திரனு மென்ன விவர்ந்தவணர்—தந்தவெழிற்
றேசிகவென் வல்வினையைத் தீர்த்தனேயென் ஞப்பணிந்து
மாசிலுல குற்ருன் மகிழ்ந்து. (கூக)

அன்னவன்விண் ணேக வருந்தவன்முன் போனேற்க
வென்னமன்வந் தென்னவரம் வேண்டுமென—மன்னவற்ரு ழ்ந்
துன் னுசத்தி யன்மகளென் னேர்மகன்வேட் காதெரிந்தா
லென்னவவ னல்கென்ரு னேர்ந்து. (கூஉ)

காலனது கேளாத்தங் காற்படரை யேவுவன்னர்
சாலம் வியப்பவுயிர் தான்விடித்தார்—சாலவே
நல்ல நினேவின்றி நன்கு துயின்றவள்போன்
மெல்ல வெழுந்தாள் வியர்த்து. (கூக)

தாய்தந்தை மார்தாந் தனையை தீனைத்தழீஇ
யாய்ந்த வம்மா னருந்தவத்தான்—மாய்ந்த
நின்னே மறுத்துமூற்றே நேரிழா யென்றாங்கி
யென்னேவிதி யீதென்ரு ரிங்கு. (கச)

சுற்றமுமற் ரேருந் துவன்றி யதிசயிப்ப
வுற்ற வணங்கை யுறநோக்கிப்—பொற்ரொடிநீ
சென்றதுமுன் சேர்ந்தவரைச் செய்திமுறை செப்புகென
வொண்ணுமொழி யாதுரைத்தா ளோர்ந்து. (கந்)

மாற்றமுணர்ந் தாரு மகிழ்கூ ரமையத்திற்
கூற்றனருள் பெற்றவருங் குச்சகன்ரு ள்—போற்றிமுனி
பன்னிதன் ரேடும் பணிந்து பலபுகழ்ந்து
தன்னுறையுள் கொண்டனேன்தான் ரூன். (கசு)

சின்னுட் செலமுனிதன் செல்வி தீனமணப்பான்
கொன்னுர் வரீனைக் கொணர்கென்ன—நன்னுடோர்ந்
தன்னுன் கொடுவருஞ்செய்க் காஞ்னங்கை நல்கினன்றீ
முன்னு னவர்தம் முனம். (கள)

காதலிரு வோருங் களித்தில் லறமியற்ற
மாதவனேன் பாற்ற வடபுலத்திற்—போதலுற்ரூன்
மாய்வி னலத்தவர்பான் மன்பிரிகண் டென்பெயர்கொள்
சேய்வந் துதித்தான் சிறந்து. (கஅ)

மறையவர்க்குக் கூறும் வணஞ்சடங்கு காலை
முறைபிறழா வாறு முடித்து—நிறைதவஞ்செய்
வான்சென் றனன்முனிவர் மன்னகல வனனற்ரூச்
தான்செய் கடன்புரிந்தான் சார்ந்து. (கக)

வருகண்டு மன்சொன் மருத்து வதியை
பிருகண்டு வேட்டான் விதியிற்—ரூருகண்
டலுமயத்திற் சேயின்றி யாரஞர்கொண் டன்னு
னுனுவடைந்தான் காஞிநக ரோர்ந்து. (கஉ)

கங்கைநீ ராடிமிரு கண்டு மனைவியொடு
மங்குமணி கன்றிகையா மாலயத்திற்—புங்கவன்ரு
னூற்றினன்பி னேத்தியத ரேற்பாற் பரிசனேப்
போற்றிவழி பட்டான் புரிந்து. (கஎ)

அன்னுன் மகற்குறித்தோ ராண்டருநோன் பாற்றவரன்
முன்னுற் குறுக முனிபோற்ற—வென்னுநீ
சிந்தித்த தென்ரூனென் சிந்தனைதான் மைந்தன்மேற்
பந்தித்த தென்ரூன் பணிந்து. (கஏ)

புன்முறுவல் செய்திறையோன் பூரணமாநூருண்டின்
மன்மூடங்கூ ஞேக்குமின்றி வன்பிணிகொண்—டின்மெய்மைப்
போதமுமில் லூதவோர் புத்திரன் றன்னைநினைக்
கீதுமோ வன்ப வினிது. (கஅங)

ஏரா ருருவாய்ந் தெமக்குமன் புளவலுயப
பாராய நோயின்றிப் பன்னிடுமாண்—டூராறிற்
பல்கலைநூல் பண்பிற் பயின்றுவல்ல பாலகனை
நல்குதுமோ வென்ரு னயந்து. (கஅச)

அறைந்த வவையோர்க் தருந்தவத்தோ ஞண்டு
குறைந்திடினுங் கூறிவுங் கோல—நிறைந்தமெய்யு
மல்குமுடம் குற்றமின்றி யத்தநின்பாற் பத்தியுள
செல்வனேநீ கல்கென்ரு ன்றேர்ந்து. (கஅஞ)

என்றுமுனி கூற விறையருள்கூர்ந் தைம்புலனும்
வென்றவநிற் கோர்சேய் விழைந்தளித்தோ—மென்றுரைப்ப
மன்னுமவற் போற்றி மகிழ்வுற்றுக் கேளிரொடுங்
தன்னுறையுள் சார்ந்திருந்தான் ரூன். (கஅசு)

திருத்துவதி லாச்செய்கைச் சீர்கொ ளணங்கா
மருத்துவதி மாது வயிற்றிற்—கருத்துவன்றத்
திங்கடொறுஞ் செய்கடன்கள் செய்து சிவனடியா
ரங்குவிழை வானதந்தா னுர்ந்து. (கஅஎ)

தெய்வதகாள் கோள்சிறந்த தேத்தமா வைதிகமுஞ்
சைவமுமெஞ் ஞான்றுந் தழைத்தோங்கப்—பைவை
கறைமிடற்ரூன் ரூய கருணையினூர் சேயைப்
பொறையுயிர்த்தாள் பூவை புரிந்து. (கஅஅ)

தாதையது கேளாத் தனிக்கங்கை நீராடி
வேதியர்முன் னேவருக்கும் வித்தநல்கப்—போதமர்வோன்
பார்க்கண் டாரணி படவருசேய்க் கோர்நாம
மார்க்கண்ட னென்றுசெய்தான் வந்து. (கஅக)

மைந்தன் மதிபோல் வளர மதிதோறு
மும்து கடன்புரிந்தாண் டொன்றிரண்டோ—டைந்தினல்லோ
ரோதியவா ரூற்றிமுன்னு லோதியுணர்ந் தெப்பொருட்கு
மாதிசிவ னென்றுணர்ந்தா னுங்கு. (ககஅ)

சங்கரனைத் தாழ்ந்தடியார் தம்மைப் பணிந்தாசான்
பங்கயத்தாள் போற்றிப்பயந்தவரை—யங்கிறைஞ்சி
மாணியியன் மாரூமே மன்பிரம மாவொழுக்கம்
பேணி யிருந்தான் பெரிது. (ககக)

இவ்வா றியலும்போ தெண்ணிரண்டா மாண்டுவரத்
தெவ்வ: மெனவிருவர் தேர்ந்தமன -- கொவ்வா
விருந்தனர்சே யாங்கதணர்ந் தென்னிமித்த நீவிர்
வருந்துவது சொல்லிரென்ரு மற்று. (கஉ)

அன்னதுதேர்ந் தங்குமர வத்த னினக்களித்த
முன்னுபதி ஞரண்டு முற்றியதா—லின்னலுற்றே
மென்ன வவரினையீ ரீசனேப்பூ சித்துவல்லே
தென்னவனே வெல்வனென்ரு சேய். (கக)

ஈங்கிருத்தி ரென்னுப்பல் லேதுவினுற் றேற்றியன்னர்
பூங்கழல்க டாழமகற் புல்லிமகிழ்ந்—தாங்கிருப்ப
வாரா லயமா மருவுமணி கன்றிகையாம்
பேரா லயம்புக்கான் பேர்ந்து. (கக)

அன்பா றெனக்கண்ணீ ராகவலம் வந்தீசன்
முன்பாகத் தாழ்ந்து முறையேயத்தித்—தென்பாற்
றிருந்தொருசா ரெய்திச் சிவவருச்செய் தர்ச்சித்
தருந்தவஞ்செய் திட்டா னவன். (கஎ)

ஈசனங்க னெய்திநினக் கென்னவரம் வேண்டுமென
நேச னடிபணிந்து நின்மலயான்—பாசதரன்
கையுரு தாள்கெனலுங் கான்முடிவைத் தஞ்சலீ
யைய வெனமறைந்தா னுங்கு. (கஅ)

பின்னரருண் மைந்தனுக்குப் பேரிடுமாண் டெண்ணிரண்டுந்
துன்னுமன் றூதுவன்முன் ரோன்றவான்—மன்னடியான்
பூசனைகண் டஞ்சியே போயினன்றன் ஞயகன்பாற்
றேசனையன் செய்கைசொலத் தேர்ந்து. (கக)

சென்றுதூ தன்றென் றிசைக்கா வலற்ரெழுது
நின்ற னுரைப்படிபோய் நேடனையான்—குன்றவில்லி
பூசனை செய்கினரான் பூசுரான்மார்க் கண்டனெழிற்
காசியிலுள் ளானென்ரு ன் காண். (கஅ)

அன்னேன் றனையணுக வஞ்சினே னஞ்சயின்ற
முன்னே னருளுடையோன் முன்னுதிநீ—மன்னே
வெனநங் காணிகரை யீங்கழைமி னென்ரு ன்
சினமன் னியமன் சிவந்து. (கக)

அஞ்சித் திரகுத்த ரஞ்சியடி தாழுமன்
வஞ்சியிடத் தாற்பரசு மார்க்கண்டன்—தஞ்சுவரை
யென்றெனநன் கேத்தி யிருவோரு மேட்டினேப்பார்த்
தென்றுமக நென்னலென்ரு ரீங்கு. (கஉ)

ஐயவ னர்ச்சனைசெய் தண்ணியம்மா புண்ணியத்தாற்
றுய்யவிரும் பெய்தலன்றிச் சொல்லரிய—வெய்யதாக்
தீநரகெய் தானிஃது திண்ணமென்ரூர் தங்குறிப்பே
டான கணக்கினையா ராய்ந்து. (கஉக)

காலனமைச்சனுவ காலன் றனைவிளித்து
ஞாலமுறு காரியின்க ணன்மறையோன்—பாலனுயிர்
கல்கெனலு மங்கவன்போய் நற்றவன்செய் பூசைகண்டு
வெல்குணமில் லென்றுணர்ந்தான் வேர்த்து. (கஉஉ)

ஏர்மைந் தனைத்தொழுதான் யாரைநீ சொல்கெனலு
கார்மெய்ந் நமற்றொழுஉம் காலன்யான்—சார்வதிங்க
னென்னினைக் கேய்ந்தவய தெண்ணிரண்டு மேகியதே
நென்னலோ டென்று னெடிது. (கஉங)

தடைசெய் பவரார் சமைப்பளிப்பு வீப்பு
விடையனருள் வேலை விதித்தான்—படைமறவி
யொன் றுமுன்னீ ரந்தகனு குற்றீரேல் வான்பதவி
கன்றுதவு மென்று னயந்து. (கஉச)

அன்னதுகேட் டீசனன்ப ரார்விண் பதம்போகார்
கொன்னமன்ற னூருங் குறுகார்சீர்—மன்னுஞ்
சிவபதஞ்சார் வார்யானுஞ் சிந்தியென் வேறு
தவறிலேன் போதியென்றான் முன். (கஉஞ)

காலனும்போய்க் கூற்றவனைக் கண்டு நிகழ்ந்தவெலா
மேலவுரைக் கக்கண் ணெரிசொரியச்—சாலவே
சீற்றங் கொடுவெங் நிறன்மேதி மேலிவர்ந்தே
யாற்றலொடு வந்தா னடுத்து. (கஉசு)

நீல நிறமு நிவரம்போ லீள்வடிவுஞ்
சூல முறுகரமுந் தோன்றவே—பாலனெதிர்
நின்ரு னமன்சீர் நினைந்திறைஞ்சி ஞன்புரத்தை
வென்ரூன் மலரடியில் வீழ்ந்து. (கஉள)

மைந்தநீ யூழின் வலியுமான் சொல்லாலுஞ்
சிந்தனைசெய் கில்லாய் சிறிதுமிஃ—தந்தவர்க்கும்
போக்கவரி தேயீசன் பூசனையென் பாசமதை
நீக்குமோ வென்று னெடிது. (கஉஅ)

அத்திமண லெண்ணினுமென் ஞானயின்மா ளிந்திரனை
யித்தனைபே ரென்றே யுணலாமோ—நத்தன்
றனக்கு மலரோன் றனக்குமெற்கு மூண்டே
யுனக்கும் பிறப்பொடிறப் புண்டு. (கஉக)

வாச மலர்தாய் வழிபட்டு மாபதியாற்
பேசிறைமைக் கேற்றபடை பெற்றனே—னீசற்றுந்
தள்ளுறிலே யேவரையுஞ் சூழ்தென் புலமுய்ப்பே
னென்பினே கென்ரு னினிது. (கஉ0)

மைந்தனது கேட்டு மறலிகே ளீசனண்ப
ரந்தமுறிற் கைலே யடைவரன்றி—நந்தமயன்
மன்பதமு மேவார்மால் வான்பதமு மேவாரே
யுன்பதமு மேவா ருவந்து. (கஉக)

அன்ஞர் தகையறிவா ராரயன்மா லாதியரை
யுண்ஞ ரானையே யுன்குவா—ரெங்காளுந்
துன்பமே யில்லார் திறந்தே தலேநிற்பா
ரின்பமே யெய்துவா ரீங்கு. (கஉஉ)

சிவநேயச் செல்வர் திறன்றெரியாய் ஞாலத்
தவர்போ னினைந்தாய் சமனே—யவமேகீ
யென்ஞ ருயிர்க்குமிட ரெண்ணிஞ யிங்கிலைதா
னுன்ஞ ருயிர்க்கொழிவென ரோர். (கஉங)

தீதாய் தருசொல் செவியேறச் செப்பினுய்ப்
பேதாய் நீ முன்னின்று பேசாமே—போதா
யெனமைந்தன் கூற வியமனிரு கண்ணுங்
கனலுகவே பார்த்தான் கறுத்து. (கஉச)

பாசந் தனையெடுத்துப் பாலகன்றன் மேலெறிய
நேசமுளான் கண்ணுதரு ணீழலுற—வீசன்ருன்
மார்க்கண்டன் முன்ரோன்றி மைந்தவுன்சே னின்றுன்பந்
தீர்க்கின்ரு மென்ரு னெரிந்து. (கஉஞ)

மைந்த னிடரு மறலியிறு மாப்புநந்தச்
சிந்தைதனி லுன்னித் திருவருள்கூர்ந்—தெந்தைபிரான்
சீற்றங் கொடுவாமச் சேவடியி லுலுதைத்தான்
கூற்றன் விழுந்தான் குலேந்து. (கஉசு)

வீழும்போ தவனி வெரின்கீண் டதுமால்
கொழும்போத ஞதியர்மால் கொண்டா—ரெழும்போத
வாழ்வேலே யார்த்திலபல் லண்ட மனேத்துமே
கீழ்மேலா யுற்ற கிளர்ந்து. (கஉஎ)

பாளின்ற தானே பகரும்பார் வீழ்ந்திறந்த
தானவுயிர் காப்பா னாளுண்டா—னீனிறங்கொள்
கூற்றனென்செய் வானென்ஞக் கோதில்வட மொழியாற்
போற்றல் புரிந்தான் புரிந்து. (கஉஅ)

பாலநீ பூசனைசெய் பான்மையினிற் காயுனெந்தக்
காலமுநந் தாதனித்தாங் காணெண்ணச்—சீலமொடு
பூசைசெய்சம் புக்கிடையிற் பொற்பிற் குறுகிஞ
னீசனென் சோமா னினிது. (கஉ.கூ)

தீந்தைதாய் தாடழுவித் தாழ்ந்தவருண் ணேய்மாற்றி
யுந்து சிலபகலங் குற்றிருந்து—நந்துமன்பி
னத்தனம ராலயங்க ளத்தனையுஞ் சூழ்ச்சேதத்தி
முத்தியெய்தி ஞன்மா முனி. (கசo)

நீற்றவஞ்செய் தாரு ணனிகல்லன் மூவுலகு
மற்றவன்மீ ரென்றும் வயங்குமல—ருற்றவுமும்
பொற்பதுமை மேல்வலுமீ மபொன்ற வவன்கண்ட
கற்பங் கணுக்கில்லை காண். (கசக)

அன்னுற் கலக்கண்செ யத்தகனு மந்தமுறப்
பன்னுக மன்சுமந்த பாரினுயிர்—மன்னு
வளர்ந்துமடி வின்றிமல்க வம்பரத்ச்சாற் பூமான்
றளர்ந்தரிதாள் வீழ்ந்தறைந்தா டான். (கசஉ)

மாலபனும் வாசவனு மன்கயிலைக் கேகியங்க
னீலகண்டன் ரூள்பணிந்து நின்றேத்த—வேலவே
மாயவனே நோக்கினீர் வந்ததென்கொ லென்னவன்ஞன்
றாயவற்குச் சொல்வான் றுதித்து. (கசங)

ஐயினி தாணையா லம்புயத்தோ ஞகியர்நஞ்
செய்யதொழில் போற்றினுர் சேவடியா—லுய்யவே
சீறு நமன்றனைநீ செற்றமையா ஞயேற்குக்
கூற வுளதோர் குறை. (கசச)

வையமகண் மன்னுயிர்கண் மாய்வின்றி யைகனனி
பையுளற்றூள் பாரம் பரிப்பதனு—லேய
செறுத்தனீ தேர்வின்றித் தென்னவன்செய் தீமை
பொறுத்தவற்பே ணென்றுன் புரிந்து (கசஎ)

செங்கண்மால் வேண்டத் திருவருள்கூர்ந் தெம்பெருமா
னிங்கந் தகநீ யெழுகென்ன—வங்கண்
வளர்ந்தவன்றுன் போன்றெழுந்து வந்தரன்ரூள் போற்றித்
தளர்ந்தனனுய்ந் தேனென்றுன் ரூழ்ந்து. (கசசு)

அம்மையப்ப னந்தகற்பார்த் தண்மணிவெண் ணீறுபுனைந்
தெம்மை நினைபவர்பா லேகலநீ—செம்மனநந்
தொண்டரையா மென்னத் தனிதியன்ஞர் சேர்பட்டாற்
கண்டவர்தாள் வீழ்தி கடிது. (கசஏ)

புந்திசொன்மெய் யாரூப் புரிபுண் ணியபவத்தா
ரந்தரமேல் கீழாக வாற்றுதியென்—றெந்தைபிரா
னின்பாடையோ டேகெனமா னேடடிதாழ்ந் தூரடைந்தான்
கொன்பாடையோ சேர்பகடுங் கொண்டு. (கசஅ)

தென்றிசைக்கோன் போய்த்தன் செயல்புரிந்தான் தேவரெலாம்
பொன்றலிலான் ரூள்பணிந்து பொற்கயிலைக்—குன்றினின்று
தத்தமிடஞ் சென்றார் சான்படரான் மார்க்கண்டன்
மொய்த்தவருட் காதைசொல்வார் முன். (கசக)

ஆதலினற் குச்சகனென் ரூரணங்கி ஞவிதந்தான்
போதகமெய் நீக்கிவிண் போக்கினன்—மாதவத்திற்
போகா மறலிவலி போக்கியே மார்க்கண்டன்
சாகா வரம்பெற்ரூன் ரூன். (கஙி)

மார்க்கண்டேயப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ஒ கூ.

மாயையுபதேசப் படலம்.

ஆயதண்மை யாமறிதி ராற்றுநோன் பின்னுமுண்டென்
றேயமுனி கூற வினிதுநகு—மாயவணன்
மாமுனிவ விவ்வுறுதி மாமுனிவர்க் காகவிறல்
நாமருள்வார்க் காங்கொலோ நன்கு. (க)

மேவியலார் செல்வமின்பம் வெற்றிநிறை யாயுள்சீர்
மாவியலார் வாழ்க்கையிவை மைந்கரெய்த—நீவருத்தி
மாமுனிவ வென்னவிதன் மன்னுசருத் தேவவருக்
காமியல்பு சொற்றியென்ரு ஞங்கு. (உ)

தேதெரழியா மாயவடன் செல்வர் தமைநோக்கி
மாமுனிவன் கூறியது வாய்மையே—யாமவைதா
மூங்களியற் காவுதன்று ளொன்றிரீர் கேண்மினென
வங்கவர்க்குச் சொல்வா ளமர்ந்து. (ங)

மெயனூறு புந்தியின்கண் மன்சே தனம்பல்
லியனூறு மின்னுபிர்கட் கெல்லாம்—பயனூறு
மர்தருவண் கல்விதளி லாக்கத்தின் மேலொன்று
சீர்தருவ தில்லை சிறந்து. (சு)

இருமைத் திருவிலொன்றை யெய்சா வுயிரின்
மெய்ருமைத்த பேயின் பிறப்பே—யருமையாங்
கல்வியின்மேம் பட்டுக் கவினச் சிறந்ததே
செல்வமெனச் செப்பலாந் தேர்ந்து (நி)

பன்னரிய மாநூல் பயின்றுகேலே தேர்ந்துலகி
லின்னரைநேர் வாரில் லெனவிசைகொண்—டென்னபய
னேய்நல் லிருநிதிய மெய்தாரை யெய்தியென்றுங்
காய்நல் குரவுற்றக் கால். (க)

அளவின்மாக் கல்வி யறிவொழுக்கஞ் சீர்த்தி
பளகில் குணமாப் பயன்க—ளுளதேறு
மேலதா மாநிதிய மேவாக்கா லன்னவரை
ஞாலகனி கூறு நவை (எ)

தெருளுடைய சேணுந் திறலுடைய சேறு
மருளுடைய சேறு மவர்தாம்—பொருளுடைய
ரில்லாரே லீன்றரு மில்லாளு மேய்ந்தவரு
மெல்லாருஞ் சொல்வா ரிழுக்கு. (அ)

ஆக்க மடையநினை வாராகி லாங்கவருக்
கூக்க முறவன்ன தண்டாகு—மீக்கொள்ளு
மந்தவளம் பல்வகைத்தா மாரும் பெறுகிலர்நீர்
சிக்தைசெய்மின் மேவுந் திரு. (கூ)

நிருநலின்யா மந்தோன்று நீர்மையினுற் றுங்க
நிருதர் கதியுற்றீர் நீவீர்—கருதுமுங்கட்
கொன்னு ருயர்சுரா மோது மூவர்முயற்சி
தன்னுற் றலைமைபெற்றார் தாம். (கo)

மாவிமையோர் தம்மினீர் மாட்சி நனிபெறுவீர்
மூவிரும்யாங் கூறு முறைமுயல்வீர்—மேவுதிக்கி
லானவா லந்தீ வதனுதக்கார் பூமியது
தானவர்க ணேற்குந் தகைத்து. (கக)

ஆயிடையமீ தாற்ற வளவில் சனத்தொடுபோய்
மேயருண்ட மாதிசெய்து வேள்வியின்கட்—டீயவாக
காரிகொள்வெங் காட்டமிட்டுக் காயெரிசேர்த் தூனெய்த்தோர்
மாரியிற்பெய் தாற்றீர் மகம். (கஉ)

அம்மை வரற்குறித்தே யவ்வேள்வி யாற்றுதிரோ
விம்மையினீ ரெய்துவரு யாவுங்கள்குஞ்—செம்மையின்
மூவிருமங் கட்போய் முயலவதற் காகுவன
மேவி யருள்வனென்றுள் வேட்டு. (கங)

தீந்திரதூ லாறுந் தனிமந் திரம்யாவு
மிந்திரசெல் வங்கொ ளிடலுமுள்ளு—கந்தறைந்தான்
பொன்னவணன் மாமுனிதாள் போற்றிவிடை பெற்றுமுன்னோன்
பின்னவரோ டேகினான் பேர்ந்து. (கச)

மாயையுபதேசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உரு0.

மாயை நீங்கு படலம்.

ஆங்கவண ரேகவணங் கம்முனியை நோக்கியினி
யீங்கிரேன் செல்வரைப்பே ணெண்ணங்கொண்—டேங்கலெனப்
போதியோ வென்னைவிட்டுப் பூங்கொடியே நீயேக
லீதியோ வென்ரு னினைந்து. (க)

சேயிழையான் சேய்பெறநிற் சேர்ந்ததன்றிச் சேரவன்று
மாயையறி கென்ன மறைந்தகன்ரு—யேமுனி
வன்ஞள் செலவவளோ டாயபொருள் போயதணர்ந்
தன்ரு வுளைந்தா னுளத்து. (உ)

சாரோதி மாயை கலினுருவங் காணுமப்
பேரோதிக் காசிபன்ரான் பேதுறுங்கா—லாரோதி
மத்தன் மகன்றுயரான் வாடினமை நாடியே
யத்தநெறி வந்தா னணைந்து. (ங)

செந்தா மரைப்புத்தேள் சேணுறத்தன் ரூதையென்ரோர்ந்
தந்தா விறைஞ்சவன்ரு ஞசிசொலி—மைந்தா
நினதரிய நோன்பிழந்து நீமெலிவு பெய்கொ
லெனநிகழ்ந்த சொற்ரு னினைந்து. (ச)

ஆரணதூ லெல்லா மறிந்தமுனி நீபிறர்போற்
காரிகையை மேவிக் கவன்றனோ—லோரும்படத்
துண்டழிக்குங் கள்ளி னுறநோக்கி ஞவியையுங்
கொண்டழிக்குங் காமங் கொடிது. (ஙி)

ரூரகதச்செந் தீக்குக் கொடும்பகையாய்ப் பொல்லா
நரகதச்செந் தீயினுக்கு ஈட்பா—யுரகதத்தின்
சேர்ந்தாற் கொலுந்தியிற் றீயதே சேராமே
தீர்ந்தார்க் கொலுங்காமத் தீ. (சு)

காமங் களவுபொய் கள்ளுண்ணற் சேதுவாங்
காமங் கடுநரகின் கண்ணுய்க்கு—மேமனுங்
காமம் பிறவிக்குக் காரணமாய் வீற்குமதாங்
காம மெவைக்குங் கரு. (எ)

ஆதலின்வெங் காமத் தழுங்கனீ கூடணங்கு
மோதருமா மாயையென வோர்கிலாய்—மாதவமே
போற்று கெனநிபீ இப்போது ணரற்கருகி
நோற்றணன்மெய்ந் நூலோ னுனித்து. (அ)

ஆங்கதலு மாயை யருள்புதல்வர் செய்மகத்திற்
கோங்குபொருள் யாவு முதவுவான்—நீங்கினரை
வேண்டான் கழல்போற்றி வெங்குருவி னேவலாற்
பூண்டா டவமே புரிந்து. (கூ)

மாயை நீங்கு படலம் முற்றிற்று
ஆ திருவெண்பா உ நிகூ.

அசுரர்யாகப் படலம்.

அன்னயறை யாகமுறை யாற்றநினைந் தேகியசூர்
பின்னவரை நோக்கிமகம் பெட்டெளற்ற—வன்னதக்கின்
மன்னிப் படைசெலுங்கான் மல்குகடை நெறறியின்கட்
டுன்னிப் படர்திரென்னுன் சூழ்ந்து. (க)

நின்றென்று தாழ்ந்தனிக நண்கூழை நெற்றினிற்
றுன்றுமிரு வோமுமுறை சூழ்ந்துசெல்வ—மென்று
விடைகொண்டு சென்றூர் விரைந்தவர்செல் லாறை
படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து. (உ)

தேர்துளங்க வீவுருந் தனியிப் படையதிர்ப்பாற்
பார்துளங்க வன்னதாற் பன்னருமுங்—நீர்துளங்க
மாமை மணிச்சேடன் மன்னு முடிதளங்க
வாமை துளங்கிற் றயர்ந்து. (ஙு)

இந்திரனே யாதியா மெண்டிசைகாப் பாளரெலாந்
தந்திறல்கொள் காவ றலீர்ந்துகொந்தா—ரந்தரமேல்
வாழ்வார்வான் காற்றெதிரின் மன்னேர் தருவினின்று
வீழ்வார்போன் மெய்வீதிர்ந்தார் வேர்த்து. (ச)

ஆழிமீப் போர்த்துப் புகலருமா வான்மறைப்ப
வாழி யுடைந்ததுபோ லார்ப்புமிக—ஆழிக்
கண்டவெள்ள மென்று கலக்க வுலகம்
படைவெள்ளம் பேர்த்த பரந்து. (இ)

செல்லுங் திறலவுணர் சேனையின்முன் சீயமுகன்
வெல்லு மிடற்கூழை வேழமுக—ஞெல்லும்
படியேகச் சூர பதமனென்போ ஞப்பட்
கடியேறச் சென்றான் களித்து. (ஈ)

மல்கவுணர் வாளெயிறும் வான்குடையுங் கூன்மதியம்
பல்கலையுஞ் சேர்மதியின் பண்பேய்ப்ப—செல்படையைப்
பண்டா ரெவருமிந்தப் பான்மையில ரென்றுபுகர்
கண்டான் வியந்தாள் களித்து. (எ)

செல்கின்ற வீரர் திறலும் பெருமிடலும்
வெல்கின்ற மாவிகலும் வேறுளவு—மல்கத்
தெரிவுற் றடர்ந்துபுகா தேவரிவர்க் காணி
னிரிவுற் றகல்வரென்று னீங்கு. (அ)

இவர்வன்மைக் கீறில்லை யேனுமுன்னோர் போற்செய்
தவம்வரமே யாதிகொளாத் தாழ்வுண்—டெவர்க்கமக்கு
மோதுகுறை வொவ்வொன் றுளதா மதற்குறுசீர்க்
காதிசே யாருங் கரி. (கு)

என்றிசைத்து நின்றவுணர்க் கேந்தலாஞ் சூரபன்மன்
முன்றகவி னேக முகமனுரை-—நன்றியம்ப
முன்னினன்போய் வெந்தருவன் முன்னுறவும் பேசிடவு
முன்னினனோர் விஞ்சை யுளத்து. (கூ)

மின்னு முயிரை வரிசரிச்சு மந்தணமான்
முன்னி விதியி னுறநோக்கித்—தன்னளிக
வாழியிடைப் புக்கவுன ரஞ்சலிக்க மூவர்முன்
னூழினவில் வானுஞி யோர்த்து. (கசு)

இந்திரன்மூற் றேவர்க்கு மேவர்க்கு மேலாதி
வெந்திறல்கொள் வாளவுணர் வேந்தவென—மூந்துலகி
லெந்தவுல கத்தையோ வெந்தையே யாரைநீ
வந்ததென்கொல் சொல்லையென்றான் மன். (கஎ)

நின்பா லெனதுள்ள நெக்குருகா நிற்குமா
லன்பா லுலக மளிக்குமன்னே—முன்பாற்
றமியே னிழைத்த தவவலிமை யன்றே
வினையே நினையெதிர்ந்தே னீங்கு. (கஅ)

னெமழைக்கோள் கேளா விருவிசும்பிற் செல்வே
னுணதுமா பிற்குருவா யுற்றே—னுனுமோர்
புகரெனுநா மம்பெற்றேன் போற்றுறுதி யொன்று
பகரவந்தே னென்னுன் பரிந்து. (கஎ)

தானவர்கோன் கேட்டுவந்தெந் தாயுய்ந் தனனென்னு
வானவெள்ளி தாள்பணிய வன்பினன்னுன்—மானவ டக்
குந்து தவக்கிடையு ரென்னுர் செயாவண்ண
மந்திரமொன் றீந்தான் மதித்து. (கஏ)

நிமன்றனெவென் மந்திரத்தை நல்கியிதை நாளு
மமர்ந்துன்னி மாதவனீ யாற்றுய்—நிமிர
வெனநவில வன்னவற்றுந் தேத்தவெள்ளி யாசி
மனநவின்று சென்றுன் மகிழ்ந்து. (கசு)

மரியவடன் மைந்தன் வடபுலத் தேகிவடத்
தூயவனச் சூழலுற்றுச் சொன்மகத்திற்—காயமதி
லாதி யுறுப்பயுத மாம்யோ சனையளவின்
மாதிகிரி கொண்டமைத்தான் மற்று. (கஐ)

சுற்று மதிலைச் சுலவத்தன் ருனேதனை
புற்றவர ணுக வுளற்றுவித் து—விற்றயங்க
நாற்புறமும் வாய்த னவிற்றியதிற் போர்மாதை
யேற்புறவே வைத்தா னினிது. (கக)

கோ வுயர்வெற் பாலமைத்த கூரெழில்கொள் வாரிமுன்சீர்
மேவவுணர் கோனியற்றும் வேள்விக்குக்—காவலா
யாளியூர் காளி யினநிறீ இப் போற்றிவைத்தான்
ஞாளியூர் வைரவரை நன்கு. (கங)

மின்னதலு ளாயிரமெண் மாயோ சனைநீள
முன்னுவதோ ராழமுள வோமகுண்டத்—துன்னதைச்சூழ்
வேதிபுரி வித்தனன்மன் மேதினிமா துண்மெலிந்தா
ளாதியரா வச்சமுற்ரு னுங்கு. (உ ०)

கூடாதலர் சோர்புறச்செய் குண்டமுற்ற நூறுடனெட்
டாரவதைச் சூழ்வேதி யாயிரத்தெட்—டோடமரச்
செய்வித் தெழிற்ருயைச் சிந்தித்தான் செய்பொருள்கள்
பெய்வித் தருள்வான் பெரிது. (உக)

மாயவளெங் கோனருளான் மன்னியம் வேங்கையெண்கு
பாய்சுவம் யாடாதி பன்மிருகந்—தூய
வவிர்புழுக்க லின்னூ னவிநேமி மெய்யி
லிவர்குருதி வாரிபெய்தா ளேய்ந்து. (உஉ)

மாசுபடு மெண்ணெய் மதலிழுது பாறையிராம்
வீசலைய நீத்தம்வெவ் வேறமைத்தாள்—பேசுகறி
யையலியோ டேன்மா வசலம் பசுயாவு
தையவொவ்வோர் பானிறைத்தாள் சூழ்ந்து. (உக)

இருகா யகவேதி யின்னடவே ணுட்ட
வொருவச் சிரக்ம்ப முய்த்தா—ளுருகெலரி
தார்மன் னரிசனந்தோய் தண்டுலநன் மான்மதஞ்சீ
ரார்தருப்பை சேர்வித்தா ளாங்கு. (உச)

சார்வெவ் விடங்கால் சமிதைபொரி யொண்முதிரைக்
கூர்திரள்கள் யாவுங் குலவிடவே—யோர்மும்மை
யாயிரமா யோசனைத்தேத் தாரவுய்த்தா ளாயினியான்
மேயிழைப்பேன் வேள்வியென்ரு ன் வேந்து. (உடு)

மன்வே தியினுப்பண் வச்சிரமா கம்பநிறீ இப்
பின்வேள்வி யாற்றிடநாற் பேர்வாயி—லுன்வீர
மாதுபேய் பூதர் வயிரவர்க்கு மர்ச்சனையிற்
போதநல்கி ஞன்பலிகள் போந்து. (உசு)

மேவா யிரத்தெட்டு வேதிதொறு நாப்பணச்சுத்
தீவாய் சமிதையிட்டுத் தீமூட்டி—மூவாத
தகமைபெறு வெஞ்சூரன் றம்பிமா ரோடு
மகமியற்ற நேர்ந்தான் மகிழ்ந்து (உஎ)

ஊனவியின்வர்க்க முதவு தொம்பான்பேர்
வானெறியிற் கூறியன்ஞன் மாட்டுறவுப்—தானலெய்
பின்ரு ரகற்பாராப் பேர்வலிடோ யிவ்வேள்வி
குன்ரு மற் போற்றுகென்ரு ன் கூர்ந்து. (உஅ)

ஓதியவாம் பன்முகனே யுங்கிருத்தி நூற்றெட்டு
வேதிதொடர் வேள்வி விழைந்தியற்றிக்—கோதிலாள்
சியமுகற் பாராத் திண்டிறலோ யிம்மகநீ
நேயமொ டாற்றென்ரு ளின்று. (உக)

அரிவெம் முகத்தானை யங்கிருத்திச் சூர
னுரியதன்மா வேதியின்க ணுற்றுப்—பரிவின்
விதியினருச் சித்து விமலனெஞ் சத்து
மதியி னினைந்தான் மகிழ்ந்து. (ஈ0)

நிச்சார் தருச்சமிதை நண்வேதி யிற்றூவி
வெச்சா ராணியிற்கொள் வெந்தழலிட்—டசசார
மந்திரத்தின் வானிழுது மாமழைபெய் தங்குழிசி
யுந்தரத்த மூனுய்த்தா னுற்று. (ஈக)

மகவெங் கழன்மேன் மடைநெயெண்ணெய் சோரி
நகுபா றதிபொரிமு னல்லித்—தகுதைபெய்
தைவணீ வாரமென் னாகி முதிரைவர்க்கம்
பெய்து வளர்த்தான் பெரிது. (கூ உ)

இன்ன வகையியல்பி னீசன் றனையுன்னி
மன்னவுணர் கோன்பேர் வளஞ்சுட்டி—யுன்னரிய
வீரமுறு வேள்வி தனை வேட்டலுந்தி விண்புவியச்
சாரவெழு கந்த தகிர்ந்து (கூ ங)

ளென்று பதவிசுட்ட நிந்துபதஞ் சுட்டதுமீ
னென்றறைவோர் தம்பதஞ்சுட் டிந்திரனூர்—துன்றுபதந்
தாயதன்மை லோர்பதமுந் தான்சுட்ட தேதமுனிவன்
சேயுரைத்து மாமகச்செந் தீ. (கூ சு)

மண்போர்த் ததுசுலவ மாதிரங்கள் போர்த்ததுமேல்
விண்போர்த் ததுமால் விரிஞ்சனமர்—கண்போர்த்த
தார்த்து வருவிடத்தி னப்புகைபோ லெப்புறமும்
போர்த்ததுத வேள்விப் புகை. (கூ நு)

சூர்வேதி யிவ்வணந்தீத் தன்னவன் பின்வந்தெதிர்
பேர்வேதி யெட்டிலக்கம் பேதஞ்செய்—தோர்வே
மனலூழித் தீயினதிர்ந்தெரிய வாவேஞர்
மனன்கேட் டுலர்ந்தான் மனன். (கூ கூ)

பார்விண் ணடுங்கப் பதினா யிரமாண்டு
சூர்தன் னிளைருதொடு ழுமக—மார்தரவே
கண்டுமவன் முன்னிறையோன் காட்சி தராமையினால்
விண்டடலமேற் சென்றான் விரைந்து. (கூ ஙு)

மானின்று சுவன்கை வாள்கொண்டே யீர்ந்துதன்மெ
யூனினைத்தீ மேலவியி ஞெய்கிலெய்த்தோ—ரானவிழு
தென்னவிட் டாற்றமெப்பு னீரமுன்போ லாகவிண்ணே
ரின்னரஞ்ச வார்த்தா னெழுந்து. (கூ அ)

உள்ள முறுமகிழ்ச்சி யுற்றிச் செயலெந்தை
வள்ளலரு ளென்ன மனத்தெண்ணிக்—கொள்ளுமக
மோரா யிரமாண் டுஞற்றியுமா தேவனங்கு
வாராமை யாற்றுணிந்தான் மாய்வு. (கூ கூ)

உன்வகையிற் றூயருளா லோங்குகுண்ட நள்வதிந்து
மின்வச் சிரகம்ப மேற்குதித்தான்—கொன்முனையி
னின்றுருவி யக்கம்ப நீளடியிற் சென்றமையாற்
ஞன்றுடரூ ளாய்முடிந்தான் சூர். (சூ ஐ)

சிங்கமுகன் காணுத் தெருமந் தளம்பதையாச்
செங்கணின்று சோரிசீர் சிந்தவா—யங்கையொரு
குண்டத் தொழின்மறந்த கூருயிர்ப்பின் மையுணர்ந்தே,
ருண்டுகொலோ வென்ரு ருயிர். (சக)

ஆர்துயர வாழியின்க ணுழ்ந்தயர்ந்து தொல்லுணர்ச்சி
சார்தரவே மாயை தருமகனே—பேர்மகநீ
பன்னுட்செய் துற்ற பயனிதுவோ வெங்கொளித்தா
யெந்ரு ணினைக்காண்பேன் யான். (சஉ)

சூரனென நின்பேர் சொலினெவர்தாஞ் சூருரூர்
வீரனினைப் போலிவ் வியனுலகில்—யாருளா
ரிந்திரனு நீயிறக்க வின்னறவிர்ந் தின்புற்ரூன்
வெந்தயர்ந்தோம் யாங்கண் மெலிந்து. (சங)

கூற்ற னுயிர்கவர்ந்த சோமானை யுட்டழீஇ
யாற்றவுநீ நோற்றிறந்தா யந்தோமுன்—சாற்று
புறந்தழீஇ யேற்ற புரமெரித்த காதை
மறந்தனையோ மன்னு மருண்டு. (சச)

இன்னபல சொல்லி யிரங்கி யரிமுகத்தோ
ளின்னருளி ளல்கா யினைக்காண்—தின்னலுறு
கன்றெனவீழ் தந்துலையக் கண்டுதிறற் ரூகனுங்
குன்றெனவீழ் தந்தான் குலைந்து. (சரி)

வீழ்ந்துயிர்த்துத் தாரகன்ரூன் வேள்விக் களமுழுதுஞ்
சூழ்ந்தாற்று மோதை துணைச்செவியுற்—ரூழ்ந்த
பொருமிக் கலைநீர்போற் போர்த்தா னவர்கள்
பொருமிப் புலம்பினுர் போந்து. (சஞ)

தாரகனுங் சிங்கத் தனிமுகனுக் காரவுண
ராரு நெடிதரற்று மார்ப்பினைக்கேட்—மேடரிகல்கொள்
வெஞ்சூர் மகத்தீயில் வீந்தகுணர்ந் தாளெற்ரூன்
மஞ்சூர் மகவான் மகிழ்ந்து. (சஎ)

வானுலக நீங்கி மதியுலக நீங்கியுயர்
பானுலக நீங்கிப் பயிறவத்தைத்—தானுளத்தி
லெண்ணு வியந்திரங்கு மோவுணர் தம்மினத்தைக்
கண்ணுரக் கண்டான் களித்து. (சஅ)

வாளா வெனதாவி வாழ்வதென்கொ லென்றெண்ணி
வாளா ரிமுகத்தோன்வானின்று—வாளற்ற
ரூரா யிரஞ்சிரமு மொவ்வொன்ரூய்க் கொய்திட்டான்
வீராவே சங்கொடுதீ மேல். (அக)

முன்போற் சிரமுலைப்ப மொய்ம்பினைசைப் பேர்ந்திடமன்
றன்போற் சிலரிட்டுத் தாவதுகண்—டன்போர்த்
தூணையிலரி மாமுகத்தோன் சூரனைப்போற் ரூஉ
மிணையிலுயிர்க் கீறெணிஞ னேய்ந்து. (இ0)

முன்மா வுயிர்நீத்த முன்னவன்போற் பின்னவனு
முன்மா விசும்பெழுவா னுட்கொளலு—மின்மா
சடையனறும் பூங்கடுக்கைத் தாமனேர் தூவெண்
விடையனது கண்டான் விசைந்து. (இக)

அசுரர் யாகப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ. நிரு வெண்பா ஈகஎ.

வரப்பெறு படலம்.

இந்திரன்முற் புங்கவர்க ளேத்தவரன் வெண்ணையின்முன்
சுந்தரனே யாட்கொண்ட தொல்லுருக்கொண்—டந்தமக
வேதியண்மிச் சிங்கமுக வீரனேப்பார்த் தம்பரிசெ
லேது மெனகவின்ரு னேர்ந்து. (க)

சேயமுகன் றேர்ந்தரன்ரூள் சென்னி யுறத்தாழ்ந்து
மேயதந்தை காசிபனு மேவுமன்னே—மாயவளாம்
யாங்கண் மகர்மூவ ரின்னுமுளர் யாப்பணியா
லீங்குமகஞ் செய்தோ மினிது. (உ)

ஆண்டுபல வாக வரும்வேள்வி யாற்றிடலு
கீண்டசடை நீத்த நிருமலன்வந்—தாண்டிடலுன்
முன்னவனை நீ தோர்ந்துடல மொய்யு னரிந்திட்டுப்
பின்னவனும் தீப்புகுந்தான் போர்த்து. (ங)

ஓங்கனலின் முன்னேனன் வீழ்ந் தொள்ளியநீ ரூகியதை
யாங்கண் டகத்தயர்கொண் டெம்முயிரு—நீங்க
நினைந்தனமும் மைக்காண நேர்ந்தமையாற் ரூழ்த்தோ
மினைந்ததிது வென்ரு னெடித்து. (சு)

அங்கணின்ற வீச னருளாற்சூர் தன்னையின்னே
செங்கனலி னின்றுவரச் செய்கின்ரு—மிங்கதுநீர்
காண்டிரின்ன நீர்திரெனக் கங்கைதனே யுன்னவது
சேண்டலறின் றேகியது தேர்ந்து, (ஙி)

விண்ணின் றிழிந்து விரைவிற் றரையிடனு
ணண்ணறிருத் தாடாழ்ந் தவன்பணியா—ணண்ணனலேய்
குண்டத் துறவுணர் கோண்கடனஞ் சார்த்தெழல்போன்
மண்டத் துறவெழுந்தான் வாய்ந்து. (உ)

வேதியிற்சூர் தோன்றுதலு மேவுதம்பி மாரனையான்
பாதமேல் வீழ்ந்து பணிசெயலே—யோதவுண
ரேந்தல்வந் தான்வந்தா னென்றெவருங் கேட்பவின்
புந்தகைமை வாழியென்று ரார்த்து- (எ)

சூர்தனைக்காண் வாளவுணர் சூழமா ராந்திறத்தோர்
கார்தனைக்காண் மஞ்ஞை கருகுயிலே—சேர்தரவே
பின்னவருங் கண்டிடமுன் பேசுருவ நீத்திறையோன்
முன்னுருவின் விண்ணின்றுன் முன். (அ)

நாரியொரு பாகமுந்திண் ணுற்புயமு முக்கணுமாய்க்
கூரியல்கொண் மால்விடைமேற் கொண்டிறையோ—ஞர
வீனையிலெழிற் சூர னிறைஞ்சியன்பிற் போற்றித்
தூனைரொடு நின்றுன் றொழுது. (கூ)

புகல்சூர் முகநோக்கிப் பொற்பினமை யுன்னி
யிகன்மா மகமியற்றி யெய்த்தாய்—தகநினக்கு
வேண்டுவதென் கொன்னீ விளம்புதி யென்னவின்னே
ரீண்டுழலச் சொல்வா னெடித்து. (கஎ)

அண்டமெலா மாளு மாசு மதற்கற்ற
தண்டனைசெ யாழித் தனிப்படையுந்—திண்டிறல்கொ
ளூர்தியும்பே ராற்றலும்பல் லொண்படையு மெஞ்ஞான்று
மார்மெயுகல் கென்றனன்சூ ராயுரு. (கஅ)

டிண்டரும்பா ரண்டம் பலவுவற்று ளாயிரத்தெட்
டண்டமூற் றெட்டியுக மாளகல்கித்—திண்டிறல்கொ
ளிந்திரனா லத்தேரு மீந்தயன்மா லஞ்சாழி
தந்தரியி னூர்ந்ததன்றான் றுன். (கஉ)

பின்வாலே ரக்கும் பெருமுதன்மை தந்திகலே
வெண்மாண்பண் பாசுபத மின்படையே—முன்வாய்ந்த
வாளேர் படையுகல்கி வச்சிரமா யாக்கையுமே
தாளெகை யோடுதந்தான் சம்பு. (கங)

கங்கையையா னேவியந்தக் கங்கைக்கு மாவேள்விச்
செங்கனற்குந் தோற்றமெய்திச் சீர்க்குமா—பொங்குதிரைப்
பள்ளமுந்நீர் போலோர் பதினா யிரகோடி
வெள்ளவகைத் தானைதந்தான் வேட்டு. (கச)

இன்னவணஞ் சூர்க்கருள்செ யெல்லை யவர்க்கிளைஞர்
மன்னி யடிபணிய மாதேவன்—முன்னவன்பால்
வீர மொடுவிளங்கி மேவுமுணர்ந் தெட்டெழுத்
தாரநீர் வாழ்த்திரென்ற னங்கு. (கடு)

பத்தியின்வாய்ந் தண்டர் பரசுமுசிர் நுங்களைஞ்
சத்தியன்றி வெல்லுபவர் தாமிலையென்—றுத்தமமாம்
பாகினர் தேரும் படையும் பிறவுங்கி
யேகினனெங்கட் கிறை. (கசு)

வரம்பெறு படலம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ... எ.

சுக்கிரனுபதேசப் படலம்.

அவ்வேலை முன்னோ ரரண்போற் கலவுவுணர்
வெவ்வேலை வேந்தினைச்சீர் மேவினனென்—றுவ்வேலை
யார்த்தனபோ லார்த்தவைபொன் னங்கிரிவை யுழியின்கட்
போர்த்தனபோற் போர்ததார் புகழ்ந்து. (க)

முன்னுற்றார் தம்மை முகநோக்கிச் சூரனைவு
மன்னுற்ற னின்னருள்செய் மாண்புவந்து—துன்னுற்றார்
நேயுற்றுற் றேவண்டு நீயுண் டிடரற்றோர்
தாயுற்றார்க் குண்டோ தளர்வு. (உ)

என்றவர்பா லன்பினுற வேந்தலண்ட ரித்தகுவன்
வன்றிறலார் தன்மையினவ் வண்ணமுய்ச்சோ—மென்றினையப்
பேசவுணர் பூமாரி பெய்துசூர் வாழியென
வாசிமொழி கூறினர் ராங்கு. (கூ)

ஈசனருள் கொண்டுவந்த வெண்ணில் படைக்கெல்லா
மாசிலரை நற்றலைவ ராக்கிய—வீசுதெவ்வை
மால்விக்குந் தானைகள்விண் மண்செல்லப் பின்னரொடும்
வேள்விக் களமகன்றான் வேந்து. (சு)

தாதைதா டாழ்ந்தரன்பாற் றூங்கொள் வரவின்று
போதவினி யாங்கள்புரிவதியா—தோதுகென
வீசனரு ணன்றுநன்றென் றெண்ணியவர்ப் பார்த்தடைதிர்
நேசமுறு பார்க்கவன்பா னீர். (டு)

உற்றிரே லன்னவன்ரு ஐங்கட் குலவிறிரு
பெற்றிடுநற் புந்திநனி பேசுமெனு—நற்றவர்கோ
னங்குவிடை நல்க வவுணர்கோன் ரூனையொடு
சுங்கனிடஞ் சென்ரூன் றுதைந்து (சு)

அங்கதகேட் டாசா னகமகிழ்பூத் சார்சிடர்
தங்குழுவி லேறுவரத் தான்காணுப்—பொங்குபெருந்
தானைமுன்போய்த் தம்பியர்க டம்மோடு சார்புகரின்
கானனினந் தாழ்ந்தான் கனிந்து. (ஏ)

வாழியவென் ரூசி மகிழ்ந்துரையாச் சூர்முதலேக்
கேழிருங்கை யாற்றழுவாக் கேடிலான்—சூழிருக்கை
கொண்டணையத் தாரகனைக் கூர்படைகள் போற்றுகென
மண்டிளவ லோடடைந்தான் மன். (அ)

ஆனந்தந் தாங்கிருத்தி யாசானீர் வந்ததென்கொல்
பேசுமெனச் சூரபன்மன் பேர்மகஞ்செய்—தீசன்
கரிசினலந் தந்தமையுங் காசிபன்ரூன் கூறும்
பரிசும் பகர்ந்தான் பணிந்து. (கூ)

ஐவினி யாமூக்கி யாற்றுமுறை சாற்றுதியென்
றுய்யவே சூர்நவில வோதுவான்—வெய்யபுகர்
பாசம் பசுபதியென் பார்த்தனேயா மித்தைமற்றி
லாசி லுயிர்சிவனென் ரும். (ஏ0)

தீயநல்ல வென்னவே செய்வினைக ளாயிரண்டா
லேயும் பிறவிதன்பின் பெய்துமென்பர்—மேயதன்றி
யூழ்முறைலி ராய்த்துய்சரு மூழ்வினைக ளீட்டுமே
லூழ்வருதற் கென்ப ருயிர். (கக)

மேவுவினை யான்மீட்டு மீட்டும் பிறக்குமா
ராவியியல் போர்த்தனவை யாக்குமென்பர்—தாவிலா
வாதியுபி ரொன்றலவொன் ரூனற்ரூ முண்டிறைவற்
கேதினவில் வேன்கேட்டி யிங்கு. (கஉ)

ஆதிவிந்த மற்றமல மாஞ்சோதி யாயசிவன்
கோதிலருண் மாநடத்தின் கொள்கைதனிற்—காத
லுறுமொருதன் மாயையா லொண்பூதம் யாவும்
பிறவும் புரிவான் பெரிது. (கங)

அன்மாயை யாலாக்கை யாக்கியவற் ரூடு
கடன்கொள்வா னிற்ரூன் கலந்தவ்—வுடன்மடிங்கு
மெல்லியன்முன் போலுறுவ னீசனடஞ் செய்யுமென்று
மொல்லுமுத்தி மேவு முயிர். (கச)

பொய்யாம் பொறிபுலனென் போதிலவை காண்பொருளு
மெய்யாமோ புந்திசொன்மெய் மேவுசெய—றையா
வவையுமது வாஞ்செயலன் ரூமதினுக் தன்பின்
பிவைமெய்யோ மூன்னதா மிங்கு (கடு)

மித்வதையெய் யாக்கொளினு மேவுதன்பு மின்பமுமெ
வித்தகனே யெய்துமோ மேயவிருப்—பத்தினுற்
ரூன்றுவது மாய்வதூஉஞ் சூழ்வினைகள் செய்வதூஉ
மான்றபரற் கில்லையுடற் காம். (கசு)

ரோற்றமழி வாதி தொடக்கின்றி யாவியொன்ரூய்
வேற்றுமையில் லாப்பரன்சீர் மேவொரியல்—பேற்றதுமெய்
நெஞ்சுணர்தி தீதுநல நேர்பாவம் புண்ணியமெ ன்
றஞ்ச லறிவின்மை யாம். (கஎ)

யாதுவந் தெய்தியதோ வீதுநலந் தீதென்ரு
தாதியா மாயையென்ரூய்ந் தாற்றலவை—நீதி
யறஞ்செய்க பாதகஞ்செய் யற்கவென்பர் செய்யி
னுறவருவ தில்லையிங் கொன்று. (கஅ)

சனவில் விழைந்தனவுங் கண்டவந்த யாவு
நனவுவரிற் கண்டதில்லை நாமே—யனையசெய
லிம்மையிலே செய்வினைப்பே றெய்தினுண்மை யாமதுதான்
பொய்ம்மையெனக் கோடி புரிந்து. (கக)

சிறியர் பெரியரெனக் ஙந்திக்க லாமோ
விறுதியிற்பல் லாவியுமொன் றென்ரூர்ந்—தறிதலுண்மை
யீங்கிவைமே லோர்கொள்கை யேந்தனீ கேட்டிதுங்கட்
காங்கருமஞ் சொல்வே னமர்ந்து. (உ0)

சீதானே யாதியாந் தீதவரினுங் கோவியற்கை
யோதருமாச் செல்வகின்பா லுற்ற நோ—தேதுவினி
லுன்னப் பிரமமென்றே யோதியய ரூகியரைப்
பன்ன லிறைஞ்சல் பரிந்து. (உக)

தேவர்தா மூங்கட்குத் தெவ்வ ரவர்க்கெறுஞி
மேவுமன்ஞர் தாம்பணியும் வேந்தனென்னன் —மாவவுணர்
ராரச் சழித்தா னவற்பற்றி வன்னிகளுஞ்
சேரச் சிறைபுரிந்து தேர்ந்து. (உ உ)

சிறைபுரிந்து தீயபல செய்தமுனி வோர்வா
னுறைபவர்க ளாதியரை யோர்ந்து—முறைமுறையா
யேவனீ கொண்டிடுதி யேயுந்தவர் வான்பதமு
மாவவுணர்க் கீதி மகிழ்ந்து. (உங)

காமங் களவுகொலை கட்பொய்மை யாதியெலா
நேமமெனச் செய்தியற்ரு னிற்குவருந்—தீமையொன்று
மில்லையவை செய்யாக்கா லேந்தனீ வேட்டவைதா
ஞெல்லையி லாமோ வுனக்கு. (உச)

அண்டர் பிரானளித்த வாயிரத்தெட் டண்டமுற்றுங்
திண்டிறன்மாத் சானையொடு சென்றுகண்டு—கண்டவணீ
யாற்று முறையிறைமை யாற்றி யிடணிசையின்
வீற்றிருத்தி யென்ரான் விழைந்து. (உரு)

சுக்கிரனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

இருவெண்பா நூறு

அண்டகோசப் படலம்.

நீய வினையவுரை செப்பவிது நன்றெந்தை
யேய பணியினிற்ப னீசனரு—ளாயிரத்தெட்
டண்டங் களினிலோ யாய்ந்துரைக்க வெண்ணவெள்ளி
திண்டிறல்வாட் சூர்க்குரைப்பான் றேர்ந்து. (க)

மேலுள் பொருடம் விரோவதுதா னிற்கவிப்பான்
மூலமுறும் புந்தியதின் மூந்துமந்தை—யாலெம்
புலங்காறு மாங்கே புனிதவான் தொட்டு
நிலங்காறும் வந்த நெடிது. (உ)

அபுலா மபபுவ்கக்கா ராயிர கோடியண்ட
மொப்பிலவே யென்னவுண்டா லொன்றிலுக்கொன்—றெப்படி
சொற்றிடுநீர் மைத்தன்று சூழ்ந்திடின்மா வைப்பெனலா [மேற்
மற்றவையம் பொன்னின் வணம். (ங)

உன்னருமா ஞாலவண்ட மோரா யிரகோடி
யன்னதினீ பெற்றவண்ட மாயிரத்தெட்—டின்னவற்றே
ரண்டத் தியற்கை யறைகின்றேன் செங்கரத்திற்
கொண்டகெல்லி யின்னுளத்திற் கொள். (ச)

கதிரெழுதூ ளெண்மூன் றுகசாக் கிரக
மிதுவிருநான் கேய்ந்த திலீக்கை—நுதலிலீக்கை
யேரிருநான் காம்யூகை யீதெட் டியவையிது
கூரிருநான் காமம் குலம். (ஞ)

அங்குலமெண் மூன்றுகர மக்கரமோர் நான்குதனு
தங்கு தனுவிரண்டு தண்டமே—பொங்குதண்ட
மீரா யிரங்குரோச மீதுநான்கி யோசனையென்
றாராய்ந்தோர் சொல்லு மளபு. (சு)

பன்யோச னையம் பதிற்றிரண்டு கோடிவந்த
தன்னண்டத் திற்காழி யோர்வைப்பு—மன்னிவப்பு
மாகிலவண் டங்கட்கிவ் வாறளவைத் தென்றறிதி
யூகிலவும் வேலா யுகத்து. (எ)

ஒண்புவனிக் கேகீழாம் யோசனையம் பாண்கோடி
மண்புவிக்கு மேலாச்சேர் மானமுமஃ—தெண்புழற்கொண்
மாடியன்மா மேருவுக்கு மாதிரமோ ரெட்டிமைம்பான்
கோடிகடா கத்தினெல்லை கொள். (அ)

அண்டகட மோர்கோடி யாகுகன்மே லோர்கோடி
யொண்டிறற்சா லத்தீ யுருத்திரர்பொன்—கொண்டதளி
தாமவன லெல்லை தசகோடி யாமீக்கட்
மேமவைப்பைங் கோடித் தொகை. (கூ)

சிம்மா தனத்துயர்ச்சி சேரா யிரமளவைக்
தம்மானத் திற்கிரட்டி யாம்பரப்புச்—செம்மா
ணுருத்திரர்தீ மெய்யயுக யோசனையே யாகுந்
திருத்தகுவா ளேந்திநிற்பர் சேர்ந்து. (கஂ)

உருத்திரரைப் போல்வா ரொருபதின்மர் சூழ்வா
ருருத்ரியொடன் ஞாலேவ லாற்றிப்—பருத்தகதா
கோடிப் பரிசனங்கள் கூடுமன்றேஞர் தாள்வழுத்தி
நீடுகம டப்புலமா சேர்ந்து. (கக)

அப்புவன மீக்க ணடுக்கு நிலையவாய்ச்
செப்புநா லேழ்கோடி சேர்நிரய—வைப்புயர்வு
கோடியொன் றாகுங்கூர் பான் கூர்பன் னிரண்டிலக்கம்
பாடியலா ரண்டப் பரப்பு. (கஉ)

உன்னிரய மீதொன் றொழியிலக்க நூற்றயர்வு
தன்னிலுறு மோர்புவனந் தாழ்ந்தீழ்மண்—டென்னுமிரும்
பார்நாப்பண் மேற்பசும்பொ ஞ்சோகி மற்றதன்மேற்
கூர்மாண்டர் வாழ்வர் குறித்து (கங)

கூர்கா முகமுகத்தர் கூர்வாய்க் கணிச்சியினர்
பேர்கனலே யண்ண பிறங்குருவர்—சூர்கணற்பொற்
பீடிகைசேர் கூர்மாண்டர் பேசுதம்பாற் சூழுருத்தர்
கோடியள வாரளப்பார் கூர்ந்து. (கச)

அன்னபுவ னத்துமீ தந்சரமி லக்கமொன்பான்
பன்னுவர் தற்கும்பர் பாதலவ்க —னென்பபில
மொன்றற்கொன் பஃதாக வுன்னறுபான் மூன்றிலக்க
மென்றறைவ ரேழ்பிலத்திற் கீழ்க. (கஇ)

பார முறுங்கனிட்ட பாதலமோ ரெட்டிலக்க
மாரகவெவ் வேறயுத மாமஃ தரா—னேர்மும்மைப்
பாற்கா ரவுணர்கீழ் பாலுரகர் நள்ளரக்கர்
மேற்பா லுறைவார் விளம்பு. (கசு)

இதன்மே லிலக்கமொன்பா னேரா டகாவைப்
பிதன்மேல் வெளிகோடி லக்க—மதுவிருபா
னேரிதன்மேல் யானபணி யேந்திநிற்கு மாங்கதன்மேற்
பார திலக்கமெட்டுப் பத்.. (கஎ)

வஞர் பிலங்கட் கெலாமிறைவ ராய்க்காப்போர்
மாணு டகர்நாகர் வாளவுணர் — ணாணரக்கர்
தாடொழுவோ ரண்டகடந் தான்முற்பா ரீரைம்பான்
கோடியெனக் கோடியென்றான் கூர்ந்து. (கஅ)

பலபிலங்கட் கெல்லாம் பரமதாய்ச் சேர்பா
ருலகின் விரிவுளவு முன்னிச—செலுவன்கள்
சம்புமுற்றீ வேழுமுறை சாருமத்தீ வேழுமப்பால்
வெம்புவிசூ ழுந்திகிரி வெற்பு. (கக)

அகற்கபபால் வேலைக் காசுபுற வாழி
யதற்கப்பாற் பேரிருள்வைப் பாகு—மதற்கப்பான்
மண்டுறுமண் டத்தோடு மன்பொருள்யா வுஞ்சூழ்ந்து
கொண்டிருக்கு நாண்டிமன்னே கூர்ந்து. (உ0)

முற்றீப மோரிலக்க முற்றீரு மற்றதற்
றுற்றனதே மிக்கொன்றற் கொன்றிரட்டி—பெற்றவென்பர்
கொண்ட தொகையிரண்டு கோடியைம்பா ஞன்கிலக்கங்
கண்ட தொகையாங் கணித்து. (உக)

ஐயிரண்டு கோடிசொன்னத் தார்தலமீ தண்ணேமிச்
சைய மயுதமாஞ் சார்புறத்தி—னெய்துகடல்
கோடியிரு பானேழ் குலவிலக்க மையிருள்சேர்
பீடுலகி னெல்லைசொல்வேன் பேர்ந்து. (உஉ)

கூரிருட்பார் மும்பானெங் கோடிபதத்தொன் பாணிலக்க
மாரு மொருநான் கயுதமாம்—பேரிருளூ
ழுண்டச் சுவர்க்கணமொன் றண்கோடி பாரகலங்
கண்டவுலகிற் பாதியது காண். (உங)

தொன்னூற் படியாஞ் சொலுங்கணிதந் தன்னையே
மன்னுதிசை போன்மற்ற மாதிரத்தும்—துன்னவைக்கிற்
கூறுதிக்குங் கோணமூற்றுங் கூரிரண்டு கோடிமே
னூறுமா யோசனையா நோக்கு. (உசு)

அம்புயமாம் பீடத் தமர்வோன் றனதிவல
மொய்ம்பு நுதித்த முரண்டருசா—யம்டைத்தன்
வேலவிருங் கைங்கம்பி மேவன் புடைவிரதன்
முலமுற்று மாண்டான் றனித்து. (உஙி)

அன்னவன்றன் மைந்தரா மங்கிரீரன் மேதாதி
தன்னு வபுட்டியெடு சோதிட்டுப்—பன்னுதுதி
மாணவ் வியன்சுவனன் மன்னெழுவ ரேழ்தீவு
மாணபங்குற் ருண்டா ரரசு. (உசு)

ஆரியனு வற்றீவா ளங்கிரீ ரன்பெற்ற
பாரதன்முன் ஞெண்பதின்மர் பன்பேரா—லோரொருவர்க்
கொவ்வொன்ரு வத்தீவை யொன்பதுகண் டஞ்செய்தே
யெவ்வமறத் தந்தா னினிது. (உஎ)

மேலுயரத் தீவினடு மேருமுள நிப்பொருட்டி
னேலுமதற் கியோசனேதா ணெண்பத்து—நாலா
யிரமாரும் ஞாலமாழ்ந் திட்டதீ ரெண்ணா
யிரமாரு மெண்ப வினிது. (உஅ)

அத்தீவின் சென்னி யகலமெண்ணூண் காயிரமாம்
பைத்த பராரையதிற் பாதியா—மூற்றவண்ண
மேகலைமூன் றண்ணதுச்சி மேவும் பலகிர
நாக மளாவிநிற்கு நன்கு. (உக)

மேரு வரைக்குநடு வேதனண்ம நோவுதியாங்
காருங் குடதிசையி லச்சுதன்வாழ்—சீரியவை
குண்டம் வடகீழ்பாற் கூற்றுதைத்தோன் கைலையெண்ம
ரெண்டிசையு மேவு மிடம். (ஙo)

ஆருந்தெற் கர்திவடக் காமளவு மத்திதனி
னேரியதோர் தேசமது நேர்போகு—மாரதற்கு
நேராகச் செல்லு நெடும்பூழை யொன்றுளது
சீராகத் தோர்க தெரிந்து. (ஙக)

மேருவுக்குக் கீழ்பான் மிளிர்மந் தரம்வெண்மை
சாருந்தென் பாற்கந்த மாதனம்பொன்—ஞருமேற்
கார்விபுல நீலமுதக் காமன்சு பார்சுபமாம்
வார்மா துளம்பூ வணம். (ஙஉ)

அங்குக் கடம்புசம்போ டாரரசா லிங்கான்கும்
பொங்குருண மாதி பொலிந்துகிற்குங்—தங்குசும்புத்
தாருவிரண்டா யிரயோ சனையேனை
யாரு மதிற்பாதி யாம். (கூகூ)

அன்னகுண பான்முன் னருண மதிதோத
முன்னரிய மானதமே யொண்மடுவாம்—பன்னுந்
தருசைத் திரநந் தனம்வைப் பிரசந்
திருதாக் கியமேவுஞ் சேர்ந்து. (கூச)

நாவலொன்னூர் காரணத்தா னற்பார தன்கண்ட
நாவலந்தீ வென்னவே நாமமுறு—நாவனறுந்
தீங்கனிநீ ராறுதக்குச் சென்றுசாம் பூநதப்பே
ராங்கடையு மந்த வயம். (கூடு)

பொருந்து பொருப்பைப் புடைசூழ்ந்து போகுந்
திருந்துசெழுஞ் சாம்புநதத் தீர்த்த—மருந்திலோர்
மேயவுடன் பொன்மயந்தான் மேவி யொருபதின்மூ
வாயிரமாண் டாங்குறவ ராம். (கூஙு)

மன்னுற் றிசையில் வரைப்பரப்பு மேல்கீழ்தான்
மின்னுக மாமேரு வீற்பாதி—பொன்னுர்கீழ்
பான்மா லியவான்மேல் பாற்கந்த மாதனமதென்
பான்மா நிசதவெற் பாம். (கூஎ)

கூறுந்தென் பாலேம கூடமிம முத்தரத்தில்
வீறுநீ லஞ்சவே தஞ்சிருங்கம்—பேறெணக
நீலநிதி மாமணிபொ னீள்பனிநீ லம்வெண்மை
சாலுமதி காந்தநிறந் தாம். (கூஅ)

நிசதம்பொற் கூடமிம நீள்கிரிகீழ் மேலாத்
திசைமருவு மாக்கடலைச் சேரு—மிசைவடபா
லாரு மலையு மனையவே யெண்கிரியு
மீரா யிரமான மே. (கூக)

வார்கந்த மாதனநன் மாலியவான் வெற்பயுத
மேர்மற் றிருமூன் றிராயிரமாஞ்—சார்வித்
பொருவடமூங் கீர்முற் புகல்சிருகுகங் காறுங்
குருவருட மாகக் கொளும். (சO)

இன்னுசருங் கம்மும் சுவேத வரையளவு
மன்னு மிரணியமா மாவருடம்—பன்னருஞ்சு
வேதமுரு நீல விலங்கலுக்கு நாப்பணுல
கோது மிரமியமா மும்மு. (சக)

மேருவரை சூழ்வருட மேவு மிளாவிருதம்
வாருருவி யார்க்க மாதனமேல்—வீரூடுக்
கேதுமான் மாவருடங் கீழுதகி மாலியவா
னேதிடையிற் பத்திரமென் றுன். (சஉ)

காணிதை மூன்னேமங் காறு மரிவருடஞ்
சேணுலவு மேமமுதற் சீரியம்—பேணுடுக்
கிம்புருடங் தென்கடற்குக் கேழி மவெற் புக்குடுப்
பம்புருமா பாரதமென் பார். (சக)

கேதுமால் பத்திரமுங் கேடிலெண்ணுன் காயிரமற்
றேதொண் பதினயுத மொண்பரதம்—போதலுற
நின்றகண்ட மெட்டு ணிறைந்சோர் தமக்காயு
னென்றறைவர் மேலோ ரிசைந்து. (சச)

குருநாட் டிறைவோர் குலவாய்பா லாண்பெண்
ணுருவாகத் தோன்றியுட லொன்றுய்—மருவுவா
ராங்கவர்க்குத் தெய்வ மணிகருபூ நல்குமுணத்
தீங்கனியுங் காயுமெனத் தேர். (சடு)

அன்னூற்மெய் பச்சையா யுள்பதின்மூன் றுயிரமாம்
பன்னுங் கதற்குவட பாகத்திற்—றுன்னுவா
ராயமுனி வோர்சா ரணர்சித்தர் முன்னேயர்க்கா
மாயுள் படிகநிற மாம். (சசு)

பத்திராசு வத்தோர் பலங்காய்துய்ப் போர்பதின்மூன்
றுற்றிடு மாயிரமாண் டுற்றோர்மெய்—யத்த
ரிரமியத்தோ ரூண்கனிக ளிந்துறழ்மெய் யோர்முன்
கரையதற்கைஞ் ஞுறு கழிவு. (சள)

ஆரு மிரணியத்தி லாலின் கனிநுகர்வர்
நேருங் கவலே நிறமுடையர்—சேரு
மவர்க்குவரு டம்பன்னீ ராயிரமாச் சொற்ற
நவர்க்கிய தொண்மைமுன் ஞால். (சஅ)

இளாவிருதத் தோர்வெண்மை யேற்றோர் கரும்பூ
ணளாவுபன்னீ ராயிர மாகக்—கொளும்யுகங்
கேதுமா லோர்வண்ணங் கேழ்குவளே யூண்கைதை
யோதுபதி னுயிரமென் றுன். (சசு)

அரிகண்டத் தோர்பதி னுயிரம தெல்லே
புரிய கனிகா யுணவிர்—திரிநிறங்
கிம்புருடத் தோரிறலிக் கேழ்கனியுண் பார்நிறம்பொன்
பம்பயுத மாய்வுவென் பார். (இ0)

ஏமவரைத் தென்பா லிமயவட பாறன்னிற்
காமருசீர் மேவுங் கயிலைநிற்கு—மாமதற்கு
மீதிமையா மூக்கண் மிமல னுமையென்னு
மாதி னுடனமர்வான் வாய்ந்த. (நிக)

ஊழியிலண் டம்வரைமே லோடுகிழ் மேவுமலை
யூழினெட்டுக் கண்டத் துறைநீரார்—மீழைபிணி
யுன்னு நரைதிரைமூப் பொன்று மடைகிலா
ரென்னு மிறைநூ லிசைந்த. (நிஉ)

மூந்தையுகம் பேரலேனை மூண்டுளுமொய்ம் பாரறிவு
சந்தவுட லாயுளோர் தன்மையர்முன்—னுந்தலைசூழ்
பாரதத்தில் வந்துதித்தோர் பண்வினையின் பேறடைவர்
காரதங்கட் பெய்யா கவிந்த. (நிங)

பாரத்ததுள் ளாருலகிற் பல்கித் தொழில்புரிந்து
பேரறம்பா வம்மீட்டிப் பேசுமருள்—சேர்பௌ
திகமுதலா மூன்றினிற் றேர்பயன்கொண் டெய்வர்
யுகமதிற் கேற்ப வுளர். (நிச)

ஆற்ற லறிவுசீ ராயுருரு வுண்டிசெய்கை
யேற்றமிகு பாரதத்து ளேய்ந்தவர்கண்—மாற்றரிய
தோரைமுதற் பைங்கூழ் துதையும் விளைவாக்க
லாருவர்கந் தங்களிகா யாங்கு. (நிஙு)

எண்கண்டத் தோர்விண்ணே ரேழ்நரகோ ரங்குவைகி
நண்விளையாற் றிப்பயன்க ணன்றுதுய்ப்பர்—பண்பினைப்
பன்னுவகை யாற்பரதம் பல்வினைக்கெல் லாமூல
மென்னவடை வாரெவரு மேய்ந்த. (நிசு)

பன்னுகண்டந் தம்முட் பரதகண்டஞ் சீர்த்ததென்றுங்
குன்னு குறைபெறினே யுற்றமர்ந்து—துன்னரிய
வாசவனும் வானவரு மாதவரு மாதவமும்
பூசனையுஞ் செய்வர் புரிந்த. (நிஎ)

பாரதனிந் திரப்பேரோன் பனகேசரு கன்ரு
மிரபன்னன் மின்கபத்தி நாகன்—தருசுவமி
யன்கந் தருவ னவிர்வருண னுமகேரோ
டென்குமரி மாதுதந்தா னுற்று. (நிஅ)

மாயிருமா மண்போற்று மன்னவர்தம் பேரிலொன்றற்
காயிரமா யோசனைய தாகவே—மேயவர்க்கே
யூக்கமிகும் பாரதத்தை யொன்பதுமா கண்டங்க
ளாக்கி யளித்தா னமர்ந்த. (நிகூ)

கிங்கையமு னேகவுரி காவிரிபாள் சாலிகம்பை
துங்கபத்தி ரைபம்பை சூரிசிகி—பிங்கலே
சார்வரி வெஃகாச் சரயு பொருகைமுத
லோர்வரிய வுத்தி யுறும். (கூ೧)

உச்சவிந்தஞ் சையமுத லோசேழ் சிகரவெற்புங்
கச்சிமுத லேழாங் கடிநகரு—மீச்சை
தருமா யிரத்தெட்டுத் தானமுஞ் சேர்வ
திருங்குமரி யேனேவியப் பில். (கூக)

சாகத்து மன்கோமே தாதிமைந்தர் சாந்தவயன்
சோகச் சிரென் சுகோதயன்—வாருறுவா
னந்தசிவன் கேமக னற்பருவ னென்றெழுவ
ருந்து புகழா ருளர். (கூஉ)

மின்னவர்பே ராலேழ் வருடஞ்செய் தங்கவர்க்குத்
துன்னவளித் தான்காற் றெழுந்தெய்வ—மென்னவே
கொள்ளுவா ராரியர் கொன்விந் தகர்குக
ருள்ளுமா வாண்டுறைவ ருற்று. (கூங)

சோமகமுன் னெழ்கிரியுஞ் சொல்சிவைமுன் னேழ்நதியுங்
தாமுறவே மீமவந் தகிக்கடல்சூ—ழேழமக்
குசத்தீவி னில்வபுட்டுக் கோவவற்குச் சேயாங்
கசத்திண் ணெழுவரென்பர் காண். (கூச)

உன்சுப் பிரத னுரோகிதன்பீ ரன்முகன்சீர்
மன்சுவேத கன்சித்தி யின்வயித்தி—தன்னென்னு
மிப்புதல்வர் பேரிரு லேழ்வருட மாக்கியே
யொப்பிலவர்க் கீந்தா னுகந்து. (கூடி)

உன்னதமுன் னேழ்மலையு மோதரிய வான்சோனை
யென்னு திரைநதிமுன் னேழுமுள—முன்னுதெய்வ
வந்திறையாக் தர்ப்பகமே வான்கபில ருள்ளிட்டோர்
சந்ததமங் காருஞ் சனம். (கூசு)

ஒண்ணெய்ப் புணரிகிர வுஞ்சதீ பத்திற்கே
யண்ணலவிர் சோதிட் டவன்மைந்தர்—நண்ணரிய
வேண்சா ரணன்கபில னெண்கிருதி கீர்த்திவேணு
பேணிலம்ப கன்னுற் பிதன். (கூஎ)

மற்றவர்பே ராலேழ் வருடங்கண் டங்கவர்க்குக்
கொற்றமுறத் தந்தான் குசேசயமு—னுற்றமலி
யேழுசிவை முன்னுந்தி யேழு தபதர்முன்
வாழுஞ் சனமயன்றெய் வம். (கூஅ)

கன்னலின்னீர் சூழ்தீபங்கான்மலியுஞ் கான்மலியா
மன்னதனுக் கேந்த லவிர்துதிமா—னின்றனையர்
மன்குசலன் வெய்யன்றே வன்முனி யந்தகாரன்
றுன்மனோ தன்றுந் துபி. (உசு)

மற்றவர்க்கேழ் கூருக்கி மன்னதனே நல்கினுன்
சொற்றிமிர முன்னேழ் சுடர்வரைவே—முற்றநந்தி
போது குமுதமுன்னும் புட்கலாதர் முற்சனமாங்
காதிபதி வன்கடவு ளாம். (எ0)

மதுக்கடல்சூழ் தீபங்கோ மேதகப்பேர் மன்னு
மதற்கவ் வியனே யரசாம்— புதல்வரவி
மோகனன்மோ கன்சகலன் சோமன் சுகுமாரன்
மாகுமா ரன்மரீச கன். (எச)

கூறுமவர்க் காங்கதையேழ் கூருக்கி யெகொடுத்தா
னேறுசிங்க மத்தமுத லேழ்கிரியும்—பேறயாதி
முன்னேழ் நதியுமுள முன்னங்கர் முன்மாக்கண்
மன்னேர் கடவுண் மதி. (எடு)

போற்றுநன்னீர் சூழ்தீபம் புட்கரமன் னன்சவனன்
பேற்றுமைந்தர் தாதகிமா பீதர்க்குச்—சாற்றதிரு
கூறுசெய்து தந்தான் குலவிடப முன்வரையே
ழாறுகுடி லேமுதலே ழாம். (எ உ)

சொன்னகரர் நாகரென்பர் சூரியனே தெய்வதமா
மன்னதந்தத் தில்லேம்ப தாயிரமா—முன்னந்
தருமான சோத்தரக்கல் சக்கரம்போ லாமங்
கரும்பதவி யெண்டிசையர்க் காம். (எச)

புணரியந்தந் தோறும் புடையுறவொவ் வோர்வெற்
பணவிநிற்கு மன்சாக மாதி—நணுந்தீப
முற்று மிருக்குநர்க்கு மூப்பு நரைதிரைக
னற்றமின்ன லாதியிலை யாம். (எஞ்)

அன்னர் கலியிறுமே யார்கிம் புருடரியன்
மன்னுவா ராண்டயுதம் வாழ்வரே—பொன்னிறப்பார்
தன்னேயே சூழ்போய்த் தடம்பெருகே மிப்பொருப்புத்
தன்னியங்குச் சார்வுற்ற தி. (எசு)

நேமிவரைக் கிப்பா னிகழ்சடரே யப்பாலாஞ்
சேம நிசிப்படலஞ் செம்மணிபோற்—காம
ரியக்க ரிராக்கதரே யெய்பேய்க் கணங்க
ளியக்க முறவுமர்வ தே. (எ எ)

ஓருந் திசைக்கடவு ளுற்றதத்த மாதிரத்தின்
மேருவின்கட் டங்குதல்போன் மேவுவா—ராருமதற்
கப்பாற் புறக்கடலா மாங்கதற்கப் பாலிருளா
மப்பாற் றயங்குமண்ட மாங்கு. (எஅ)

ஊழினெறி யாற்றம் முயிர்விடுவோர் ஞானமிலா
ராழி வரைப்புறஞ்சூழ் வாரப்பாற்—சூழிருள்சே
ரெல்லை தனிலநாதி யீசர்வா ழுங்கயிலைத்
தொல்லை வரையுமுண்டே சூழ்ந்து. (எக)

அன்னவண்டத் தின்மருங்கி லாருங் கணிரைகண்
மன்ன வதிசந்து மல்குமே—பன்னரிய
வச்சம்புத் தீபமுத லண்டச் சுவர்காறு
மெச்சுபுவி யென்பர் வியந்து. (அ0)

இப்புவியின் மேற்கணச்தி னேருலக மாமிதன்மே
லப்பரிசே யார்குய் யகலோகஞ்—செப்புமிதன்
மீதுறகால் வாழுலக மேவிதன்மே லேழ்புயலு
மாதரவின் வாழுமெல்லை யாம். (அக)

மூவயுத கோடி முகிலொய்வொன் ஸைமுறைசூழ்ந்
தேவமற மேவி யிருக்குமே—மேவரிதாய்க்
காண்கிம் புருடர் கருட ரியககர்தித்தர்
மாண்வித்தி யாதரர்வாழ் வைப்பு. (அஉ)

இங்கிதண்மேல் வானகிதெல் லெல்லையப்பாற் பாதுலக
மங்கவனிக் கோரிலக்க மாகுமேர்—பொங்கதனின்
முப்பான்மூக் கோடியண்டர் முன்னு மருக்கருட
னப்பால் வழிக்கொள்வா ரங்கு. (அங)

ஓரதன்மீ திந்துலக மோரிலக்க மும்பரிற்சேர்
தாரகையின் மாணுலகந் சானிலக்க—மாரதன்மேற்
புந்தியுல கீரிலக்கம் போற்றதன்மேல் வெள்ளியுல
கந்தி லிரண்டிலக்க மாம். (அச)

எண்ணதன்மேற் சேயுலக மீரிலக்க மேலரச
ணண்ணுலக மீரிலக்க மாங்கதன்மே—னண்ணுமந்தன்
றன்னுலக மீரிலக்கஞ் சாற்றதன்மே லேழ்முனிவர்
துன்னுலகி லக்கத் தொகை. (அரி)

அப்பாற் றுருவ னமரு முலகிலக்கஞ்
செப்பார் புவர்லோகத் திண்ரைதா—னெப்பார்
பதினேந் திலக்கமாம் பன்னு மதன்மேல்
வதியுமா லேழு மருத்து. (அசு)

சொல்பதத்தின் மீதிற் சுவர்லோக மெண்பதத்தைத்
தல்லிலக்க மாங்கே யமரொடு—மல்குபிறர்
பேரீற்றப் புரந்தரன்ரூன் பொற்புறவே வீற்றிருந்த
யாற்றப் புரிவா னரசு. (அ எ)

அப்பான் மகலோக மாகு மிருகோடி
செப்பார்மார்க் கண்டாதி சீர்முனிவர்—வைப்பாமே
வண்ணிகலோ கஞ்சனலோ கத்தினள வெண்கோடி
யெண்ணுபிதிர் தேவ ரிருப்பு. (அ அ)

பன்னு தவலோகம் பன்னிரண்டு கோடியா
முன்னுசன காதியாங் குற்றுறைவா—ரன்னதன்மே
லெண்சத் தியவுலகீ ரெண்ணீகோடி யாங்கயன்றன்
மாண்பின் றலமளிக்கும் வைப்பு. (அக)

சாரும் பிரமபதந் தான்மூன்று கோடிமா
லாரும் பதவியுமெண் ணத்தொகையே—யோருஞ்
சிவலோக நாற்கோடி சேணதன்மீ மற் கோடி
யவிரண்ட கோளகையு மாங்கு. (கூ)

வேதமுத லாக விளம்பிடுதூல் வெவ்வேறு
வோதிடுமண் டத்தியற்கை யுன்னிற்பல்—பேதமுற
வவ்வவற் றின்றிரிபா ராய்ந்தவுணக் குண்மைசொற்ற
மெய்வமிலா வேந்தே யினிது. (கூக)

ஏதமிலிவ் வண்டத் திவர்புவன நூற்றெட்டா
மோதரன்சீ ரேத்து முருத்திரர்க—ளாதரவி
லின்பார் தரவே யினிதி னுறைந்தருளு
மன்பா ரிருக்கையுமாண் டாம். (கூஉ)

இவ்வண்டத் தின்னியற்கை யேமு னுணக்கிறைதல்
கவ்வண்ட மாயிரத்தெட் டாமவைக்கு—மூவ்வியல்பே
யேந்தனீ சென்றுகாண் கென்ன வகுத்துரைப்ப
வேந்த னுணர்ந்தான் விழைந்து. (கூக)

அண்டகோசப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சாஸ்

திக்குவிசயப் படலம்.

குரவனடி போற்றிவிடை கொண்டிளவ லோடும்
பரவையென மன்படைகள் பாரசூர்—ஓரவுணர்ந்து
தாரகன்முன் போயிறையைத் தாழ்ந்துமுன்னேன் றன்னேயண்மி
யாரவணங்கிநின்ரு னகுகு. (க)

சூங்கன் மகிழ்ந்துரைத்த சூழ்ச்சியெலாந் தாரகற்குச்
சிங்கமுகன் கூறச் சிரித்துகன்றென்—றங்கவனு
கற்றலெவ நள்ளாரை காமனிவெல் வான்விரைவி
லுறறிடவே வேண்டுமென்ரு னேர்ந்து. (உ)

சந்திரமா மோலியான் றன்னருளான் மைந்தருற்ற
வெந்திறலுந் தொல்வரமு மேலியன்னே—யந்தரத்தில்
வந்துநிற்கக் கண்டவளே வந்தித் தரமுகியோ
டந்தருவர் தாழ்ந்தா ரடித்து. (ங)

மாயைமிரு மாண்புணர்ந்து மைந்தரைத்தா னீன்றபொழு
தாயமகிழ் வின்மிகவுற் ரூசிசொலி—மேயமகத்
தீச னருள்வரங்கேட் டீண்டும்மைக் காணவே
நேசமொடு வந்தே னினேன்ந. (ச)

மைந்தர்கா ணீவிர் மகவான் முதலோரை
வெந்திறலான் வென்றவனி மேல்வாழ்ந்தி—ரந்தமின்றி
மாயைகள் வேண்டினனே மன்னுமுளத் துன்னுதிரங்
கேய முடித்துநிற்பேன் யான். (ரி)

என்று முமைப்பிரியேன் யானுமைக்காண் பான்பலகாற்
சென்றிடுவ னீர்ப்பேதந் தீர்ந்திருத்தீர்—கன்றெனவே
யீர்வளைசென் ரளளகைக் கேகவிறற் ரூனவர்க்கூய்
வார்முரச மெற்றுமென்ரூன் மன். (சு)

தாரமன்ன னேவலினுற் ரூனவர்கள் சாற்றுமுர
சார்முழக்கங் கேட்டனிக மத்திசையே—சார்தரவே
யூழியின்கண் மிக்கார்த் துயர்ந்து பரந்துவரு
மாழியெனச் சென்றதே யாங்கு. (எ)

வரையெனவே சென்ற மதமா வாணூர்
தரையெனவே சென்ற சடந்தேர்—திரையெனவே
சென்ற பரிமா திறனிரீஇ தானெனவே
சென்ற பதாதி திகழ்ந்து. (அ)

கூறு படைமூன்று கோடியாம் யோசனையின்
காறும் பரவிக் கடிதேக—வீறு
மனகா புரியை யடைந்தனவே தூசிப்
பளகார் தாரத படை. (கூ)

மண்ணிற் பரப்புளது வாரியின்மிக் கார்ப்புளது
விண்ணிற் புகுவதுகால் வேகத்த—தண்ணருந்தீ
பேரிற் திரவியினும் பேரொளிய தன்னிமயன்
றேரிற் திரளுலத் தேர். (கூ)

நாரி யொருபாக னல்கிந் திரளுலத்
தேரி லிவர்ந்திறைவன் செல்லவிரு—சாரி
லணித்தே ரிகலியோ ராளரிமான் பூண்ட
மணித்தேரிற் சென்றூர் மகிழ்ந்து. (கக)

கிரிமே லிவர்ந்துங் கலினத் தொடர்பூண்
பரிமே லிவர்ந்தும் பருந்தேர்க்—கிரிமே
லிவர்ந்துஞ்செல் சூர்தனைச்சூழ்ந் தெண்ணனிக வீர
ரிவர்ந்தபுடை சென்று ரினிது. (கஉ)

மன்னும் பதினெண் வகைமாப் படையேந்திச்
துன்னும் பலரிருதர் சூழ்ந்துவர—வன்னனிகத்
தார்த்தவிய மார்த்தரத மார்த்தகய மார்த்தவய
மார்த்தகழ லார்த்தபடை யாங்கு. (கங)

மண்ணின் றெழுபுழுதி மார்த்தாண் டனைமறைப்ப
விண்ணின் றமரர் வெருவிவந்தா—ரெண்ணின்று
சாரசர மெல்லாஞ் சலித்தவிறல் சூரனெனும்
போரவுணன் றூனைசெலும் போது (கச)

இத்தன்மை யாக விருஞ்சேனை யோடிறைவன்
சுத்தன்மை யின்னகரைச் சூழ்ந்தனனங்—கத்தன்மை
மேவலுறு மொற்றர் வினவி நெடிதோடிக்
காவனகர் சென்றூர் கடிது. (கஞ)

வியக்கயமாச் சூர்நகரை வந்துளோந் தானென்
றியக்கர்கோன் மூன்றுழ்ந் தியம்ப—மயக்கமுற்றுத்
தேர்ந்தனையார் பாகனருள் சீர்த்தலினும் வெல்வதிலென்
றேர்ந்தனையார்த் தாழ்ந்தலுற்று ணுற்ற. (கசு)

புட்பகமேற் சென்றியக்கர் போற்றணல் சூர்மதலை
நட்பகமேற் கொண்டாசி ரன்றியம்பித்—திட்பமிலா
யானு மமக்கடிய னென்னநீ வாழ்தியென்று
தானவர்க ளேத்தநின்றூன் றூன். (கஎ)

அதுகண் டரசுமிகை யாரு மகிழ
முதுகரி லுள்ளபொருண் முற்றுங்—கதுமெனவே
காரவுணர் மேவிக் கவர்ந்துசென்றூர் மீண்டுமக்கோ
னூரருரோ டேகினனு னுங்கு. (கஅ)

பிங்கலனேத் தொண்டுகொண்டு பேரனிகத் தோடிறைஞ்சர்
தங்களை நீங்கியா சைக்கடையாந்—துங்கநக
ரெய்தினண்மா னேந்தியுரு வெய்துபவன் வாழ்க்கையெனுச்
செய்திறனின் றெறன்றுசென்றான் சேண். (ககூ)

தானவர்கோன் பொன்னகரந் தான்புகலீ தோர்ந்தயர்ந்து
வானவர்கோன் விண்போய் மறைந்திட்டான்—மாநகரைக்
காயனற்கு நல்கிக் கடிதகன்று தானையொடு
தீயினகர் சென்றான் சினந்து. (உ ஐ)

அந்தகர்க்கே கேகலுந்தி யண்ணல் சினங்கொண்டு
வெந்திறல்கொள் பல்கோடி வீரரொடும்—வந்திடவே
சாரிருவர் தம்படையுந் தாவிச்சமர்புரிய
வாரனலின் சேனைபட்ட தாங்கு. (உசு)

வன்னிபடை தோற்றலுமே மாதயரங் கொண்டிழி
தன்னிலுல கெலலாந் தகிக்குமெழுந்—தின்னுபடை
யேந்தி யவணர்கோ னேண்படையெல் லாஞ்சிதைத்தா
னுந்திறல்கண் டானிலையோ னுங்கு. (உ ச)

சீற்றமொடு தாரகன்றன் றேரிற் கடிதேகி
யேற்றவணற் றேரை யெதிர்ந்துகையி—லாற்றலெண்விற்
வாங்கியரன் மாப்படையை வந்தித் தெடுக்கவும்ப
சேங்கியயர் வற்று ரினைந்து. (உஙு)

எடுத்தபடை தன்னேவிடி னேவரையு நாசப்
படுத்துமெனத் தீயோன் பணிவுற்—றடுத்துப்
பொறுத்திபிழை யென்றேத்திப் பொற்படையன் னுன்மே
லுறுத்திலனுள் ளுற்று னுவப்பு. (உ சு)

பற்று மிவனேப் படுத்துந் துயரென்னு
மற்றகுவர் தீயை வளைக்கவே—சுற்றவரை
நன்றகற்றித் தாரகனீ நம்மே வலினிற்றி
யென்றுவிடை தந்தா னெரிக்கு. (உஙி)

அங்கிபடை தோற்றலுமே யண்ணல் றிருநகரிற்
றங்கியசெல் வங்கவர்ந்தார் தானவருண்—மங்கியன
னூர்புகலெஞ் சூர்நடவு னுர்செலவான் றேர்விடுதி
யேர்வலவ வென்று னினிது. (உசு)

வென்றிசையார் வெந்தகுவர் வெள்ளம் விரைந்துவரத்
தென்றிசையான றேத்துழைஞன் சென்றிறைஞ்சி--நின்றுநின்றன்
றொன்னகரஞ் சூரனிகஞ் சூழ்ந்தனவென் சொற்கேளா
மன்னஞரி லாழ்ந்தனமே மன். (உஎ)

நிந்திபதியு நேர்ந்தாரை நீறுசெய்வோ னென்று
துதிபதியும் போஞமுஞ் சூரை—னதிபதிதா
டாழ்ந்தவனைச் சார்வெமெனத் தானையொடும் போய்ஞமலி
வீழ்ந்திறைஞ்சி ஞனே விசைந்து (உஅ)

தீய மறலி செயஞைக்கிச் சூரனீ
யேயசனத் தோடிருத்தி யென்றேவி—மேயபடை
வானிதியெ லாங்கவர்ந்து வாரியென வார்த்தேக
மாநிருதி பாலடைந்தான் மன். (உக)

நிருதிமற்றை யோர்த நிலைமைதெரிந் தன்ஞர்
பொருதிசைகொள் வன்பிலெனப் போதக்—கருதித்
தனது படைசுலவத் தாபவுணன் றூழ்ந்து
நினதுதமர் நாமெனன்ற னின்று. (கூ)

நிருதிகர் நீங்கி நிருதர்கோ னேக
வருணனுஞல் வாயுவுமை வாரி—யிருஞலகம்
போயதுணர்ந் தன்ஞர் பொருள்கவர்ந்து சூர்படைபோ
டேயதலம் புக்கா னினிது. (கூக)

பின்னகஞர் சேனை படரவன்ஞன் பேரரியற்றிப்
பின்னடைந்து போற்றவைகல் பேணிவைகி—முன்னமரர்
வைத்தவமு தத்தைவன்பின் வாங்கி யிளையரொடுந்
துய்த்து மகிழ்ந்தகன்ஞன் சூர். (கூஉ)

பிலங்களிற்சென் ஞங்காங்குப் பேர்விருந்து நாடி
நிலங்கடல்போய்த் தீவனைத்து நீங்கி—வலங்கொ
ளயில்வேலை யேந்தனிக மார்த்துவர மாயோன்
மயில்வேலை புக்கான்வெஞ் சூர். (கூக)

வஞ்சரிகற் ஞனை வருமோதை கேட்டவனி
கஞ்சமனை யாள கலந்தழுவி—யஞ்சமா
லஞ்சாதி ரென்ஞே தியங்கையி லொண்சங்காதி
யஞ்சா யுதமெடுத்தா ஞர்த்து. (கூச)

தென்றனிவில் வாங்கிச் சரங்க ளெறும்பொழுக்காய்
மன்றுளவித் தாம மணிமார்பன்—றுன்றுபடை
யார்போர்க் களத்தி லவுணர்மேன் மின்சோனைக்
கார்போற் பொழிந்தான் கணன்று. (கூஎ)

போர்செய் யவுணர் புரஞ்சிரங்கை காலொழிந்த
தேர்பரிமா வேழஞ் சைசந்தழிந்த—கூர்சமரி
லெண்ணிலுருக் காட்டி யெவரும் பெயராமே
விண்ணிலங்குன் பெய்தவெய்தான் வின்டு. (நகூ)

தென்ரூனை தாழ்வடையுந் தண்மைகண்டு தாரகன்மூ
னின்ரு தரவினஞ்ச னீரென்னுக்—குன்ரு
மெனவொருவில் வாங்கி யிகலரிமேற் பெய்தான்
கனமுகில்போ லார்த்துக் கடிது. (நகஎ)

உரத்திவர்க்கொப் பில்லென் றுலகேத்த வாழிக்
காத்தமைமால் பல்வடிவங் காட்டிப்—பொரத்தகையார்
தாய்சொன் மனுவோதித் தாரகனும் பல்லுருக்கொண்
டோய்வின் றமர்புரிந்தா னுற்று. (நகஅ)

மாயன் றகுவன் மணித்தேர் வலவன்மா
வீயவொரு கோடி விசிகமுய்த்தான்—நீயனது
கண்டளவிற் றண்டமொன்று கையேற் றரியெதிர்போ
யண்டமுக வார்த்தெழுந்தா னுங்கு (நகக)

ஏந்துபுகழ்த் தாரகன்மே லெண்ணில் கணைமாரி
சேந்தகண்ணன் சிந்தச் செலுமவற்றைக்—காந்திதரு
தண்டத்தி னுலே தடுப்பவெய்யோன் மாலாழி
கண்டத்தில் விட்டான் கனன்று. (நஅ0)

இமைக்குமுன்ன ரெவ்வுலகு மீறுசெய வல்ல
வமைக்கருமா வாற்றலுறு மாழி—சுமக்கருஞ்சீர்த்
தாரகன்றன் சுந்தரத்திற் ரூணுவாத் தான்மணியி
னூ மெனச்சிடந்த தாங்கு. (நசக)

அன்னதுகண் டச்சுதனு மற்புதத்த னுகியே
மன்னிளவற் ரூரகன்ரூன் மாவலிய—னென்னநினைத்
தாரவுணர் வானமர ரானவரி னிற்குநிகர்
வீரனல்லா லில்லையென்ரூன் வேறு. (நசஉ)

மன்னுழி கிற்கு மணியார மாய்க்கிடக்கி
னென்னும் வலிபிறர்க்குன் னேணிதென்ரூன்—முன்னுவா
ராகி லிகலுரைப்பா ராமெமக்கு நீர்தமரென்
ரூகிசொல்லிப் போனு னரி. (நசஙு)

ஆங்கதுகண் டாரவுண ராரத்தா ரமரரெலாந்
தாங்கரிய துன்பந் தலைக்ஙாண்டா—ரோங்கருஞ்சீர்த்
தாரகன்முன் போகத் தமய னவற்றழீஇப்
போனிகத் தோடகன்ரூன் போந்து. (நசச)

நிமிவரை காறு நிலவரைப்பு முற்றும்போய்த்
தேமில் விசும்பேகிச் சூழ்தபன—னுமுதலோர்
வாழியென் ரூசிசொல வான்றுறக்கம் புக்கான்சூர்
மாழிமையோர் மன்கேட்டான் மற்று. (சஙி)

வேந்த னடங்கி விழுமம் தலைக்கொடவட்
போந்த வவுணனெதிர் போயமரி—னோர்த்தனனே
லிந்தவுயிர்க் ரூ மிருக்கி னிடர்ப்பவ்வத்
துந்துபிழக் கானாவே னுற்று. (சசு)

ஆகையாற் போருளுற்றி யாலிவிடேன் பேதுறே
னுகைகொளன் னுர்நகையு மூட்கொள்னேன்—வாகையுறு
சூரபன்மற் காணிற் முகனார் தலையிடுமென்
ரூ நினைந்தினைந்தா னுங்கு. (சஎ)

இந்திரனிவ் வாறெண்ணி யேய்ந்தகுயின் மன்னுருவஞ்
சுந்தரியோ டெய்தித் துறக்கமுற்றான்—வெந்தகுவர்
தேடியுங்கா ணுரீது தேர்ந்தொளிகொள் பொன்னகரம்
வாடியதே தன்பொலிவு மாய்ந்து. (சஅ)

பிடித்தா ரிமையவரைப் பேரவுணர் குற்றி
யடித்தார் புயங்களெய தத்தா—லொடித்தார்பின்
கொற்றவன்றன் மூன்னர்க் கொடுவும்த் தலுமிறைஞ்சி
யுற்றவரும் போற்றுவா ரோர்ந்து. (சக)

தானவரில் வந்தாய் தவஞ்செய் தருள்பெற்ரு
யானதிசை காவலரை யாட்கொண்டா—யூனமிலா
யின்றுமுத லெங்கட் கிறையுறவும் யாவுநீ
நின்றனதே வல்புரிது நின்று. (இ0)

என்ன விவைகேட் டிமையோர் தமைநோக்கி
மன்னனகை செய்துதலை வாங்கிநீ—ருன்னுபணி
செய்குதிரென் றேவிண் டிருக்கொண் டிளைஞரொடு
மும்மகலோ கம்புக்கா னுற்று. (இக)

காலன் றனைவென்மார்க் கண்டேய ஞதியும்பர்
மேலதா மூன்றுலகு மேவியவர்—சாலப்
பரவ விவைகடந்து பங்கயன்பாற் போக
வுரவனெதிர் போதனுற்ரு னேர்ந்து. (இஉ)

மன்னவநீ வைகுமே வாழியென வாசிசொலி
யென்னதவஞ் செய்தனனே வீங்குவா—ரின்னுசடை
யத்தனடி பேணி யருந்தவஞ்செய் தன்னோப்போ
லித்தனைபே றுற்ரு ரெவர். (இஙி)

வளையாழி கைக்கொண்ட மாலா கியரை
யீளையாற் கொடுவென்ற தெண்கீர்—கிளையார்நீ
வாதையிலாக் காஞ்சன்றன் மைந்தனென்ரு ஞலுண்மூ
தாதைபி னல்லனென்ருன் ரூன். (கிச)

என்று முகம னியம்பியிளை யாரையுங்கண்
டொன்றுபடை யாதி யுதவச்சூர்—நன்றயினை
யங்க ணிருத்தி யரியுலகஞ் செல்லவந்து
செங்கண்மா லாகிசொலுன் றேர்ந்து (கிடி)

மாயனுல கண்ணி மகிழ்வுறக்கண் டன்னவனை
நேய முடனிருத்தி நித்தனுறை—தூயவுல
கேகிப் பணியநந்தி யெந்தையுய்ப்ப வீசன்முன்
போகிப் பணிந்தான் புரிந்து. (கிசு)

திண்டிறல்வெஞ் சூரன் றிருமுன் ரெழுதேத்தக்
கண்டல் கரியன் கருணைபுரிந்—தண்டமுற்றுஞ்
சென்றுநின தாணை செலுத்தி யிறைபுரிதி
யென்றுவிடை தந்தா னினிது. (கிள)

புறமடைந்து சூரன் பொருமனிகஞ் சார்ந்து
திறலண்ட கோளகையைச் சேர—மறைமலி
மேலோ ருருத்திரர்தா மேவினரான் ஞருமையோர்
பாலோ ரெனவுணர்ந்தார் பார்த்து. (கிஅ)

கார்முண்டஞ் செல்வாயில் காட்டியவ ருய்க்கமற்ற
வாழண்டஞ் சூரபன்மன் வன்படைகள்—சூழவே
யண்டங்க டோறுமே யவ்வண்ணஞ் சென்றுவென்றி
கொண்டு வளங்கவர்ந்தான் கூர்ந்து. (கிக)

இவ்வண்ணம் வெவ்வேரு மெல்லையிலண் டந்தோறு
மவ்வவுணர் தம்மையர சாகவைத்தே—தெவ்வடுசூ
ரின்றுணைவ ரோடுமீண் டேகியண்டப் பித்திகையுட்
சென்று துறக்கமுற்ருன் றேர்ந்து. (சுo)

திக்கு விசயப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிoசு.

எதிர்கொள் படலம்.

சொல்லருஞ்சீர்ச் சூரன் றுறக்கமுற்ற காலதனில்
வல்லவுணர் காஞ மகிழ்வுற்ரு—ரொல்லையி
லன்ஞன் வரவை யரையன்முன் போயொற்றர்
சொன்னர் களிப்புற்ருன் சூழ்ந்து. (க)

பின்றருவர் கோன்சூர் பெறுமா வுமம்பலவுங்
குன்றவில்லி யின்னருளுங் கொண்டுளத்திற்—றுன்றுபுகா
தன்னே யடைந்திறையைத் தானுறச்செல் வன்முன்போய்ப்
பன்னுதிநீ யென்றான் பரிந்து. (உ)

பாயொளிவி மானமேற் பார்க்கவன்செல் காலெவெஞ்சூர்
நேயமொடு கண்டிறைஞ்சி நேர்நிற்பத்—தூயவனும்
பன்னரிய வாசி பகர்ந்துபணி தம்பியர்க்கு
மன்ன பரிசுரைத்தா னுங்கு. (ஊ)

பார்த்திபகேள் காசிபன்றன் பன்னிருங்கை யைப்பயந்தான்
கூர்த்திமோ கேள்வியான் கூரவுணர்க்—காத்தமொய்ம்ப
னந்தரார்கோ னேற்றமர்செய் தாற்றலுற்றா னுதலான்
வெந்துயரின் மூழ்கினன் வேர்த்தது. (சு)

மன்னவநீ நோற்றவரம் வாங்கிவிறல் கொண்டடைதல்
பன்னவுணர்க் துன்வரவைப் பார்க்கின்றா—னென்னவெஞ்சூர்
மொய்யா ரகமகிழ்ந்தான் முன்னவுணர் மன்னெதிர்ந்தங்
கையாற் றொழுதான் களித்து. (எ)

அன்னபோ தொள்சூ ராசை யினிதிருத்தி
யென்னவைய நீயுளையே லேர்குலத்திற்—குன்னுங்
குறையுளதோ வென்றினிய கூறியயல் சென்று
னறைதகுவர் கோமா னடித்து. (அ)

பார்தனில்வெஞ் சூர்வந்த பான்மைதெரிந் தம்புயத்தோன்
சீர்கொள் வலாரிமுதற் றேவரின்பா—லார்கலியிற்
றுஞ்சுதிரு மாலைத் தொழுதுவெய்யோன் செய்கைபகர்ந்
துஞ்சுவகை சொற்றியென்று லேர்ந்து. (க)

சக்கிரியம் மாற்றந் தகக்கேளாப் புன்மையா
நக்கன் றனையிகழ்ந்து நாசமுறு—தக்கன்
மகத்தான் வருபாவ மன்பயனுந் துன்பை
யிகத்தான் விலக்குபவர் யார். (அ)

மூன்னெயிலோர் மூன்றின் முராணடர்ந்த முன்னவன்பாற்
பன்னுவரம் பெற்றுளான் பல்லண்டந்—துன்னிவென்று
ணுதலா னம்மா லவனெவெல்ல லாகாது
காதலாற் சென்றடைவோங் கண்டு. (கூ)

மன்றலல ரோனுதி வானோர் முனிவரிது
நன்றென் றிசைந்துநிற்ப நத்தனவர்—பின்றொடரச்
சென்றுவிறற் சூரன் றிருமுன்னின் றுரைசொலத்
துன்றுமன்பிற் போற்றினர் சூழ்ந்து. (கo)

கண்டவுணர் கோமான்முக் கட்பெருமா னென்னவருக்
கொண்ட தொகையினர்யார் கூறுகென—மண்டு
முருத்திரர்தம் மேன்மை யுரைப்பான் றுளவ
மருத்தெரியன் மார்பன் வருத்து. (கக)

எதிர்கொள்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா நிகநி.

உருத்திரர் கேள்விப் படலம்.

மன்னவர்மன் னேகேண்மோ மன்னயன்முன் னோர்கற்பத்
தன்னுலகு மூன்று முயிருலகித்—தன்னும்
பரனெனவே தன்னையுன்னிப் பாழகந்தை மேற்கொண்
டரனே யயர்வுற்ற னன்று. (க)

பிரமன் விதித்த பெருகா வகையாற்
பரமன் றனைமறந்த பண்போர்ந்—தரவினினைந்
தன்ன னருள்கொண் டளிப்ப லெனத்தவஞ்செய்
தன்ன விருந்தா னுகம். (உ)

பன்னெடுநா ணோற்றும் பரன்வந் தருளாமை
யென்னவென வெண்ணியெண்ணி யேங்கியழு—முன்ன
ருலகையாக் காண்டகைதன் ணெண்கணீர் வீழ
வலகையா யீண்டிற்பே யாங்கு. (ங)

கண்டளவிற் பேய்கள் கருத்தி லிடர்விளைப்ப
விண்டனன்றன் ஞமியென வீழ்ந்தயர்ந்தான்—மண்டரிவு
தந்தன் னவன்கனவிற் சார்ந்தினிமீ யஞ்சற்க
மைந்தவெழு கென்ருன் வரன். (ச)

பரமென் றுனைமதித்த பான்மையா னீசெய்
கருமங்கை வந்தறிலே காணம்—தரவினுற
நந்தம் பதத்தினரை நன்றுநின்பா லுய்ப்பமென்ருன்
சந்தமறை தேடரிய சம்பு. (ஞ)

அன்ணன் கனவி லரன்வந்து தேற்றவுணர்ந்
தன்ன விருக்கவிறை யோங்குமரு—டன்னற்
பதிஞே ருருத்திரர்கள் பின்னத் துதித்தே
விதிஞேன்மை மேவுகின்ரூர் வேட்டு. (ரு)

ஐயநீ ரிங்க ணடைந்தென்கொ லென்னநீ
செய்யுஞ் செயன்முடிப்பான் றேவுய்ப்பத்—துய்யநின்பால்
வந்தே மெனாவின்னூர் மன்னுமான் றன்னூருப்போ
லந்தேக முற்றூ ரதித்து. (எ)

அன்னவரிவ் வாறருள வம்புயனென் பால்வந்தீர்
மன்னுயிர்க டம்மை வகுக்குதீ—ரென்ன
வருத்திரண்ட தம்வடிவி னேர்பதினேர் கோடி
யுருத்திராரைத் தந்தா ருகந்து. (அ)

அதுதேர்ந் தயனுயிர்க ளார்வினைக்கீ டல்லா
லிதுநீர் செய்கெறியன் றென்னப்—பதினேழு
ருருத்திரரு மெம்பதத்தி லொல்லையிற் போது
மிருத்திமுறை செய்தியென்னூ ரிங்கு. (கூ)

பாங்கலரோன் யாவும் படைப்பா னருள்புரிந்தே
யோங்கறிவின் மிக்க வுருத்திரர்சீர்—தேங்கரன்மு
னல்கு புவனமுற்றூர் நாகரிற்றூ நல்கினரை
மல்க விருத்தியொன்றூர் வாய்ந்து. (கo)

புவனமுன்னர் நல்கம் புயனுதலின் மேய
தவலில் விறலினர்தாந் தந்த—பவர்மூ வலாம்
பன்னுருத்தி ரேசர் பதினெரு கோடியரா
மின்னரும்ப போதிற்றூ ரிங்கு. (கக)

உருத்திரர்கேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிஉசு.

நகர்செய் படலம்.

என்னவவர் கூற விதுவோ நிகழ்ந்தென்னூன்
பின்னமரர் கம்மியனைப் பெட்பினிற்பார்த்—தன்னிப்
பகாருஞ்சீர் மன்னூர பன்மன்யா மேவ
நகரொன்று செய்தியென்னூ னன்கு. (க)

மயனதனைக் கேட்டிறைஞ்சி மன்னுமக்குச் செய்யும்
வியனகருக் கேற்றவிட மேவ—வியம்புகென
வன்பார் புகரோன் வளகர்கட் கெல்லைசூலத்
தென்பா லுததி யுற்றூன் றேர்ந்து. (உ)

அல்லுறுமுந் நீரு ளயுதமெட்டி யோசனையி
னெல்லைகர் முன்னேர்க் கெனக்கோலி—யெல்லை
நிலம்படுத்த நீண்மா நிவாரத்தாற் றூர்த்துத்
தலம்படுத்தி னுன்முன் றறை. (௬)

இந்திரவி நாடொறுஞ்சூழ்ந் தேகயுயர் மாமதினீண்
மந்திராற் கோபுரம்பொன் மாளிகைக—டந்திரநூ
லோ தியவா றுற்றி யொருதூறி யோசனைமா
வீதிபல செய்தான் விரைந்து. (௭)

மாளிகைசெய் சுண்ண மணிமன்ற முன்றிலம்பொற்
சூளிகையின் செய்யரங்குஞ் சூழ்நியமங்—கோள
ணெழில்வாய்ந்த மேற்றலத்தீ தெண்ணிலாத் தெற்றி
பொழில்வாவி செய்தான் புனைந்து. (௮)

அன்னதனுப் பண்ணே ரயுதவெல்லை யின்மணிசெம்
பொன்னெடுமா நாஞ்சில் புனைவனல்கி—மின்னு
மருங்கோ வியலென்னு மாயைமகன் வைகப்
பெருங்கோ வியலவகுத்தான் பேர்ந்து. (௯)

சிந்துரமா சேருமிடஞ் சேனையர்தேர் சாருமிடம்
வெந்தகுவர் தந்தலைவர் மேவுமிட—மந்தரம்வாழ்
நாரிமா ராடரங்க நல்லிசையார் பாடரங்கங்
கூரியலிற் செய்தான் குறித்து. (௧௦)

மாமறைதேர் மண்டபமும் மந்திரர்சேர் மண்டபமு
மாமகவான் வந்திருக்கு மண்டபமு— மாமகஞ்செய்
மண்டபமுந் தானவர்கோன் மன்னியல்செ யத்தாணி
மண்டபமுஞ் செய்தான் மயன். (௧௧)

பன்னிதியார் மண்டபமும் பல்படையார் மண்டபமு
மன்னமிர்தி னின்னமுதுண் மண்டபமு—நன்னறுஞ்சாந்
தந்துவர்க்காய் வெள்ளிலேமுன் னுர்ந்திருக்கு மண்டபமும்
விந்தைபெறச் செய்தான் வியந்து. (௧௨)

பன்மணியின் மேவப் பலமண் டபமாற்றிப்
பொன்மணியி னுலே புனைந்தறையுண்—மின்மருவ
மன்குலமாண் போங்க வகுத்தானஞ் சூரபன்மன்
றன்குலமா தோடமரத் தான். (௧௩)

அங்கதனைச் சூழ வகனிரைநீள் வீதியன்னு
னங்கையர்தம் மோடறைய நன்கியற்றிப்— பொங்க
ரனத்தான் மலிகமல வாவிசெய்குன் றூடி
மனத்தான் வகுத்தான் மயன். (௧௪)

புன்மையின் விண்ணுளி முதற் புங்கவரை மன்னவர்மன்
வன்மைகெட வென்றிகொடு வந்திறைமை—மன்முறையான்
வாமமுற்ற வீர மகேந்திர மாபுரமென்
ஞமமுற்ற தம்மா நகர். (கஉ)

ஏம மிமைய மிலங்கை யொடுநீலஞ்
சோமமென்சு வேதந் துலங்கவுணர்—வாமம்
பதுமநா ம்புரங்கள் பன்னகர்க்கெண் டிக்குஞ்
சதுர முறவகுத்தான் ரூன். (கங)

மன்னுமுசீர் வீர மகேந்திரமிவ் வாறுல்கி
யன்னதுதா னென்றயர்க்க வாசுரமென்—றுன்னரிய
மாநகர மொன்றுவட வாரிநடுச் சீயமுகத்
தானவற்கு நல்கினுன் ரூன். (கச)

வாரியுறு தீவுதொறு மன்னனிகஞ் சுற்றமெலா
மாருதற்குத் தொன்னகர மாங்கமைத்து—மேருவின்றென்
பாலு வலந்தீவிற் பன்னுபொற்கூ டத்தருகிற்
சாலுகர் தச்சனுற்ரூன் சார்ந்து. (கரி)

சாற்றிடுமவ் வெல்லதனிற் ரூரகற்கா வேவருமே
போற்றிடுசீர் மாயா புரமெனக—ராற்றிமன்னர்
மன்னவர்க்குக் கூற மகிழ்வினன்றென் ரூங்கனெறுழ்
றுன்னனிகத் தோடடைந்தான் சூர். (கசு)

நகர்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிசஉ

பட்டாபிடேகப் படலம்.

மன்னவர்மன் வீர மகேந்திர மாபுரமுற்
றுன்னருஞ்சீர்த் தன்கோயி லுட்புகுந்தா—னன்னவனுக்
கீண்டுமுடி சூட்டுதுமென் றெண்கணன்மூற் றேவிலொலாம்
வேண்டுபொருள் யாவுமுய்த்தார் வேட்டு. (க)

மாடியலோர் பீடமுற்று மன்சுரர்கன் னீராட்ட
வாடியுடையுடீஇ யாய்ந்தமலர்—சூடி
யணிபூண் டிணைஞரரு காக நிருதர்
பணிபூண் டிசைபகர்ந்தார் பாங்கு. (உ)

வெண்ணிருதர் வேந்திறைஞ்ச வெங்குருவிண் ணோர்போற்றத்
தண்ணிக் திரண்டுயரச் சூரபன்மன்—மண்ணரியின்
கான்முகத்தோர் பீடமுற்ருன் காமருசீர் மோலிகொடு
நான்முகத்தோன் சூட்டினு னன்கு. (உ)

கீண்டவுணர் மாயைமகன் கான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மண்டுபெருங் காதன் மகிழ்ச்சியுற்ரு—ரண்டரொடு
மாமுனிவர் மன்னவர்மன் மாமுடிமேற் ருமுறையே
தூமலர்கள் பெய்தார் துதித்து. (ஊ)

திருத்தவிசின் பாற்றுணைவர் சீரயன்மா றம்மை
யிருத்திரென வன்னு ரிருந்தார்—கருத்தினும்பர்
கோன்மன் களாசியக்கர் கோனடப்பை கூர்சமிரர்
வான்கவரி கொண்டார் மகிழ்ந்து. (எ)

ஆரவுணர் கோனுடைவா ளங்கைதனிற் கொள்ளக்
கூரிரவி திங்கள் குடைநிழற்ற—வாரிமன்னு
டானமகா ராலவட்ட மாங்கசைப்ப விஞ்சையர்கள்
கான மிசைத்தனரங் கண். (ஈ)

கூற்றுவனுஞ் செந்தழன்மெய்க் கோமானும் வேத்திரங்கை
யேற்றெவரு நீங்க வெரிவிழியி—னூர்த்து
நிரலுறவன் னுரை நிறுவிச்சூர் தன்னீர்
பாவியய னின்னூர் பணிந்து. (ஏ)

நிருதர்கோன் கோடிகந்தா னீள்கரத்திற் கொண்டா
னிருசுரவர் மாமுனிவர் யாருந்—தருகலச
வாசவற நூர்வையான் மாமறையோ நித்தெளீஇ
நேசமுற வாசிசொன்னர் நின்று. (அ)

கூரமரர் மாத நிசைபாடி யாடினர்
வரமரர் தத்தமுறை கொண்டாற்றச்—சூரபன்மன்
சியத் தவிசிற் றிருநிகழ மேவியிவை
நெயத் தடனவில்வா னோர். (கூ)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா நூறுக

அரசுசெய் படலம்.

தீளிர்த்ததுழாய்த் தாமனைவெந் தானவர்கோன் ருன்பார்த்
தளித்தவன்மூ தாதைமுறை யானீ—ளிளித்திடுங்கான்
மேவுகென்றிங் கன்னவன்சேய் வேதனைப்பார்த் துன்மகரோ
டோவிலங்க மோதுகென்ரு னுற்று. (க)

வெங்கதிரை நோக்கிமன்னன் மேவுமும்மூர் காறுமினஞ்
செங்கதிர்கான் றந்தரத்திற் செல்லெனத்தண்—ணங்கதிரைப்
பார்த்துன் கலிகுறைதல் பல்கலின்றி யோர்படித்தாய்ச்
சீர்த்தினன்போற் செல்லென்றான் றேர்க்கு. (உ)

வன்னிதனே நோக்கி வளருகரில் யாரெனினு
முன்னிலவர் தம்பணிசெய் தொண்மலரின்—றண்ணியல்கொ
ளெண்றெமனைப் பார்த்துமும்மூ ரெல்லையில்வாழ் மாபரியைக்
கொன்றுகுவர்க் கொல்லலென்றான் கோ. (ஊ)

காற்றிறையைப் பாராக் கடிநகருள் ளார்தீத்த
காற்றமல மாடைபணி நற்சாந்த—மாற்றுதியென்
றூழிமன்னைக் கண்ணுறீ இ யாரநாந் தம்பனிநீர்
சூழிடத்திற் றூவென்றான் சூழ்ந்து (ச)

இந்திரனே நோக்கி யிமையோர் திசைகாப்போ
சந்தவரோ டார்ந்துபணி யாற்றுகென—வெந்திறலோ
யேவுபணி செய்குதுமென் றேவருமவ் வாறெழுக
மேவுமண மூன்னினான் வேந்து. (ரி)

பொருவிலெழில் விண்ணோர் புனைவன் றவத்தான்
வருபதும கோமளையா மாதைக்—குருவெங்
கதிரயன்மா லும்பரொடு காரவுணர் போற்ற
விதியின் வதுவைசெய்தான் வேந்து. (சு)

ஆங்கதற்பின் வானை ரசுரரொடு கந்தருவ
ரோங்குசித்த ராதியர்த முண்கணறுங்—தேங்குவளை
மானனையார் தம்மைவெஞ்சூர் மாமணஞ்செய் தின்பமலர்த்
தேனுகர்வண் டிற்றுய்த்தான் சேர்ந்து. (எ)

அரிமுகனும் பின்னவனுக் கந்தகன்ற னன்பாற்
றருவிபுதை யைக்கடியிற் றந்து—நிருதியென்பான்
றண்மகளாக் தையற் சவரிதனைத் தாரகற்கு
மன்மணஞ்செய் வித்திட்டான் மன். (அ)

வர்மணஞ்செய் பின்ன ரிளஞரைப்பார்த் துங்களுக்காற்
றூர்புக் கிருகோடி யோங்குவெள்ள—மார்படைக
ளோடிருத்தி ரென்றேவ வொண்புகழ்ச்சூ ரன்னவர்தா
நாடியவ ணேகினார் நன்கு. (கூ)

தின்வன் படையின் றலைவரிற்பல் லோரைப்பார்த்
தண்மற் றிருகோடி யோதுவெள்ள—மன்படையோ
டாழியின்கட் டீவுதொறு மாற்றிய மூதூரேகி
வாழுதிரென் றூனவரை மன். (கூ)

தெறுமவுணர் தம்மைவான் றிக்கதலம் யாவு
மறுகோடி வெள்ளமோ டாங்குக்—குறுகச்செய்
தெங்கு மனிகமுற வெண்ணிலக்கம் வெள்ளமுற்றோர்
தங்கநகர் மேவவைத்தான் சூர். (கக)

யானேபரி யேனமரை யாளிபுலி யேயமெண்ணி
ஞனனமா வீரரைத்திக் கார்கரிற்—றூணமர்த்தி
மன்னகர்காப் பான்செய்து வான்வீர ரைக்கோயின்
மின்னெயின்முன் காக்கவைத்தான் வேந்து. (கஉ)

கொன்றூர்க் குணன்றரும கோபன் முதலோரைத்
தன்மந் திரியாத் தூஉனகொண்டு—பன்மலர்தூ
யாரமார் போற்ற லரியணைமேல் வீற்றிருந்து
சூராசு செய்தான் றுதைந்து. (கங)

அரசுசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிசுசு.

தேவரையேவல்கொள்படலம்.

மேவுமர சாளுகையில் வேந்திமையோர் மாமுனிவ
ரேவரும்வெஞ் சூர்க்கு மிளையோர்க்கும்—யாவர்க்கு
மன்னுர் பதிதொறுஞ்சென் றங்கேவல் செய்தூச
லென்னு வுழல்வா ரினைந்து. (உ)

பணிசெயுங்காற் சூர்சுரர்க்கூப்ப் பன்னவுண ராற்றும்
பணியவர்க்குத் தம்பியராம் பண்பாற்—பணியுமதே
மைத்தகடன் மீனே வலையிட் டவர்க்குவைக
லுய்த்திடிதி றென்று ணுகந்து. (ஊ)

சொன்மொழிகேட் டன்னுர் துயருற் றுளநடுங்கி
மன்சொன் மறுக்கும் வலியினமோ—வென்செய்வ
மூய்கிறன்வே றில்லமெனு வோர்ந்திறையைத் தாழ்ந்தவணஞ்
செய்துமெனச் சென்றூர் செறிந்து. (கூ)

சென்னெறியி லிந்திரனுந் தேவரும்புன் கண்ணுற்றே
யன்னெறிய தாயபழி யண்ணுதற்கு—முன்ன
ரிறப்பதுநன் றஃதுமெய்க் கெய்தாதச் தோவென்
றுறப்புலம்பி வீரைபுக்கா ருற்று. (எ)

பகரா யிரங்கண்ணன் பன்வருணத் கூவி
மகரா லயந்தனக்கு மன்னுந்—தகவோய்
திரையேய் கரத்தாற் றிமிங்கலமுன் மீனிக்
கரையேற் றுதியென்றான் கண்டு. (இ)

வானத் திறையிரங்கும் வாய்மொழிகேட் டேர்வருணன்
யானத் தொழில்புரிவே னென்றியம்பி—மீனத்
தொகையாவும் வாரித் துணைக்கரத்தாற் சேர்த்தான்
வகையர வரைபோன் மருங்கு. (ஈ)

ஊனமினீ ரேந்த லுவந்தொல்லை யிற்றந்த
மீனவெற்பை நோக்கியரி விண்ணவரைத்—தானழையா
வின்னமச்ச மெல்லா மெடுப்பதும் வேலையென்றா
ரின்னமச்ச மூற்றா ருலந்து. (உ)

மின்னுந் திமிங்கிலமா மீன்முதலா மீன்வரையை
யுன்னிரவி காய்தந் துலர்த்தவிண்ணோர்—மன்னன்
சுமையாத் ததனைச் சுமந்தநகர் சேறா
மிமையா ரெடுத்தழல்வா ரேற்று. (ஊ)

இன்னலங்கொள் சூரபன்ம னென்னுங் கொடியவனை
முன்னந் துயர்க்கடலின் மூழ்கினேம்—பின்ன
மிழிபாந் தொழிலா மிதுவும் புரிந்தே
பழிபாவ முற்றோம் பரிந்து. (எ)

மக்கட் கதியினிலும் வாளோர் கதிசிறப்பின்
மிக்கதென்பர் மேலோர் வியனுலகம்—தொக்குநகக்
காண்சுமந்த கற்பகந்தார்க் கம்மேற்ற கடல்படுபன்
மீன்சுமந்தம் வீந்திலதீர் வீழ்ந்து. (ஏ)

மறையொழிக்கிற் றீர்ந்தம் வலைஞர் தொழிலாங்
துறையொழுக்கிற் றேர்ந்தமெனத் துன்ப—நிறைய
வலம்பித் திரையு மலைபோற் றெருவிற்
புலம்பித் திரிவார் புலர்ந்து. (ஐ)

அன்ன செயல்கண் டவுணர் கடல்கலக்கி
யின்னமீ னல்கினு ரென்றுரைப்பார்—மின்னிரவி
யுண்ட வெறுங் கோதோ வும்ப ரெமக்குகந்து
கொண்டடைவ தென்றுரைப்பார் கூர்ந்து. (ஒ)

மீனந் தலைக்கொண்டு மேவு மிவர்தமக்கு
மானமில்லை யோவென்பார் மற்றவர்தாம்—ஞான
மதியின் மிகவும் வலியவரென் றுலும்
விதியின் பயனென்பார் வேறு. (ஓ)

வானவர்கோன் மண்ணிசழும் வண்புலிவந் தெய்தியுமே
யூனமென வோரா துயிர்வாழ்த்த—லீன மன்றே
வன்னவன்பெண் கொல்லோ வலிதானே பேடுருவோ
வென்ன வுரைப்பா ரிகழ்ந்து. (கச)

இவ்வணம்பல் லோரியம்ப வேந்தலும்ப போடேக
வவ்வயின்வா யில்காப்போ ரார்குப்பச்—செவ்வி
யிருங்கோதின் மீன்கொடுபோ யேரவுணர் கோமான்
பெருங்கோயி லுள்ளுய்த்தார் பேர்த்து. (கரு)

துன்னமரு ருத்தமீன் சூர்முதல்கண் டோகையுற்றே
வன்னவும்பர் வந்தளித்தீர் மான்பிதென—மன்னகல
வேதவழு வத்தில்வீழ்ந் தேலல்செய் தென்றுகொந்தும்
வேத வொழுக்கமற்றார் வேர்த்து. (கசு)

தேவரையேவல்கொள்படலம் முற்றிற்று.

ஆ தி.ருமெண்பா நி ரு.

புதல்வரைப்பெறு படலம்.

மருவியவஞ் ஞான்றவுணர் மன்றவத்தின் சீரா
லொருபதும வோமாலையென் றோதுதற்—கிருவனையா
டன்னுதரத் தோர்மன்சூன் றவன்கூற்றஞ்ச
வுன்னுமிளந் திங்கள்போ லுற்று (க)

மைந்தனைச்சூர் கண்டு மகிழ்வெய்தி மாவெறுக்கை
யந்தகுவர்க் கண்டரெலா மல்லலுறத்—தந்தனன்பின்
பொற்றொடியா ராசிசொலிப் போற்றிடவச் செல்வனைச்சீர்
நற்றொட்டி லிற்சேர்த்தார் நன்று. (உ)

மாழைமணித் தொட்டிலின்கண் மைந்தன் றுயிலுகையி
லேழை யிவளியந்தே சேந்தலென்றூழ்—தூழையிலுற்
றூரியன்மெய் யிற்பட்ட தாங்கதனை நாடியன்னுன்
சூரியனைப் பார்த்தான் சுவித்து. (கூ)

பார்த்தெழிலார் தொட்டினின்று பால னிருவிசும்பிற்
கூர்த்தெழுந்து பாய்ந்தினைக் கோளரவிற்—கார்த்தநெடுங்
கைத்தலத்திற் பற்றிவந்து கட்டியங்குக் கண்வளர்ந்தான்
மெய்த்தவத்தின் மிக்கதுண்டோ வேறு. (எ)

செங்கதிரோன் சேணகத்திற் சேறலின்றித் தீங்குறுத
லங்கயன்வா ளேர்கண் டயர்வொடுபோய்—நங்கள்
குறைநீத் தலரிதனைக் கொற்றவநின் சேய்செய்
சிறைநீத் தளித்தியென்ரூர் சேர்ந்து. (டு)

பன்ரூ பன்மன் மலரோன் றனைநோக்கி
யென்சூரி யன்றீங் கிழைத்தவை—நின்சே
யெழின்முகத்தி லாதபத்தா னெய்தவவற் பற்றி
யிழிசிறையிட் டானென்ரு னீங்கு. (கூ)

மகவுசெயல் கேட்டு மகிழ்ந்திறைநீ ரண்பின்
மிகுசொனவின் றேர்சேய் விடுப்பப்—பகலவனைக்
கொண்டே குதிரென்ரூன் கோகனகக் கோன்விடைகொண்
டொண்டேவ ரோடுசென்ரு னூங்கு. (எ)

அன்ன வமயத் தாமகளி ராடவிசை
மன்னமணித் தொட்டிலிலார் மைந்தன்பாற்—முன்னிநின்றே
யாகிசொல வன்னு னளிப்பதென்கொ லென்னவினன்
மாகிறையைத் தீர்த்தியென்ரூன் மற்று. (அ)

பிர்தந்த நான்முகனைப் பார்த்துண் படைதந்தா
லேர்தந்த வெல்லோனை யான்விடுப்ப—லோர்தியென
வுங்கடன்றன் னுயுதத்தை யாகிசொலி கல்கையைந்தன்
செங்கதிரை விட்டான் சிறை. (கூ)

படைதந் தமையும் பரசுமனை வோர்க்கும்
விடைதந் தமையும்•வினுவி—மிடைபுகழ்ச்சூர்
தாமம் புனைமதற்குத் தான்பானு கோபனென
நாமம் புனைந்தனனந் நாள். (கo)

சூருவி லெழிற்பானு கோபன் மடவா
ருருவின் மதனென் முரைப்பப்—பொருவிற்
றிருமா லொடுசமரஞ் செய்தனையான் றன்னைப்
பெருமா விறல்கொண்டான் பின். (கக)

படலோன் பகையைப் பயந்தமைபோற் பின்சூ
ரிகலோன் மயன்மகட்சேர்ந் தீர்தீ—முகவனுடு
செப்பிரணி யன்வச் சிரவாகு வைப்பெற்ரூன்
முப்புவன முந்துளங்க முன். (கஉ)

மற்றமனை யார்தோண் மருவிவெஞ்சூர் பத்துதூ
றுற்றமும்மை யார்புதல் வோர்தம்மைப்—பெற்றமர்ந்தா
னுற்றலினை யான்பா லதிசூரன் ரூன்றினன்பின்
னுற்றுவர்வந் தெய்தினர் கொய்து. (கங)

திங்கிருமுகத் தாரகன்பாற் சார்முன் றயவலியான்
மைக்கனசு சேந்திரன் வந்தனனற்—கிகைதயுளான்
பாவம் புரியான் பழிபூணு னீதியன்றி
யாவும் புரியா னிசைந்தது. (கச)

பகைமையுளார் வீரம் பகர்தெதிர்ப்பி னன்னர்
வகைமைகெட வெல்வான் மனத்தன்—நகைமையுளான்
நீயகள்ளி நல்கதில்போற் சேயைகல்கி தாரகன்ருன்
மாயாகர் வவினன்சீர் வாய்ந்து. (கடு)

(புதல்வரைப் பெறுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா நிகூடு.

வில்வலன் வாதாவிப் படலம்.

அன்னார்க் கிளையா ளசமுகியென் ஞமத்தா
லின்னார்க் கிவளில்லா ளென்பதில்லள்—பொன்னர்
நிறையில்லா ணல்ல நினைவில்லாள் வேள்வித்
துறையில்லா தூறுசெய்வாள் சூழ்ந்து. (க)

தேசுற்ற காளையரைத் தேடிப் புணர்கிற்பாண்
மாசுற்றத் தாரையிகழ் வாரைவகைத்—தாசுற்ற
வாயிலிடு வாளொருநாண் மாதிறரு வாசனல்லே
மேயினளவ் வல்லான் விரைந்து. (உ)

மன்னிடலு மாமுனிவன் மாதே தனியே நீ
யுன்னிவந்த தென்கொ லுரைத்தி யெனை—நன்னியம
மாதவனின் பான்மேவி மைந்தர்ப் பெறவந்தே
னேதுவதீ தென்ரு னுகந்து. (ஊ)

நின்றனெடி கூடினனே னீடி தவமெல்லாங்
குன்றிடுமே யென்ன நினைக் கூடாதே—யின்றகலேன்
வாட்டமொழி கென்று லலிமையினுற் புல்லியவ
னேட்டவமிர் தண்டா னுவந்து. (எ)

மைமுகத்தாண் மாமுனியை வென்மையினுற் புல்குதலு
நொய்தினிரு மைந்தருற்ரூர் தோன்றமிசா—ரைதவரை
யண்ணைவரு கென்றுதழீ யாரவுண ரில்வந்தீர்
மன்னவலி நோற்பிரென்ரு வாய்ந்து. (ஏ)

செல்வர்தாந் தாய்தந்தை சீரு நவ மெய்திவர்போர்
வில்வலன்வா தாலியென மேவினரா பச —சொல்வுண்ண
மாசிலான் முன்பணிய வன்ன னவர்ப்பார்ப்
பேசுதிர்தும் வேட்கையென்முன் பன். (சு)

செய்தவங்கள் கென்னச் சிறுவ ரவைசாரே
னுய்பொருள்வே முண்டே லுரைத்திரென —வெய்துனைந்
கொண்டு கயவர் கொலங்னைத்தா ரன்னதனைக்
கண்டுமுனி செல்வான் கடிந்து. (எ)

சாருமைந்தர் கீவிர் தவத்தோர்க் கிடர்செய்வீ
ரோரு மலயமுனி யும்முடைய— ராருயிரைக்
கொள்க வினியென்னக் கூறிவிஞ்சை யிற்கரந்தான்
னுள்கலோ நூ றேர்ந்தமுனி யுற்று. (அ)

தீக்தை கனைக்காணர் தாய்பால் விடை கொண்டு
மைந்த ரிருவருமோர் மாவனமூற்— றந்தவரைக்
கொல்வான் மனத்துன்னிக் கோதி லயற்சூழ்ந்து
நல்வான் றவம்புரிந்தார் நண்சு. (சு)

ஆரழலி னேற்று மயன்வந் தருயையுன்னிக்
கூரயில்வாள் கொண்டிளையோற் கொன் றுடலின்—சோரிதசை
நெய்யவியாத் தீயிலன்னு னீண்மந் திரத்தினுய்த்து
வெய்யவனேர் வேள்விசெய்தான் வேட்டு. (கo)

அதுகண் டயன்வந் தரியசெயல் செய்வா
யெதுநெஞ் சுகந்தசென வொதை—பதமிறைஞ்சி
வேவென்னற் றம்பிவர வேண்டுமென வாதாவி
வாவென்ன வந்தான் மகிழ்ந்து. (கக)

வில்வலனென் பின்னுன் விளிந்தக்கால் யானெழுப்பின்
வல்விரைலி லன்னுன் வரவரமே— நல்கென்ன
வவ்வண்ண மேபலமா ளாக வெனநவின்முன்
செவ்வன்னா மேவலரோன் றேர்ந்து. (கஉ)

போதனருள் செய்திருஞ்சேண் போகமைந்தர் சூர்முன்போ
யேதமிலுன் மாமருகோர் யாமாகு—மாதலத்தி
னற்றவரைக் கொல்வலிமை நண்ணியசீதா தித்தழீஇ
மற்றவரை வைத்தான் மருகு (கங)

அன்னர் சிலவைக லங்கமர்ந்து பின்குடிஇ
னன்ன முறுகவலை நண்ணடலி—தன்னிலிக
லாவுண ராச்சிரம மாற்றியதி லெப்பொருளுங்
கூரவைத்தா ராருமெச்சக் கொண்டி.

ஆக்கா ரிடராயுற் ரூருயிர்கொன் வான்கரு,ச்
சிங்கா ரிஜோயோன் செழுத்தகரா—யூங்கார
முன்னேன் முனியாய் முனிவராய்ச் செல்வாரை,ர
தன்னே ருறையுளுய்ப்பான் ரூழ்த்து. (கரி)

முகமை லுரைத்து முனிவீர்யா னேற்ற
வகமன் றவத்திவ டைடந்தீ—ரிகமன்
பயனுற்றே னில்லிற் பரிந்தடிசி லுண்டு
கயனுற்றே செல்லிரென்ரு னன்ரு. (கசு)

வில்வலன்பின் பின்னும் வெரிதணித்தட் டீனருத்தி
மல்வலவா தாவி வருகென்ன—வல்விரைவிற்
கீழோன் றவர்வயிற்றைக் கீண்டுவர் வாண்டவரு
ஞாழோ டயில்வா ருகந்து. (கள)

மாமுனிவ ரூன்வாய் மடித்துப் பழமைபோற்
காமுறுதல் லாடாக் கவினமரு—மாமுனியா
வன்ரு நிருவோரு மாங்கமர்ந்து காடோறும்
கொன்ரூர் செயலிறுற்ரூர் கூர்ந்து. (கஅ)

வில்வலன் வரதாவிபடலம் முற்றிற்று.

அ திருவெண்பா ரூகூ

இந்திரன் கரந்துறை படலம்.

இன்னவணங் காரணை சோர்முனிவ ரைச்சுரையா
யுன்னுகரர் தம்மை யொறுப்பலிகன்—மன்னவர்ம
ஞயிரத்தெட் டண்டமெலா மாங்காங் கணித்தேர்மேற்
போயிறைமை செய்தான் புரிந்து. (க)

பாதலத்து மீதலத்தும் பன்மா நிரத்தமெழிற்
போதன் பதத்தும் புனத்துளோன்—மோதக்க
வைகுந்த மென்பதத்தும் வைகியங்கங் கோர்பகற்சூர்
வைகுந்தன் மந்திரத்துள் வந்து. (உ)

அவ்வகையா லாரு மடற்சூர் மகவானென்
றெவ்வைச் சிறைபுரிந்து தேவித்தனை—வவ்வவுண்ணித்
தானைத் தலைவன் றனைவிரியா வொல்லையுப்பர்
கோனைத் தருகென்ரு ன்கூர்ந்து. (ங)

கூற்றனைய னெனபதெனுங் கோடியரைக் கூய்கீர்மாற்
கேற்ற மனை யாட்பற்றி யீமென்னச்—சிற்றமுனார்
செல்லவொற்றர் போயிறைக்குச் செப்பமன்னோர்க் தில்லாளோ
டொல்லையிற் சென்ரு னுலகு. (ச)

போயபின்வெஞ் சூர்விட்ட பூவையரும் வீரரும்போய்க்
காயகர் நாடியெங்குங் காண்கிலார்—மேயசசி
யிந்திரனே டேகினு னென்செய்து மென்றயர்ந்து
வெந்தயின் மூழ்கினர் வேர்த்து. (ஞ)

பன்னருஞ்சீர் வேந்தன் பணிமுடித்தி லேமென்னத்
துன்னி நகரெங்குந் துருவியவண்—மன்னமரர்ப்
பற்றிமக யானைப் பகர்சசியைக் காட்டென்னக்
சூற்றினர் நெய்த் தோருகவே கூர்ந்து. (ங)

வானமர்வார் யாரு மகவானுக் தேவியுமே
போன தண ராதற்றேரும் புன்கணென—மானவரை
விட்டு மகேந்திரத்துண் மேவியிறை பாற்றுயரப்
பட்டு நிகழ்ந்தசொற்றூர் பாங்கு. (எ)

செப்புவெஞ்சொற் கேட்டிறைவன் றீயின் வெருண்டாரிய
வைப்பிழந்தான் போல மறுக்கமுற்றே—யொப்பதிலா
வொற்றரைக்கூ யொண்டொடியோ டும்பர்க்கோனுற்றுழிநீ
ருற்றறிதி யென்றனன்சூ ரோர்ந்து. (அ)

மன்னவர்மன் றுண்டவொற்றர் மாவுலகெ லாந்தேடித்
துன்னனர்காண் கில்லர் துயர்ந்துநிற்கப்—பொன்னகரம்
வானிழந்த மாமதியும் வானுடுவும் போற்பொலிவு
தானிழந்த தன்றே தளர்ந்து (கூ)

உயிரிழந்த மெய்போ லொளிபோய்த் துறக்க
மயர்வுறவு பேந்திரனு மாண்மைப்—பெயர்வுற்று
வைகுண்ட மேவுமக வானைக்காண் பான்போய்ச்சில
வைகலங்குற் றுன்சயந்தன் வாய்ந்து. (கo)

சார்ந்த முறுசயந்தன் றந்தையொடு தாய்கரந்து
போந்ததுமுன் னுகப் புலக்கேட்—டாந்தயருற்
றென்னகர மேதமற யான்புரப்ப லென்றுன்னிப்
பொன்னகரம் புக்கான் புரிந்து. (கக)

புக்க சயந்தன் புலம்பண் டரைக்கண்டான்
றக்கதந்தை யன்னே தனைக்காணுன்—மிக்கதுயர்
மன்னுதறி மூழ்கினன்யாழ் வல்லவனங் கண்ணெழீஇப்
பன்னுதவி சீர்துன்றுன் பாங்கு. (கஉ)

நின்றசயந் தன்வருத்த நித்துலுஞ்செய் சூர்க்கஞ்சி
யென்றந்தை தாய்செல் லிடந்தெரியேன்—மன்றுயர
மென்றகலு மெனைனமுனி யேர்மா மணித்தவிசி
னன்றிருத்திப் பின்னுரைப்பா னன்கு. (கக)

நிலன்றீது வந்தெய்தி ஞஞ்செய் வினையின்
பலனீ தெனைத்துய்ப்பர் பண்பார்—புலன்வென்றோர்
தன்பின்போ டாக்கமின்மை தன்னலையின் மன்னுயிர்க்கு
முன்பின் வருமுழ் முறை. (கச)

ஆதலினுந் தாழ்வு மவணருபர் வந்தரியா
வீதிண்மை யாக்கோடி யிங்கசன்றே—யோதுமி
மிருகுரவர் தந்த மெழின்மெய் சரந்தி
மருவினர்மும் நீர்மா வரைப்பு (கஙி)

அந்தினீ தோற்றுமுன்ன ரண்டர்க டிருக்கண்செப்
தந்திமுகத் தானவன்றன் சாகவந்தா—ளந்தை
மூயன்றதுபோ லின்று முயல்வான்சூர் மாளும்
வியன்றருசீர் கொள்வாய் விரைந்து (கக)

நின்றிரீ தெனைத்தேற்றி நாரதன்செல் லச்சயந்தன்
மன்னுயர்கொள் வாஞ்சூர் மனந்தேற்றி—வன்றிறல்கொள்
வெஞ்சூர் பணித்த விதஞ்செய் திடத்தூண்டி
மஞ்சூர் விசும்பிருந்தான் வாழ்ந்து (கஎ)

மூள்புவியிற் சென்மகவாள் மொய்குழலோ டீராறு
மன்பெயர்கொள் காழியுற்றிம் மாதலதிற்—றன்பதியை
யந்தமல சாற்பூசை யாற்றுதிமென் றுன்னியகோர்
நந்தவனம் வைக்கலுற்ற னன்கு. (கஅ)

எல்லையுறு வேலி யிலாங்கலிமா சந்திலா
வில்லுவமார் கொன்றைகா வீரமௌவன்—முல்லைமரு
வந்தவன மாதி யளவி றருப்புசரா
னந்தவனம் வைத்தா னயந்து. (கக)

அந்தவனத் தார்மலர்கொண் டத்தனடி யர்ச்சித்துச்
சுந்தரியுந் தோன்றலுமன் சூழலின்கண்—வெந்திறற்சூ
சொற்றர் குருவவஃ தோர்ந்திறைவி யோடமையா
யுற்றிறைவ னேற்றிருந்தா னூங்கு. (உ0)

வேவினர்கா ணரகன்சூர் வெய்யவராற் கார்மறுப்ப
மாவனந்தீப் பட்டதுபோல் வாடியது—கோவயர்ந்து
மின்செயலொன் றஞ்சடையார் வித்தகனே யுண்ணினைவா
னுன்செயலொன் றில்லா னுளத்து. (உக)

தெய்வர் திறலொழிக்குஞ் சேவகனைப் போற்றிடலு
மவ்வனம்வா டிற்றெனினு மகிகொருயா—றெவ்வமற
வெய்துமகத் தேந்தலின்னே யின்னலுறே லென்றுசொ
லெதிழுந்த தந்திரத்தி லார்த்து. (உஉ)

காயமொழி கேட்டங் கருத்தனரு ளிஃதென்ன
நேயமுறத் தாழ்ந்தே நினைத்தெழுந்து—தாயிடையார்
வன்போ டிருந்தான் வனசகியங் குற்றதா
றன்போ டறைவ லமர்ந்து. (உக)

இந்திரன் காந்துறைபடலம் முற்றிற்று.

ஆடகேசுவரம் பாடுக.

விந்தகிரிப் படலம்.

அந்த வமயத் தானருள்கூர் யாழ்முனிவன்
விந்தமுன்னுற் றருசொல வெற்பண்ணல்—வந்தனைசெய்
தெந்தை யிவண்வந்த தென்கொ லெனநவில்வான்
முந்தைமக மேருபெறு மொய்ம்பு. (க)

சிகரனுள்வில் லாகையா லீசையுறு மோகையாற்
பேசு மலைக்கிறையாம் பெற்றியா—லாசிலண்டர்
வைகையாற் கோளுள் வலம்வரலான் மேருவொளி
செய்கையாற் கொள்ளுஞ் செருக்கு (உ)

மின்னசல மேன்மை மதித்திடுமாப் பெற்றியெலா
மூன்னுமுழையா லெல்லை யுரைக்கவந்தே—னென்னமுனி
செப்புமொழி கேட்டலுந் தேவருவா யார்வையுள்
வெப்புமிக நக்கான் வெகுண்டு. (ங)

வில்லாத் தருக்குமக யாரு மிகழ்வதன்றி
வில்லாக் குனிப்பதுவும் வீரமோ—நல்லாள்
புரிதவத்தில் வந்தாள் புதல்வியோ கோளுள்
பரிதியெனைச் சூழ்ந்திலரோ பாங்கு. (ச)

தென்பா லமர்வானோர் தாமென்பால் வாழ்ந்திலரோ
மன்பா யரவ மறைத்திடுமாள்—வன்பாருஞ்
சண்ட வளிபறித்துத் தன்றலையுண் மூன்றுதலை
கொண்ட துணர்ந்திலனே கூர்ந்து. (ஞ)

ஆக்கொருமா புள்ளாமா லொளவீ ரண்டமெலா
மோங்குருக்கொள் ஞான்றே ருபரல்போ—லாக்குளப்புண்
மன்னியதுந் தன்னிறைகொள் வன்மருத்தான் மின்மினிப்பாற்
றுன்னியது மோர்ந்திலனே சூழ்ந்த. (க)

மின்ஞ விகழ்ந்துரையா யானக் ககத்தகத்தை
பன்ஞ ரதவொழிப்பல் பார்க்கவென —முன்ஞ
முருவிகந்து விஞ்சையினு லும்பர் பதம்போய்
மருவிநின்ற தம்மா வரை (எ)

மேக்குயர்ந்தான் றவ்விந்த மேவவின னிர்துடுக்கோள்
போக்குவர வின்றயர்ந்து புன்கண்ணுற்றே—யாக்கமிகல்
கூர்தருவர் வல்லரக்கர் கூறயன்மா லண்டரிவ
ராரசெயலோ வீதென்பா ராங்கு (அ)

யாதிதுவென் றெம்பெருமா னின்னருளா லுடியுணர்ந்
தீதுவிந்த மேருவிக லேய்ந்தென்றார்த்—தாதாவின்
மன்னகத்தி லேற்றிருந்த வாரியினீ ருண்டவனே
யுன்னகத்திற் கொண்டுரைப்பா ருற்று (கூ)

விந்தகிரிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ஈரடி.

அகத்தியப் படலம்.

அங்நாட் கராப்பற்று மாம்பல் விளிப்பவரி
மூன்ஞகிக் காத்ததுஞ்சீர் மூண்ட கனல்—கிஞ்ஞரி
மேன்மயலாய்த் தத்தைதையாய் மேவவர காத்தியென
வான்முதலோ ஞண்டதுமோர் வாய். (க)

வித்து பிருகுதன் னில்லெத் தடிந்தெல்லை
மாத்தலத்தெண் ணில்பிறவி மன்னுமென— வாத்த
வருளென் றரிநோற்க வையன்பத் தாக
வருளினது மாங்கறிவா யன்று. (உ)

கருங்கடலை நீயோர் கரத்தி லடக்கி
யொருங்கவுணன் றன்னி லகாட் டென்றன்—பெருங்குணை
யிவ்வுலகன் றெந்தா யிழையோ ருலகன்றே
யெவ்வுலகுங் கொண்ட தினிது (ங)

நாரதனுர் சூழ்ச்சியினங் ஙகமற்ற மேருவற்ற
சாதனுற் கொள்ளிகலிற் சேணிலங்கு —கூரெயக்குஞ்
சென்மா நெறிமறைத்துத் தேயம் பொழுதுணரா
தன்மாறு காண்கிலேயோ வுறறு. (சு)

அன்னதினித் தீங்ஙகல வையகரல் வேண்டுமென
வுன்னவிறை வெற்பினிலாற் ரெண்டவத்தான் —றன்னுளத்தின்
மேக்குயரும் விந்தத்தின வீறுமிமை யோர்குறையு
நீக்குவா னுக்கினு மோந்து (நி)

உள்ள முருக வுரொமம் பொடிப்பவிழி
வெள்ளம் பெருகவுகை மேற்குலியா —வள்ளறனைச்
சிந்திக்கச் சேவேறித் தேவர் பிரான்பூசர்
வந்திக்க வந்தான் மகிழ்ந்து (கூ)

ஆத்த னுறவெழீஇ யாச்சமொடு கும்பமுனி
பூத்தடங்கு சொம்போடு பூமியிற்ருழ்ந் —தீதத்த
விரும்பியதி யாது விளம்புதியா லென்ரு
னரும்பியபுன் மூர லான். (எ)

விந்தவரை மேருவரை மேன்மாறு கொண்டுவிண்ணி
னந்த மறவடைத்த தன்னதனே —ணந்தவென்கண்
வண்மை சிறிது வழங்குகென முத்தமிழ்தேர்
தன்மையுளான் சாற்றினுன் தாழ்ந்து. (அ)

அவ்வா றுனக்கே ணளித்தோ மிந்தத்தை
யிவ்வா ருலகிலிரா தேவீட்டி —யொவ்வாச்சீர்த்
தென்றிசையிற் சென்று திகழ்பொதியில் வைகென்ரான்
மன்றனறுங் கொன்றையந்தார் மன். (கூ)

என்றலுந்தாழ்ந் தேதகி யிறைவனின்றன் பூசைசெயத்
தென்றிசைக்கோர் தீம்புனலார் தீர்த்தமொன்று —நன்றுநல்க
வென்னவிறை யேர்கயிலே யில்லைகு யேழ்நதியுட்
பொன்னியையுட் கொண்டான் புரிந்து. (கூ)

அன்னதுணர்ந் தஞ்சி யணுமபொன்னி தான்வணங்க
மன்னிறைவ னேக்கியிம் மாமுனிவன் —றன்னெதிரீ
போதியா லென்ரான் புகன்முனிபின் யான்போத
னீதியா வென்ரு னினைந்து. (கக)

தூய மனத்தன் றுகளில் குணத்தனன்ப
ராயவ ருட்சிறந்தோ னன்னவன்பி —னேயமொடு
செல்கென்ரான் தீதிலன்பின் செல்வனவற் றீர்வதென்று
சொல்கென்ரான் பொன்னி தொழுது. (கஉ)

ஆயிழைதன் காரணத்தென் தம்மனிகை காட்டுவனன்
றேயவன்பா லீங்கிலத் தின்பால—தாயகன்று
வைகு கெனவதற்கு மன்னதியுந் தன்னகத்தி
லுய்குவா னேய்ந்த துவர்த்து. (கக)

கூறு குடிஞையெதின் குண்டிகையிற் கோடியெனத்
தேறுவா னவ்வாறு செய்தலுமே—பாறுபுன்
கிந்த மகத்தியதென் றேயஞ்செல் கென்னவிடை
தந்து மறைந்தகன்றான் சம்பு. (கச)

அத்த னவனெருவ வம்மா தவனீங்கிப்
புத்திரனே வேண்டிப் புகழ்ந்தோபா—மித்திரையை
மனறல் வினைமுடித்து மன்மகனைப் பெற்றமுனி
சென்றிசையாய்ச் சென்றான் செறிந்து. (கஙி)

அகத்தியப்படலம் முற்றிற்று,

ஆ கிருவெண்பா ஊகூ0

கிரவுஞ்சப் படலம்.

பொன்வரையி னின்றுதென்பாற் போதமுனி செல்லுமெல்லை
வன்மைபெற வியமுக மாவவுணன்—பின்வந்தோன்
மாயநகர் வந்துறவம் மாறுறையன் றிற்பெயரோன்
மேயதன்மை கண்டான் விரைந்து. (க)

ஒன்றுமுள யோகியர்க்கு முன்னரிய மாயையினன்
மன்றிரைநீர் வன்னிநிலன் வானனுவெற்—பென்றுமதி
யொன்றினையொன் றுக்கு முறநெடுநா ளென்னிலவன்
வன்றிறலார் சொல்வர் வகுத்து. (உ)

அன்னதிறற் றூனவர்கோ னுயகிர வுஞ்சனென்பான்
றென்னற் றமிழ்முனிவன் சென்னெறியைப்—பன்னு விந்த
மென்னமல்லி வெற்புருக்கொண் டேகும் வழிபோக்கி
முன்னமர்தல் கண்டான் முனி. (ங)

அம்மா லசலநடு வாகவோ ரத்தமுறச்
செம்மா நெறியெனவே செல்லமுனி—வெம்மா
னெறியறமுன் போந்த நெறிசெலலு மஃது
மறிவரிதாய்க் கண்டனன்வே றூறு (ச)

அந்தநெறி போம்போ தனலுருமு மாரிமழை
இந்தவிருள் சூறையுறச் செய்சனன்மால்—வந்தமுனி
யின்னவைதாம் வஞ்சமென்றோர்ந் தெண்ணரிய வூழ்வலியை
யுன்னிநக்கான் கைபுடைப்பி னுற்று. (இ)

ஈங்கவுணன் கொல்லா மிவன்வலியா னீப்பலெனு
வோங்கலுரு விற்குற்றி யோதமுண்டோன்—றூங்குதண்டாற்
பூழைசெய்து வெய்யோய் புகலுருபோய் வெற்பாகிச்
சூழெவர்க்குந் தீங்கிழைத்தி சூழ்ந்து. (ஈ)

வன்றண்டான் மன்புழைசுண் மாபைக் கிருப்பாக
வென்றிதரு வேளயிலா லீதுதீ—யென்றறைந்து
தன்காக நீர்மன் தணத்திறைத்து மாபைசீத்
தன்முனிதென் பாற்சென்று னுற்று. (எ)

கிரவுஞ்சப்படலம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிளையாடற் சுருக்கம்.

விந்தப்பிலம்புகு படலம்.

அன்ன தகுவர்கோ னன்முழுதல் வெற்பாகி
லென்னலின்முன் னுன்வரையி னின்றனனஃ—வொன்னலலைக்
கூரருளின் மிக்க குணகருன்றே நீயன்றி
யாரடுதல் செய்கிற்பா ராகுகு. (க)

நீண்ணசல நீங்கியுப்பர் சாரசலச் சாரெய்திக
கண்ணகன்மா ஞாலஞ்சூழ் காசிபுக்கங்—கண்ணகில
நாயகன்றா டாழ்ந்தகன்று நன்முனிபா லேகிவிந்த
மேயதன்மை கண்டான் வியந்து. (உ)

மீயார் வியன்பதந்தோய் விந்தங்கேண் மோபொதியிற்
போயாங் கிருக்கமுன்னிப் போந்தனம்யா—நீயா
நினிது சிறிதளித்தி யென்றான் முனசாட்
பனிதருநீ ருண்டான் பரிந்து. (ஊ)

செங்கதிரும் வெண்கதிருஞ் செல்லுநெறி போக்கிவிண்ணின்
மங்குனிற மால்போல் வளர்ந்துநின்றே—னிங்கெனது
தோற்றமரி யாய்குறியாய் தொன்னெறிநல் கேனென்று
சாற்றியது வெம்பூ தரம். (எ)

அதுகேட் டலுஞ்சினங்கொண் டத்தனற்ரு ணுன்னிப்
பதமன் பதங்காறும் பாணி—துதைதரவே
கீட்டிவிந்த மேல்வைத்து நீளனந்த ணூர்பிலத்தில்
வீட்டினனே மாதவத்தோர் வேந்து. (இ)

புரையார் பிழையைப் பொறுத்தியெள்ள வுள்ளேல்
கரையார் முனிவரனே காவாய்—வரையா
முருவதென்று கொள்வதென வோங்கல்யா மீண்டு
வருவதென்றன் றென்ரூன் வான். (ஈ)

மாதலத்தில் விந்த மறையவெழி னீள்கரத்தை
நீதலத்தி னின்றெடுக்க விண்ணவர்பூ—தாதலர்தூய்
வந்தனைசெய் தேத்த மலையஞ் செலவுளத்திற்
சிந்தனைசெய் தான்முனிவன் றேர்ந்து. (எ)

அன்றருண ஞாயிரு மண்ட ரகத்தியன்பாற்
சென்றிறைஞ்சி யேத்தியெந்தாய் செய்தலிந்த—னன்றியெவா
செய்வார்வின் ணூறுபெற்றேர்ந் தென்மலேயி லீயாங்க
ணுய்வா னிருத்தியென்ரு ருற்று. (அ)

பின்னநல்ல தென்ன விசைந்தண் டரைவிசும்பிற்
றன்னவுயத்துத் தென்றேயஞ் சூழ்ந்துசெல—மன்னசல
நீயர்மேற் றேயமுறும் வில்வலன்வா தாவியுயிர்
மாயமுனி வற்கண்டார் வந்து. (கூ)

விந்தம்பிலம்புகு படலம் முற்றிற்று.

ஆகு திருவெண்பா ஈரைஞ்சு.

வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம்

வில்வலன்வா தாவிகண்டு வெந்தகுவ ராருயிரைக்
கொல்வலன்கொண் டோனிவனே கொல்லற்கு—நல்விருந்து
ணூணருத்தி யாவியொடு ணுண்குதுமென் றுன்னியே
வீணருத்தி யுற்ரூர் விழைந்து. (க)

தின்பின்வா தாவி தகரா யுலவுமுன்னே
னன்பி னருட்படிவ மாமுனியாய்—வன்பினுறு
வஞ்ச மனத்தினஞ்ய் மாமுனிவற் போற்றியெதி
ரஞ்சலிசெய் தோதுவா ஞங்கு. (உ)

அடிகளிங்குப் போத வரியதவஞ் செய்தேன்
முடியவந்தீர் யானு முனியாம்—வடிவுற்றேன்
நீய னுறையுளிதிற் செல்குதிர்தூய் தாம்வணமென்
சூயபின்னுந் தாழ்ந்தா னவன். (க)

தீாழ்தலுமா துய தமிழ்முனிவெய் யோன்காவு
சூழ்தலுண ராதுவகை தோன்றவே—வீழ்தவத்தின்
மிக்கோ யெழுதியென்றன் மேலிருக்கை கெல்லுதுமெத்
திக்கோ வருகவென்ரன் றேர்ந்து. (ச)

ஈதென் னிருக்கையாம் யாதுமெம்ம ளேருமுய்ய
மாதவரீ யின்றிருந்து வாய்ந்தபற்கை—யாதரவி
னுண்டகல்கென் ரேர்பீடத் திம்ப ரிருத்தியன்னன்
முண்டகத்தாள் வீழ்ந்தான் முறை. (ஞ)

வில்வலன்சொற் கேளா வியந்துபுரி வின்மிக்கோ
யொல்வதோ ருண்டிதின்பா லுண்டுபின்னர்ச் —செல்வமென
வாலமன்னன் ரூழ்ந்தீங் கழைக்கணீ தாழ்த்தியெனுச்
சீலமொடு செய்வனடி சில். (ட)

பூமயநீர் தோய்ந்து புனிதனு யட்டிலண்மிக்
கோமயத்தாற் பூசிவண்ணக் கோலமட்டங்—காமனேத்துந்
தேடிவேந் தண்டிலத்தைத் தேசுறமுக் காலதீ ஞ்சி
சாடிவே ரூன்றிலுய்த்தான் ரூன். (ண)

தேக்கதிலா ரங்கொளீ இத தியார் கருவிமேல்
வாக்குலேப்பெய் தேற்றியுயர் வாலரியு—ளாக்கிப்
பதங்கொண்டே ணுக்கிப் பயறடிசி லட்டு
விதங்கொள் கறியமைத்தான் வேறு. (அ)

ஆடா மிளையவனை யம்முனிமுள் ளுய்த்தீர்ந்து
கூடா தனவகற்றிக் குட்டமிட்டுப்—பீடாரு
மூனசும்பிற் பெய்துமண்ணி யுண்கறிசு வேண்டுவர்மூன்
ஞனவெலா மிட்டட்டா ஞங்கு. (க)

அரைப்புண் கறித்தூடு யாநறுநெய் பெய்து
பொரிப்பபொரித் தாவியுறப் போற்றி—விரைப்பொடியுங்
காயமொடு கூட்டிக் கமழ்தருகுய் காதமுற
வாயசில பாருசெய்தா ஞங்கு. (கo)

முன்னளிக்க நின்ற முதிரைப் புழுக்கலட்டுக்
கன்னற் புளிங்கறியுங் கர்முறச்செய்—தன்னதற்பின்
நீங்கனியின் சாரேடு தேன்விரவு மாமலர்க
ளாங்கமைத்தான் பூசனைக்கா மாறு. (கக)

வில்வலன் வாதாவிவதைப்படலம். உசாஉ

ஆஅ வகையுணவ மாற சுவைபடவே
யோரிமைப்பி லேயமைத்தார கொல்லியிற்போய்—பூரணற்றுழ்ந்
தெந்தை பசியிலெந்தை யிண்ணமு ட்டீடனயில்வான்
வந்தருள்க வென்றான் மகிழ்ந்து. (கஉ)

அடிசாலைச் கண்ணகத்தி யற்கொடுபோ யக்க
னிடபீ டிகையி லருத்தி—லெடுமுகன்
கூறிவினை நீர்மலர்கள் கூர்புகைநீ பங்கொடுணமை
மாறியலிற் பூசைமெய்தான் வாய்த்து. (கங)

செம்பொனவிர் தட்டை திருமுன்னர் வைத்தவனம்
பம்பிரை யாத்திருத்தி பன்னரிய—கும்பமுனி
புள்ள முவப்புறப்பல் லுண்டிவகை கல்லிலெடுமேல்
கொள்ளவிட்டான் வஞ்சங் குறித்து. (கச)

முறையா முதற்கண் முதிரைப் புழுக்கல்
கறையார் கறிகள் கலத்தி—னிறையா
மதுர முறுவனவு மல்கவைத்தசெப் யோன்
முதிர்கரத்து னீர்பெய்தான் முன். (கஇ)

தெண்டிரைநீ ருள்ளடங்குஞ் செங்கைநீர் தன்னிலவனா
வுண்டிவகை மேற்சுற்றி யோர்தரமுட்—கொண்டமுத
மன்னவுண வாதி யனையா னருத்தளவு
மன்னனுண்டி யுண்டான் வயன். (கசு)

கும்பனே யானீர் கொணர்ந்தய்ப்ப வுன்டெழுவா
னம்பொடிகொண் டங்கை யலர்நீவி—வம்பறலான்
மண்ணிநீர் கொண்டுமிழ்ந்து வாய்பூ சறுத்தங்கோர்
கண்ணிடத்தில் வீற்றிருந்தா னன்கு. (கள)

விதியின் வரமுன்னி விலவலன்மாய் வுன்னி
மதியின் மிகுந்தோன் வயிற்றில்—வதிபவனே
வாதாவி யெம்பிரீ வாதாவி யெண்ணவுஞ
வாதாவி மாய்பவன்சொல் வான். (கஅ)

எண்ணுதென் னூனயின்றே னேரகடு கீண்டின்னே
யண்ணு வருவலென வார்ப்ப முனி—விண்ணுரும்
விந்த மடக்குமர் விந்தவங்கை யாற்றடவ
வந்த மடைந்தா னவன். (கசு)

வெய்யவன்முன் னேன்வெகுண்டு வேறுருக்கொண் டோர்தண்டங்
கையதனி லேந்திவருங் காற்றருப்பை—யையவொன்றை
யீசன் படையாக வேவ வவனெழிந்தா
னுசின் முனியகன்ற னுங்கு. (உ0)

வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுசுசு.

காவிரி நீங்கு படலம்.

கரதலத்திற் றாங்குங் காகரீ தோடும்
வரமுனிவன் கொங்கின் வழிப்போ—தாவழுங்கம்
மைந்த ரிருவோரும் மாதவர்போற் றீரமுடன்
வந்தணுகி ஞர்நேர் வலிந்து. (க)

சென்று மறைந்துநின் றுஞ் சேணுற்றுஞ் சூழ்பவர்தந்
துன்றுசெய ஞெக்கிமுனி தன்னவரைக்—கொன்று
மவத்தோர் நமைக்கருதி யண்மிவந்தார் சீர்மா
தவத்தோன் மகரா தலால் (உ)

அன்னர் பிரமகத்தி யங்கடையக் கொங்குருவின்
மின்னறவோ ஞாகத்தில் வீற்றிருந்து—துன்னியநோய்
தீர்வுறவா ஞங்கோர் செவிலிங்கந் தாபித்தன்
பார்வுறவர்ச் சித்தா னமர்ந்து. (ங)

தூரியவன் றன் பூசனையாற் சூழ்ந்த பிரமகத்தி
போயதன்ன போதுதமிழ்ப் போதமுனி—மேயசெயன்
முன்னியுயர் யாழ்தேர் முனிவ னமரர்கோன்
மன்னுறையு ஜெய்தினன் வந்து. (ச)

உமையாண் மகிழ்ந ஞளிர்மலர்த்தா ஞன்னி
யமையா யிருந்ததவ மாற்று—மிமையார்தங்
காவலன்சென் ஞரதனைக் கண்டுகழ றுழவன்ஞன்
கோவெழுக வென்றனஞர் கூர்ந்து (ஞ)

மன்னன் றனையெடுத்து மார்ப முறத்தழீஇச்
துன்னுமிவட் சார்தியெனச் சுந்தரிகே—ஞன்னித்
தொழுதகையா ஞய்முனிவர் தொன்றலித காறன்
கெழுதகையா ஞய்ந்தேன் கிளர்ந்து. (ட)

மாசின் மகரயாழ் வாசிப்ப தில்வல்லோ
யீசன் றனையருசித் தேத்தவே—வாச
நறையுளதென் ஞல்வகைய நாண்மலர்க ணண்ணுக்
குறையுளதொன் றென்றனண்மின் கோ. (ண)

மன்னவநின் ஞராசு மற்றுளவு மெண்குணத்தோன்
தன்னருளாற் கிட்டுந் தளரேனீ—யுன்னவன்றன்
பூசைக்கு முள்ளதென்ரு ய் போருமதன் பொற்றிசொல்வ
ஞசைக்கோ கேட்டி யமர்ந்து. (அ)

தென்றலிலே ராகச் வெண்முனியை யேவியதூஉச்
தன்றவரை தாழ்த்ததூஉவுஞ் சூர்மருகர்க்—கொன்றதூஉம்
கொன்னூர் பழிக்கிலிங்கவ் கொங்கிற்ரு பித்ததூஉஞ்
சொன்னுண் முனிவன் றொருத்து. (கூ)

பின்னுமொரு செய்கையுண்டு பேசருஞ்சீர்க் கொங்குதனின்
முன்னவனே யர்ச்சித்து மூதறிஞன்—மன்னுகின்ரூன்
பண்டுவரி யுண்டவன்ஞன் பாலேகிக் குண்டிகைநீர்
கொண்டுவரிற் நீருங் குறை. (கூ)

நாரதன்சொற் கேளா நவின்முனிவர் கோன்கரக
நீரதிங்கெவ் வாரு நிகழ்த்ததெனைப்—பேரமுது
வேழ முகற்கருத்தி வேண்டினந்த நீர்கவிழ்க்கும்
வாழரசே யென்ரூன் வரன் (கக)

மற்றவன்றன் கூற்றுணர்ந்து மன்னரசு சூரினின்று
பெற்றதுபோ லிந்திரனும் பேருவகை—யுற்றறவோ
டய்ந்தித தனதருளா லும்பன் முகமுடைய
வந்தேவை யர்ச்சிப்பே ஞங்கு. (கஉ)

என்றலுமவ் வாறே யியற்றுதியென் நிந்திரனை
மன்றலத்தில் வையா மறைமுனிவன்—சென்றனன்ம
னீசை யளித்த விபமுகனைத் தாபித்துப்
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (கங)

புண்ணியமே யாய புகர்முகத்துத் தேங்களிகள்
பண்ணியமே யாதி பலவகையூ—ணுண்ணியநி
வேதித்து வேண்ட விமலன் வெளிப்பட்டா
ஞதித் திருவருவி ஞங்கு. (கச)

உன்னத் திருவுருக்கண் டும்பர்கோ மான்வெருவ
மன்னனீ யஞ்சேன் மனத்துற்ற—தென்னவெண
வுய்ந்தனனென் நெங்கோ னுகளமலர்த் தாளிறைஞ்சி
யிந்திரன்ரூன் சொல்வா னெடுத்து. (கடு)

நிந்தவன நம்பனுக்கு நண்குவைத்தே ஞரமின்றிச்
செந்தழலூன் பட்டதுபோற் நீர்ந்ததெனைத்—தந்திமுகன்
முந்நீரோ கங்கையோ மூவுலகத் தொண்ணீரோ
வெந்நீர்நீ வேட்டதென்ரு னீங்கு. (கசு)

மூன்தைமறை தேர்ந்தறியா மூலாதா ரப்பொருளே
சிந்தைதனக் கெட்டாச் சிவன்மதலா—யெந்தையே
கொங்கிலமர் கும்பமுனி குண்டிகைநீர் சீகவிழ்க்கி
னிக்குவரு மென்ரு னினிது. (கஎ)

வெண்டிகையா ரேத்துகொங்கி லீசனேயர்ச் சித்தொழுகுங்
கண்டிகையார் கண்டக் கலயமுனி—குண்டிகைமேற்
காக்கையைந்து பெற்றவன்வான் காக்கையிறை வேண்டவொரு
காக்கையுரு வாயமர்ந்தான் காண். (சஅ)

கொங்கமரு மாமுனிபாற் குண்டிகைமேற் பொன்னியரன்
றங்கருளின் வந்ததன்மை சார்புணர்ப்போர்க்—தைங்கரனேர்
வாயசமாய் மேவமுனி மன்னவனென் றேராமே
யேயொருபுள் ளென்றுகண்டா னேய்ந்து. (கூ)

பமண்டலத்தின் மீதெழுகும் பன்கரமோக சப்புள்
கமண்டலத்தி னீரைக் கவிழ்த்த—தமண்டலத்தில்
வாஞ நிழிந்தவான் மானவத ஹுட் பொன்னி
வாஞ நெழுகியது வந்து. (உ ஈ)

பேருதலுஞ் சத்திமைந்தன் பின்னோ புருவத்தனத்து
தேருமறைப் பாலகன்போற் செல்லமுனி—கூருமுனி
வெய்தியிவன் யாரோ விவன்வலிமை காண்பமெனு
வைதிர்பின் சென்று னடித்து. (உக)

சூட்டுவான் பின்படருங் கும்பமுனிக் கண்மையஞ்சுக்
கிட்டுவா ஞசையெட்டுங் கேசமொடு—முட்டுவா
னன்னவன்செய் மாய மறிந்தினைய வீ துணர்ந்து
தன் னுருவங் காட்டினான் ரூன். (உ உ)

ஆனேமுக னேவிங் கடைந்தனனக் தோகெட்டே
னேனையரென் றெண்ணி யிதுபுரிந்தேன்—யானினியென்
செய்வலென நெற்றியிற்றன் செங்கரத்தாற் ரூக்கினான்
னுய்வ தணர்முனிவ னேர்ந்து. (உ ங)

ஐங்கரனப் போதருளி னம்முனியை நோக்கியன்ப
விங்குன் செயலெ னியம்பென்ன—தங்கமறைச்
சேயென் நிதுசெய்யச் சிந்தைசெய்தென் நீர்வதற்கு
மேயமுன்செய் கின்றனனு னிங்கு. (உ ச)

என்னகைத் தின்னறவி ரென்னமுனி யன்னவன்றன்
பொன்னடியிற் ரூழ்ந்தவன்சீர் போற்றியே—மன்னுள்
நிறமுணரேன் செய்தபிழை சிந்தைகொளே நீமை
யறவருடி யென்ரு னடித்து. (உ இ)

அந்தரத்தர் கோனெந்தை யர்ச்சனைக்கோர் நந்தவனஞ்
சந்தமுற வைத்தான் சலிலமின்றி—வெந்தவனம்
போற்கிடப்ப நீர்வேண்டிப் போற்றவெழு யாங்கரக
மேற்கொடிபோ லாய்க்கவிழ்த்தோம் வேட்டு. (உ உ)

சங்கதனையேக வியம்பினீ செய்தவருக்
சிங்கதனே யெட்டுணையுஞ் சிந்தைகொளே—மூங்கறியா
தாற்று செயலெமக்கோ ராடலெனக் காண்டுமுனக்
கேற்றவரங் கேளென்ரு னீண்டு. (உ எ)

நீன்பாலு மின்பாலார் நின்மலன்பா லுத்தமிய
னன்பார் தாவளித்தே யையநின்றன்—முன்பாக
வென்போ னுதலி விருகையாற் ருக்குகூர்க்குக்
தண்போவச செய்தியென்ரு ன் சூழ்ந்து. (உ அ)

அன்ன பரிசே யருளிரு மின்னமுனக்
கென்னவரம் வேண்டு மிசைசு,யெனத்---தென்னசலன்
வள்ளனீ சாயத்தீர் மா லருந்தி லோடியே
யெள்ளளவுந் தங்கியில தீங்கு. (உ கூ)

ஐயவர்தீர் போல்வேற் றறலுளதோ காமியற்குத்
துய்யதண்ணீர் நல்கென்னத் தும்பிமுகன்---கையதனற்
போகும் புதிய புனலிற் சிறிதுள்ளி
மாகுண் டிகையிலுய்த்தான் மற்று (உ ஏ)

லகம்மா முகத்தோன் கமண்டலத்தி லுய்த்திடலும்
பைம்மா வறனிரம்பிப் பார்மேய—தம்மாலி
தென்னற் புதமஃதி யார்க்கமையு மென்ரு னினனுன்
முன்னற் பொதியார் முனி (உ ஐ)

என்ரு நினைத்தோரம்ப னேரடிக டாழ்ந்துகுறை
யொன்ரு மிலை ஞறு மொழுகியது—ன்றருளா
லுய்ந்தனனு னின்னெருக்கா லுன்னையன்பினு ன் ஐழிநீ
வந்தருள்கூ ரென்ரு ன் வரன். (உ ஒ)

அன்னவா ருகவென வாரருள்செய் தானேமுகன்
றன்னவாந் தானேயொடுங் தான்மறைந்தான்—மின்னவாஞ்
செஞ்சடையான் சித்தரனேச சிந்தித்துச் சிந்தைமகிழ்ந்
தஞ்சடையான் கொங்ககன்ரு ஞங்கு. (உ ஓ)

காவிரிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எ உ கூ.

திருக்குற்றாலப் படலம்.

சிற்றால வித்திற் சிறுத்தோங்கு மெய்த்தவத்தோன்
பற்றால முண்ட பரற்போற்றி—மூற்றால
நற்றால முண்டளந்த நாரணனால் வைகுமெழிற்
குற்றால மேவினனன் கு. (க)

அந்தப் பதியின்க ணச்சுதற்கோர் மூற்றமுள
வந்தப் பதியினுமஃ தேற்றமென்பர்—கந்தமுறு
செம்மறைநூன் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்துமகத் தீவினையார்
அம்மதமேற் கொண்டுள்ளார் தாம். (உ)

அன்னவரெங் கோமா னடியார் தமைக்காணின்
முன்னலர்போ லெள்ளி முகநோக்கார்—தன்னெறிய
ரந்தனரென் பேர்க்கியைந்த வங்கமிலா ரங்கிருந்தார்
செந்தமிழ்வேங் தஃதுணர்ந்தான் றேர்ந்து. (ங)

மூத்தமிழோன் குற்றால மூதூர் மறுகாக
ஈத்தனமா ராலயமுன் னண்ணுகையி—லத்தலமன்
வைணவர்கள் கண்டழுங்கி மாற்றலரைப் போற்கருதி
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வார் வெகுண்டு. (ச)

வெய்யதா நீறுமணி மெய்யணிந்தா யாருமெள்ள
வைய மெடித்தாற் கடியவனீ—கையதிலோர்
சீகாலாய் தரங்கொண்டோய் கோமா னகரணுகற்
கேலா தகல்கென்ற நீங்கு. (ஞ)

என்னநகை செயதுமறை யின்னு நிகழ்ந்துநின்றார்
தன்னியிங்கு மேவுந் தொடர்புணரே—னன்னெறியென்
றுன்னிவந்தே னும்பான்மை யோர்வேனே ஞானிவ்வூர்
தன்னிலுறேன் செல்வனென்றான் ருன். (சு)

பொதியமுனி யீது புகலப் போற்றிப்
பதியில் வருவ தூஉம் பாவ—மிதியனீ
மீண்டே குதியென்றார் மேலோர் முறையமிதென்
றுண்டே யகன்றுசெல்வா னுங்கு. (எ)

நிந்தியெங்கோன் மாமலரோ வற்றாருவா சன்பிருகு
கந்தமுறு கௌதமன்சீர்க் கண்ணுவனே—டந்தீசி
யின்னே ரிடுசாப மெல்லாம்பொய் யாமோவென்
றன்னே னினைந்துசெல்வா னுங்கு. (அ)

வேதமுனிவ னிறையோன் றனையிகழ்வார்
மோகமுறு மந்தை முதலோமெம்—போகமுன்னிப்
பன்னரிய மாயையினும் பாகவத மாகுவதோர்
கன்னருக்கொண்டா னையத்து. (க)

நாயகன்பா லன்புடையா னத்தனடிய வன்பான்
மாயமுறு மேனிகொடு மண்ணவங்கு—நேயமொடு
வைணவர்க ணேர்போய் வழுத்தியத்தாள் வீழ்ந்திடலு
மைவணத்தாற் காகவென்றான் மற்று. (கூ)

தோளாரத் தாழந் தணர்தம்மை நோக்கியன்பு
கோளாழி யான்கணனி கொண்டிரைனக்—கேளா
வதுகாண்பா ஹுள்ளிவந்தா மாருமக்கு நேர்வார்
கதுவறிவுற் றூதும்மைக் கண்டு. (கக)

மூத்தருவ பேரழகர் பொய்வரையி லுற்றிறமு
னத்தி கிரியுறச்செல் லாநின்றெ—மித்தலத்தார்
நம்பெருமான் கோயிறொழ நச்சிவந்தோ மென்னவண்ணு
ரம்பகவன் வாழ்வதென்று ராங்கு. (கஉ)

கார்வணன்வாழ் வஃதென்னக் காட்டிடலுங் கைதொழுது
சார்வலஞ்செய் தச்சுதன்று டாழ்ந்தேத்தி—யோர்வி
லுணர்வினரை நோக்கி யுவலையருச் சிப்பான்
கொணர்மினென்றான் வேண்டிவன கூர்ந்து. (கங)

தூய திருமஞ்சனமுந் தூமலருஞ் செஞ்சாந்து
மேயு மணித்துகிலு மேனையவு—மேயகிலர்
கொண்டுமுனி முன்னுய்ப்பக் கூர்ந்திவரை யர்ச்சிப்பேன்
கண்டிருமி னென்றான் களித்து (கச)

அறுகு மதிபுனையு மண்ணலேபுட் கொண்டே
புறுகும்பன் மான்முடிகை யொச்சிக்—குறுகுறுமு
கென்றிருத்தித் தீயரக்கி னெய்த திறங்ழைவித்
தொன்றுசிவ மாக்கினு னேர்ந்து. (கஙி)

பங்கயன்மால் காணரிய பண்ணவனைத் தாபித்துத்
திங்கமலுக் கொண்டோதிச் சூழ்முனிதொல்—லங்கமுற்றுச்
சந்தமலர் தூய்தாக்கிச் சம்புவையர்ச் சிப்பக்கண்
டந்தணர்கள் சேந்துரைப்பா ராங்கு (கசு)

தேதக மிகச்சிறியன் றீவணற்கன் பன்னிவன்முன்
னுகவந்தா னுமிகழ்ந்தோ மாயத்தான்—பாகவத
மாவிப்படிவமுற்றான் மான்மத்தைத் தானெழித்தான்
மேவிப் பிடிமினென்றார் வீழ்ந்து. (கஎ)

பற்றகன்ற றன்னவளே பாதகரை நோக்கிவிட
முற்றதெனச் சிற்றத்தீ யுய்த்திடலு—மற்றவர்தாம்
வெந்தமன நொந்தயர்ந்து மேவப் பதியகந்து
சிந்தினர்பார் மேலெங்குந் தேர்ந்து. (கஅ)

இன்றமுத லீசனிட மீதாயிற் றென்றுமணி
மன்றகலே யர்ச்சித்து மன்னிடைகொண்—டொன்றருளி
தாய்வீழ் மலயத் தனிவரையின் மாமுனிவன்
போய்வீற் றிருந்தான் புரிந்து (கக)

இருக்குற்ரூலப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ல ச ச.

இந்திரனருச்சவினப் படலம்.

மன்னிந் திரன்வேண்ட மாமுகவ னேர்கொடியாய்த்
தன்னிகர்கும் பன்காகஞ் சாய்த்தலுமப்—பொன்னிதான்
மாதவன்முன் வேண்டலிடு மந்தா கினியெனப்பேர்க்
தோதவனி மேற்படர்ந்த தற்று. (க)

மன்கலையத் தற்றவந்து மாவரையா டாழ்த்திருங்கித்
தென்கலையு மோதியலே தேக்குண்டு—நன்குற்
றிகத்தியனுன் மாநிலம்வா னேத்தவரு நீரா
லகத்தியனுர் போன்றெழுகு மாறு. (உ)

பன்னுட் சிறையிருந்தான் பல்வகையுண் வேட்பதுபோற்
பொன்னுர் கடத்துவந்த பொன்னிமலே—நன்னுரி
பாறயிர்நெய் கன்னல் பருகிமணி பூமிலந்து
வீறுகொடி சென்றதுமண் மேல். (ங)

மேல்கடன்மாக் கீழ்கடலே வேவிடச்சென் றுங்குமுனி
சால்கடனீ ரோடித் தரணியின்கண்—மால்கடன்மா
வீர்த்துத் தருக்க ளிறமுரித்து வேரோடும்
பேர்த்துக் கொடுபோம் பெரிது. (ச)

வேந்தனருச் சிப்பான்கா வேரிமலர் மான்மதஞ்செஞ்
சாந்தகிலா னேந்துகனி தண்ணறவம்—தீந்தடிமுன்
னனவெலாங் கொண்டுவந்துய்த் தார்த்தத் திரைக்கையினங்
கோனழைப்பச் செல்லுமன்பு கூர்ந்து. (ஞ)

மன்கயிலா யத்திருந்து மாபதிகட் கல்கமுனி
மின்கடத்துற் றைங்கரன்மால் வேண்டவந்தித்—தென்கண்
வருங்கா லிரியின் மகிமையெவர் சொல்வார்
சருங்கா லிரியுஞ் சொலின். (க)

மன்னன் மனமும் வனமுங் குளிர்தருவான்
பன்னங் குடகீர்போய்ப் பாய்தலும்வேக்—தின்னேர்
தருவுற் றதுபோற் றளிர்ப்பவனம் பூங்காத்
தருவுற் றனைபைந் தளிர். (ங)

பல்வான் றருமேவாடு பைங்கொடிமா தீர்கிலப்பூ
நல்வாசத் தின்னி நவமணியின்—வில்வீச
வாங்கா மகவா னகத்தின்மகிழ்ரும்பப்
பூங்கா வரும்பிணமென் போது. (ச)

காதனின முஞ்சுரப்போக் காரணமு மெமாந்தபல
காத மருவீசிக் கற்பமுற்றுக—காதன்
மரபுன்னே ராணிமகிழ் மன்னுர மென்னச்
சுரபுன்னே பூத்த துதைந்து. (ஞ)

தன்னெயெத்தத் தெய்வதமுக் தாரகமென் றேர்ந்தருவா
னென்னே மிலேந்தா னிறப்பவரை—முன்னி
யடுக்கைபல வில்லெனவ்போ வாங்கதில்வண் டார்ப்பக்
கடுக்கை மலர்த்திடுங்கொள் கை. (ஙo)

ஆலங் கனிந்து ணரனூர் களதமரால்
போலங் கறையுட் பொலிந்திலங்கிப்—பாலங்கொ
ணேத்திரனே நித்தியனெ னிர்மை தெரிப்பதுபோ
லாத்தி மலர்ந்த வவண். (கக)

வான்பார்ப்பா ரிக்காக மாமுனிகல் கம்பகத்தாற்
றேன்பார்ப்பார்ப் போவாச் செழுவனத்தைத்—தான்பார்ப்பான்
சந்தாரம் பூத்த தடம்புயத்தோ னிற்பதொக்கு
மந்தாரம் பூத்த வனப்பு. (கஉ)

எல்லாத்தெய் வத்தினுமெம் மீசனுயர்த் தாங்குமண
மெல்லாத் தருவினுந்தா னேற்றமுற்றே—செல்லாம்
பெறுஞ்சண் பகவனமென் பேர்கொடில கேத்த
நறுஞ்சண் பகமலர்ந்த நன்கு. (கங)

சேணுறமே லோங்கித் திகழ்மரனும் வல்லிபும்பல்
சாணுறமே லோங்கித் தளிர்பூ—மாணுறவே
தாரினல்குஞ் சில்ல தவிரினல்குஞ் சில்லவுறு
வேரினல்குஞ் சில்ல விரை. (கச)

எக்கினேயாங் தாரு மெமக்கினேயா மோவெனவின்
புக்கினேயா துற்றதருப் பொற்பிழித்த—மூக்கினோயாய்ச்
சொல்வந் தனைக்கருளுஞ் சோதிசத்தி மாவடிவாம்
வில்வந் தளிர்த்த மிளிர்ந்து. (கடி)

வேந்தன் கரந்தகன்ரு மேதினியி னுமமறைந்
தேந்த லிருக்குமிட மெய்துவமென்—ரோர்ந்தங்கண்
வான்பொழிலும் பூந்தடமும் வந்தமைந்த வென்னிலவை
நான்புகழற் பாலதோ நன்கு. (கசு)

நிந்தவன மெல்லா நறுமா மலர்பூப்ப
வந்தமல ரிந்திரன்வண் டாருதற்கு—மூங்கிலிடி
வைகறையிற் கொய்துவந்து மன்னிதியி னீசனெளி
செய்கழலி லர்ச்சித்தான் றேர்ந்து. (கஎ)

அன்றுமுத லாக வரனேயிவ்வா றர்ச்சித்து
மன்றனறுங் கற்பகத்தார் மன்னவனுற்—றென்று
மனத்தினன்பு மல்க மருச்சண் பகமா
வனத்தில் வதிந்தான் மகிழ்ந்து. (கஅ)

இந்திரனருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று

ஆறு திருவெண்பா எட்டு.

தேவர்புலம்புறு படலம்.

அங்நாளிற் சூரேவ லாற்றிச் சிலதேவ
ரெங்நா ளெமைமீங்கு மின்னலெனப்—பொன்னுடு
விட்டவனி போந்துகொச்சை மேவிமண்ணைக் கண்டடிதாழ்ந்
துட்டளர்ந்து சொல்வா ருகந்து. (க)

எங்நா யகனே யிடருஞற்றுஞ் சூரபன்மன்
றன்னன் மெலியுந் தமியேமை—யுன்னு
தகல்வானி னின்றகன்ரு யையகினே யன்றிப்
புகல்வே றுளதோ புகல். (உ)

கீய கனிறங் கிறலரியுஞ் சூர்வரியு
மேயகிறை யிற்பசுவா மேவுமெமை—நீயடைத்தா
யூனமுற்று மான்பகித்த வூன்பிடித்த மீனெடுத்தே
மானமுற்று மற்ரே மனத்து. (ங)

முன்னுளின் மாமுகனுன் மொய்ம்பிழந்தோ மாயவனுன்
பின்னுளிற் சூளுறுத் பீடழிந்தோ—மெய்ஞாளு
நின்னு தரவதனி னிற்குமெமைக் கைவிடுதன்
மன்னு நினைகே வசை. (அ)

வெஞ்சூ ளுரை வினைப்புல வெவ்வவணர்
தஞ்சூ மேன்மை தனிவலிவு—நஞ்சூர்
மயலொன்று நெஞ்சத்தை மன்றுயருந் தீர்வான்
செயலொன்று செய்வாய் தெரிந்து (இ)

என்று பலவா றிரங்குமொழி கேட்டிறைவன்
தன்றமரர் தன்புகண்டு சோர்ந்துயிரா—வொன்றறிவான்
மாயை மகன் சூரன் மகஞ்செயன்மே நம்வாழ்வு
போயதென்மே சொற்கிறன் புலர்ந்து. (உ)

அன்மே மகஞ்செய் தரன்பால் வரம்பெற்ற
கன்மே நமதுபதங் கைக்கொள்ளா—நின்மே
நமை யெயல் கொண்டா னலிந்தனந்தி தொன்று
கமையேய வீலன்குறித்சான் காண். (எ)

மற்றதியா தென்னிற்பு மானோர் புலோமிசையைப்
பற்றியேனை யுஞ்சிறைவைப் பானினைந்தான்—கொற்றவெஞ்சூர்
யானுளத்தி லோர்ந்ததனை யாளியிடை யாளொடுமே
மானிலத்தில் வந்தீதன் மறைந்து. (அ)

உள்ள முலர்ந்தே யுழலு முமைவிட்டுக்
கள்ளவருக் கொண்டுபுலிக் கண்ணேற்று—வள்ளற்
றிருச்சித் துருவாஞ் சிவபெருமா னற்ரு
னருச்சித் திருந்தே னமர்ந்து. (கு)

இன்ன லுளற்றவுண ரேவல் புரிந்துழன்று
தொன்னிலைய மேன்மைமுற்றுஞ் சோற்றனமா—லின்னினியா
மெல்லவருங் கைலைமலைக் கேகியரற் கோதிநம
தல்ல றவிர்ப்பமென்று னுங்கு. (கூ)

மேவுமொழி கேளா விபுதர் மகிழ்ந்தெங்கள்
கோவுநீ கூறுங் குருவுநீ—தேவுநீ
யெல்லாநீ யென்னி லெமக்கோர் குறையுளதோ
சொல்லாய் புரவலனே சூழ்ந்து. (கூ)

பித்தல் கடனெமக்கே யேத்தறியர் தீர்த்தெம்மைக்
காத்தல் கடனினக்கே காணையா—மாத்தகுவர்
தீரந் தடிந்தாய்சூர் தீங்கொழிப்பா னீயன்றிச்
சோரந் தரார்க்கார் துணை. (கூ)

ஆகையாற் றண்பகல்வா னங்கயிலைக் கெங்கனேக்கொண்
டோகையாப் போதுநீ யுற்றென்ன—மாகபதி
நன்றென்றுட் கொண்டொன்றை காகரையங் கண்ணிநீ இக்
குன்றுசெ பாலடைந்தான் கூர்ந்து. (கஉ)

தேவர்புலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆ நிருவெண்பா எஎகூ.

அயிராணிசோகப் படலம்.

அங்கமலே யன்ஞ ளரிவாலு முன்னெதிராப்
பங்கயத்தாள் பல்காற் பணிந்தெழீஇ—யிங்கடைந்த
தென்னெனவெஞ் சூர்பணியா லேய்சிலண்டர் காம்வருந்தி
முன்னரிடர் சொன்னார் முறை. (க)

சேரர்விபுதர் தந்தையருஞ் சூர்வலியுந் தீர்தரத்தால்
சீர்தரவீ சற்குரைப்யான் றேவசொடு—மோமலக்குப்
போகின்றே னீது புகலவந்தே னின்பாற்சொற்
பாகின்றே னன்ஞய் பரிந்து. (உ)

என்றளவி லேவெய் திரங்குமயி லென்னநங்கை
மன்றிருமுன் வீழ்ந்தாண் மயங்கியறி—வின்றியென்றுந்
தற்பிரியா மாதின் றனர்வுகண்டு சோர்வொடேங்
தற்பிரியா வாறெடுத்தா ளுங்கு. (ங)

சோருமா மாதைத் துடைமே லிருத்தியுணர்
வாருமா தேற்றி யறிவுவரக்—கூருமா
சிந்தா குலமுற்றுந் தேவி நவில்கின்ரு
னந்தா வரன்பா னையந்து. (ச)

பொன்னு டிகந்து புலியின்க ணுர்வனத்தி
னின்னு தரவி னெடிதிருந்தேன்—மன்னு
வெனைப்பிரிய நீனினைந்தால் யாந்தாங் தனையா
முனைப்பிரிய முற்றேற் குரை. (ஞ)

கூருந்து வைரவேற் கொற்றவனே நீபிரிந்தே
யாருந் துணையின்றி யானிருந்தாற்—குருந்து
தொண்டா ரவுணர் தருவிரிற்பா ரிற்கெண்ணெய்
கண்டால் விடுவரோ காண். (ட)

வன்புறவெவ் வாளவுணர் மாயம் பலபுரிவா
ருன்புதல்வ னில்லில்லை யும்பரிலை—மண்புழைக்கை
மாவிலையா மாதரிலை மாதொருத்தி யான்றனித்தே
மேவிலையா வஞ்சேலு வோர்த்து. (எ)

அன்னே ரவுணர்வந் தல்லா ரனபுரிந்தான்
ன்னே பழியார்க்கு வந்தெய்து—மின்னே
ருயர்வாங் கயிலைவரைக் குன்றே டடைவேன்
பெயர்வா யெனநவின்றாள் பேடு. (அ)

ஓரா யணங்கே வனத்தினைக் கோர்துணையா
யாரா யினுமின்றி யேகுவனே—வோராய்நீ
கையனமற் காய்க்கவனு நத்தனுமே சேர்ந்தளித்த
வையனமக் கோராண மாம். (கூ)

சனருண் மைந்தனவா வென்றுளத்தி லுன்னினிங்கு
நேசமுற மேவுவா னீகெயி—லாசவரை
யையடையா மீளளவு மாங்களிப்பா னின்னையன்னுன்
கையடையா நல்குவேன் காண். (கூ)

சாற்றிமெவ் வையன் றனிவனத்தி லன்பினினைப்
போற்றிவ னஞ்சலெனப் புந்திதனைத் தேற்றிடலு
மன்னுன் சிறப்பென் னைறகென்ன நங்காய்கே
ளென்னு வியம்பு மிறை. (கக)

அயிராணிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எகூ0.

மகாசாத்தாப் படலம்.

முன்னஞ்ச ஞ்சியர்கண் முன்னே னருளின்றி
மின்னஞ் சலகிடை வேலையெழு—மன்னஞ்சம்
பற்ரு வரவிரியாப் பன்கயிலைக் கேகியர
னற்ரு ரெதித்தார் கயந்து. (க)

அன்னவனுண் டண்டரைப்பார்த் தஞ்சலிர்நீ சார்கலியை
யின்னமொரு சாத்தைடையி னெய்துவீர்—மன்னமிர்த
மென்ரு னதுகேட் டிமையோ ரெனங்களித்துச்
சென்ரூர் பயோதியிற் றோர்ந்து. (உ)

திங்கிமுகத் தானையுன்னுத் தன்மையினுன் மததம்வீழ்ந்
துந்துமணி நாக ருறைவெய்த—வந்தரத்த
ரன்ன துணர்ந் தர்ச்சிக்க வன்னவன்ற ஞரருளான்
முன்ன துபோ னின்றதுவே முன். (உ)

கருமான் முதலோர் கடலகடையும் போது
வருமா வமிர்தை யகிழா—லிருமாத்
தரத்தாருந் தத்தந் தகையினுற்ற தென்னுப்
பொரத்தா நினைந்தா புகன்று. (ச)

தாமோ தரனுரன்வாழ் சாக்ரணங்கும் வெஃகவோர்
மாமோ கினிவடிவம் வாய்ந்துநின்ரு—ஞமோ
கிருகிறத்த மாண்பினரு மின்னமுதை விட்டே
யொருகிறத்த ராய்ச்சூழ்ந்தா ரூங்கு. (டு)

மாலாக மோகினியா வானவருந் தானவரு
மாலாக மன்மதன்பூ வாளியைத்தின்—மாலாக
மெய்த்தார் கருக விரகத்தீ மூளுறவு
முய்த்தான் கணைநான் கொருகுகு. (சு)

எண்ணுசை மூன்று ளிழைதகிலான் மால்புரியும்
பெண்ணுசை போலிரண்டும் பித்திழையா—விண்ணுட
ருண்மயன்மே லுற்றணங்கை யுன்னியுன்னி மாழ்குவரேற்
பெண்மயநீர் வாரோ பிறர். (எ)

மோகினியாம் புத்தேண் முனநிற் பவர்ப்பாரா
வாகினியாம் போர்விடுபின் மன்னினனுன் —பாகினியா
வின்னமுத முள்ள தெதுநீர் வேண்டியது
முன்னமுறக் கொண்மினென்ரு முன் (அ)

பொன்னிறத்தன் கூறவது புந்தி நனிதிரிந்தே
யன்னிறத்தர் நோக்கியெம்பா லாவதுநீ—யென்னமுன்மன்
றன்மையினு லின்னமுதந் தானை மக்கென் றுப்பாதை
நன்மையுறக் கொண்டகன்ரூர் நன்கு. (கூ)

மின்னவுணர் மோகினியா மாலையொரு சார்கொடுபோய்த்
தன்னினர்கு ழாதோச்சிக் சூழ்மனி—சன்னிலனே
மாண்கிளரு மோர்வீரன் வக்ணவா னின்ன முமே
காண்கிலனு னென்ரூன் களித்து (கஂ)

அன்னு னுரைகேட். டகமகிழ்ந்தி மூவுலகி
லென்னும் றலுக்குறழ்வா ரில்லையெனப்—பன்னுத்தத்
தம்மின் மொழியாச் சமர்புரியா மாய்ந்தனரே
வெம்மின் படையவுணர் வேட்டு. (கக)

தேயவுணர் தங்கொகையிற் சென்றிருவர் மாயவன்றன்
மாயமுனி முன்னுருவ மாற்றியும்.—ராயவருக்
கொண்டமர சோடிருந்தார் கோதையெனப் போந்தகள்வ
ரண்டர்க் களிப்பா னமுது. (கஉ)

நந்தலிலா வானவர்த நாப்பணிரு கள்வருஞ்சீர்
வந்தவெழின் மால்பகிரு மாவமிர்தை—மந்திரத்தாற்
கொண்டில ருண்டார் குறிப்பா லிருசுடரும்
விண்டறியப் பார்த்தார் விரைந்து. (கங)

விட்டுணுவு மக்கள்வர் விண்ணவரோ டெண்பரெனச்
சட்டுவங்கொண் டன்னர் தலைதமித்து—மட்டிப்
பொருந்தின னமுதம் புலவர் களிப்ப
விருந்தி னளித்தான் விழைந்து. (கச)

இன்னமுத முண்டா ரிருவிசும்பி னிற்பரெனச்
சென்னியற்று மாயாத தீயவர்க்கு—மன்னுமைதன்
கேளா மிறையோன் இளரூளைக் கொண்டுவிண்டு
கோளா நிலையளித்தான் கூர்ந்து. (கஎ)

அன்ன ரரனு ரடிபோற்றி யார்சவத்தாற்
சென்காக மைங்காகச் செய்கைபெற்றே—யுன்னு
மறைப்பார் தமைக்காட்டு வான்சுடரை விண்மேன்
மறைப்பார் வெருவ மகிழ்ந்து. (கஅ)

கேடிலவ ராகு கேதுவெனு முன்னமத்
தோடியைந்தோர் பானு வொளிர்திங்க—ணீடுறுசேய்
மின்புதன்பொன் வெள்ளிசனி மேவெழுவ ரோடமர்ந்தே
யொன்பதின்ம ராயினு ருற்று. (கக)

இன்னு ரமுதுண்டோ ரேத்தவரி யாங்கிருந்தான்
மன்னுகு சத்திகளுண் மாலொருவ—னென்னு
முனக்கோல மாய்க்காண் முன்னிறையோன் காண
வனக்கோல மாய்நின்ரு னவ்வி. (கஆ)

கார்வணங்கு காத்தானைக் கண்டுவெரீஇக் காமாரி
யார்வ மெமக்குமுள தண்புறுகிற் — சீர்வுறநீ
கொண்டவரு நன்றெனமால் கூடியுமை பாலுறமைக்
கண்டவெனை வேட்பதென்கொல் காண். (கஇ)

வேதன் செயன்முற்ற வேண்டினமுன் மாதைவெரீஇக்
காதலினு லோநீ கலந்ததுசா—னேதினைக்கி
யார்வயினும் பற்றிகலே யில்லெனினு கந்தமுவு
மார்வமுற்ற தண்மையதே யன்று. (உ0)

என்னினேவி னேனினேயோ வெம்பெருமான் யானறியே
னின்னினேவை யாரறிவார் நீயன்றி—மன்னின்ப
மாடமைத்தோ னல்லாரோ டார்வாத விட்டெனவன்
போடமையப் புல்வதுபொற் போ. (உக)

மாயன் விளம்புதலு மாதேவ னீயுமகம்
காயசத்தி தாருவணத் தாயிழையா—யாயிஞ்ஞ்
கந்தியபோ தஞ்சனினே காந்தழுவ நீயவனே
யந்தியிற்றந் தாயலையோ வுற்று. (உஉ)

ஆதலினின் னின்னலமன் பார்ந்துதுய்ப்பன் செல்கென்னக்
காதலிற்கைப் பற்றவரக் கண்டோடிப்—போதலுமே
செங்கையா ஞரணனேச் சேணிலையன் போற்றிடவே
செங்கையாற் பற்றினுன் சென்று. (உங)

பற்றிப்போய்ப் பாரிற் பகர்நா வலந்தீவி
லெற்றுகடற் சார்பினே ரேய்வடைவைப்—புற்றவோர்
சாலநண்ணி யங்கன் சயம்புமான் மால்கொடின்பஞ்
சாலவெய்தக் கூடினுன் ரூன். (உச)

மூக்கண்ண னக்கண்ணன் முன்னிருவர் கூடுமெல்லை
யுக்கபுனல் கண்டகியென் றோர்ந்தியா—யக்கவினீர்
சாராழி தந் தவச்ச தன்தியென்பேர்க் கோமுறை
யோராகத் தோன்றினபொன் னேய்ந்து. (உரி)

மல் கூங்குப் பஞ்சரம்போல் வாய்ந்துதில காளுயிர்போய்த்
தொல்கூடு நேமியுருத் தோன்றவே—பல்கூடு
கண்டகியாங் தீர்த்தங் கடிதீர்த்து வந்திமா
மண்டலத்தர் கொள்ள மகிழ்ந்து. (உசு)

அக்குடம்பை யைநிலத்தா சங்கெடுத்துட் பொன்வாங்கி
மெய்க்குறியை நோக்கியரி மெய்ம்மூர்த்தங்—தொக்கதென
நாளார்ச் சனேபுரிவார் நண்குதில நங்தன்பேர்
சாளக் கிராமமென்பர் தாம் (உஎ)

தீர்துவனக் கொன்றையர்சேர் சால முறுகலா
மேதுவினு லங்நாம மேய்ந்தனலே—தோதரியாய்க்
கந்துதித்தான் காம்புதித்தான் காமுறவக் கம்முயக்கில்
வந்துதித்தான் வல்லையையன் வாய்த்து. (உஅ)

கார்முருவஞ் செஞ்சடையுங் காமருசெண் டார்சுமு
மேருருவ முக்கிரமு மேய்ந்தொருதிசெய்—சேருதலு
மத்தனந்தச் செல்வங் களிசை புத்திசெணெண்
முத்தமகற் பேர்புனைந்தா னேர்ந்து. (உக)

உன்னு முருத்திரரோ டெரப்பவைத்து நல்லவரைத்
தன்னு புவனநல்கிச் சூழ்தற்கு—மன்னிறைமை
தங்கிமையோ சொண்மா தவரெவரும் போற்றுயர்வு
மங்கிவண னீந்தா னவற்கு. (கூ0)

அன்னவர்க்கு மற்றவர்க்கு மன்பின் விடைநல்கி
முன்னவனங் கேக முராரியுந்தன்—ரெண்ணகரம்
புக்கனன்பின் னேயன் புவனமுற்றுந் தன்னியலிற்
ரெக்கவுல கேத்தநின்ரான் சூழ்ந்து. (கூக)

மண்ணவரும் விண்ணவரு நற்றவரு மற்றவரு
வெண்ணவரும் பூசனைசெய் சேத்தற்பற்ற—மண்ணலிவன்
றெவ்வின் றிறலொழிப்பான் சீர்த்தியிரு னன்பினினை
யெவ்வமின்றிக் காப்பா னிவண். (கூஉ)

வானவர்கோன் மங்கை மனவிசைவோர்ந் தையனையே
ஞானகத்தி லேத்தவுன்னிக் தந்தியூர்ந்—தானதிறற்
பூதர் புடைசூழப் பூசனையும் புட்கலையுங
காதலுற வந்தான் களித்து. (கூங)

மன்னவனு மையுண் மலர்த்தாள் பணிந்தேத்த
வென்னவிவண் வேண்டு மியற்புகென—வின்னலங்கொள்
சூர்செய் கொடுமைமுற்றுஞ் சொல்லியயான் கைலைசெல்வே
னீர்வளையைக் காக்கவெண்ரு னீண்டு. (கூச)

மாதலமோர் மூன்றளிக்கு மன்னவனே நின்னருமைக்
காதலியைத் தீதின்றிக் காத்திவ—னீதனியென்
றெண்ண லிவண்வைத் திருங்கயிலைக் கேகுதியென்
றண்ண லருள்புரிந்தா னங்கு. (கூடு)

வெற்றிபெறு காளனெனு மீளிசேனை நோக்கியையன்
கற்றவருள் கத்தன் கயிலைசென்று—பற்றமர்
கோமான் வருமளவுங் கோதைதனைத் தீதின்றி
காவெண்ரு னின்ரு. (கூசு)

மகாசாத்தாப்படல முற்றிற்று.

ஆடூ திருவெண்பா அடஅ.

இந்திரன் கயிலை செல்படலம்.

அத்தினேதா ணண்டர்கோ னேரா ணியைநோக்கி
யெய்த்திடனீ யைய னினிதரிப்பன்—சித்தம்
வருந்தலெனத் தேற்றியவண் வைத்தமர ரோடுங்
கிருந்து கயிலைசென்ரு ன்தோர்ந்து. (க)

அங்க ணடைந்துதங்கி யந்தாள் பராய்நிற்ப
விங்களீ வந்ததி யாதென்ன—வுங்கதனைச்
சொற்றனனஃ தோர்ந்தெங்கோன் ரெறன்மையி ஞடியே
யிற்றிலகொ லின்னலென்ரு ளீண்டு. (உ)

யோகநிலை நால்வர்க் குணர்த்தியுற்ரு ன்கோனைவரு
மேக வமையமிதன் றென்றுரைக்கா—ஞகமநா
றேர்ந்தகந்தி யஃது செவியுற்று மாகபதி
சோர்ந்து விழுந்தான் றுயர்ந்து. (ங)

கலந்தான் கடலிற் கவிழக் கலங்கி
புலந்தா னெமன்ரே மெம்பர்—புலர்ந்தார்தீர்
கந்தியெங்கோன் பொன்னர் களினமலர்த் தாள்போற்றி
யிந்திரன் சொல்வா னெடுத்து. (ச)

தியவஞ் சூரபன்மன் செய்தவமோர்ந் தீசனவற்
காயுவட ஞற்ற லவிர்கிருவ—மீயகின்ரு ள்
றுய்யநெறி நீங்கியன்ரு ன் ரெறண்டுசெய்தெய்த் தோமிதுவு
மையன் செயலென்ரு னுங்கு. (ஞ)

சூனர் தொழில்புரிந்து சூராற் றுயர்ந்தழறன்
பான தணர்த்தியடைந் தாமெனிலு—மானதுபோ
தாண்டகற்றல் வேண்டுஞ்சூ ராவியட ஞற்றல்கீர்
மாண்டளித்தல் வேண்டுமென்ரு ன் மன். (ட)

அதுபுரியிற் சூர்மு னருந்தவஞ்செய் காலை
யுதவுவரம் பொய்த்தனனென் ரேறர்ந்து—நுதல்வரல்ல
தெம்மல்ல நீர்த்திலனே லோருளுக் கோர்குறைவு
மம்ம வருமே யடுத்து (எ)

ஆகையினு லின்னவகை யாய்த்துவர வோர்ந்துபரன்
யோகியனுல் வர்க்குணர்த்தி யற்றனன்கொ—லேகனிவ
ணன்றியிடர் தீர்ப்பரெவ ரன்னவரோ டேற்றரியும்
வென்றிதரு மாழியற்ரு ன் வேர்த்து. (அ)

தூயோன் செயலி தெனிற் றொல்பு யிற்போக்கிடினத்
தீயோர் கிறபுரித நிண்ணமது — நீயோர்ந்தி
புங்கவர்தம் மோடியான் பாகிவெனீ சற்காண்பா
னுங்கமய மோர்வனென்ரு னுற்று. (க)

அந்தத்தி சேவ னதுகேளா வாய்க்கபொரு
மின்ன லிகந்தே யிவணீ வீர்—கன்னுமென
வாங்கா ருள்செய்ய வண்டரொடி மன்னவனேர்
பாங்கார்த் திருந்தான் பரிந்து. (கா)

இந்திரன் கயிலைசெல்படலம் முற்றிற்று.

அடி திருவாய்மொழி ஒருக

அசமுகிப் படலம்.

ஆழிவனத் தாரரிமுன் ணண்டரெலாம் போற்றிடவோ
ரூழிவனத் தோர்கலனு வோங்குபுகழ்க்—காழிவனத்
தெண்ணமுற்றிக் கேள்வருவா னீர்வேபன் னுணேற்பா
ணண்ணிலெனுக் துண்மெலிந்தா னேந்து. (க)

மன்னன் பிரிவுன்னி மாகிரங்கி கோற்குமெல்லே
வுன்னரும்வெம பாவமுரு வுற்றதொரசு—மன்னிறத்தள்
சொற்கிளாயாள் சூழலின்சட் சூர்க்கிளாயா ணின்னலர் செய்
மற்கிளாயாள் வக்காண் மகிழ்ந்து. (உ)

காய்கின்ற காமக் கனறணிப்பான் காளையர்வெற்
பேய்கின்ற தோளணைவா ளேர்முகிலின்—வாய்குரலாள்
பொற்பில்லாள் பூணும் புகழில்லா ஞாணில்லாள்
கற்பில்லா ளற்பில்லாள் காண். (ங)

உலக மனைத்து மொருநா ழிகையி
லுலவிவரு மொய்ப்புரா ணன்னு—ளுலமுள்ளா
ணன்மையுளா மமையுளா ணூற்றமுளாள் சீற்றமுளாள்
வன்மையுளா மயவுண மாது. (ச)

சீயமுகன் ரூரகனேர் திண்டிறலாண் மால்வரையொப்
பாயமெய்யாள் பொய்யுடையா ளாடகன்முன்—மேயவொரு
சிங்கமன்னுள் கூற்றடக்குந் திண்மையுளாள் பெண்மையுளாண்
மங்கு லெனவுலவு வாள். (ஞ)

கூடு மவுணர் குலத்திறுக்குத் தீயினேயே
நாடு மசமுகியா நாமத்தா—ணீடுகான்
பொங்கெழி லேக்கியிகப் பொற்புளதவ் வான்பொழிலே
யிங்குளதன் றென்ற ளினிது. (சு)

மின்மலர்ப்பூங் காவின் வனப்பை யசமுகிதான்
றன்முகிக்குக் காட்டிக் சொலிக்காண்ப—லென்றே
மிசையெட்டும் வான்பொழிலின் மேவுவார் தம்மைத்
திசையெட்டுந் தேடலுற்ற டோர்ந்து. (எ)

அதுகண்டே யைய னவிர்படைமா வீரன்
முதமைம் முகத்தாடான் முன்னி—யெதுகண்
டிவண்வருவ தோர்ந்ததன்மே லேற்பசெய்வே னென்ஞ
வவண்மறைந்து நின்ற னருத. (அ)

அத்தருமை மெங்கு மலர்ந்ததரு வித்தவஞ்செய்
வித்தருமை வாய்ச்சிதான் மேவுமிட—மைத்தருமஞ்
சேண்சுரலாள் கண்டா ளிவளிந் திராணியஞ்சிச்
சேண்கரந்து வந்தனளித் தேத்த. (க)

நிங்களின்பே ராளையெங்குந் தேடியுங்காண் கில்லமெனச்
சிங்கமெனச் சீறித் திரும்பவஞ்சு—ரிங்கிருப்ப
தோராம லொற்றரையங் குய்த்தா னவரின் னுந்
தேரா ரிருக்குந் திசை. (கo)

மின்னே யிடையிவளே வேந்தன் மகிழ்பூப்ப
வின்னே கொடுபோ யியம்புமவன்—முன்னே
விடுவ னெனக்குறித்தாண் மேவவுணர் செய்யுங்
கொடுவினைக்கோர் வித்தன்ஞள் கூர்ந்து. (கக)

பாரின் மொழியாளைப் பண்ணைவர்கோன் ருன்றனிவைத்
தேதினன்காப் பாரெவரு மீங்கிலேப்போ—தாகுமுணங்
கொண்டே குவனென்ஞக் கொண்டலிழிந் தேவரல்போற்
றண்டேம் பொழில்வந்தா டான். (கஉ)

அத்தன் முகியோ டசமுகிவெற் பென்னவர
மெய்த்தவஞ்செய் மின்காஞ வெஞ்ஞளெஞ்—தெய்த்திவடான்
வஞ்சிபோல் வாளெவளோ வாய்மை யறியனெஞ
வஞ்சி யெழுந்தா ளணங்கு. (கங)

எழுவா டனேகில் லெனச்சொலிநே ரெய்தி
வழுவிலயி ராணிநின் வாய்மண்—செழுநலனே
யாரவருந்தவமே யண்டமெலா மாள்கின்ற
சூரபன்மன் செய்கின்ருன் சூழ்ந்து. (கச)

அண்டமெட்டோ டாயிரஞ்சூ ரான்வனவோ ரண்டத்து
ணண்டமட்டு முன்கேள்வ ஞன்வனிறை—யண்டவத்திற்
பெற்ற வரமும் பிறவு மறிந்திலையோ
நற்றளிர்போல் வாய்நீ நயந்து. (கஞ)

நண்டனைய வின்சொல்லாய் காமருசூர் மேல்விழைவு
கொண்டனையி னிற்கோர் குறைவுளதோ பண்டவமு
மெய்வருந்தச் செய்வதென்கொன் மேவுபொருள் யாவுநின்
கைவருந்தப் பாதிதுநீ காண். (கூ)

மின்னவா மெல்லிடையாய் மேவினல முண்டிலையே
லென்னவா மன்னலமெய் வெப்பொருளு—நின்னதன்கேண்
மன்னேவல் செய்சூர் மகிழ்மடவா ரெல்லாரு
நின்னேவல் செய்வார் நிதம். (கஎ)

பஞ்சூர் பதுமப் பதப்பதும கோமளையை
யஞ்சூர் வெறுத்திவ னையமிலை—மஞ்சூர
வன்பி னினைமகிழ்வ ரூரணங்கே நீவிரும்பி
யென்பின் வருதியென்று ளீண்டு. (கஅ)

அசமுகிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அநிச

இந்திராணிமறுதலைப் படலம்.

மையா னனத்தாள்சொல் வன்னியின்வேல் போனுழையக்
கையாற் செவிபொத்திக் காரிகைகார் -- மெய்யாளே
யேடிநீ சொற்றவுள்வா ரெய்துநா ளென்னினிற்காங்
கேடினைத்தென் பாரார் கிளர்ந்து. (க)

சூருதியுணர் காபென்றன் றேகைநீ யிய
கருதிவெய்யோ ரென்னக் கரைத்தாய்—தருமமுமே
நோக்கிலதோன் போதுகற்பு நோக்கிலமே லாம்பிறப்பு
நோக்கிலதன் ருக நுனித்து (உ)

மின்னுவளன் வன்பாயுண் மேவார்க் கிதுதோன்று
மன்னுவை நீதுணியன் மாண்பிலவேம்—தென்னிறைக்கே
யல்லா தெவரிடத்து மாசைவையேன் கற்பினேன்
சொல்லாது சொன்னுய் துணிந்து. (ஙு)

கொடுமைசெய்து வாழ்வார் கொடுகரசில் வீழ்வார்
கெடுநிலையர் தீமை கெடமேம்—படுவரா
லின்பமாடு துன்பமிலை யார்க்கும் பொதுவன்றே
வென்பகர்ந்தாய் நீதியிலா யீங்கு (சு)

நீநெறிய னாதலினற் சித்தியா தீ குரைத்தாய்
வானெறிய தன்று மறத்தியலீம்—தீனெமனை
யெய்தற்பா லார்யா ரெவர்வரினும் காப்ப நம்பர்
வெய்தி னகறியென்றுள் வேர்த்தது. (டு)

சுந்தரிசொற் கேளாத் திருவைமுகி பற்கறியாச்
செந்தழனீள் கண்ணின்று சித்தமே—நந்தவிதழ்
தின்றிருமாக் கைபடையாச் செல்லுரு ஞர்ப்புற்ற
நன்றுநன்றென் றுள்கனன்று நக்கு. (சு)

உன்னுகறி சொல்லுறுதி யூற்றஞ்சைப் தில்லவட்
கென்னசொலி னும்பேதைக் கேறுமோ—ன்னதுபோல்
வெந்தயாங் கொண்டு வெறிமுகத்தாள் கற்புடைய
சுந்தரியை நோகறிச் சொலும். (எ)

நில்லசொற்றேன் மாறுரைத்தாய் நங்கையட்டி நுங்குவேன்
வெல்லண்ணற் காகவிட்டேன் மேவியென்பின்—செல்லலையே
லீர்த்தே குவனின்னே யீதண்மை யாகுமென்றுள்
கார்த்தேக வல்லரகறி காய்ந்து (அ)

மூவர் தடைபுரிந்து முன்னின்று போர்செயினு
மேவர்வரி னும்விடேன் யானென்ன ஞத்—தேவிகரங்
கையினற் பற்றிக் கடிதீர் கதிப் பாயினு
ளாயகோ வென்று ளணங்கு. (கூ)

நீயவன்ன டுண்டிதலுஞ் சித்தா குலமெய்தி
நேய வுணர்வுபோய் வீந்தவள்போ—லாயவச
மும்பிருவேற் கண்ணீ முறையுகவே தேம்பினுள்
பொற்றிருவே யன்னளை புலர்ந்து. (கஂ)

பூசைவா யுற்ற பொருவிலெழிற் கிள்ளாயுந்தென்
னுசையான் பாசமுற்ற வாவியும்போன்—மாசைய
மென்முலையாள் கொண்டேகு மெல்லி யரற்றினுண்
மின்மகவான் றேவி மெலிந்து. (கக)

இந்திராணி மறுதலைப் படலம் முற்றிற்று
ஆ திருவெண்பா அசுரி.

மகாகாளர் வருபடலம்.

மாலரன்சே யேயோலம் வானவர்கோ வேயோல
மாலவண்ணு வோலமே ரையனே—யோலநந்தாத்
திரனே யோலமெங்க டெய்வமே யோலமெழுப்
வீரனே யோலமென்ரண் மின். (க)

அன்னதுகேட் டைய னடுபடைமா வீரனும்பர்
மன்னனையெல் லாம்வியக்கு மாண்பினன்கை—தன்னிலொளிர்
வானனென்போ டாரணிவான் வான்பெயரோன் வீரமா
காளனென்போன் வந்தான் கடிது. (உ)

மஞ்சனையான் வந்தரற்று வான்சியை நோக்கிங்கை
யஞ்சனீ வாழி யசமுகியம்—வஞ்சகியைச்
சார்ந்துநினைத் தீண்டு தடக்கையை வாளிரு
லீர்ந்துவிடு விப்பனென்ரு னீங்கு. (ஊ)

வீரனுரை கேட்டளவின் மெல்லியலாள் செல்லியல்பா
ராருயிரே பெற்ரு ளசமுகியத்—தீரனைக்கண்
டேவருமென் முன்னில்லா ரீண்டெற் கினந்திகழ்ந்தான்
றேவருளோர் வீரனென்ரு டேர்ந்து. (எ)

செந்தழற்கண் சிந்தவிதழ் தின்று கறகறெனத்
தந்தங் கறித்தார்த்துச் சாற்றிவனைத்—தொந்தியின்கட்
பெய்துவலி தீர்ப்பனெனுப் பேழ்வா யரக்கிநிற்ப
வெய்தினன்வாள் வீர னெதிர். (ஏ)

கற்பார் சியையைக் காவிற் கொடுபடர்வாய்
பொற்பா ரிவனைவிட்டுப் போதியுற்ற—வற்பார்
பிழைபொறுப்ப னீயும் பிழைத்தியென்ரண் வீர
னுழைபொருகண் ணுளோநோக் குற்று. (ஐ)

உருத்திரந்தக் கூற்றுரைத்தா யுன்னையிவட் போற்றென்
றருத்தியிலார் சொன்ரு ரவரைத்—தெரித்தியென
வாருலக மூன்றளிக்கு மையன் பணியிதென்பேர்
வீரமா காளனென்ரண் வேள். (ஒ)

என்ன விவன்மகவா னேவலா னென்றுளத்தி
லுன்னியரி யெற்றெழுவா னூறுசெய்யான்—மன்னிவனைச்
சிந்திநான் றீண்பனெனுச் செங்கையிலார் சூலத்தை
யுந்தினுள் வீர னுரம். (ஓ)

வருமுனதை வீரன் மாய்த்துங்கு வாளா
லிருதுணியாச் சூலத்தை யீர—வொருமைத்தன்
மேகத்தின் மின்போல் விடுசூல மேவுவன்கார்த்
தேகத்தின்பாற் பொழிந்த தீ. (கூ)

ஆலந்தோய்த் தூழித்தீ யார்ந்ததுநோ் மைம்முகத்தாள்
சூலந் துணிபடலுந் தன்முகைக்—கோலமுறு
சுந்தரியைச் சேர்த்தவடன் சூலங் கொவீர
ஐந்தாத்தி லுய்த்தா ளுருத்து. (கo)

ஏயவம் முத்தலேவே லேண்வீர மாகாள
னுகமிசை மேவுமின்கூ ரார்வசியாற்—பாகமுறக்
கண்டா னதனையவள் கண்டா ளிடையவளுங்
கொண்டா ளெழுந்தாள் குலைத்து. (கக)

சென்றுள் கிரிபெயர்த்துச் சேயமன்னன் மேலோச்ச
நின்றுன் றடிதலும்வா ணேரொடிந்த—தொன்றுக்
கருங்கடல்போற் கார்நிறத்தாள் காணுக் கறங்கு
பெருங்கடல்போ லார்த்தாள் பெரிது. (கஉ)

வீரமா காளகேள் வேதா முதற்றேவர்
தேரவந்தே யாகிசொலச் சீருலகான்—சூரனெம்முன்
றேளாரக் கொண்டுய்ப்பேன் றேகையைப்பே தாயுணாய்
வாளா வீலக்கினையே வந்து. (கங)

திடித்த றகைமையன்று தாரகன்மாத் தானை
யடித்துப் படிக்குமஃ தன்றி—யெடித்தியா
னின்றனையுண் பேன்றுய்க்கி னீள்பதிதா னீங்கிடா
தென்றுவிட்டேன் போதியென்ற னிங்கு. (கச)

கண்டகிசொற் கேட்டளவிற் காளவசி யாற்சூலந்
தண்டு படவெறிந்தேன் றொட்டகினைப்—பெண்டெனவே
வீக்கலிகின் றேனிவளோ விட்கிஃ போதியாற்
போக்கலகை யென்ருன் புரிந்து. (கரி)

என்றதுகேட் டீங்கிவன்வா ளின்றி யிருக்கின்ரு
னென்றியம ராற்ற லொழுங்கன்பே ற—யன்றியுமே
வெல்ல லரிதிவனே மின்சினையைக் கொண்டுவல்லை
செல்லறிட மென்றெணினு டோர்ந்து. (கசு)

தின்முகைதன் கையுற்ற சுந்தரியைத் தான்பற்றிப்
பொன்மலையின் கோடுகொடு போம்வளிபோல்—வன்மையொடு
தண்டமதி தோற்பத் தலங்குன் றிணையெயிற்றுக்
கண்டகிகொண் டேகினனங் கண். (கள)

போ தலுமே பார்த்தையன் போகலின் னில்லெண்ணுத்
தீதிலான் செங்காத்தாற் றீயவட—னேதியா
மையைப் பிடித்துடைவாள் வாங்கிமின்னேத் தொட்டதெடுத்
கையைத் துணித்தான் கடிது. (கஅ)

இருண்பிலத்தற் ருரையெடுத் தேவெளிவிட் டாங்கு
வெருள்சதியை வீடுசெய்து மேட—மருண்முகியைத்
தாளினுதை தந்துதள்ளிச் சார்துன் முகிகாமும்
வாளி னரிந்தான் வரன். (கக)

மகாகாளர் வருபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அசை.

அசமுகி சோகப்படலம்.

பொன்னங் கழல்வீரன் புல்லவுண மாதர்கை
சின்னம் படவேசே றித்தளவி—றன்னெய்த்தோ
ராறுபோற் செல்ல வரற்றி விழுந்தனளே
யேறுநீர் போல விரைந்து. (க)

கெழுவா டுமியக் கிடந்த வரம்பில்
வழுவா யெர்வாள்பேழ் வாய்வீட்—டழுவா
ளெழுவாணின் றையகோ வென்பாண் மலைபோல்
வீழுவாள் புரள்வாண் மெலிந்து. (உ)

இந்திரன்றன் தேவிதனே யின்னே பிடித்துவயிற்
செந்தழலுக் கீவெனைச் சென்றிடும்பின்—னெந்து
திகைக்குநன் று நன்றுநந்தஞ் செய்கையீ தென்ஞ
நகைக்குங் கறிக்கு நகை. (ங)

அற்ற காத்தை யருதகரத் தாலெடுக்கு
மொற்றும் விழிநீ ருகுக்குங்கம்—மெற்றுமினிச்
சாவதுவே திண்ணமெனுஞ் சாற்றுமெங்க ணண்ணார்முன்
போவதெவ்வா றென்னும் புலர்ந்து. (ச)

பங்கமுற்று மங்கமென்றன் பங்கயே றக்கைதனைப்
புங்கவர்கள் போவான் புணர்த்தினரா—லங்கவரைச்
கொன்றுவக் மெல்லாங் குலைப்பனென்ரூள் சீதியான்
பொன்றுவனேன் முன்னம் புகைந்து. (ஞ)

பாரு ளுயிரைப் படைத்திடவோ மூன்றீரு
ளாரு மழலே யலித்திடவோ—மேருவினைப்
பற்றெனவே யேந்திடவோ பல்லுயிக்கோ ளக்கழங்கா
வுந்திடவோ வென்னு முருத்து. (க)

ஆருமஞ்ச லிவ்வா றசமுங்சொல் வீரமொழி
சாருவா டென்முகியாந் தையல்கேட்—டோருருத்
தருவர் குலத்துதித்துந் தக்கோ ரெனப்போ
யிருளேமுன் சொல்வா ளெடுத்து. (ஙி)

உலகமென் செய்யுமா வும்பரென் செய்வ
ரிலகொருவ ஞற்கை யிழக்கி—னலகிலா
வண்ட மனைத்து மழிக்கினும்யார் கேட்கவல்லா
ரெண்டருவர் மானே யியம்பு. (அ)

அன்னவை யாவுமுடை யண்ண னினைமுனிவன்
முன்னலீ யொன்றுஞ்சூர் முன்னுறப்போ—யின்னவெலா
மாதாவிற் சொல்லினவ னண்டர் தமைமுடிப்பன்
போதறுணி பென்றுள் புரிந்து. (கூ)

திக்கன்செய் வேள்வியின்கட் சாரமரர் தானவருண்
மிக்கவர்மெய் யங்கபங்க மேவினரா—னக்கனெழிற்
காணேயகத் தார்க்கன்றிக் காயமதிற் காயவடி
வேனேயர்க்கு நீங்குமோ வீங்கு. (கூ)

ஆதலினு னங்கைநீ யங்கைநீங் கிற்றென்ன
வோதருமாச் சோகமுத லுன்னலெவெம்—மாதையர
மோகமுட னின்ப முறைமுறையெல் லாவுயிர்க்கு
மாகுமெனத் தேற்றினு ளாங்கு. (கக)

நின்முகிசொற் கேளாத் தருமுகிநன் றென்றெழுந்து
மன்சபையைக் காணூஉ மானவெந்தீ—வன்பினெழ
வெங்கணெளித் தாணு மினிப்பிழைப்புண் டாங்கொணமக்
கெங்கள்சூ ராளு மிடத்து. (கஉ)

கரந்திடுநின் கேன்வனெடிக் கான்வாழ் நினையும்
புரந்தனில்வாழ் தேவரையும் போயீர்த்—தரந்சனிற்கொண்
டென்னகரந் தன்னி லிருஞ்சிறையில் வைப்பறிண்ண
மன்னன் செயலால் வலிந்து. (கங)

நியங்கு முமையான் சிறைபடுத்தே னென்னிற்
றயங்குலகெ லாம்வென்று தாவா—வயங்கொளுஞ்சூர்
நாடியநற் றங்கையல்ல ளுன்றனமார் புற்றிடினும்
பேடியென்ற ணென்றகன்றுள் போந்து. (கச)

அசமுகிசோகப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அகூஅ.

இந்திரன்மீட்சிப் படலம்.

ஆங்ககல நின்ற வடல்வீர மாகான
னேங்குமயி ராணியைப்பார்த் தேரண்ணு—யிங்குறைக
வான்புரக்கு மன்னன் வருமளவுந் தீங்கின்றி
நான்புரப்ப னென்றுரைத்தா னன்கு. (க)

போனபின்னர் மாதப் புறவிலொரு பால்வைகிக்
கோணுறுதி பெற்றுவரக் கோதிறவுக்—கானிழைத்தா
னன்னு ளுறுதுயர மங்கயிலக் கேகிமன்பாற்
சொன்னு னிசைவல்லோன் சூழ்ந்து. (உ)

இன்னன் மொழிகேட் டினைந்துபின்ன ருட்டெளிந்து
மன்னமர ரோடிசன் மாண்புகழ்தான்—பன்னிநந்தி
தேவன் பதமலரைச் சென்னி தனிற்சூடி
மேவன்பிற் சொல்வான் விழைந்து (ங)

உய்வினையே யுன்னி யுயர்கயிலக் குற்ற னன்முன்
செய்வினையே நாடியருள் செய்கின்ம—னெவினையும்
போயின் புறநோற்பான் போகவிடை நல்கென்ற
னேயின் முழல்கோ னுனித்து. (ச)

நின்றபோ மென்னவரு ணந்தியெங்கொன் கூறமனங
கன்றமர ரோடுங் கழுமலம்போய்—மன்றவினை
மெய்யன்பாற் புல்லியின்சொன் மிக்குரைத்து வீரவினி
யையன்பாற் போதியென்ற னுங்கு. (ஞ)

அன்னமன்னு ணேற்குமிடத் தண்மியவள் சோர்வகற்றித்
தன்னு மசமுகிசொல் சூள்வினவி—யென்னசெய்வ
தென்றிற் குரியளுட னேகியண்டர் சூழ்ந்திடப்பொற்
குன்றிற் கரந்திருந்தான் கோ. (ஃ)

இந்திரன்மீட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூஅ

சூரனரசிருக்கைப் படலம்.

இவ்வகையிண் ணேந்த லிருந்தனன்பின் மைம்முகத்தா
னெவ்வமொடு மன்னகர மெய்திஞ—ளவ்வமய
மாவீற் றிருக்கு மகேந்திரத்திற் சூரபன்
மாவீற் றிருந்தான் மகிழ்ந்து. (க)

ஆயிரமாங் கோடியண்டத் தாடகமாப் பித்திகையு
யெகொடு விண்ணிழிந்த தொல்புவியிற்—பாயொளியிற்
சேயிதழம் போருகத்தோர் செய்தெனவம் பொற்பொதுவோ
ராயிரமா யோசனையே யாம். (உ)

இத்தரையார்க் துள்ளதண்டத் தின்னிடையே யெய்ந்துநிற்கு
மத்தவரை யாவுமெடுத் தம்புயத்தோர்—வைத்தன்ன
வத்தாணி யம்பொற்றூ ணாயிரமாங் கோடியுள
வத்தாணி யொன்றவிரு மாங்கு. (ஊ)

கண்டோர் மனங்கண் கவரோ வியமிலங்க
விண்டோய்செய் வானின் விதானமேற்—கொண்டோங்கு
வெண்ணிலா நித்த நிறைபணியி னிற்பபோற்
கண்ணடிக ளாங்கவிருங் காண். (எ)

பல்லண்டத் துள்ள பகலெவெந்தீ யில்லுருக்கி
யொல்லவொன்றுக் கித்தவிசா வோங்கிடச்செய்—தெல்லுடுக்கள்
கொண்டு சுயிற்றிக் குழுமதியைக் கோளரியாக்
கண்டனபீ டங்கிகழுங் காண். (ஏ)

அன்ன வரியணமே லாயிரமாங் கோடியண்டத்
துன்னுவட வைவிடஞ்சேர்ந் தோருருக்கொண்—டென்னவங்கைக்
கூற்றிருந்தா லன்னபடை கொண்டவுணர் போற்றெடுப்ப
வீற்றிருந்தான் வெந்தகுவர் வேந்து. (ஐ)

ஓங்குபுக தோரீ ருருக்கொண்டு சூரபன்மன்
பாங்குவந்தாங் கொண்கவிகை பாலவுணர்—தாங்கவிறற்
சூரகன்றிண் சேயமுகன் சார்பிலுற மைந்தரொடு
கூரமைச்ச ராங்கமர்ந்தார் கூர்ந்து. (ஒ)

ஆயிரமா மண்டத் தமர்மருத்து நீர்க்கிறையுங்
நாயபனி நீர்தூய்த் தொழுதெழல்போன்—மேயவெஞ்சூர்
பாங்கிரட்ட வெண்கவரி பன்னவுண ரண்டத்தோ
ராங்கரிய நல்கிநிற்பா ரங்கு. (ஓ)

காண்றம் பலம்பொற் களாசியொளிர் வான்பொருள்க
டேன்றயங்கு தாரவுணர் செல்கைகொன்—வான்றயங்கு
மென்கா னறியமணம் வீசவமிழ் திந்தளாய்
மின்கான் முகிறுளிக்கும் விண். (ஔ)

வானவர்க டம்மகளிர் வானரக்கர் தம்மகளிர்
தானவர்க டம்மகளிர் சாரணர்மூ—ணேனைக்
கயனயனக் காரிகையார் காமுறவே வெவ்வே
றியனடனஞ் செய்வா ரினிது. (ஃ0)

அக்கமைத்துக் காலே டுறைவா ணமையத்தான்
பக்கயனேர் பாங்கொதுங்கிப் பார்க்கவுவன் — றுங்கமைத்தர்
நன்றுகண்ண னீர்க்கடத்தி னுடிப் பதர்தோறுஞ்
சென்றுமுறை சொல்வர் திரிந்து. (கக)

மீன்னும் வரமுனிவர் வாழ்கெனவே யாசிசொலித
தண்ணங் கரம்மிரித்துத் தோத்திரிக்க — தின்னிலெண
நீள்கடைகா வல்லோர் தெருக்கிற் புடைப்பவும்பர்
மீன்குவர்தம் முள்ள மெலிந்து. (கஉ)

திருவணையார் தண்மனையிற் றீபிகைமாத் தட்ட
மிருகரத்தாற் சுற்ற விசைக்கந் — தருவர்ணம்
மங்கலமாப் பாட்டிசைப்ப மாகதர்பல் லோர்புடைநின்
றங்கவன்சீர் சொல்ல ரமர்ந்து. (கங)

கார்த்தகுவ ரொண்டிசைமாக் காவலர்தன் னேன்கழற்காற்
றார்த்து மலர்தூதிப்பத் தூமுனிவர் — சீர்த்தவனுள்
ளக்கதமுற் தாமலடித் தாசிசொலி யாய்துணரு
மக்கதமுஞ் சிந்தவா ராங்கு. (கச)

ஆடுநர்க்குந் தன்சே ரறைகுநர்க்கு மின்னிசைகள்
பாடுநர்க்குத் தக்க பரிசளிப்பன் — பீடுறுமாத்
தேவருமற் றேவருமன் சீற்றமுறி னச்சமுறீ இ
யோவறவே நிற்ப ருவந்து. (கடு)

சூரனரசிருக்கைப்படல முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா கூகசு.

அசமுகிநகர்காண் படலம்.

இன்னபரி செய்திடச்சூ ரேந்த லிருக்குமெல்லைத்
தொன்னகரின் மைம்முகத்தா னென்முகிமின் — றண்ணெடுற்றூள்
சீர்தருமு கேந்திரமார் செல்வ முகத்தெளவை
யோர்துணையோ டேற்றதுபோ லுற்று. (க)

கைதுமிக்கப் பெற்றவுளக் கண்டினைய தீமைதனைச்
செய்தவரா ரோதேர்க் திலமென்ன — வெய்துயிர்த்துக்
கொந்தா ரவுணர் குழுக்குழுவாய் நின்றுநின்று
சிந்தா குலமெய் தினர். (உ)

அன்னதகண் டங்கதான் காடுநரு மாடுகரி
முன்னெதிர்க்க விட்டமர மூட்டுநரு—மின்னபல
வாட்ட மயர்குநரு மன்னவைவிட் டாங்கெழுந்து
கூட்டமுறக் கூடுவார் கூர்ந்து. (ந)

பாடகயாழ் பாடுநரு மாதரிசை கேட்குநரும்
பாடகமின் கிண்கிணிக்காற் பாவையர்செய்—நாடகத்
கண்களிக்கக் காண்குநருங் கையறுசெய் கையுணர்ந்து
விண்களிக்க கொந்தெழுவார் வேர்த்து. (ச)

சொற்க்லநூல் கற்பாருந் தூங்கலரி தேருகைக்கு
நற்கலைநூல் கற்பாரு நாந்தகமா—வீறகலைநூல்
கற்பாருந் தத்தங் கழகமிகந் தன்னவட்கண்
டற்பா ருறக்கவல்வா ராங்கு. (ஙி)

நீன்மங் கலவேள்வி நன்மையுறச் செய்குநரு
கன்மங் கடிந்து கடிதெழுந்து—தன்முகியோ
டங்கை துமிந்த வசமுகியின் கோலங்கண்
டங்கை குலைப்பா ரடித்து. (சு)

அத்தகையர் பல்லோரு மன்னவனைக் கண்டழுங்கி
யெத்தகைய ரோவீ திழைத்தனர்கொ—லித்தகைய
செய்தா ரினியென்ன செய்யா ரெனப்புழுங்கி
யெய்தா வினைப்பா ரிவை. (எ)

மின்னவர்மன் றங்கை மறிமுகத்தி னுளநகை
யின்னபரி செய்திடுமேல் யாமெல்லா—மென்னபங்க
மெய்துவமோ வென்றபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கியினி
யுய்திறமே தென்பா ருயிர்க்கு. (அ)

அந்தகனே வென்ற வரன்செயலோ மேதியங்க
மந்தமுற வாற்றியவை யைசெயலோ—வந்தரச
சீயத்தைக் காய்ந்த திறல்வீரன் றன்செயலோ
வாயத்தேர் கில்லமென்பா ராங்கு. (கூ)

மையண லெழின்மேனி மாயனரன் சேரவந்த
வையன்றன் செய்கைகொ லாமென்பார்—வெய்யதிறல்
வெள்ளமணித் தந்தநந்தம் வேழமுகற் காய்ந்தவைங்கைப்
பிள்ளைசெய லோவென்பார் பேர்ந்து (கஂ)

போற்றுபரற் போற்றுது போற்றுபரந் தாமெனவே
சாற்றுதலே வர்க்கேற்ற தண்டனனி—யாற்றுவிறற்
சங்குகன்னன் குண்டோ தரன்பாலு கம்பனுந
தங்கவர்தஞ் செய்கையென்பார் சூழ்ந்து. (கக)

மோலுமிது செய்யான் மலரோ னிதுகினையான்
சாலநமக் கஞ்சுஞ் சதமகளே—வேலலிது
செய்வானன் றண்டார்தாஞ் செய்குவரோ வென்பருரு
மைவா யவுணர் மருண்டு. (கஉ)

மன்னிருவர் தாஞ்சூள் வழங்கியொள்வாட் போர்புரியாப்
பன்னுகர மிற்றனரோ பார்மினென்பா—ரின்னவரை
நாடிவின வின்முனிவர் நாமே நிலவரைப்பி
லோடி யறிதுமென்ப ருற்று. (கங)

இன்ன பலவா றிருநகரத் தார்சோராப்
பன்ன வசமுகிதான் பாங்கியொடு—மின்னலுற்று
வன்மருங்கு லாரிரங்க வாளவுணர் போற்றமன்னர்
மன்மருங்கிற் கிட்டினுள் வந்து. (கச)

அசமுகிகர்காண்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூகூ.

அசமுகிபுலம்புறு படலம்.

இன்னலுற்றே யாரு மிரங்க வசமுகிமன்
றுன்னகர்வா யில்கடந்து சூர்முதன்முன்—னுன்னி
யினந்தனையை முன்னுரை யேனயரை நெஞ்சி
னினந்துபுலம் புற்று ணெடிது. (க)

ஆங்கால கால னருள்புரிந்த ஞான்றவந்தாய்
நீங்கா துமைப்போற்றி நிற்பனென்றாய்—தீங்காய
போதுமன்னே யஞ்சலெனப் போந்திலையக் தோகாம்போ
யேதிலர்போ னிற்கின்றேன் யான். (உ)

வெவ்வயினு நீர்வருவீ ரென்றுதுணிந் தேர்சசியை
வவ்விவந்தே னென்கையை வாங்கியே—வெவ்விறல்கொள்
வீரமா காளனென்போன் மெல்லியலே மீட்டகன்றான்
சூரர்காள் வந்திலிர்நீர் சூழ்ந்து. (ங)

ஆழிதனிற் றீயடங்கி யாங்கமயம் பார்த்திருந்தே
யூழி தனில்வெளிப்பட் டோங்கியுல—கேழினையும்
பாழ்படுத்து மாபோற் பதங்குதெவ்வ ருங்களையு
மூழ்படுத்து வாரே யொளித்து. (ச)

காண்டகுசே யாயுறுநாட் காய்கதிரோ னுதபமெய்
தீண்டவுயர் பற்றிச் சிறையிலிட்ட—மாண்டகுசீர்
வாய்ந்தமரு காவோ மருகாவோ வீண்டொருவன்
காய்ந்தனன்கை யீர்ந்தகன்ரூன் காண். (இ)

அச்சுதன்ற னுழிதினே யாரமென மார்பணிந்தோய்
வச்சிரத்தா னேவலினல் வந்தொருவ—னச்சுறவை
வானா லெனதுகரம் வாங்கியகன் ரூனந்தோ
வாளாநின் ரூயுலக மாங்கு. (ஈ)

இந்திரனே யோர்கரத்தா லெற்றினேவா னின்றனேயான்
றந்தியொடு வீழவுதை தந்தையென்பர்—நந்தவன்கேள்
வீரனென் கைதடிந்தான் வென்றியுறு சிங்கமுகா
சூரனிது காண்கிலையோ சூழ்ந்து. (எ)

சூரனெனப் பேர்படைத்த தோன்ரூரெல் லண்டமெங்கும்
வீரமொடு சென்றிடுநின் வெம்பரிதி—தீரமொடென்
கைதானீர் வீரமா காள னுறைவனத்தி
லெய்தாதோ வன்மையுளா ரென்று. (அ)

ஒண்டலர்தஞ் சூழ்ச்சியினு லோர்முனியென் மைந்தருயிர்
கொண்டகன்ரூன்மற்றொருவற் கொண்டென்கை—துண்டுசெய்தா
ரென்னு குலங்களையா தென்னரசு செய்கின்ரூய்
மன்னுவோ மன்னுவோ வாய்ந்து. (கு)

அண்டமெலாங் காத்தருளு மண்ணுவோ வண்ணுவோ
துண்டமுறு மென்கரத்தைத் தோகையர்கள்—கண்டிகழப்
பண்பிறந்த மின்னுமுடல் பாவியேன் மேவிநின்றேன்
பெண்பிறந்து பெற்றனனிப் பேறு. (கூ)

அசுரமுகிபுலம்புறுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூசுஉ.

சூரன்றண்டஞ்செய் படலம்.

பேரன் புடையர் பெரிதிரங்கத் தான்புலம்பிச்
சூரன் சுவணத் துணைக்கழன்முன்—வீரன்வாள்
போழ்ந்த புழையினின்று புண்ணீர் பொழியவெய்யோன்
வீழ்ந்து புரண்டாண் மெலிந்து. (க)

ஆழிபோ லன்ன னலையிற் புரண்டலற
ஆழிபேர்ந் தென்னவச்ச மூட்கொண்டார்—பாழி
வீழவிழித்துச் சூரன் வெருண்கெண்ணிற் செந்தீ
யெழவிழித்துச் சொல்வா னிவை. (உ)

என்னேயோ விங்கெற் கிலையோய் புலம்புகின்ற
துன்னேயோர் கில்லா ருநழ்வில்லேன்—நன்னேயுமே
தோன்கின்ற நில்லையித்தச் சீங்குவீளைத் தாருயிரோ
டார்கின்ற ரார்கீ யறை. (ஊ)

வாளேர்க்கு மன்மனேவி மாதலத்தி லோர்புறத்திற்
ருளேற் றனனின் றனக்கென்னன்—கோகோக்கிச்
சென்றெடுத்தே மோர்வீரன் சீறியெங்கள் கைதணித்து
கின்றவளே மீட்டகன்ற னேர்ந்து. (சு)

என்னுமுன்னேக் கிற்புலிங்க மேய்ந்துகூக் கிற்புகைதான்
றுன்ன வுயிர்ப்பிற் சுவாலையெழ—மன்னித்
தொழுந்தகைய சூருன்னுந் தோறு மூளத்தி
லெழுந்ததுசீற் றத்தீ யெரிந்து. (எ)

சீற்றமுறச் சூர்கடனஞ் செய்கின்ற ரார்பாடுகின்ற ரர்
வேற்றகுவ ராரும் வெருண்டிரிந்தா—ராற்ற
நடுங்கினமண் முந்நீர் நடுங்கினவிண் மேரு
நடுங்கினமற் றெல்லா நலிந்து. (சு)

எண்ணருஞ்சீர்ச் சூர னினேயோர் தமைமோக்கி
விண்ணவர்கோ னேவல் வினேஞனே— மண்ணகத்தோர்
காணுறைவாற் கொண்டிவர்தங் கைதடிந்தா னென்னிலினி
மாளுடரு மேயடுவார் வந்து. (ஏ)

அரனே யலனயனே யல்லனெழிற் ருமோ
தரனே யலன்வைரத் தானேக்—கரனே
யலனவனே வல்புரிவோ ஞமிவர்கை யிர்த்தே
நிலனுலவி வாழ்வா னெடிது. (அ)

வானவரைப் பற்றியென்முன் மன்னவுணர் வெம்பசிக்கிவ்
வூனயின்மி னீரென் றுதவுகிலேன்—கோனேயவன்
வண்மையுறு மாதுதினே வான்சிறையில் வையாமே
யெண்மையரென் றெண்ணினேன் யான். (கூ)

கைத்தலத்தூண் டப்பவிட்ட கார்மதத்த யானேயொத்தே
னித்தலத்தி லேயிவர்கை யீர்த்திட்ட—தைத்தணரி
னீனமன்றி யெற்குவே றில்லே யவர்த்திருவப்
போனவரும் போந்திலரிப் போது. (கூ)

வெணுடைய சீரிருந்தி சேற்றமைந்தர் சாமிருந்தார்
மாணுடைய தேர்சேமி வாய்த்திருந்த—நாணற்
றவரிருந்த கைவீர் சாரிருந்தா ரந்தோ
வெவரிருந்து மாகின்ற தென். (கக)

திண்ணு மசமுகிகைச் சோரித் துளிபார்த்து
மன்னும் புகழை மறைத்தென்ரு—லுன்னரிய
வென்றனர சின்னியரு னிவ்வண்டத் திவ்வுலகி
னன்றுன் றெண்ணுருக்கா னேந்து. (கஉ)

பின்னருஞ்சூர் தானகைக்கப் பாணுகோ பன்கவன்ற
மன்னவர்மன் மூன்புக்கு வந்தனேசெய்—தென்னேய
கேணமதே வல்செயண்டர் கேடுபுரி யார்நுங்கை
யேணமர்கை போமாய மென். (கங)

மீன்சுமந்துண் னேவல் வினேபினிற்கு மும்பரிது
தான்செய்யற் பாலரோ தாழ்ந்தவர்மேல்—வான்னெரீ
கொள்ளுதியோ மூவர்மேற் கொள்ளினுமேன் மைத்தாரு
முள்ளுதியோர்ந் தெந்தா யுளத்து. (கச)

என்றுகவின் றெந்தா யெடுத்த சினந்தவிர்ந்
சென்றுதொடி யிற்சுவர்க்கந் தீக்கொளீஇ—யொன்றுபொரு
ளெற்றி யிமையவரை யிந்திரனே யோர்சிசையைப்
பற்றிக் கொணர்வேன் பணி. (கரி)

நாதைசின நீங்கிவிடை தந்துமந்த போதிபெனக்
காதலனுந் தாழ்ந்திருவர்க் கண்டிறைஞ்சிப்—போதலுஞ்சூர்
நம்முனுழை யர்ப்பார்த்தஞ் சன்வருவ னிங்கவனே
நம்முன் கொணர்திரென்ரு னன்கு. (கசு)

தூதரயற் கண்டுன்னேச் சூரழைக்கின் ரூனென்னப்
போதலெல்லே மன்னவன்முன் போயங்க—மோத
வெவர்க்குமத்த ஞநீ யிழந்தகைமுன் போல
விவர்க்குதவு கென்ரு னிறை. (கள)

மன்மலரோன் கூட்டாரிவை மார்கரத்தைப் பார்த்தமெச்சி
வன்மறியி ஞலேககர் வாயிருக்கித்—தன்முகிமூ
தாட்டிதனேச் சேயொடுய்த்தா னேராணி மேவிடத்தைக்
காட்டிவரு கென்னக் கரைத்து. (கஅ)

பாங்கிருந்த வேவுலரைப் பார்த்தினஞள் கோளிவரை
யீங்கழைத்தீ ராலென் றியம்பவெஞ்சூ—ராங்கவர்போய்
நேடியவர்க் கொண்டு நிறுவுவன் ஞர்க் கண்டளவி
னீடியதே சீற்ற நெருப்பு. (கஆ)

வெங்கதத்த வேந்தன் விரிகதிரோ ஞதியர்க்கு
யெங்கைகாஞ் சேதித்தோ ளின்னுயிரை—துங்கமிலீர்
சேணிற் றிரிவீரிச் செய்தி தெரிவிலீரா
வேணுற்றீர் சொல்லீ ரெமக்கு (உ0)

ஏண்டகுவ சேந்த லிவள்கரத்தை யீர்ந்தவரைக்
கண்டிலே மென்னக் கரையவர்க்—கொண்டு
வருத்த முறச்சிறையில் வைத்தழையப் பாரா
மருத்துவரைத் தம்மினென்றான் மன் (உ1)

ஒற்றர் சிலரோடி யொல்லை மருத்துவரைப்
பற்றிமுன்ன ருய்த்திடலும் பார்கதெங்கு—நிற்றிரெங்கை
கைதமித்தோன் றன்னோர் காண்கிலிரோ வென்றவரைச
செய்தவதோன் வைத்தான் சிறை. (உஉ)

மன்னுண் டிருது மதியெல்லை யாளரையு
முன்னுற் றருதிரென மொய்ம்பருப்ப—வுன்னுவின்
கோன்சிறையி லுற்றீர் கொடியீர்நீ ரென்றவரை
வான்சிறையி லிட்டான் வலிது (உங)

வலரை நோக்கி யிறைப்பெ ழுதி லிப்புவியின்
காவலரைத் தம்மினெனக் காலற்போயப்—பூவலயத்
தோடியெங்குந் தேடியொற்ற ருற்றவரைப் பற்றியுய்த்தார்
மோடியுறை தோட்சூர் முனம். (உச)

அச்சமுறு மன்னவரை யாற்ற லவுணர்கோன்
வெச்சனப்பார்த் தெம்மேவல் விட்டிலீர்—மெச்சிறைவன்
மின் ?னு டொளிர்தனனிம் மேதினியில் விண்ணிலில்லை
யென்னு வளித்ததுநீ ரிங்கு (உஇ)

வானவர்கோன் றாதன் மறிமுகத்தா டன்கரத்தைத்
தானறுத்து நின்றான் றலத்தரியீர்—பானறைக்க
ணுண்டுறங்கு னீரோநீ ரோம்பலிர்கொல் லோபகைஞர்க்
கண்டுறவு கொண்டீரோ காண். (உக)

கோவேநீ கூறுமா கொண்டிலநின் றெவ்வரா
மேவே வரையுமே மேவிலங்கை—யோவே
ணிருவரையுங் கண்டிலே மிஃதென்ன மாயம்
பொருவரைய வென்றூர் புலர்ந்து. (உள)

வற்றவெறுக் கையான்மா லேய்ந்து புடவிநன்றூப்
போற்றல் புரிந்திலீர் பொற்பிதெனக்—கூற்றின்
மினித்தயங்கு வாளரீ இ வீரரைச்சூ ரேவித்
தனித்தனியே தன்டித்தான் றான். (உஎ)

சில்லோர்கை நாத்தடிந்தான் சில்லோர் செவிகளேந்தான்
சில்லோர் நிறந்துண்டஞ் சேதித்தான்—சில்லோர்தோள்
சென்னிதுமித் தானித் திறம்பலமா தண்டங்க
ளென்னி யுஞற்றினன்வெஞ் சூர். (உக)

மாதிறல்கொள் சூரன் மல்லோனே நோக்கினீ
போதியெனப் போதன் புரவலகே—ளாதவன்மீ
னேஞ்ஞ ருலகிலிவ ரின்றிமுடி யாதாகமக்
காஞ்ஞர் சிறையிடென்ரு ஞங்கு. (ஙo)

அன்ஞரை யொற்றரைக்கொண் டாங்கழைத்து நீவிர்க
மொன்ஞரைச் சேரீரென் ரேதிவிட்டுத்—தன்ஞர்
புடைநின்ற சேயமைச்சர் போதனுள்ளிட் டோர்க்கும்
விடைதந்து கோயிலுற்ரான் வேந்து. (ஙக)

சூரன்றண்டஞ்செய்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூஎசு.

அமராபிறபுகு படலம்.

செல்படியுந் தன்கோயில் சென்றபின்பே சேர்புனையாத்
தொல்படைகைக் கொண்டிதும்பை சூடிமுற்ற—வெல்படைக
ளீரா யிரமிவுளி யீர்த்திடுத்தே ரேறியுய்ததான்
சோ யிரங்கதிரோன் றெவ். (க)

ஆரவுண ராகீத்த மாயிரமா வத்தொகையே
தேரிபமஞ் திற்பாதி சேரனிக—மாரதுண்டி
னாடன் மலிவீர ரார்ப்பொடுவிண் சென்றனவே
சேட னெளித்தான் றிகைத்து. (உ)

பன்னிறமார் கேதனங்கள் பல்கவிகை யீட்டங்க
டன்னிறமா கத்தூளி தாவியெழ—மன்னிளவ
றுற்றகதிர் நீந்திப்போய்த் தன்முகியை நோக்கிநுங்கை
யிற்றதெவண் சொல்கென்ரு னீங்கு. (ங)

அங்குமர கேண்மோவெம் மத்தமறுத் தோர்வீரன்
தங்கினனே ரைராணி தாலுமுற்ருள்—பொங்கரிங்க
னென்றுசுட்டிக் காட்ட வியமுறங்காக்காழிகர்
மன்றனறுங் காவடைந்தான் மன். (சு)

சூர்மைந்தன் முன்சென்ற தூசிப் படைசென்று
கார்மல்கு காவைவெளி காணவழித்—தார்வுறவி
னன்னுதலே மீளிதனை நாடியெங்குங் காண்கிலன்சீர்ப்
பொன்னுலகிற் புக்கான் புலர்ந்து. (இ)

கோரவுணர் கூம்புக் கலனிருமீன் சேகமாத்
தோரிபமா வோதை செயமுரசா—வாரணிக
முள்ளம்போர்க் கூக்கவெழுந் தூழியின்மே லோங்கவெழு
வெள்ளம்போற் போர்தத விரைந்து. (சு)

மிக்கு மழைக்கிரம்போன் மேவுகையாற் பொன்னகர
மொக்கு மெனும்பண் பொழியவே—புக்கவுணர்
வீரம்போர்சானையதை வீட்டிக் குரங்கின்கை
யாரம்போ லாகவியே யாக்கு. (எ)

வானுலகில் வந்தோன் வலிகெழுசூர் மைந்தனும்
பானுகோ பப்போர்ப் பதகனெனு—வான
பயந்தலைக்கொண் டோடிப் பதைபதைத்து வாளர்
சயந்தனிடஞ் சாற்றினர் தாம். (அ)

ஓது சுரவனில்லை யும்பர் பலரில்லை
தாதையன்னை யில்லில்லை சார்ந்தநும்மோ—டேதிலன்மெய்
வெவ்வண்ண மானேன் விளைவும் விதிவசமு
மெவ்வண்ண மாமோ வினி. (க)

தந்தையெம்மோய் தாங்கரந்து தாரணியிற் றங்கினர்
நிந்தையுமா மேபுகலா நிற்பவரார்—சிந்தைநொந்தொன்
றுவதே யில்லை யமர்புரிந்தே யாகவத்திற்
சாவதே நன்றென்றன் ருன். (கo)

பொருதீர னுடமர்செய் வான்செல்வ னீவீர்
பொருதீரல் வம்மினன்றேற் போமின்—கருதீரவ்
வான்போர்க் கெலீரும் வராவிடினும் வீரமுடன்
யான்போய்ப் புரிவே னிகல். (கக)

இன்னசயந் தன்சொலநின் னெண்ணமெவ் வண்ணமோ
வன்னவண்ண மேயாங்க ளாற்றுவமென்—றுன்னித்
தொழுதவுணர்ப் போற்றுவதிற் றுஞ்சுவதே நன்ரு
மெழுதிமைந்த வென்ரு ரிகற்கு. (கஉ)

சயந்த னிமையோர் தமையீயந்து தன்வெண்
கயந்தனையே கெஞ்சிற் கருத—நயந்தஃதோர்ந்
தோங்கனடந் தாங்குவந்த வும்பறனே யூர்ந்தகன்ரூன்
பாங்கமரர் சூழப் பரிந்து. (கங)

பூழியிருள் செய்யப் பொருபடையென் றாழ்லிளைப்ப
வாழியுடைத் தேர்கயமா வானிகளுஞ்—சூழியவெள்
ளானையிவர்ந் தேண்சயந்த னூவுண னீன்றமைந்தன
னானையெதிர் சென்றான் சமர்க்கு. (கச)

புகவுணர் கண்டம் புதமெய்தி யாரு
நகரமக்கே வல்புரியு நாகர்—தகலினகல
ருன்னினுர் யாதோ வுணர்விலே மென்றவரைத்
துன்னினுர் தன்னலார் சூழ்ந்து. (கடு)

நெருங்கியிரு வோருநின்று நேர்கோ கணைதூ
யொருங்கயின்முன் மொய்படைமெய் யுய்ப்ப—வருங்குருதிச்
சோரிநீர் தோய்ந்து துறக்கமது தோன்றுசெக்கர்ப்
பேரியல்வா னுயதே பேர்ந்து. (கக)

இருதிறத்தி னுரு மிகல்வினைக்குங் காலை
யொருதிறலின் றும்பரொழிந் தோடப்—பொருதகுவர்
பின்றொடர்ந்து பற்றிப் பிணித்திறைவன் முன்னருய்ப்ப
வன்றுகொனங் காவலென்ரு னக்கு. (கஎ)

கண்டான் சயந்தன் கனல்லிழிகா லச்சீற்றங்
கொண்டான் றனுவைக் குனித்திகல்செ—யொண்டார்
பணைமார் பிருதோள் பதைபதைப்ப வூழிற்
கணைமாரி யுய்த்தான் கடிது. (கஅ)

அன்ன பொழுதவுண ரண்டர் படையெதிர்போய்
முன்னரன்வெற் வைபக்கடைநீர் முற்றுதல்போன்—மன்னவனூர்
வெண்கரியைச் சுற்றியது மேற்சயந்தன் மேற்கோடி
யெண்கணைக ளேர்த்தா ரிரைந்து. (கக)

சயந்தனவை சிந்தித் தவர்வலை இத் தெவ்வர்
கயந்தடந்தேர் மாவீரர் கல்சாய்ந்—தயர்ந்திரிய
வெங்கணைதூய் நூறுவென்னம் வீரரையு மாய்வுசெய்தான்
செங்குருதி யாறுய்ச் செல. (உ ஏ)

நீலகே சன்சயந்த னேர்போய்த் தனுவலை இக்
கோலனிதம் பெய்தாவே கோவிளவல்—சால
வவசந் தலைக்கொளவும் பாயிரந்தூ யண்ணன்
வவசந் தணிந்தான் கறுத்து. (உக)

அன்ன னிளவலத்தத் தார்த்தனுவைக் கூர்கணைதூய்ச்
சென்னபின் னஞ்செய்யச் சேயனத்தி—னுன்னுவோர்
மாயமதா லெண்ணினுரு மன்னியெய்து மாய்கின்ரு ன்
நீயனுனர் கண்டார் நிகைத்து. (உஉ)

சயந்தன் பலவருவந் தாங்கியம ராற்ற
வயந்தன்பா லின்றியொன்னூன் மாழ்கி—யயர்த்துயின்றான்
மாயமது மாற்றம் வலியிலன்சூர்மாபடையேன்
போயல மந்த புலர்ந்து. (உக)

சேரமா சான்முதலாச் சொல்லும் படைத்தலைவ
ராமாய மீதென் றறிந்துணரார்—தாமாய்ந்த
விஞ்சைபலி யாதிருக்க வெய்யரென்செய் வோமென்று
நெஞ்சங் குலைந்தார் நினைத்து. (உச)

அன்னபொழு தாயிரத்தெட் டண்டமுமாள் வான்மைந்தன்
தன்னளிகத் தாழ்வதனைத் தான்காண—லின்னதிக
லிந்திரன்சேய் செய்மாயை யென்றெண்ணி மூன்புகர்சொன்
மந்திரமுட் கொண்டான் மதித்து. (உ)

மதிக்கவுஞ்சூர் மைந்தன் வலாரிமகன் மாயை
கதிக்குமுரு நீங்கக் கரிமேன்—மதிக்குறைபோற்
றேறன்றினனிவ் விஞ்சைபுகர் சூழ்ச்சியெனு மானக்கோ
லூன்றினன்றன் னுள்ளத் திருத்தி. (உ)

வருதிமக வான்மகனின் மாயைவலி தீர்ந்த
கருதியான் போதருமுன் கண்டா—யிருகண்
டருதிவலே யேலவென்றிற் சூழ்சிறையில் வைப்பன்
பொருதிவலே யேலென்றான் போந்து. (உ)

வில்லுநர்தாம் வெல்வதூஉம் வல்லரல்லர் தோற்பதூஉ
மில்லையா னூழ்புணர்த்து மேய்ந்தனீ—சொல்லுதி
லொல்லுறுமோ வென்ன வெய்யோ னெனுமுரிச் சொன்மடியார்
செல்லுவரோ வீரரென்றான் சூழ்ந்து. (உ)

செங்கரவி னன்பகலுன் சீறிச் சயந்தன்மே
லங்கரவி னன்குவளைத் தாயிரங்கோன்—மங்குலெனப்
பெய்தா னவனும் பிறங்குதனு வாங்கியே
வெய்தா னவன்மே லெதிர்ந்து. (உக)

தானவர்கோன் சேய்விடுகோற் றூக்கவெதிர்ந் தேவிடுத்தான்
வானவர்கோன் சேயிவ் வணம்பலகா—லான
விருவருமே விற்குனித்தம் பெய்திருளு மின்னும்
பொருவதுபோற் செய்தனர்வெம் போர். (கo)

விண்ணவர்கோன் மைந்தன் விசோகம்போய்ச் சூர்மகன்றே
ரண்ணனிகத் தைதப்பித்த வன்னைவன்மேற்—றண்ணெனப்பெய்
கூர்ந்தகணை பட்டுநெய்ந்தேர் கொப்பளிக்கப் போரிழந்து
சோர்ந்து கிடந்தான் சுரன். (கக)

சயந்தன்பா லின்றிச் சயந்த னறிவு
வியந்தந்து சோருமெல்லே வேழங்—துயர்ந்தவுண
ணூரிரத மேற்பாய்தந் தூறுசெய நோக்கினனன்
சூரினெழின் மைந்தன் சுளித்து. (உஉ)

மற்றவன்றன் மார்பினிடை மாதங்கந் தாக்குதலு
மிற்றனனாற் கோடு மிபக்கரத்தைப்—பற்றியொரு
கையிற் கவுளிற் கடிந்தொறுத்தா னஃதரற்றி
யைய விழுந்த தயர்ந்து. (உங)

சேயஃதோர்ந் தும்மாயை தீர்ந்திதுவெல் வன்மையிலேங்
தீயரினிப் பற்றுவார் சீர்கெடுஞர்—நீயிரங்கே
னெஞ்சமே யூழி னெறிகாணென் றுன்சயந்தன்
துஞ்சவுணர் கண்டார்த்தார் சூழ்ந்து. (உச)

தானைத் தலைவர் சயந்தன் றனையுழுவை
மானைத் தெறல்போல் வதைக்கவசைப்—பானுப்
பகையவனே யீர்த்தொறுத்திர் பாழ்ஞ்சிறையி லாரேஞர்
தொகையொடிவற் சேர்மினென்றுன் சூழ்ந்து. (உரு)

அன்னதுசெய் காலை யருங்கா வலரைவிளித்
தன்னு சயந்தனிவ ரோடமற்ற—மன்னமரர்த்
தந்தெழிலூர் தீக்குத் தருதிரெனத் தேர்ந்தவரை
யுந்திமுன்பின் றீயிட்டா ருற்று (உசு)

அரிபுரந்தா விக்கிளர்தீக் காயபின்னவ் வூர்தீர்
திரிபுரந்தா னென்னத் திரியப்—பரிபுரந்தாட்
கிட்டசயந் தன்னிவர்க்கொண் டீடகுதிர்நீர் முன்னரென
விட்டவனி வந்தனன்சேய் மீண்டு. (உஎ)

வீர மகேந்திரம்போய் வேற்கண்ணு டாழ்ந்தவன்முன்
கூரமரர் தம்மைக் கொடுந்தீ இ—யாரணங்கைக்
கண்டிலன்வீண் ணுளியையுங் காணெனெந தாய்ககர்தீ
மண்டலைதமீத னென்றுன் மகிழ்ந்து. (உஅ)

மகன்செயலோர்ந் தேந்தன் மகிழ்ந்தினவற் புல்லி
யிகன்மகனே விண்ணவரை யீர்த்தே— யகன்மெலிய
மோதிமின்னீர் வாளான் முசம்புயந்தா ளாதியங்கஞ்
சேதிமினீ ரென்றுன் சினந்து. (உக)

புல்வா யினமேற் புலிபாய்ந் தெனத்தகுவர்
சொல்வாய் சயந்தனண்டர்ச் சூழ்ந்தபறிப்—பல்வாய
வங்கந் துணித்தா ரசமுகிதான் காணவெய்யோர்
பங்கமின்றவ் வங்கமுற்ற பண்டு. (ஊ0)

அன்னதனைக் கண்டுவெகுண் டாரவுணர் கோன்சிறையி
லின்னவுரைக் கொண்டிடுதி ரென்னவெய்யோர்—மன்னிளவ
றன்னேயண்டர் தம்மையுந்தித் தாளிற் றலைபூட்டி
யுன்னுசிறை யுய்த்தா ருருத்து. (சக)

சூர னகரிற் சுரமகளிர் தாங்குறுகிக்
காரவுண ரேவல் கேயாற்றி—வீரத்
தடும்பாய் புலிவா யகப்பட்ட மான்போற்
படும்பா டறைபவர்யார் பார்த்து. (சஉ)

இன்னற் கடலி லிமையோர் யிழுந்தழுந்திப்
தன்னற் கரிய தறைகாணு—தண்ணுமெல்லே
வெந்தருவர் கோன்மகளுல் வெண்கோ டிழந்ததந்தி
யந்தலம்வந் தற்ற தயர்ந்து (சங)

பண்காட்டும் வேதப் பரியுடைய தாணுவினே
வெண்காட்டு ளர்சசித்து மெய்யெங்தங் -கண்காட்டு
மாற்கோடு மூர்தியா மாவிறையோன் மேவருளா
ஞற்கோடும் பெற்றதுவே நன்கு (சச)

அன்ன வமயத் தணர்ங்கிளெடு மேருவின்பாற்
றுன்னமரர் கோனகரஞ் சூர்மகளுல்—வன்னி
கொளுவித் தனயனும்பர்க் கொண்டு சிறையிற்
றளுவித்தது தேர்ந்தான் ருன். (சரி)

ஆண்டழுங்கி மாலுறப்ப வத்தளினக் கென்னவரம்
வேண்டுமெனச் சூரினத்தை வீட்டுகென்ரு—ளுண்டகையு
மாதினேயா மேவியொரு மைந்தற் றரவவன்சூ
ராதியரை வெல்வனென்ரு ளுங்கு. (சசு)

சொன்மகவான் றேர்ந்தயன்மால் சூழ்தரப்போய்ச் சோதிதன்பான்
மன்மதனே யுய்ப்பவன்ளுண் மாய்ந்தெழுந்த—பின்மலைமன்
பின்னேயரன் மன்வரையில் வேட்டுவெள்ளி மால்வரையி
னின்னே யளித்தா னெடிது (சஎ)

தெந்தைதீ வந்தபின்ன ரெம்மளு ரெல்லோரு
முந்தைதீள் செல்வமுற்ற மொய்ம்பினர் போற்—சிந்தையுற்று
மஞ்சிக் கரந்திருந்தா ராரவுணர் கோன்காணில்
வெஞ்சிறைக்கண் வைப்பனென வேர்த்து. (சஅ)

கோந்திடுமால் காயத்தார் காரவுணர்க் காணி
னுரந்தளங்க வேர்த்தலந்தா ரொத்துத்—துரந்தவுயி
ருற்றுயிர்ப்பர் சூரையுன்னி னுண்மெலிவ ரேகண்டாற்
சிற்றுயிரு நீப்பரம்மா தீர்ந்து. (சக)

பொன்னகரைப் பாழ்படுத்திப் புத்திரனே யும்பரொடு
மன்னுசிறை செய்துபொருள் வவ்விமன்னப்—பின்னுந்
தாந்துணைவா னுற்றவிடுக் கண்புரிவா னன்னு
னுரந்துணைவா ராரிவ் வுலகு. (இ0)

அண்டத் தனியண்டத் தாற்றினனிவ் வாறேனை
யண்டத் தவன்செய்கை யாரறிவா—ரண்டத்
தமர ரறியா ரயன்மா லறியார்
குமரீ தேர்வை குறித்து. (இக)

பூம னவர்க்குப் புகல்வனித னேந்தங்க
மாமன் பொருது வயமிழந்தான்—றேமனறங்
கொன்றையா னன்னவரைக் கொல்லான் வரத்தினீ
கொன்றையா வாளென்னுன் கூர்ந்து. (இஉ)

இன்னவகை யன்பினு லெய்தை யுயக்கிளையப்
பொன்ன னுரைப்பப் புதல்வர்சொ—லன்னயத்த
ரென்ன வினவி யினிதுரைத்தா யாவுமெனுப்
பன்னியருள் செய்தான் பரிந்து. (ஙஉ)

எல்லா மொருங்குணரு மெந்தா யெளியேன்புன்
சொல்லா லுணர்வதுண்டோ தோம்பொறுத்தி—நல்லார்
கருத்திலமர் வோயென்னக் கந்தவே ளுன்னே
மிருத்திநீ யென்ரு னினிது. (ஙசு)

பொன்ன னிருக்கப் புரந்தானை நோக்கிவெஞ்சூர்
மன்னினத்தின் மாய்த்திமையோர் வன்சிறைநீத்—தன்னரிய
வின்பநத்தை நீயாள மேவியளிப்பமென்ரு
னெண்பதத்துக் கெட்டா விறை. (ஙஙு)

சூணங்குதியில் கோனிதனைக் கூறுதலு மேலி
மணங்கமழுங் கற்பகத்தார் மன்னன்—வணங்கித்
திருந்திமையோ ரோடேத்திச் சிந்தை மகிழ்ச்சி
பொருந்தி யிருந்தான் புரிந்து. (ஙசு)

அமரர்சிறைபுகுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கo.ஙஉ

அசுரகாண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

மகேந்திர காண்டம்.

வீரவாகுகந்த மாதனுஞ்செல் படலம்.

மனவாக்குக் காயநினை வந்தனைசெய் தேத்தி
யுனவாக்கு நன்மையிலே னுய்யக்—கனவார்
திருகுமரக் கோட்ட திறன்மறியி லேறி
வருகுமரக் கோட்ட வர. (க)

இந்திரனே யாதியும்ப ரேவரும்பாங் கேத்திநிற்பச்
செந்தியமர் செவ்வேள் சிவனளித்தோ—ருந்திவந்தோ
ஞதியர்வெங் காரவுண ராயினுந்தீ யோரையட
லீதியெனத் தேர்ந்தா னினைந்து. (உ)

சூர்தருவெஞ் சூர்வயிரே னூதைவிண்ணோர் வன்சிறைதான்
றீர்தருவா னுய்ப்பினவன் செப்பியநற்—சீர்தருசொற்
கேளாமற் போனினவற் கேளொட்ட முன்னினு
ஞானவர்க்கருள்வா னுங்கு. (ங)

அங்கதிர்வே லண்ணலய ஞதியரைப் பார்த்தவுணர்
தங்களேவெல் வாளொரு தூதைவிடத்—தொங்குவெஞ்சூர்
தன்கருத்தை யோர்தமெனத் தாழ்ந்து சுரரிஃது
நன்கறத்தி னீர்மையென்னூர் நன்று. (ச)

கந்தவே ளிந்தக் கடிந்திறவோர் மூன்றாதா
வந்துவதி யாரை யுரைத்திரென—வந்தினுக்கும்
வீர மகேந்திரத்துண் மேவரித போய்வருவான்
வீரமொய்ம்ப னென்னுண் விதி. (ஞ)

போதனுரை தேர்ந்தவகை பூத்துவிறல் வாகுவைப்பார்த்
தோதருமக் கேந்திரமூ தூரேகிப்—பீதமுடிச்
சென்னியன்மூன் வானோர் சிறைவிட்டறத்தினுய்தி
யென்ன நயிறி யினிது. (ட)

அதுமறுத்து ளானே லவுணநின்றன் கேளைக்
கதமெனமாய்த் தண்ணேயெஃகாற் காயத்—தைதாளைச்
சிறிதளுறற் சேனையொடுஞ் செல்லுதுமாங் திண்ணமெனக்
கூறிமீள் கென்னுன் குகன். (எ)

வென்றியவுணர்சூழ் வீர மகேந்திரத்துட்
சென்றவெஞ்சூர் முன்பாகீ செப்புமரு—ளொன்றமொழி
நன்றியம்பி மன்கருத்தை நாடி வருகின்றே
னென்றிறைஞ்சிப் போனு ணெழுந்து. (அ)

மாலவன்பின் சென்று மகேந்திரத்தில் வெஞ்சிறையுட்
சாலவண்ட ரோடுஞ் சயந்தனுற்ரு—னேலவவற்
றேற்றியதன் பின்னின் செயல்முடித்தி யென்னநிற்றி
யாற்றியது செய்வனென்ரு னுகு. (கூ)

எண்மரிலோ யோரு மிலக்கரும்பின் சென்றிடக்கண்
டொண்டிறலீர் நீர்கேண்மி ளென்னகர்போய்த்—திண்புயவெஞ்
சூர்கொளவேள் சொற்றவெலாஞ் சொல்வனவன் சொன்மறுக்கி
னூர்கொளுத்தி மீள்வனெல்லை யுற்று. (கூ)

என்றவரைப் புல்லி யினிநின்மி னென்றருளி
மின்றாளம் வீசலக்கண் மேருவெனத்—துன்றி
யிலகுகந்த மாதனமே லேறினன்றிண் வீரன்
கலகலவென் ரூர்ப்பக் கழல். (கூ)

சீருருக்கொள் சேவடியைத் தோருஞ்சேய் தேவருக்காப்
பேருருக்கொண் டாங்குப் பிறங்கலின்க—ணேருருக்கொண்
டோகை யுறநின்ரு னும்பர்க் குறுதிசெய்வான்
வாகை யுறுவீர வாகு. (கூ)

வேதன்பல் புள்ளுரூவா விண்பெல பாம்புருவா
மீதுதல நாடுறல்போல் வீயரவம்—போதரவே
வேணுவேய் வெற்பில் விறல்வீரன் வெற்புருவாந்
தாணுவே யென்னநின்ரு ரூன் (கூ)

விணாகமழதார் வீரன் விலங்கலின்மேற் செந்தாள்
வரிகழல்க ளார்ப்பவைக்க வன்க—ணெரிதரலுங
கண்டிசைதான் கேட்டரிமான் கைம்மா முதலியன
வெண்டிசையுஞ் சென்ற விரிந்து (கூ)

வலாரிமுதற் றேவர் வழுத்துதிறல் வாகு
சிலாதலமே னிற்கச் செறிபுள்—ளெலாவிட்
புலஞ்சென் றனவே பொறியரவ மெல்லாம்
பிலஞ்சென் றனவே பிழைத்து. (கூ)

எண்டிசையே ழாழி யிருநிலம்வீண் ணுழிக
மண்டமுல கெல்லா மகன்விழியிற்—கண்டு
திகழ்கயிலே தாழ்ந்தமற்றச் சேர்கர்க்கண் டொண்சூர்
நகரிதற்கொப் பில்லையென்ரு னன்கு. (கூ)

வான்புரிசை வெஞ்சூர் வளநகர்க்கண் டேசினைந்து
தான்பிசைய வெண்ணியதிற் சூழ்நிறைமன்—கான்முதலோர்
கையவரு மென்றுலிட்டு காமுருக்கண் டஞ்சுகரைக்
கையமைத்தே யுஞ்சலென்றன் காண். (கஎ)

மின்வீர வாகு விலங்கலிலிவ் வாறுநிற்பப்
பொன்வீ ழரியினையோர் பூதரும்பர்—மன்முளிவ
ராரும் வியந்தார்த் தலர்தூய்த் தொழுதவெஞ்சூ
ரூடைந்து தீர்க்கென்ற ரூறு. (கஅ)

அன்னதோர் காலையெங்தை யாறிருதோள் வாழ்கவருண்
மன்னுமறு மாமுகங்கள் வாழ்கதிண்ப—தின்னெருவர்
துங்க மணிப்படையுஞ் சூரலிலும் வாழ்கசெவ்வே
ளங்கழல்கள் வாழ்கவென்ற ஞங்கு. (கக)

கூரன்பு கொண்டு குமரற் றொழுதேத்தி
வீரன் புலனென்ற மெய்பொடிப்பப்—பேரருளின்
மூழ்கிக் குதூகலிப்ப மூதுலகத் தாவிமகிழ்
வாழ்கடலில் வீழ்ந்த வதித்து. (உ0)

ஆங்கணெழிற் செவ்வேள ருள்பெறுமா வீரனிந்த
வோங்குருவி னேகி னுலையுமெனத்—தீங்கிலுரு
மெய்ந்நிலவக் கொண்டோங்கி வீர மகேந்திரமா
மொய்ந்நகரம் போந்தனனே முன். (உக)

வீரவாகுசந்த மாதனஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உக.

கடல்பாய் படலம்.

புனைகழற்கால் வீரன் புவிக்கிழ்வீழ் வெற்பை
யினையனீ மீண்டெழுதி யென்ன—முனையினெழப்
பன்னவன்செல் காலவிசைப்பிற் பார்வரைகள்பாற் படர்ந்த
பின்னவர்தற் சேறவெனப் பேர்ந்து. (க)

விண்டலத்தா றேகுமையன் வீசுகதத் தெழுமரூத்தா
லண்டங் திரிந்தவுயி ராரத்தயர்ந்த—கொண்டல்
சுழன்றகறங் கிற்கடலிற் சூறன் றூழித் தீயு
மழன்றதன்மை போய்க்குளிர்ந்த வாங்கு. (உ)

பன்வரைத்திண் டோளான் படர்விசையி னூர்வளியான்
மன்சவினூர் மாட மகேந்திரத்தை—முன்கமழுஞ்
சோலைதரை சாய்ந்த சுரமுதலாம் பல்வகைமீன்
வேலைதனிற் பாய்ந்த வெருண்டு (கூ)

முதிர்ந்தவறி வார்வீர மொய்ம்புபாய் வேகத்
தகிர்ந்தசலங் கீழ்போ மமையத்—திதிர்ந்தகன்வான்
மீன்போய் மிழவுவரி மீன்பாய்ந் தெழவிரண்டும்
வான்போர் புரிவதொக்கும் வாய்ந்து (சு)

தேருந் திறல்வீரன் சென்றிடப்பாற் செங்கரத்தி
லாரு மணிக்கடகத் தாரொளிபோய்க்—கூருமணி
நேமிவெற்பிற் சூழிருளை நீக்கியிகல் செய்கின்ற
வேமவண்ட வில்லோ டெதிர்ந்து. (ஙி)

தெவ்வரும் வீரன் சிலம்பினின்று பாய்ந்தமரர்
வெவ்வே சனைதொலைப்பான் மேவருளிற்—செவ்வேள்
கடுவே கிகரவணர் காமர் நகர்மேல்
விடுவேலிற் சென்றான் விரைந்து. (சு)

பொன்வரையின் கோடு பொருவளியின் வேகத்தாற்
றென்கடலிற் போய்விழல்போற் செல்வீரன்—மன்னளங்கொள்
சூரனகர்வடபாற் றுன்யாளி யானனன்போற்
றூரணித்தா மெல்லையுற்று னேர்ந்து. (எ)

கடல்பாய் படலம் முற்றிற்று.

ஆறு திருவெண்பா உஅ.

வீரசிங்கன் வதைப் படலம்.

அன்னதன்முன் யாளி யபிதானன் சேனையொடு
பன்னருஞ்சீர்ச் சூரனைக்காண் பான்செல்ல—மன்ன
னலங்கலஇ வீரனென்சே யாயிரவெள் ளத்தோ
டிலங்கைவைகிப் போற்றியுற்று னேய்ந்து. (க)

நோயிலஇ வீர னுவறகுவர் போற்றநகர்க்
கோயிலின்க ணண்ணைக் குலவடபால்—வாயிலின்கண்
ணூரவுணர் தானைவெள்ள மைஞ்ஞூறே டங்குற்ற
வீரசிங்கன் கண்டான் வெகுண்டு. (உ)

ஒல்லையிவ ளுலி யொருங்குண்பே னென்றுன்னிச்
செல்லையுறழ் மெய்வீர சிங்கனென்போன்—வல்லிலின்
ணேகுவின்மன் ருனையஞ்ஞா தேய்ந்தவெள்ளஞ் சூழவிறல்
வாகுவின்முன் சென்ருன் வலிந்து. (உ)

சென்றளவில் வீரசிங்கன் றிண்வீர வாகுவைப்பார்த்
தின்றளவு மெங்காப் பினிலெவருங்—துன்றினவ
ரில்லையார் நீவந்த தென்னையுயிர் கண்பில்லாய்
சொல்லையா வென்ருன் சுளித்து (ச)

மன்னிலங்கை வாவி வயமுதலூர் வைகுமெழின்
மின்னகர்ம கேந்திரம்போய் மீளுவா—னுன்னிவந்தே
னீதென் செயல்வலியை யேல்வேண்டித் ருற்றுதியென்
ரேறுதினன்றிண் டோள்வீர ரேர்த்து. (ஞ)

அன்ருன் மொழிகேட் டவுணர் திறலாணை
புன்ருன் வலியோர்து மூங்குறனன்—றென்ருச்சோம்
பறறவிற லோரையிவ ளுவிகொள்வீ ரென்னவவர்
சுற்றினர்றிண் வாகுவினைச் சூழ்ந்து (ட)

வேல்விடுப்பர் தண்டெடுதது வீசுவார் வில்வளைத்
தோல்விடுப்பர் சூலமது சொண்டுய்ப்பர்—சால்பரிதி
தன்மையுரு முக்கொண்மூத் தான்வளைந்தாற் போலவுணர்
துன்னியபர் செய்தார் துதைந்து. (எ)

பாயதிரைச் சேதடும் பனித்திரளோ யோட்டுகின்ற
காய்கதிரோ வென்னக் கனன்றுதையுள்—வாய்திணிவாள்
கொண்டவுணர் தங்கள் குழுவனேத்துந் தான்றுமித்தான்
றிண்டிறல்கொள் வாகு திரிந்து. (அ)

சிலர்கை யிழந்தார் சிலர்தோ ளிழந்தார்
சிலர்கம் மிழந்தார் திகைத்துச்—சிலர்தாம்
புரிந்தா ருயிரினையே போற்றிடுவான் மண்வா
னிரிந்தா ரவுண ரெதிர்ந்து. (க)

சென்றிடலும் வீரசிங்கன் சீறிவிறல் வாகுவின்மே
லொன்றவொரு சூலமுய்ப்ப வாங்கதனை—வென்றிதரு
மேதியினு னீக்கவெய்யோ னேண்குலிசம் வீசவதை
யேதியினுன் மாற்றினன்கோ வேற்று. (கo)

சென்றுமுன்றன் வாளோச்சிச் செங்கை தமித்துவெய்யோ
ஞென்றமுடி கொய்துவரி யுன்வீட்டி—வென்றிகொடு
மின்னுன் விடுவாண் மிளிருறையுட் பெய்துறையுன்
சென்னுன் குகன் னூதன் றேர்ந்து. (கக)

வீரஙிங்கன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ங-கூ.

இலங்கைவீழ் படலம்.

அலங்கலந்திண் டோளா னவுண ரிருப்பா
மிலங்கையின்மேற் பாய்தலுமே யெங்கிக்—கலங்கித்
தயங்குமதி வீரன் றருவரிடி யேற்ற
புயங்கமென வீழ்ந்தார் புலர்ந்து. (க)

வீரமொய்ம்பன் னூலுன்ற வேலைநிடை வீழிலங்கை
கூரமரர் கோமான் குலிசமுரு—தார்கலியி
னூடி புகலுற் றெளிதருமை நாகமெனுங்
கோடி தனிநிகர்க்குங் கொல். (உ)

ஓர்தரும கேந்திரமூ தூர்வடபான் மேவிலங்கை
சீர்தருதிண் டோள்வீரன் செய்யகழ—லார்தந்தே
யூழியின்க ணுற்புறமூ மோதநீ ரார்த்தெழுந்து
சூழியவாழ் பாரினையுஞ் சூழ்ந்து. (ங)

கோளிலங்கை வேலெந்துங் கோமான் விடுதூதன்
வாளிலங்கை யத்தனடி வைத்தளவில்—வாளிலங்கை
யாழ்கடலிற் சோமுகன்மா வாரணமூ ருன்கவர்ந்து
சூழ்ந்திட்டதொக்கு முன். (ச)

இலங்கிலங்கை மூதூ ரிருங்கடலுண் மூழ்கத்
தலங்கொடதில் வைகுந் தருவர்—கலங்கி
மருண்டார் கவன்ரூர் மலங்கினூர் சூழ்ந்து
வெருண்டார் புலம்பினூர் வேர்த்து. (ஞ)

கரமீர்ப்ப சில்ல கழலீர்ப்ப சில்ல
சிரமீர்ப்ப சில்ல திணிதோ—ளுரமீர்ப்ப
வில்லவுண விற்றம்மைத் தின்று பருத்தவுட
வல்லவுணர் தம்மைமச்ச மாங்கு. (ட)

ஆயிலே டத்தனையு மன்பின் மனையோடு
சேயினையுங் கொண்டு சிலரன்சூர்—மேயசில
ரத்தமுறு வெய்ய வவிர்மாப் படையுய்த்துத்
சத்தமுயிர் தாங்கினர் தாம். (எ)

கலங்கவிழ்ந்தாங் காடற் கவின்புயமா வீரன்
பொலங்கழற்கா லூன்றப் புனலு— ளிலங்கைபுக
வக்கலஞ்சூ ழம்பியின்மே லாங்குனா ரேறுதல்போன்
மிக்கவுண ரேறினர்மீன் மேல். (அ)

வாரியதன் மீதெழுசில் வாளவுணர் வேள்விடுதிண்
சீரியல்கொண் மீளி செயல்காணு—வோரி
னையரு நமையு மடுவனெனு வல்லை
தயரினயல் போனர் துடித்து. (கூ)

இலங்கைவீழ்படல முற்றிற்று.

ஆ கிருவெண்பா சுஅ.

அதிவீரன்வதைப் படலம்.

ஆரிலங்கை மூழ்க வதிவீரன் கண்ணுற்றுக்
கூரின்ன ணுணுட் கொடுசினவி—யாரிழைப்பர்
சூரபன்மன் ரூனு தூணவரோ மைந்தரோ
தேரிவரல் லாலிச் செயல். (க)

அன்ன ரிதுபுரிதற் காவதோ ரேதுமில்லை
பொன்னுட் டிறையுமுயிர் போற்றியுய்வான்—பின்னருந்
தெவ்வடுசூ ராணையுன்னிச் சிந்தையினு மெண்ணுகிலார்
செவ்வீதென்றன் காவற் றிறம். (உ)

மின்றங் கிலங்கைதனை வீழ்த்தார் தமைநாடிக்
கொன்று குருதி குடிப்பலெனத்—துன்றனிகத்
தாரையுங் காண்பா னதிவீரன் சீற்றமொடு
வீரைமேல் வந்தான் விரைந்து. (ங)

செழுந்திரைமுந் நீருட் டிகழ்வடவைச் சீசந்தீக்
கொழுந்தினிகல் வாகுவெனக் கூறும்—தொழுந்தகையைச்
சோனைமுகி னேர்நிறத்த தோன்றலதி வீரன்றன்
சேனையொடு கண்டான் சினந்து. (ச)

சீற்றமொடு கண்டிகைசெய் திலங்கை வீழ்தருவா
னுற்றிகின்ரு னுவுண ராணோன்றென்—றேற்றினதி
வீரனிவ னுவிதானே வீப்பனெனுச் சென் றிடலு
நீரனது கண்டான் றெரிந்து. (நி)

அந்த வமயத் தவன்புடையி லார்த்துவந்த
வெந்தகுவர் போர்வினைப்ப வீரமொய்ம்ப—னந்தலில்கூர்
வான்கொண்டு வீசவெங்கண் மார்பிருதோள் கைநெடுந்தா
டேன்கொண்டு வீழ்ந்த துடித்து. (சு)

தின்னனிக மாயத் தரியா திகல்புரிவான்
மன்னனதி வீரன் வருதலேக்கண்—டென்னுதிறல்
வாகுவரு கென்றழைப்ப மற்றவனேர் குந்தமதை
யாக மிசையெறித்தா னுங்கு. (எ)

உந்துமொரு குந்த முரத்தி லுமுமுன்னர்க்
கந்தவே டேன்றன் கைத்தலத்தார்—கொந்தழனேர்
வாளிலிரண் டாய்த்துணித்தான் மன்னனது கண்டதண்டம்
காளநிறத் துய்த்தான் கனன்று. (அ)

தீண்டந் தனைவாளாற் சண்முகன்றா தன்றுணிக்கக்
கண்டங் கதிவீரன் காய்தந்து—திண்டடமார்
புய்க்கவொரு சூல முரவோ னனைதொடிப்பிற்
கைக்கொண் டிறுத்தான் கடிந்து. (கூ)

அதுகண் டிவனெவெல்ல லார்க்குமரி தென்னுக்
கதிர்தருவாள் கொண்டடிமீ தஞ்ச—னுதவினது
சாதிக்க வல்லேயெல் சார்திமீ யென்றுசில
வோதிக்கற் ரேன்முனுற்ரு னுற்று. (கo)

நின்றுநன்று ணுண்மைமை நாடிவெல்வை யேல்கியப்பார்
நின்றுசில கூறுவதெ னேர்கியால்—வென்றிதரு
வீரருந் தம்மை வியப்பரோ வெண்ரூன்மா
வீரருண்மா வீரனும் வேந்து. (கக)

என்னவெய்யோ னோர விருவோரும் வாள்வீசிர்த்து
மின்னுமுகி ரேன்றி மிளிர்வதுபோன்—மன்னுமொவ்வோ
ரங்கமுறை காடி யமர்புரிந்தார் சாரிவந்து
செங்கணனல் சிந்தத் திரிந்து. (கஉ)

ஒதுமிரு வோரு முழுபோ ருளுற்முகையிற்
கோதில் குணத்தெங் குமரவே—தே
னறைத்தா ரவுணனைக்கூர் காந்தகத்தாற் சென்னி
குறைத்தா னுயிர்கொண்டான் கூற்று. (கட)

அதிவீரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுக.

மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

மேவும் விறல்வாகு வீர மகேந்திரத்துட்
போவதுன்னி வானெழுந்த போதுவரி—யோவில்
கலங்கைநிமிர் பாரங் கழியவெழு மாப்பா
லிலங்கைநகர் மீண்டெழுந்த தில்லை. (க)

நீரார் நெடுங்கலமே நேரிலங்கை நீத்தெழுந்து
சாரா யிரயோ சனைவிசும்பிற்—போரா
மணிச்சிகரங் கண்டான் மகேந்திரவெல் லேபோய்க்
கணிச்சிகரங் கொண்டவன்சேய் காண். (உ)

மன்னர் வதியு மகேந்திரமு தூர்வடபாற்
பொன்னர் மணிக்கோ புரத்தருகிற்—கொன்னருங்
கோனதி கோனெனுங் கூர்வீரர் சேனையொடு
மாரதனி காத்திருந்தா ராங்கு. (ங)

கரியா யிரவெள்ளங் காற்றேரு மற்றே
பரியா ளதற்கிரண்டு பங்கா—மிரியா
மிருந்தானே வாரிகண்டு விம்மிதங்கொண் டாங்குப்
புருந்தா னவில்வான் புலத்து. (ச)

ஈண்டுறி னித்தனே யேற்றே யிகல்வீரக்கு
மூண்டுநா னேரினுநாண் முற்றுமுற்று—மீண்டுநகர்ச்
சாரனிக் மேவுஞ் சமர்புரியிற் பல்பகலாங்
காரவுண ரெண்மையரோ காண். (ஞ)

பல்பகல்சென் றாலும் பரப்பவுணர் தானைசெற்று
வெல்குவனேல் வெஞ்சூர் வெருண்டுதிறன்—செல்வர்
தானைவரையுய்ப் பானவரைச் சூழ்ந்தடுவே னேனு
மீனையிலன்சா கான்வரத்தா லீண்டு. (ட)

அன்னன் றனைமா லயன்றனக்கும் வெல்லரிதாற்
பின்னு ரவனெவெலும் பெற்றியார்—பன்னுட்
சமர்செயினுஞ் சாகான் சயமின்றி மீள
ணமர்தமக்கே யாகு நகை. (எ)

இத்தன்மை யாகவே யான்போ ரிழைத்திருந்தா
லுத்தமமாந் தூதுணர்த்த வொல்லுமோ—பத்திமையு
ளாரைவார்க் காருருள்செய் யாறிருதோ ளண்ணலன்றிச்
சூரனையார் வெல்வார் சுளித்தி. (அ)

இங்கியான் போர்தா னிழைத்துவெல்வ னேனுகிற
மங்கியான் சேய்பிணங்கி யச்சூரைச்—செங்கையார்
வேலாற் றடிந்தமரர் வெஞ்சிறைமீட் பாலெருகா
ளேலா வால்வேண்டு மீண்டு. (கூ)

ஆதலால் வெஞ்சமர மாற்ற னியதியன்றே
யீதெங்கோ மாற்கு மிசைவன்று—தூதர்செய்
தன்மையாங் கொல்லோபோ தன்முறைமை யாமென்ரான்
வன்மையார் மன்வீர வாகு. (கூ)

இப்பா லனிக மிருப்பதனு லெய்தலரி
தப்பா லடைகுதுமென் னுவுன்னி—வெப்பார்
நிணவா யுடைவா ணெடுங்கரங்கொள் வீரன்
குணவாய் தலிற்சென்ரான் கூர்ந்து. (கக)

மேதிக் கணனு மிளிர்வீர பானுமமா
மாதிக்கத் தாவுண ராந்தலைவர்—மாதிக்
குதக்கண்வா யில்புரந்தா மோங்குமங்க னின்ற
கதக்கண் ணவுணவெள்ளங் காண். (கஉ)

மன்றனறுந் தார்வீர வாகு வதைக்கண்டு
தன்று கடிக்காவல் சூழ்ச்சியுணர்ந்—தொன்றுநெறி
செல்லரிதென் றுன்னித்தென் றிக்குவழி போய்த்திருவ
னல்லதென்றட் கொண்டகன்ரு னன்கு. (கங)

மகேந்திரஞ்செல்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்டா எசு.

கயமுகன்வதைப் படலம்.

செல்லுகையி லேந்தல்கிழித் திக்கு மாக்கலத்திற்
புல்லுமீ காமனின்விண் போற்றுவா—ஞெல்லுங்
கதப்பற் றகலாக் கடுங்கூற் றனையான்
சதப்பத் திபமுகத்தோன் முன். (க)

ஈரா யிரமொய்ம்ப னெண்ணு நிலாக்குறையான்
காராழி யுண்டுவான் கார்கறிக்கு—நீரான்
கரும்பா தகஞ்செய் கயமுகவன் கண்டான்
வரும்பா டடையவனை வாய்த்து. (உ)

கண்டான் கனன்றிவணைன் காவல் சடந்துவந்தாய்
கொண்டாய்கொ லோமாயை கூர்வரியு—மண்டாதே
யேணையிலா ரேரிலூ ரென்ன வறணிஞ யிக்கர்ம்
மாணையறி யாயோ வணைந்து. (ங)

மூள்கினத்துற் றேன்வீர மொய்ம்பவல்லை மாய்த்தனீ
நீள்கின் றனையல்லை மேதகுரு—ரான்புரியிற்
சேர்கின் றனையீது சியவிய லாயவுழை
பேர்கின்ற தாகும் பெரிது. (ச)

சரர்தற் கருமிலங்கை தாவியிவ்வூர் காணவந்தா
யோர்தற் கருமாயை யுற்றையனை—யார்விடுத்தா
ராலை மயின்றவனே வம்போ ருகத்தவனே
ஞால மயின்றவனே நனகு. (ஞ)

சுற்றுநின் ருயிநகர் சூழவொற்றுய் வந்தனேதேர்
வுற்று ருனையுய்த்தா ருற்றதென்கொ—லிற்றுயு
ஞவியுய்தி யல்லசிறை யண்டார் செயலுணர்வான்
மேவினனீ போலும் விரைந்து. (ட)

வான்றேய் கனலின் மருத்திருப் பூளைபோ
லூன்றே யுனைக்கொண்டே ழுற்றதினை—னீன்றே
னெனச்செலுமென் முன்னில்லா யெங்கன்றீர் வாயென்
றுனச்சொற் றுரப்பினன்றெவ் வோர்த்து. (ண)

இவ்வா றியம்பி யெதிரி லெழும்போது
தெவ்வாங் கயாசுரன்முன் சென்றுகொடு—வெவ்வாயோய்
சாவா யினியென் றலஞ்சார்ந் துளாய்கொலாம்
வாவாவென் முன்வீர வாகு. (அ)

உன்னுங் கயமுகனே சோங்கல் பறித்தெறிய
பன்னருந்திண் வீரன்றன் பாற்படலு—மன்னதிரும்
பூதிவட்டி விண்டமைபோற் போயதுகண் டாயிரங்குன்
றேறியன்மேல் விட்டா னுருத்து. (கூ)

விற்றூணி வீரன்மேல் வேழமுகன் விட்டவெலாங்
கற்றூண்மேல் வீழ்மட் கலம்போன்ற—நற்றூதன்
றிண்மை தெரிந்து திகைத்தா யிரமரம்போற்
றொண்மையன்மேல் விட்டா னுருத்து. (கூ)

தாராரு மொய்ம்பன் தருவான வையெலாங்
கூராரும் வாளாற் குளறத் தெறிந்தான்—காராம்பற்
பேரான்கல் பேர்ப்பப் பெருந்தகையன் ஞன்புழைக்கை
யோராயிர மறுத்தா னுற்று. (கூ)

தியனீ ராயிரங்கை சேர்த்திவனைக் கொண்டுணவா
வாயிடுவ னென்றுவர வாளிஞற்--சாயத்
தறித்தா னொருசார் தழுவா யிரங்கை
வெறித்தார் விறலோன் விரைந்து. (கூ)

பற்ரு யிரங்கையான் மாமுகத்தோன் வீரன்மார்
பெற்ரு நிற் குங்கா ளிளவலுங்கை—முற்ரு
வீழ்த்தருவா ஞந்தகத்தால் வெட்டினுன் வெய்யவன்வீழ்
போழ்த்தருவா னேர்ந்தனனப் போது. (கூ)

தின்று கரமிழந்த தூங்கன் முகனவனைக்
கொன்றுயிரைக் கொள்வமெனக் கொண்டெதிற்—சுன்றனைய
தோளாற் குகன்றூதன் ரேரண்மோதிக் கோடுடைகார்
கோளார்ப் பெனவார்த்தான் கூர்ந்து. (கூ)

கரத்திலொளிரா வாளோச்சிக் காளை யவனை
யுரத்திலுயி ரோவ வுலைத்தா—னிரத்த
மூடலினின் றுந்தியா யோடி யுவரிக்
கடலின்மே லிற்றே கடிது. (கூ)

சுன்றுறழ்தோண் மீளியவற் கொன்றகலக் கண்டவுணர்
தன்றுநெறி தோறுந் தொடர்ந்துவந்தார்—நின்றுசமர்
செய்தா லிவரோடு செல்லுமெடுங் காலமிது
நொய்தாமென் ரேர்ந்தா னுளித்து. (கூ)

சீர்தருமா வீரனள்ளார் சேனையெக்குஞ் சூத்தரலாற்
போர்தருவேற் புக்கவன்ரூள் போற்றியே—சூர்நகரி
லாய்தற் கரிய வணுவருவங் கொண்டுகுண
வாய்தல் சிகரியுற்ரூன் வந்து. (கள)

கயமுகன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூக.

நகர்புகு படலம்.

கந்தவே ளெந்தை கருணைகொடு தூதாக
வந்தவே வந்த வொருவீர—னந்த
வியப்பார் மகேந்திரத்து மேவுவளம் யாவு
முயப்பார்த் துணுவா னுளத்து. (க)

அண்டத் தமரு மசல மருவியொடு
மண்டத்த வந்தனகைம் மாநிலவின்—கொண்டல்
பலவுங் குழீஇப் பயிலுங் கதியி
னிலமுற் றனமா நிலை. (உ)

ஆழியார் ஞாலத் தசலஞ்சூ ராணையாற்
பாழியந்தே ராநின்ற பான்மையே—சூழனிகத்
தெண்ணிடவு மேலா தெனினவையோர் கண்ணிலா
ணெண்ணிடவு மேயுமோ வீங்கு. (ங)

பன்னுகரிக் கூடம் பதினு யிரமிரத
மன்னிலையஃ தேமா வதற்கிரட்டி—யின்னும்
தருவிடினேர் யோசனையே தோற்றுமெனிற் சீர்த்தி
மருவிநகர்க் கொப்பாமோ மற்று. (ச)

ஆழி யகழியண்டத் தார்மாவெற் பேர்மாடஞ்
சூழிஞ்சி கோபுரங்கள் சூரியற்கே—யூழிற்
றிறங்கொணகர் செய்தயன்மார் தேர்ந்துபின்ன ரிந்தப்
பிறங்கொணகர் செய்தார் பெரிது. (ஞ)

அண்டங் களின்மல் கரும்பொருளெ லாங்கண்டே
ணெண்டரும மேய்ந்ததையு யெவ்விடத்துங்—கண்டிலேன்
மஞ்சிறைகொண் மாநகரில் வானவர்க ளோடவற்றை
வெஞ்சிறைகொண் டான்கொலோ வேந்து. (சு)

மேவுசத யோசனைவிண் மேலியறு யோசனையா
மாவகலம் பெற்ற மணிஞெர்பொன்—ஞவணங்க
ளேண்மேவு நாற்படையு மெய்தவிட மின்மையாற்
சேண்மேவுஞ் சேஞை லில. (எ)

ஓங்குமணி மேற்றலத்தி லொள்ளலரி மேவுதலுக்
தீங்கனியீ தென்னச் சிறுர்பற்றித்—தாங்கறித்துத்
தீயுறைப்ப விட்டியைய தேர்ந்தவர்த்த நற்றூயர்
தூயகங்கை நீரளிப்பார் சூழ்ந்து. (அ)

கொல்லவுணர் கோஞணை கொண்டுகட னீர்பஉஇ
மல்லனறுங் காவளவி மாக்களிபோன்—மெல்லமென்கான்
மின்சான் முதிறவழும் வின்மா ளிகைதோறு
மன்சா னாத்துலவும் வந்து. (கூ)

ஏதமென்ப தெட்டுணையு மில்லா மொழில்கூர்ந்த
மாதரார் வின்டொருநீண் மாடங்கண்—மீதுவருங்
கோளருமுப் பற்றுக் கொடுகழங் கம்மனையா
நாளுமெறிந் தாடுவார் நன்கு. (கஂ)

செங்கதிரோன் றேரிவர்ந்து செல்லச் சிலமடவார்
தங்கண் மகாரையதிற் ருண்வைத்தூர்ந்—திங்குக்
கொடுவா வெனவே கொடுபோ யவர்முன்
விடுவா னெனிற்றவமே மேல். (கக)

காரவுணர் காரிகையார் கால்வருடிக் காட்டேவ
லேசமரர் மாத ரியற்றுவரைந்—தாரு
மணியு மிருங்கியு மற்றுளவும் வேண்டி
னணியுதவி யேதிரியு மாங்கு. (கஉ)

மாசி லிருங்காலேர் மாட முறைசீப்ப
வாசநீர் கொள்கலவை வாரிதிமன்—வீசவே
யீரமொளிர் வெய்யோ னினிது புலர்த்திபிட
வாரவுணர் மேவுவா ராங்கு. (கங)

விண்ணூறு செல்கின்ற வெய்யோன் றனைப்பற்றிக்
கண்ணுடி யிற்கவினைக் காரிகையார்—பண்ணுரைக்
கண்டெறிவ ரங்கவர்சேய் காமுறத்தேர் மாவினைக்கைக்
கொண்டளிப்பர் பின்விடுவர் கூர்ந்து. (கச)

விண்டோய் நெடுமாட மீதுசெலும் வானவரைக்
கண்டோர் சிலமடவார் கைப்பிடஇத்—திண்டோள்க
டின்னமணந் தின்பநலந் துய்த்துநீர் போதிரா
லென்ன விடுப்ப ரிசைந்து. (கஙி)

குழலினெலி யாழினெலி கோட்டினெலி வார்கொண்
முழவினெலி பாட்டின் முழக்கம்—விழவினெலி
மேலை யொலியாவு மேதினியைக் சூழ்கிடக்கும்
வேலை யொலியின் மிகும். (கக)

மானெடு மாளிகைகண் மன்னு வணத்திலிந்தொப்
பான மருப்பிருங்கை யத்திசொரி—தானநீ
ராறுபடர்ந் தாகுகேகி யாடுசிறூர் வண்சுண்ணஞ்
சேறுபடு மாறு செயும். (கஎ)

சொற்கலையும் வாட்கலையுஞ் சொல்பல் படைக்கலையும்
விற்கலையு மாய வினைக்கலையு—மற்கலையு
மாற்றுபுல மிக்கோ ரவிர்கட் புலனுக்குத்
தோற்றுபுலந் தோறுந் தொகும். (கஅ)

நிரைதிரைமூப் புற்று நிலிகின் றவரை
யுரைதமஞ லாவியுலே வோரைக்—கரைநிரப்புக்
கொண்டவரைக் கூற்றனைய கொல்பல் கொடும்பிணிநோய்
கண்டவரைக் கண்டிலமங் கண். (கஃ)

கீன்னற் கழைநீர் கமழ்நெய் கடுந்தேற
லின்னற் பயவாரி யேசுருங்கி—மன்னவர்மன்
றன்னுணை கொண்டிகர் சார்மனேதோ றுங்குளனு
மன்னு மருவுமால் வந்து. (உ0)

பொன்னிறத்த வன்னமஞ்ஞை பூவைபுரூக் கிள்ளாமுதற்
பன்னிறத்த புள்ளினைய பல்வளங்கூ—ரிந்நகரிற்
கோதில் கொழுநலங்கொள் கோதையர்தங் கோல்வளைக்கைப்
போதி லிருட்ப புரிந்து. (உக)

கள்ளாற் றலினுங் களிப்பார் நறவினைக்கைக்
கொள்ளாக் கிளியாண் கொளவருத்தி—யுள்ளார்வ
மல்கச்சே வல்லிரங்க மன்னெகிலை மென்பெடைமேற்
புல்கப் புணர்ப்பார் புரிந்து. (உஉ)

இடமா ரியன்மாடத் தேரிரதி யேயென்
மடமாதர் மாரனேர் மைந்தர்—தடமார்
புரவுறவே புல்கி யுவப்புறுநீர் மையா
லிரவுபக லோரா ரினிது. (உங)

பன்னகத்தின் சோரி பலியுடனேக் கித்துணர்தூய்
மன்னகத்தெய் வம்பரவி வான்கடவு—டன்னோ
நெறியாற் றுறப்படுத்தி நேரிழையார் பல்லோர்
வெறியாட் டயர்வார் விழைந்து. (உச)

கடுத்தடுசீ யம்புலிமான் கண்முதலா வுண்ணற்
கடுத்த லிலங்கனைத்து மாங்குப்—படுத்தவற்றின்
வண்டசையூன் வேண்டி மறுகுளர்கொள் வான்பண்டி
கொண்டளவி லார்வருவார் கூர்ந்து. (உ இ)

முன்சென் முரசினர்வாண் மொய்தீவி கைச்சுடரார்
மின்செய் படைக்கலத்தார் மேவரிய—பொன்செயொற்றை
முக்குடையார் பாங்கார் முதுக்குவரி யார்வென்றி
மிக்குடையார் வீரருற்றூர் வேர்த்து. (உ சு)

உற்ற மகேந்திரமூ தூர்வண்மை பல்விழிநாப்
பெற்றவருங் கண்ணுற்றுப் பேசரிதான்—மற்று
வருத்தும்யா மென்னவே வாய்திறந்தோர் நாவாற்
றெருத்துஞ் சொலப்படுமோ சூழ்ந்து. (உ எ)

திருருக்கொள் சேயருளாற் றிண்பே ருருக்கொள்வேன்
காருருக்கொள் வெந்தகுவர் காண்பரென்றிக—கூருருவிற்
பேணித் திருப்பதியின் பெற்றியெலா நோக்கினேன்
பாணித் திருப்பதிலில் பண்பு. (உ அ)

றென்றுபல வாவுன்னி யேண்வீர வாகுபொன்னங்
குன்றுறழ்தீழ் கோபுரமேற் கொண்டுநக—ரொன்றி
மிடையத் திருநோக்கி வெஞ்சூர் நகர்தா
னடையத் துணிந்தா னடுத்து. (உ கூ)

அங்கனிருந் தாறுமுக ஞரருளால் வானெறிதாய்த்
துங்கன்சூர் மைந்தர்நகர் துன்னியப்பால்—வெங்கதத்தி
வத்திரன்பொன் ஞமத்தோன் வச்சிரமொய்ம் பேமுதலாம்
புத்திரர்தம் வாழ்வுகண்டான் போய். (கூ o)

வெருமந் திரர்தம்முண் மன்றலைமை வாய்ந்த
தருமகோ பன்மனமேற் றங்கிக்—கருமைக்
கறைக்களத்தன் சேய்தூதன் காளையண்ட மோடார்
சிறைக்களத்தைக் கண்டான் றெளிந்து. (கூ க)

நகர்புகுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூ உ.

சயந்தன் புலம்புறு படலம்.

பாற்கடலின் மாலோன் படுத்துக் கிடந்தாங்கார்
பாற்கடவா ஞேர்தம் பாவையின்—பாற்கண்
சயந்த னமர்ந்து தளர்கோலங் கண்டான்
வயந்தனமர் வாள்வீர வாகு. (க)

விற்றழும்பு பெற்றகையன் மேவுறைச் சாலையின்கட்
டெற்றநிக ளத்தாற் றுணைக்கழலா—ரற்றழும்பன்
மானகாண் போய்ப்பழித்தீ மல்கவுயிர்ப் பாலவின்ன
லானகட லாழ்ந்தவர்வ ளுக்கு. (உ)

உன்பழியிற் றுஞ்சுமமு தண்டமையா லஃதொழிவான்
மன்பகல்பற் பல்லுகமா கைருவான்—மின்பசுமை
யேய்ந்தமணி யோலியமா சேறினமை போன்மழுக்கம்
வாய்ந்த வருவினுன் மன். (ஊ)

தூன்புமல்கு மாற்ரூற் றுயில்கிலான் கண்ணிமையான்
மன்புரிதீங் குன்னியுன்னி மாழ்குவான்—வன்பின்
றழுதிவோ னச்சமுறீ இ யஃதொழிவ னங்கண்
விழுதருநீர் மெய்குளிப்பான் மீண்டு. (எ)

சசியிக் திசினைத் தமர்பற் றினரென்
றுசிதமில்பொய் மாற்ற முரைப்ப—விசனமுறு
மன்றருமுன் னெல்லா வளமுமெண்ணிச் சோருக
சென்றுமுன்போ லெய்து மெனும். (ஏ)

ஏண்டகுவர் கோன்சேனை யேயிடவீன் ரூர்கரந்து
சேண்டுறைந்து பாரகத்திற் சென்றவர்க—ளாண்டையரோ
வாங்கண்டார் பற்றினரோ வண்டர்சில ரேனைவர்
தாங்கண்டா ரோவென்னுந் தான். (சு)

கொன்கையவர் செய்கொலைமை கூறவுமை கேள்வனுறை
மின்கயிலைக் கேகினலே வேந்தென்னு—மென்கண்மூ
னன்னேனை யத்தனையீர்த் தார்த்தவுணர் பற்றிவிடி
னின்னுயிர்நிற் குங்கொல் லெனும். (எ)

ஏற்பகையோ டங்ஙா ளிகல்புரிந்து கோடிழந்த
வெற்புறழும் வேழமெங்கன் மேவியதோ—மைப்பிறங்க
வச்சிறைகொள் கண்டன் வரத்தவுணர் கோன்விளியா
னிச்சிறைதீர் நாளென் றெனும். (அ)

ஆற்றேன் றுயர்குரவ ராகுலந்தீர் வான்புகுந்து
தேற்றேன் றமியேனுந் தேறுகிலே—னேற்றே
சிறந்தேதோ பாவஞ் சிவன்ரு னிலையோ
விறந்தேதோ வேத மெனும். (க)

சந்தியினுன் செய்கடனுந் தாவழலு மோம்புகிலே
னந்தியினுல் வேத மயர்ந்துறைவே—னெந்தைவழி
பாடுபுரிந் தேனில்லேன் பாழு முடல்சுமந்தேன்
வீடுகிலே னென்னும் வியர்த்து. (கo)

மன்கருணை யேவடிவாய் மாகடஞ்செய் வானல்லா
லென்குறையை யோர்வா ரெவரன்ஞ—னன்கணருட்
பேறுடையே னென்னிற் பெருந்துயர மாக்கடனின்
றேறுவே னென்னு மினித. (கக)

இன்னபல வெண்ணியெண்ணி யேங்கிச் சயந்தனிடர்
மன்னமர ரோடங்கன் வைஜ்ஞன்—றுன்னக்
கறைக்களரேர் கண்டகன்மூற் காரவுணர் பல்லோர்
றிறைக்களமுற் ரூம்பினூர் சேர்ந்து. (கஉ)

அன்னதோர் காப்பி லறமுகக்கோ மான்றாதன்
மன்னுபகல் காவலர்கள் வானவரைத்—தன்னிறைமி
னன்ஞளோ டெங்குற்ரு ஞவிதாலே லிப்போநீர்
சொன்ஞலுய் வீரென்ரூர் சூழ்ந்து. (கங)

சாற்றுமொழி கேட்ட சயந்தச்ச மூற்றெமன்போற்
ரூற்றுமவர்ப் பாராத் துயர்ந்தெந்தை—கோற்ரொடியா
மாயோ டகன்ரு னதுகண்டா மற்ரென்று
ஓயோமோர் இல்லமென்ரூன் ரேர்ந்து. (கச)

அண்டரூமவ் வாறுரைப்ப வம்தோர்ந் தகமொன்ரூக்
கொண்டவர்மெய் கூறுவரோ கொல்லென்னக்—கண்டகர்கள்
கண்டம் புயநிறங்கங் கன்னமுத லங்கமெங்குந்
தண்டம் பலபுரிவார் தாம். (கடு)

இவ்வண்ணங் காவலரெண் ணில்லுடற்றுன் பாற்றிமெய்
செவ்வண்ண மாகமைந்தன் ரேவரொடு—மெவ்வமுற
வாற்றலரா யங்கபங்க மாகிநிற்பச் சோர்ந்தகங்கை
கூற்றனேயார் கொந்தார் குலைந்து. (கசு)

அக்கா வலரணித்தா யாங்கீண்டிக் காப்பவும்பர்
தொக்காரோ டிந்திரன்சேய் தன்பமுற்று—மிக்கார்விற்
பன்னிப் பலவாறு பண்ணவனுங் கண்ணுதலே
யுன்னிப் புலம்புவா ஞற்று. (கள)

ஸைகம்மா முதலாக் கருதுமெறும் பீரக
வம்மா மலர்தூ யருச்சிக்கப்—பெம்மானே
பேரருண்முன் செய்தனேயால் பேரிடருண் மூழ்குமெமக்
காரருள்செய் யாயோ வமர்ந்து. (கஅ)

சங்காரனே கங்கா தரனே சயிலகங்கை
பங்காரனே சோதி பாரனேயென்—றெங்களுடை
வாயகமெய் யொன்ற வழுத்த வுயிர்க்குயிரா
நாயகரீ கேட்டிலையோ நன்கு. (கசு)

மூரண்டமால் வீப்பான் முயன்றுமுற்ரு தேத்தக்
கூரண்டமாக் தானவனைக் கொன்று—நிரண்டமா
மன்சிறையி லொன்றணிந்து வாளேர் தமைப்புரந்தோய்
வன்சிறையி னின்றெடுப்பாய் வந்து. (உ0)

அன்பா னவர்க்கருள்வா யீந்து சிறிதேனு
மென்பா லிலையருளற் கேதுமுண்டோ—வின்பா
நிறைந்தவருள் கொண்ட நிமலநின்பா லெந்தே
யறைந்தமையென் பேதைமையே யாம். (உக)

ஆயினுநா யேனழுங்க வத்த வருள்சுரந்தே
யாயினுநீ யாரருள்செய் தாண்டாயே—லாயினுயர்
வென்னுந் தறக்கவள னெய்தே னதிலடைவ
பன்னுந் தூயரம் பல. (உஉ)

வாளேர் பதமு மலரோன் பதமுமற்றை
யேளேர் பதமுமவ ரிற்ரெலவா—மாளேவாத்
தற்பதமாஞ் சம்புவே தாவாத நின்றனிததொ
னற்பதமே வேண்டுவே ஞன். (உங)

என்பதமும் வேண்டே னினித்தவமே யாற்றுவேன்
மின்பதமின் போற்ரேன்றி வீவுறலா—னின்பதமே
சிற்பரவி யோமமாஞ் சிற்றம் பலத்தாடும்
பொற்பதனே தந்தருள்வாய் போந்து. (உச)

இன்னபல வேத்தி யிமையவர்கோ னின்றருள்சேய்
மன்னவச மாய்க்கிடந்தான் வன்சிறையி—லன்னவன்போற்
ரேர்ந்து துதித்தும்பர் சிந்தை தளர்வுற்றுச்
சோர்ந்து கிடந்தார் துயர்ந்து. (உடு)

சயந்தன் புலம்புறு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசள

சயந்தன்கனவுகாண் படலம்.

செம்மனத்தர் தீயர் திறந்தேர்ந் தருள்புரிவான்
நெம்மன் னகருட் சிறையிலும்பர்—தம்மொடுசோர்
தந்தையுற வீழ்ந்தற் சயந்தன் கனவிலுறச்
சிந்தைசெய்தான் செந்தியமர் சேய். (க)

தேர்கே தனம்வச் சிரமங்கு சம்விசிகந்
தார்வே லபயவர தங்கமல—மேர்கூர்
மணிமழுத்தண் டேண்வின் மலர்க்கையுறச் சேய்தா
ணிசதன்கை யார்ப்பவுற்ரு ணண்டு. (உ)

சியந்தனுட னுட்கண்ணுற் சண்முகனே கோக்கி
லியர்தன்பிற் ருழ்ந்திடுக்கண் வீப்பா—னயந்துவந்தாய்
நத்தனல்லே யத்தகளி னத்தனல்லே யத்தவுமை
யத்தனல்லே யார்நீ யருள். (ச)

என்ன வறுமுகத்தே யாமிச் சுரன்குமா
றுன்னல் லலையுணர்ந்திங் குற்றனமான்—முன்னுன்தை
தன்குறையோ னென்குறையுஞ் சாற்றிநமை வேண்டலும்பார்
மன்குறைநீர்ப் பானடைந்தாம் வந்து. (ஞ)

பாரகஞற் ருனே பரவெய்தி வெற்பினெடி
தாரகனுஞ் சூரன் றனையுமட்டுச்—சேரவா
யங்கையமர்ந் தாமயன்மா லாதியர்கம் பாலுறைந்தார்
நுங்கையுமா மேருவற்ரு ணேற்று. (ஞ)

செல்லீர வாகுவாந் தானையா மிங்குய்த்தோங்
கொல்சூர் மகனெருவற் கொன்றெதிர்த்த—வல்வீரர்
விம்மவீத் திங்ககரை வீட்டியுலைத் திப்பகலி
லம்மமீன் வான்புரிது மாங்கு. (ட)

நாளையே சென்றி நகர்நீங்கி யிங்குவைகி
வாளையேந் தேண்சூர் மரபோடும்—பூளையே
யென்னப்போய் வீந்துலைய வீசாம பகலிற்சிர்
தன்னப்போர் செய்தடுதஞ் சூழ்ந்து. (எ)

செற்றபின்ன ரேறின்னேத் தேவருடன் வெஞ்சிறைநீத்
தற்றதிரு வெல்லா முகந்தீ தா—மற்றமொரீ இ
மைந்தரீ யின்னலுறேல் வாழியென்ரன் கேழ்ஞிளர்நற்
கந்தரீ பத்தன் கனிந்து. (அ)

அத்தனீங் கின்ன வறைந்த வெலாம்வினவிச்
சித்தமகிழ்ந் தேமெய் சிலிர்சிலிர்த்துப்—புத்தமுதங்
கூரவுண்டா ரின்றகமை கொண்டாடிப் பாடிஞ
ஞருவகைக் குண்டோ வனவு. (கூ)

மறலியகன் றிங்கிரன்சேய் மாதேவன் பொற்ரு .
ஞறலிறைஞ்சிப் போற்றி யுளதோ—வறவளித்தி
யையநின்க ணேகை யடைபுகுந்தோங் காத்தியெனச்
செய்யனது செய்துமென்ரன் றேர்ந்து. (கo)

இந்தகரடைவான் யாமே வியதூதன்
சந்தனினை யண்டர் தமைக்கண்டு—சந்தமிர்திற்
துன்றினைய மாற்றஞ் சொலிடப்ப வுய்க்குதுங்கரண்
கென்றருளிப் போஞ னினிது. (கக)

மன்றனறல் கற்பகத்தார் மன்னைந்தன் றுஞ்சினன்போற்
பொன்று புலங்கள் பொறியின்கட்—றன்றக்
கனவகன்று கண்ட கருத்துறவேற் காலை
தனதருடோர்ந் தின்புற்ருன் ருன். (கஉ)

அண்டர் கனலினும்வே லவ்வா றறைந்தேகக்
கண்டகன வோர்ந்து களித்தும்பர்—மிண்டரிது
தோர்ந்தாற் செகுப்பரெனச் சேய்க்குமெலச் செப்பமழிழ்
வார்ந்தான் றுஞ்சிருந்தா னுக்கு. (கக)

சயந்தன் கனவுகாண் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசுo

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடலம்.

தேசிறையோன் மைந்தன் றிறல்வீர வாகுவெங்தை
யாசிறையு மில்லானை யண்டரைவெம்—மாசிறையிற்
றுன்கா ரவுணர் தொகைகாத் திடக்கண்டான்
பொன்காத் திடுகணமே போல். (க)

காவல் புரியவுணர் காணு தயர்தரவுந்
தேவர் தனைக்கண்டு தேறுறவு—மேவர்க்கு
மன்னுங் குகன்ருள் வணங்கியன்னன் மந்தணத்தை
யுன்னு வடைந்தா னுகந்து. (உ)

திண்டா னவரிற் சிறைகாப் பவர்மையல்
கொண்டா ரியலோவக் கொள்கையுறத்—தண்டார்வே
தனுங் கேகத் துயர்சயந்த னேடும்பர்
காதலுட னுன்னுவார் கண்டு. (ங)

அன்னர் களமேய்ச்சே யார்பேர் புகன்றேத்தி
மன்ன மகன்முனடல் வாகுவா—முன்னுரார்
கந்தமலி முற்றிறைஞ்சி கையுமுனத் தேமுழைநீ
வந்தென்கொல் சொல்கென்ருன்மன். (சு)

வன்பேர்கொள் வீரனந்தி மைந்தன்வேள் பின்வந்தே
னன்பே யவன்றாத னுயினே—னென்பேர்
நிவள்வீர வாகுஞ் சிறைவிடுப்பான் சூர்மு
னவிலவந்தே னென்ரு னயந்து. (ஙு)

அன்னதுகேட் டேந்த லமா ருடன்மழிழ்பூத்
தன்னுருறை நீர்ப்பா னுகந்துவந்தா—யின்ன
நிறையகன்றே யின்னலெலாந் தீர்த்துய்ந்தேம் யாங்க
ளறைகழன்மா வீரவென்ரு னுக்கு. (சு)

வண்டகுரூர் மேவொற்ரு யென்னேவிடத் தோன்வல்தே
யாண்டிடுமுன் ஞக்கல்கு மன்னவனுற்—காண்டகுமான்
மாறிலயன் வாலேர்தம் வான்குடிக ளுய்ந்தவென்ரூற்
கூறுமகக் குண்டோ குறை. (எ)

அம்மலரோற் கூர்சிறைசெய் தாருயிர்கள் கண்டோனிங்
கும்மைச் சிறைநீக்க வுற்றனனே —லம்மவண்பி
னீர்செய் தவம்பெரிதிங் நீணகருற் றேமெலிந்தே
னேர்தமைக்கண் டேமகிழ்ந்தேன் யான். (அ)

என்ணமகிழ்ந் திந்திரன்சே யெம்மை யிருஞ்சிறைசெய்
முன்னகன்ரு ரீன்ற முதகுரவர்—மன்னவர்தா
மன்றமுத லின்றளவு மாற்றுசெய லோடுபய
னென்றுவிடா தோதுகென்ரு னேர்ந்து. (கூ)

ஆழிவரை நேர்புயண்கேட் டாரணங்கோ டும்பர்கோ
ஞாழியின்கண் ணூர்கலம்போ லோங்குமெழிற்—காழியின்கட்
சேர்ந்ததுமுன் ஞகவைப்பிற் சீலவாய் வந்தவரை
யோர்ந்து ரவின்ரு னுகந்து. (கo)

வியந்தருதோள் வீரன் வலாரிசெயல் கூறச்
சயந்தனுவன் தன்னேயொடு தாதை—யயந்தருரு
வேர்கொணிர்த்த ஞமிவரை யிங்கனெதிர்ந் தாலொத்தே
னேர்கொணின்சொற் கேட்டென்ரு னன்கு. (கக)

உறைதருவா னேர்தம் மொழிமகவான் சேயை
நிறையறிஞன் கண்டமல னீடுஞ்—சிறையகற்று
மின்னுஞ் சிறிதுவைக லிங்கிருத்தீர் நீரென்னப்
பின்னுஞ்சொல் இன்ரூன் பெரிது. (கஉ)

தின்னிகரின் ரெள்ளொளியாந் தற்பரனே யாறுமுகம்
பன்னிருகை கொண்டெழில்கூர் பாலகன்போன்—றுன்னருஞ்
கந்தனென்பேர் பூண்டெவருங் கண்டு களிப்பெய்த [சீர்க்
வந்தனனெங் கோமான் மகிழ்ந்து. (கங)

எம்பெருமா னீங்குவந்த வேதுமற்றி யாதென்னிற்
செம்பதும நோக்கனயன் றேவர்கோன்—வெம்புமனத்
தன்பார் சிறைதொலைத்துத் தொல்லுலகெ லாமளித்தே
யின்பார்தாக்கண்டா யேய்ந்து. (கச)

திக்கண் மகத்திலலி தானயின்ற பாவமுற்று
முக்கிரன்முன் செற்று மொழிந்தநிலை—யக்குறையி
னுற்றவிந்தத் தன்ப முமக்குமுரு கேசனன்றி
மற்றெவர்தா நீக்கவல்லார் வந்து. (கஇ)

வாசவன்றன் மைந்தகங்கை மைந்தனெந்தை வேலினுரங்
காசுறுவெற் பேண்டார கற்கடந்த—பூசலிகற்
றோட்கொண்ட சூர்முதலைத் துன்னிக் களையமுன
காட்கொண்ட தல்லவோ நன்று. (கச)

வில்லைக் குனித்தய்க்கும் வெங்கணைக்கே யூணைகார்
கல்லைப் பிளந்த கதிர்வடிவே—லெல்லையில்
பார்முதலெல் லாம்படைத்தற் பாலதுசெவ் வேள்விடின்வெஞ்
சூர்முதலை வீப்பரிதோ சூழ்ந்து. (கஎ)

நீள்கடன்மன் சூர னிறத்திலெறி வைவேலான்
மாள்கினல்லால் வன்கிறையுள் வைகுநீர்—மீள்கலின்மை
தேற்றுப் பொருர்செய் தீங்குமுன்னி வன்பருளங்
தோற்று னெனேவிடித்தான் றூது. (கஅ)

நாயகன்றன் மாற்ற நகுதகுவர் கோன்முன்னர்ப்
போயிதுகே னென்றுரைப்பிற் புந்திகொளா—ஞயிடைமீண்
டுற்றவெலா மோதுவன்கேட் டொள்ளயிலோ ஞலேவந்து
மற்றிவரை மாய்ப்பன் வலிந்து. (கக)

திங்களா லோடணிந்த செஞ்சடையோள் சேய்கதிர்வே
லங்கிருந்து மூய்த்தவுண ராருயிரை—நுங்குங்
கொடுமனிகள் சூழக் கொடிஞ்சியர்தேர் மேல்வந்
தடுதலன்றுற் கின்னதுமோ ராட்டு. (உ0)

ஈரைந் தெனுநா ளிடையே யிமயமின்சேய்
போரைப் புரிந்தவுணர் போயொழியச்—சூரை
யறமுடித்தம் வெஞ்சிறைநீத் தார்சிறப்பு நல்கும்
பிறவொன்று மெண்ணல் பெரிது. (உக)

என்றபல வேந்த லியம்பவும்ப ரோடிளவ
னன்றென்று வந்தயில்வே னம்பினி—வென்றிடுக
வென்னத்தாழ்ந் தாசிகவின் றெற்றைக் கறைதிகழுன்
மின்னற்றுன் வீரவென்றுன் வேட்டு. (உஉ)

வென்றியுறு மீளியவண் மேவவரை நீங்கியே
வன்றிறல்கொள் காவலருண் மாலகற்றிச்—சென்றகலச்
சுற்றியவர் தேறியண்டர் சூழச் சயந்தனையு
முற்றிமுன்போ லோம்பலுற்றூர் மொய்த்து. (உங)

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கஅங.

அவைபுகு படலம்.

மற்றிறலோ னுக்கன்று வானெறியுற் றுழ்ந்தகன்று
முற்றுங் கிடங்கிகந்து மொய்படைகள்—சுற்றியவோங்
கெற்கோ புரமதின்முன் னேகிவரை யென்னநிமிர்
பொற்கோ புரங்கண்டான் போந்து. (க)

மூங்நீர் கலந்த மூரிதிரைவா னுங்கியெலாங்
தங்நீர்மை போயுவரி தன்மையுற்றுங்—கெண்ணீ
ணகரியிற் சூராணையா னுகமெலாம் போந்து
கெரியுரு வாய்ந்ததுவே சேர்ந்து. (உ)

அகனீ ரகழி யதினில் கலமா
நகாமுயர் கூம்பு நலங்கொள்—கெரிநிமிர்
பாங்கேய் புரிசை பலதளம்பன் மேனிலேயா
வாங்கேய் தருமே யமைந்து (ங)

பரனளித்த தேர்நிலேயோ பல்லண்ட மும்போய்
வரவமைத்த சோபான வைப்போ—பிரதாபத்
தம்பமோ மூதூர் தனேக்கா ணறிகுறியோ
விம்பமோ வில்கெரி வீறு. (ச)

மன்கொடியார் கோபுரத்தின் மாமையெலா நோக்கியே
வன்கழற்கால் வீரனவ் வாயிலின்கட்—டுன்கதமா
ருக்கிரன்முன் னேர்படையோ டோம்புதல்கா ணவவுணன்
மிக்குயர்கோ வில்புரும்வின் மீது. (ஞ)

சூளிகைமேற் போயிருந்து சூர்மா ளிகைவனங்கண்
மீளிநனி நோக்கி வியந்தடலார்—வானரியொண்
சென்னிகொள் பீடத்தாணை செய்மண் டபவண்மை
யுன்னி யுணர்ந்தா னுனத்து. (சு)

ஆயிரமா யோசனையான் முடகத்தா னுகிமணி
பாயிருளைப் பாற்றுமண்ட பத்திவிண்ணு—லாயிழையார்
வண்கவரி வீசவொளிர் வட்ட மசைக்கவல்லோ
ரொண்கலிகை தாங்கிநின்று ருற்று. (எ)

மன்னடப்பை கோடிகம்வாள் வட்டிலிவை தாங்கியுழைப்
பன்னவுணர் நிற்பப் பகற்பகலு—னுன்னுமகார்
மூவா யிரவொடு மூவர் முறையாகத்
தாவா மருங்கிருந்தார் தாழ்ந்து (அ)

தாவிலெறுழ்ச் சாரணர்காற் ருேமன்னர் சார்பினிற்ப
மாவரம்பை மாராட மாடகயாழ்—மேவிசைகள்
காந்தருவர் பாடக் கடுங்கள் சுகர்பிரம்பு
தாந்தரித்து வாழ்த்திநின்ருர் தாழ்ந்து. (கூ)

சாபா யிரம்யோ சனையெல்லே யென்னிடவு
மாரா தெவரு மடர்ந்துநின்று—பேராச்
செலற்கரிய தென்னிற் செறுத்தளேதா யார்க்கும்
வெலற்கரிய வேத்தவையின் வீறு. (கo)

மின்னு முடிபுனைந்து மேவருவி யின்னுரந்
தன்னு நிறத்திலங்கச் சூரபன்மா—மன்னுங்
கரியாரியி ஞேடுவந்தண் கார்நீல வெற்பி
னரியணையில் வீற்றிருந்தா னுங்கு. (கக)

கமஞ்சூற் கொடுமின் கருமுகில்போற் சூர்மன்
மெஞ்சமந்த பீடந் திகழ—வமர்ந்திருந்த
கோலங்கண் டுள்ளன்பு கூர்ந்தறையுஞ் சூளிகையின்
மேலுறைதிண் மேகம் வியந்து. (கஉ)

காரவுணர் கோன்போற் கடுமா தவம்புரிந்தோ
ராருமிலை யன்னுற் களித்ததுபோ—லோரரிய
மூவர்க்கு முந்து முதல்வன்ருன் முன்னமர
ரேவர்க்கு மீந்ததுவு மில். (கங)

பொருவி றவமே புரிந்திறையா முக்க
ணெருவன்பாற் சூரபன்ம னெப்பி—நிருவமுட
னுடலுறு வச்சிரமா வாக்கைபெற்று மாலியதி
னீடாவெண் சில்லா னினைந்து. (கச)

கிச்சோதமென்னு கனற்கொள்ளி யைக்குடம்பை
வச்சோதியில்குரீஇ மாள்கதைபோ—லச்சோசு
நாய்வின்றிங் கிச்சிறைவா னந்தரரை வைத்தமையான்
மாய்வெய்து நாளை வதைத்து. (கடு)

சிறுபகையார் பாலேனுஞ் செய்யினவர் வீர
முறுவளமிக் குற்ருலு முய்யார்—தெறுகிறையி
லண்டரைவைத் தந்தோ வழிதறிண்ண மொல்லெவெஞ்சூர்
திண்டனையர் செல்வமொடுந் தீர்ந்து. (கசு)

என்றிவ் வணம்பன்னி யேண்சு விகையின்க
ணின்றலிரத் தாணி நிலயம்போய்—மன்றலந்தார்
மன்னவனே யண்மிவிறல் மன்னெவர்க்கு நோன்றவெழிற்
றன்னுருவங் காட்டினுன் ருன். (கஎ)

வெல்லுமழு வாளனருள் வேற்சாமி தூதெனயான்
சொல்லியின்று சூர்மருங்கிற் றுன்னிநிற்ற—லொல்லுபரன்
றன்பெருமை யின்னிழிபு சார்பிருப்ப தந்தகவன்
றுன்பமென் றுன்னிலு னுள். (கஅ)

கிண்டிறலோன் சிந்தைகொடு கேந்தனற்ருள் சிந்திக்கக்
கண்டனையா னின்னருளாற் காயிரவி—மண்டலம்போற்
பொன்மணிமாப் பீடமொன்று போந்ததிண் சூரபன்மா
வுன்மணிமாப் பேரவையி னூடு. (கக)

அண்டங் களிலா ரருக்கரொன்ருய்ச் சூர்முதலாங்
கண்டகன்மூன் காணவந்த காட்சியே—விண்டனினின்
றேரமார் லீரமொய்ம் பேந்த லிருக்கவெட்சித்
தாரமலன் விட்ட தவிசு. (உ.o)

ஆரவுணர் கோன்மணிசெ யத்தாணி மண்டபமா
பேரவையி லுள்ள பெருந்தகுவர்—காருருவப்
பொன்மயமா மேருவெனப் போந்தமர்ந்த மாபீடந்
தன்மயம தாக்கியதே தான். (உக)

அருமா தவஞ்செய் தவுணர்கோன் பெற்ற
திருமா னவரிற் சிதையுங்—தருமோர்
தருமமே சந்தாகச் சாருந் தகைத்தெண்
கருமமே காண்பீடி கை. (உஉ)

ஆனதருக் கேண்சூர்க் கழிய விறல்வாகு
தானிருக்கச் செவ்வே டருந்தவிசு—வானின்
றிழிதந் திமையோ ரிடுக்க ணிரிய
வழிதந்த தேயெனலா மற்று. (உங)

மன்னு மவுணன்மூன் வந்திருந்த பீடிகைகண்
டென்னு யகன்விடுத்த திஃதென்ன—வுன்னு
விருந்தா ளிறைஞ்சியண்ண லென்றுரடு வீச
னிருந்தாங் கிருந்தா னினிது. (உச)

கரணத் தமனியனுங் காரவுண ரும்மங்கா
ணேத் தமர்ந்தருளுஞ் சூரரிபோன்—மாணத்
தகைமைபெறு வீரன் றவிசிருந்த கோல
மிகநோக்கி யுற்ருர் வியப்பு. (உஞ)

கண்டா னயனல்லன் கம்பியனு மல்லனென்பர்
கண்டான் கதுவுமெழில் காதலுறக்—கண்டார்மற்
றம்மா தனத்தி னமைந்தமணி வொள்ளொளிகால்
சிம்மா தனத்தின் செயல். (உசு)

வார்கழன்மன் முன்றவிசின் மன்னின்வீ ரன்போது
மோர்கின் றிலம்வினைய மோக்குமிவன்—யார்கொலோ
மன்ற நுவலுற்ற மன்னவையெ லாங்கடந்து
சென்றதெவ்வா றென்பர் சிலர். (உஎ)

காயுறவெஞ் சூர்முன் களிமனத்தோ டுற்றுளான்
மாயையின் மிக்க வலன்போது—மேயவனை
நம்மிறைவ ஞணைகொடு நாமடுவோ மென்னிலது
செம்மையல்ல வென்பார் சிலர். (உஅ)

மூவருள் யாரோ முனிவனெ தித்தலே
தேவருள் யாரோ தெரிந்திலங்—கோவின்
றவனேர்ந் திணம்வரந்தான் றந்திடுவான் மேவஞ்
சிவனிவனே யென்பார் சிலர் (உக)

கோரகூக்கொன்ற தனிநெடுவே லத்தணைண்
சூரனையுங் கொல்லத் துணிந்தனன்கொ—லேரண்
வியனுருவை நோக்கினிவன் வீரனே யாருஞ்
செயலுணர்வோ மென்பார் சிலர். (ஈ ஏ)

மன்னவையி லுள்ளார் மனக்கிசைந்த பற்பலவாப்
பன்னவிறல் வாகு பரணளித்த—மின்னுமணிப்
பீடிகையில் வீற்றிருந்த பெற்றிதனை நோக்கிவெஞ்சூ
ராடிவர்வோன் போன்ரு னழன்று. (ஈக)

பொறியுகக்க ணேக்கிப் புரவலனிச் சித்து
சிறிதெவர்பாற் கற்றே சிறியோ—யறியவே
யம்மநின்போற் காட்டினவ ராருமிலை நன்றுநன்று
நம்முனநீ காட்டு நடம். (ஈஉ)

சித்தர்மா லாதியருந் தேர்ந்தீது காட்டவஞ்சித்
தத்தமெல்லை யாற்றிகிற்பர் சாருணர்வில்—பித்த
தெரிவையருஞ் செய்வார் சிறுமகவு மாற்று
மரியதன்று நீபுரியு மாட்டு. (ஈஈ)

என்னையுமெண் ணுய்நே ரிருந்தா யிதனுனின்
சென்னிகொய்வேன் வாளினெல்லாச் செய்கையுந்தோர்ந்—தன்ன
செய்வா னகங்கொண்டேன் செய்விஞ்சைக் கேபரிசா [துபின்
வுய்வா னளித்தே னுயிர். (ஈச)

மகவான் காந்தகன்ரன் மற்றவரிஃ தெண்ணு
ருகவா னிதுதிருமா லும்பர்—தகவா
வருகிலிருந் தாசி யறைவரா னென்பால்
வருகிலனர் நீயென்ரன் மன். (ஈஇ)

தீயன்சொற் கேட்டலுமே சீற்றங் கொடுதிறலோன்
மாயஞ்செய் வார்போன் மதித்தையெனை—நீயமன்ற
வீண்மதியை விட்டு விமலியான் சொல்லுமிதைக்
கேண்மதியென் றேதுவ் னெர்த்து. (ஈக)

வேந்தன் குறையும் விதிமுதலோர் புன்மையுமேண்
வீந்தமர் சார்நிறையும் வீத்தவர்தம்—மாந்துமின்பச்
சிந்தா வளமுல்லச் செந்நிகர் வந்திருந்த
ரந்தா விறையடியே ஞன். (ஈஎ)

தானைத் தலைவராய்ச் சண்முகத்தோன் பின்வந்தோ
ரானவொன்பா னேடிலக்க ராம்போம்—மானவருண்
மன்னு மொருவனந்தி மாட்டமர்ந்தேன் வீரமொய்ம்
பென்னும் பெயருளேன் யான். (ஈஅ)

தாரகனே வஞ்சவரை தன்னைகொடி யிற்படித்த
கூரயில்வே லாறுமுகக் கோமான்ரூன்—ரூரெனும்பே
ருன்பாற் றமியனேத்தூ துய்த்தனனென் ரூனருளால்
வன்பார் புகழ்வீர வாகு. (ஈக)

அன்னதமன் றேர்ந்தசின மார்ந்தநம்பாற் றூதுவிடற்
சென்னிமித்த மென்னீ யிந்திரனைப்—பன்னியொடு
வான்றூர்தூர் நீக்கொளீ இ வானவரை வன்சிறைவைத்
தான்றசெயல் கேட்டனன்வே ளாங்கு. (சஂ)

அந்தரர்மால் வேண்ட வவர்குறைதீர்ப் பான்குகன்பார்
வந்தம் பியைவரையை மாய்த்தகென்னல்—செந்தியுற்ரு
ஞல்லை நினையுமட வுன்னினனின் மேலருட்சில்
சொல்லையெனைச் சொல்லவுய்த்தான் றூது. (சக)

வானவரை வன்சிறையில் வைத்து வருத்தினைசெங்
கோனடத்து கொன்வேந்தர் கொள்கையன்று—மானவர்தஞ்
செய்கையுமன் ரூணதூல் செப்பொழுக்கு மன்றெங்க
ளுய்கையுண்டு நீயோ யுனக்கு. (சஉ)

தூய நெறியிற் றுலங்கு பவர்ச்சிறித்
தீயபல செய்யுந் திறலுடையார்—மேய
விழுமையும்போ யொல்லையினில் வீந்ததம ரோடு
மெழுமையுந்தன் பெய்துவா ரீண்டு. (சக)

தீயநல தேர்ந்தே நிலர்க்கவைதாஞ் செய்குவரே
லேயவவர்க் கெய்துமொல்லை யேழைகீ—மேய
வுறுதியுமே போவதன்றி யும்பர் சிறையா
லிறுதியுமே கொள்வை யினி. (சச)

ஆயுமன வில்லாண் டருமையிலேற் ரூய்மகஞ்செய்
தேயுமனன் மூழ்கினேஞ்க் கெர்தையருண்—மாயுதலி
னீளா யுளந்திருவு நீதியிலா வாழுஞற்றி
வாளா விழுக்குவதோ மாண்பு. (சஇ)

நீண்ட வனத்தினெடு நீயுந் தமருமுய்ய
வேண்டினும்பர் வெஞ்சிறையை விட்டறமே—பூண்டுய்தி
மற்றிசனே மாரு மறுத்தனையே லீங்குவந்து
செறறிடுவன் றிண்ணந் தெளி. (சஈ)

என்றினைய யாவு மெழிற்குமர வேணினக்குச்
சென்றறைகென் ரூனீயுந தேவர்தம்—வன்றினையாக்
காழ்சிறையை நீத்தறத்திற் சார்வளங்க டெய்தனேநீ
வாழ்க வெனநலின்ரூன் வாகு. (சஉ)

வீரனிவை கூற வெகுளி தலைக்கொண்டே
ரூருமண்ட மாயிரத்தெட் டாள்வலியேற்—கேரியிறே
யின்னமுமுன் ரேன்ரு வினங்குதலைப் பாலகனே
வின்னபுந்தி கள்புகல்வா னீங்கு. (சஅ)

தாரவுணர் தங்குலத்தைச் சாய்த்து வறுமைசெய்தார்
சிரமர ரன்னர் திருமாற்றிக்—கூரவே
குற்றேறவல் கொண்டு குலவொழுக்குங் கொண்டுசிறை
வைதனேன் குடிமைசெய்தேன் வாய்ந்து. (சகூ)

டோரிலியன் ரூஞ்சுநாள் பொங்கிமுந்நீர் விண்ணுறிலு
மேதிலர்வா ரூரைவிடே ணேண்சிறையு—மீதிலுய்ப்பேன்
தேரரசைத் தேடிச் சிறைபடுத்துஞ் சிந்தையுளேன்
ரூரனெனும் பேருமூளேன் சூழ்ந்து. (கிஂ)

மன்வச் சிரயாக்கை மாவரங்க டன்ரூதை
முன்பெனக்கு நல்கு முறையையெவர்—பின்பெயர்ப்பர்
குன்றனேயா ரன்றிக் கொடுஞ்சமர மாற்றிவன்பா
லென்றனேயார் வெல்வா ரெதிர்ந்து. (கிக)

தாரகனுந் தம்பி தனேமுன் றடிந்திட்ட
கூரயில்வேல் வேண்மேற் குறுகலுற்றேன்—சாரமர்ந்தோர்
தேனலர்பூம் பானல்வாய்ச் சேயொடுபோர் நீயிறற்ற
ஞானமென்ரூர் தேர்ந்தொழிந்தே னேரர்ந்து. (கிஉ)

தோட்டுணையாந் தூங்குகைய தும்பிமுகத் தெம்பியைத்தொல்
கோட்டுடனே யட்டசெயல் கூறவென்னல்—கேட்டுணர்ந்தேன்
பாங்குளரைப் பாலகன்றன் பாலுய்த்தே யென்பழியும்
வாங்குகின்றேன் காணுலே மற்று. (கிஎ)

மாயவரெண் ணில்லார் மகபதிக ளெண்ணில்லார்
தூயசுர ரெண்ணிலரண் டஞ்தோறு—மேயவர்போ
சாற்றூர் துதித்தகன்ற ரார்த்தெதிர்நிற் பான்வென்க
ணேற்றூர் திறவனே னேர்ந்து. (கிச)

கா தையிலென் னும்வியுதர் காவல் விடுதிலனூர்
மேதையில்சேய் புன்சொல் வியந்தேற்றுப்—பேதைமையா
னீதிலனெற் றுய்வந்தாய் நீபிழைத்துப் போதிநின்ற
னூருயிர்தக் தேனென்ற னுங்கு. (கிந)

ஐயன் வெருண்டெய்ய லாவதோர் பண்புணராக்
கையேகள் கானிதழிக் கண்ணியான்—செய்யுதன்
மின்னனற்கண் மேவுபான் மேன்மைதெரி யாய்பால
னென்னவுரை தந்தா யிசைந்து. (கிசு)

மக்கடமைத் தேவரென்பர் வானவரை மூவரென்பர்
மிக்கிருவ ரைப்பிரம மேயென்பர்—தொக்கபுகழ்
நீதத் துவமுணராய் நித்தியமா யோகியர்தம்
போதத்திற் கெட்டாப் பொருள். (கிள)

மாலயனு மாபறவை மாவடிவாய் மேவரிய
நீல மணிமிடற்ற னெற்றிவிழிப்—பாலந்
தகவார் சுடருருவாய்த் தாவி லருளான்
மகவா யுதித்தான் மகிழ்ந்து. (கிஅ)

ஈசனவ னுடலா லேர்மதலே யாயினன்
தேசனவ னுறுமுகந் தோர்ந்ததினீ—மாசிலண்ட
மோரா யிரத்தெட்டு முன்வளனு முன்கொடுத்தோன்
போரா விலக்கரிதோ பேசு. (கிக)

மாதா ணியண்ட மல்கிடப்பெற் றோமென்றே
பேதாய் நினைந்தையவன் பேரன்பர்—மீதாம்
பாசியலே யண்டம் பலவற் றினுக்கு
மாசியலே செய்வா ரமர்ந்து. (கூ0)

ஆதிக் குடிலேயு மாணமூ மாகமமும்
பேதித்த பல்கலேயும் பேசவற்று—ளோதி
யிருக்கு மனேத்து மெழிற்பன் னிருகை
யிருக்குமர னேரி லுரு. (கூக)

எங்குந் திருவதன மெங்குந் திருநோக்க
மெங்குந்திருக்கேள்வி யெங்குமெழிற்—செங்கரமே
யெங்குந் திருச்சரண மெங்குந் திருவுருவ
மெங்குஞ் செறிவே விறைக்கு. (கூஉ)

ஓமென் குடிலையே யோர்மூகமா லேஞ்சம்பு
மாமன்மூற் றேவர்க்கு மற்றவன்மே—ரோமிலா
வெல்லா வுயிர்க்கு மிருவினைப் போகங்கல்க
வல்லா னவன்கண்டாய் வாய்ந்து. (ஊங)

கிம்மன் னுயிர்த்தொகையுங் காணருமைம் பூதத்
தமரண்டத் தோடனைத்து மாதிக்—குமரன்
கதித்த திருவுருவின் கண்ணிமிரு ரோமத்
துதித்திறு நி நாளொடுங்கு மூற்று. (ஊச)

மேருவிலந் நாட்கந்த வேளமரர்க் காக்காட்டு
மேருருவ நீகண் டிலையவன்மெய்—யாருரோ
மத்தளவி லண்டநின்ற வன்கொடியோய் பாலனென
வய்த்துணரா தோதினு யுள். (ஊடு)

குறைவில் குணமுடையெங் கோமா னமரர்
சிறைமாற் றவுஞ்சலசத் தேசா—ரிறைமுதலோ
ராற்றவுமே யல்ல லகற்றவுமே வாரையட்டுப்
போற்றவுமே வந்தான் புரிந்து. (ஊசு)

வாழியுண்னு யுள்வரம்வன் மையுறவு வான்படையை
யூழிவளி போலடுஞ்சே யொள்ளொளிவே—லேழை
பழையமறை நாயகனைப் பாலனென்ரு யந்தப்
பிழையும் பொறுத்தாம் பெரிது. (ஊஎ)

உன்னுறுதி யின்னமுமொன் ரேதுவதீ யுங்கினையு
மன்னுறவே வேண்டுமேல் வான்றலத்தோர்—தன்னு
முரண்சிறையை விட்டு முனைதவிர்தி செவ்வேள்
சரண்சரணென் ரேர்ந்தமர்தி சார்ந்து. (ஊஅ)

என்றுபல செவ்வே ளியல்விளம்ப வீரன்சூர்
கன்றுசினங் கொண்டெயிறு கரணருஞ்சேய்—துன்றிடுதூ
தென்ன நினைவிடித்தே னேகலையேண் கூறுகின்ரு
யுன்னுகிலா யென்சீற்ற மூற்று. (ஊக)

முன்னி மொழிபயில்சேய் மூவா முதல்வனே
யென்னினுநா னஞ்சுவலே வேற்றவண்ட—மன்னியமா
தேவரைவென் ரேன்வெஞ் சிறைகனவி லும்விடே
னவதினிப் பாரென்ரு னங்கு. (எ0)

செற்றமிகு சூரனிவை செப்பி யருகிருந்த
கொற்றவெய்யோ ராயிரரைக் கூர்தரப்பார்த்—தொற்றி
யறையொற் றினையடனன் றன்றிவனைப் பற்றிச்
சிறைபடுத்தி ரென்ரு னெறிந்து. (எக)

என்னவவ ராயிரரு மேற்றனலேத் தூமமுற
லென்னமணிப் பீடத் தினிதமர்ந்த—வென்னத்தன்
றன்னவளே யன்னவர்தந் தாழ்சிகைகைப் பற்றியெற்றி
மன்னவைமுன் வீசினன்மின் வாகு. (எஉ)

எந்தை வடிவே லினியுன்னே மாய்த்தறிண்ண
முந்தை வகைய வுறுபுலன்கள்—சிந்தையுற
மாந்திடுவ வெல்லா மடித்தே யினிதமர்தி
போந்திடுவ னென்றான் புரிந்து. (ஏந).

கூடர்ந்தவிறல் வாகுவெனுங் கோமா னிவைபுகன்று
பேர்ந்தகலப் போது பிறங்கவன்னுன்—றேர்ந்திருந்த
வெல்லே மணித்தவிசு மீயுறப்போய் மாயையென
வொல்லே மறைந்த துயர்ந்து. (எச)

அவைபுகு படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா உரிஅ

சதமுகன்வதைப்படலம்.

அண்ணலட லாயிரமா யட்டங் சுகல்காலே
கண்ணுஞ் சதமுகனேக் கண்ணுமீ இ—யெண்ணருமென்
வெற்றியெள்ளி மேன்மைசெப்பி மேவுமிவற் கொல்லாமே
பற்றிவரு கென்றான் படர்ந்து (க)

சூரனடி தாழாத் துணிந்து சதமுகன்மா
வீரர் புடைவரக்கை வெம்படையேற்—றூரவே
சென்றுசெவ்வே தேன் றிறல்வாரு வையெய்தி
யொன்றுநவில் கின்ரு னுருத்து. (உ)

கார்வல் கடந்துவரு கன்வ வகிலத்தா
ரோவருண் சேத்தவரு மெம்மிறைமுன்—மேவியிகழ்
தந்துலெ வீரர் தமையட்டுப் போவதெவன்
வந்துநில்காண் போநின் வலி. (ஙு)

கொன்னூர்வே லத்தனின்சொற் கொள்ளா னிகழ்ந்தென்மேன்
மன்னு யிரையுய்த்தான் மாய்த்தல்போ—தன்னுவோர்
மீளியைவிட் டானவனே வீத்தூர்நீர்த் தேரவெனென்
னூளியனே யானினேந்தா னுங்கு. (ச)

கீண்ணிச் சதமுகனுக் காவலனே சோக்குநீ இப்
புண்ணியவேள் பூக்கழல்கள் புந்திகொடு—நிண்ணிகலே
யுன்னியறை கூவினு யொல்லை வருதியென்றன்
மன்னியசீர் கொள்வீர வாகு. (இ)

ஆண்டுச் சதமுகன்சூழ்ந் தண்ணிலக்கர் பல்படைகொண்
டாண்டுணைவன் மேல்விடமற் றுய்துகளா—யாண்டுகேவே
வெண்சு ளிகையொன் றெடுத்தெறிந்தான் மாவிலக்கத்
திண்சு ரனிகந் தெற. (ஈ)

இலக்கரொடு சூளிகைத வேர்முடிகள் சிந்தித்
தலக்கணிற்க வீரன் றகுவன்—கலக்கமுற்றுத்
தன்படைகா ணுன்கவன்று தான்றேறி யேந்தண்மேற்
கொனபடைகள் கொண்டுய்த்தான் கூர்ந்து. (எ)

உற்றபோ தண்ண லொருசிகரி போர்த்தெறிய
வற்றகுவன் விற்குனித்தம் பாயிரம்விட்—டிற்றுகுவான்
போர்த்துமின்கோ ஞாறுய்ப்பப் பெம்மா னவன்வில்லே
யோர்ந்து முறித்தெரிந்தா னுற்று. (அ)

சாற்றுஞ் சதமுகத்தோன் றன்னு யிரங்காத்தாற்
போற்றுங் குரிசிறனைப் போய்ப்பிடிக்கச்—சீற்றமொடு
தோளா னெருக்கவன்னுன் சோர்ந்து விழுந்தெழப்பின்
ருளா லுரத்துதைத்தான் ருன். (க)

தாரை முயலகன்மேற் ருஞுன்று காட்டிகல்லி
வேதை சதமுகத்தோன் மேவிடக்கொன்—ரோதைய
னத்தன் றனையிகழ்ந்தோ ஞாவைதீர்த் தூரழிப்பான்
சித்தந் தனினினைந்தான் றோர்ந்து. (கo)

சதமுகன்வதைப்படலம் மூற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உரூ அ.

காவலாளர் வதைப்படலம்.

சோதிவே லண்ண முனைவனிணை யின்முடிவின்
மீதிவரத் தோளாசை மேவிடப்பொற் —பாதம்
புடவிமுற்றும் பற்றப் பொருவி லுருவந்
திடமுறவே கொண்டுநின்ருன் றோர்ந்து. (க)

பேருருக்கொண் டண்ணனிற்பப் போரவுக் கூர்மமும்பூ
பாரமிகையாற் பயமுற்ற—வாரு
மதலையுற்ற மாட மகேந்திரமா மூதூர்
விதலையுற்ற தாற்ற மெலிந்து. (உ)

தூரியவன்ரு ளூன்றுபுழை தோறுமுறு மீத்தஞ்சூர்
கோயில் வளைந்த கொடிமாடஞ்—சாயாநனி
வீதி வழிசென்று வேலை மடித்ததே
யாதி நதியி னணைந்து. (ஈ)

வீரனுருக் கண்டெவரும் வேர்த்திரியக் காவலர்தா
மாரவொருக் குற்றிவற்கிங் கஞ்சினாம்—பேருவமே
லாடலுற்றி லேமென் றாசனமைச் சாடறிண்ணம்
வீடலிற்போர் செய்வமென்ரூர் வேட்டு. (ச)

மாரிபெய்யு மாறுபோல் வான்படைகள் வீரரும்ப்பச்
சோரிமெய்யிற் சோரநின்ற தோன்றல்வாள்—வீரரல்லார்
மேலெடுக்க லேனென்ரு வேலை யலைக்குமதிற்
சாரவுணர்ச்சாடலுற்ரு ரூன். (ந)

உதைத்தான் மிதித்தா னுருட்டினு னங்கஞ்
சிதைத்தான் குதித்தான் செகுத்தான்—புதைத்தான்
நெருநெரித்தான் மெய்யுரித்தான் நிண்டோ னிறுத்தான்
கரமுரித்தான் வீரன் கனன்று. (ஞ)

எடுத்துச் சுழற்றி யெறிந்தான் சிலரைத்
தடுத்துவதைத் தான்சில்லோர் தம்மை -யடுத்துப்
பிடித்தான் பிசைந்து பிழிந்தான் சிலரை
யடித்தான் சிலரை யணைந்து. (எ)

மருவுமின மானிரைந்து வந்துழியோர் சீற்றம்
வருபுலிபோற் புக்கு வளை இ—யொருவனே
காணெம் பதுவெள்ளங் காவலரைத் தான்றடிந்தான்
றாணைவிறற் றோளான் றுதைந்து. (அ)

இன்னவணம் வீற்றுவீற் றின்னவுரர் சேனைபெலாஞ்
சின்னபின்ன மாகச் சிதைத்துநின்ரு ன்—முன்னுமுன்ம
ணுண்டிறந்தார் தாதேழு மள்ளனீர் மைத்தாகிக்
காண்டிறந்தா னில்லைவிழி கட்டு. (க)

காவலாளர் வதைப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உஎஎ.

நகரழி படலம்.

காரவுண வெள்ளமாங் காவலா ளர்ச்செகுத்தான்
மேருவென வான்றுயர்ந்த வித்தமணிகூட
வீரசிலக்க மாமுடிகொள் வேரமொன்றைச் சூர
னரசவையிற் போர்த்தெறிந்தா னுர்த்து. (க)

வீரனுரு மார்த்தருத்து மின்பொன் மணிச்சிகர
வேரதது நீண்டிலங்க வீயமர்—சூரன்
பொருவிலவை தீர்த்தீற்றிற் பொன்னண்டக் தீர்க்கு
மொருவனையே யொத்தநின்ரு னுங்கு. (உ)

மன்று தகர்தலுமே மன்னவன்றன் பாங்கமர்ந்தோ
ரொன்றுசில ரோடினர்சில் லோரொழிந்தார்—தன்றுசிலர்
நீங்கவத்தை யுற்ரூர் திசைசென்ற பூழியொலி
யாங்கவற்றைக் கண்டா னரசு. (ங)

அன்புடையார்க் காரருள்செ யண்ண லவனனைய
வன்புடையான் றன்மையுன்னு மன்சினந்து—தன்புடையா
ராயிரரீ டோளைஞ்ஞூ ருனனங்கள் கொள்கொடிய
ராயிரரைப் பார்த்தறைவா னுர்த்து. (ச)

சேயொருவன் றூதனுய்த்த செய்குன்றத் தான்மன்றம்
போயொழிந்த தென்சீர்த்தி போய்ப்பழிப்பு—மேயதொற்றன்
றன்னேயமர் செய்தேனுங் தந்திடுதிர் மெய்வருத்த
மன்னுசிறை யுய்ப்பனென்ரு மன். (ஞ)

அன்னரது கேளா வரசவிது கேளொற்றன்
றன்னுயிருஞ் செந்நீருந் தான்குடிப்போ—நின்னுடைய
வாயனதனைக் கஞ்சியன்ரே வஞ்துபுரி யாதுநின்ரேர்
தோணைதரச் செய்தமது சூழ்ந்து. (சு)

நின்றென் றிறைவ னலின்றுவகை கண்டுய்ப்ப
வொன்றுறுற லாயிரமொய்ம் புற்றவர்தாஞ்—சென்றனர்சூர்
நந்துவளம் யாவு நகரோ டழிப்பனென்ரு
வந்துவிறல் வாகுனிரு ளுள். (எ)

மண்டபமா தெற்றி மணிச்சூளி கைகழகங்
கண்டபல பொன்மாளி கைவீசி—விண்டபமன்
மாபுரத்தை மாய வயற்கு மணிச்சிகரக்
கோபுரத்தைப் போர்த்தெறிந்தான் கோ (அ)

வேலா யுதன்றாதன் விண்ணு ரகப்பாவைக்
காலாற் சிதைத்துக் கமலமினன்—போலா
ரிடங்கருமே நீங்கா வியன்மதில்சூழ்ந் தாழ்ந்த
டங்கருமே தூர்த்திட்டான் கீண்டு. (கூ)

மன்னவர்மன் வாச மணிக்கோயின் மற்றவர்வாழ்
மின்னகர்மா வாரிபரி மேவிடக்தேர்—துன்னுறையு
னங்கங் குலைத்தாழ்ந் தவிர்தடங்கா வேனையவு
மங்கங் குலைத்தா னணைந்து. (கo)

திய்ய வுயிர்த்தொகைகள் சூழ்ந்துசில போழ்துகந்து
செய்யறந்தா னுய்ப்பவுயர் சேணிவர்ந்து—வையகத்தில்
வந்தமர்வ மானும் வயவீர னுந்துபொரு
ளந்தரம்போய்க் கீழ்வீழுவ வாங்கு. (கக)

பொன்னகரந் தன்னைப் புரைபொற் பகலப்பன்
மன்னகரந் தன்னுறுப்பான் மாய்ப்பகொக்குந்—துன்னெவரும்
பேசுமதின் மாடம் பிறவுமெடுத் தேவீரன்
வீசுவவிண் போய்விழுவ மீண்டு. (கஉ)

அலைந்ததின லெங்கு லதிர்ந்ததுமா மேரு
குலைந்ததுசூழ் குன்றுவரி கொட்புற்—றுலைந்ததுயிர்
வாடினமண் ணுருயிர்கண் மாழ்கி யகமெலிந்தே
யோடினதிக் காம்ப லுடைந்து. (கங)

விந்தருமுறழ் மாடநிரை மேருநிகர் பொற்சிகரி
சந்தமதின் மூதூர் தகர்ந்துவிழப்—பந்தவுயி
ரொன்றுவன மீப்போ யுலகழிக்கு மீறுநாட்
பொன்றுவன போன்ற புலர்ந்து. (கச)

காவிலெறி வாவி கலின்கோ புரமிஞ்சி
மாவியல்கூர் மாடமணி மன்றமற்ற—யாவுமே
யுன்னிடையாய் தந்தே யுரைக்கருஞ்சீர் மாநகரம்
வெள்ளிடையா யிற்றே விளிந்து. (கஞ)

வன்றறிபோர்த் தீர்த்தமத வாரியொடு சோரிநீர்
தன்றுமெய்யிற் கூரத் துதிக்கையெடுத்—தொன்றுமுகி
லன்ன முழக்கோ டவிர்கோ டொடிந்துபிடி
யென்ன விரிந்த விபம். (கசு)

கொடிமுரிந்த கொன்னுர் கொடிஞ்சி குலைந்த
வடிநெரிந்த வார்கொடுக்கை யற்ற—வடிவு
தைதந்தசில்லி யோடார் தணிந்தமணிப் பீடஞ்
சிதைந்தபொடி யாயினதிண் டேர். (கஎ)

பந்தி யிகந்து பரவைங் கதியிகந்து
புந்தி கலக்கியெழில் போய்மெய்—நந்த
தெரிந்தோ டிரத்த தெடுங்கடலி லோடப்
பரிந்தோ டினவே பரி (கஎ)

வீரமொய்ம்பன் வீரினஞ்சூர் வீரிழின்கண் வீழ்தலுமே
யாருயிர்போய்ச் சில்லோர்சூ ழாபக்கார்—போரமருந்
தோளிழந்தார் சில்லோர் துணைவிழ்ந்தார் சில்லோர்கை
வாளிழந்தார் சில்லோர் மரிந்தது. (கக)

ஓப்பிலவ னுய்த்த வுயாவளங்க ளும்பர்போய்
வைப்பிலவை வீழ்தலுமூர் வாழவுணர்—தப்பி
மருவவன்னே தாதைமைந்தர் மாதரிவர்ப் பற்றித்
தெருவெருவி நிற்பார் சிலர். (உ0)

கடியேறு காமருதோட் காஞ்சிவிட்ட காருந்
திடியே றெனவீழு மெல்லை—குடியேயா
மல்லா ரவுணருண்மை யங்கபங்க மாய்க்குருதி
யில்லா ரெவரு மிலை. (உக)

அங்கமார் செய்த்தோ ரமர்ந்தவுணர் பூணிலெறி
பங்கமார் பற்கள் பலவிலகித்—தங்கமார்
வீர மகேந்திரர்தான் மேவியல்போய்ச் செக்கர்வா
னீரதாய் மேவிற்றே னேர்ந்து. (உஉ)

நகரழிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ கு நு ண் பா உகஈ

சகத்திரவாகுகள் வதைப்படலம்.

உன்னருஞ்சீர் வீரன்மூ தூர்மாய் தருமெல்லை
துன்னரும்வெங் காளத்திற் றோற்றுமெய்யர்—மன்னசுவத்
தீயினவிர் புன்சிகையர் செல்லுருமின் வன்குரல
ராயிரமா மொய்ம்பருற்ரு ரார்த்தி. (க)

ஐம்பதிற்றுப் பத்துவரை யார்முடிகோ வான்றைவருஞ்
செம்பங்கி சேர்த்தலையார் திக்களவும்—வெம்புயத்தர்
பல்படையார் கையர் பகையடங்காப் பேருதரர்
வெல்கழற்கால் வீரருற்ரூர் வேர்த்து. (உ)

இருபுயமு மோர்முகமு மெய்திவனே வெல்வான்
பொருவகை யாஞ்சென்றிடுதல் புன்மை—மருவிவன்முன்
மாயையினல் வந்தமையால் வான்செலுமு னேகுயினென்
றுயிராருஞ் செல்கின்ற ரார்த்து. (கூ)

வெந்தலெறி வோ மெழின்மாளி கைவீழ்வ
வாந்தருவ ரேற்றுத்தூ ளாக்கிவிழி—சேந்த
வெரியுகவே மீளிதனை யெய்தியடல் கூரு
மரியெளவே யார்த்தா ரடர்ந்து. (சு)

ஆர்க்கு மொலிகேட் டரன்போ னகைசெய்து
பார்க்கு மெவரும் பயங்கொடுமெய்—வோர்க்கவே
மந்தரமே யண்ண மாமர மொன்றுபறித்
தந்தரமே சுற்றிஞ ஞர்த்து. (டு)

அன்னதனை நோக்கியோ ராயிர ரா மொய்ம்புடையார்
கொன்னயில்வாண் மூற்படைகள் கொண்டுய்ப்ப—வன்னவனும்
வன்பின் மரஞ்சுழற்றி வான்போர் புரியவன்ஞர்
மன்புயனை யண்மினர் வந்து. (சூ)

ஓட்டி யமர்செ யொராயிரரு மெட்டிரியக்
கிட்டிவிறல் வாகு கிளைமாங்கொண்—டட்டிடவுஞ்
சென்னிமுத லங்கமெலாஞ் சிந்தினர்நெய்த் தோரோடிச்
செந்நிறமாக் கிற்றுமுங்நீர் சென்று. (எ)

வீந்தார் சிலவர் மிதிபட் டிடலுனி
தேய்ந்தார் சிலர்குடர்கள் சிந்திடவே—சாய்ந்தார்
சிலர்குருதி தோய்ந்தார் சிலரென் பொடிந்தார்
சிலர்மெய் துடித்தார் சிலர். (அ)

மரமா னவன்வீச வாளவுணர் மாய்ந்து
சிரமாதி யங்கம்விண் செல்ல—வுரமான
வான்கழுகி னின்குழுஉ வானெரியிற் போர்புரியு
மூன்குடர்க்கொன் ரேருடொன் றுடன்று. (கூ)

இனைய பலநிகழ வேந்த லொருவன்
றினையளவு போதிற்றென் றிக்கார்—னனைவில்
சமர்க்களப்பி லாற்றற் சகத்திரரை யட்டுச்
சமர்க்களத்தி னின்ருன் றனித்து. (கூ)

சகத்திரவாகுகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூ0கூ.

வச்சிரவாகு வதைப்படலம்.

விண்ணின்ற வொற்றர் விரைந்தோடிக் கொற்றவன்பா
லுண்ணின்ற வச்சமுட னேர்வீரன்—ஞிண்ணெனுந்தோ
ளாயிரரைத் தானையொடு மட்டனனேர் பாதவம்போர்த்
தேயிறையென் போதிலென்ரு னேற்று. (க)

கூறுமெல்லை வல்லவுணர் கோன்வடவை போற்கனன்று
சாறுயாங் கொண்டுமைசேய் சாரொருவன்—மாறினம்முன்
வந்திகழ்ந்து வெஞ்சமரில் வன்பலரை யட்டுநின்ரு
னந்திறனன் றென்றுநக்கா னேந்து. (உ)

மன்னவனே நோக்கியுயர் வச்சிர வாகுமைந்தன்
றுன்னுமொற்றன் றன்பொருட்டிச் சொன்னவிற—னின்னியலுக்
கேற்குமோ வையவிறை யீங்கமரச் தூதனையுன்
பாற்கடிது கொண்டுய்ப்பேன் பார். (ங)

என்னலுமன் மைந்தனைப்பார்த் தின்புறுநீ செய்தியெனப்
பன்னவவன் பாதம் பணிந்தகன்று—தன்னிருக்கைச்
சாரிருந்த பேரர்ப்படையார் சாலையின்கட் புக்கனன்சே
யாரும் வழுத்த வினிது. (ச)

போர்க்கவயம் பூண்டு புனைபட்டி கையணிந்து
தோற்கருங்கோற் றூணிகொடு தும்பையிலங்—தேற்கவே
கார்க்கோல மெய்யிற் கவின்சேயோர் வில்லேந்திப்
போர்க்கோலங் கொண்டான் புரிந்து. (ஞ)

பாங்கர் நிழலிலுறும் பாங்கர் தமைநோக்கி
ஞாங்கர்வே தேவனை ஞாட்பினில்வென்—றீங்கொ
ரிமைதருமுன் ரும்பினில்யாத் தென்தைமுனுய்ப் பேனீ
ரமைநிரமர்க் கென்ரு னரசு. (ரு)

பாலனுரை கேளாப் பரிந்திளைஞர் நன்றெனப்போர்க்
கோலமுறீ இக் கூட்டமுற்றுக் கொட்புறவே—காலதிற்செ
லூறுதூ றென்னு நொறில்பரிமான் பூண்டேரில்
வீறுபெற வேறினுன் வேந்து. (எ)

திந்திரர்தஞ் சீர்மைந் தருமந் திரர்மகருஞ்
சுந்தரமார் தேரிவர்ந்து சூழுமன்னைக்—கந்தரநேர்
யானைமேற் கொண்டெவோ ரெற்றபறை யார்ப்பேற்றுச்
சேனைதம்முன் ஞற்றசில சேர்த்து. (அ)

ஐந்நூறு வெள்ளங்தே ரத்தொகையே வேழமீ
ரைந்நூறு வெள்ள மசுவநான்—கைந்நூறு
வெள்ளம் பதாதி லியனூற் படைகுழீ இ
வெள்ளம்போற் சூழ்க்கார்த்த வேர்த்து. (கூ)

பல்லியகன் கார்ப்பப் பலகொடிகள் வின்போர்ப்ப
வெல்லியலார் நாற்படைகள் மேலிவர—நல்லியலார்
கள்ளவிழ்பூந் தாமக் கவின்வச் சிரமொய்ம்பன்
பெரன்னெனவே போனுன் புரிந்து. (கo)

பேராகையிற் சூர்மைந்தன் பொற்றேர்மேற் பேய்மலேந்த
கூகைகொடி சேனங் குழீ இயிரைத்த—மாசையி
லேந்தடன்மால் வில்வீழ்ந்த தெற்றாணி யிற்றதிட
மாந்தடந்தோள் கண்டுடித்த வாங்கு. (கக)

உற்றவந்தத் துன்னிமித்த மூள்கிலன்சேய் செற்றமொடு
மற்றெருருற் றாணி வரிஇலைகொண்—டெற்றுபடை
வெள்ளமுட னேஇச்செவ் வேடித னின்றகளத்
துள்ளணலுங் கண்டுரைப்பா னேர்ந்து. (கஉ)

பொருவவுணர் கோனல்லன் புத்திரு ளாரோ
வொருவன் வருபவனே டோரீ—நிருபடையை
வான்போர் புரிந்துமுரண் மாய்த்தொல்லை யெய்தியடி
யான்போய்த் தொழுவனென்றனின் று (கங)

மற்றவனைச் செற்றீண்டு மாலைவரு முன்விசயம்
பெற்றடியேன் மீளேனேற் பேரருவே—லொற்றலை
வென்றார்த்தார் மன்மகன்ரு ளேத்தியினைத் தோள்கொட்டி
நின்றார்த்தான் வீர னெடி தே. (கச)

ஆர்த்திடுமா வார்ப்பினைக் கிடட் டாரமருக் காங்குவந்தோர்
வோத்தனருன் னுள்ளம் வெருவினரிக்—கார்த்தொனியின்
பேரொலியோர் நாளும் பிறந்திலலை யெவ்விடத்து
மாரொலியா தென்ரு னரசு. (கஙி)

தேர்வலவ னும்விசையன் றேர்ந்தொற் றெனநின்ரூன்
போர்புரிவா னர்க்குமொலி பொற்கழலோ—யோர்தியென
வோதநனி சீறிமுர ணேர்கணத்திற் றீர்த்தவனைத்
தாதைமுன்கொண் டெய்ப்பனென்ரூன்ரூன். (கசு)

என்றிரீ்து கூறிப்போ மெல்லையின்முன் செல்லவுணர்
தன்னு படைவகுத்துச் சூழ்ந்தொற்ரு—நின்றவன்மேற்
றெவ்வண் படைபலவுந் தோர்த்துமழை போற்பொழிந்தார்
செவ்வன்வந் தற்ற செறிந்து. (கஎ)

அன்னபொழு தாடலஞ்தோ ளண்ணன் மறிக்குழுவிற்
றன்னுபுலி போற்றொடர்ந்து சூழவுணர்—செங்கிறத்த
குஞ்சியைக்கை யாற்பற்றிக் குன்றகத்து மன்றலத்தும்
விஞ்சவெற்றி வீசிமெய்வீண் மேல். (கஅ)

மேவுபடை யாவும் வியன்கரத்தி லூற்பிசையு
மாவவுணர் தேர்களிமா மன்னனிகம்—யாவுமிரு
தாளாற் றுகைத்தொழிக்குந் தாரணிகொள் வீரமணித்
தோளாற் றகிபெயரோன் சூழ்ந்து. (கக)

சிலரை யடித்தான் சிலரை யரைத்தான்
சிலரைக் கழற்காலாற் றேய்த்தான்—சிலரை
யுடைத்தான் சிலரை யுலைத்தான் வலிமை
யுடைத்தா னவரை யுருத்து. (உ0)

தேருற்ற பாரிற்ற திண்புரவி வாரிற்ற
கூருற்ற கொல்களிற்றின் கொம்பிற்ற—சீருற்ற
தாரோடு மிற்ற தகுவர்தோ ளண்ணவர்செய்
போரோடு மிற்ற புகழ். (உக)

டன்னவன்சேய் பாங்கர் வருகுமரர் காற்படையோ
டுன்னவற்சூழ்ந் தோர் போ ருளற்றமொய்ப்ப—னுன்னுதண்டா
லன்னரடற் றூளோ டங்ஙமெலாம் பங்கமுற்றுச்
சின்னமுறச் செய்தான் றிரிந்து. (உஉ)

வேல்களிற்ற பாலமிற்ற விற்களிற்ற சூலமிற்ற
கோல்களிற்ற நாஞ்சிலிற்ற கொட்புறுமா—சேல்களிற்ற
வாள்களிற்ற மன்வீர வாகுவெனும் வார்கழலார்
தாள்களுற்றூன் றண்டாற் றகர்ந்து. (உங)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவிதுணிந்தார் சில்லோர்
கரந்துணிந்தார் சில்லோர் கவின்கொ—ளுரந்துணிந்தார்
சில்லோர் புயந்துணிந்தார் சில்லோர் வயந்துணிந்தார்
சில்லோர் வரலெடமர் செய்து. (உச)

நோக்காற் சிலரையட்டா லெய்தி னிடியுரப்பு
வாக்காற் சிலரையட்டான் வார்கழல்கைத்—தாக்காற்
சிலரையட்டான் றண்டாற் சிலரையட்டான் மிண்டாற்
சிலரையட்டான் றீரன் றிரிந்து. (உரி)

போர்புரிந்து பின்னிடைந்து போகாமற் பொன்றினவர்
சேர்துறக்க மேல்வீ சினன்சிலரைக்—கூர்திசையி
லுந்தினன்சில் லோரை யுதயிலுய்த் தான்சிலரை
நந்தி கணத்தவந்தோ னன்கு. (உசு)

மன்னிலேமை கண்டு வயவச் சிவாகு
தன்னனிகம் பட்ட தகைநினேந்தெற்—ரெருன்னலன்முன்
சூரன் வலவனன்ன சூதவிதீதே ருந்தகென
வீரன்முன் னுய்த்தான் விரைந்து. (உஎ)

சீற்றமொடு சூரன் சிறுவன் வாக்காணைக்
கூற்றமன்ஞ னுள்ளமகிழ் கூர்ந்தெவரும் —போற்ற
வுலகளந்தோன் சிந்துவென வோருருவேற் ரேங்கி
யலகிலண்ட மூட்டநின்ரு ஞர்த்து. (உஅ)

புரம்வெல் சரமனேயான் பொன்னனுங் கீண்ட
நரமுடங்க லஞ்ச நகைத்தா—னுரமன்
முறுவலொலி கேட்டழன்று மொய்கந் துளக்கிச்
சிறுவ னவில்வான் சில. (உக)

வீரனன்றுன் ஞண்மைநன்று மேதக்க பேருநன்று
சீருநன்று விஞ்சைநன்று செய்கின்ற—போருநன்று
ஞற்றனன்று நின்ற னடன்மிடலு நன்றுநினக்
கேற்றதிவ்வார்ப் பென்ரு னினை. (ஙஐ)

வீண்வந் தெதிர்மலைந்த வீரையட் டோமென்ன
வுண்மகிழ்வற் ரூய்மற் ரெழிமதியின்—றி ணிமிடலை
மூற்றுமலைத் தெந்தைதிரு முன்னுய்ப்பே னின்னையென்ரு
ஞற்றுமலைத் தோளா னுருத்து. (ஙக)

நினேவென் றிடமுயல்வ னீயும் விழைந்தே
யெனேவென் றிடமுயல்வா யிங்கு—ரனியிதுபு
கன்றுபய னில்லே கடிதமர்முன் செய்குதிபின்
வென்றுளார் வெல்கவென்ரு ன் வேட்டு (ஙஉ)

என்னுமுன் வச்சிரமொய்ம் பென்போன்றன் விற்குழைத்தே
யன்னு ணெலிகொண்டோ ராயிரமாங்—கொன்னுர்கோ
லொற்றன்மே லுய்க்கவன்னு ரோர்சரத்தை யோச்சியம்பை
விற்றுகளா கப்பிசைந்தான் வோர்த்து. (ஙஙஎ)

பன்னருமவில் வாங்கிப் பதினு யிரங்கணேவே
டன்னிளவன் முன்னமுறத் தான்விடுத்தான்—முன்னமரிற்
ரூனவர்நல் கம்முசலந் தன்னுற் புடைக்கவவை
யான்றிசை போய்வீழ்ந்த வார்த்து. (ஙச)

வாளி வறிதுபட மன்னுபதி னுயிரமே
மீளியெழு மேற்ரூண்டி வீட்டிவிறற்—ரேளினன்பொற்
காலாகந் தோன்கங் களத்திற் றனித்தனியாக்
கோலா யிரமுய்த்தான் கோன். (ஙஞ)

கையெழுவீ யப்பகழி காமருமெய் முற்றுமுற
வைய னிறைவருந்தி யாங்கதன்பின்—வெய்யவனூர்
வையந் தனையுதைத்தான் மாவலவன் றேருக்கண்
டொய்யெனவோர் தேரிவர்ந்தா னேர்ந்து. (ஈ அ)

சூர்மகன்பொற் றேரிவர்ந்து தொல்லியலி லாயிரமாங்
கூர்வேயாய்க் கீதந்தல் குனத்துய்க்க – வார்கழலோன்
றீயவன்றன் றேரினீள் செங்கரத்தி னெலெடித்து
மீயெறிந்தான் விண்ணகத்தின் மேல். (ஈ எ)

வானெறிந்த பின்வீர வாகுகளைத் தேமமாய்த்
தானமர்தேர் யாவுந் தகர்க்குமெல்லைக்—கோனமர்சே
யோதிலக்கம் யோசனமே லும்பருற்றுத் தேரொடுவே
தென்முன் வீழ்ந்தான் றுயர்ந்து. (ஈ அ)

மைந்த னெழுந்தலில வாங்கியம ருண்ணுதலும்
வெந்திறலோன் கண்டுகையில் வில்லெழுரித்—துந்தவே
வச்சிரமொய்ம் பந்தரத்தில் வந்தெதிர்க்க வீரமொய்ம்பு
நச்சயில்வாள் கொண்டடைந்தா னன்கு. (ஈ ஊ)

மன்வச் சிரவாகு வாளை விலக்கியெங்கோன்
றன்வலிவாள் கொண்டு தடியவ்வகை—வன்மகனுங்
கையிருந்த தண்டெறியக் கண்டுதுணித் தாரவுண
னையிரண்டு கந்தடிந்தா னங்கு. (சம)

தாரவுணர் கோன்மைந்தன் றன்றலைபோய்ப் பொன்றுதலுங்
காரவுண ரஞ்சிக் கவன்றிரிந்தார்—சேரலிவ
ணின்றுமகிழ் கின்றனனே னேர்ந்திறையென் செய்குவனே
வென்றுகரந் தாங்ககன்ற னென்று. (சக)

வச்சிரவாகு வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ஈடுடு.

யாளிமுகன் வதைப்படலம்.

சூரியன்மா சேய்மடிந்தான் சூழ்ந்தமர்செய் வாருமிலை
சூரியனு மாய்ந்தான் றுதைந்தலிர்மஞ்—சூரியன்ம
னிஞ்ஞெகர் மாய்த்தே னெதிர்ந்தார் தமைவீத்தேன்
செஞ்ஞெமு நீத்தேன் சிறிது. (க)

மாலையும்வந் தற்றதுயர் வான்புலிதன் கேத்துவெட்சி
மாலைபுனை வேளை மறப்பேனே—மாலைமனத்
தேவரல்ல நீரவல்லச் செல்வனெனைச் சிந்தைகொடு
மேவுமறு குற்றன் விரைந்து. (உ)

வன்றிறலோன் சென்மறுதின் மன்றருவர் கூற்றனிவன்
றன்றுதிலீர் கொல்வனெனச் சொல்லவவ—ணின்று
நிலங்கிளர்ம கேந்திரத்தை நீங்கிவரற் போற்றி
யிலங்கைகண்ணி னன்விசும்பா றெய்த்து. (ஊ)

ஆங்கதுபோ தங்க னவிர்சுர் நகர்க்குதக்கார்ந்
தோங்கரண மேவிலங்கை யோம்புவோ—னீங்கரிய
வாயிரமா மாமுகனீ ராயிரமா மொய்ம்புடைய
ஞாயிரமாம் வெற்புருவ னும். (எ)

நீண்ணளியில் லுள்ளத்தான் றுவழல்கா னுட்டத்தான்
பண்ணருமா பாவம் பலபயின்றோன்—றிண்ணியவில்
வாளிமழு நாந்தகமுன் மன்படைகொள் வன்கரத்தான்
யாளிமுகத் தீயனுவா னேண். (ஏ)

தூரயவனங் கெய்துறுங்காற் சூரையடைந் தேமீண்டு
மேயவன்றன் மைந்தன் விளிந்தமைதேர்ந்—தாயதுயர்
சார்ந்திலங்கை யுற்றோன் றமியன் செலவிவன்யா
சோர்ந்திலனென் னச்சொலுமோ சொற்று. (ஐ)

நீங்குலக்கோ வேசுரை நண்ணவங்குப் போந்தனீ
யிங்குன் மதலையிருந் தேமமுறத்—தங்கிவன்ற
னேர வரிப்பேரோ னேர்ந்தபடை யோடெதிர்க்கப்
போரிழைத்துக் கொன்றனனப் போது. (ஒ)

வீரமொய்ம்பு தாளிலங்கை மேல்வைப்ப வாழியிலுற்
றூரவது மாய்ந்தா ளளப்பிலர்நின்—சீரமர்செய்
போர்தரவன் ஞற்கொன்று போயினன்சூ ளூர்க்கிலங்கை
பேர்தரமேன் மேவியது பேர்ந்து. (ஓ)

சூரமரூர் தன்னியங்குத் தொல்சீர் தொலைத்தநந்தம்
வீரரொடு போர்விளைத்து வென்றெதிர்வா—ராருயிலா
தீங்கடைந்தா னென்றலுங்கண் ணிற்செந் தழல்பொங்கத்
தாங்கருமாச் சீற்றமுற்றோன் றான். (ஔ)

காண்டியென் காவல் கடந்துமகற் கொன்றார்போய்
மீண்டிடுமாக் கள்வனிவ் வீரமொடு—மாண்டிடவே
வெவ்வனெனத் தானையொடும் வீரன்முன் போயினைய
சொல்வன் மிகவுஞ் சுளித்து. (கஂ)

அம்மகற்கொன் றங்குற் றழிவுசெய் திக்குற்ரு
யம்மகர வாரி யகல்வரிதா—மம்மலினை
மொய்சமரஞ் செய்தவென் முன்னிவணீ வல்லதுவே
செய்மதியி லாயென்ரு ன்றோர்த்து. (கக)

சொர்க்கேட் டலும்வெகுண்டு சூழ்வீர மொய்ம்பமரி
னிற்கேற்ற வண்மை நிலைதெரித்தி—மற்கேற்ற
வாளிமுக நின்முகங்க ளாயிரமு மீண்டறுத்து
ஞாளிகொள வீவனென்ரு னன்கு. (கஉ)

பன்னு மளவிற் படையுதறி சூழ்ந்தாங்கு
மன்னுவரை நேர்புயனை வந்துவளைத்—தன்னவன்மேற்
கொல்படைக டூண்டிக் கொடும்போர் விளைக்கவவன்
வெல்படைவாள் கொண்டடைந்தான் வேர்த்து. (கங)

திண்டிறற் சென்னிகளைந் தோள்கரந்தா னானவெலாம்
விண்டழிவு கூரவே வெந்தகுவர்—தண்டமதைச்
செற்றிடவன் ஞண்வீரற் றிண்கரமோ ராயிரத்தா
லெற்றினுன் போரிடியி னேய்ந்து. (கச)

அடித்த கரம்பிடித்தே யையனங்கை வாளாற்
றடித்திடு மாறு துணிக்கத்—தடித்தவன்மற்
ருயிரமாங் கையினு லாயிரமா வெற்பெடுத்து
மேயவன்மேல் வீசினுன் வேர்த்து. (கரி)

பொற்றைமுற்றும் பூழியாய்ப் போகவையன் ரூதுவன்ரூன்
மற்றையோ ராயிரங்கை வாளினறுத்—தெற்றியே
யாளிமுகன் சென்னிகளோ ராயிரமு மீர்ந்தெறிந்தான்
கூளிவிருந் தார்விற் கொள. (கசு)

யாளிமுகன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ சிருவெண்பா ஈடுசு.

வீரவாகு மீட்சிப்படலம்.

இன்னதன்மை யாளிமுக னென்பவனை யட்டபின்னர்த்
தன்னுடைவாள் பொன்னுறையுட் டான்செறித்து—மின்னவிர்மெய்
வெந்திறல்கொள் வீரன் வியனகரம் விட்டெழிலார்
செந்திருகர் சென்றுபுக்கான் றேர்ந்து. (க)

புக்கபோ தேந்தல் புகல்பா ரிடர்காணு
மைக்கடலி னூர்ப்ப வயவீரர்—மிக்கரிறல்
வாகு தனைத்தழுவ மற்றவனைத் தான்றழீஇ
மாகருணை கூர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (உ)

ரிலக்கத் தெண்ம ரெதிர்ந்தவன்ரு டாழ்ந்திடமெய்
யாவவர்ப் புல்லி யவரொடும்போய்—வீரன்பின்
விண்ணூரக் கண்டார் வியன்கோயி லுட்குகனைக்
கண்ணூரக் கண்டார் களித்து. (ஊ)

உள்ள முருக வொளிர்கண் ணுறவெள்ளம்
வள்ளலடி தாழ்ந்துவிறல் வாகுகிற்ப—னள்ளலன்முன்
மேவிநந்த மாற்றம் விளம்பவவன் சாற்றுமொழி
யாவு மிசைத்தியென்ரு னீண்டி. (ச)

சூர்முனம்போய் நின்மாற்றஞ் சொற்றே னமரர்தங்
கூர்சிறைதா னீக்கவுளங் கோண்டிலனீ—ரோர்தந்திங்
குற்றனனென் ரூன்குகனின் னேர்செயலுஞ் சொற்றிலனீ
மற்ற திசைத்தியென்ரூன் வாய்ந்து. (ஙு)

தொடுத்தவண்டார் மொய்ம்பிறைஞ்சிச் சூர்நகர்செல் போது
தடுத்தவரை நின்ரு டகையாற்—படுத்துவந்தே
னென்ன வருந்தினேகொ லேண்டகுவ ராலென்ரூன்
முன்னருள்கூ ராறு முகன். (சு)

அங்கவ் வமையமய ஞழியா ணண்டர்கோன்
முங்க முகோக்கிச் சூரன்பாற்—பொங்கருளிற்
றேவர் சிறைவிடுப்பான் செப்பவொரு தூதுவிட்டோ ம
பாவியது கேளான் பரிந்து. (எ)

வீதல் விதியவன்றன் வீரழிப்பா ஞளேயே
போதுகா மென்று புகலவச்சொல்—காதுமுமு
னின்னலெலா மாறிற் றெனத்தம் மனத்தின்க
ணுன்னமர ருற்ரு ருவப்பு. (அ)

ஆய வமையத் தடல்வீர மொய்ம்பவுணர்
மேயபதி யிற்சயந்தன் மேவியதூ—தீயவர்செ
யின்னலுமற் றேனையவு மின்பினுணாத் தேர்மகவான்
றன்னுளத்தைத் தேற்றினுன் ரூன். (கூ)

வீரவாகு மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா கூ எ நி

சூரனகர்புரி படலம்.

மன்வச் சிரவாகு மாண்டதுந்திண் வாருசெலுந்
தன்மையுமே வன்றாதர் தாரவுணர்—மன்முன்போய்ச்
சோரியல்பிற் சொற்றலுமே சூரடைந்து துன்பமெனும்
வாரியின்கண் வீழ்ந்தான் மருண்டு. (க)

ஓங்குந் துயர்க்கடலு ளுற்றவுணர் கோன்மெலியப்
பாங்குற் றவரும் பரிசனரு—மாகுகழலே
கற்பிற் றிகழ்ப தமை காரளகஞ் சோரவிழுந்
தற்பிற் புலம்பிஞ ளார்த்த. (உ)

அல்லாருங் கூந்த லவிழ்ந்தலைய மாதரா
ரெல்லாருஞ் சூழ்ந்தங் கிரங்குமொலி—வல்லார்
கலியி ஞெலியையக் கறங்கைக் கியமா
வொலியை மறைத்த துயர்ந்து. (ங)

அன்ன பொழுதி லறந்தனைக்காய் மக்திரிசூர்
முன்னடைந்து தாழ்ந்து மொழி தவா—னுன்னுமெட்டோ
டாயிரங்கொ ளண்டமா ளாற்றலுளா யீங்கிதற்கு
நீயிரங்க லாமோ நினைந்து (ச)

தந்தை யிறந்திடினுந் தாய்மாய்ந் திடினுமனை
மைந்தர் மடிந்திடினு மற்று முள்ளார்—ஈந்திடினு
மண்ட புவன மனைத்து மொழிந்திடினுங்
கொண்டதிண்மை நீங்குவ்ரா கூறு. (ஞ)

மல்குவார் வீரரையு மாதரா ரூழ்சேரின்
வெல்குவா ராங்கவர்சம் வெண்றியெனச்—சொல்குவா
ராதலினின் சேய்க்கற்ப வாயுள் விகோந்ததுகாண்
டீதனட்டா னென்பதோர் சொல். (ட)

ஒன்னர் வினையு மூரனு மிகாடி
யுன்னு வுறுதி யுரைற்றுமே—மன்னுவெஞ்
சூரனெனும் பேர்பெற்ற தொன்று லிரங்கலே
தீரமிலார் போலே திகைத்து. (எ)

அறங்கா யமைச்ச னவுணர்கோ னெஞ்சந்
திறங்காண் டிறலின்று தேற்ற—வுறங்காத
வொற்றரைப்பார்த் திங்குற்ற வொற்றனெங்குற் றனென்ன
மற்றனனைச் சொற்றூர் வருத்து. (அ)

அந்தமொழி தேர்சூ ரயனின் றவர்ப்பாராச்
சந்த வயனையிங்குத் தம்மினென—வந்தமவ
ருந்திவந்தோ னும்பரொடு மொள்ளயில்வே ளோடையிலார்
செந்தியமர்ந் தானென்ரூர் தேர்ந்து. (கூ)

வேந்தனது கேளா விழுமிதென வெய்துயிராக்
காந்தனலிற் சீறிக் கமலத்தா—ரேந்தலமற்
றண்டத் திருந்தே யழைமி னெனக்கொணர்ந்தார்
தண்டத்திற் கஞ்சுழையர் தாம். (கo)

மற்றயனே நோக்கிவெஞ்சூர் மாணழிந்த மாகரா
மூற்றிறத்திற் செய்தியென முண்டகனப்—பெற்றியுறப்
பொன்மதில்வே ரஞ்சிகரி பூம்பொழின்மன் றேனேயவந்
தொன்மைபோற் கண்டான் றுதைந்து. (கக)

மன்மந் திரமு மலரோன் வருத்தநிற்பக்
கன்மக் திரமென்று கண்டுவந்து—பொன்மணிசெ
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா ஞரவுணர் போற்றவிடை
யோதனத்த ஞதியர்க்கீந் தூங்கு. (கஉ)

சூரனகர்புரிபடலம் முற்றிற்று.
ஆ கிருவெண்பா கூஅஎ.

சூரனமைச்சியற் படலம்.

அந்தவமை யஞ்செந்தி யம்பதியிற் கந்தவேள்
புந்திகொளீ ராயிரமாம் பூதவெள்ளம்—வெந்தலைவ
ரோரிலக்கத் தொன்பதின்ம ரோடிற் றனனென்ரூர்
சூரிலக்கின் முன்செலொற்றர் சூழ்ந்து. (க)

தாரகனே மாயவெற்பைச் சாய்த்தனன்முன் றூதிலெரு
வீரனையே யேவவன்ஞன் மேவிலக்கை—யூழித்தே
யாளிமுகற் கொன்றுசென்ரு ஞடல்செய் வானெணிஞன்
வேளிதண்மை தேர்தியென்ரூர் வேர்த்து. (உ)

ஒற்றர்சொற் கேட்டிறைவ னேர்தன் னினவறனே
யுற்ற வமைச்சரான் ரேர்மகரைச்—சுற்றத்
தணர்வினரைத் தானைக் குறுதலேவர் தம்மைக்
கொணர்வித்தா னேர்கணத்திற் கூர்ந்து. (ங)

அங்கழறூழ்ந் தன்ஞ ரருகுவைக வாடலஞ்சூர்
பொங்கழலித் சீறிப் புகலுவான்—புங்கவர்கோன்
றேவர் தமையயான் சிறைவைத் தமைதார்ந்து
தாவிலாற் கோதிஞன் ரூன். (சு)

கிண்ணுதலோர் சேயைநல்கிக் காமருசீர் மைந்தரீ
விண்ணவர்தம் வெஞ்சிறையை வீட்டுகென —வண்ணனந்தி
யங்கணத்து வீரரொடு மாரனிகப் பூதரொடு
பிங்கணுற்றே வந்தா னினிது. (கி)

கூர்தருவேல் கொண்டுகொன் குன்ரே டிளவலைக்கொன்
ரூர்கலியின் பாங்கமர்ந்தோ ராண்மையொற்றென்—சார்விடப்ப
மன்னவனீர் பாய்ந்திலங்கை வீட்டி சகர்கபப்புக்
கென்னவைக்கண் ணுற்ரு னினிது. (சு)

உற்றவனென் முன்சில் லுரைபகர்ந்து வீரர்போன்
மற்றவனென் முன்சிலரை மாய்த்துநகர்—செற்றழித்துப்
போயவன்மேற் சில்லோரைப் போக்கவவர்ச் சாய்த்தெளிளஞ்
சேயுயிருங் கொண்டான் செருத்து. (எ)

எண்ணில் படைக ளிறந்த களேபரங்க
ணண்ணினவே தூதனேயும் நான்சிறையிற்—றிண்ணமுற
வைத்திலனென் செய்கேன் வசையயுற்றேன் யாளிமுகப்
பைத்தருவற் கொன்றகன்ரூன் பார். (அ)

பொங்கரவம் பூண்டோன் புதல்வனமர் புந்திகொண்டே
யிங்குவரு வான்போலும் யாவுமொறறர்—நங்குரைத்தார்
சூரனென்ரோர் பேர்படைத்தேன் ரூன்றன்மேற் போர்புரிதல்
வீரமன்றென் றுன்னினேன் வீண். (கூ)

திருவிற் றிறலிற் றிகழ்சூழ்ச்சி யின்மாண்
டருபெரியர் தாமெனினுந் தக்கோ—ரொருவினைசெய்
போதாவர்க் கேட்டுப் புரிகுவர்நா ஞற்றலிதென்
ரோதுதிரென் ரோதினன்சூ ரோர்ந்து. (கo)

அண்ணதுணர்ந் தேதேமதி யம்பெயரி ஞனிறைஞ்சி
மண்ணவஞஞ் சூரபதி மன்முனிவை—பண்ணிஞன்
மாலினெவெ லும்பிதனே மால்வரையை யட்டவனேப்
பால னெனலாமோ பார்த்து. (கக)

தாதவிர்தார்த் தாரகன்றன் ரூனேமுற் றஞ் சாய்த்தவரைப்
பூதரென வெள்ளதலும் புண்மைத்தூர்—சேதித்தின்
காதலன்றன் ஞலி கவர்ந்தகொடுங் கள்வனையுங்
தூதனெனற் பாலதோ சூழ்ந்து. (கஉ)

சூன்றிளவல் பொன்றிடுங்காற் கூரியவேற் காளைமேற்
சென்றிலையல் லாமலுங்கின் சேனையுய்த்து—வென்றிலகீ
யாரணலே யற்பமென்றஃ தாற்றலடக் காரையிற்
பாரனைத்து மாய்க்கும் படர்ந்து. (கூ)

ஓன்னலர்தஞ் சூழ்ச்சி யுணர்ந்தரனுக் கேற்பசெய்வார்க்
கின்னலுண்வர் தெய்துமோ வேண்குகன்மேன்—முன்னுடன்றே
சேறியே லொற்றுமிங்குச் செல்லுமோ சேயுயிரூர்
வீறழிந்த தென்றிரங்காய் வேர்த்து. (கசு)

கழிந்த பிழையைக் கருதி யுளந்தா
னழிந்திடனன் றன்றறிஞர்க் காயின்—விழைந்துநீ
போதியமர்க் கென்றூன் புரமெரித்தான் மைந்தன்மேன்
மேதியனண் றென்றனன்சூர் வேட்டு. (கஞ)

பின்றூர்க் குணனவில்வான் பேரமரர் மேலமர்க்குச்
சென்றிலெமெய்ப் பாலன்மேற் செல்லுதற்கோ—வன்றிறலு
மீறில் வயது மிருதியு மற்றமுள
பேறுநனி பெற்றுய் பெரிது. (கசு)

காதியண்டர்க் காய்ந்துபுறங் கண்டோய் கணங்களையுங்
தூதனையுஞ் சூழ்ந்து தொடர்ந்தமர்க்குப்—போதியோ
துன்றுண் படைத்தலைவர்த் தூண்டுவையே லாண்டவரை
வென்று வருவரென்றூன் வீத்து. (கஎ)

அறங்கா யமைச்ச னறைவா னமரர்
நிறங்காய் நிறலோய் நிடங்கொண்— மறங்காண்
பருமஞ் சரியன்னுய் பாலனெடு போர்செய்
கருமஞ் சரியன்று காண் (கஅ)

கண்ணுதலு மல்லே கரியவனு மல்லையன்
றிண்ணமனு மல்லே சிறவன்மே—லண்ணனீ
நேர்தரினின் ஞற்ற னினைந்துடைவ தன்றியெதிர்
போர்செயவல் லாயோ புகல். (கக)

கூருகிராற் கின்னுமொன்றைக் கோடரியால் வெட்டுகின்ற
நீரதுதா னீனினைந்தாய் நின்மகரு—ளாரொருவற்
காற்றலாங் கந்தனுமே யாரிலக்கத் தொன்பதின்ம
ராற்றலரும் பூதருமே யாங்கு. (உ0)

வெற்பினெடி தாரகனே வீத்தா னெனமதித்தாய்
வெற்பகத்தி யன்மொழியால் வீக்குதியில்—வெற்பகத்தான்
றந்தவயில் கொண்டுபின்னே தான்விடிக்க மாறுபடை
யுந்திலன்பின் மாய்ந்தா னுலகந்து. (உக)

மைந்தனெரு தூதவனுன் மாய்ந்தா னெனலினைந்தாய்
மைந்தனைறழ் வன்பகண் மண்கையுற்று—மைந்தன்மே
லுந்தா தொழிந்தா னுரைத்தனனீ துண்மை நீ
சிந்தா குலந்தவிர்தி தேர்ந்து. (உ உ)

தாணை யதிபர் தமிலொருவற் கூய்விடுக்கிற்
சேனையொடு சேய்வலிமை செற்றடைவன்—மானவநீ
யேலவிது செய்கியென்ரு னேந்தன் முறைவலிக்கக்
காலசித்து சொல்வான் களித்து. (உ ஊ)

செந்தியமர் சேயமேற் சென்ரைநீ யேவலன்றி
மந்திரமும் வேண்டுமோ மற்றிதனுக்—கிந்திரனை
மேலவரை வென்றிகொள் வேந்தே வினவுகையோர்
பாலகற்கஃ தாற்றல் பழு. (உ எ)

தீவியேன் றனைப்பணித்தி சாரதரை வேறோ
யிமையளவிற் கொண்டடைவே னென்ன—வமைசமரிற்
றண்டனென்போன் ருனுட்கத் தாக்குஞ் சத ருடைய
சண்டனென்போன் சாற்றுவான் ரூழ்ந்து. (உ ஏ)

வுகிநா யேனையின்னே யேவர்தாங் காப்பினுமே
மேவலனே வென்றிங்கன் மீள்குவேன்—காவன்
மனவென் றிசைத்தவிவில் வல்லவுண ரூய
வனலியென்பான் சொல்வா னழன்று. (உ ஐ)

தெம்முனேயிற் சேயெளினுஞ் சென்றெற்கிற் சொல்லாமே
யெம்மொடுமா மந்திரத்தி லேய்வரெனி—லம்மவன்
சூரர்க் கழகிதெனச் சொல்லலுமே யிங்கனென்போ
ஞரக் களன்றறைவா ஞர்த்து. (உ ஒ)

வெய்யமற வோரை விளித்தமையு மந்திரமுஞ்
செய்யதிறு சேய்வன்மை சிந்திடவோ—வையதெவ்வா
யோர்ந்தண்டத் தோரெல்லா முரூலும் வெல்லுவனுற்
றேர்ந்திலேயே நாயென் றிறல். (உ ஓ)

வன்மைசொல னின்றன்று மற்றென்னே யுய்க்கிற் றெவ்
வின்மையெனை வட்டடைவ னீண்டென்ரு—றுன்மனன்மு
னின்னபல மந்திரரு மேனையருஞ் செப்பவெய்யோ
னுன்னலன் சொல்வா னுகந்து. (உ ஃ)

குன்றுடன்வல் லும்பியைச்சேய் கொன்றிடுநா ளேவுகிலா
யின்று வினவுவதென் னெந்தை நீ—தன்றமொற்றூற்
பாலனுயிர் தீர்த்தாய் பழிபூண்டா யூரொழித்தாய்
சாலவறி வின்மையினுற் ரூன். (ஈ ஐ)

பொருளலா தொன்றைப் பொருளெனக்கொண் டஞ்சி
வருவினைய மோராது வல்லே—யொருசெயல்செய்
தின்னலுற்று வாழ்தலுஞ்சீ சேய்ந்தோர் கடமையோ
மன்னவன் காய்க மகிழ்ந்து. (க க)

ஆயிரத்தெட் டண்டமூமா னத்தகீ கத்தனல்கு
சேயொடமர் செய்யவெழல் சீரியதண்—டேயினெனை
யேற்றவரைக் கொன்றிமைப்பி லெய்துவனென் றுன்கனகன்
சாற்றுவன்றன் றந்தையெதிர் சார்ந்து. (கஉ)

ஆர்வலிகொள் சூர்சே யமர்க்கிரங்கி ஞனெனுமோர்
கூர்மொழிதத் தஞ்செவியிற் கொண்டுமுன்னின்—பேர்நினைப்புற்
றுள்ளத் தலமந் தொடுங்கு மருவிலா
ரென்னத் தகுமா மிது. (கங)

செந்நாவின் மாற்றந் திருந்தாத பாலன்மேன்
மன்னுநீ போர்க்கேகன் மாண்புடைத்தோ—வொன்னு
ரிரியமர் செய்வனெனை யேவுதியென் றுன்பின்
னெரிமுகவன் சொல்வா னெடுத்து. (கச)

இரண்ட மோரா யிரத்தெட் டினுக்கிறைநீ
தாரமர்தோட் சிங்களஞ் தம்பியுளன்—வாரமகா
ரெண்ணிலார் யாமுளோ மேய்கரிமா தேர்வயவர்
நண்ணனிக முள்ளபல நன்கு. (கஞ)

திண்மாப் படையோடு தெய்வப் படையுமுள
வெண்மாப் பரிதியுமான் முண்டலக—மெண்மாத்தே
ரேயிந் திரஞால மேர்மடங்க லூர்தியுள
மாயை பலவுமுள மற்று. (கட)

இன்ன வரும்வெறுக்கை யெய்ந்தி நிலாதறையு
மன்னநினைப் போன்முளரியார் மாதுமைசெய்—தன்னையொற்றைப்
பூதர் தமைவெல்லப் போற்றெமரை யேவாமற்
போதவிரங் குற்றாய் புலர்ந்து. (கண)

ஆற்றவெம்போர் செய்யென் றுனைவன் சிரந்தடிந்த
வொற்றவனுடி பூத ருறுவீரர்—மற்றவரைக்
கொன்னே தடிந்தலது கோதினகர்க் கேமீண்டு
தன்னே னெனப்பகர்ந்தான் சூள். (கஅ)

வன்சிலையி றில்கவசம் வான்படைகள் பெற்றுளே
னென்செயனீ தேர்ந்திலா யெந்தையெனைக்—கொன்செயுமா
வெய்யவயில் வேண்மேல் விடுத்தியெனச் சிங்கமுகன்
கையமைத்துச் சொல்வான் கடிது. (கக)

மந்திரத்தர் வன்படையின் வான்றலைவர் மைந்தரவர்
சந்தமெறுழ் சாற்றியே தாமகன்மூர்—புந்தியுற
வுன்றனக்கே யொன்று முரைத்திலரிம் மாற்றங்கே
ளென்று புகவ்வா னெடுத்து. (சஂ)

உற்றசினங் கற்ரு ருணர்வையும் வாங்குமது
முற்றுமுனன் புள்ளார் முறையுணர்த்தல்—பெற்றியது
மன்னர்செவி யிற்றீ மடுத்தாங்கு நீதிசொலு
மன்னர் துணையமைச்ச ராம். (சச)

முற்று வதுமுத்து முன்பயனு மற்றுமுன்னித்
தெற்றெனத்தேர்ந் தொன்றினைப்பின் செய்வரேற்—குற்றமுண்
மால்வினாயுண் மேவிமீன் மாய்வதுபோல் வேந்தேநீ [டோ
மேல்வினைவ தோராய் விழைந்து. (சஉ)

வானவரை யிந்திரனை மற்றவரை நோன்மைசெய்தா
ரான திரு வோடையந்தா ராருமிலர்—மீன
மிமையார் தமைக்கொணர்வா னேவினையன் பச்சி
லமையா ரலதுசெய்வா ரார். (சங)

இந்திரற்காய்ந் தேரு ரெரிக்களித்தா யித்துணைத்தன்
பந்தரத்த ராண்கட் காயதெனப்—புந்திகொளா
யார்நிறைவிட் டாயில்லை யன்னதனுக் கன்றேவேள்
போர்புரியப் போந்தனனிப் போது. (சச)

திகழுமையோர் பங்கன் றிருவுடனீர் நூற்றெட்
டெமிருமென் றேதிரு வுற்ற—தகவையெஞ்
சத்திவெல்லு நம்மையென்ரு ராகன்ற ஞவியையே
ளுய்த்தசெவ்வே லுண்ட துருத்து. (சஙி)

சூரவர் சிறுபால் கோதையர்தி தில்சீர்
மீரதமது பூண்டுளோர் மேலோர்—வாமறையோர்
தம்மையொறுத் தாரன்றே தாழ்நிரைய மூற்றுமூற்றே
யம்ம வலமருவோ ராழ்ந்து. (சசு)

அமரர் சிறைவிடுவை யாயிலம ராற்றக்
குமரவே ளீண்டுக் குறியா—ணமதுபெருங்
குற்றமூற்றுஞ் சிந்தைகொளான் கொன்கைலைக் கேகாலை
யுற்றிடுவ னேர்கொடியி லோர்ந்து. (சஎ)

அன்னதுசெய் யாதிருப்பை யாயி லரன்குமர
னுன்னையொக்க லோடுதி லுண்மையே—யென்னலுஞ்சூர்
கைபுடைத்தங் கம்பதைப்பக் கட்புலிங்கங் காலவே
வெய்துயிர்த்துச் சொல்வான் வெகுண்டு. (சஅ)

வெல்செய் தேவர்க்கு மிந்திரற்கும் பாலற்குஞ்
சாவல்செய் பூத கணங்கட்கு—மாவிதிர்ப்புக்
கொண்டனையோ வெண்ணெய் குலைந்தனையோ மூவர்க்கு
மண்டருமா மொய்ம்புடையோ யாங்கு. (சக)

மன்றரனங் கட்கு வாந்தருரை னெஞ்சத்தி
யன்றியழி வில்லெனுஞ்சொ லாங்கறியே—னின்று
மதியுடைய வெம்பிரீ வல்லேவல்லே வஞ்சம்
புதிதொன் றுரைத்தாய் புனைந்து. (கூ0)

நூற்றெட் டெங்க ணுவலரிய மாத்திருவின்
வீற்றிருந்து வேத்தியலே மேவுதிரென்—ரூற்றினுட
னூரேய் சடையண்ண லன்றளித்த மாப்பேற்றை
யாரே விலக்கவல்லா ரின்று. (கூக)

ஆதிபா னெஞ்சத்தி யன்றிவல்லார் வெல்லாரென்
ரோதிடினுஞ் சத்தி யுடனிறையும்—பேதமோ
வன்றுவரந் தந்தா னடுமென் பதுபிழையிஃ
தொன்றுவழக் குண்மையன்ரு லூங்கு. (கூஉ)

செழியாகந் தாரகனுஞ் செய்தாகம்போல் யாக்கை
யழியா வரம்பெற்ரு னல்லன்—வழியா
மலைந்தா னலனுணர்வில் வச்சிரமொய்ம் பென்சேய்
குலைந்தா னிதுகொல் குறை. (கூக)

தீவஞ்செய் தழலமரர் தம்மி லரக்க
ரவுணரிலோ ராயிரத்தெட் டண்டங்—துவரப்
புவனமுற்று மோராழி போக்கிப் புரந்தா
ரெவரெனக்கு நேரிருந்தா ரிங்கு. (கூச)

மூண்டகத்தோ ணுதி முதுவரள வில்கால
மண்டர் தமைச்சிறையா ணுற்றிதல்—கண்டுமவர்
மன்றவெனக் கஞ்சியுயிர் வாழ்ந்தனரோ பாலனே
வென்ற னுயிர்படப்பா னிங்கு. (கூஎ)

எண்ணிலொரு பால னெனவெல்வ னென்பதும்ப
ரண்ணினனை யங்கனியென் ரசைகொடு—கண்ணிலவ
னுற்றதனைக் காட்ட வுறுகரமி லாதவன்போய்ப்
பற்றுறுவ தொக்கும் பரிந்து. (கூக)

என்றிவைரூர் கூற வினவனன்று நன்றெனக்கேட்
டொன்றுசொல்வன் கேட்டியென வோதுவான்—துன்றுமதி
மின்சடையுஞ் செம்பவள மேனியுங்கொண் டேநின்ரு ன்
மன்சகமெ லாநிறைந்த மன். (கூஎ)

தின்னே ரிலாதான் தனியுருவங் கொண்டதுதா
னென்னே தெ வெண்பையே லெண்டொழில்கள்—கொன்னேயைத்
தாற்றியுயிர்ப் பாச மகற்றியுயர் வீட்டின்க
ணேற்றின் னருளி னியல். (நிழ)

அப்பரனே நோக்கி யருந்தவம்பன் ஞளியற்ற
வொப்பில் வரந்தந் தொழிவுமே—செப்பிவைத்தா
னேரிமையோர்க் கின்னல்செ யேதுவினிற் கீறுசெய
காரிபங்கன் ருனினைந்தா னன்கு. (நிக)

வ ர்ந்த யாமழித்தன் மாண்பன் றெழிற்கு
ருர்தொலைப்பார் யாருளரென் றுன்னி—நிரந்தரமாங்
தண்ணிலுரு வாமொருசேய் தன்னுன் முடித்துமென
வுண்ணிலு னீச னுளத்து. (சுo)

செய்யதிரு மேனியுமேர் சேர்முகங்க ளோராறுங்
கையவவற் றிற்செட்டித் தோள்களுமா—வய்ய
முனிக்குமா ரற்காய் முளரிக்கண் ணுலோர்
தனிச்குமா ரற்றந்தான் சம்பு (சக)

மாந்தரிற்புண் மாவினத்தின் மற்றுமுழல் யாக்கையினி
லேய்ந்து பிறந்தார்போ லெண்ணுலகீ—யாந்தற்
பாலுதற்கண் வந்தவனைப் பாலனென்ருய் வித்தின்
மரலெடுங்கல் போல்வனவன் வாய்ந்து (சுஉ)

அருவமா வாலுருவ மாவா லுருவ
மருவமிலாத் தன்மையுமே யாவான்—கருமமுதீ
லாவான் மறைக்கு மறிவரியான் யாவுமே
யாவா னமல னமர்ந்து. (சுங)

வியுமறி வாயவரு வேந்தலியல் பையாலு
நீயு மிசைத்தமென நேரினமீ—தோயுமோ
வார்ந்தமுனி வர்க்குமுற்ரு வாதுளமுற் றந்திரனூ
றேர்ந்தவரு மோர்வர் சிறிது. (சுச)

இத்தன்மை யாய விறையைச் சிறுவனெனச்
சித்தமதிற் கொண்டிகழ்ந்து செப்பிலுய்—மைத்தகுவர்
தங்கிளேயோ டென்னைத் தடிந்திடுவ ரேரிமைப்பிற்
பொங்கிகன்மேற் போந்தனிப் போது. (சுரி)

ஆயிரத்தெட் டண்டம்பெற் ருமெனவே யெக்கழுத்த
மேயினமா தத்துவத்தின் வேற்றுமைதா—னீயுணர்ந்தா
யில்லை புவியளப்பின் றெஞ்சுமண்டங் கேட்டியே
லொல்லை மருளுதிகா ணேர்ந்து. (சுசு)

ஆனவண்டம் யாவையுந்தன் ஞானியஞ லோரிமைப்பிற்
றூணளித்துப் பின்னழிக்குஞ் சத்தியுன —ஞான
வுருச்செய்ய கந்தவே ஞன்ஞெ டெதிர்ந்து
செருச்செய்யச் சென்றிவந்தான் றேர்ந்து. (சுஎ)

வச்சிரமா யாக்கைபெற்றே மாய்யிலையென் றேமதித்தா
யச்சுறுமவ் வாலி யழிந்திடுத—னிச்சயமே
வானிலத்து வந்துதித்தோர் மாள்வதுண்மை மண்ணுரிமை
யானதினின் ஞக்கைபொன்று மாம். (சுஅ)

அல்குமிமை யோரை யலைக்கின் றமைகுறியா
மல்கு மூயிர்க்குயிராய் மன்னிறையோ—னல்கு
மூனம் வரத்தைத் தான்றவிர்த்தான் முன்னின்றேன் செய்தா
யெனலினவித் தட்பா ரெவர். (சுக)

நீகரில் வளஞ்டு நின்னிலையு நீயு
மிகலின்றி வாழ்திபென் றின்ன—பகர்தந்தேன்
வன்சிறைநின் றும்பரைநீ வல்லை வீடுதியென்றான்
மன்சினமேற் கொண்டறைவான் மன். (எ0)

காற்றிற்றள ஞண்டு கனலிற்சு டுண்டுகங்கை
யாற்றிற்சுக் குண்டுபொய்கை யார்ந்தலையுண்—டேற்றவுவர்
பாலுண் டழுதாடும் பாலனேயோ வான்பொருளா
மாலுண்டு நீநினைந்தாய் வாய்ந்து. (எக)

பிரமமாம் வத்துயிரிற் பேர்பெற் றளவி
லுருவமுற்று மாயையா லுன்பல்—கரும
முனித்தனியாற் றும்மென் றுருநீர்க் கடத்துட்
டனித்தனியாய்க் காட்டிடல்போற் சார்ந்து. (எஉ)

கடங்கடகர் காலையங்கண் காயங் கனத்
தொடுங்குதல்போன் மெய்ப்பேத முற்ற—வடங்கலுமே
பொன்றுங்காற் றொன்மையே போல வபேதமா
யொன்றும் பெருஞ்சோதி யுற்று. (எங)

வன்மையிலார் தாழ்வர் வலியுளா ரோங்குவரித்
தன்மை யுலகிற் றலைப்படுமீ—றின்மையுள
யான்பெரியன் வேள்சிறிய னென்பதிலு லன்னவனே
யீான்வெலுவன் றிண்ண மிது. (எச)

பன்னரிய நங்குரவர் பல்லோ ருயிர்தொலைத்த
வொன்னலராம் வானவரை யோர்சிறையுட்—டுன்னலவத்தேன்
வல்லமிகை செய்தவரை மன்னெறுத்தன் மாண்பெனவே
தொல்லமனு நூல்கள் சொலும். (எடு)

விண்ணோர் சிறையை விடேனிக் கிரன்றனையுங்
கிண்ணோர் சிறையிலுய்ப்பேன் செப்பருமுக்—கண்ணோ
ராணெய் நிலும்பொருவ ஞகையினிம் மாற்றங்
காலயர்த்தி தம்பி தளர்ந்து. (எக)

என்னினியான் பண்ணுவதே யென்ஞெடுத்துத் தொன்னலரை
மன்னினியா ரென்ன மதித்தவர்பாற்—றுன்னினையல்
வேறு பகைவருமே வேண்டுமோ நீயிருக்க
வேறுமுக மேற்றோ யெனக்கு. (எஎ)

ஆயிரமாஞ் சென்னியும்ப லாயிரமாந் தோளுமீ
ராயிரமாங் கையுமெந்தக் காற்றிஞ—யாயிருமேன்
மாதை ரியம்வீர மானமற்றப் பித்தரினும்
பேதைமையே பெற்ருய் பெரிது. (எஅ)

வன்றருவர்க் காய வழியிகந்தா யும்பரொத்தாய்
மன்றிறலுங் கொன்விறலு மாண்டனேசீர்—குன்றப்
பிறந்தாய் பயனென்றும் பெற்றிலாய் பேசா
யிறந்தா யிலையிருந்தா யீங்கு: (எக)

அன்றுணர்வில் லாப்பருவ மாதலிற்கூற் றைக்கடிந்தா
யின்றுணர்வெய் தப்பெண்மை யின்மெலிந்தாய்—நின்றிறலு
மாடலுமே காணவரு ளன்னையின்னும் வந்திலா
ணேடருவங் கொண்டமையா னேர். (அ0)

பகையெனவொன் றுற்றுற் பதைத்தெழுந்து சீய
மிகைவிறலார் தன்மையாய் மிக்க—சிகையுறல்லீ
ணேதிலரை யான்வயங்கொண் டேகுவனீ நின்னகர்க்கே
யோதியிலான் போதியென்ரு னுற்று. (அக)

என்றிவைசூர் சொல்ல விவனுணர்வு நன்றெனநக்
கொன்றுசினம் பொங்கவுளத் தன்னுவா—னன்றுரைத்தேன்
புன்கியிலா னென்னேப் புகைந்திகழ்ந்தான் மாண்பிலர்க்கு
மூன்தறிவு கூறன் முரண். (அஉ)

தேன்பெய் யினுங்காஞ் சிரங்களிதன் கைப்பருப்
பான்மையின்வெஞ் சூர பதுமன்ருன்—யான்பன்
மதியையுட்கொள் ளாளுய் வகைகருதி லான்முன்
விதியைவெல்வார் யாவர் வெறுத்து. (அங)

ஈசனு நீந்தா னேகியதீ றெய்தியது
பூசலின்மால் செய்தவமும் பொய்க்குமோ—நாச
மிறைவனெய்த நிண்ணுா ணேகிமுடி வாதன்
முறையதென முன்னினுன் முன். (அசு)

சிந்தனைசெய் கெங்கமுகன் செப்புமுன்னோன் ரூடொழுது
பிந்தெளியேன் செய்த பிழைபொறுத்தி—மைந்த
மறுத்தெதிர்கொண் மாற்றலரை வான்போரில் யான்போ
யொழுத்திடுகின் றேனதனை யோர். (அரி)

செருவினுக்குச் செல்வேன் செருநர்மேற் செல்வ
தருதி விடையென்னத் தம்பி—வருதியென
வன்னுன் றனைத்தழீஇ யையகிற்கி யாதரிதா
மென்னு விசைத்தா னெடுத்த. (அசு)

ஆன்றமா கேள்வியா யாய்த்தநீ சொற்றவென்னெஞ்
சுன்ற வுளத்துணிவோ டேக்கமுற்ற—மான்றலர்தங்
கூற்றவிறன் மாக்கடமைக் கொல்லுவதோ ரேறலையோ
வாற்றலுணர் கில்லே னமர்ந்த. (அஎ)

ஈண்டுனக ரேகியவ ணேய்ந்தபடை யோடிருநீ
யீண்டுருவே ளெய்தினனே யேயழைப்ப—ஞண்டுறினு
மொல்லை யொருவனைத்தூ தாய்க்குதியா ளுங்கமர்க்கு
வல்லை வருவனென்றான் மன். (அஅ)

என்றலுஞ்சூ ரீங்கிதுகன் றென்றுவிடை யேற்றிறைஞ்சிச்
சென்றுநகர் சேர்ந்திறைந்தான் சேயமுகன்—பின்றனய
ரானபடை யாள ரனைவரையு மாங்குய்த்து
மாநகரின் வைகினான் மன். (அகூ)

சூரனமைச்சியற்படலம் மூற்றிற்று.

ஆக திருவெண்பா சஎசு.

மகேந்திரகாண்டம் மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

ஏமகூடப் படலம்.

அஞ்சவயற் றுழ்றைவைத் தண்ணன் றெழில்புரிவே
டஞ்சமெனக் காயவன்றேஞ் சார்பவர்க்கு—நெஞ்ச
மூருமரக் கோட்டமா மூற்பவநற் சீர்த்தி
வருமரக் கோட்டமா வைப்பு. (க)

செந்தியமர் செவ்வே டிறனுறவெந் தீயவுணர்
வெந்திறலே வீப்பான் விழைந்தேகு—நந்திமையோ
ரன்னவன்பாற் செல்வா ரவண்யாஞ்செல்லுவே
னென்னவந்தான் போலுதித்தா னென்று. (உ)

இரவிவந்து தோன்ற வெழிற்சுமான் வேதன்
றாவமர்ர் கேட்பத் தகுவ—ருரமடங்கப்
போர்கொளமேற் கொண்டோம் புனைவீர வாகுகந்திண்
டேர்கொணர்தி யென்ரூன் றெரிந்து. (ங)

ஐயன்சொற் கேட்டயன்மா லாதியோ ருண்மகிழ்ந்தெம்
பையுளற்ற தென்ரூடிப் பாடினூர்—செய்யமொய்ம்பன்
வாமான்றே ரோடி வலவனேக்கூய் வல்லேயங்
கோமான்றே முய்த்தான் கொணர்ந்து. (ச)

காலுந்தும் பொற்றடந்தேர் கந்தவே ணேக்கியரி
மேலுந்தும் பீடிகையின் மீதிழிந்து—நாலுந்து
வேதநனி போற்றவதன் மீயிவர்ந்து சூழ்பவருக்
கோதுவென்ரு னேர்ந்தினைய தொன்று. (ஞ)

வாரியி னுப்பண் வரம்பி லளவைத்தாய்த்
தேரியன்ம கேந்திரப்பேர்ச் சீர்நகர்மேய்ச்—சூரையடப்
போதுநந்த மூர்தியுந்திப் பொன்னெனீ ரிங்கிமையாம்
போதுள் வருதிரென்ரூன் போய். (ஞ)

அத்தனுரை யாய்ந்தயன்மா லண்டர்கோ னுதியர்க
டத்தமுய சூர்தியுறச் சாரிலக்க—ரொத்தவெண்மர்
மந்தரமே நேர்வீர வாகுமணித் தேரிவர்ந்து
சுந்தாவேட் சூழ்ந்தார் துதைந்து. (எ)

சூப்பிரன்க பாலி சுக்கிரமுகன்சோ மன்குமுத
னப்பிரசித் துச்சித்தி ராங்கனந்தி—பிப்பலனுன்
மத்தன் மலேபவன்லீ மன்மங் கலகேசன்
மத்தன் மதங்கன்வா மன். (அ)

மத்தகன்லி யாக்கிரன்சு வாலகே சன்முதலா
மொத்தவிறற் பூதவெள்ளத் துட்டலேவர்—மொத்தநூற்
றெண்மர் புவனமெலா மெண்ணின் முடிக்கவல்லார்
சண்முகனைச் சூழ்ந்தார் சார்ந்து. (கு)

ஈரா யிரவெள்ள மென்னனிக மின்னசெயல்
பாரா வுலகம் பனிப்பவே—பேரா
வெழுந்தனவே கத்தார்த் திமையோர்பூ மாரி
விழுந்தனவே வெள்ளத்தின் மேல். (கஂ)

பொன்பா ரிடம்பூழி போர்ப்ப வசலகி
ரென்பா ரிடம்பல் லியமியம்ப—வன்பார்
கடைவெள்ள மென்னக் கறங்கிப் பெயராப்
படைவெள்ளஞ் சென்ற பரந்து. (கக)

சென்றடன்மா சேனைவெள்ளஞ் சேயிருந்தாள் சேலித்துப்
பன்றலைவ ரோடளக்கர்ப் பாக்கிறுத்துப்—பின்றிரைநீ
ராரு டன்தபொறை யாற்ரு தாநெளிந்த
சேரூயிற் றங்கீர் திரிந்து. (கஉ)

இவ்வகைவே லேந்தலோ ரீரா யிரம்வெள்ளங்
கவ்வையி னேகக் கடல்வரைப்புற்—றெவ்வமஃ
தேய்ந்த விலங்கை யெனுங்கோ டிகந்தகன்று
போந்தனன்சூர் மூதூர் புரிந்து. (கங)

அப்போ தயன்மா லயனுற்றெந் தாய்காண்டி
யொப்போ தருஞ்சூர ஞரிஃதுள்—வெப்போவா
நீசருறை நீரினவ ணேர்ந்தடைத நீத்துழையோர்
பாசறைசெய் வித்தமர்தல் பாங்கு. (கச)

அன்னதுசெய் தாவனபி னுய்ந்து புரிதியென
மின்னயில்வேள் கம்மியனே மேவிவிளித்—தன்னருமோர்
பாசறையீண் டாற்றெனலும் பண்பிற் படைக்குவனென்
ரூசகன்சூன் ரூன்பணிந்தா னுங்கு. (கரி)

மாடமண்ட பம்பொதும்பர் வாவி சிகரிஞெள்ள
னீடருதிக் கோர்கோடி நேருறச்செய்—தாடகத்தின்
வாம நகரியற்றி மன்னேம கூடமென
நாமமொன்று நாட்டினு னன்கு. (கசு)

கருத்தி லவன்செய் கவின்மா புரங்கண்
டருத்தியிலே டாரருன்செய் தத்தன்—மருத்தன்ரு
லுந்தி ரதத்திழிந்தே யும்பரெலாம் போற்றிசெய
மந்திரத்தைச் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கஎ)

அந்தமிலாச் சாரதரை யாவணத்தி லேநீ இ
யுந்தயன்மால் வாள்வயவ ரும்பரொடு—மந்திரத்துண்
மேவிவேள் சிங்கணேமேல் வீற்றிருந்தா லென்பதின்மர்
மாவிலக்கர் போற்ற மகிழ்ந்து. (கஉ)

எமகூடப்படல முற்றிற்று.

வரவுகேள்விப் படலம்.

என்ரு டயிற்குமர னிக்க னிருந்தவெல்லே
நன்ரு ரைதன்வா னலகாடிப்—பொன்ரூர்
புரிசைகொண்ம கேந்திரத்திற் போயிறைவன் மேவும்
வரிசைகொள்கோ யில்புக்கான் வாய்ந்து. (க)

காரவுண ருய்ப்பவுள்போய்க் காவலரு மாவலரூர்
சீமா வீற்றிருக்குஞ் செவ்விகண்டு—நாரதனு
ளாக்கமும்பர்க் காகமுனி யாகிமொழி மாகமுனி
வாக்கினவின் முற்ரூன் மருகரு. (உ)

அங்கை யலர்தரநின் ரூகிலவில் வாற்காணு
வெங்கூளமீங் குற்றதென்னீ யாரையெனப்—பங்கிலொரு
மங்கையுளான் வைகும் வடகைலே வாழ்வணும்பாற்
றங்கநலஞ் செய்வேன் றவம். (ங)

வஞ்சம் புகல்கிலன்செய் மாதவம கேகமூளேன்
விஞ்சமார்க் கின்னல் விளைவிப்பே—னெஞ்சமகிழ்
நண்புகூர்பா ணண்புடையே ஞரதனென் ஞமத்தேன்
பண்பிலென்று சொல்வேன் பரிந்து. (சு)

செல்குடிஞை நீர்வேணிச் செல்வனிகை கொல்வதுனி
வெல்குகனும் வேளை விழியனலா—னல்கத்
தணிந்துவந்த சேயுழையுன் ரூண்டுசெய்விண் ணோர்போய்ப்
பணிந்து பரியுற்ரூர் பாங்கு. (ஜ)

உற்றவர்க்கு நின்ஞ லுறுதுயர்செவ் வேள்கேட்பச்
சொற்றலுமஞ் சேலென்று சோதியருள்—பெற்றவெய்ய
பூதப் படையோடும் பூமியிற்சென் றும்பிவரை
வேதை யுறவெறிந்தான் வேல். (கு)

செற்றபின்னர்ச் சேந்தனெழிற் செந்திநகர் சென்றுனக்கோ
சொற்றன் றனையுய்ப்ப வொப்பிலண்மீண்—டுற்றதன்மேற்
றத்தலைநீர் தாண்டியடற் ரூனையொடன் ஞனிகக
ருத்தரத்தில் வந்தா னுகன்று. (எ)

ஆங்கெழில்வேள் பாடிவீ டாக்குவித்து மாவனிகம்
பாங்கி லுறவிருந்தான் பார்த்தனனீ—தீங்கு
நிகழ்ந்தவண மென்றலுஞ்சூர் நீள்சினத்தி ஞனக்
கிகழ்ந்து கவில்வா னினைவ. (அ)

இந்திரனம் போருகன்மா லின்னேர் நகரென்னப்
புந்திதனி லெண்ணினனே போற்றுமண்டூ—மூந்துமோ
ராயிரமாங் கோடியுமே யான்வேன்மா நீள்புரமேற்
சேயொருவ ஞம்பொருவான் சேர்ந்து. (கூ)

செங்க ணரிக்குழுவைச் சீற்றத் தடலுன்னி
வெங்கரிமான் கன்றெடுற்று வெல்லுமன்றே—வங்கதுபோ
ணண்படையும் வானேர் நலம்வேட்டு வன்பூத
வண்படையோ டீங்குவரு மாண்பு. (கo)

நேமிகடந் தென்ஞணை நீங்கிநெடுந் தானையொடு
மாமினகர் சார்வாஞ மாண்பழிப்ப—ஞமின்
றிசைவி லிளம்பால னென்றும் விடேன்மா
வசையென் பதும்பாரேன் மற்று (கக)

அந்நா ளசமுகிதன் னத்த முறிவித்தே
யொன்ஞராய் மேவிமையோ ருய்ந்தாரோ—பின்ஞவாற்
றென்னகத்தோ டட்டமெனத் தேர்விஞயிர் தீர்வுறிபா
திங்நகர்க்கண் வந்தா னினிது. (கஉ)

மாலயன்வா ஞடனிறை வாழியநம் போர்கூறிற்
சாலவச்ச மேலிமறை தந்தறைவார்—மேலெங்கும்
பூழி புனைந்தான் புரிபா லகனேபோ
ரூழி ஜூஞற்றுவா ஜுற்று (கங)

வான்மேல் வருமினனே வன்சிறைசெய் மைந்தனேயோர்
நான்மே வனிகமுட னன்கேவி—வான்போரால்
வெந்திறல்கொள் பூதரொடு வீரரையும் பொன்றுவித்தே
கந்தனெவல் வேனிதசீ காண். (கச)

என்றிவைசூர் கூற விசையார தன்னோ
கன்றிமீதி தாழ்க்கலையுண் ணன்னகரிற்—சென்றவனே
யின்றுபொர நின்றனே யேதுகியான் செல்கின்றேன்
வென்றுமுநிற் கென்றகன்றான் விண். (கடு)

நாரதனங் கேகியபின் னுமென்றன் பங்குகின்ற
கோரெனுமற் கோரவொற்றர்க் கூய்கோக்கி—வாரி
யிறைவற் கொணர்திரென வேகியவற் பற்றி
யிறையிற்கொண் டெய்த்தா ரெதிர். (கசு)

கின்று மனத்தனுய்க் கைதொழுது நின்றவனே
மன்றகுவ னெனக்கி வருணனீ—குன்றவில்லி
மைந்தனெடு வன்பூத வான்படையை மாரூவிங்
குந்தினமை யென்கொ லுரை. (கஎ)

சாந்தோடுந் தார்மார்ப தானவர்தங் கோவேகேள்
பூந்தாடோ ராயிரங்கொள் பூமகன்மால்—வேந்தோடும்
வானுறு சென்றுங்கு வான்றுணைவர் பாங்காக
வானுறு சென்றுன்வேள் வாய்ந்து. (கஅ)

வானுறு சென்றிடவே மல்கென்பாற் செல்கணங்கள்
கானுறு வன்பரட்டிற் கால்வரையே—நானனே
னென்னிற் றடைசெய்ய வேலுமோ செல்செயலை
யுன்னிற் றுளங்கு முளம். (கக)

சூறுமா தவன்முன் குடங்கையிற்கொண் டிண்டாங்
குறுமா விறற்பூத மொன்றுண்—டிறுமாக்கு
மங்கையா ளள்ளுதற்கஃ தாற்றுகிலே னுதலினு
லுங்கையா வுய்ந்தே னுழன்று. (உ ஒ)

விண்ணேற்றைப் பாந்தள் விலக்கவற்றே சிற்றமுறு
திண்ணேற்றைச் சிந்துரந்தான் செற்றதுண்டோ—வெண்ணேற்
றெளியேயஃ தேயன்றே வெண்பூதர் தம்மை
யளியேன் றடுப்பதென்று ளுங்கு. (உக)

எற்றுநீர்ச் செல்வ னிவையிசைத்து மெய்விதிர்த்து
நிற்றலுஞ்செவ் வேற்பெருமா னீணகர்க்க—ணுற்றதன்மை
யொற்றர் சிலரோடி யொல்லையிற் சென்றிறைஞ்சிக்
கொற்றவன்பாற் சொல்வார் குறித்து. (உஉ)

அராவணைமால் போத னரியிமையோர் சூழ
விராவிலக்கத் தொன்பானும் வீர—ரிராயிரமாம்
பூதவெள்ள மீண்டப் புராரிமைந்த னம்பதியிற்
போதவட வாசையுற்றான் போந்து. (உங)

உத்தரமா திக்கினிற்போர் தும்பர் புனைவனுற்
சித்திரமா பாசறைதான் செய்லித்தங்—கெத்திசையு
நாற்றிருந்து தானைசுற்ற நாப்ப ணைகமர்ந்து
வீற்றிருந்தான் வெங்கதிர்வேல் வேன். (உச)

கிண்டோ மிதனைக் கடவதொல்லை யிற்செயெனத்
திண்டோள் வயவோற்றர் செப்பலுமுட்—கொண்டோத
மண்ட புவன மலமரவே சேந்துரைப்பா
னெண்டருவர் தோமா னிவை. (உந)

வரவுகேள்விப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சாரு.

மூதலுட்பானுகோபன்யுத்தப் படலம்.

கொற்றவேற் செய்வலியுங் கொன்பூத ரேய்வலியு
மற்றவர்த மாவலியும் வாளமர்செ—யொற்றன்
றகைவலியு மேதொலைப்பன் ரூழாது நீரெற்
பகைவற் கொணர்திரென்ரூன் பாங்கு. (க)

நின்றெனவே சென்றலரி நள்ளலன்கோ யில்புகுந்தங்
குன்றருவற் ரூழா வுழைஞருழை—நின்றரிய
வம்மான் பணியியம்ப வஃதுணர்ந்து வெஃகுமணிச்
சிம்மா தனத்தெழுந்தான் சேய். (உ)

தொன்மந் திரத்தலைவர் சுற்றத் தவரனிக
வன்மந் தருதலைவர் மாடுறவே—மன்மைந்த
னைந்தியமு மார்ப்ப வணிமணித்தேர் மேலிவர்ந்து
தந்தைநகர் வந்தடைந்தான் ரூன். (ங)

தேரி லிழிந்து திருக்கோயி லுட்புகுந்து
சூரனடி தாழ்ந்தொளிர்சீர் தன்வீர—வீரரீ
யென்னவென்னை யீங்கழைத்த தென்ன விருங்கழற்கான்
மன்னனின்ன சொல்வான் வருத்து. (ச)

மூன்ரு ரகனை மூரண்வெற் புடன்முடித்த
மின்ரூர்க் குகன்செந்தி விட்டரிதாய்ச்—சென்ரூர்
திடவா னனிகமொடிச் சீர்கொ ணகர
வடவா யினிலிறுத்தான் வந்து. (ஞ)

சிந்துருவாங் கன்வன் றிசைமுகன்வேள் தாதியரும்
வெந்திறலார் பூதமரம் வெண்ணமுமே—கந்தலே
டின்றிவண்வந் தெய்தற் கெளிதுபட்ட தோசால
நன்றுநன்றம் மாலிங் ஙகர். (சு)

பின்னெவெற்பைச் சேயைப் பிறரைமீன்ன மட்டிமோ
வொன்னலர்க டம்மை யொறுத்திவொன்—றுன்னியெதிர்
போதல் கடனனேயர் புண்மையர்யான் மன்னவர்மன்
ஞதலின்வா ளாவிருந்தே னுய்ந்து. (எ)

எண்மகவான் வேண்டலுமே யீசனரு ளாற்றந்த
சண்முகனேப் பூதத் தலைவரொடுங்—கிண்மையுறு
ஈந்தமைப்போ ராற்றவுய்த்தா னுணுமத னுல்வெற்றி
மைந்தநிற்கொண் டெய்தல் வழக்கு. (அ)

ஆகலாற் ருனேயொடு மாகவமுற் ருணங்கோர்
பாகனுர் மைந்தனேயும் பன்வீர—வாகுவையும்
பூதரையு மேவரையும் பொன்றுவித்து வென்றிகொடு
காதலநீ மீள்வாய் கடிது. (கூ)

என்றிவைகூர் கூற விருந்தடங்தோ னும்பருற
நின்றுதிருச் செல்வனவிர் நீலகண்டன்—வன்றிறல்கொண்
மைந்தனேயும் பூதரையு மற்றவர்தம் மோடுவென்று
வந்தடைவ னேயுறனீ மற்று. (கo)

என்னினியான் சொல்வதுவே ளிங்குறுமுன் போர்புரிவா
னென்னல் வினவினே னீயதனே—யுன்னலேபின்
கூறல் பிழையனிகங் கொண்டமர்செய் சேவரையும்
வேறலுற்று மீள்வேன் விரைந்து. (கக)

கந்தனெவென் றன்னவன்றன் கட்படுமோ ஞன்மூத்தோ
னிந்திரன்முன் னுரை யிமைப்பினின்முன்—றந்திடுவன்
றக்கசெய்தி யென்றிறைஞ்சச் சார்மகநீ போய்வருதி
மிக்கதிற லோடென்ருன் வேந்து. (கஉ)

விடையிற் பிரிந்திரத மேவியிய மார்ப்பப்
புடையிற் றுணைவர் பொலிய—நடையிலுறு
தொண்டடையொற் றர்க்காணத் தோல்படையெல் லாமிங்கன்
கொண்டடைவி ரென்றகன்ருன் கோ. (கங)

மேய பரிசனரை விட்டொண் கலிமகள்வா
ழாயுதமா சாலே யாளிளஞ்சேய்—போயிறைஞ்சிப்
பூசைமுற்றிப் பூங்கச்சப் பொற்பினுற வீக்கியொள்வாண்
மாசையெற்றச் சேர்த்தான் மருங்கு. (கச)

காலிற் கருங்கழல்கள் கல்லெனவார்ப் பாண்யார்த்துச்
சாலிகையொண் மார்பிற் றயங்கிடப்பூண்—டேலுகையிற்
கோதைசுற்றித் தூணிவெங்கிற் கொண்டுபட்ட நெற்றியிற்றெவ்
வேதையுற வீக்கினன் வேட்டு. (கரி)

பொன்மணிப்பூண் பூண்டதும்பைப் போதணிந்து போர்க்குடை
கொன்மணிப்பூண் வின்மோகக் கோலேந்தி—மன்மகன்றான் [யாக்
போராணியின் வாய்தலுறப் போனவொற்ற ருந்தனிகப்
பேராணியும் பேர்ந்த பெரிது. (கசு)

விசயன் கனலி விசண்டன் மகிடன்
மூசலிகண்ட கன்னசனி மூர்க்கன்—நசமுகனே
யாதியர்தெய் வப்படைக ளங்கையுற வந்தனர்போர்
காதியலிற் றேர்ந்தோர் களித்து. (கள)

பதினா யிரவெள்ளம் பன்றருவ ராளுர்
நதிபதியி னுர்த்தருகி ணண்ண—தநியில்வேன்
மைக்கொடுவில் வாளி மழுத்தண்டம் பாலமிவை
கைக்கொடுசென் றூரே கடிது. (கஅ)

கதிமா கடமா கவின்றேரிம் மூன்றும்
பதினா யிரவெள்ளம் பாங்கிற்—றுதிதலைவர்
தம்மைச்சூழ் தந்துவரத் தாஞ்சென் றனர்பணிந்து
வெம்மைச்சூர் சேய்பால் விரைந்து. (கக)

என்றுதன்றெவ் வீங்கிவைகண் டேவலனே யேவியொரு
குன்றுறழ்தேர் தம்முன் கொணர்கவென—நன்றெனப்போ
யாயுதவைப் பண்ணிமுப்பா னூயிரமான் பூண்டாதம்
வேயுதவ மேலிவர்ந்தான் வேட்டு. (உo)

காரவுண ரார்ப்பக் கவரி குடையடப்பை
கூரயில்வாள் காளாஞ்சி கோடிகமுன்—வீரர்கொடு
சுற்றிவர வொற்றரைக்கூய்த் தொல்படையார் கோடியந்தேர்
பற்றிக் கொணர்மினென்றான் பாங்கு. (உக)

கொற்றமுறு கோடியந்தேர் கோமகன்பாற் கொண்டுய்ப்ப
வுற்றவல வர்ப்பாரா வொல்லையிதேர்—துற்றகந்தன்
சார்வுழித்தூண் டென்னலுமே தாழ்ந்தசுவந் தூண்டிதெடுந்
தேர்கடவி னுன்வெய்யோன் றேர்ந்து. (உஉ)

எழுந்த தருவ ரிகற்படைமா வெள்ள
மெழுந்தபொலங் தேரெழுந்த யானை—யெழுந்தபரி
யார்த்த வியங்க னதிர்ந்த நிலமசலம்
போர்த்தவிண்பார் பூழி பொலிந்து. (உங)

வாரிபெயர்ந் தாக்கு வருமனிக மாவெள்ளம்
பாரினெறி யின்றிவிண்ணின் பாற்படரச்—சூரியனே
வன்னெறைசெய் வீரன் வருதிறங்கண்டி யாழ்முனிவேண்
மன்செழுத்தா டாழ்ந்துரைப்பான் வந்து. (உச)

பூதவனி கத்தொடுநீ போர்த்தமைதேர்ந் தொற்றாற்
றீதுறுசூர் நின்மேற் சினந்துபொரக்—காதலனே
புய்ப்பவவன் போர்க்கோல முற்றுவந்தான் மாக்கடல்போன்
மெய்ப்படைகள் சூழ வெருண்டு. (உடு)

நேருமிவ னெடுதிர்ப்போர் நீயுஞ் செனுமன்றி
யாருமிலை யோர்கா ளரியைவென்றான்—போரி
லிசைமிகுந்தோன் மாயைவல்லோ னேண்மாப் படைக
டிசைமுகன்பாற் பெற்றோன் றெரிந்து. (உசு)

வாரிமன்னே மன்பாசம் வவ்வினன்மா யோனேமி
தாரகனுந் தந்தையணி தன்மையினு—லோருகிலா
னுண்டவனே யாள்கொண் டடலரிது நீயேகல்
வேண்டுமட வென்றுரைத்தான் வேட்டு. (உஎ)

நாரதன்சொற் கேளா நகைபுரிந்து வேள்புடையார்
வீரமொய்ம்பற் பாராநா மேவியது—சூறிந்து
தன்மகனைத் தானையொடு தானுய்த்தா னீயும்போய்க்
கொன்மதிலைச் சூழ்திபடை கொண்டு. (உஅ)

சென்றுகடை வீத்தருணன் றெவ்வனிகத் தோடேற்று
வென்றியின்மீ ளென்ன விடுத்தவனை—மன்றுணைவர்
சாரதமாத் தானைத் தலைவருட னேவினன்பூ
மாரதமா தேவன் மகன். (உக)

வேளின் விடைகொண்டு மேருநிகர் வீற்பிடித்துத்
தோளிலொண் ணேமி துலங்கவிட்டுத்—தாளிற்
கருங்கழல்கள் வீக்கிக் கவயம்பூண் டேசீர்
வருங்கவின்றே ரேறினன்றிண் வாகு. (ஈ0)

படைவையம் பாங்கிற் பலசெலவெண் வீரர்
தொடையிலக்கர் பூதகணந் தன்ன—மிடைமணிப்பொற்
பாழியந்தே ரேறிப் பகர்வீர வாகுவின்பா
லாழிபெயர்ந் தாங்கடைந்தா ரார்த்து. (ஈக)

வையமெலா மோர்புயத்தில் வைக்குந் திறலுடையார்
வெய்யருக்குள் வெய்யர் விழுப்படைகொள்—கையர்
வரத்தினின்மே தக்கோர் வயங்கண்டம் வீக்கு
முரத்தினர்தம் மோடுசென்று னுற்று. (ஈஉ)

இருநிறத்த தானை யிடையெழுந்த பூழி
யொருநிறத்த வாய்மை யுறுதல்—கருதவுணர்
பூதரிரு வோரும் பொருதிடுமுன் தம்மூனே
யோதமர்செய் கின்றதொக்கு மூற்று. (கூ க)

செல்லலுமே பேரி திமிலேதடி தாரைபம்பை
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படைகலவ—வில்லுழவர்
வன்புரிசை யம்புரைதிண் வாகுவெய்ய சூர்மூ தூர்
மன்புரிசை மாடற்றூன் வந்து. (கூ உ)

ஆனதொரு காலை யவுணர் சிலரோடித்
தானவன்பாற் சார்ந்திறைஞ்சிச் சண்முகனு—மானவரும்
பூகருமே போர்க்குநம்மூர்ப் பொன்மதிற்சார் போந்தனர்க
ளீது நிகழ்ந்ததென்று ரீங்கு. (கூ ஙி)

மற்றிவைதிண் டானவர்கோன் மைந்தன் செவியுறலுஞ்
செற்ற மூடனுயிர்த்துச் சேயையெதி—ரொற்றினெவ்
பூதரையான் போர்க்களத்திற் போர்புரிந்து போக்கேனேற்
காதனென நீங்குமோ காண். (கூ ங)

விடுதிலனன் ஞரையெவண் மேவிடினுஞ் சென்று
கொடுவருதின் றேன்பின் கொடுபோய்க்—கெடுதலில்சீர்க்
காவலன்முன் காணியவே காட்டிக் கடிந்திங்குத்
தேவரொடு வைப்பேன் சிறை. (கூ எ)

என்றிவைசூர் மைந்த னியம்பிப் படர்தலுமே
கொன்றகுவர் தம்வீரங் கூறியே—துன்றுகணச்
சேனைகோ சென்றூர் தெழித்தார் திறலிருவர்
தானை கலந்த சமர்க்கு. (கூ அ)

தீங்கிகையிற் றண்டநல்கித் தானவர்தாக் கெண்குறிசெய்
துங்கினர்மா பூதர்மே லொல்லையவர்—சிங்கித்
திவையா வெனக்கலங்கி யெண்ணில் பரிமா
வலையாவை யுந்தைசத்தா ரார்த்து. (கூ கூ)

மைமத்தகுவர் பூதர்மேல் வைவேன் முசுண்டிமுத
லெத்திறத்த மாப்படையு மேயவெடுத்—துய்த்திடலு
மன்னூர் கரங்கொண் டவைவிடுத்தோ குட்கமர
மின்னூர் மழுவெறிந்தார் மேல். (சூ ஙி)

ஏய்ந்தமர்செ யெல்லையினி லேற்ற விருபடையுண்
மாய்ந்தனசெண் ணில்லார் வயப்பூதர்—காய்ந்தொன்னூர்
தேரொடுதேர் மாவொமோ திண்கரியி னோடுகரி
வீரரொடு வீரராட்டார் வேர்த்து. (சூ க)

வெற்றவெய்ய பூதலெற்ற வேய்தா னவரிரிய
வாற்ற லனலி யதுகண்டு - சீற்றமொடு
கைதனில்வில் வாங்கியே சாய்கனற்கோன் மாரியெனப்
பெய்தனனன் ஞர்மேற் பெரிது. (சஉ)

அங்கிப் படைவிடுப்ப வவ்வுழித்திண் சாரதனுஞ்
சிங்கனெங்க ணுய்தியெனச் சீறிவெய்யோன்—றங்கிரதத்
தார்தருமாச் சேக்கையித்தைத் தண்டிலுற் சாடிலு
னேர்தருமா வீந்த வுலைந்து. (சஊ)

மாவிறக்கத் தீயினன்வில் வாங்கியிருஞ் சுள்புகன்று
மேவலன்மேல் வெங்கணீ தாய் மெய்மறைத்தா—னெவி
யயர்ந்திலனன் ஞன்றுயருற் றுழ்ந்திலன் போய்ப் பார்மன்
சயந்தனத்தி லேறினனன் ருன். (சஎ)

தேர்முகத்திற் றீயோன் சிலைகைக் கொடுவாங்கிப்
பார்முகத்தில் வீசவவன் பன்னரியின்—போலியோன்
சென்னியிற்றண் டாற்றூக்கச் சீறிவண்கைப் பற்றியுரந்
தன்னிலுற வெற்றினனன் சார்ந்து. (சஅ)

சிங்கன் சினந்தெழுந்து தீயவனைச் செங்கையிற்கொ
ளங்கதையி னோடுசுற்றி யார்ப்பமருள்—வெங்கனலோன்
றேரினுணர் வின்றித் தியங்குகையிற் றேரைவிட்டுப்
பாரினெற்ற வீந்தான் பதைத்து. (சஈ)

ஆங்கவன்ரூன் மாண்டமைகண் டங்கிகண்ணிற் கால்சண்ட
னேங்கு மிவன்றன் னுயிர்குடிப்ப—னீங்கெனப்போய்
மாண்மே வனலிதண்டம் வாங்கித்தே ரிற்ரூய்த்தெவ்
தோண்மேற் புடைத்தான் ரெருடார்ந்து. (சஎ)

புடைத்திடலுஞ் சண்டன் புழுங்கித்தன் றண்ட
மெடுத்தெறழ்கூர் சிங்கனிறத் தெய்த—வடித்திட்டா
னன்னனுங் தானு முளர்மாக் கடலின்கட்
டின்னு விழுந்தார் துயர்ந்து. (சஅ)

தீதவுண ரின்மாயன் தேரி னுடன்குறுகப்
பூதரின்மா நீலனீர் போய்க்கதையின்—மோதவவன்
மாய்ந்தனன்போ னின்றயர்ந்து மற்றவன்மேன் முத்தலைவேல்
காய்ந்தெறிந்தான் சோர்ந்தான் கவன்று. (சக)

சின்னோரு சென்றுணர்ந்து தேறிவன்கை யாலெதிர்ந்தோன்
மன்னே ருரத்தினெற்ற மாயனுந்தே—யுன்னேய்ந்து
நீலனவற் பற்றி நிரையெயிற்றி னுக்கவ்வி
மேலுறுசெங் நீர்குடித்தான் வேர்த்து. (கo)

மாயன் மடியமுண்போர் வாய்ந்துழந்த வன்சண்டன்
சேனமர் செய்யுங்காற் றிண்பூத —னயமன்னன்
காரவுணன் கையிற் கதைகிந்தக் கடிஞனன்
னோணிமன் றண்ட மெடுத்து. (கக)

தீண்டங் கொடுகிங்கண் ருக்கவஞ்சி ஞரவுணர்
சண்டனினக் கஞ்சேண் சமர்செயெனத்—திண்டிறலோன்
றண்டாற் புடைக்கவவன் றன்றே ஞகக்கதைதான்
முண்டாய்க் கிடந்தவவண் சூழ்ந்து. (கஉ)

மூரிபுய்த்தண் டார்சண்டன் மோத நிறத்தி
லரியெனும்பே ரண்ண லடிகொண்—டுரவரையைச்
சாய்த்தான்விண் ணேரார்த்துத் தாழ்த்திடலன் ஞன்றன்னே
மாய்த்தா ருயிர்கொளென்ரூர் வாய்ந்து. (கங)

அன்னவன்சொர்ச் கேளா வரிநாமத் தோன்கரத்தான்
முன்னுங் கொடியுடைய மோதவே—யொன்னலன்ரு
னர்க்குமுகில் போல்வீழ்ந்தா னர்க்குருதி கூரெயிறண்
போர்க்களஞ்செவ் வாளைப் பொரும். (கச)

அவன்மாய்ந் ததுகண் டசமுகனூர் தேர்மே
லிவர்ந்து செல்லமது வென்போன்—றவவழன்றே
யங்கணையும் போழ்ந்தத் தவன்மேல்வில் வாங்கியெண்ணில்
வெங்கணைகள் விட்டான் வெகுண்டு. (கஎ)

பாங்கார் பழுமரத்தைப் பற்றிமது தெவ்விரந்
தாங்கா லெனச்சென்ரூங் கார்த்திடலு—மேங்கா
வயரவற்பா ராத்தீர னல்லநீ போர்க்கா
ருயிர்கொடுபோ கென்ரு னுகந்து. (கஅ)

பாரிடன்பார் மேவப் பகரு மசமுகன்ரூன்
போரில் வெருவிப் புரையுற்றே—னரிடத்திற்
றீர்வனிது வென்னத் திகைத்தமாங் காற்றலனு
யார்மனத்திற் கொண்டா னனர். (கஎ)

மானத்தீச் சுட்டு மனம்வேவக் காரவுணன்
கானத்தீ யென்னக் கனன்றுசமர்க்—கான
முயன்றுநின்னி லென்ரூர்த்து முன்வரிவில் கோட்டி
வியந்தெய்தான் கோன்மதலின் மேல். (கஅ)

பூதன் றளர்ந்தவுணன் பொற்றே ரினையெடா
வோதமே லுய்ப்பவஞ்ச ஞெண்புவிபாய்ந்—தேதமுறு
மற்ரெழினன் காற்றவவன் வான்செல்லத் தன்ரூளா
லெற்ற வரத்திடித்தா னேற்று. (கக)

வரத்தணரி யாழிகையக்கை வைத்தருச்சித் தேத்தி
யுரத்தண்மா பூதன்மே லுய்ப்பக்—கரத்திற்
படையின்மை யான்விடுத்தோன் பாற்போ யவற்கொன்
றடைதந் ததுமா லருகு. (கூ0)

சாற்றவுணர் நாற்றிறத்த தானையொடும் போய்ப்பொரவே
யேற்றெதிர்மா பூத ரிரிந்தகன்ரு—ராற்றல்
சுதுலிலக்க வீரருளேண் காண்டண் டகன்ரு
னதுவெகுண்டு கண்டா னடித்து. (கூக)

தூண்டகன்வில் வாங்கித் தகுவர் நெடும்படைமேற்
கொண்டலெனக் கோல்சொரியக் கூர்குருதி—மண்டுநதி
யென்னவந்த தேரிரத மேற்றபரி தோல்பட்ட
வுன்னவுணத் தானைபட்ட தற்று. (கூஉ)

பண்டா ரவுணப் படையிவணஞ் சார்ந்ததூஉ-
மெண்டானை மள்ள ரிறந்ததூஉங்—கண்டாது
விண்டாவு வெய்யவனை வெஞ்சிறைகொள் வீரனரி
கண்டா னகைத்தான் கனன்று. (கூக)

என்று தனைச்சிறைசெ யானுநிற்க வேற்றமரி
லொன்றலர்வல் லாராய்க்கோ லூற்றநன்று—துன்றியே
கொல்லாது சிற்றங் கொளாதிருந்தாற் சீயமதை
வெல்லாதோ வேழம் வெகுண்டு. (கூச)

ஈரா யிரம்வெள்ள மேரமரா ரான்மாய்ந்த
வோரா யிரம்வெள்ள மூற்றவென்பா—னேராகான்
சென்றுசெருச் செய்திடினென் சேனையெலாஞ் சேதமுரு
நின்றுபய னில்லென்று னேர்ந்து. (கூஞ)

ஓர்வதிலென் போயமர்செய் தோர்கனலில் வெல்லேனேற்
சூர்மகனு னல்லனெனச் சூண்வின்று—தேர்வலவ
னெனுல்லையுய்ப்பச் சேனை யுதறியுடன் சென்றினன்றெவ்
வில்லை வளைத்தான் விரைந்து. (கூசு)

சாரதர்மேல் வெய்யோன் சரமாரி பெய்யவவர்
கூரனற்கண் காலக் குலவரைபோற்—தாரவன்மேல்
வீசவொரு கோடியம்பு விட்டவ்வொவ் வொன்றினையு
நாசமுறக் கண்டா னலிந்து. (கூஎ)

அம்மலைக ணுண்டுகளா யந்தரம்போ யங்குளார்
மெய்ம்மருவிக் கண்டியே மேவவிண்ணீ—ரம்மபுக்கா
ராகவத்தி லேதிரிந் தாயிரமாங் கோடிவெங்கோன்
மாகணங்கண் மாளவிட்டான் மற்று. (கூஅ)

ஏலனனஞ் சேய்ந்துநெய்தோய்ந் தென்மின்னின் றண்மைபெற்
காலனஞ்சத் தூண்டுவெய்யோன் காய்கணைபோய்ச்—சாலச் [றுக்
சிரந்துணிக்குந் தாடுணிக்குந் திண்டோ ணிக்குங்
கரந்துணிக்கும் பூதர்க் கடிந்து. (கக)

விண்ணோர் தமைச்சிறைசெய் வீரன்மற் றிவ்வாறு
திண்ணோர் சிலேவலியாற் சீர்ப்பூத—ரெண்ணோ
ளளவிலார் மாண்டிடவு மாற்றலிலாவேலே
ருளமுடைந்தே யோர்வரிவை யுற்று. (கo)

மின்னிலோ னங்குளான் வீரமொய்ம் பீதுணரான்
பின்னின்ரு னேர்வார் பிறருமற்றே—மூன்னின்ற
நம்மை யிவனடுவா னுமிவணின் ரூவதென்னென்
றம்மலரிந் தார்பூத ராங்கு. (எக)

சாரதர்க டாமிரிந்து சாற்றணிசத் தீற்றினின்ற
வீரனுழைச் செல்குறிப்போர் மீளிகதை—மேருவிற்கை
தாங்கிவர விற்குழைத்துத் தாளு யிரகோடி
வேங்கணைதூய் மெய்மறைத்தான் வேந்து. (எஉ.)

மேவுக் கிராம வேதா ளனைவஞ்ச
னேவுறத்தைக் கின்றிலகூ றிற்றயலிற்—ரூவிவிழப்
பானுவின்றெவ் பார்த்திவனைப் பாற்றுவதெப் பாற்றெனுத்
தானெழுவ மொன்றுவிட்டான் சார்ந்து. (எங)

உக்கிரன்றன் றண்டா லுலைத்ததனை மற்றவன்றேர்
தொக்க பரியைத் தொலைக்கவெய்யோன்—பக்கலுறு
தட்டிரதந் தாயவன்மேற் சாபம்வாங் காச்சதமா
மொட்டம்பு தொட்டான் முனிந்து. (எச)

கூர்கணையாற் றண்டங் குலைத்துதக ளாகவன்ருன்
றேர்தனைக்கை யாற்பற்றிச் சேண்வீசு—பேர்விறலோன்
பாற்சென் றவனைப் பணிக்கரத்தி னுலும்பர்
மேற்சென் றிடவெறிந்தான் வேந்து. (எடு)

வெய்தவுணன் வேறொருதேர் மேலேறி வேதனல்கு
தெய்வதவே லுக்கிரன்மேற் சீறியுய்ப்ப—மெய்மருமங்
கீண்டதவன் சோரக் கிரிபெயர்த்துத் தண்டியென்போ
னுண்டகையின் மேலெறிந்தா னுர்த்து. (எசு)

திண்டிவிடு குன்றைத் தகுவர்கோன் பல்கணையா
லுண்டகளாய்ச் செய்யமர நொய்தினகழ்ந்—தண்டலன்றேர்
மாவைப் புடைக்கவலை மாய்த்தமுன்னே சூலமுட
னேவைவிட்டான் பூதன்மே லேற்று. (எஎ)

பின்றையவன் சோரப் பிஞையொஞ் சாரதனேர்
குன்றெடுத்து மேவவெய்யோன் கோல்சொரிய—நின்றனனஃ
தோர்ந்தசில பூத ருடன்றுடைந்தார் வெய்யகணைத்
சார்ந்தபடை வீரருற்ரு ரார்த்து. (எஅ)

திண்ணிலக்க வீரும்பொற் றேரோ டவுணன்மூ
ணண்ணியங்கை விற்குனித்தார் நாஞைலிகேட்—டண்ணன்மா
மேருஞ் சலித்தசே மேவரிய வீண்ணேடு
பாருஞ் செலிடுபட்ட பாழ்த்து. (எக)

பானுவின்றெவ் வஃதுகண்டு பாரகெடு வில்வணக்கி
யானருணத் தோதைசெய்தா னண்டமஞ்சு—மானலக்கர்
சிந்துவின்க ணுந்திபல செல்வனேபோ லன்னவன்மே
லுந்தினர்கோன் மாரி யுடன்று. (அ0)

இலக்கர் விடுசரங்க ளேய்ந்தவுணர் நெஞ்சங்
கலக்கவரல் சூர்மைந்தன் கண்டு—கொலைக்கண்ண
வாயிரமாங் கோடியம்பா லாங்கவைதீர்த் தேமற்று.
மாயிரமாங் கோடியுய்த்தா னுர்த்து. (அக)

வீரரதற் கேழ்மடங்கு விட்டவன்கோன் மீள்விக்கச்
சூரன் மகன்சிறித் தன்வயிரக்—கூரியவம்
பெண்ணில் லனவிட் டிலக்கவில்லு மேயறுத்தான்
திண்ணியர்வில் வேறுகொண்டார் தேர்ந்து (அஉ)

சூரியன்றெவ் வாளி தணித்துவல வன்றுவசந்
தேரிலொவ்வோ ராயிரங்கோல் சேரவுய்த்தக்—கோரமே
னூரு யிரங்கணேதூய் நூறிஞ ரொல்லெவெய்யோன்
வீரூர்தேர் மேற்பாய்ந்தான் வேர்த்து. (அஉ)

நேரான்விற் குனித்துவிடு நூறுநூ ருயிரங்கோல்
வேன்முருகன் விட்டவர்தேர் வில்லறுத்தே—யூன்மெய்யி
லெண்ணிலம்பு விட்டா னிலக்கருகொந் தாற்றலர்போர்க்
கெண்ணிலர்பின் போஞ ரிடைந்து. (அசு)

மன்வீர கோளரியாம் வல்லோ னதுகண்டு
மின்வீர வில்வளைத்து வெய்யவன்றெம்—முன்மேவி
வான்மாரி வீம்மிதங்கொள் வான்பிளிறித் தான்பிறைகொள்
கோன்மாரி பெய்தான் குறித்து. (அடு)

அன்ஞன்பி ஞூறுநூ ருயிரமாங் கோடியம்பான்
முன்ஞஞென் விட்டசர மொய்ம்பொழித்தப்—பின்ஞற்றே
னாயிரங்கோல் விட்டழுத்த வன்னவனுஞ் சூர்மகன்மார்
பாயிரங்கோல் விட்டா னழன்று. (அசு)

கோன்மகனே வுற்றழன்று கோளரியை வெல்லரிது
கோன்விற் றிறத்தினென்று நோக்குமால்—வான்படைகொண்
டேவ வரியுருப்பெற் றேகியவன் மார்பினுட்சென்
றுவிகொளா தோர்வுகொண்ட தாங்கு. (அஎ)

சேய்வேற் படைக்கஞ்சிச் செந்தீ யருந்திமா
லாய்படைதன் வன்மைநிறி தாற்றிமன்பாற்—போய்மருவிற்
றூங்கரிமாய்ந் தானெனக்கண் டார்த்துமார்த் தாண்டன்வில்
வாங்கியண்ணி னுன்வெய்யோன் மாடு. (அஅ)

வீர னெனிர்ந்துமுன் வில்லினையே வாயிரத்தாற்
கூரவறுத் தத்தொகைய கோளுதற்கண்—சோரவுய்த்தா
னூறம்பிற் காய்ந்துபத்து நூறிற்றேர் மாவழித்தேழ்
நூறம்பு தோளுய்த்தா னெய்து. (அக)

தேரழிய வேகளுய்த் தீக்கதிரோன் போலுற்றுன்
காரழிய வார்த்தான் கதமுற்றுன்—சூரன்
றருமகன்மேற் பாய்ந்து தனுவொடிக்க வாளான்
மருமமறிற் குற்றினுன் மன். (கூ)

குற்றிவாள் வாங்குமுன்னர்க் கொற்றமார்த் தாண்டனழன்
றுற்ற சுரிகை யுறுகவசம்—மிற்றிடுவான்
குற்றினன்சூர் சேய்மீட்டுங் கூர்வாளின் வீரனுதல்
குற்றினன்வீழ்ந் தான்றுயரங் கூர்ந்து. (கூக)

வீழ்ந்த விறலோனே வீந்தா னிவனென்று
சூழ்ந்தபடை யோடேற்றுன் சூர்மகன்வின்—போழ்ந்தபுகழ்
தன்வீர ராந்துணைவர் சோர்ந்தமைகண் டான்வெகுண்டான்
மன்வீர ராக்கதரா மன். (கூஉ)

அன்னுன் சிலருனித்தோ ராயிரங்கோல் சூர்மகன்மே
லுன்னு விடலிவரி யுத்தொகைக்கோ—றன்னுற்றோர்ப்
பாகனோ றம்பாற் பதித்தினுன் வேறுமோர்
பாகனத்தே ரூரவைத்தான் பாங்கு. (கஉ)

வீராக்க தன்குகன்றுண் மேலிவெங்கோ லாயிரத்தாற்
சூராக்கத் தோன்றல் சுடர்மகுடம்—பேராக்க
மாமை மணியிழந்த வாறுபோற் கூறுபட
மாமையிலா னுயினுன் மன். (கூச)

வேலர்நல் கோர்மவுலி யேற்று முடிகவித்து
மாலிதலோன் கோல்வீலக்கி மற்றவன்றிண்—மாலியோ
ராயிரங்கோ லாற்றுணித்தா னுதவன்றெவ் தேர்ப்பரியை
யாயிரங்கோ லாற்சிதைத்தா னுங்கு. (கூடி)

மாவொழிய வீரனேர் மாமணித்தே ரேறியினன்
மேவலன்கை வில்லேயம்பால் வீத்தவன்மேற்—றூவயிலே
யோர்ந்தவிட வன்ன தொழித்தேவா லன்னவன்றேர்
தேர்ந்தெடுத்து வீசினுன் சேண். (கசு)

காரவுணன் வீண்ணெழுந்து கஞ்சனருள் வேலேவிட
வீரன்மேற் பட்டவனும் வீழ்ந்தனன்வே—ளாரருளாற்
போந்திலதன் ஞனவி போர்புரிவான் மற்றவர்மேல்
வேந்து மகனெதிர்ந்தான் வேர்த்து. (கூள)

வீராந்த கன்முதலா மேலவர் வில்லேஇப்
போராவே சங்கொண்டு போர்புரிவா—னேராகிக்
கோன்மாரி பெய்யப்பின் கோன்கணெமய் தைத்திரிந்தார்
நான்மா னவரொருவர் நைந்து. (கூஅ)

வீரர்க ளேவரையும் வீற்றவீற் ரூவெலும்போ
தாரவுணன் ரூனைகணன் காசைநின் ரு—சேரவே
வந்துவந்து மன்னவனே மன்னுமதைக் கண்டனன்சீர்
நந்தி கணத்தலேவ னன்கு. (கக)

செங்கதிர்வே லத்தன் றிருத்தாண் மனத்துன்னி
வெங்கதிரோன் றெம்முனுற்ற வீரமொய்ம்ப—னங்க
ணுனித்தா னவர்விளிப்பா ணுமபரளிப் பான்விற்
ருனித்தான் ருணங்கொண்டான் கூர்ந்து. (கஂஂ)

நரிகெஞலிகேட் டண்டர் நயந்துமமர்க் கேருவனைக்
காணலுஞ்சூர் மைந்தன் கனன்றுகையி—லேணுடைவில்
கன்பிஞலி கொள்ள வருந்தியுமன் ஞரிமைப்பி
லின்பதுன்பங் காண்டுமென்ரு ரீங்கு (சஂக)

மாலயன்முற் றேவரெலாம் வானிலுற்ரூர் போர்காண்பான்
ஞலனெவெய் யோன்பாராச் செப்புவான்—வேலிஞற்
ரூரகற்கொன் ரூனல்லே சாரனு நீகொலென்முன்
போரியற்றப் போந்தாய் பொலிந்து. (கஂஉ)

மாயையின்முற் போந்தனெயெம் மன்முன் பழிபகர்ந்தா
யாயிளவற் கொன்ரு யழித்திநகர்—மேயவிஃ
தோர்ந்த திலனதனு லுய்ந்தனேபோர் செய்துசம
னூர்புகுவிப் பேனின் னுயிர். (கஂஊ)

முனேநின் ரூணைவரைமுன் மோதிவென்றேன் பூதந்
தனேயடாத்தேன் ரூனேசெற்றேன் சார்ந்த—நினேமுடிப்ப
னுன்னேவிடித் தோனே யுலவித் துறுமகவான்
றன்னேயுஞ்செய் வேன்நிறைதேர் தந்து. (கஂஎ)

என்றலுமா வீரமொய்ம் பெண்போ னெவரோனுஞ்
சென்றமர்செய் வாரைவெல்வ தேதிறலாம்—பின்றுவார்
தம்மை யவதே தாழ்வசையாம் வெற்றிகொள்வோ
ரம்மவுரைப் பாரோ வது. (கoதி)

என்னு மிமைப்பி லினன்பகைஞ னீரைந்து
பொன்னம் பெடுத்தவில்லிற் பூட்டியே—மின்னுவா
மென்னவிடுத் தான்வீர னீரைம் பகழிகொண்
டன்னவற்றை யார்த்தறுத்தா னுங்கு. (கoசு)

நூறு யிரமயுத நூறு யிரங்கோடி
நூறு யிரகோடி கோன்கணேகண்—மாறுக
மாரிமா ரித்திறத்தின் மாறிமா றிப்பொழிந்தார்
பேரிகல்வல் லோர்பேர்ந்து பேர்ந்து. (கoஎ)

சீர்மனிரு வோருஞ் செலுத்து கணைசெறியப்
பார்மறைந்த வான்மறைந்த பன்னவரூர்—தேர்மூடிச்
சாற்றண்ட வட்டமுற்றுஞ் சாரிதிரி யச்சுறைக்
காற்றினமர் செய்தார் கனன்று. (கoஅ)

செங்கதிரோன் றேரிடத்துந் திங்கள் விமானத்தும்
வெங்கரிகண் மீதும் விசும்பளார்—தங்கணுமே
வீரர் விடுகணைகண் மேவுபொருள் யாவுமட
வாரமர ராத்திரிந்தா ராங்கு. (கoக)

வெய்யன் விறன்மொய்ம்பன் வெங்கணையெ லாந்தொலைத்துக்
கையி லிருந்திடுமோர் கார்முகத்தை—யைபிரண்டு
நூறம்பா லார்த்தறுப்ப நோன்வீர வாகுபத்து
நூறம்பால் வில்லறுத்தா னெய்து. (கoஎ)

விற்றுணிக்க வெய்யோன் வெகுண்டகையின் மற்றொருவில்
பற்றிவளைத் தாயிரங்கோல் பன்னுரத்தி—லுய்த்தலுமேழ்
மாறுகணை பெய்தன்னன் மெலலிசாய்த் தான்மணிசெய்
வேறு முடிகவித்தான் வேந்து. (கoக)

மேயிதன்முன் னுயிரங்கோல் வீட்டவன்மேற் சாலிகைதான்
வீய வறுத்திடலும் வெய்யவனு—மாயிரங்கோல்
வீரனுத லுய்க்க மெலிவின்றி யாங்கவற்றை
யாவ வகழ்ந்தெறிந்தா னுங்கு. (கoஉ)

சேயினவுல் சூர்மூத்த சேய்முகத்தோண் மார்புகையி
லாயிரங்கோல் வெவ்வேறு யார்த்தவிடத்—தீயினைவ
தைத்தவச மாநின்றன் சாருநிரங் கூர்ந்துசெவ்வான்
மொய்த்தமுகில் வண்ணமொத்தான் முன். (கoங)

அருமவுணர் மாத்தலேவ ராதித்தன்மாற்ருன்
பொருவலிமை யின்மைகண்டு போர்நாற்—பெருமனிக
மோடுமுன்போய் வீரன்மே லொப்பில் படைவிடுத்தெம்
மாடு மறைத்தார் மறைந்து. (கசுச)

கூரு யிரகோடி கோடிவெங்கோ லோர்தொடையா
வீரூர் புயன்றாண்டி விட்டபடை—நீரூக்கி
யேவனத்த கோடி யிருந்தகுவர் தாமேமுற்று
மேவவொல்லை யிற்படுப்பான் மிட்டு. (கசுரு)

திண்ணங்க நான்குந் துணித்தவற்றை யோர்நொடியிற்
பின்னங்க ளாக்கிப் பிறங்கினவே—கொன்னங்கக்
கூளிவிருந் தண்ணக் கொடுக்கனத்தில் வீரத்தோண்
மீளி விடுவான் விரைந்து. (கசசு)

பாரோடுங் காலேடும் பானூடு தாலேடு
நீரோடும் வெற்போடு நேர்ந்தோடுங்—காரோடு
மீயுயர்ந்து விண்ணேடும் வீரமொய்ம்பன் விட்டநெடுந்
தீயகணை சிந்துஞ் சிரம். (கசஎ)

மேவுங் களேபரமாம் வெற்புறுநெய்த் தோர்பெருகி
மாவுந்தி யாய வயஞ்சிதறு—மாவுந்தி
யூனெலா மீர்த்தக்கொண் டோதநீ ருற்றருத்து
மீனெலா முண்ண விருந்து (கசஅ)

பன்னனிகத் தின்மெலிவும் பானுகோ பன்னலிவு
முன்னருமா பூத ருணர்ந்தெழுந்தே—தன்னருஞ்சீர்
வீரமொய்ம்பு தன்புடையின் மேலி வீளதந்தார்
பேரடனன் சூற்றூர் பெரிது. (கசகூ)

சேரருணர்வு தோன்றவெய்யோன் சுற்றிடமெ லாநோக்கிப்
பேரனிகங் காணுன் பிணங்கண்டான்—வீரனிவ
னின்ருன் சிலவளேத்து நீளமர்செய் தேவரையுங்
கொன்ருன்சீர் நன்றென்ருன் கூர்ந்து. (கஉ0)

கன்னலொன் ரும்ளவிற் கந்தவே ளொற்றனங்குஞ்
சின்னபின்ன மாச்செய்வேன் செய்யேனேற்—பின்னருயிர்
வாழ்வுதனே வேண்டேன் வரிசிலேயும் யானுமெரி
வீழ்வனென்ருன் சூர்மைந்தன் வேர்த்து. (கஉக)

வஞ்சினமவ் வாறறைந்து மன்னவன்சேய் மீளிமுன்போ
யஞ்சிலேயங் கைவாங்கி யாயிரங்கோ—னஞ்சினுய்த்தா
னத்திரக்கோ லாயிரம்விட் டையனறுத் தாயிரங்கோ
லுய்த்தனனே பின்னு முருத்து. (கஉஉ)

ஆயிரங்கோ லான்விலக்கி யம்பயுதல் கொண்டுவெய்யோன்
சேயிளவ றேர்மா செலுத்தலோன்—மாயவுய்த்தான்
வேறொருதேர் மேற்பாய்ந்தே வெங்கணே னாய் வீரனும்பல்
கூறுசெய்தான் றேர்வலன்மாக் கொன்று. (கஉக)

எழுநூறு திண்டோ ளிறைமகன்வில் வாங்கி
யெழுநூறு வச்சிரக்கோ லேவக்—கெழுமார்பிற்
பாய்ந்து துயர்ச்சுவையும் பார்த்தனனென் னுன்சென்னி
மாய்ந்துலையச் செய்வனென்றான் வாகு. (கஉச)

வீரனீ சேழ்கணைகள் விட்டறுத்தான் வில்லெப்பின்
வாரம்பொ ராயிரந்நூய் மாலினெடு—தேரழித்து
நூறம்பான் மார்பிடந்த கொற்றிலன்மன் றாணிபத்து
நூறம்பாற் சேதித்தா னெய்து. (கஉஞ)

வில்லி லிவன்றன்னை வெல்லலரி தென்றுன்னி
யல்லறரு மோகமா வத்திரதனை—யொல்லையிற்
சித்தனேசெய் தொண்ணலனைச் சேனையொடு மால்புரிந்து
வத்திடுக வென்றுவிட்டான் மன். (கஉசு)

வெய்யோன் விடுமோக வெம்படைமா சிற்றமுற்று
வெய்யோன் சுடர்மாற்றி வீங்கிருள்செய்—தையோ
வெனப்பல் லுயிருமயக் கெய்தியஞ்சப் பேர்ந்த
தனற்கருமா வீரருற்று ரோய்வு. (கஉஎ)

மோகப் படைசெல்லு முன்னோர் படையுமுந்தா
ரேகப் படையையெல்ல சேதமிலென்—றேறகன்
கலக்கமுற்று நின்றுன் கரையுமற்றே ரெண்ம
ரிலக்கர் விழுந்தா ரினைந்து. (கஉஅ)

மன்னும் விறல்வாகு மற்றவரு முற்றநிலே
யுன்ன நகைத்துவய முற்றனன்பின்—பொன்னருங்
கையிற் சிலகுனித்துக் காண்டமழை பெய்தனையார்
மெய்யிற் றுளைத்தான் விசைத்து. (கஉக)

அன்னதையோர்க் தன்ன ராகளர் மயல்கடிவான்
பன்னரும மோகப் படைபுரிந்த—மன்னெமர்தம்
புந்திதெளி வித்தொன்னன் பொன்றவிடு மாப்படையைச்
சிந்தியரு கென்றுவிட்டான் சேய். (கஉ0)

ஐயனரு னத்திரத்தா னுகவமுற் றங்குளார்
மையல கற்றிடலு மாவீரன்—றுய்ய
புடைநின்றே ரோரிலக்கர் பூதர்மற் றேரப்
படைகண்டு வந்தார் பரிந்து. (கஉக)

மின்னிரத மேயவனும் வீரருமே தாழ்ந்திறைஞ்சி
மன்னுதிதி செய்து மனத்திலுற்ற—தன்னிருடான்
மேயதன்மை யோர்ந்தறிவன் விட்டனனிம் மாப்படையென்
ரூயவனத் தெண்ணினு ராங்கு. (கஈஉ)

செங்கதிர்வேற் செவ்வேளச் சித்தித் தருணீர்மை
பொங்கவர்தாம் புந்தியீன்கட் போற்றிடலுங்—துங்கப்
படைபோய்க் குகன்பாற் பயின்றதுமன் சேய்மேல்
விடைபோன் றவரெதிர்ந்தார் வேர்த்து. (கஈஈ)

மின்னலங்கல் வாகு வெகுளியொடு மானங்கொண்
டொன்னலன்முன் விட்டபடை யூறுநினைந்—தன்னதற
வின்னே யடுவனென்றோர்ந் தீசன் படைகொண்டான்
கொன்னே யதுகண்டான் கோன். (கஈ ச)

தீன்னூர் படைமெலிவுந் தக்கோன் படைவலிவு
மின்னூர் விறல்வாகு வீரமுமே—யுன்னுமன்
செய்வதினி யொன்றுமிலை தெய்வப் படைதூண்டி
னுய்வதிலை யென்றறிந்தா னேர்ந்து. (கஈஞி)

வென்றி கொளலரிது வீரமா மொய்ம்பினைச்
சென்றுநகர்த் தெய்வத் திறற்படைதந்—தொன்றலனே
பாற்றுவே னிற்றல் பழுதென் றுளிக்கென
வாற்றிலரு விற்படர்ந்தா னங்கு. (கஈசு)

கொற்றன் மறைந்தகன்ற கொள்கைதனைக் காண்டலுமே
சுற்றவண ராருந் தொலைந்தகன்றூர்—வெற்றியெம
தென்றிமையோர் பூப்பொழிந்தா ரேந்தலிரிந் தோன்வினைய
நின்றனனேர் வுற்ற னெடிது. (கஈஎ)

விண்டடுமன் சேய்வெருவி வெங்கிடலோர்ந் தன்னவனைக்
கொண்டனைவா மென்னவுற்றோர் கூறுதலைக்—கண்டுரவோ
னேடினவன் பின்போ யொறுத்திடன்மாண் பன்றுவிரற்
சாடிடுவ னனென்றான் றான். (கஈஅ)

என்றினைய வேந்த லியம்பிடான் றென்றிசைத்திக்
குன்றறழ்தோள் கொன்பூதர் கொட்டினு—ரொன்றலன்ரு
னேடினுன் வீரனில்லா னெல்லையிற்செல் வாமெனவே
யோடினுன் செங்கதிரோ னுற்று. (கஈக)

செந்துகிலின் முத்தந் தெளித்தாங் குடுவினங்க
ணந்துவெள்ளித் தட்ட நடுவைத்த—வந்நிறத்தின்
வெங்க ணவுணரென மேவிருளை லாமிரியத்
திங்கண்மன் செக்கருற்றான் சீர்த்த. (கசஂ)

இந்தவம யத்திலக்கத் தெண்மரொடும் பூதவென்னம்
வெந்தறுகட் டானைசெல வீரமொய்ம்பன்—விந்தையமர்
செம்மா நிலங்கடேர்தர் சேர்பா சறையிலுறை
யம்மான்முன் போய்ப்பணிந்தா னுங்கு. (கசக)

தொழுதெழுந்து வேடோரச் சூர்மைந்த னேற்றுப்
பழிதன்பத் தோடிரிந்த பான்மை—மொழிதலுஞ்சே
யன்னவன்மே லின்னருள்செய் தாரமர்செய் தாயிருக்கை
பின்னவரோ டேகென்றான் பேர்ந்து. (கசஉ)

நிந்தி கணத்தலைவ ணம்பி யிடைவிடைகொண்
டந்திலியே யோருடனே யங்கமர்ந்தான்—வெந்தருவன்
வன்புயரு மானமுமுண் மன்னியெலாம் விட்டவர்போன்
மின்றிருவில் வைத்தான் வெறுப்பு. (கசங)

அல்லகன்ற பின்குகனே யார்படையை யாடமரில்
வெல்ல வுளத்து வினவிநிற்ப—வெல்லினள்ளான்
மேதருபேர் ஞாட்பின் வீலவனேத்து நோக்கியே
தூதர்போய்த் தாழ்ந்துரைப்பர் சூர்க்கு. (கசச)

கேட்டிநின்றன் மைந்தன் இளர்மணித்திண் மொய்ம்பொலிற்
பூட்டியம ராற்றிப்பல் பூதரையே—வீட்டினன்பி
னீங்குற்ற வாறறியே மேலிலார் பாசறையா
மாங்குற் றனரென்ரு ராய்ந்து. (கசஞ)

மாற்றலரை வாட்டும் வலியிலா னுகியே
யூற்றமாச் சேய்வந்த தோர்தருமுன்—சீற்றமுற்றுத்
தன்றெவரும் வேண்டுகிலேன் றுன்னவரை நாளைநான்
சென்றுவென்று மீள்வனென்ரு றோர்ந்து. (கசசு)

என்றலுமே தூத ரினிதிறைஞ்சிப் போயினர்
மன்றலந்தார் வேந்தன் மருவலரை—வென்றிவான்
காதலொடு வைகினன் கங்குலா னங்கையவற்
காதரவின் மேவினு ளாங்கு. (கசஎ)

சூரன் கரவா னெனிவரவே வீசிவரின்
வீரனெதிர்நின்று வெல்லுவான்—நீரமிலன்
மாதுநில்லே னென்று மதிவத் திரங்கோட்டி
யேதிலர்போற் சென்ரு ளிசைந்து. (கசஅ)

முதனுட்பானுட்கோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசுக.

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம்.

சாற்றுமறை யோராத் தலைவன் றுணைவனுட
னேற்றச் சமர்க்களத்தி லேலாமே—தோற்றுவந்த
தற்பகைஞன் கண்டு சமழ்ப்பக் கரம்வீசி
யற்பகைஞன் ரோன்றிஞ ஞங்கு. (க)

அரிசெலுமுன் வேத்த னனந்த லொரீஇப்
புரிகடலங் காற்றிப் புதல்வ—னெருதூற்ற
நீள்வசையை நெஞ்சி னினைந்துயின மேற்கொண்டா
ஞள்வினைசெய் மன்றத் தமர்ந்து. (உ)

இனியமருக் கேவுரையு மேவுதிலன் யானே
யனிகமொடு போய்ப்பகைஞ ராண்மை—தனையழித்தே
யொண்புகழ்கொள் வேனெனத்தேர்ந் தெற்றரைக்கூய் வாரியெங்கு
மண்படையைத் தம்மினென்ரு ஞங்கு (ங)

என்றலுமே தாழ்ந்தா யிரகோடி யோரெங்குஞ்
சென்றரைய னிட்டபணி செப்பிடவே—துன்றிரதம்
பொள்ளற்கை மாபரிமேற் போயினர்தூ ரூயிமா
வெள்ளத்தி னிக்கோர் விரைந்து. (ச)

சூலங் கணிச்சிருந்தந் தோமரவில் வேல்பிண்டி
பாலங் குலிசமுதல் பல்படைக—ளேலவங்கைக்
கொண்டவ்மூ தூர்சுலவிக் கூர்ந்தார்ப்பக் கோபுரம்போய்க்
கண்டனன்மன் ரூனைக் கடல். (ஞ)

நோக்கினுன் ரூனைவெள்ள நோய்மைத் துயரனேத்து
நீகினு னென்னநின்ரு னேரலரைத்—தாக்கிடுவான்
மன்படையும் வானூர் வயப்படையுங் கொண்டனன்வெங்
மின்பகழிப் புட்டிலிட்டான் வேந்து. (கூ)

மந்திரவே தண்க்விக்கு மாமுடியிற் றும்மைமிலேந்
திந்திரஞா லத்தோமே லேறிமதத்—தந்திபரி
தேரினங்கள் செல்லத் திறல்வீரர் தேரமைச்சர்
சீரினுறச் சென்ரான் றெரு. (எ)

கோயில் கடந்துயர்ந்த கோபுரத்தின் வாயினண்ண
வாயிலக்க வெள்ளத் தவுணருற்ரூர்—மேயவதி
சூரனசு ரேந்திரனுஞ் சூழ்மைந்தர் சாரடைய
வாரவறைவா னரசு. (அ)

கரையில் வழிநீர்க் கயங்கெடல்போற் ரூனே
யரைய ரிலாக்கா லழியும்—புரையினீர்
மொய்திண் படைக்கு முதல்வராய்ப் போதிரெனக்
கைதொழுது சென்ரூர் களித்து. (கூ)

தேரிவர்ந்து சென்றநோற் சேனை யணிவகுத்துப்
போரியைந்து காரவுணர் புந்திமகிழ்—கூரவமர்
செய்களத்திற் கேகினூர் சேட னிரங்கமன்னன்
தெய்வதத்தே ரூர்ந்துசென்ரூன் றேர்ந்து. (கo)

பல்லியத்தி னூர்ப்பும் படையார்ப்பும் வீரர்தாம்
வல்லியத்தி னூர்க்கும் வயவார்ப்புஞ்—செல்லியத்தின்
மேலா வுலகூலைய மேவினதுள் விண்படர்ந்தற்
போலாய் மறைத்தபகற் போது. (கக)

இரும்பூழி விண்போ யினனே மறையா
வரும்பூழிக் காலவிரு ளாக்கின்—விரும்பூழிற்
செல்லனிக வெள்ளச் செறிவெடுத்துச் சேடற்குஞ்
சொல்லிடவும் போமோ தொகுத்து. (கஉ)

ஆன வியல்பி லஞ்சணப் படைகலவக்
கோதெறியில் வையமேற் கோன்செல்லத்—தானதனைக்
கண்டமரர்க் காப்பான் கடிதோடிக் கந்தவேண்
முண்டகத்தா டாழ்ந்துசொல்வான் முன். (கங)

அன்று மகத்தின்க ணதி யருள்படையோ
டின்றுபொரச் சூரபன்ம னேகினூன்—சென்றவனே
வென்றெமது தொல்சீர் விழைந்தருள்க வென்னவன்ரு
னன்னென் றருள்புரிந்தா னன்கு. (கச)

ஆம்பரிவி னேற்றவணித் தத்தன் வலவனாக்கூய்
வாம்பரித்தேர் கொண்டு வருகெனவஃ—தோம்பரியுங்
குன்றனைய தேர்கொணர்ந்து கோமான்மு னுய்ப்பவதில்
வென்றியுற வேறினூன் வேட்டு. (கஇ)

வெங்க ணவுணர் விறலடச்சேய் சென்றிடுதல்
புங்கவர்க ளன்பிற் புகலவே—யங்க
ணடரனிக மாபூத ரன்னதுகேட் டார்த்துப்
படர்கின் றனரதிரப் பார். (கசு)

தீக்கைமுழா வீணைகுழல் சல்லரிமுற் பல்லியங்க
டொக்கசண நாதர் துவைக்கவே—மிக்கவிசை
பண்ரு ரதன்முதலோர் பாடலின்ரூ ராடினூர்
தொன்ரு யகன்ரு டொழுது. (கஎ)

இரண்டாநாட்சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். நூஎ

சிண்முகன்றன் னேவ றனேக்கொள் ளிளையவனே
டெண்ம ரிலக்கர்க ளீண்டுகணத்—தண்வயவர்
தேர்பிசையாய்ச் சேனையிடைச் செல்லமணித் தேரிற்போய்ப்
போர்மு னையிற் புக்கான் புரிந்து. (கஅ)

வடவனல யாழி வளைத்தாங் கவுணத்
திடவனிகஞ் சூழ்ந்து சேரத்—தடவனித
பூதவெள்ளம் போய்த்தாக்கப் பொய்த்தகுவ ரும்மடர்த்தப்
போத விளைந்ததவெம் போர். (கக)

மார்வரையு நீண்மாமும் வைவேலு நெய்வாளுஞ்
சால்வரைநேர் வெம்பூதர் தாமவுணர்—மேல்லிடித்தார்
வெந்தகுவர் சீறிவிற்கோல் வேல்கணிசரி தண்டாழி
யுந்தகண மேலுய்த்தா ருறறு. (உ0)

கரிமா விரதங் கலாக்காரத்தில் வாரி
விரிமா நிலந்திசைவான் மேவப்—புரிவாரோ
ராயிரமாங் கோடி யவுணர் தமைச்சிதைப்பர்
காயனற்கட் பூதர் கடிந்து. (உக)

தேர்கரிமா காலாட் டிரளவுணர் சூழ்ந்துவில்லிற்
சார்கணேயி னுற்பூ தரைத்தடிந்து—பேர்கெடுங்கை
சிந்துவார் தாணிலைகள் சிந்துவார் சென்னிதனேச்
சிந்துவார் வெந்தகுவர் சென்று. (உஉ)

இவ்வகைப்போ ராற்றுமெல்லை யேண்பூத வேந்தரால்
வெவ்வசுரத் தானே மிகமாய்ந்த—தவ்விடையெண்
வானும் புவியுமா மன்னவுணர் நீள்பிணக்குன்
றானுதிரஞ் சென்றதத்தி யூடு. (உங)

பிணப்பிறங்க லார்கணத்திற் பேர்கொளதி சூரன்
கணப்படையின் வெண்றிதனேக் கண்டு—தணப்பருமா
சேற்றமுற்றீ ராயிரமாந் தேர்செலவீ ராயிரமா
வேற்றமணித் தேரிவர்ந்தா னேய்ந்து. (உச)

வரிவிற் குழைத்தளவில் வாளியினேற் றுரை
யரிமகன்மெய் சேதிக்க வாங்குப்—புரிகணத்தி
லுக்கிரப்பேர் வேந்தெதிர்போ யோர்கதையன் ஞனிறத்தின்
மிக்கிரத்தங் கக்கவிட்டான் வேர்த்து. (உடி)

மாரூய தண்டனேயான் மார்பிலுறு சாலிசித்த
தூரு யிரம்பகழி நொய்தினெய்தா—னேரூய
வுக்கிரன்மெய் முற்றுமெய்தோ ரூற்றெடுப்பச் சீற்றமொடு
மிக்கவுணன் றேரிலுய்த்தான் வெற்பு. (உசு)

அதிர்கழலான் விட்டவெற்பா லாரவுணன் றிண்டே
ருதிர்தாலு மற்றெருதே ருற்றான்—மதியினைத்
தேரைவலி கொண்டீர்க்குந் திண்மா விறவுதைத்தான்
பாரிலவை வீழ்ந்த பதைத்து. (உஎ)

உக்கிரன்மே னூறுகணை யுய்ப்ப வவனவற்றைக்
கைக்கதையின் வீட்டிக் களித்தார்ப்ப—மிக்கொளிசெய்
வேரெருதேர் மேலிவெய்யோன் வீந்தனீ வீரவென்ரு
னீறிறைவு மாப்படையி னின்று. (உஅ)

வன்னியவிர் மாப்படையை வாங்கிமன்னர்ச் சித்துவிட
மின்னிவரு வெம்மைகண்டு வேண்மலர்த்தா—ளுன்னலுமத்
தேவனருள் செய்யவல்லோன் றீச்சராங்கைப் பற்றிமிக்க
வாவலன்போ னுங்கினு ஞர்த்து. (உக)

நிங்குதிற லுக்கிரனை நோக்கியதி சூரனென்போன்
பொங்குபுனல் சண்டன்கால் போதனரி—தங்களுடை
யோங்கு படைமுறையே யுய்ப்பவவை யாவையுமே
வீங்குகையால் வாங்கியுண்டான் வேட்டு. (உ0)

அதிசூரன் யானினிச்செய் யாறறலென்னிவ் வீரன்
மதிசூடி யோவரியோ மன்பூ—வதிவாளு
வென்னவவு னேற்றங்கண் டென்செய்து மென்றனர்சீர்
துன்னமன்கொ ளாவியன்னர் சூழ்ந்து. (உக)

இந்திரன்முற் றேவலெலா மிச்செயல்கண் டெண்கணன்முன்
வந்திறைஞ்சி யெம்மால் வருபடைதீ—நந்தனின்றன்
வன்படைகள் யாவுமன்னுன் வாங்கி நகருமா
றென்பகர்தி யென்ரு ரிசைந்து. (உஉ)

வேவருங்கேண் மின்களிவ னீசன் வரத்தினுன்
பூவயிலோன் பூங்கழல்கள் போற்றிவந்தோன்—மாவலியர்
தம்மிற் றலைவன் சயம்பருள்கொள் செம்மையா
னெம்மிற் பெரியோ னெனில். (உங)

சிக்கரமுன் மாந்துந் தலைவனினு மிக்கவல்லோ
னுக்கிரனா மன்னு மூதவுபடை—தொக்கவண்ட
தற்புதமோ வொல்லையெண்ணி லண்டமழித் நாக்குமிவ
னற்புகழார் சொல்வார் நயந்து. (உச)

என்னவிதி கூற விமையோர் சிரந்துளக்கி
யின்னு மிவற்குலிற லெய்துகென்ரு—ரன்னபொழு
தேண்படைமன் பூதனைப்பார்த் தின்றுன்னை மாய்ப்பலரான்
மாண்படைகொண் டென்ருன் வலிந்து. (உரி)

மந்திரத்திற் பூசைமுற்றி மாதேவன் மாப்படையை
யுந்தமுக்கண் மூர்த்தி யுருக்கொண்டு—வெந்தீ
கடியரவம் பூதங் கணமெவையு மஞ்சும்
படிநடந்த தந்தப் படை. (ஙசு)

உக்கிரனெய் தப்படைகண் டொண்டிறைவட் டஞ்சலித்தைத்
தக்கரத்தைப் பன்னி யடிதுதித்து—நிற்கவிவற்
றீண்டுதிலென் யானென்றுச் சித்தமேசெய் தந்தகையின்
மீண்டுபோ யிற்றே விரைந்து. (ஙஎ)

அண்ணல் படைபோ யரனே யடைந்தெதங்கு
மெண்ணு மிவன்சிவன்கொ லென்றயிர்த்தித்—திண்ணவுண
னஞ்சினன் விண்ணோ ரலர்மழைபெய் தாரசுர
ரெஞ்சினர் சென்று நிரிந்து. (ஙஅ)

செல்லவுணர் தங்குழுவைத் தேற்றியதி சூரனங்கோர்
வெல்லுகதை யுக்கிரன்றேண் மேல்விட்டா—னெல்லையதை
மற்றவன்கைப் பற்றியவன் மார்பிற் புடைத்தலுமக்
கொற்றவன்ற ஞவிகொண்டான் கூற்று. (ஙக)

துஞ்சி விழுந்தவதி சூரன் றனைநோக்கி
நஞ்சிற் கொடித்தவலி நண்பூத—ரஞ்சிடநீள்
விற்குனிக்க வன்னவன்மேல் வெற்புமரம் வீசவெய்யோ
னற்குயினிற் பெய்தனன்பல் லம்பு. (சஙo)

வெந்தறுகட் பூதர் விலங்கலுய்ப்ப வங்கவர்பாற்
கந்தரமு னங்கெய்த்தோர் கான்றிடலு—மந்தவெங்கோல்
தோண்முகந்தா ணீள்ளை துமிந்து கணமிறப்ப
வேண்கனக னுற்று னெதிர். (சஙக)

வருகனகன் மேலவுணன் வண்டொன் றழுத்தக்
குருதியுகத் தேர்மேற் குறுகி—யொருவலவற்
கொன்றசுரன் வார்சிலைநாண் கொய்துகரு மேகம்போன்
மின்நாணி யில்லிழித்தான் மீண்டு. (சஙஉ)

அந்தில் வரையொன் றசுரேந் திரன்மேலே
யுந்தலும்வில் வாங்கியெண்கோ லுய்ததவெற்பு—நந்தவிட்டே
வாயிரம்பெய் தாடகன்சோர் வார்ந்துநிற்ப வுன்மத்தன்
வேயசல மொன்றெறிந்தான் வேர்த்து. (சஙங)

அன்ன னெறிவெற் பதிவிரைவில் வந்தடர்க்கச்
சின்ன பினமாமா சிந்தினகண்—டின்னவோர்
தேரதன்மேற் பாய்ந்தரன்கோல் சிந்தநெய்த்தோ ரோடமந்தன்
சூரகன்சேய் நேர்வந்தான் சூன். (சஙச)

மந்தன் வரவுவண்மேல் வாளியீ ரைந்துவிட்டான்
கொந்தெரியிற் றீயவன் கோபெறித்—துந்தலுமார்
புற்றகன்ற தாயிரங்கோ லுய்க்க வவனயர்ந்தான்
செற்றமொடு சிங்கனுற்றான் றேர்ந்து. (சஇ)

வெற்பொன் றவனிறத்தில் வீசவம்பொன் ருலகற்றி
வற்புறமோர் தண்டெறிய மன்னூறு—விற்பகழி
கொண்டனற்சிங் கற்றெலத்தான் கூர்கணை தூய்ப் பூதரைப்பின்
கண்டனன்றிண் டாரகன்செய் காய்ந்து. (சசு)

கண்டிலக்க ருட்டண்ட கப்பெயரோன் விற்குழையா
வண்டிரண்டைஞ் ஞூறுவெய்யோன் வத்திரத்தின்—மண்டவிட
நொந்துசிலை வாங்கி நுதலிலெண்கோ லுய்ப்பநைந்தான்
மூன்றினன்மன் முன்சோ முகன். (சள)

எதிர்வந் தவனிறமே லீரைம் பதுகோ
லதிரவுணர் வேந்த னழுத்த—லிதிர்தருதன்
ரெண்மா சிலைகுனித்துச் சோமுகனே ராயிரங்கோன்
வின்மாரி யிற்பெய்தான் வேர்த்து. (சஅ)

செல்லுகணை தாரகன்செய் தேரைவல வற்சிதைப்ப
மெல்லவன்றேர் மேற்பாய்ந்தோர் வேலையுய்த்தா—னெல்லை
மரும மதிற்படலு மால்கொடவ னிற்ப
வொருவிசய னுற்ரு னுருத்து. (சக)

கொன்விசயன் வில்வாங்கிக் கோலா யிரமுய்த்து
மன்வலவ னேத்தடிந்து மற்றவன்கை—வின்மூரிக்க
நாரியற விற்றவில்லை நன்கேந்தித் தானவர்கோன்
றேரினிற்பா கிற்பொலிந்தான் றேர்ந்து. (இ0)

ஓர்பா கனைநிறுவி யுற்றவன்மேற் றண்டெறியக்
கூர்விசய னெல்லையில்வெங் கோல்விடுத்தா—னேர்கணைய
யொல்லையிற்றா ளாக்கியுரத் தூடுறவன் ஞண்பதைத்து
வில்லினெடு வீழ்ந்தான் மெலிந்து. (இக)

அதுதெரிந்து மற்ரே ரசுரேந் திரனே
டெதிர்தந் திகல்செய் திரிந்தார்—கதிர்வடிவேற்
கந்தவே டான்போற்றிக் கார்முகம்வாங் கிக்கணை தூய்
மைந்தன் றனைமறைத்தான் வாகு (இஉ)

மற்றவனேர் வில்வளைத்து வண்டா யிரமுழுத்த
வுற்றதுநெய்த் தோரெழுகோ லுய்த்துவரி—லிற்றுணிப்ப
மேலாந் தனுவாங்கி வீரன் விடுங்கால்வெங்
கோலா யிரம்விடுத்தான் கூர்ந்து. (இங)

ஏழுகணை தாரகன்சே யேண்மில் லினையிறத்துப்
பாகனுயிர் கொண்டு பரிபடுப்ப—வாலகயின்றி
வேறொருதே ரேறினுன் வீரன் பொருதவனை
யீறுசெய்வ னென்ரு னினி. (இச)

வேறொருதே ரேறியவன் வெண்மாத னலுவலைத்து
நூறுகோ லுய்த்திரத நூறவே—வீறளா
னகையயற் போற்றிலிண்மே லாயொளிர்வாள் கொண்டவனை
வெங்கையி லொன்றெறிந்தான் வேட்டு. (கூடு)

தாரகன்மைக் தன்வெருண்டு தண்டொன் றெடுத்தெறிய
வீரன் சினந்தவன்க மீதுதைத்தான்—காரவுணன்
சேந்தகத்தி கொண்டெதிர்ப்பச் செம்ம லவன்சிரந்த
னுந்தகத்தி னுலெறிந்தா னன்கு. (இசு)

மக்க ளிருவருமே மாய்ந்ததும்போர் செய்திரிந்து
பக்கமுறு தானை படர்ந்ததுங்கண—டக்கதனிற்
செந்தீப் பொறிசிதறச் சிறிததன் மேறெய்தி
வெந்தீச் சிலைகுனித்தான் வேந்தி. (இஎ)

வாணிதுதி வீர மகளருடிகொண் மாசிலையி
னுணிணெலி காட்டவெஞ்சூர் நாமுரீஇச்—சேணிவந்த
பாரிடர்கள் வெற்போடு பன்வீர மும்விட்டே
யாரிடரு னாழ்ந்தகன்ரு ராங்கு. (இஅ)

சிலர்பதைத்து நின்ரூர் சிலர்வீழ்ந் திறந்தார்
சிலர்மயக்க முற்ரூர் தெரிந்து—சிலரிறந்தார்
வேதண்மா லஞ்சினுர் மேவுயிர்க ளஞ்சினரா
ணேதை தனைக்கேட் டிலேந்து. (இக)

பன்றனுலி னுணிணெலி பன்னிரண் டாண்டளவு
நின்றிலது பாரிடர்போர் கோர்த்தழித்த—னன்னுணரா
நோன்கழற்காற் ரூனைமன்னர் தூற்றெண் மரும்பொருப்பும்
வான்மரமும் பெய்தனர்சூழ் வந்து. (கூ0)

நோக்கிமைக்கு மூன்பத்து நூரு யிரகோடி
மாக்களைவெஞ் சூரன் வான்முறையே—போக்கித்தன்
சாரி லுறுவ தடிந்து கணத்தலேவர்
மேருவுறழ் மெய்துளைத்தான் வேர்த்து. (கூக)

மூடிவத் திரங்காது மூக்குவிழி மார்பு
கடிகை குறுங்கு கழலா—ரடிதுளைக்கப்
போதத் துயர்ந்தார் புழுங்கினுர் வெய்துயிர்த்தார்
பூதத் தலைவர் புலர்ந்து. (கூஉ)

வியர்த்தார் சிலவர் வெதும்பினர் சில்லோர்
ரயிர்த்தார் சிலவ ரலமந்—துயிர்த்தார்
சிலவ ரிரங்கினர் சில்லோர் மறிந்தார்
சிலவர் தலைவருட்போர் தீர்ந்து. (சுக)

இனையதன்மை யெய்தினர்தூற் றெண்ம ரெனுமா
வனிகமன்ன ராண்மை யழிய—ரனியிலக்க
சேலா சுகம்விடவஃ தேவிலக்கி வில்லிறுத்தான்
கோலா.யிரகோடி கொண்டு. (சுச)

மைத்தகுவன் விற்கொளுமுன் வண்டா யிரகோடி
யுய்த்தசுவத் தேர்வீத் தரத்தவர்க்குத்—தைத்தருவ
வோரிலக்க மாயிரங்கோ லுய்த்திடவீழ்ந் தாரிலக்கர்
வீரமார்த் தாண்டனுற்ரூன் வேர்த்து. (ஈடு)

வில்வளைத்து நாணேற்றி வெங்கோல் விடவவுணன்
பல்கவைநீத் தாயிரமே பாலத்தின்—மல்கவுய்த்தான்
மின்னுர் சரந்தூண்டவேர்த்தா யிரங்கணையா
லன்னு னுரம்பிளந்தா னுகரு. (சுசு)

விட்ட கணையினுல் வீரமார்த் தாண்டனுந்து
பட்டனனென் றுன்னவெய்ய பார்விழுந்தா—னெட்டலான்
மன்வீர முற்றுமே மாய்ப்பனு னென்னவுந்தான்
மின்வீர ராக்கதனும் வேந்து. (சுஎ)

வந்தவிறல் வீரன்வில் வாங்கியோ ராயிரங்கோ
லுந்தமன்ன ரையிரமே வுய்த்தார்ப்ப—வந்தவம்பை
நீத்துச் சிலைதுணிக்க நீள்விசும்பில் வான்கொண்டு
கோத்தனுவின் மேலெறிந்தான் கூர்ந்து. (சுஅ)

நெடியவா ளிற்றிடலு நேரலன்வில் லெற்றும்
படிமுயலப் பார்த்துப் படையில்—கொடியவனைக்
கொல்லல் பழியெனவுட் கொண்டவுண னுந்தவிண்போய்ச்
செல்லலுற்று வீழ்ந்தான் றிகைத்து. (சுக)

மன்னதனை வீர மகேந்திரன்கண் டார்பகழி
யொன்னலன்றன் றேர்மறைய வுய்த்தெதிர்ந்தா—னன்னதனை
யட்டணையம் பெய்ய வதுசிந்திச் சாரிவர
வட்டணைவந் தான்கணை தூய் மன். (எ0)

பேரூ நிரண்டுமொன்ரும் பெற்றியினர் தம்முணிறங்
காரூ ரவுணன் கணைகுறைத்துச்—சீரூரும்
வட்டடிதோண் மூப்பதுமே மார்ப மிருபதுமே
விட்டவன்வன் மைதொலைத்தான் வேர்த்து. (எக)

வீர மகேந்திரன்முன் வீழ்தலுமே சூரன்மேல்
வீரதீ ரப்பெயரோன் வில்வகோ இ—வீரமா
வம்பு விடவதனை யாயிரங்கோ லாற்கடிந்தே
ழம்புவிட்டுத் தீதழித்தா னுங்கு. (எஉ)

திண்டமொன்றேந் தித்தீரன் முனைவர் வீரரான்கு
வண்டி னைதைத்துணித்து மார்புமொய்ம்பு—விண்டிடவீ
சேழ்த்தனிக்கோ லுய்த்தே யெவரையும்வென் முனவனை
வீழ்தரச்செய் தான்புவியின் மேல். (எக)

வீரமகே சப்பேர் வீடலை யினனை வில்லா
லாரும் வெலவரிதென் முய்ந்துதெய்வக்—கூரயில்கொண்
டெய்த்துழிம முயிரங்கோ லுய்ப்பவவை நீத்தவுணன்
மைத்தகநிறத் துற்றதுமின் வாய்ந்து. (எச)

உற்றவெம்மைக் தூளா யுலவவெகுளுஞ் சூரன்மேன்
மற்றொர் சதைவிமுன் மன்னவனைழ்—கொற்றவெங்கோ
லெய்யமகே சன்மொய்ம் பிடந்த துயிர்தூரியம்
பையவடைந் தன்று பரிந்து. (எடு)

வீரமகே சன்மயங்கா வீரசிங்க னேரலிலை
யோரெழுகோ லாற்றுணிதலே வோர்நூறு—நேரழித்தம்
பாயிரம்பா லத்தழுத்த வங்கவன்குன் றங்கைகொடு
மாயைமகன் மேல்விடுத்தான் வாய்ந்து. (எசு)

குனகரப னையவுணர் கோவெனுருகோ லாலறுத்து
மனனனிறத் தேதார் நாறு வாளியுய்ப்பத்—தன்முமணித்
தேர்மிசைவீழ் தந்தடித்தான் செங்கை பிளந்தனையான்
பார்மிசைவீழ் தந்தான் பரிந்து. (எஎ)

வீரன பதைத்து வியன்றேர் மிசைவீழச்
சூரனிவற் கொல்லல் சுருதியன்றென்—றூரவனை
வாரி யிடையெறிந்தான் மற்றோ னினமூற்றுன்
வீரனெரு வன்னெதிர்த்தான் வேர்த்து. (எஅ

வீர புரந்தரனிவ் வேந்தைவெல்லேன் வில்லிலெனுக்
கோர நமன்படையைக் கொண்டுய்ப்பச்—சூரன்
வரமுன்னி மேலுற்று மாய்ந்ததயன் வேந்த
னுரமன் படையெடுத்தா னேரர்ந்து. (எகூ)

எடுக்குமுன்வில் வாங்கி யிலக்கங்கோல் வேந்தன்
விடுக்கநிறம் போழ்ந்தகன்ற வீர—னெடுக்குமுற்றுன்
சூராந் தகமையன்செய் சூழ்ச்சிநன்றென் னுங்கழற்கி
வீராந் தகனெதிர்ந்தான் வேர்த்து. (அ0)

சார்ங்கமன்ன வில்லேளுத் தானவர்கோன் மேன்மழுபோற்
கூர்ங்கணையெய் தானதனைக் கோல்கொடுதீத்—தீர்ங்கனச்சு
சோரா யிரம்பகழி யுய்ப்பவதை யத்தொகையால்
வீராந் தகன்றடுத்தான் வேர்த்து. (அக)

திடுத்திடச்சூர் சிறித் தனியா யிரங்கோ
லெடுத்துலிட வீர னெதிரா—லிடுத்தகணை
யெல்லாஞ் சிதைத்திரதஞ் சிந்தியந்த கன்னிறத்திட்
செல்லா வகன்றதுவே செற்று. (அஉ)

வீராந் தகன்சனையால் வீழ்ந்தயர வாகைமொய்ம்பன்
றேரா வுறுமரணஞ் செற்றமுற்றுச்—சூராமன்
முன்னிரத மூர்ந்துவா முன்னுருப்பார்த் தொற்றிவனென்
றுன்னி வெருண்டுரைப்பா னேர்ந்து. (அங)

எம்மகேந்தி ரஞ்சாடி யெண்ணி றமரையட்டாய்
வெம்மனிகத் தெண்ணிலவே வீத்தனையார்—செம்மக்க
டங்களைக்கொன் றுய்நின் றனியுயிர்கொண் டேயாற்ற
லிங்ஙன் முடிக்குவே னின்று. (அச)

பற்றுபட்டி மைபயிற்றிப் பன்னமைச்ச ரிற்பன்னி
யொற்றனுய் வந்தனையே யுய்திகடன்—மற்றதுவே
வார்விற் பிடித்தனையே மாண்டனையிவ் வைகலே
யார்நினுயிர்க் கீறென்று ளங்கு. (அடு)

தூதுவுமே யாகுவேன் சூழமைச்சு மாவலென்னர்
மீதுசமர்புரிவேன் வேற்சாமி—யோதும்
பணியனைத்துஞ் செய்வேன் பயிலேதும் வல்லே
ணணியமாஞ் செய்தியென்று ளங்கு (அசு)

என்றுதிறல் வீர னியம்பலுந்தீக் கான்றினகண்
டின்றவெயி றேறட்டஞ் சிலிர்த்தமயிர்—துன்றுசின
மேலுறச்சூர் விற்குனித்தான் விண்புவியோங் கல்பணிகள்
சாலத் தளங்கினவே தாழ்ந்து. (அஎ)

வேலையிற்றிண் வாகுவந்தன் வீற்குனியா நாணெலிசெய்
காலையிலோர் மூர்த்தங் கலங்கினபார்—மேலையண்டங்
கூரா யிரகோடி கோலுய்த்தான் கோன்கணையு ணுய்க்
காரா மெனத்தடித்தான் காய்ந்து. (அஅ)

விலக்கவிலக் கங்கணைகள் வேந்துவிட வேந்த
விலக்கா யிரகோடி யேவின்—விலக்கெய்யோன்
பின்னுங்கோ லோர்கோடி பெய்தனன்றிண் வாகுவுமே
மன்னுதலுய்த் தானூறு வண்டு. (அக)

இரண்டாம் நாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். கூ.எடு

மேவுகணை பாலமுற்று வீந்தனசெய் வேலன்றிச்
சாவிவன்ற னுக்கை தனக்கிலையென்—றேவனவில்
கோடிபெய்ய வெய்யவன்கோல் கொண்டவைமாற் றிப்புயத்தி
னூடியலே ழும்பெய்தா னுற்று. (கo)

அன்னவைமெய் யுற்றலெய்த்தோ ரார்த்துபிடர் போழ்ந்தகன்ற
பன்னவன்றேர்ப் பாகர்மேற் பல்கோடி—யென்னும்
வலவயிற்கோ லுய்ப்பவவை வாய்ந்தடலு னுந்த
விலவமலர்ந் தாங்கிருந்தா ரேய்ந்து. (கூக)

ஆங்கதுசூர் கண்டழன்றே யைம்பதுவெங் கோலோச்சி
யோங்கிரத்தத் தோடரியை யொல்லையட்டான்—வீங்குபுயன்
மாவாய் மணிநெடுமா வையத்தி லேறிவளி
தீவாய் படைதொட்டான் றேர்ந்து. (கூஉ)

மன்னன் முறுவலித்து வாளாவில் லோடுநிற்ப
வன்னி வளிப்படைபோய் மற்றவன்மேற்—றுன்னியிற்ற
கூற்றின் படைகதிரின் கொன்படைசூர் மேல்விடலு
மேற்றமிழந் தேயிறந்த வேற்று. (கூக)

வருண னிருதிமக வான்படைகண் வீரன்
முராணுறசூர் மொய்ம்பினுய்ப்ப மோதி—முராணற்ற
மாயப் படையவுண மாப்படைவல் லேலிடுப்பப்
போயப் படையிழந்த பொற்பு. (கூச)

வாளெர் படையாவு மாய்தலுமே வீம்பிதனுய்த்
தேளெர் மலரவன்மால் சீர்ப்படைக—டாளெச்ச
வாரழல்கால் பல்படைக ளாயவுல சும்பனிப்பச்
சூர னெதிர்நடந்த சூழ்ந்து. (கூரு)

மேய விரூபடையும் வெய்யோ னுரம்பாய்ந்தே
யாயதிருத் தொல்வலிநீத் தாங்கெவரு—மேயென்
வசையெய்தி யேயிரிந்த வாசுவியப் பார
விசைகொளிறை சொல்வா னிவை. (கூசு)

மூத்தேவர் தம்முண் முதலாளென் மாவரத்தா
லெத்தேவர் மாப்படையு மென்னெவெல்லா—புத்தேள்வெல்
வானீந் தனவெனைச்சார் தல்லனலே யூனிதெனத்
தேனீசூழ்ந் தாருந் திறன். (கூள)

தெரிந்தனைநன் கோச்சு திறல்வெம் படைகள்
புரிந்தவென்றி யொன்றுமிலை பொன்றி—யிரிந்தனநீ
வெல்வன்மை யுங்கண்டேன் வில்படையொன் றுனின்னைக்
கொல்வனெனக் கூற்றினின்றேன் கூர்ந்து. (கூஎ)

என்றசுரன் கூற விளவுலரன் மாப்படையை
ான்றருச்சித் தன்னவன்மே னன்குவிடத்—துன்றெரிகான்
ருகமுற மேவுவ னத்தன் படைமுறையே
வாகுவின்மேல் விட்டான் வுலித்து (கக)

காரியா காரி படை காய்ந்திரண்டு மொன்றொடொன்று
போரியா வோரும் புகழ்ந்திடச்செய்—சீரியா
ரீண்டறைவர் விண்ணோர்க ளேத்த வலையிரண்டு
மீண்டனவுய்த் தார்பால் விரைந்து. (கஂ)

அன்னதனை நோக்கி யவுணன் றனுவளை இ
வன்னெடுகோ லுய்ப்ப வயவன்றன்—றுன்னுசிலை
வாங்கிவெங்கோல் சிந்திஞன் மன்னுமைம்மூன் றத்திரத்தால்
வீங்குபுயன் விற்றுணித்தான் வேந்து. (கஂக)

சிலதுணியச் சிறிநல்லோன் றீயோன்மேற் செவ்வே
றலையவிடத் தொல்வரங்கொள் சூரன்—மலையுரத்தின்
மேவியிற்ற தேணையன்மால் வீறடக்கு மோர்கதையை
மாவயவன் மேலெறிந்தான் மன். (கஂஉ)

வெங்கதைகோ் மேவலுமே வீரசேனர் தண்டமுய்ப்ப
வங்கதைகீ ருக்கியுரத் தார்த்தடர்க்கப்—பொங்குநெய்த்தோர்
போக்கையா றென்னப் புகலவே போழ்ந்தநெடு
மாக்கையான் வீழ்ந்தா னையர்ந்து. (கஂங)

ஆற்றலின்ரூய்த் தண்டிறலா ரண்ணல் விழவலவன்
றேற்றமுறுவான் கொண்டணைந்தான் றேருகைத்தே—மாற்றலன்
றன்றனியில் வாங்கிச் சரமாரி பெய்தலுமே [ரூன்
துன்று கணமிரிந்த சோர்ந்து. (கஂச)

தாக்கிகன்மா வீரர் சயமொய்ம்பன் மற்றையோ
ரூகியவன் பின்றெய் துடைதலேவே—ணைக்கியே
பாகரொடுஞ் சூர்மிசைரும் பாண்டிடனெடுத் தேரைவிரை
தேக விடுதியென்ரு னேய்ந்து. (கஂஞ)

சிவனிலாய செல்வனிது செப்பலுமிஃ தோராப்
பவனன்றேர் தூண்டலிருள் பாற்றித்—தவனனுயர்
வான்றவிர்ந்த மண்ணுற்ற மாண்புபோற் போரிற்செய்
தோன்றியதோற் றங்கண்டான் சூர். (கஂசு)

வர்மல் கியரூ விருமுகமுங் கண்ணுமணி
யார்மவுலி யுந்நிறமு மாயுதமுங்—கூர்ந்
லரிதருபொற் றண்டைகிலம் பார்க்குஞ் சரணுங்
தெரிதரவே கண்டான் றெளிந்து. (கஂஎ)

சூரனெனுந் தானவர்கோன் ரெல்லோரா லேற்றதுவும்
பாரினெடுங் காலம் பயின்றதுவுஞ்—சீருள்கூ
ராறுமுகத் தெம்பிரா னருருகோக் கிப்பெறுமாப்
பேறுபெறற் கின்றே பெரிது. (கஎஅ)

சிதையின்க ணேராத் திருவுருக்கண் ணுற்கண்டு
முந்நின்ற சூரன் முனைவனருண்—மைந்தனிவ
னென்னர்னோக் தேயுள்ளத் தில்வெருண்டு கந்தவே
டன்னோகோக் குற்றுரைப்பான் ரான். (கஎக)

சேனையாய்ச் சூழ்ந்தோர் செருவன் பழிந்திரிந்தா
ரேனையரும் போர்செய் திறந்தனர்தின்—ரானைப்
பதியொழிந்தா னீயினியோர் பாலனெ வெல்லை
யதிசயமே யார்க்குமுள தாம். (ககஎ)

பங்கயன்மா லீசன் பயிலவரா ரென்னெடமர்
தங்குவலி யில்வரையுந் தாரசனும்—பொங்கமர்பின்
றந்தவன் ரானைக் தலைவருமே போலவெனை
மைந்தரினைந்தாய் மனத்து (ககக)

ஆக்கமுன்னு யார்வரத்தி ரண்மையுன்னு யாடலதின்
வீக்கமுன்னுப் தானையுன்னுப் வெம்போரி—னூக்கமுன்னுய்
மன்வரையின் மன்னிரங்க வாரெ ரழுங்கவில்லி
னின்வலிமைகொள்வனென்ரு னேர்ந்து. (ககஉ)

சூரனிகல் கொண்டினைய சொல்லவரு ளாங்குமரன்
மூரல் சிறிதரும்ப முன்னவில்வான்—கூரவுநின்
னுற்றலினிக் கூறி யகந்தைகொளே லன்னதனை
மாற்றுதும்யாம் வல்லே வலிந்து. (ககஙு)

பன்னமா மாண்பினெமைப் பால னெனமதித்தாய்
நின்மடமை யாஞ்சம்பு நெற்றிவிழி—மன்பொறியொன்
றன்ரோ வெலாமடிவ தாடலுரை யாரெதிர்ந்து
வென்ரோது வார்வயவர் வீறு. (ககச)

ரூற்றுடனெட் டென்ன நவலு முகங்காறும்
பேற்றுடனே வைகுநின்றன் பேர்வலியை—யாற்ற
விறையி னளவா லிரும்பாலிற் புக்க
வுறையி னடுவனென்ரு ணுற்று. (ககஙி)

என்னுமுன்மன் சீறி யிரும்பா ரளக்தவன்போன்
மின்னண்ட மீதுறவோர் வில்வளைக்க—வண்ணதகண்
டாலவனத் தத்தனட மாடமண்ட மேலேழுந்தாட்
கோலமென வில்லெடுத்தான் கோ. (ககசு)

எடுத்ததனி வில்வளை இ யேந்தலொலி கொள்ளக்
கடுத்துவெஞ்சூர் நாணேதை காட்டித்—தொடுத்துச்
சாமழைதூ யண்ண றனைத்தேமாப் போர்ப்பச்
சாமழைதூ யன்னசெற்ருன் ருன். (கசஎ)

செற்றலும்பின் வெஞ்சூர் சினவிப்பல் கோல்விடவே
மற்றவைநீத் தம்போச்சி வாளியெய்து—கொற்றவனு
மன்னவுணன் றன்னே மறைத்துநெறி மாற்றினன்வின்
மின்னுசதிர் வேலுடைச்செவ் வேள். (கசஅ)

ஆனகுள மீட்டமன்ன னப்புமழை யான்வீட்டி
வானவர்சே னைக்கா வலற்கண்டு—கோனவிலும்
பத்துநூ ருயிரகுகோல் பண்பினுப்ப வேளவைநீத்
தூய்த்தனனே வேழ்புயமே லோர்ந்து. (கசக)

மாயைமகன் றிண்புயத்தை மன்னித் தூளத்திலவே
சேயதனைக் கண்டுநகை செய்தழன்று—தீயவண்பி
னெய்கணையெ லாஞ்சிந்தி ாணூ யிரம்பகழி
பெய்தவன்றன் வில்லறுத்தான் பேர்ந்து. (கஉ ஏ)

சிலையைத் துணித்தலுமே தீயோன் சினவி
மலையைச் செகுத்தவன்மேல் வாணி—தலைவனரு
னேண்டிண் படையெறிய வீரே முடுகனைக
ணேடி யதையறுத்தான் சூழ்ந்து. (கஉக)

மன்ன னயிலிறலு மற்ரூர் சிலைவளை இ
வன்னுதியே மாரிசிந்தி மாறுமா—றன்னவன்பெய்
கூர்கணையெ லாமாற்றிக் கொற்றவேற் காளைபுயத்
தார்கணையேழ் விட்டார்த்தா னுங்கு. (கஉஉ)

சூர்விட்ட மாப்பகழி தோள்புக்குத் தூள்படலு
மார்வலிநன் றென்றுசினந் தையிரண்டு—வார்கணையா
லன்னுன் சிலையறுத்தோ ராயிரமாம் வெஞ்சரத்தாற்
றென்னுழித் தேர்சிதைத்தான் சேய் (கஉங)

ஆழிபுரந்தேர் விற்றுகளா யாதலுஞ்சூர்க் கேமமா
மேழிரண்டு நூரு யிரந்தேரை—யூழினெடுங்
கோலிற் சிதைத்தான் குமரனது கண்டுமன்னன்
சூல மெறிந்தான் றுணிந்து. (கஉச)

சூர்விடுவெஞ் சூலந் துணித்தகாற் ரெல்கணையா
லார்குடையே ழம்பி னறுத்திலங்கு—மோர்மூடியோர்
கோலிற் றுணித்தெங்குங் கூர்கணை நூய்ப் பூணணிகள்
சால வறுத்தனன்சேய் சார்ந்து (கஉஞ)

கொற்றவன்றன் வண்மை குறைத்தனைக் கண்டனிகப்
பற்றுதலே வோர்நாற் படையொடுஞ்சேர்ந்—துற்றபடை
மாரிபொழிந் தேசுழ்ந்தார் மாமிமரு வையேழு
வாரிமுகந்தச் சூழ்ந்தனபோல் வந்து. (கஉ ஒ)

சூர்தருமா சேனைதனைச் சூழ்ந்து வளைந்தமைகண்
டேர்தருசெய் செங்காத்தி லேந்துதெய்வஞ்—சார்பரிதி
விட்டனனஃ தென்றினிற்போய் வெய்தவுணர் மெய்துணித்த
தெட்டெனுந்திக் கங்கமுக வேய்ந்து. (கஉ எ)

தேரோதுணிக்கு மாதுணிக்குந் திண்குஞ் சரந்துணிக்குந்
தார்தணிசுக் தானே சகத்துணி கும்—வார்துணிக்கு
மேந்தி கொடிதுணிக்கு மேற்கொள் குடைதுணிக்குஞ்
சேந்தன் றிகிரி திரிந்து. (கஉ அ)

கொற்றமகு மோர்சோல் கொடுதிணை சூலாலனனி
சுற்றுசக்க ரம்போற் சுழன்றுயிறற்—பற்றலர்தம்
பாழிப் படைதூள் படுத்தி முருகவேள
ளாழிப் படைதிரிந்த தாங்கு. (கஉ க)

தீர்த்தன் விடுநேமி செப்பில கவெள்ளமுற்ற
மூர்த்தமொன்றிற் போழ்ந்த முடித்தே—கார்த்தநிற
வச்சுரன்ற னததத் தமாபாதி யஃதுகண்டு
மெச்சிப் புகழ்ந்ததசீர் வேட்டு (கங ஏ)

காரவுண ரங்கட கருமலைபாங் கார்குருதி
வாருவி யாங்கதிற்செல் வான்பிணைச—யூருவன
மன்றேர் கலமீக ரன்கொடியா மவமுங்கீர்
சென்றே கலந்ததொலை சேர்ந்து. (கங க)

ஒருவட் பறைகலமா வூனடிசி னெய்த்தோர்
பருகுவடன் மூளைகறி பற்று—மருவுநினைத்
தூவினிய பக்கணமாச் சூழ்ந்திருந்து வே யினங்கள்
மேலியினி தாரும் விருந்து. (கங உ)

இனைய வெல்லை யிற்பரிதி யிவ்வா றியற்ற
னினைகிலன்வேள் வேற்படையி னித்தன்—புனைபடையின்
வீட்டினனே வோர்மொழியால் வீகவென வாற்றினனே
சூட்டனிகந் தன்னையென்றன் சூர். (கங ங)

தேரிழந்து வில்லிழந்து சீரிழந்து பூணிழந்து
பேரிழந்து தானேப் பெருக்கிழந்தே—யேரிழந்த
வஞ்சன் மூடிதனக்கி மஞ்சன் வலிகன்றென்
றஞ்சன் படைவிடுத்தா னன்று. (கங ச)

சென்ற வயன்படையைச் செவ்வேள் காத்தயில்சென்
றுன்ற வீழுங்க வுலகுண்டோன்—றுன்றுபடை
யன்னதுய்க்க வன்னதனே யன்னதுபோ லன்னதண்ணக்
கன்னிகர்மன் கண்டயர்ந்தான் காய்ந்து. (கூடுடு)

புரமெரித்தோன் மாப்படைனையப் பூசனைசெய் தேத்தல்
பரவிவிட வஃதார்த்துப் பண்பின்—வருதிறலா
லண்ட மதிர்ந்த வவற்றுள் ளனவதிர்ந்த
வெண்டிசைமா சென்ற விரிந்து. (கூசு)

எந்தைபடை யீதெனவே ளெண்ணியொரு கைநீட்டி
வந்த படைதன்னே வாங்கினன்முன்—றந்தவன்போன்
மற்றதனைக் கண்டான் வயமாயை மைந்தனுவ
கொற்றவேற் கோமான் சொதித்து. (கூடீ)

விட்டபடைக் கெல்லாம் வேறுபடை தொட்டிலான்
கிட்ட வவைகவர்ந்தான் கேடிலா—வட்டமா
மூர்த்திதா னென்பதனே மூவுலகு மேயுணரச
சீர்த்தியுறக் காட்டினுன் சேப்.
(கூடீ அ)

என்னெடுபோ ராற்ற வினலால் வேறிலேவே
டன்னெடுபோ ராற்றயான் றூனலதி—லன்னதா
லென்றனக்கு நேரா வினலதி யாருமிலை
மன்றமியே னுக்குவமை மற்று. (கூடீ கூ)

மன்றனுவேல் வான்றெழிலு மற்றுளவுங் கண்டனன்சேய்
பன்றெழிலு நன்றினியான் பார்ப்பனெனு—நின்ற
வினையனிய னெஞ்சிவள்ள லாருளி னீரா
லினைய ரவில்வா னெடுத்து (கூசு0)

இந்திரன்றன் சேயை யிமையோர் தமைச்சிறைபி
லந்தமிலுன் வைத்தா யதற்காக—மூந்தவோ
சொற்றன் றனைவிடுத்தோ மோது மவன்முறையே
சொற்றனவுங் கொண்டிலேயுன் சூழ்ந்து. (கூசக)

அத்தன்மை யாலீன் டடைந்தனம்யாம் போரின்கண்
மைத்தடந்தோட் டாரகனேமாய்த்தனமு—னுத்தகைபோற்
போக்கி னினையும் பொருதிந்த வைகலே
வீக்குதுமென் றேகினேனு மீண்டு. (கூசஉ)

ரண்டுநின்பா லுற்ற விலக்கம்வெள் ளத்தானே
சீண்ட லிலவன்மை நின்றனற்—றூண்டி
யெறிதெய் வதப்படைக ளெல்லாந் தொலைந்தே
வறியனுய் நின்றுய் வதைத்து. (கூசஈ)

தாரகனைச் செற்ற தனிவே லிருந்ததுவோர்
பாரமன்று நின்னைப் படித்தற்கு—யாரும்
படையிழந்து நின்னுயிரைப் பாற்றல் பழியாய்
முடியுமெனத் தாழ்க்கின்றே முன். (கூசை)

டின்னுகின்ற தென்பற் பலபலவா லேறுமுக்கண்
மன்னுசிறை விட்டனையேல் வாழ்தியுயிர்—சொன்னவாம்
வண்ண மறுத்திடினும் வல்லே யடிதமென்னி
ணெண்ண முரைத்தியென்ற னீடு. (கூஞடு)

உனற்கரிய பெம்மா னுமைகேள்வ னல்கு
மனக்கினிய செல்வமுறு மன்ன—னானக்கனைய
வள்ளற் பிராணுரைப்ப மாரென்று கூறுகில
னுள்ளத் திவைகவில்வா லேனுர்ந்து (கசசு)

படையிழந்தா னென்னவுன்னிப் பண்ணவர்தம் யாப்பை
வீடுதியென்றன் பிள்ளைமையால் வீயா —மிடலுணரான்
சேயாவா வல்லன் தெறத்தந்தை முன்றந்த
மாயா வரத்தினனே வாய்ந்து (கசஎ)

மற்றுநீர் வாவி மடுப்பதன்றி மாவெள்ள
வெற்றுநீர் வாரிகொளற் கேலுமோ—வுற்றமரி
லேற்றநெடுந் தானைதனை யேண்படையை மாய்ப்பதன்றி
மாற்றுமோ சேயென் வரம். (கசஅ)

ரென்னையவன் வெல்வரிதி யானும் வலியவவன்
றன்னைவெல்வ துமன்ன தன்மையே—துன்னி
யருந்திறனுற் றுனையொடு மாரமர்கன் காற்றிப்
பெருந்திறலுங் கொள்வேன் பெரிது. (கசக)

ரென்றுபல சூழ்ச்சிமனத் தெண்ணி நனிதேர்ந்து
மன்ற வயந்தருமோர் மாயையின்—றுன்றுநெறி
மன்மத் திரமுன்னி மன்மறைந்து தன்புரியுட்
பொன்மத் திரம்புகுதான் போய். (கஙடு)

மறைந்துசென்ற சூர்முயற்சி மன்னுயிர்க டோறு
முறைந்தகுகன் கண்டா னெருவே—லெறிந்தனையா
னின்னுயிர்கொள் வானினையா னின்னுமறிந் துய்யுமோ
வென்னுந் திருவருளா லிங்கு. (கஙக)

ஆயபொழு தேந்தல்பா லாயனயன் வேந்திமையோர்
போயிறைஞ்சிக் காசிபன்பாற் போந்தான்சீ—ரேயவுணர்
மன்னன் வயமுற்றே வாழ்ந்திருத்தா னின்முதா
னின்னெடமர் செய்திரிந்தா னேர்ந்து. (கஙஉ)

சூருடனீ போர்புரிதல் சூழ்தருமோ ராடலன்றி
யாருயிர்கொள் வான்கருதி லையில்லை—பேரருளி
னல்லனன் றனைவேலா லட்டிடுதி யெம்மிடைவை
யின்னு ரருளன்றே லீ தி. (கநிங)

என்றலுமெங் கோனன் றெனாகைத்த கம்முனினிச்
சென்றமர்செய் வாளுகிற் றீ யவனைக்—கொன்றிடுது
மென்ரு னனையவனோ யேண்சா ரதர்சூழ்ந்து
நின்ரூர்த் தனர்க ணெடிது. (கநிச)

போரிலெமை யெள்ளூர் புரியிம் மதில்விகரி
யார வகழ்ந்தெடுத்தே யாழியுய்ப்போ—மாரு மே
வம்மி னெனைக்கூய் வருசா ரதரழைக
வம்மகேந்தி ரத்தருற்ரு ரார்த்து (கநிஞ)

உற்றபொழு தொண்மதிலே யோம்புமதி கோரன்பாற்
சுற்றனிகத் தோடுநின்ரூன் றுன்பூதர்—கொற்றக
திகழ்படைகண் டேனைவித் திண்டானை யோடி
மிகல்புரிய வந்தா னெதிர். (கநிசு)

சூலமெமீக மாதி சுடர்படைவிட் டாரவுண
ரேலமரம் வெற்பெறிந்தா ரேனையோர்—கோலமணித்
தேர்பரிமா வைப்பிசைந்தார் திண்பூதர் பல்படையாற்
போர்புரிந்தார் தீயோர் புரிந்து. (கநிஎ)

சோரிகுடர் மூளைநிணந் தின்னுஞ் சமர்க்களத்திற்
காரியெரு வைசூழ்ந்த காய்கணமும்—வீரருமே
யானூர் பலர்வீந்தா ரக்கணங்க டாக்கவிரீ இப்
போனு ரவுணர் புலர்ந்து. (கநிஅ)

வீரனதி கோரன் வெகுண்டதனை நோக்கியே
யோசெழுக்கைப் பற்றி பொருகணத்திற்—சாரதர்கள்
கோடிகோ டிக்கதிகங் கூருகங் கூருக
வோடியோ டிக்கொன்ரு னுற்று. (கநிக)

பூதவனி கத்திலவன் பூதாமொன் றங்கைகொடு
மோதவதி கோரனதை முன்னெழுவாற்—போத
விறத்தகர்த்தான் சிந்துமுகி லேந்தறனை யெய்தி
நிற்த்தடிதான் றுன்பெய்த நேர்ந்து. (கசஂ)

பூதன்மே லேவுமெழுப் பொன்றவவன் பல்லுறுப்பின்
மோதவவுணன் முடிவானுன்—மூதெயிற்கண்
சாரதமா வீரர் தலைத்தலையார்த் தேசென்ரூர்
வாரியார்ப் பின்னேழ் மடங்கு. (கசக)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம். கூஅக

சாரா யிரம்யோ சனைவிசும்பிற் போய்வடவை
நேரா வுயர்கெரி நின்றதனைப்—பாராம
னத்தரம்போ லக்கரத்தா லாங்கைழ்த்தே யாழியுய்த்தார்
மந்தரம்போல் வீழ்ந்ததுவே வாய்ந்து. (கசுஉ)

மண்மணிகண் மின்கெரி வாரியிடை வீழ்தலுமே
பண்மணியின் சோதிபடர் பான்மையுன்னூர்—தண்மருங்கிற்
ரூக்கலினு செய்த்தோரோ தாழ்வடவைத் தீக்கொழுந்தோ
தேக்களரோ வென்பார் திகைத்து. (கஉங.)

பதும மணிநிழலைப் பங்கயமென் றேமா
மதுநுகர்வான் சென்றுமால் வாய்ந்த—வதனையு
ணென்னப்புள் போய்ப்பார்த் திகழ்ந்தகன்ற தீயெனமீன்
மன்னப்பு ளுற்ற மருண்டு (கஉசை)

திவலை விசும்புந் திசையுமுற மேகங்
கவலையுற்ற வீஃதென்ன காலக்—தவலிலுப்பர்
நின்றுமழை பெய்த னியதியிது நிற்கமண்ணின்
றின்றுமழை பெய்ததென் கொ லென்று. (கஉருி)

மாநகருக் கங்கமா மன்கெரி தன்கிறைவீழ்ந்
தானவுயிர் யாவும் மலைத்தலாற்—ரூனெதிர்ந்து
போர்புரிவா ணெண்ணிப் பொருதிரைக்கை யோச்சிவரு
நீர்மையினுட் புக்கதுமுந் நீர்.)கஉசு)

வல்லையெறி சோபுரந்தான் வாரியிடை யுற்றலுமே
மல்லலம்பொற் சோவின் வடாதுபக்க—மொல்லையிற்றம்
பாதத் ததைதந்து பாற்றிநக ருட்புகுந்தார்
மேதக்க பூதர் வெருண்டு. (கஉஎ)

மன்னகருட் புக்கேற்ற மாத்தா னவரையட்டு
மினனுமணி மாளிகைகள் வீட்டினூர்—புன்னெடுந்தூள்
பொன்னகர மேவியதன் பொற்பைமறைத் தேபுவியிற்
றுன்னகர மாக்கியதே தோய்ந்து. (கஉசஅ)

திண்ணியதோட் பூதர் செயல்கண் டருள்புரிந்து
புண்ணியவேற் சாமி பொருநரொடு—பண்ணவரு
மன்பான் வழுத்த வனிகமனைத் தங்கொண்டு
தன்பா சறைசேர்ந்தான் ரூன். (கஉகூ)

பாசறையுட் செல்குமரன் பாரிடர்க ளாவணத்திற்
பேசறையுட் போயமரப் பேணியே—மாசி
லரியா சனத்த னமரர்கோன் போற்ற
வரிசையா சனத்தமர்ந்தா னுங்கு. (கஉ0)

மாயத்தான் மாயையிலோர் மைந்தன் மறைந்தகன்ற
னயத்தா னிற்றி னவுணர்கோ—னேயத்தார்
சேயா லொறுக்குமெனுத் தேர்ந்தொளிப்போன் போற்கரந்தான்
போயா தவன்மேற் பொருப்பு. (கஎக)

ஆய வருவா யகன்று மகேந்திரத்துக்
கோயிலிற்போய்க் கோன்பதும கோமளைவாழ்—தூயமணி
மாட மிசையமளி மன்னியங்கண் டுஞ்சலன்சொ
லாடலன்போர்க் கானவுள்வா னுங்கு. (கஎஉ)

ஆனபொழு தொற்ற ரரசன் செயலுரைப்பப்
பானுவின்றெவ் கேட்டுப் படரடைந்து—மானகர்போய்
விந்தைமணிக் கோயிலெய்தி மேவணியிற் சூழ்ச்சியொடார்
தந்தைசரண் டாழ்ந்தறைவான் ருன். (கஎக)

நாற்றூனே யிற்போய்மா ணண்படையிற் சேயொழிந்த
மாற்றூர் வலியுணர்வு மாற்றினே—னேற்றுரை
வென்றேன் குமரன் விடுபடையா லோர்வுற்று
சன்றே யறைகிலனிற் காங்கு. (கஎச)

மல்கரனல் கொண்படையான் மாயையான் மாற்றலரை
வெல்லவே னுளையெனு மிண்டனனுன்—செல்கதிரோன்
வந்தபின்னர்ப் போர்புரிவான் மன்புறம்போ னேனதன்மு
னெந்தைநீ சென்று யிகற்கு. (கஎஞ)

இத்திறமோர்ந் தாயிலையோர் வேய்ந்தவரோ டாய்ந்திலீ
நதெனையுங கூவி நவின்றிலையன்—மொய்த்த
மதகையுடைத் தானையொடு மன்னவரிபோர்ந் தாய்போர்க்
கிதுபெருமைப் பாலதோ வீங்கு. (கஎசு)

அமரருக்கே யாக்க மவுணருக்கே யேக்க
மிமையவர்கோ மாற்கேயின் பீதாய்—குமரனேதிண்
மாகணங்க டம்மைமுன்னி மன்னவனே நீபோருக்
கேகறலை யையாமோ வீங்கு. (கஎஎ)

நிகழ்ச்சிதரு மேலோர்சிறியவர் தம்மோடு
நிகழ்ச்சிதரு போரிலவர் கேரிற்—புகழ்ச்சியிலை
வான்போர் புரிந்து வயங்கொளினு மேயிகழ்ச்சி
தான்போர்வை யாக்கொள்வர் தாம். (கஎஅ)

சென்றதுநிற் கச்சிறியேன் செப்புவேன் கேட்டியா
லின்றிரவு போயபின்போ யேவரையும்—வென்றிகொடே
யேகுவனென் னேவிடுத்தி யாவுமொற்ற ரால்வினவி
யோகையுடன் வைகுவா யுற்று. (கஎக)

வீரரொடு செவ்வேளை வெல்லலெனன் மாட்டெரு
மோசு மேவுகிலை னென்னலுமே—சூரறையு
மேவருமென் பின்னவனை வீத்தவனை மூவருமற்
றேவருமே வெல்லலரி தேற்று. (கஅ0)

மின்னயில்வேற் காளையொடு மேலியமர் செய்பவரா
ரென்னலா நில்லை யிவன்சேயென்—றுன்னலுறீ
யொற்றேய் விறலோனை யொப்பில் படையுடன்போய்ச
செற்றே குதியென்றுன் றேர்ந்து. (கஅக)

தந்தையுரை கேளாத்தடிந்தவனை யோரிமைப்பில்
வந்தடைவே னெண்ணமிழ் வாய்ந்தணன்மன்—மைந்தன்சென்
றேதமிலாத் தன்குலங்க ளேகலுமங் கண்வந்தார்
தூதுவர்கள் பல்லோரா தூதைந்து. (கஅஉ)

சூர்மகன்றன் ரூள்பணிந்து தூதரிவை கேட்டமன்னன்
போர்புரிந்து மீண்டபின்றிண் பூசர்க—ளோர்நகரின்
மன்வடபா லெய்திக்கா வல்லோன் றனைச்செருத்துத்
தன்படையுஞ் சிந்தினர் சூழ்ந்து. (கஅங)

பின்னர் நெடுஞ்சிகரி பேர்த்தளகர் மேலெறிந்தார்
பொன்னகப்பா வுக்ழலாற் போகவிஞ—ரென்னலும
ணம்மரபிற் றச்சனீர் நம்முன் றாங்கிரென
வம்மகொணர்ந் தொற்றருய்த்தா ர் து. (கஅச)

மன்னடியைத் தச்சன் வணங்கமறி ாதியெலாந்
தொன்னெறிசெய் கென்றுரைத்துச் தூண்டியே—கன்னவிறே
மாகா யனையயுத மாவெளங்கொண் டேவடபாற் [ண்
சோகாத்தி யென்றகன்றூன் சூழ்ந்து. (கஅஞ)

அத்துணையே தச்சன்போ யவ்வூர் மதில்சிகரி
யித்தத் துனிவித்துச் செல்லவே—மதமா
மாவிரதந் தானையொடு மாகாயன் போய்வடபாற்
காவெயிலைக் காத்துநின்றூன் காண். (கஅசு)

அன்ன பொழுதிரவி யாழிவெற்பி லாரவல்லென்
மின்னவற்கா ணுதெங்கு மேநாடித்—தன்னிவெள்க
வங்கதிர்வே லண்ண லவிரொழில்கூர் மேனியெனச்
செங்கதிரிற் ரோன்றினன்றேழ்த் திக்கு. (கஅள)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூஎ அ.

மூன்றாநாட் பானுகோபன்யுத்தப் படலம்.

செங்கதிரோன் சேரன் றுமுன்னர்ச் செய்கடன்மன் சேய்மூடித்
பொங்கமரிற் சேற்றமையைப் புந்திகொளாப்—பங்கமில்சீர் [துப்
மாயவளைப் போற்றவவண் மைந்தன்மூன் சேற்றிநிற்ப
மேயவளைத் தாழ்ந்தறைவான் வேட்டு. (க)

தீந்தைதன நன்னெய்சேள் சண்முகத்தோன் றாதனெடு
நந்தமர்செய் தாற்ற நலிவுற்றே –நொந்தனன்
மான பிழந்தேன் வலியிழந்தேன் பின்னடைந்தே
னென பழிப்பினிமே லாம். (உ)

வேத நெறிவிலக்கி விண்ணோர்ச் சிறைவைத்தாய்
மாதவர்செய் மாதவத்தை மாய்வித்தா—யோதயன்மால்
செவ்வண்ணன் றேவரிவர் தெவ்வராய் நிற்கிருந்தா
லெவ்வண்ணம் வாழ்திநீ யிங்கு. (ங)

பிழைத்திறத்தாற் சேல்வி பெரும்பழிமுன் பூண்டா
யிழைத்திடுமா கொல்விதியை யாவ—ரொழித்தனளா
ரீண்டுகவின் சுவதென்கொ லேந்தலெழின் மைந்தகேள்
வேண்டுவன வீவனென்றான் வேட்டு (ச)

நேற்ற ரர்செய் தென்னெவென்ற நீள்வீர வாகுவையின்
சூற்றலனி கத்தொடுமீ சுக்கிடவோ—சேற்றபடை
நல்குவா யென்ன நயந்தவடன் மாப்படையை
வெல்குமா றீந்தாள் விதித்து. (ஞ)

மற்றதனை நீவிடுத்தால் வாகு தனைப்பிறரை
யுற்றுணர்வை வீட்டி யுலக்குமா—லிற்றைச்
சயமுன்ன தேகென்னத் தானும்பர் போந்தாள்
வயமன் றிறம்பெற்றான் மன். (ட)

கூர்வீசுகத் தூணிபுறங் கொண்டுகவ யம்புனேந்து
கார்முகங்கை யேந்திக் கருவிபல—போர்புரிதற்
காவனவுந் தெய்வதமா வத்திரமு மேற்றவுணர்
மாவனிகஞ் சூழவுற்றான் மன். (எ)

சயந்தனெவென் னுட்கொள் சயந்தனத்தி லேறச்
சயந்தனைக்கொள் கென்றுசி சாற்ற—வியந்தவுணர்
சூர்மகன்போர்க் கேகுகின்றான் சூழ்மினென்று கூறவொற்ற
சார்படைக ளார்த்தெழுந்த வாங்கு. (அ)

ஓரயுத வெள்ளமா வொண்கரிதே சொவ்வொன்று
மீரயுத வெள்ளமா வேனோர்—வாரியென
வார்த்துவர மன்னனைச்சூழ்ந் தார்த்தெழுந்த தூளிபோய்ப்
போர்த்ததிசை விண்மாப் பொருப்பு. (கூ)

குன்று முயர்வரையுங் கூர்திரையுங் கார்முகிலு
மொன்றுபடப் பேர்த்துசெல லொக்குமே—துன்றுமதக்
கைம்மா கவின்றேர் கலிமாகா லாட்படைக
ளம்மா படர்வ வடர்ந்து. (கo)

அந்தரம்வெண் டாமரைபூத் தாங்களலி லொண்கவிகை
கந்தரமின் பூத்தாங்குக் காரவுண—ருந்துபடை
யம்பரம்பற் புட்பறந்தாங் கண்கொடிகள் வான்போர்ப்ப
வெம்படைகள் சென்ற வியைந்து. (கக)

இன்னவணந் தானே யிரைந்திருபாற் சூழ்ந்துசெல
மன்னன் மகனகற்பொன் வாய்புரிசை—துன்றுகையி
லங்கன் பரிமுகங்க ளாயிரங்கொள் வேயினப்பார்த
திங்க ளவில்வா னினிது. (கஉ)

பன்னுமரன் பாலனமர் டாசறையிற் சென்றுநீ
மன்னுபுக ழார்வீர வாகுவப்பார்த்—துன்னரும
ஞேயிற்போர் செய்துதனே யாவிகொடு சீர்த்திபெற
வேணினுற்றேன் யானென் றியம்பு. (கங)

என்றசொல்லென் சொல்லா விசைத்துநீ மீள்கென்ன
நின்றதிறற் றூதுவனே நீசனுய்ப்ப—நன்றிதென
வேமகூ டம்போ யெழில்வீர வாகுவைக்கண்
டாமிவைநன் ரேதுவா குய்ந்து. (கச)

சூர்மகனின் ஞவி தொலைகவின்று செல்கின்ரு
ஞர்தரவிம் மாற்ற முரைத்தநினேப்—போர்தாவே
மாவலோய் கொண்டுவரு வாயென்ரு னேகுதிநீ
காவலோ யென்றறைந்தா னன்ரு. (கடு)

தூதனிது சொல்லிநிற்பத் தூயோ னகைத்தியா
ஞதவன்றன் வெம்பகைஞ ஞலியுணப்—போதுகின்றேன்
போய்நவலில்வா யென்னவொற்றன் போகமொய்ம்பன் சுற்றமுற
வாய்முருகன் ரூள்பணிந்தா னன்ரு. (கசு)

மன்றனய னின்னேமுன்னி வன்மையொடும் போந்தளான்
றுன்றனிக வீரரொடுஞ் சூழ்ந்துநீ—சென்றெதிர்ந்து
போர்புரிதி மாயைசெயிற் பொள்ளெனநம் வேளீக்கும்
பேர்தியெனத் தாழ்ந்தகன்ரூன் பேர்ந்து. (கள)

தானேபுடை சாரச் சயந்தனத்திற் றம்பியரு
மேனேயரு மேலி யிவர்ந்துவர—வானவர்க
ளாசி நலிலவெய்யோ ஞருஞ் சமர்க்களத்தின்
மாசிகந்தோ னெய்திஞன் வந்து. (கஅ)

பாரிடமா வெள்ளமுந்திண் பன்றருவர் மாக்கடலு
சேருநீ இ யாற்ற னிசழ்த்தியே—போரின்கட்
பல்லியங்க ளார்ப்பப் பலபடையில் லம்பினுட
னல்லவுணர் சிக்கினு ரார்த்து. (கசு)

அத்தகைய பல்படையோ டார்வரையு மாமரமுங்
கைத்தலத்திற் கொண்டு கணவருய்த்தார்—மைத்தகுவர்
வாளிற் சிரந்துணித்தார் வன்மை கெழுவெழுவாற்
சேளிற் புடைத்தார் தொடர்ந்து. (உ0)

பிடித்தா ரவுணரைப் பீறிநெய்த்தோர் கால
வடித்தார் மிதித்தா ரலைத்தார்—தடித்தகையாற்
பற்றினுர் வேழத்தைப் பாற்றினுர் தேரின்மே
லெற்றினுர் பூக நெடுத்து (உக)

ஓத நெடும்பாவை யூழித்தீ யீங்கிரண்டும்
போதவமர் செய்தாங்குப் பூதரும்வன்—போதரிய
தாரவுண ரும்மலைந்தார் சார்களத்தி லாறெனச்செல்
சோரிவிழைந் தார்ந்தனபுள் சூழ்ந்து. (உஉ)

தூணிந்தனகை மொய்ம்பு தூணிந்தசிர மார்பு
தூணிந்தனவன் ரூன்க தெதைமெய்—தூணிந்த
சிலகணவர் தஞ்சினுர் செம்போர்க் களத்திற்
பலவவுணர் மாண்டார் பரிந்து. (உங)

மன்றருவர் மன்னவரும் வன்பூதர் வேந்தருங்கிக்
கொன்றெடொன்று போர்புரிவா னுற்றமைபோற்- -சென்று
சிரந்துமித்தார் தோலுரித்தார் திண்டோ டடிந்தா
ருரந்துமித்தார் நேர்நே ருடன்று. (உச)

இலக்கரெண்ம சேற்றமரி லேமழைதூய்ச் சுற்றிக்
கலக்க வவுணக் கடலை---யலக்கணுற்றே
யோடினரஃ தோர்ந்தா னுயிர்த்துக்கான் முன்சனன்று
தேடினனே வைத்தோன் சிறை. (உஞ)

பாரிடர்தந் தானையின்கட் பாலு தனெவெருண்டோன்
சேருதலு மஃதுணர்ந்து நின்வாகு—சாரிலுளோர்
தம்மொடெதிர் போயோர் தனுவெடுத்தான் வெய்யவனு
ம்மமவொரு வில்லெடுத்தா னூர்த்து. (உசு)

வீரனுமாத் தீயனுஞ்செய் வின்னு ணெலிகேட்டுப்
பாரதலம் வானம் பனிப்புற்ற---மாரியொன்று
யூழியின்கட் பெய்திறம்போ லொண்கோ லிருவோரு
மூழினனி பெய்தா ருருத்து. (உஎ)

மண்கடந்த வாரி வரையிகந்த மேகமூர்
விண்கடந்த விண்டயனூர் மேற்படர்ந்த—வெண்கடந்த
வண்ட வரம்பிகந்த வண்சா நிகைதிரிந்த
திண்டிறலோர் சூருெடுத் தேர். (உஅ)

இத்தகையை யோதுவெய்யோ னேவர் யிரந்துண்டி
யுத்தமமா வீர னுரத்தெய்ய—லித்தகனு
மாயிரங்கோல் சூர்மகன்றே ராரவலவன் மாவிரதம்
போயிறப்ப விட்டான் புகைந்து. (உக)

வெய்யனேர் வையமேன் மேவிவில்லே வாக்குமுன
மையனே ராயிரங்கோ லன்னவன்மார் --பெய்பவொந்தா
னூர்த்தனர்மா பூத ரதுகேட் டனன்றிமையோர்
கூர்த்தபடை கொள்வனென்றான் கோன். (ஈ0)

மேவெந்தன் மகன்வருண வெம்படையை யர்ச்சித்துச்
சேந்தன் றுணைவாடற் சேனைமேற்—சாந்தகையி
னேவவஃ தூழிவெள்ள மென்ன விண்டோய்ந் தார்த்தேகத்
தேவர் பனித்தார் திசைத்து (ஈக)

அன்னதனைக் கண்டிளவ லஞ்சிப் படைவிடுப்பத்
தன்னெதிழி கான்ற சுவாலையுற்ற—பன்னண்ட
கோளகையைப் பாங்குங் கொடித்தனதிண் பார்வெடித்த
வானொளிவான் றிக்குற்ற வாய்ந்து. (ஈஉ)

சீர்த்தநிறல் வாரு செலுத்துபடை யிவ்வணம்போய்
மூர்த்தமொன்றி லேவருண மொய்படையைத்—தீர்த்தவுணர்
கோன்புறத்திற் சுற்றிடலுங் கொன்காற் படைதுரப்ப
வான்மருத்திற் சென்றதுவே மற்று. (ஈங)

மருத்துப் படைசென்று வன்னிப் படையை
யுருத்தஃதின் றன்மை யொழித்து—வருத்தவுயர்
சாரதர்தம் மேல்வடலுஞ் சர்ப்பப் படைவிட்டான்
வீரருண்மா வீரன் விரைந்து. (ஈச)

அஃதா யிரத்தோ டயுத மிலக்கமெண்ணில்
பஃறலைய பாந்தட் படிவமுற்றுக்—கஃறென்னக்
காயமெங்கு மோடிக் கடுக்கான்று செங்கதிரை
யாயபடத் தான்மறைத்த தாங்கு. (ஈடு)

வன்னுக மாப்படைபோய் வாயுப் படையையுண்டு
மன்னுக மேலுலவ மன்னதுகண்—டென்னுக்
கருனப் படைவிடுக்கக் கண்டதனே யஃது
வெருளுற் றிரிந்ததுளம் வேர்த்து. (ஈசு)

செம்புட் படைபலவாச் சென்றிடலு மண்ணுருண்
வெம்புளத்த ளுதி வியனந்தி—யம்படையை
யேவவிட பத்துருவ மெண்ணிலகொண் டார்த்துலகம்
யாவுமஞ்ச வந்த தெதிர்ந்து. (கஎ)

நேந்தி யிரும்படைபோய் நாகாரி தன்படையைச்
சிந்தி யெதிர்ப்பத் திறலவுண—னந்தகன்வெம்
மாப்படையுய்த் தானதையு மாய்ப்பவதன் மேல்வேதன்
மாப்படையை விட்டான் வலிந்து. (கஅ)

வேதனப்படைபோய் விடப்படையினைக்கண்
டேதனனி கொண்டிறைஞ்சி யேகலுமப்—போதன்றன்
ரூதை படைதுரப்பத் தானெதிர்ந்து போர்புரிந்த
தோதைதந்தி மாப்படையோ டற்று. (கக)

நாரா யணன்படைதா னந்தி படைக்கெதிர்போய்ப்
போராற்றி நிற்பப் புனிதனது—பாராவோர்
சிம்புளாம் வீரன் றிறற்படையை யுய்ப்பவரி
வெம்படையை வீத்தது வேர்த்து. (கo)

மாயவ படைதெரலேய மன்னுலகெல் லாமழிக்குந்
தூயன் படையைத் தொழுதுவிட—மேயவது
திண்புயத்தோன் கண்டு சிவன்படையை யர்ச்சித்து
விண்புகழ விட்டான் விரைந்து. (கக)

ஒருபாற் புகையு மொருபாற் கனலு
மொருபால் விடமு முமிழ்ந்த—வொருபான்மி
னித்தன் மகனு நிருபன் மகனுநே
ருய்த்த விருபடையு மொத்து. (கஉ)

பேற்றுபல தேவர் புணரிமுகில் பாந்தண்மா
சிற்றமுறு வெம்புலிமா சீயந்தே—ரேற்றமுள
செம்மாப் படைசிந்தித் தீக்க ணுருத்திரரை
யம்மா விதித்த வலை. (கங)

வேதன்மால் வேந்து விமல னமலிமுத
லோனு படைக ளுதவினவே—பேதமின்றி
யிம்முறையா நல்கி யிறையோன் படையிரண்டுந்
தம்மிற் சமர்புரிந்த சார்ந்து. (கச)

வற்றியேழ் வாரி வறந்தனவான் கங்கைநீர்
சுற்றியமா நீத்தந் தொலைந்துவிண்பார்—முற்ற
வெரிந்த வுடப்பொரிந்த வெற்றேர் நெரிந்த
விரிந்த பலமா வினம். (கஞ)

அத்தன்ற னத்திரத்திற் கஞ்சியஞ்சி லோதியர்க
டத்தந் தலைவர்த் தழுவினர்—சித்தமயர்க்
தச்சமுற்று வண்மைகுன்று வாற்றலரு மாற்றலர்மேல்
வைச்சவண்மம் போயிரிந்தார் மற்று. (சக)

பூத சிலக்கர் பொருதுசெவர் மாழ்கியே
தூதுசென்ற வீரம் சுலவினர்—காதவணர்
பொன்றர் புரண்டார் பொடிந்தார் புலர்ந்தார்நேர்
நின்று னெருவனே நேர்ந்து. (சஎ)

ஆழிமன்ம கேச்திரத்தி லாரவுணர் சூழ்ந்தயர்க்தே
யூழியிது கொல்லென் றுளம்பதைத்தார்—வாழிறையோன்
பேரொலிகேட் டிஃதென்ன பேசுதிர்நீர் தேர்ந்தென்னச்
சாரர் தமைவிடித்தான் றான். (சஅ)

ஐயகே ணின்சே யமர்வீரத்து வீரன்மேலு
வெய்யபடை விட்டுப்பின் வேணியான்—செய்யபடை
யேவ வவனுமதை யேவவவை பல்லுருவாய
மேவவிகல் செய்தவென்றார் வேர்த்து. (சக)

என்று தனைமுனிந்தோ னீசனடை விடுகதும்
வென்றிலா னின்னுமம்மாற்றை .மவுகென்னன்—மன்ற
சிறிய னெனநினைகசாக தேர்வுருவன் றூற்ற
லறிதலுணர் வென்று னரசு. (கூ0)

மேவருமப் பான்மை வியாய வீருபடையு
மோவுமண்ட முன்போ லுருற்றி யியான்ஞர்—வீவுறவே
மன்னுயிரெல் லாமளித்து மற்றிருவர் பாலுற்ற
வன்னதுகண் டாமமா ரார்த்து (கூக)

பாங்கினின்ற காண்மாப் படைகாணன் சூர்மகன்பி
ஞங்கவைகள் யாவு மழிந்தனகண—டேங்கியே
யீசன் படையாணு மில்லேவென்றி யென்றக்காற்
பேசுவதென் னென்றன் பெரிது (கூஉ.)

மாயத் தருவுகொடு வல்லை யெழுந்துசென்று
காயத் தினினிற்பக் காரவுணன்—நீயன்
புறங்காட்டி ஞெண்ணப் பூத கணங்க
டிறங்காட்டி யார்த்தார் செறிந்து. (கூங)

புங்கவனீள் வானெழுந்த போதுடையார் மேல்வஞ்சக்
தங்குபடை தூண்டியடிங் தானவனன்—றங்கடார்த்தா
னின்றென் னிழைக்குமோ வென்றஞ்சி யேகுவன்போ
லென்றுகரந் தேகினு னிங்கு. (கூச)

லமைப்புயண்மெய்த் தீயோன் மறைந்ததடல் வீரன்கண்
டிப்பகலு மாய்ந்தா னிலையிரிந்து—தப்பிலு
னின்றினியான் செய்றிறந்தா னென்னுரைத்தீ தென்னவே
தன்னுணவர் சாற்றுவர் தாழ்ந்து. (இடி)

உரந்தான வத்தண் டொழிந்ததனி னின்ரான்
கரந்தா னினிவருவோர் காணு—நிரந்தாரு
மந்தியும்வந் தூற்ற தனிகமொடு மீண்டியாங்
கந்தணைப்போய்த் தாழ்வுமென்ரூர் கண்டு. (நுசு)

தின்றுணவு ரின்னசொலச் சண்முகன்ரூள் காணுநினை
வொன்றுமனத் தூற்றிடலு மும்பரின்க—ணின்றவொய்யோன்
முன்னைவகை லுற்றவகை மூளவகை பின்னுமுற்றே
னென்னவெள்ளு வாரெவரு மிங்கு. (நுஎ)

தொக்கவம ரில்லொருவீத் தோற்ரூர் தமைவிழையுந்
தக்கதுணை வோர்தாயர் தந்தைமார்—மக்கண்
மதிழ்மனைவி மாரு மறப்பரென்னின் மற்ரே
ரீகழ்தற் களவுளவோ வீங்கு (நுஅ)

இன்றுமிரிந் தேனென்னி லேந்த லெனைவெகுளா
நின்று தூறக்குமுன்சீர் நீங்குமா—லொன்றுபடை
துன்னமா வீரன்மேற் றூண்டினெதிர் மாப்படையாற்
சின்னமாச் சிந்துவான் றேர்ந்து. (நுகூ)

தெய்வப் படையுய்க்கிற் றெவ்வருயிர் வீத்தலின்றி
வெவ்வருக்கொண் டேவாளா மீள்வதல்லாற்—செய்திறத்தி
னுயப் படையீரு லாவனவொன் றில்லையினி
மாயப் படைவிடுத்தன் மாண்பு. (சுஐ)

என்றினைய வுன்னியஞ்ஞான் றேர்மா யவணல்கு
வன்றிறல்கொண் மாப்படையை வல்லையெடுத்—தென்றலர்ச்சார்ந்
தாருணர்வு கொண்டனையா ராருயிரு மாற்றியே
வீரையுள்வீ சென்றுலிட்டான் வேந்து. (சுக)

அம்மாப் படைவந் தறிதற் கரிதாகு
வெம்மாப் படையையெய்தி வீரொடு—செம்மாண்
பிருங்கணத்தோர் தம்மை யிலக்கரைச்சூழ் தந்தை
யொருவருற் றுணர்வொழித்த தோர்ந்து. (சுஉ)

தோன்றுமா மாயைவெங்கோ ரெல்லறிவுண் ணத்திறலோர்
மான்று கிடந்தார் மறிந்தரிதஞ்—ஞான்றெவரு
மோலமிட வீசுமோ ரூழிக்கா லின்னுருவேற்
ரூலமென வான்றுளைதன் ரூங்கு. (சுங)

ஆயிடையன் ஞரையெதிர் தாழி நதிகடந்து
தூயபுனல் வாய்ந்தவிருந் தொல்கடலுற் —றேறிய
வவர்தொகையை யிட்டே யசண்டிடா தாம்பிற்
றிவரசுரன் காண வினிது. (சுச)

நின்றுநஞ்சூழ் வெண்ண ரகைததமகிழ் வெய்தியொல்லை
தன்று மகேந்திரமாத் தொன்னர்போ —யென்றுதெவ்
வெண்டிசையும் போற்ற விறைபுரிதன் றந்தைதனைக்
கண்டிறைஞ்சிச் சொல்வான் களித்து (சுடு)

இன்றியான் சென்றே யிரும்போர் விளைத்துப்பின்
வன்றொழில்செய் திண்வீர வாகுவினை —யன்றியவன்
சாருமா வீரரொடு சாரதரை யாருயிர்கொண்
டோரமுவத் தூய்த்தே னுடல். (சுசு)

சிறிதுங் கவலையுறேல் சேனையொடும் யான்போ
யெறிவளிபோற் பாசறைவீத் தீறி —லறுமுகனே
வென்றே யிளையயன்மான் மேவிவரைப் பற்றியா
னுன்றேத் தளிப்பலென்று ளுற்று. (சுள)

என்றலுமே யேந்தற் கெழுந்த நளியுவகை
பொன்றிணிதோள் வீங்கிப் புளகமுறத் —தன்றனயன்
றன்னைத் தழீஇத் தனியா சனத்தின்மேன்
மன்னிருத்தி னானேர் மருங்கு. (சுஎ)

மைந்தன் குடிதாங்கின் மன்றந்தைக் கென்குறைவு
சிந்தையில்வே றெண்ணமிலை செய்தவத்தான் —முந்தைதா
னந்றனனென் சொன்னிறகு மொண்டிருநீ நல்கவின்று
பெற்றனன்யா னென்றான் பெரிது (சுஞ)

என்றுபல கூறி யியன்மாப் பணிபுனைந்து
முன்றந்த சொற்படிநீ முன்குகனே —வென்றமரி
லேனையரை வீத்தே ணிகன்முடித்தி காலையென்றான்
சோனைமுகில் போனிறத்த சூர். (எ0)

அன்னதியான் செய்குவே னத்த வினைப்புகல
மன்னமரி னெந்தனைமா மைந்தநின்றன் —பொன்னகருக்
கேகென்றுரைப்பவிடை யேற்றுப் படைசுலவப்
போகியில்வாழ் வுற்றான் புரிந்து. (எக)

பானுகோ பப்பேர்ப் பதகன் படையினன்
மானவராம் வல்லோர் மயஙனைமை —தானுணர்ந்தே
யண்ட ரயர்ந்தா ராந்தையுற்று ரஙகநொந்தார்
கண்டெளிகள் காலக் கலுழ்ந்து. (எஉ)

இன்னலின்க ணேங்கி யிமையோ ரிரிந்துகண்
ணன்னிடஞ்செல் வானேகத் தந்திரியாழ்—மன்னவர்க்கு
முன்னேடிப் பாசறையுண் முன்பணிந்து பின்பணியார்
மன்னே டிசைப்பான் வகுத்து. (எக)

மன்மா மகன்கரந்து மாயப் படைதுரந்து
மின்வாரு வெண்டிணைவர் வெங்கணத்தே ரா—ரண்மால்
கொளக்கடிந்தே யன்னதாற் கொன்னவரை வெய்யோ
னளக்கருளுய்த் தானென்ரு ளூகு. (எச)

நாரதன்சொற் கேளா நயந்தயிலே நோக்கிநன்னீர்
வாரிசென்றங் கார்படையின் வண்மைசிந்தி—வீரருள
மல்குமிருண் மாற்றியன்னர் வந்திடுவான் றந்துதீ
செல்கென் றிசைத்தனனற் சேய். (எடி)

செய்யவேற் கின்னதன்மை செப்பியைய னங்கனுய்ப்ப
வெய்யகதிர் பல்கோடி வீசியிரு—ணேய
விரைந்த தடன்மா விடமுமிழ்ந்த தாற்ற
விரைந்த தெரியுமிழ்ந்த தேய்ந்து. (எசு)

எரிபனித்த வென்றயர்ந்த விந்துலேந்த வெண்பாற்
கரிதளர்ந்த பாம்பிரிந்த காணக்—கிரிநலிந்த
தெய்வப் படைதொடர்ந்த செங்கதிர்போல் வேல்வரலான்
மொய்வதனர் தீர்ந்தார் முயக்கு (எள)

இத்திறத்தின் வேற்படைதா னீசனகை போலோடிச்
சுத்தநீ ராழிபுகத் தொல்படைவன்—சித்தமஞ்சி
யையமயல் வீரரைவிட் டாங்குலேந்து போய்மறிந்து
மொய்யிழந்த தன்றே முடிந்து (எஅ)

ஆயபொழு தெந்தை யயில்வேற் கெதிரடைந்து
தூயகடல் வேந்தன் றிருமுதஞ்சி—னேயமொடு
சொல்லுமன்சேய் மாயையெனுசோ றுண்டியய வீரரைநல்
வல்லுளத்திற் பூட்டினுன் மால். (எக)

மன்னுணர்வு தீர்வோரை மற்றென் னுழைவிடித்தே
யென்னிடத்தி லன்ன திருந்துளது—பன்னிறைநீ
யிங்குவரக் கண்டுடைந்தே ரேண்வீர ரைநீங்கிப்
பங்கமுற்று மாய்ந்தசங்கம் பாழ்த்து. (அ0)

வெந்திறல்கொள் சூரான் மெலிந்தனனென் செய்வனிவ
ரெந்தவம யத்தெழுவா ரென்றயர்ந்தேன்—கந்தவேண்
மையவுணர் தங்குழுவை வாட்டினுய்வே னென்கருத்தே
னுயமுனி யேலென்ரு னுங்கு (அக)

நேமிவேந் திலீ துரைப்ப நீளரோ லென்றயில்வே
லாமு ளழுந்தினரை யண்ணுமுனங்— தூமம்போ
யொள்ளொளிதான் மேவுதல்போ லுண்மா லகன்றுணர்வே
யுன்னமுறத் தாமெழுந்தா ரோர்ந்து. (அஉ)

சீரதர்திண் மாத்தலைவர் சாரிலக்கத் தோரொன்பான்
வீர ரிவரெழுந்து மேலிவல்லை—வாரி
மிசைப்பெயர்ந்து செவ்வேல் விரைமலர்த்தா ளேத்தி
யிசைப்பிற் றெழுதா ரினிது. (அங)

வீடினவெய் யோன்மாயை வீந்த பவத்தீட்டம்
பாடினமா வேதம் பரசறத்தே—வாடியது
தூமா முனிவர் துறக்கதோர் வாசகறும்
பூமாரி தூர்த்தார் புகழ்ந்து. (அச)

அன்னபொழு தாறுமுக ஞரயில்வா ஞறுறப்பார்த்
தன்னி யிறைஞ்சியெதி ருற்றறிஞன்—மின்னெளிசீர்
கொண்டுமன்க ணின்றுவந்துங் கோமானே யென்னநின்னைக்
கண்டுகவ னீத்தேதங் களித்த. (அரு)

ஞன்றிலெமை வீட்டிக் கொடியோன் புணர்ப்புச்செ
யன்றும்வந்; தோர்வளித்தா யன்னதன்றி—யின்றும்வந்
தெம்மையாண் டாயதனுல் யாங்களுய்ந்தோ நிற்குலகி
லம்மகைம்மா றில்லையென்ரு ராய்ந்து. (அசு)

தூ யனிவை சொல்லச் சுடரயில்வேல் கேட்டுணர்ந்து
நீயிர் விளிந்ததிற நேடியே—சேயென்னை
யேயவத ஞல்வந்தேன் யான்வரவும் மாயைசென்ற
தாயிடைவம் மின்னென்ற தாங்கு. (அள)

நீன்றென் றிறைஞ்சி நகைமுகத்த ஞய்வீரன்
பின்றுணைவ ரேனையோர் பேர்ந்துசெலச்—சென்றனனு
லங்கதிர்வேன் மாப்படைதா ஞறுமுகப் பெம்மான்றன்
செங்கை யமர்ந்ததே சென்று. (அஅ)

மூன்றாநாட் பானுகோபன் யுத்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சசுசு.

நகர் புகுபடலம்.

முன்னையில்வேல் செல்ல முருகவேள் சேவடிக
ளுன்னி யுயரிவைப்பி லொல்லையிற்போர்—தென்னத்தோன்
வீரன்வெஞ் சூரன் வியனகர்க்கண் டேகினந்தா
னேருருவ மேயதொத்தா னுற்று. (க)

போர்க்குடைந்து மாயம் புரிந்தமை வென்றகன்வன்
கார்க்குடலை வீட்டியல்லாற் கந்தனற்றுன்—பார்க்கிலே
னின்னி தியற்றேனேல் யாவு மெனதுவில்லு
மின்னெரியில் வீழ்வனென்றுன் வேர்த்து. (உ)

சூளிதனைக் கேளாத் துணைவோரு மற்றோரும்
வாளரியன் ஞெய்ந்சொல் வாலிதென—மீளனன்றன்
நிம்மென் றயலாரு சேர்ந்யடு வோம்யாரும்
வம்மென் றுரைத்தனன்றிண் வாகு. (ங)

ஆரியன்சொற் கேளா வனைவருமார்ந் தொல்லையில்
வீர மகேந்திரத்தின் மேற்றிசையாய்—சோவுற்று
ஞர்த்தார் கணத்தோ ரவுணரிதென் னென்றுவிண்போய்ப்
பார்த்தார் பதைத்தார் பனித்து. (ச)

ஒன்னூர் குழனியென வோர்ந்துடை வாயிலான்
றன்னுணை நீர்ந்தோர் தமைச்செருப்போன்—மின்னுரு
மெய்யன் புலிமுகத்தோன் மேவுசிங்கப் பீடிகையார்
வெய்யனது கண்டான் வெருண்டு. (ஞ)

தின்கண்ண தானைசெலத் தாழா துடனுடன்போய்ப்
புன்கண்ண தியனெதிர் புக்களவில்—வன்கண்ண
பூதரெதிர்ந் தாரவுணர் போழ்மாப் படைதூர்த்தார்
பாதவமுய்த் தார்மற்றோர் பார்த்து. (ஃ)

வெஞ்சினமூண் டின்னேர் வீளைசமரிற் றூனவர்க
டுஞ்சினர்பல் பூதர் தொலைவுற்றார்—மஞ்சினத்தி
ஞர்த்தவுணர் மோத வனையர் ஞமைக்கணவர்
போர்த்தொழிலிற் சாய்த்தார் புகைந்து. (எ)

மூன்சூ ழனிக முடிவா னதுகண்டான்
மன்சூழ் வரிமா வதனவெய்யோ—னெண்சூழ்
வினியென்றோர் சூல மெடுத்தேகு வான்மேற்
றனிவரையுய்த் தார்கணத்தோர் சார்ந்து. (அ)

சூர்தருய்த்த வெற்றைப் புலிமுகத்தோன் சூலத்தாற்
காதியதைத் தூள்படுத்திக் காய்ந்துசிங்கன்—போதாமுன்
முத்தலைவேன் மேல்விடுத்தான் முன்னவனும் பின்னவனு
மத்தலைவேன் மேல்விடுத்தா னூர்ந்து. (கூ)

செறித்திமோ குலக் திறத்திருமா வீரர்
புறத்தினிலே தைத்திரத்தம் பொங்க—மறத்தினையா
ருற்றமுறை மூத்தலிலே லுய்த்தமர்செய் காலியலை
யிற்றசெய்தார் மற்றெழினே ரேற்று. (கo)

புன்முகவன் மற்போர் புரிந்துதிறஞ் சிந்தவரி
தன்கழலி னுலுருட்டத் தானிறந்தான்—மன்ககன
ரார்த்தனர்மே லாசை யரண்வீட்டி மாநகருட்
போர்த்தனர்மா பூதர் புகைர்து. (கக)

பொற்கோ புரமகழ்ந்து பூதர் புரத்தின்க
ணெற்கோ விரிய வெறிதலுமே—பற்கோர
வெந்தருவர் சிந்தினுர் வீதியிற்போய் மற்றவரை
நந்த மலைத்தகன்றூர் நன்கு. (கஉ)

நீண்டமதின் மாட நிரைகள் கரிபரிதே
ராண்டகுவ ராரும் மழிந்திடலு—மாண்டினைவர்
செல்கணைபல் கோடியெய்யத் தீமருத்து மாப்படையை
மல்குநகர் மேல்விடித்தான் வாகு. (கங)

உந்து படையிரண்டு மொன்ரு யிறுதியிற்கொ
ளந்தவருக் கொண்டி ரனல்கொளுவி—நந்த
வெரிந்தசில பாக மிரும்புகைமேற் சூழ்ந்து
கரிந்தசில பாகங் கவிந்து. (கச)

இன்னனவோர்ந் தொற்றர்போ யேந்த றனைவணங்கிப்
பன்னருஞ்சேய் மாயப் படைவிடித்த—பின்னரிவை
சீர்நா ரதனறையச் செவ்வேள்வே லேவுதலு
மார்மாயை போய தகன்று. (கடி)

ஆருமய நீர்ந்தோ ரயில்வேலைத் தாழ்தலுமே
யாரும்வம் மென்னமன்கை யெய்தியது—கூருமொன்னூர்
சேனையொடு போய்மேற் றிசைகா வலனேக்கொன்
றேனையரைச் சிந்தினு ரேற்று. (கசு)

பூதர் துணைவரொடு போர்வீர வாகுவுமே
காத னகரிற் கணன்மடித்தா—ராதலா
லோரயுத யோசனைதீ யுண்டவெல்லை கண்டனரீ
தேருதியென் ரூரொற்றர் சேர்ந்து. (கஎ)

ஒற்றருரை கேளாச்சு ருள்னத்திற் செற்றமிக
மற்றவரை நோக்கிநீர் வான்சென்றங்—குற்றமுறில்
யாவையுமே தந்திடுதி ரென்னப்போ யாங்கவற்றை
கோவினித்தா னென்றறைந்தார் கூர்ந்து. (கஅ)

எழுமுகிலு மேகி யிறைவ னினைத்தா
டொழுதுநிற்க வில்வுர் தொலைக்கு—மழலைத்
தணிவித் திடுதிரென்ரூன் ரூழ்ந்துவிண்போ யார்த்த
பணிமுடிகம் பித்த பயந்து. (கக)

இம்மா நகரொளியை யீர்ந்தாரை பெய்தவியா
தம்மா விருந்தா லரசனேம்—பெம்மான்
சினந்தினுயிர் வீடிடினுஞ் சீருளதா மென்று
கனந்தம்மு டேர்ந்த கவன்று. (உ0)

துளியொன் றிபத்தின் றுணைசொரிய மேகந்
தளியொண் குடதிசையிற் சார்தீ—வளிதந்த
தன்னதனை சோக்கியையன் சூர்செயலோ கார்செயலோ
வென்னவோ வென்றுள்வா னேய்ந்து. (உக)

தேருழிமா நாரதன்வின் சென்றைய கேளிவைகார்
சூரழைப்ப வந்த சுடர்வடவை—யாரழற்கோ
ரூண்டிடுதி யென்றகன்ரூன் ரூண்டிடலுங் கார்புடைத்தே
யாண்டகைபா லுற்ற தது. (உஉ)

கார்மறிந்த வெல்லையிற் கந்தவே ளாறெழுத்தைத்
தேர்மனத்தர் வன்புறல்போற் செல்லெழுந்து—கூர்புறமார்
வாரியின்கட் சென்ற மலர்மழைபெய் தாரிமையோர்
சூரிடமும் ரூரொற்றர் சூழ்ந்து. (உங)

மன்னனடி தாழ்ந்துகொண்மூ வல்லநின்சொல் லிற்பொழிந்து
வன்னி தனையழித்த வாகைமொய்ம்ப—னன்னதுகண்
டீழி யனற்படையை யுய்த்தலுமே மாய்ந்தமுகி
லாழியா ரென்ரு ரணைந்து. (உச)

சீற்றமுற வேந்தன் செருவிளைத்துப் பூதரையும்
கூற்றமுறழ் வீரரையுங் கொன்றுபின்ன—ரேற்றமுறு
மீசன் மகன்றனைவென் றிங்கடைதல் நீர்கொணர்திர்
தேசணிகொ டேரென்ரூன் றேர்ந்து. (உஇ)

நகர்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சகூக.

இரணியன் யுத்தப்படலம்.

ஒற்றரைநோக் குற்றரைய ரேதினைதோர்ந் தேங்கிஞன்
மற்றவன்சே யெண்ணின் மறையுணர்ந்தோ—ரூற்ற
மூரணரக்கர்ச் செற்றுளான் மூன்றுசிரங் கொண்டோ
னிரணியனென் போரிஞ லீங்கு. (க)

தீந்தை தனைத்தாழ்ந்து தானெழுந்து சாற்றுவன்சே
யந்தரரை நாஞ்சிறைசெய் தாவதென்னை—நொந்திடுமா
பாவமன்றி யாக்கமுண்டோ பார்த்திபவெல் லாமுணர்ந்தோய்
போவதுயிர் திண்ணம் புலர்ந்து. (உ)

பாரிற் புவனம் பலபோற்றிம் மாச்செல்வ
மாரிடத்திற் பெற்ரு யதுநினைநீ—சீரயன்மான்
மாதவரை யேவுதூஉம் வானவரைக் காதுவதூஉ
மோதரன்ற ஞற்றலா மூங்கு. (ஊ)

நோற்றிநேன் மாதவத்தை நோக்கி யளவிலாப்
பேற்றினையே தந்த பிரானவற்றை—மாற்றிவு
னன்றிசெய்தார்க் கின்ன னவிற்றுவரேன் மற்றவரைக்
கொன்றிடுமஃ தல்லதில்லை கூற்று. (சு)

கந்தன் றனையளித்த கண்ணுதற ஞனைதனைச்
சிந்தைதனின் மாருக்கொ டியலொலா—மந்தமுற்ரு
ரன்றிவன்மை கொண்டுய்ந்தா ராரன்ஞ ரின்ஞர்தா
மென்றுரைக்க வல்லமோ வீங்கு. (எ)

காமன் றனையெரித்தான் காலன் றனையுதைத்தான்
பூமன் சிரத்திலொன்றைப் போக்கினுன்—மாமன்
தனையடர்த்தான் ரேரூரித்தான் சந்திரனைத் தேய்த்தான்
வினவிலெகொ லாங்கவற்றை வேட்டு. (சு)

எத்தனையோ லிவ்வா றியற்றியுயிர்க் கின்பளித்தா
னத்தனையுஞ் சொல்லலரி தாதலா—னித்தனையே
சார்ந்தவருய் வாழல்லார் சாகுவர்தூல் கூறுநீ
யோர்ந்தறி தி யெந்தா யுகந்து. (ஏ)

இன்னமுமொன் றெந்தா யியம்புவேன் கேட்டிவண்மை
தன்னிலுமேம் பட்டார் தமைகெருங்கா—ரன்னதன்றி
மன்னு வரமளித்தோன் மைந்தனெடு நீபொருதா
லுன்னுவய முண்டோ வுனக்கு. (அ)

அண்டமுற்றும் பல்வளனு மாருயிரு மூவருஞ்சீர்
மண்டலத்து மாகியதன் மாமேனி—கண்டிடவா
ளுட்டினுர் தங்கட்கு காடரிய யாவையுமே
காட்டினுன் கந்தனென்பர் காண். (க)

மறையவனே முன்னமொரு வைகறையே யிட்டுச்
சிறைவைத் துலகளித்துச் சீர்சா—லிறைவனன்னு
னுய்கையிற்பின் வேண்ட வுகந்துவிட்டா னென்பரவ்வேள்
செய்கையியப் பாங்கேட்கிற் றேர்ந்து. (கo)

வானவர்கோன் மாமலரோன் மாநிறத்தோன் மன்குறைதீர்த்
தானபெரும் வேட்கைகொல்க வங்குழலி—போனளின
வாறுமுகங் கொண்டா னரன்ருனே யென்பதல்லால்
வேறுசொலற் கில்லையதன் மேல். (கக)

பன்புயமீ ராறுடையான் பானுப் பகைசூழ்வாற்
றண்படைஞர் மாய்ந்த தகைவினவிப்—பின்பவர்கண்
மீளுவான் வீரைமேல் விட்டவே லிங்குவிடின்
மாளுவா ராரும் வதைந்து. (கஉ)

தாரகனே மாய்த்தென்ரு ரூழ்வரையைச் சாய்த்தென்ரு ல்
வீரையின்க ணுய்த்தவரை மீட்டதென்ரு ற்—ரிருடைய
கூர்பொலியும் வேல்போற்றிக் கோமான்ரு ள் சார்வதல்லாற்
போர்புரியி னுண்டோ புகல். (கங)

சேர்ந்தஞற்ரூர்ச் சோழித்துச் செங்கதிரோன் றெவ்வினைவெண்
ரூந்தருவர் தானையட்டெம் மண்ணன்மா—லேய்ந்தபடை
வீரையுய்ப்ப மீண்டயிலான் மேவுவகர் வீப்பனென்ரு ல்
யாவனே வெல்வா ரெதிர்ந்து (கச)

ஆனவொரு வேலா லழியுமிந்த மூதெயில்சூழ்
மாநகரம் தானவரு மாள்வரென்னில்—வானவரு
ளுதியந்த மில்லா வறுமுகன்போர் முன்னிவரி
லுதலகும் வீயு முலந்து. (கஞ)

கந்தவேள் வந்தெதிர்க்கிற் காருருமு வீழ்வரைபோ
னந்தம் வரம்படையே ணற்றிருவுள்—சிந்து
மிருணேவா ளெற்றனையுய்த் தின்றனவ நம்பாற்
க்ருணே புரிந்திருந்தான் காண். (கசு)

கருணைகொண்ட வத்தன் கருத்திடைவெஞ் சீற்றம்
வருமுனும்பர் வன்சிறையை மாற்றி—யருளுடையான்
பாத மிறைஞ்சிப் பரிந்தகல்வா ளுமுய்து
மீதணி பென்றனன்சே யேய்ந்து. (கள)

அன்பிற் றனக்குறுதி யாய்ந்தரைப்பச் சிற்றமுதீ இ
மின்புரைவேற் சேயொருவன் வீரமொடு—தன்புடையா
சொற்றனெறுழ் செய்வனயா னேதிகின்று யீதனக்குச்
சொற்றனார் சொல்லடுவேன் சூழ்ந்து. (கச)

ணெண்கணன்மூற் றேவரெலா மேவற் பணியினின்று
ரெண்கணனே டேய்மகனே வேணுழிப்பா—ணெண்குணனு
மீசனே சேற்றிடினு மென்னைவெல்லான் முன்னைவர
நீசற்று மோர்கிலாய் நேர்ந்து. (கக)

ஆற்ற லிழந்தா யரசினிலே நீங்கினு
யேற்ற குலத்தி னியல்பிழைத்தாய்—மாற்றலருக்
கஞ்சிநவின் றுயமீ தறைவையே னின்னைவல்லே
வெஞ்சமனூர்க் குய்ப்பனென்றன் வேந்து. (உ0)

நீஞ்சொலிவர்க் கீறுறலா னஞ்சா யதுதாதை
தூஞ்சுமுன் யான் றுஞ்சலே சூழ்ச்சியெனு—வஞ்சன்றுள்
வான்முடிப்பன் மாமணிகள் வைத்திறைஞ்சி வஞ்சினத்தை
யான்முடிப்ப னென்றனன்சே யீங்கு. (உக)

மூன்மருவார்க் கஞ்சினபின் மொய்ம்புற்று யென்னெனச்சூ
ருன்மகனு னஞ்சுவனே வோதென்றன்—மன்மகனைப்
புல்லிநன்று நன்றுன் பொருதானே யோடெழுந்து
செல்லுதியென் றன்பெயர்ந்தான் றேர்ந்து. (உஉ)

தின்மனையுட் சென்று தமனியமா மெய்யதனின்
மின்வச் சிரகவயம் வேய்ந்துபுட்டில்—பின்செறித்தான்
கூற்றெனும்வில் லேந்திஞன் கோமுடியிற் றும்பைகொண்டா
னேற்றிரதத் தேறினு னேய்ந்து. (உங)

ஆற்ற லுடனினவ ராயிரரு மாரனிகம்
போற்றுமன்ன ராயிரரும் போர்க்கோல—மேற்றுவெய்ய
காற்று மெனப்படர்மாக் காற்றே ரிடைக்கலந்து
நாற்றினே யோடுசெல்வார் நன்கு. (உச)

ணெண்ணூறு வெள்ளத்தேர் யானையற்றே நாலூரு
டெண்ணூறு வெள்ள மிவுளியனைத்—தெண்ணூறு
செய்யவுணர் நிண்சேனை செல்வன் படைசூழ்ந்த
வெய்யமருத் தென்ன விரைந்து. (உசி)

பேரிதுடி காளம் பிறங்குவளை கோடுமுதற்
றூரியங்க ளார்ப்பத் துவசம்விண்—ணூர
வறந்தலைக்கொள் பொன்னே னனிகமொடு பேர்த்து
பறந்தலைக்கண் புக்கான் படர்ந்து. (உசு)

தின்மா நகரழிவு தான்கண் டினோர்தினைந்
தன்மாத் தலைவரைப்பார்த் தொவ்வொருதிக்—கென்மாத்தி
ரூயிரம்வெள் ளந்தானை யாக்கிரீர் பூதரைச்சூழ்
மேயிகல்செய் வீரென்ரூன் வேர்து. (உன)

வின்றலைவர் மாத்தானைவர் மாதிரங்க டோறுமே
சென்றபொழு தாடகண்மேற் றிக்கிலுறு—மன்றனிக
முன்கொடுசென் ரூனிதனை மொய்ம்பன்கண் டையுற்ரூன்
முன்கொடிய னூர்கொனைச் சூழ்ந்து. (உஅ)

நாரதன்சென் றையன்மு னன்றிரணி யன்றனைவெஞ்
சூரனிங்க னேவினன்பல் சூழ்ச்சியுளான்—றோவனை
யெய்திவெல்வார் நீயலா தில்லெனைக் கேய்ந்தவமர்
செய்தியா லென்றகன்ரூன் சேண். (உக)

நின்றென் றுறுகையோ நற்றலைவ ரைப்பாராத்
தன்றனிக மோடுநமைச் சூழுவான்—மன்றனய
னெல்லிருமெண் டிக்கினும்போ யேய்ந்தபடை யோடடைந்து
மல்லிகல்செய் வீரென்ரூன் வாரு. (உ0)

மன்னெண் மரையிலக்க மானவரைப் பாரிடரைப்
பன்னுவகை நான்கு படப்பகுத்தே—யுன்னெ
ணிருமா திரம்படர வேவிவெஞ்சூர் மைந்தன்
வருமா திரம்படர்ந்தான் வாரு. (உக)

அன்ன பொழுதி லவுணப் படைகடல்போற்
றன்னியொரு நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்து—மன்னியே
யோலமுடன் வந்தணுக வுற்றருத்து வெம்பூத
சாலமெலா மேற்ற சமர்க்கு. (உஉ)

வல்லவுணர் நாஞ்சின் மழுநேமி சூலம்வார்
வில்லுமிழ்வெங் கோல்கள் விடுத்தார்த்தார்—கல்லு
மாமுங் கதைகணிச்சி வான்படையும் பெய்தா
ருரமன் கணவ ருருத்து. (உங)

தேலியிழந்தார் தோளிழந்தார் தாளிழந்தார் தங்க
ணிலையிழந்தார் தேரிழந்தார் நேருங்—கொலையிழந்தார்
கெய்த்தோரின் மூழ்கினூர் கீள்புயனும் வாளரசு
முய்த்தோரிற் பல்லோ ருடன்று. (உச)

இவ்வெல்லை வீர னிரணியன்மாத் தானையைக்கண்
டெவ்வமுற வில்வளை இ யேவயுத—மவ்வகன்கீர்
காலந் தனிலே கனைத்திற் பெய்மேக
சால மெனப்பொழிந்தான் ரூன். (உஞ)

எறிதருவெஞ் சூறையா லெண்ணில்கோ டிற்று
முறிதந்து வீழ்பொழில்போன் மொய்ப்ப—ஞெறிலே
செறிவுற்ற வங்கஞ் சிதைந்துவே ரூகி
மறிவுற்ற தானே வதைத்து. (கூக

யானேபரி காலான்வெற் பேய்த்ததந்தங் குந்தமுந்திச்
சேனை வளையெறிந்து செவ்வாளே—மீனினுறச்
செந்நீ ரிருநதியாச் சென்றுவரி யுட்கலந்து
தன்னீர்மை காட்டியதே தான். (கூள)

சூரைக்கும் ஞமலியுங் கொன்னரியு மாட்ட
மூரைக்குங் கவந்தமோ டிற்ற—செருக்கி
நிணமுண்டு காளி நிலவு மூலவுங்
கணமுண்டு கோடி களம். (கூஅ)

வில்வலனிவ் வாறு விடுகணையின் மாரியான்
மல்கவுணத் தானே மறிந்தகண்டு—வெல்வகையி
ஞாயிரமாங் கால்விடுத்தே யாடகன்மாக் கூளிகளோ
ராயிரமாங் கோடிகொன்ரு ஞங்கு. (கூக)

கோலமுறு பூதக் குழாங்குலைந்த தன்மைகண்டு
நீலன் கனன்றுமன்சேய் சேர்ந்தென்று—சால
வுருமன்ன வார்ப்பவெய்யோ ஞாயின்மார் புய்த்தான்
றருவினவன் றேர்தடிந்தான் ரூன். (அ0)

வையமழி வெய்தவெய்யோன் மற்றொருதேர் மேற்ரூவிக்
கையுறுவில் வாங்கிக் கடைகாளிற்—பெய்யுமையிற்
கொன்வடிக்கோல் பெய்தான் குலகிரியை விட்டுமற்ற
மன்வரையைத் பேர்தெதெறிந்தான் மன். (அக)

நீல னெறிவரையை நீள்கணையான் மாற்றவெய்யோன்
காலுறுதேர் தன்னைக் கரத்தெதெறிந்தான்—சீலனிவ
ணிற்றியென வன்ரு னிறத்தெற்ற மன்னறிந்தா
னெற்றினன்ரு னிற்பூத னேற்று (அஉ)

வீழ்ந்தவனே நீலன் வியன்ரூள் கொடுமிதிப்பப்
போழ்ந்தஙக ளெய்த்தோர் பொழியவின்ன—லாழ்ந்தயர்ந்து
தேர்வுணர்வி ழீயனினிச் செய்வதென்கொ லென்றுமுதி
யோர்வுணர்வி னுன்னினு ஞென்று. (அங)

மாயமொன்று செய்துமெனு மந்திரமா பூசையெலாந்
தூயமனத் தாற்றித் தொழத்தெய்வ—மாயவெல்லை
தன்போ லொருவடிவந் தான்பல் படைபரியா
வன்போர் புரிவான் வரும். (அச)

கண்டா னதனைக் கடிதி னெதிர்நடந்து
தண்டகாலதன் றலையிற் ருக்கினான்—விண்டாவி
சோர்மீ துறக்கண்டா னீலன் செலமறைந்து
பார்மீ துறக்கண்டான் பாங்கு. (சஞ)

கண்டலமந் தீது காவென்றுணர்ந்தசினன்
கொண்டா ணு வஃதங் குறுகியே—மண்டலஞ்சூழ்
பார்புகும்விண் செல்லுமுன்பின் பால்வரும்போ ராற்றுமெனி
லார்புகல்வா ரன்னதியல் பாய்ந்து. (சசு)

மாய வருத்தொடர்ந்து வன்பிழந்தான் றுன்புழந்தான்
மாய வருப்பலவா மன்னவித—மாயமெனு
நீலன் றெளிய நிருதனேர் வில்வளைஇக்
கோலநிதந் தூர்த்தான் கொதித்து. (சஎ)

கனகன்செய் மாயமொடு கார்நீலன் சோர்வு
மனகன் றுணைவன்கண் டார்த்துத்—தனுவின்க
ணுணிவெனுலி கோடலுமே நாற்றிசையுங் கார்த்தகுவர்
காணினிரிந் தேகினர் நைந்து. (சஅ)

சேயைமிகப் போற்றிவல்லோன் சேதனமாத் தோல்படையை
மாயையிசை யுய்ப்பவது மாய்ந்திமைப்பிற்—போயதுகற்
ருயைநிகர் வண்டுறைசைக் சற்குருவைக் கண்டளவின்
மாயையிரி கின்றமைபோன் மற்று. (சகூ)

போந்தவெல்லைப் பொன்னுனை புகைத்தன்வில் வாங்கியே
யேய்ந்தகணை யோரா யிரம்விடுத்தா—னுந்திறன்மார்த்
தாண்டன்முன் வெற்புரத்திற் ருக்கதண்டே ளாருதலைச்
சேண்டலத்தோ ரார்த்தார் தெரிந்து. (ஙo)

வீரமொய்ம்ப னூறுகணை விட்டே யிரணியன்ற
னுருங் கொடிவில் லரணைகைக்க—கூருமவன்
சீற்றமொடு வேரோர் சிலையெடுப்ப வாயிரங்கோன்
மாற்றலன்மே லுய்த்தான் மறுத்து. (ஙக)

விட்டகணை யாடகன்றன் வில்வலவன் றேர்படுத்தே
யட்டநிறம் பஃறுளைக ளாக்கமற்றோர்—தட்டைறற்
றோரிலெய்த வீரனதைத் தீக்கணையா லட்டிடமன்
பாரிலெய்தி யற்ருன் பலம். (ஙஉ)

வேறுபின்சூர் மைத்தன் மிளிரிரதம் யாவுமே
நூறுநூ றம்புகளா னூறியே—யீறு
தரவெனக்கே றெய்தியது தாதையருஞ் சாதல்
சரதமெனகினைந்தான் ருன். (ஙங)

சென்ற பொழுதுகடன் செய்வா ரெவருமிலை
மன்றமரு மாய்வுற்றூர் மற்றவரும்—பொன்றிணை
மின்னுறுநி கூறினுமுன் னேரு விறைமுடியு
முன்னிறுவே னென்றெணுவான் முன். (நிச)

ஐயனினித் துஞ்சி னருங்கடன்க ளன்பிலெடு
செய்யமைந்த னில்லையெனுந் தீயவசை—வையமுறு
மைந்தனேப்பெற் றேம்பி வளர்ப்பதத்த னந்தமெய்தி
னுந்தகட னற்றுதற்கே யுற்று. (நிஙி)

போரின் மடியிற் புகழுண் டிறந்திலனே
லேருடலந் தாங்கியுய்ந்தா னென்னவசை—சாரு
மெனக்கெய் திடினுமஃ தெய்துகமன் ரூதை
தனக்கெய்த லாமோ தகாது. (நிசு)

உன்னியுயிர் போத லுறுதியெனத் தேர்ந்தமுகி
றன்னிடைப்போய்த் தேமந் தணமுன்னி—மன்னருவா
யாருந் தனேயறியா தாழியினுட் போயினன்மின்
கூருந்தண் மீன்வடிவங் கொண்டு. (நிஎ)

இரணியன்செய் மாயமென வேய்ந்தகங்கு னீங்கப்
பரனளித்தோன் ஞானப் படையிற்—றரணியெய்தச்
சூர்மகன்போ யார்கலியிற் றுன்னினமை போன்மறைந்தான்
பார்மகிழ்கொள் சோமன் பரிந்து. (நிஅ)

நீங்குமன் சேய்கடல்செ னீர்மைகண்டு வெண்சங்க
மோங்குமொய்ம்பன் வாயிடைவைத் தூதிடலும்—பாங்கமரும்
பூதர் புகழ்ந்தார் புலவர்கள் பூமழைபெய்
தோதருகன் காசிசொற்ரு ருற்று. (நிக)

நின்றவய வீரரொன்னூர் நீன்படையைப் பொன்றுவித்தார்
மன்றனகர் சென்றுற்றர் மன்றனேத்தாழ்ந்—துன்றனய
னிங்கிலிற் ரேற்றகன்ரு னென்றலுஞ்சூ ரேங்கிநின்ரு
னங்கிமுகச் செம்மலுற்ரு னங்கு. (சுஂ)

இரணியன் யுத்தப்படல முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா நிருநு.

அக்கினிமுகாசுரன் வதைப்படலம்.

எண்டிசையு ளானா யிபத்தையென்றைத் தேர்மாவைக்
கொண்டுவந்து வட்டாடு கொள்கையுளான்—மண்டுமெரி
மன்முகவன் மாலயனூர் வன்புள்ளே யாடுறுவான்
முன்கொணர்ந்த மொய்ம்புடையான் முன். (க)

செங்கதிரை முன்னேஞ் சிறையிட் டதுவினவித்
திங்கடனைப் பன்னுட் சிறைவைத்தோ—னங்கையிற்
றெய்வப் படையுற்றோன் செய்வஞ் சனைகற்றோ
னேவர்க் குளவிகலோ னுங்கு. (உ)

தந்தைதனைத் தாழ்ந்து தழன்முகத்தோன் றுதாய்நின்
சிந்தைதளர் வுற்றதன்கொல் செப்பென லு—நொந்தறைவான்
மாயைகொடு வானவர்க்கா வந்திங்கர் வன்னிவைத்தான்
றீயையுமுல் கொண்டவித்தாற் றேர்ந்து (ஊ)

அன்னதுகண் டார்த்தழன்றே யாளிமொய்ம்ப னூழித்தி
யன்ன வனற்படைவிட் டங்கடிந்தா—னன்னதுகேட்
டாடகனை விட்டா மவனுமமர் செய்துடைந்தான்
பீடளிகச் சேனையட்டான் பேர்ந்து. (சு)

இன்னவெஞ்சூர் கூற வெரிமுகவன் சீற்றமுற்று
மன்னமிடற் றாதுவனை மற்றவரைத்—தன்னமரில்
வென்றுவரு கின்றேன் விடைதந் தருளுவா
யென்று நவின்ற னினிது. (நி)

நன்றென் றவன்விடுப்ப நன்கிறைஞ்சி நன்னகர்போய்க்
குன்றநிகர் தோளான் குலவரைபோற் —றுன்றுமொரு
சாலிகையெய்க் கொண்டுபுட்டில் சார்வீரலிட் டான்கொண்டான்
பாலிகல்கூர் தெய்வப் படை. (சு)

தாரையுடைத் தாயுதவுஞ் சாபங்கைக் கொண்டெழிற்றேர்
மீதிர்வந்து சென்றுகனன் மேவுமுக —னேதி
நகரின் புறமுற்றா னுற்படையு மொற்றர்
பகருமுனம் வந்த படர்ந்து. (எ)

ஓரா யிரவெள்ள மும்பலினங் தேருமற்றே
யீரா யிரவெள்ள மேமற்றமா —காரா
ரவுணவெள்ளஞ் சூழ்ந்துவர வங்கிமுகன் செல்வான்
புவன நடுங்கப் புகைந்து. (அ)

கேதனங்க ளாடக் கிளர்மணித்தேர் செல்காட்சி
பூதரங்கண் முன்னியல்பிற் போதலொக்கு —மாதங்க
மும்மதங்கள் பெய்து முழங்கிப்போந் தோற்றநிலத்
தம்மூகில்சென் மாண்பிசையு மாங்கு. (கூ)

வாங்குதிரை மாத்தானே வாவியுறு மாண்புநெடு
வாங்குதிரை வாரியெழன் மானுமுயர்—வாங்குதிரை
யன்ன வவுண ரடுதொழிறேர்ந் தார்படையேற்
றுன்னமனே யொப்பா ருருத்து. (கo)

தானைசெலத் தண்விசும்பிற் ருலியெழு பூழிகொடி
சோனை முகிலிற் றுலங்கவொளி—யானபடை
மின்னி னிலங்கவொலி மேவிடியி னரவடு
மன்னி விழுந்தளியின் வாய்ந்து. (கக)

சோமகண்ட கன்சோமன் சூரியன்றெவ் வாதிவிற
லாமனிக வீர ரருகுசெல—மாமன்
கதிருறுவாட் சூர்மைந்தன் காண்பூத சேனைக்
கெதிருறவே யெய்திஞ னேய்ந்து. (கஉ)

பூத ரவுணர் பொருவா னெதிர்ந்தனர்விண்
மோதிடியின் பேரி முழங்கினசங்—காதியிய
மார்த்தவயில் வாள்விடித்தா ரம்பெய்தார் பல்படைக
ளேர்த்தனர்பல் லோரிறந்தார் சீசார்ந்து. (கங)

சாரதர்வேண் மன்கணிச்சி தண்ட மலையெறிந்தார்
காரவுணர் பட்டார் கணிதமிலார்—தேரவிரச்
சிற்றபரி வேழ மிறந்த களேபரத்தை
யுற்றகொடி பேய்பா லுகந்து. (கச)

இருபெருமாத் சாயைவ்வா றேற்றமர்செய் வேலை
வெருவயிற்கண் மாசர் வியர்ப்பில்—வருவயவ
ரெல்லாரும் வில்வலோதகம் பெய்துமுற்ற வல்லவுணர்
நில்லா துடைந்துசென்றூர் சேர். (கஞ)

உடைதலும்வெஞ் சூர்மைந்த னெய்யெனவே யுய்ப்ப
மிடைவலிமே கன்முதலாம் வீரர்—படையொடுபோய்
வீரர்மேற் போர்விளைப்ப வீர புரந்தரனுந்
தீரனெதிர் வந்தான் சினந்து. (கக)

வந்தனன்கை விற்குழைத்து வாளியெய்தான் றேர்சிதைத்தா
னிந்துகண்ட கன்றனைவிண் ணேற்றினன்கோண்—வெந்தலைவர்
வீரன்மேல் லிட்டார் வெகுண்டவர்தேர் வில்வீட்டி
யாருரன்தோ ணெற்றியுய்த்தா னம்பு. (கஎ)

காரவுண மேகன் கதைகொண்டு வீரன்றேர்ச்
சாரதியை மோதலவன் சாதல்கண்—டோரமிலா
வீர புரந்தரனேர் வேலேலக் காலனன்னான்
பாரதன்மேல் வீழ்ந்தான் பதைத்து. (கஅ)

ஆர்வயவன் மாண்டதுகண் டங்கிமுகன் சீறித்தன்
கார்முகங்கை வாங்கிக் கவின்பிறைக்கோ—லோர்கணத்திற்
பூதப் படைமேற் பொழிந்தான் சலந்தரம்போற்
சேதப் படவே தெரிந்து. (கக)

தீலைமுதலா மக்கள் தவவற்ஞர் பூதர்
மலையுறழ்தே ரற்றபரி மாய்ந்த—வலைகுருதி
யாறே டினகவந்த மாடினபேய் பாடினவன்
பாறே டெருவையுற்ற பாங்கு. (உo)

அன்னதனைக் காணு வழல்கான் றிடாகையா
மன்னமனு மஞ்சும் வலிமகவான்—றன்னுடைய
கைக்கார் முகக்கோட்டிக் காண்டமழை பெய்யவெய்தான்
மைக்கா ரவணனோர் வாய்ந்து. (உக)

நேரிருவர் வெம்பகழி நேர்நேர் தாந்தாரந்
தாரமர்செய் காலெலிற லண்மகவான்—றேரொடெலி
லாவஞ் சிதையாது நம்புரத்தி லெய்தவண
னேவருமே போற்றநின்ரு னேய்ந்து. (உஉ)

மாறவுணர் கோமான் வலியுங் திறன்மகவான்
வீறழிவுங் கண்டுதனே மேவெழுவர்— சீறிவல்லில்
வாங்கியொவ்வோ ராயிரங்கோன் மாமுகங்கை மார்பமெய்
தாங்கனேயான் மேருமட்டா ரார்த்து. (உங)

மற்றெருருதேர் மேலிவர்ந்து வல்லேப்போய்ச் சீற்றஞனி
யுற்றெழுவர் தம்மையும்பார்த் தோர்படையிற்—றுற்றதும்மை
யொன் றுயிரைத் தென்றிசைக்குய்த் தன்வீர வாகுவையுங்
கொன்றிடுகின் றேனென்ரு ன்கோன். (உச)

மென்றளவில் வீர ரிருங்கணேவெவ் வேறுய்த்துத்
தன்றுகொடித் தேர்மா தொலத்தனர்பின்—குன்றனேயான்
வன்படைமெய் நூழைசெய்தார் மற்றெருருதேர் வாவியுமை
மன்படையர்ச் சித்துவிட்டான் மன். (உஞ)

அங்கி முகன்விடுத்த வாதிபடை பார்விசும்பு
மங்கும் வடவையுரு வாய்வரலும்—தங்க
வெழுவருந்தீ நோக்குறப்பார்த் தேய்ந்ததற்கு மாரு
விழுதீர்ப் படையுய்த்தார் வேர்த்து. (உசு)

தூண்டுபடை விண்ணிற் ரெடர வான்படைதா
னுண்டெதிரா யாரவற்றை யண்மிதங்கிச்—சேண்டியங்க
மாவலியிற் போயேழ் வயவர் தமைவருத்தி
மேவுயிர்கொண் டேகியது மீண்டு, (உஎ)

மீண்டதனல் வெம்படையேழ் வீரர்கள் வீந்துநெடு
சேண்டயங்கு கைலயின்பாற் செல்லவது—காண்டலுமே
யார்த்தமிழ் வற்ரு னவன்பூத ருண்ணவெங்கி
வேர்த்திரிந்து சென்ரூர் விரைந்து. (உஅ)

ஆரமரில் வீரர்நே ரார்ந்து விளிவதூஉஞ்
சாரதர்க டாமுலேக்து சாய்வதூஉம்—வீரமொய்ம்பன்
கண்டழன்தஞ் சன்மினெனுக் கையமைத்துத் தேரொடுதீ
மண்டுமுகன் முன்படர்ந்தான் வாய்ந்து. (உக)

சென்றணுகத் திண்வீரன் றீமுகவன் சீறியே
வன்றிறல்கொள் பூதமொடு மற்றவரை—நன்று
மதியே னிவ்வாடவே வந்தனனிக் குன்னே
லிதியே விடுத்தசென்முன் வேட்டு. (உ0)

பல்லோர் தமைக்கொன்ரூய் பல்லோர் தமைவென்ரூய்
வல்லோய்நின் மன்னுயிர்க்கு வந்ததந்த—மல்லோர்ந்து [னன்
முன்பொருத மொய்ம்பிலர்போன் முன்னலையென் றன்னமன்
கொன்கழன்முன் வைப்பனின்கங் கொய்து. (உக)

நில்லார் புணர்ச்சியெனும் ஞாட்பினிலே ணற்றழியும்
புல்லான் மகனலனே போரின்கண்—வில்லா
ருனையா னிவண்வென்றி யுற்றிலனே லென்ரூன்
முனையார் புயனவில்வான் முன் (உஉ)

இரணியன்முன் போர்செய் திரிந்து கடல்புக்கான்
முரணியநீ யுய்குதியோ முன்னோர்—மரணமுற்றூர்
மேலியினன் றெம்மீண்டான் வீவ னவனுநீ
யாவி யிழக்கவந்தா யார்த்து. (உஉ)

வீடிக் கடுஞ்சமரில் வீகுதியோ பேடிபோ
லோடிக் கடலகம்புக குய்குதியோ—நாடிச்சொல்
சூர்காக் கினுநின்னைச் சூழ்ந்தபலர் காக்கினுமற்
சூர்காக் கினுமடவே னூர்த்து. (உ.ச)

என்றின்ன வீர னிசைத்திடலுந் தீமுகவன்
குன்றன்ன சீற்றங் கொடுசென்று—தன்றனுவை
வாங்கினா னேனைதிகரண்டான் வானிலமெ லாம்பனித்த
வேங்கினூர் வானே ரிரிந்து. (உ0)

வீரனது போதெழிற்றன் வில்வளைஇ யோதைதரச்
சாருமய னுதியர்க டாந்துளங்கப்—பாரிறுநா
லின்றெணவே யங்கிமுக னீரேழ்கோ லேவவவை
பொன்றவுய்த்தா னத்துணையே போந்து. (உக)

ஈரைங் கணையவுண னேவவிரு பான்பகழி
வீரன் விடுத்தார்ப்ப வெய்யவன்சீர்—கூரிளவன்
முண்டமுற வாயிரங்கோன் முன்னுய்த்து வால்வளையை
யண்டமிற வூதினு னங்கு. (உஎ)

சீரார மேவுந் திறன்மொய்ம் பினன்க
ளோரா யிரம்வாளி பொன்றவுய்த்துச்—சூரன்சேய்
தோசுவம் விற்சிதைத்தான் நீயஞெரு தண்டுவிட
வீர னதைத்தணித்தான் வேர்த்து. (சுஅ)

தேரோமன்கால் கூற்றனலி கொன்டடைக ளுழினுய்ப்ப
வாமுறையவ் வப்படைவிட் டன்னகடிந்—தேமமுரு
வன்னிறத்த பாந்த ளவிர்விடக்கோ ணூனேயன்
மன்னிறத்தி லுய்த்தனன்றிண் வாகு. (சுக)

மின்னகலத் தற்றிடமும் வாரிகடை மத்தெனவே
மின்னகலப் பொற்றேந் மிசைவிழுந்தான்—றண்ணூரின்
ரூற்றி னெருவைசென்ற தாருயிர்போய் மீண்டுலவுங்
கூற்றுமச்சங் கொள்ளுங் கொளற்கு. (சுo)

விளிந்தா னெனக்கிடந்தான் மின்றேர் மிசையே
நெளிந்தா னரவினையர் நெஞ்சங்—தெளிந்தான்பின்
மன்னகரின் முன்னுன் வழிபட்ட காளிதனைத்
தன்னகத்திற் சிந்தித்தான் ரூழ்ந்து. (சுக)

கரும்ஞ் சனமாக் கயல்விழியா ணீருண்
குரும்ஞ் சனமாக் குழலா—ளுருமஞ்சுந்
தீங்கரும்பு செப்பிஞள் செங்கையாள் கொங்கையாம்
வீங்கரும்பு செப்பிஞண் மின். (சுஉ)

அ மையம் புயத்தா ளணிசதங்கை தண்டை
யமையம் புயத்தாளா ளாலோ—னமையுறவே
யஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாளியன்ன தண்ணிடையா
ளஞ்சுவண வத்திரத்தா ளாம். (சுங)

சூலமொன் றேந்தித் தலங்குமின் பூத்தமுகில்
போலவரி மேலிவர்ந்த போர்க்காளி—பாலிற்
படைகொடிகள் கூளிகொளப் பல்காளி சூழ
வடைவியங்க ளார்ப்பவந்தா ளாங்கு. (சுச)

தூமன் பறந்தலேக்கண் டென்னி விழுந்தயருந்
தீமுகனே நோக்கித் திறலொன்றுர்—தாமெலிய
வாருயிரா யுண்பனீ யஞ்சே லெனவமைத்தான்
கார்ருருவக் காளியிருங் கை. (சுடு)

இன்ன வகையருளி யேத்தல்பாற் சூழ்பூதர்
மன்னனிக மேலமர்செய் வானூர்ந்துதீ —தன்னலையை
காற்றூர் கடலிற் கலித்துக் கணவர்வேர்த்
தேற்றூ ரினையலிண்டென் பேய்ந்து. (சுசு)

காளிகள்வேல் சூலங் கணிச்சி கணைவீசினர்
கூளிகள்வெற் பாழிதை கொண்டெறிந்தார்—மூளிகலி
லேவரையு மீறுசெய்கென் றேய்கழுமு னேவினளப்
பாவையருள் கொள்காளி பார்த்து. (சஎ)

உய்த்தகழு முன்னனல்கான் முன்னரும்பல் காளிகளின்
மைத்தவருக் கொண்டுசெல வாருகண்டே—யிதிறத்த
தேவரையும் வீக்குமென்றோர்ந் தீரேழ் கணைவிடுத்தான்
மேவதனைக் கண்டதூண் மேல். (சஅ)

அன்னதகண் டென்னிலைமை யாய்ந்திலன்கொல் வீரனவ
னின்னுயிரை யின்னே யிறுதிசெய்வ—னென்னமூண்டு
முன்னெறிந்த சூலம்போன் முன்னலேவ லுண்டதுகொண்
டின்னுயிரை வீப்பனென்ரு ளுற்று. (சக)

என்றலுமெண் ணில்கழுமு ளேவினுங்கின் மீறுசெய்வன்
மன்றிறனீ தேர்ந்திலாய் மாதென்னக்—கன்றிமன
மற்றுமா சூலமுய்த்தாள் வல்லிவிண்ணு ருண்மெலிந்தா
ரற்றறிந்தான் வீர னுழன்று. (கo)

றின்னு யிரங்கணைதூய்ச் சூலந் தனைத்தணித்தா
னன்னுள் வெருண்டவன்ற ளுவிகொள்வ—னென்னுவா
ளொன்றுடைதிர் காளி யுரத்தடிதான் வீரர்கோன்
குன்றெனவே வீழ்ந்தாள் குலைந்து. (கக)

காளியினெண் கையையுமோர் கைக்கொடிமற் ரோர்கரத்தான்
மீளியுரத் தெற்றலுமே மேவண்ட—கோளமிற்ற
வாரியினெய்த் தோர்பாவ மன்னுணர்வு தோன்றமுன்போற்
சூரி விழித்தா டியர்ந்து. (கஉ)

மானவன்நன் மார்பிலெற்ற வன்பிழந்து வீழ்ந்தவச
மானதுன்னி நாணடைந்தே யந்தமில்செவ்—வேலம்பி
யுந்தவந்தோ ளுடுபொரி னுண்டோ வுறுதியெனுச்
சிந்தனையுள் செய்தெழுந்தா டேர்ந்து (கங)

இகழ்ந்தா ருரங்கிழிக்கு மெண்கினர்மா காளி ·
புகழ்ந்தான் விறலோனைப் போற்றித்—திகழ்ந்தார்நீ
யானனனின் றென்னையர்ச்சித் தாவிப் பலிகல்க
ளானிவண்வந் தெய்தினே னன்கு. (கச)

உன்னுறழும் வீரமுகன் குய்த்தணா தேற்றமரி
லின்னிலைமை யானே னினிச்செல்வே—னென்னிருக்கை
நீமுகனைச் சேர்ந்தவரைச் செங்கதிரோன் றெவ்வினையு
நாம மறவடுதி நன்கு. (கஎ)

ஒன்னலரை வென்றுகை ளெள்ளருள்பெற் றேகையுநீ இ
மன்னுறநீ பல்லூழி வாழ்கியிவை—பின்னுணர்தி
யென்றிசைத்து வீர னிடைலிடைகொண் டேகினெ .
னொன்றுமையை சூழனிகத் தோடி. (கிசு)

சீண்டிகைசெல் காலைத் தழன்மூகவ னண்ணவெலாங்
கண்டனனன் றென்னைக் கனன்றுருமுக்—கொண்டலெழுந்
தாங்கெழுந்தந் நாளமரி லாம்வயமெ லாங்காளி
யோங்கெறுழ்கொண் டோபெற்றே னுற்று. (கிஎ)

சூலமழு வாள்கொண்டு சூர்கூளி சூழவைகு
நீலிவன்மை காண நினைந்தழைத்தேன்—வேல
னிணையில் படையைவெல்லு மென்றுளங்கொண் டேனெ
துணைகொளுமோ சூரன் சுதன். (கிஅ)

மன்னுகள மொன்றின் மருவிளவ லாவிவெளவி
மூன்னகன்ற வொற்றன் முரண்கொடுயிர்—துன்னமற்கு
வெஞ்சினத்தி னீவனல்லால் வேந்தன்முன் போவதில்லை
வஞ்சனமிஃ தேயென்றன் மன். (கிக)

கீனன்முகனிம் மாற்றங் கரைந்திரத மேறித்
தனுவளைத்து நூறு சரந்தூய்—நனியார்த்தான்
வீரனது கண்டதன்றிண் விற்குழைத்தம் மானவம்பாற்
காரவுணன் கோலறுத்தான் காய்ந்து. (சூ ர)

வல்லசுரன் சேய்நூறு வாளிகொடு தோழித்தான்
வெல்லனலம் பீரேழ் விடுத்தவன்கை—வில்லிறுத்தான்
வெய்யனிவற் கொல்வனெனும் வெய்யமொழி கூறிமல
ரையன் படைதுரந்தா னார்த்து. (சுக)

வீரனது கண்டு விரைந்துளர்ச்சித் தக்கிரனும்
வீரன் படையெடுத்து விட்டனவி— ஞாணன்றன்
மைந்தன் படைகடுக்க மண்ணித்தாழ்ந் தாருநகை
தந்திடவே கிற்றே தளர்ந்து. (சுஉ)

வேதன் படையழிய வீரன் படையேகிக்
காதகனுந் தீமுகன்மெய் காய்ந்துயிர்கொண்—டோதமரர்
தன்னித் தொழுந்தகைய தொல்புகழ்கொள் வீரனிட
மின்னிற் படர்ந்தன்றே மீண்டு. (சுங)

வெய்ய வனன்முகவன் வீந்துவிழுந் தானதுகண்
டையனெவிண் ணோர்வாழ்த்தி யார்மலர்தூய்க்—கையிற்
றுகில்வீசி யாடினர் சூர்மகன்மா வீர
ரிகல்புரிவா ணெண்ணினெ ரேற்று. (சுச)

தெம்மூ வெண்ணூயிராங் தீரரண்ணல் பாற்சூழ்த்து
வெம்மாப் படைசொரிந்தார் வீரன்வில்—லம்மா
குனித்தா யிரதூறு கோடிகணை பெய்தான்
பனித்தா ரவுணர் பதைத்து. (கடு)

எறிந்தபடை யெய்தபடை யிற்றறிற மேண்டோள்
செறிந்தகரங் திண்கால் சிரங்க—டறிந்தவெய்யோர்
தந்தலைவர் வீந்தனர்தேர் சாய்ந்தகரி மாவீழ்ந்த
வெந்தருவர் மாய்ந்தார் மெலிந்து. (கூ)

கூறுபடு மங்கக் குவட்டிழிந்து செல்லருவி
வீறுபடும் யானைபரி வெவ்வவுண—ரூறுபட
வீர்த்தலைதந் தேறுநீ ரெய்தியவ ணூர்பருமீ
னூர்த்தயிலக் கொண்டுய்த்த தாங்கு. (கூஎ)

வெங்களிறு மாதேர் விரைவாளே மேவலர்க
ளங்கமுறு வெண்கோ டவிர்தந்து—பொங்கப்
பயமுற் றலைவார் படியுற் றிருநீர்க்
கயமொத் ததுவே களம். (கூஅ)

வேலையுற்று வாங்குதிரை மேவியிருங் காண்டமன்னிச
சேலையுற்றுப் பன்மணிக டேசுறீஇ —மாலை
கருதமா வங்கமரீஇக் காண்டூப மேய்ந்தும்
பொருகனமா வாரி பொரும். (கூக)

உரமா ரவுணரெலா மோரிமைப்பின் வீரன்
சரமாரி யாற்சிரந்தோ டாணீள்—கரமார்பம்
போழ்ந்திறந்தார் பல்லோர் பொருகளத்திற் செந்நீரி
லாழ்ந்திறந்தார் சில்லோ ரயிழ்ந்து. (எ0)

ஞாளி யொருபா னரியொருபாற் பேயொருபாற்
கூளி யொருபாற் கொடியொருபாற்—காளி
யொருபாற் களேபரத்தை யுற்றயிலார்ப் பேய்க்கும்
வருபாற் கடலமுதுண் மாண்பு. (எக)

பருந்துகொடி வானிற் பறக்குநிழல் வானி
யிருந்து விலாகிமிர வின்னூ—னருந்திமகார்
சுற்ற மொகுளித்துச் சூழ்ந்தாடிப் பாடினவே
செற்றமுறு பேய்கள் செறிந்து. (எஉ)

இந்தநிண மிக்குருதி யித்தடிக னெப்பொழுது
மெந்த விகற்களத்து மெய்திலமென்—றுந்திதிறல்
வீரமொய்ம்பு தன்னே வியந்து புகழ்ந்தனவே
கோரமுகக் கூளிக் குழாம். (எங)

அங்கனது போழ்தத் தமராடன் முற்றியே
செங்களமார் செம்ம றிருமருங்கி—லெங்கணுமாய்
சீங்கிலக்க வேந்தரொடு நீளுருக்கொள் பூதருமே
யாங்கலக்க மற்றுவந்தா ரார்த்து. (எச)

வேங்கணேயால் வீழ்ந்துலக்த வீர புரந்தான்ரு
ளுங்கெழுந்தோர் பாலடைந்தா ளுருந்தன்—பாங்குகிற்க
வேணு றிளேயோ மொழவர் தமையுமையன்
காணுண் கவன்ருன் கடிது. (எடி)

மல்லிளேக்குந் திண்புயத்தோன் மன்னிளேயோர் தன்னெழுவர்
வெல்லிறலார் போரிலெங்கன் வீந்தனர்கொல்—சொல்லிரென
வுக்கிரன்சொல் வானவரை யொண்சூர் மகன்கொன்ருன்
கைக்கொண்டான் காலனுயிர் காண். (எசு)

பனும்யோ சனேயைம் பதிற்றிரண்டின் மேலான்
மனவேகங் காணிளேயோர் மாய்ந்தா—ரெனவினவி
மிக்கான் விழுமகோய் மேவியங்க ணெனிஞன்
ருெக்கார் படர்தரவே சூழ்ந்து. (எஎ)

இ தயோ சனேசெய் யெழில்வீர வாரு
சதயோ சனேநீ ளித் தாவால்—பதயா
ரிளேயார் சமைக்கண் டினேந்து சழீஇ
யுளேயா வுலகுதா னுயிர்த்து. (எஅ)

நிம்பிமீ ரென்னுங் தழுவிக்கொள் ளீரென்னு
மெம்பிமீர் விட்டகன்றி ரென்னேடெனும்—வெம்பினே
னென்னு மெரிமுகவ னீறுசெய வல்லனென்னும்
பன்னும் விறலோன் பரிந்து. (எக)

அந்தோ விதியேயிஃ தாகா தமச்சென்னு
மந்தோ விருததியினு மாவியெனு—மந்தோசீர்
மன்னினிய னெம்மையாள் வள்ளற் பெருமானுக்
கென்னினியான் சொல்வே னெனும். (அ0)

வீர ரிளேயர் விளியவில்லொன் றேந்திநிற்பே
ளுரெனக்கொப் பாவா ரழகிதென்னுஞ்—சூரன்சே
யெப்படையை விட்டனனே வென்னு மதையளித்தோர்
இப்புடையர் யார்கொலெனுஞ் சூழ்ந்து. (அக)

எத்தைபடை சூர்மே லிறவுய்ப்பேன் வேற்கஞ்சி
நொந்தயரே வென்னு தவலிளேயோர்—நந்தமுன்போற்
சேரவின்று செய்துபட்ட நீமுகன்பால் வெற்றியெனும்
வீசமா சுண்டதெனும் வேர்த்து. (அஉ)

வில்லினையே பார்க்குஞ்செவ் வேலினையே பார்க்குமதச்
சொல்லினையே பார்க்குக் துணைசெய்தோட்—கல்லினையே
பார்க்கும் வருபழியைப் பார்க்குமொண்பற் பத்திகல்லென்
சூர்க்கும் படிகறிக்கு மாங்கு. (அக)

ஆர்துயருற் றிவ்வா றழுங்கிலே னேங்கியே
யோர்செயலு மின்றி யுழன்றிலான்—சீர்மன்
விழுப்பமோர் வீரன் வியன்றணைவர் தம்மை
யெழுப்பவோர் சூழ்ச்சிகொண்டா னேய்ந்து. (அச)

நின்னுன் முகன்முதலோர் நல்கு படையொன்றை
யொன்னு னிறையோர் மேலுய்த்தனனே—லின்னுவி
யுண்டா னமனன்றே வொண்சார்மற் றேருயிர்போற்
கொண்டான் கொலோவெனுங் கூற்று. (அஇ)

அத்தமலர்த் தேவை யருஞ்சைசெய் தேவிதிக்கு
மத்தனிலை யோரென் றறியாதே—வித்தகன்முன்
பாலனுயிர் வவ்வப் பதத்தா லுதைத்தவுதை
காலன் மறந்தனனே காண். (அசு)

அல்றெயினன் மைந்தற் கரவினமுக் காலோதிக்
கொன்றருமா தீமை நுறித்தகன்—பொன்றுவனே
யக்காலர் பற்றகற்றி யகனுர் தலையுதைத்தி
திக்காலென் றெண்ணுகிலா னின்று (அள)

நிச்சயனுற் றன்மதியாற் றுன்றற் றவரான்மு
னிச்சகத்திற் செய்த வினைகளே—யச்சமுறீஇ
யேற்ற மிழந்தே யிடருழ்ந்து பட்டு டெயலாங்
கூற்ற னயர்த்தனனே சொல்.

நின்பகற்று நீறுமணி நுன்னெழுத்தம் பூண்டுள்வார்
கொன்புடையிற் சென்றுகூடி கூற்றமேசை—யன்ப
ரரிய வுயிரலேத்தா னற்பபுள்ளுஞ் சேற்றுழ்
களியை யடாதோ களித்து. (அகு)

என்னு முரைக ளியம்பியவிர் தூணியிலே
மன்னுமொரு கோல்பிடுங்கி மன்னகங்கொண்—டன்னதன்கண்
வன்கண்டிடவீர் வாகுநம முமன்னர்
மன்கண் டிடவரைவான் மற்று. (கூ0)

ஏலயில்வேற் செவ்வேட் கிளையன் விடுத்தனன்வெங்
காலனென்போன் காண்க களின்றுணைவர்—சீலவுயிர்
கொண்டா யிதுநன்றே கூர்ந்தெல்லே விட்டிடுதி
கண்டா யெனவரைந்தான் காண். (கூக)

அன்னதையில் வாங்கி யதிற்பூட்டிப் பன்னிருகை
முன்னவனே முன்னகத்தின் முன்னிவிட—மின்னெனவே
சென்றே யியமபுரஞ் சேர்ந்து நமன்முன்போர்
தன்றே வீழுந்த தடித்து. (கூஉ)

அந்தகன்ரான் விம்மிதமுற நம்மெதடுத்து நோக்கிஞன்
வெந்திறல்கொள் வீரமொய்ம்பன் விட்டதெனு—மொந்தஞ்சிப்
பாங்கினேயோ ரெங்கனெனப் பார்த்தா னுணர்ச்சியா
ஞங்கயிலே யிற்கண்டா ஞய்ந்து. (கூக)

கண்டுகடா மேலிவர்ந்து காலர் புடைசூழும
வண்டர் பிரான்கயிலே யஞ்சார—ணண்டருமத்
தங்கெழுவர்க் கண்டா னரும்விஞ்சை யோர்மதுரந்
தங்குமிசை கேட்டிருப்பத் தான். (கூச)

கண்டிறைஞ்சி மற்ரோர்முன் காலனுற்று முற்றுணர்ந்தீர்
திண்டிறல்கொள் வீரனுமைத் தேடுவான்—மண்டிகலா
ரங்கணவ ரோடெழுவீ ரங்கணெழு வீருமென்ன
வெங்கனம்போய்ப் புக்கார் விரைந்து. (கூடி)

அங்க னெழுவருமே ஞர்பூத ராருந்த
மங்கமுற்ரூர் பெய்தா ரலர்மாரி—புங்கவர்க
ளுன்னினேயோர் முன்னே ளெளிர்சாண்டாழ்ந் தேத்தவிறன்
மன்னனவர்ப் புல்லிஞன் வாய்ந்து. (கசு)

எழுவரையுந் தோளா லெழுவரையும் புல்லி
வழுவரையும் வீரன் வலியிற்—கெழுவரைநேர்
தானவரை வில்லிஞற் ருன்வெல் லரிதென்ஞ
மானவரை சொன்ஞன் மகிழ்ந்து. (கூஎ)

வீரர் முதலோர் வியப்பி னெழுகைகண்டு
வீர புரந்தரனேண் மேவிலக்கர்—சாரதர்கள்
வேதகம்போர் வெம்மைபோய் விண்டாரை வீழ்கைகாண்
சாதகம்போ லாயினர் தாம். (கூஅ)

அன்னபொழு தேம னனிகமுடன் வந்திளவன்
முன்னிறைஞ்சித் தோன்ரன் மூனிந்தனேகீ—மன்னெழுவர்
தம்முடல்விட் டங்கயிலைச் சாரலிற்றிண் சாரதரோ
டம்ம வதிந்தா ரணைந்து. (கஉ)

காயமதி னீறுகண்டி கையணிந்தோர் பாற்செல்லே
ஞயிளேயோ ராவி யடுவேனு—நீயுன்னி
யுய்த்தகணே கண்டவரை யொல்லே விளித்துய்த்தேன்
மெய்த்தகையோ யென்றனன்கால் வேந்து. (கூ0)

அந்தகன்றன் சொல்வினவி யத்தன் விடைதாலும்
வெந்தரணி தன்னகர மேவினனு—னுந்திவேயோ
ரங்கணத்த ரேத்த வலிர்வீர மொய்ம்பனந்தச்
செல்வனத்தி னின்றுன் றிகழ்ந்து. (கஅக)

நின்றிவைதே றொற்றர் கெடுநகர்போய்ச் சூரனைத்தாழ்ந்
தன்றனயன் போர்புரிந்தே யொன்னலர்க்கால்—வென்றிமொய்
ஞனின்றிஞர் வீர னுறுபடைவிட் டானதனுற் [ம்ப
பொன்றினு னென்றுர் புலர்ந்து. (கஅஉ)

அன்றவுணர் கோமா னவனிமிசை வீழ்ந்தயரா
வென்று முறுத விடர்க்கடலுற்—றுன்றனையா
னீத்துமுயிர் வாழ்வை நிலையெனு வெண்ணுவனே
வேத்துபுக ழானா வினி. (கஅங)

என்னு ருயிரே யெனதுதவே கண்மணியே
யொன்னுரொற் ருனீ யொழிந்தையென்றுன்—மன்னு
மெனக்கும் வசையே யிமையோர் புகழு
முனக்கும் வசையே யுறும். (கசஅ)

ஈசனே மாயவனே வெண்கணனே வான்கரந்த
வாசவனே வொற்றடநீ மாய்கவென்ருர்—பேசினரோ
மாண்டாய் மகனே மருமமுறப் புல்லுவதென்
றீண்டா ரினியா ரெனக்கு. (கஅநி)

என்றின்ன பன்னி யிரங்கலுமன் பன்னியாந்
தன்றன்னை யஞ்சித் துயரமுற்றுன்—மன்றலுறு
மங்கை யிக்க தழுகுரலே யென்னிவின்னல்
பன்னவும் போமோ பகர்ந்து. (கஅசு)

அக்கினி முகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆஃ திருவெண்பா சுநிஎ.

மூவாயிரர் வதைப்படலம்.

அன்னபொழு தின்ன தமூ வாயிரரா மைந்தர்கேட்
டென்னருஞ்சீர் மன்கோயி லுட்புகுந்து—மன்னவன்முன்
சென்றினைய நெஞ்சந் திருவடிதாழ்ந் தேந்தல்கே
னென்றினைய சொல்வா ரெடுத்து. (க)

ஏண்கொ ளிலக்கருமற் றெண்மருக்கிண் வீரமொய்ம்புப்
மாண்கொள் பிறருமே வுந்தெநிர்க்கக்—காண்பருமோர்
தீமுகனே யுய்த்தாற் செருச்செய்ய வல்லவனே
வாமுன்பின் னேநிருக்க வாங்கு. (உ)

ஒன்னூர் குழுவி லொருவனேவிட் டாய்வருவ
தன்னுய் மடிந்தானென் றுள்ளலேயெம்—மன்னு
மருவார் தெறக்கரிதேர் மாவுவணத் தானை
செருமாய்ந்த வென்றியேயே றேர்ந்து (ஊ)

சிறந்தா டலைமதிறல் செல்வ மனைத்து
மறந்தாய் வலியனு மன்னீ—யிறந்தாரை
யுன்னி யிரக்க முறற்பாலே யோதுன்ப
மன்னிமையோர் போல மருண்டு. (எ)

இந்திரனே மாலயனே யேமனைமற் றேனையரை
வெந்துயர்கொள் வான்பற்றி வேந்தநின்மு—னுந்துவேரம்
விண்ணம்பார் மேரு விளியவலைப் போமுன்ற
னெண்ணம்பார்த் தாற்றுவோ மீங்கு. (ஏ)

பன்னுவதென் கொல்பல பலபணித்தி யாங்கள்போய்
முன்னுறுதிண் பூதர் முரண்வீரர்—பின்னுமா
கந்தன் பிறர்தமையோர் கன்னலில்வென் ரூர்தமென
வெந்துயர நீங்கினுன் வேந்து. (ஐ)

நின்றிதும காரகா ணடமினமர்க் கென்னவெஞ்சூர்
தன்றவன்ரு டாழ்ந்து தொழுதகன்ரூர்—வன்றனுவங்
கைகொண்டார் தூணெரின கட்டிசறிவித தார்கரிய
மெய்க்கவசம் பூண்டார் விரைந்து. (ஒ)

தும்பை மிலைந்தார் சுடர்சாப் படையெடுத்தார்
செம்பொற் கலணணிந்தார் தேர்புக்கார்—பம்பைதுடி
சங்க முழங்கினமா தங்கமுன் னிட்டசது
ரங்கமள வில்லவுற்ற வாங்கு. (ஓ)

உருக்கார் வணிகரு வன்வடவை செம்பி
னுருக்கார்செம் பங்கி யுறழத்—திருக்கா
ருருமாப் படையவுண ரூழிகாண் மேவும்
பொருமாப் புனலினுற்ரூர் போர்த்து. (ஔ)

மூவா யிரர்சேனை மூன்றுறவம் பின்னேக
மாவா னவர்கண்டு மன்னகொ—தாவென்
றஞ்சினரக் காலை யதுதேர்ந்து வெம்பூதர்
வெஞ்சினங்கொண் டேற்ரூர் விரைத்து. (க0)

வாளா லெறிகின்ரூர் வன்கதைக ணேடினூர்
தாளார் தனுக்கணைக டாஞ்சொரிந்தார்—மீளாமே
யோதப் படைபுலவு முய்த்தா ரவணர்வெம்
பூதப் படைதனரப் போர்த்து. (கக)

சூலஞ் கதைநேமி தண்மாப் படையோடு
தால முறுமசலஞ் சாரதர்கள்—சாலவிடித்
தூந்துருமி னுர்த்தா ருரக மெனப்பணித்து
வெந்தருவர் வீழ்ந்தார் விளிந்து. (கஉ)

மூந்தவுணர் பிந்துதலே மூவா யிரர்கண்டு
வெந்தறுகட் பூதர்மேல் விற்குழைத்தே—யந்தமில்கோன்
மாரியெனச் சொரிந்தார் மாலுற் றிரியவன் னூர்
வீர ரெதிர்ந்தார் வெகுண்டு. (கங)

தீண்டத் தவர்தேர் தினைத்தகர்ப்பார் நீடருவின்
றுண்டத் தவர்மான் ருகைதொலேப்பா—ரெண்டிச்
ணெழுக்கொண் டவர்மார் பெறிவா ரெறிவார்
மழுக்கொண் டவர்வின் மரம். (கச)

மேவா வமர்கணமா வீரரிவ் வாறுசெய்
மூவா யிரவர் முனிவலே இ—யோவாமே
பெய்தார் கணைமழை நேர் பெற்ரூர் முகநிறந்தாள்
பெய்தார் குருதி பெரிது. (கஞ)

மூவா யிரர்வலிமை முன்னியிலங் கத்தவருண்
மேவா யிரர்கினத்து வீரமொயம்ப—ஞவான் முன்
சென்றிறைஞ்சி யிப்போ ருசெயலருள்கென் ரூர்நீவிர்
கன்று நடமினென்ரு னன்கு. (கசு)

விசயன் முதலாக மேவா யிரர்போ
யசலங்கர் விற்கோட்டி யண்டர்—மிசைநெடுங்கோல்
கந்தவே டன்னைக் கருத்திற் ருழுதேத்தி
யந்தமுகில் போற்சொரிந்தா ரார்த்து. (கஎ)

மன்னவர்வில் வன்மைகண்டு மற்றவர்க ணற்றவரி
லுன்னருங்கோ லெண்ணிலகோத் தும்பத்திடலு—மன்னவொல்லே
வீரர் விடுகணேயை மேலியடுக் தானவர்கோ
னோ வவைதுணிக்கு நேர்ந்து. (கஅ)

இவ்வணம்போ ராற்ற விலக்கத் தவர்தேரைத்
தெவ்வர் சிதைத்தலுமே தேர்ந்தசுரர்—வெவ்விலொடு
தேரையழித் தார்திறல்போய்ச் சேணேபோய் நின்றவரை
வீரையெனச் சூழ்ந்தார் வெகுண்டு. (கக)

பறித்தார் வரைமரங்கள் பற்றிமொய்ம்பர் மேலே
செறித்தார் திசைமறைத்த தீக்கோல்—குறிதோர்
கணத்திறுத்து வீட்டியே காரவுணர் மார்பி
லணத்துளேத்தார் வீரர்க ளார்த்து. (உ0)

சேரி சொரிந்திடவே சோர்ந்திருந்தார் சில்லோரவெம்
போரினையே செய்தார் புரிந்திலில்லோர்—தேரினைத்தங்
கையி லெடுத்தே கடலின்கண் வீசினர்
செய்யவிண்ணோர் நொந்தார் திகைத்து. (உக)

வீசுதேர் நின்றவனி மேலுற்று வில்வளை இ
யாசுகம்பெய் தார்ப்ப வவுணரெதிர்ந்—தீசரன்சேய்
பின்னுல் வருவீரர் பேர்சிலையைச் செங்கையான்
முன்னுன் முறித்தெறிந்தார் முன் (உஉ)

ஐயன்பின் னுற்றே ரழன்றவரை யெற்றலுமே
மையவுணர் சீறியொப்பின் மற்றெழில்கள்—செய்ய
வுடைந்தார் விசய னெருவ னெழிய
மிடைந்தா ரெவரு மெலிந்து. (உங)

தமரிழந்து போகத் தனியாம் விசயன்
சமர்புரிவான் வில்கோட்டிச் சார்சு—ரமர்மகன்மேற்
கோன்மழைபெய் தார்த்தான் கொடுஞ்சிரந்தோ டாடுணிந்த
கான்மரங்கோ டிற்றனபோற் காய்ந்து. (உச)

அற்றவுறப் பெல்லா மணுகியுணர் வாவிவர
மற்றெழுந்தார் முன்வரத்தால் வாகையன்மேற்—பொற்றைகளைப்
பெய்தமர்செய் தாரங்கம் பேர்ந்தமுன்போற் சேர்ந்தவென்ரூற்
செய்தவத்தி னுண்டோ சிறப்பு. (உடு)

கீண்டான் விசயன் கருத்தில் லியப்புறீஇ
யண்டார் செயல்க ளனைத்துமனங்—கொண்டான்
றிறல்குறைந்து நின்றனன்போர் செய்தாவ தென்கொல்
விறலுறலின் றெற்கரிதா மேல். (உசு)

அன்னுர் தமையாங் கடலரிதன் றேனுமவ
ரென்னுவி கொள்வ தெளிதன்ரு—லொன்னுரை
மோதமரில் வெண்றிலனுர் மொய்ம்பிழந்து பொன்றிலனுர்
யாதவன்கொல் கோடொத்தேன் யான். (உஎ)

மேவலரை வீப்பனெனு வென்றிகொள்வான் வந்தயான்
மாவலரென் றேயகறன் மன்வசையே—காவலன்மூ
னெவ்வண்ணஞ் செல்வே னிறந்திலலு மல்லனென்ரூன்
வெவ்வண்ணல் வீரன் மெலிந்து. (உஅ)

வெந்தயர வேலியின் வேலியுற வேலியுடைக்
கந்தன் கழலே கலின்புணெயென்—றந்தகலிற்
சிந்தை கொளவிசயன் சிந்தைதொறு நின்றருளு
மெந்தையெதிர் தோன்றிஞனேய்ந்து. (உக)

கேள்விசய வொன்னர் கிளைமுடிப்பா னீதுமித்த
தான்புயங்க மாதி தடிந்தமுன்போன்—மீள்வுற்ற
வன்னர் வரமுணரா யாண்டுபல போர்செயினும்
பின்னுகார் சோரேல் பெரிது. (கூ0)

என்று நவின்றுவள்ள லெந்தையய னந்தைசெற்றோன்
றுன்றுபடை நல்கித் துயர்விசயற்—கொன்றவளித்
தொன்னலர்வீ வானிதனே யுய்க்கவென வென்றகன்றான்
மன்னதனே யேற்றான் மகிழ்ந்து. (கூக)

ஆர்ந்தவன்பிற் பூசைசெய்தா னன்னதையுன் மத்தனென்போ
னேர்ந்திவணம் மேலிதனே யுய்க்கினமர்—தீர்ந்திடுவர்
பன்னதன்முன் மாயப் படையை விடுவனெனு
மின்னவன்மேல் விட்டான் வெருண்டு. (கூஉ)

மாயள் படைவிடலும் வள்ளலுயர் காரிதன்றிண்
டுயள் படைசெலுத்தச் சென்றிருணே—ராயபடை
மூவா வலிதாலேத்து மூவா யிரவரையு
மாவா வடர்த்தகன்ற தாங்கு. (கூங)

மூன்னு மிமைப்பிலோர் மூவா யிருமே
வெந்நிலத்தில் வீழ்ந்தார் விசயன்கண்—டின்னரும்வேற்
புங்கவனைப் போற்றிநின்றான் பூதரார்த் தாரிரிந்தார்
செங்களத்திற் றங்கவுணர் தேர்ந்து (கூச)

வாளேர்பூ மாரிபெய்தார் வார்கழற்காற் றாதர்போய்க்
கோளேர் கழல்பணிந்துன் கொற்றமைந்த—ராளேரை
யுன்னிலக்கர் தம்மு ளொருத்தனே யீறுசெய்தா
னென்னமன்னன் வீழ்ந்தா னினைந்து. (கூடு)

வேந்தன் வியர்த்தயர்ந்து விம்மியின்னல் வேலையிலே
றேந்தணைநின் றேவீழ்ந்தா னேழ்பரியோ—னந்திறல்கொ
ளன்னன் பெயர்கொ ளமைவிளெளி போய்வரையேய்ந்
தன்னர் கலிவீழ்ந்தா னுற்று. (கூசு)

மூவாயிரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுகூகூ.

திருமகோபன் வதைப்படலம்.

மூடிவார் புதல்வரையே மூன்னியயர் கோன்முன்
வடிவா ரதப்பகைஞன் வந்தே—யடிபணிந்து
மன்னுநீ யின்னலுறின் யாரேனர் நகைசெய்வா
ரொன்னு ருவப்பா ருளத்து. (க)

மாற்ரு ரிகலின் மலைந்ததந்தை மார்தனய
சேற்ரு நிறந்தா லிரங்குவரோ—போற்ரூர்
வயவ ரெமரைவெளவே மன்னுளா லுக்க
யவனுளா னுமுளே மாங்கு. (உ)

அந்தமிலா வாக்கமுமா ராயுளுஞ்செ யாணையுமா
விந்திர ஞாலமுமே யெய்ந்திருக்க—வெந்தைநீ
சாற்றினமையோர் போற்புலம்ப றக்கதன்றன் சீர்க்கென்று
தேற்றினுன் மாமந் திரி. (ங)

பன்னமைச்சன் றேற்ற மருவலரை யாளெடிப்பிற்
கொன்னமன்போற் சென்றடுவேன் கொல்லெனச்செ—லன்னவற்
றின்றிங்கள் மேவுதிரா னேகியவர் தம்மையின்னே [ரூழ்ந்
வென்று வருவனென்ரு னன் வேட்டு. (ச)

மண்டிறைமீண் டேற்றணேமேல் வைகவறக் கோபிவிடை
கொண்டமர்க்கரங் கோலங் கொடுதிசையார்—புண்டரிகந்
தன்னேவலா லிற்கொணர்திர் சாரிரென வோடியதை
யுன்னவன்மு னெற்றருய்த்தா ருற்று. (ஙி)

திக்கியிறை மேலறத்தெவ் சாரமைச்சர் சூழவெழி
லிக்திரன்கொல் லென்னவே யேறினு—னேந்தியங்க
ளார்த்தகரி தேர்வாசி யார்த்தகுடை விண்மறைத்த
போர்த்த புழுதிதிசை போய். (சு)

நாற்படையுஞ் சுற்றிடக்கை நாகத்தை யூர்ந்தசப்பா
மேற்புயலார் மாநகரை விட்டகன்று—பாற்படராக்
கண்டா ரமரர் கலங்கினு ரிவ்வாற்றல்
கொண்டாரார் கொல்லென்ரூர் கூர்ந்து. (ஞ)

மன்னு வணங்கடக்து மாவனிதத் தோடேகித்
தன்னு கவமணுகிச் சூழ்பூதர்—கொன்னு
நிலக்கொடி வீர ரெறுழ்நோக்கி வெய்யோ
னலக்கணுற்றுச் சொல்வா னயர்ந்து. (அ)

ஏற்றசமர்க் கேகி யிகல்கலிமை யோர்வினவி
ஞற்றலைகை செய்வரம ராற்றுதனன்—றூற்றமுறு
சேனையுற்ற வில்லுனது சென்றிரண்டி லொன்றுமுயே
னேனையர்போ லேன்கே னினி. (க)

என்றுமனந் தேறிவெய்யோ னேகவிர வோடுபக
லொன்று பலவருக்கொண் டுற்றமர்செய்—கின்றமைபோல்
வார்கழற்காற் ரூனவரும் வன்குறுந்தாட் பூதருஞ்சூ
ழார்கலியி னூர்த்தேற்ரு ராங்கு. (கo)

திண்டெழுவிற் ரூக்கினூர் சார்கணிச்சி நேமியுய்த்தார்
மண்டுதரு வெற்பெறிந்தார் வன்பூதர்—திண்டகுவர்
கோலிற் கழுமுள்ளிற் கொன்பரிதி யிற்சங்கில்
வேலிற் பொருதார் வெகுண்டே. (கக)

வெந்தகுவர் வீரர் வியன்றனிவில் வாங்கியம்பு
கந்தரம்போற் பெய்தார் கயன்றெவரு—நொந்தனர்பின்
றெய்வப் படைமரபிற் சிந்தியமர் செய்தனர்பான்
மைவணஞ்செவ் வண்ணமுற வாய்ந்து. (கஉ)

மாய்ந்தனர்வெம் பூதரெண்ணின் மையவுணர் தாஞ்சாய்ந்தார்
வீந்தகரி பாய்மா விளிந்தனதேர்—பாய்ந்தசெங்கீர்
நொந்திலக்கர் நோன்மையற்றூர் தண்ணமைச்சர் கின்றமைகண்
டந்திறலோன் சென்ரு னழன்று. (கூ)

இடியி னூரப்பி யிமைப்பிலெய்தி யன்னூர்
முடிதளங்க வில்வளை மொய்மெய்—கடிதாவே
வாளி யழுத்தினூன் மன்னமைச்சர் மாண்டனர்தாள்
தோளிருகை வீழ்ந்த துணித்து. (கசு)

மன்னு மவுணர் மறுக்கமுறச் சாதர்க
ளுன்னுமவர் மேற்செல்லா வோங்கலெடுத்—தின்னலுற
வீச வெதும்பியுளம் விம்மிவரு வெண்றியின்றிப்
பேசுசார் பேர்ந்திடைந்தார் பின். (கஙி)

கண்டனைத் தியோன் கனன்றுவெய்ய பூதர்மேற்
றிண்டனிவில் வாங்கிச் சிலீமுகங்கள்—கொண்டல்
பிறக்கலின்மேற் பெய்வதுபோற் பெய்தா னனையார்
கறங்கிற் சுழன்ரூர் கவன்று. (கஎ)

மந்திரியூர் தந்தவய மாதங்கம் பூதங்க
ணந்தவொரு காற்கோட்டா னண்ணுகுத்தி—கொந்துதரு
வாலா லெறிந்ததுகீன் வன்கரத்தா லெற்றியது
காலான் மிதித்ததுளங் காய்ந்து. (கஏ)

ஓவிர்கைம் மாவிவ்வா றுற்றமர்செய் காலேவிறற்
சாரதர்கள் வெற்பெடுத்துத் தாம்வீச—வீரர்க
ளெண்ணிலம்பு பெய்தா ரினேந்துமெறுழ் குன்றிலதா
யண்ணியும்பன் மேற்படர்ந்த தாங்கு. (கச)

கிண்டையொலி யார்ப்பக் கடலுடைந்தாங் கார்த்தவனூர்
புண்டரிக மெண்களிறு போரியற்றத்—திண்டிறலோன்
பூதங்க ளாங்குடையப் பொள்ளெனத்தன் வில்வளை இ
மாதங்க மேல்விடுத்தான் வண்டு. (கக)

அத்தி யயர்வுற் றதுகண் டவணர்கோன்
பத்தியினேர் நூறுகளே பாலமிசை—யுய்த்தெஃக
மொன்றுவிட வாசவனவ் வொள்வே றுணிபடவே
வன்றிறற்கோல் விட்டனனேர் வந்து. (உ0)

பொருவாச வன்விரைந்து பொத்திரம தொன்ரூற்
குருவா யயின்மூருக்கிக் கோலி—னுருமறைத்தான்
மன்கணையுய்த் தேகுறைத்தான் மற்றவைபோய்த் தாக்கவவன்
மின்கவசம் வீழ்ந்த விளிந்து. (உக)

சூர னமைச்சன் ரெலேந்தா னெனவெண்றி
வீரன்மேற் றண்டமொன்று வீசினன்—யாருமஞ்ச
மின்னுரத்திற் பட்டுகொந்து வேந்துசெய லோர்ந்துளமும்
பின்னுறவே செல்வான் பெரிது. (உஉ)

நின்மா னவர்பௌவ நீத்தொராய் நேர்வெய்யோன்
மன்மாக் கழல்வீர வாகுவினே—மின்மாப்
புலிங்கமுக நோக்கிப் பொரவந் தனேநீ
கொலிங்களின்றே ரின்னேக் கொல. (உங)

மற்றுன் வலிமதர்ப்பு மன்வாமு முன்வயமு
மிற்றைவைக லேயீ நியற்றுவனீ—கற்றவம
ராற்றுகென ராணிலெலி யாசைசெல விற்குழைத்தான்
பாற்றுந் தருமப் பகை. (உச)

தருமந் திரியேண் டருமந் திரிகோல்
கருமந் திரிபிலுயர் காளை—மருமமதிற்
செல்ல லரிதாய்ச் சிதைந்தனமா யோகியர்பாற்
புல்லர் புரிகரவு போல். (உஞ)

வீரனது கண்டு வெகுண்டெஃக மொன்றெடுத்து
நேரலன்பூ ணெஞ்செறிய நேர்ந்தனலம்—பாரவுய்த்தான்
முன்னுற் றவன்விடுகோன் மூன்மந் திரிமுனுற்றுப்
பின்னுற் றனவயத்திற் பேர்ந்து. (உசு)

புன்கணுற்று வெய்யோன் பொருமின்னே வின்றிருப்ப
வன்மமத மாமகிணன் மாண்புணரா—மன்விறலோன்
றேரைமருப் பாற்றுக்கித் தேர்ப்பா கனே புமட்ட
தாரதனைக் கண்டா னழன்று. (உஎ)

வேறிரத மேறியவன் மேல்வர் திடுவெழும
பாறவத னீள்கரத்தைப் பற்றிமத—வாறு
வருகவுளின் மோதிவல்லே மற்றுலகத் துய்த்தான்
முருகனருள் கொண்டவிறன் மொய்ம்பு. (ஏ.அ)

எறிந்தா னதுபோ திபம்விண் ணிடைப்போய்ப்
பிறிந்தா கவவெல்லே பேர்த—லறிந்தான்
கயமிழந்தே னென்னுக் கலஙகி மறிந்தான்
செயமவுலி தீர்மக் திரி. (உக)

வீழ்மதமா வாற்ற வெருவீப் பதைத்துழன்று
மாழ்கின் றதுபுடைபோ மன்னெழுந்தே—காழ்வின்
மலிசெங் கதையுய்த்தான் வாருவதைப் பாற்றக்
குலிசக் தனேவிடுத்தான் கொண்டு. (ஈ0)

கோளார் குலிசங் கொடியனுய்ப்ப வாங்கதனே
வாளாற் கரம்பற்றி மாவிறல்கொ—டோளான்
மருமத் துறவுதைத்தான் வாயினெய்த்தோர் காலத்
தருமப் பகைமடிந்தான் சாய்ந்து. (ஈக)

மண்டவுண மாப்படையின் வாங்கிற் றுயிர்த்தெழுந்து
புண்டரிகந் தன்றலேவன் பொன்றினமை—கண்டிடுக்கண்
சோழுவ ழுழ்கியதோர் தீரமுற்றுங் காடலுறும்
வீரமொய்ம்பைச் சார்ந்துரைக்கும் வேட்டு. (ஈஉ)

எந்தாய் வெருளே லெனதுபெயர் புண்டரிக
மந்தா ரணிபுகழு மாற்றலுளே—னந்தாத்
திசைபுரவு கொண்டேன் சிறைப்பட்டே னிவ்வஞ்
சிசைதரும கோடஞ லிங்கு. (ஈங)

புந்தியிலா மந்திரியைப் போற்றிப் பரியானே
னுந்துபணி யாற்றி யுயிர்பிழைத்தே—னெந்தைதீ
நேரவனே வென்றிலேயே னேர்தந்து போர்புரிந்தே
யாரவனே வெல்வா ரினிது. (ஈச)

அன்ஞனே நீயடலா லண்டர் துயர்தீர்ந்தா
ரென்ஞர் சிறையும்போ யானுய்ந்தேன்—முன்ஞனன்
செய்தவத்தி னின்னேத் தெரிசித்தேன் போதுவனெண்
ணைதிறைஞ்சிற் ரூனே யடித்து. (ஈடு)

புண்டரிகத் துண்மையினுப்ப் புந்திமெழ்ச் தேகெனலும்
பண்டமர்திக் கண்மிப் பரிந்துவைகிற்—றெண்டருமை
காதகன்றன் வீவுதனைக் கண்டிளவன் மொய்ம்புவலி
பூதர் புகன்ரூர் புகழ்ந்து. (உக)

தூதுவரீம் தோர்ந்தோடிச் சூரற் ரெழுதமைச்சன்
மோதமர்செய் தேவீர மொய்ம்பனுற்—சாதலுற்ரு
னுண்டையுமாய் தந்தவனங் கூர்ந்துவந்த தந்தியுந்தா
னெண்டிலைசக்க ணேகிற் றிசைந்து. (உஎ)

திறன்மந் திரிபட்ட செய்தி வினவி
விறன்மன் றுயர்க்கடலில் வீழ்ந்து—மறன்மனத்தி
லத்திரம்போற் காய வழுதே யெழுதருவச்
சித்திரம்போ லுற்ரூன் றிகைத்து. (ஙஅ)

தருமகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எஙo.

பானுகோபன் வதைப்படலம்.

என்னைச் சிறைசெய்தோ னின்றிறப்பான் காண்பனது
தன்னையெனச் செல்பவன்போற் சார்ந்தருக்கன்—றன்னிளுன்
சூர்துயா நோக்கியொற்றர் சூர்மைந்தன் சூன்பணிந்தே
யார்துயரிற் சொல்வா ரதித்து. (க)

மாயப் படைவிடுத்தே வாகுதனைச் சேனையொடும்
வீயக் கடலிலிட்டாய் வேட்கமரர்—போயுரைத்தா
ரன்னுன்செங் கைவேலை யங்கிருந்தே யுய்க்கான்னீர்
மன்னுழி புக்கதது வாய்ந்து. (உ)

புக்கனவின் மாயப் பொருபடைவெண் நந்திலைந்த
தக்கணமே யாரு மயர்வுயிர்த்துத்—தொக்க
வெழுந்திங்கண் மீண்டா ரிலகயின்மீண் டேற்ற
தெழுந்திங்கண் மாமுகன்பா லேய்ந்து. (ங)

அன்னவர்சூழ் நிவ்வு ரலைத்தலுமே மன்னயலார்
பொன்னன் முதன்மைத்தர் போற்றமைச்ச—ரின்னகரை
யூழினுய்ப்ப வேற்றிறந்த சொன்புகலே டென்னக
ஞழியின்மீ ளுய்ப்புகுந்தா னுங்கு. (சு)

வேந்தனிவை யெல்லாம் வினவியின்னல் வேலையுற்ற
ஞ்நின் படைவதந்த வண்டரின்னு— மேந்தெழில்கொ
ளிங்ககரை விட்டகன்ற நில்லையென வெற்பகைஞன்
மன்னகர்புக் கோனயர்வு வாய்ந்து. (இ)

மன்னன் கழல்பணிந்து மாலையதந்த தோல்படையாற்
றுன்னலரைத் தான்மயக்கித் தூயநீ—ரென்னமுவத்
திட்டனனஃ தண்ட ரியம்பிடத்தன் செங்கதிர்வேல்
விட்டவரை மீட்டனன்செவ் வேள். (ஈ)

கிந்தவே டன்னைக் கனவிலுமே வெல்லலரி
தெந்தைநினக் கோதுவதை னேற்றமரி—ஞெந்தயர்ந்து
பொங்குபடை யாற்றலுமே போய்வறிதாய் நீயிரிவுற்
றிங்குவர வுய்ந்தா யினிது. (எ)

வில்லிழந்தாய் மானமற்றாய் வென்றியின்றித் தோற்றுவந்தாய்
தொல்லிவர மாண்புந் தொலைவுற்ற—யொல்லையவன்
சிறுவனேல் யாவுநந்தந் திண்சிலம்போ டும்பியைக்கொ
ளாறுமுகத் தானேவெல்வா ரார். (அ)

புன்மசப் படுப்போர் புலிக்குணவாங் காதைபோ
லென்மன னவரைவதை யாமுமுன்ஞள்—வண்மாண்பு
சிந்தினஞ்செவ் வேளாற் றிறலுடையோர் யார்க்குமொற்ற
மந்தகனே வெல்வ தரிது. (ஈ)

மூற்றுவதா மொன்றை மூயல்வதியல் பஃதில்லா
மற்றதனி யேவருந்தல் வன்கயவர்—பெற்றியதா
மைந்தர் தமையிழந்தாய் மற்றனிகத் தேற்றமற்ற
யெந்தைநின்ற யானுளே னீங்கு. (உ0)

மேற்றிகழு நின்குலத்தை வேரோடும் வீட்டவோர்
கூற்றவந்த தென்றனுளங் கொண்டிலாய்—சீற்றமுற்றாய்
வெஞ்சமர்செய் வானுன் வெருவினனென் றெண்ணினீஇ
யுஞ்சு வணமுரைத்தே னுர்ந்து. (உக)

உறுதியொன்று சொல்வனும்ப ருற்றசிறை நீக்கி
னாறுமுகவன் மீண்டங் கடல்வா—னிறுதிபுரி
யென்ன மூடிதனக்கி யேய்மன் றிரச்சூழ்ச்சி
மன்னம்பி நன்றென்றான் மன். (உஉ)

என்னிலைசொற் சூய்மைந்த வின்றியா னெண்ணையனும்
மின்னிலையேர் வெஞ்சிறையை விட்டேனேன்—மன்னர்மன்
னென்றுலகி லென்னைத்தான் யார்மதிக்கற் பாலரானு
மன்றி வசையுமெய்து மாம். (உஊ)

கூனும் வெதிரும் குருடு முடமுமுற்றே
ரூனமஃ தற்றவுட லோடொழியு—மான
மழியா வலியிழந்திங் காரும் வசைச்சொ
லொழியா தெழுமையுமே யுற்று. (கச)

புங்கவர்மா லாகியர்கள் போற்றவர சாளலுற்றேண்
சங்காஞர் தந்தவாந் தானுளே—னங்க
ணிறையுயிர்தான் விட்டிடினு நீளமார் தங்கள்
சிறைவிடுவ தில்லை நிணம். (கஞ)

சாவ வரினுந் தடைவரினுந் தம்மிடத்தின்
மேலிடுமா மானம் விடுவரோ—மாவறிஞர்
தேரு மிரண்டுநாட் செல்வத்தை வேட்டுவிடேன்
ரூரனென்றோர் பேர்பெற்றேன் சோர்ந்து. (கக)

இன்னுமோ ரூழி யிருப்பினுமே மாய்வதல்லாற்
பின்னுமிவ ணண்ணுர் பிறந்தவர்வீ—மன்னறிண்ண
மின்னுமிவ் வாழ்க்கை விழைந்தும்பர்க் கஞ்சியிந்த
வின்னு ருயிர்சுமக்கேன் யான். (கள)

அஞ்சினுய் போலுமஞ்ச வந்தகர்போய்த் தஞ்சுவாய்
தஞ்சலிலாத் தொல்வரத்தேன் றுன்னலர்மேல்—விஞ்ச
வமர்புரிவான் செல்வேனு னஞ்சினீ யென்ரு
னமர்புரிவான் மாவிலா ஞங்கு. (கஅ)

இவ்வண்ணந் தந்தை யியம்பவினன் றெவ்விஞவி
யும்வண்ணஞ் சொற்றதொன்று மோர்ந்திலான்—மொய்வலிகொண்
மெய்வினியை வென்றவரார் மேவும் வினைவழியே
செய்வனசெய் வேனென்ரன் சேய். (கக)

ஐயவெரு ளேலூ ரலைத்த கணங்கடமை
வெய்யவிறல் வாகுவினை வீத்துமகிழ்—செய்யவல்லேன்
வல்லே விடுத்திடுயென்னு வன்கரங்கள் கூப்பியன்னுன்
மல்லலந்தா டாழ்ந்தான் மகன். (உ0)

மன்னன் மகிழ்வுற்று மைந்தவமர் மேற்றுணிந்தா
யொன்னலரை வெல்லவுண்டை யோடகறி—யென்னவிடை
தொண்டரந்தை யெய்தித்தன் கோயில்போய் மூன்பெற்ற
வண்டர் படையெடுத்தா ஞய்ந்து. (உக)

மார்பி லுறையிசைத்து மன்வீரலிற் புட்டிவிட்டுக்
கார்முகமவ் கையேந்திக் கைப்புடையாத்—தார்கணேயே
யாவம்பின் வீக்கி யனிகந்தேர் சுற்றமணி
மேவுவைய மேலிவர்ந்தரன் வேந்து. (உஉ)

கொற்றமுறு தேர்களிமா கூரவுணர் வெள்ளமெலுஞ்
சுற்றினபல் சேதனங்க ளென்னினவிண்—முற்ற
வியங்க டுவைத்தலிறை யின்கணன்புந் தும்பும்
வயங்கக் களம்புகுந்தான் மன். (உசு)

மன்னவன்மூ வாயிரரு மற்றவரு மாய்ந்தமைகண்
டின்னற் கடல்வீழ்ந் திரங்கியெழுந்—தென்னலர்மேற்
சீற்றங் கினர்ந்துசெலத் தேர்த்தரு ளாலினைய
மாற்றங் கிளக்கலுற்றான் மன். (உச)

தொகுத்தபல பூதரைமுன் சுழ்த்துலைய வாட்டி
வகுத்தமறை வேட்கிளவன் மைந்தற்—செகுத்திலனேல்
வெல்பணியல் சூல்லிழைது வேசையர்கள் பின்சென்மாண்
பில்லறியா னில்விளங்க யான். (உஇ)

என்னவொரு சூள்விளம்பி யேக வவனவுணர்
மன்னனிகம் பேர்த்துகண மாப்படைசேர்—தன்னவே
போரியலுக ளார்த்தனமென் பூழிபாய் வானிலு
டாரெண் டிசைமறைத்த வாங்கு. (உசு)

ஆர்த்தார்கிண் பூத ரடுக்கலெடு மாரிபெய்தார்
கூர்த்தார் படைசொரிந்தார் கூரவுணர்—யிர்த்தா
ரெழுமாக் கதைதாஞ்சி லேர்விற் கணைமுன்
விழுமாப் படைவிடுத்தார் வேர்த்து. (உஎ)

இருமாத் திறலினரு மெல்லும் மிருளும்
பொருமா றெனப்போர் புரிந்தா—ருருமார்ப்புப்
பூதருய்க்கும் குன்றுமரம் பொன்ற நிசாசரர்க
ளோதுகணை யாற்றடுத்தா ருற்று. (உஅ)

ஏற்கொளியில் வாண்மழுமு னின்னவற்றை வன்கண்ணர்
கற்களினுற் றூள்கண்டார் காய்களத்தி—னற்கணத்தேதார்
பல்லோர் மடிந்தார் பகருந் தகுவரிலும்
பல்லோர் மடிந்தார் பதைத்து. (உக)

பாய்ந்த கலினமா பாய்மதமா தேரிவைகண்
மாய்ந்து புவியின் மறிந்தனவே—சாய்ந்த
பிணக்குலியல் விண்ணிவந்த பேயெருவை ஞாளி
கணக்கிலன சூழ்ந்த களத்து. (ஙo)

இருபா லருமில்வா றேய்ந்துபொரக் கூளி
தருதூசித் தார்முரியத் தான்பின்—வருகூழை
தன்றிமொப் பூதர் துதையவண மாக்கடலே
நின்று கலக்கினர் நேர்ந்து. (ஙக)

ஓடிந்தனதிண் டேர்க ளொழிந்தனகைம் மாக்கண்
மடிந்தனமா வல்லவுணர் மாயத்—தடிந்தகணைக்
கண்டா னதனையென்றைக் காய்ந்தான் மணித்தேர்மேற்
கொண்டா னெதிர்ந்தான் கொதித்து. (கூஉ)

வெங்கதிரோன் றன்பகைஞன் வில்லாளிப் பல்வினைதா
யங்கணுறச் சாரதர்கண் டார்த்தசலக்—துங்கமரஞ்
சூலமழு வாதி துயர்படைக ணேடவெய்யோன்
சாலவழற் கோலுய்த்தான் சூன். (கூக)

அங்கிப் படைதூண்ட வக்கணத்தி லக்கணத்தோர்
துங்கவரை யாதியெலாங் தூள்படலும்—பொங்கவுணன்
சாயகங்கள் சாரதர்மேற் சூன்பெய்தான் வான்பெயலி
னேயகங்கொண் டேயுலந்தார் கொந்து. (கூச)

வீட்டவனல் வெங்கணைகள் வேதாள வீரர்மேற்
பட்டழிவுற் றன்னூர் படர்ந்தமையுங்—துட்டவெஞ்சூர்
மைந்தன் றிறலும் வயமொய்ம்ப னேக்கியந்தே
ருந்தியொல்லே யேகினை னூற்று. (கூடி)

கந்தவே ணற்சூள் கருதிப் பரவிப்போய்
வெந்தகுவன் சூனேயுட்க வீற்சுனித்தா—னந்திறலோன்
வெப்படையுஞ் சூலம்வாள் வேனேமி யாதியுற
வப்படைஞர் வீசினை ரார்த்து. (கூசு)

வீசுபடை வீந்தகவே வீரமொய்ம்பு வில்லுமிழ்ந்தாங்
காசுகமெண் ணில்லவிட வப்படைமாய்ந்—தேசுறவே
பற்றலர்மேற் பிற்றையுங்கோல் பற்றவுய்த்தான் மற்றவருக்
கிற்றமுடி யாதியங்க மே. (கூஎ)

காரழிந்த தென்னக் கயமழிந்த மின்னுமணித்
தேரழிந்த மாவழிந்த தீயவுணர்—போரழிந்த
வெல்லையிலே ணம்படைக ளிற்றவே கொல்லிவன்றன்
வில்லினெனுச் சீற்றமுற்சூன் வேந்து. (கூஅ)

வீடுத்திவல்லே தேரைவல்லோய் வீரன்முன் னென்ன
நடத்தினனன் னுகர் நடுங்க—வடற்றருவன்
வெஞ்சினத்தின் வில்லாளி வெய்யபடை வீத்தகினை.
வஞ்சினத்தின் வெல்வனென்சூன் மற்று. (கூக)

என்றலுந்திண் மொய்ம்ப னிமையோ ரிகலுகாண்பார்
கின்றமர்க்குத் தாழாமே கேர்தியெனத்—தன்றலுலி
லாயிரத்த வெங்கணைகோத் தாகந் தினையசக
வாயிரத்தங் காலவுய்த்தான் மன். (அசு)

ஆகமதின் மூழ்கிவீடு மாசுகங்கள் போழ்ந்துபுற
மேகமுரு கேசற் கோயவன்றன்—சோகமொடு
செய்யதனு வாங்கிச் சிலீமுகமோ ராயிரமவ்
வெய்யவன்மேற் சென்று மேல்விடுத்தான் வேர்த்து. (சக)

ஆயிரக்கோ லம்புயத்தி லாழ்த்தாலுஞ் சூர்மைந்தன்
றாயவன்மே னூறுகணை தூயவன்வின்—மாயவே
தண்டமூறக் கண்டனன்றிண் டோளிளவல் வாலவுணன்
முண்டதுதல் வீரனன்வேன் முன். (சஉ)

பானுப் பகைஞன்றன் பாலத்திற் பட்டதங்கோல்
வானுற்ற செக்கரென வார்குருதி—தானுற்ற
நின்றயர்ந்து தேர்ச்சியுறு நீசன்மேற் றேரினைக்கா
றன்றுபடை விட்டான் றொடர்ந்து (சஉ)

வெய்யவனு மப்படையே விட்டுவன்மை யாற்றிடலுந்
தய்யவஞண் டீப்படையைத் தூண்டினஞன்—கையனுமோர்ந்
தப்படையே யுய்த்தா னடலோன் படைபொருதே
யெப்படையும் வீத்துவந்த தீங்கு. (சச)

செங்கதிரோ ஞன்முகத்தோன் செங்கண்மால் வன்படைகள்
வெங்கயவ ஞாழிலுப்ப வீரன்மே—லங்கவனு
மவ்வப் படைவிடுத்தா னத்தன் படைவிடினுன்
றெவ்வப் படைவிடுவான் றேர்ந்து. (சடு)

ஆதலினு னப்படைவிட் டாவதென்கொன் மாயையா
லேதிலனேக் கோறனல மென்றுநினைந்—தோதவுணன்
மாயவிஞ்சை மந்திரத்தை மன்னகத்தி லுன்னியந்தேர்
மேயவண மேமறைந்தான் வேட்டு. (சஎ)

மூன்பின் கதிர்த்தருதேர் மூந்தவெய்யோ னந்தவன்மேல்
வன்பினப்பு மாரி வழங்கினஞன்—றுன்பின்மெ
யுற்றிரத்த மூந்தியென வோடவுற்றூர் சோர்வுகண்டு
வெற்றிமொய்ம்பன் சீறினஞன் வேர்த்து. (சஏ)

ஒன்றுமொரு மாயையினு லுய்ந்தமூனம் போயினு
னின்றுமஃ தன்னினு லெய்துமோ—நன்றுநன்று
வெல்கிற்பே னென்றுவந்த வெய்யவனை யையின்னே
கொல்கிற்பே னென்றெணினுன் கூர்ந்து. (சஅ)

ஆயுமா புந்திதுணிந் தையனிவன் சூழ்ச்சிதனை
வீயுமா காண்பலெனு விட்டனன்கிட்—டேயுமம்பஃ
தாருமா தித்தனிற்சென் றட்டதம்மா யந்தானுங்
தேருமாச் சேணின்றான் சேய். (சக)

வானின்ற மைந்தனடன் மாயமது போயதுஞ்சீர்
தானின்ற வீரன் றகைமையும்பா—ராகின்ரு
னீங்கெனே யானவே னென்னு வெறுழ்வரியில்
வாங்கிலிண்டே ரோடுசென்ரூன் வாகு. (இ0)

விண்ணிற் புருவீரன் வெல்லரும்வெஞ் சூர்மைந்தன்
கண்ணெதிர்நேர்ந் தோர்கோடி காண்டமுய்த்தா—னண்ணலனு
நாரிகொடு வில்வாங்கி நாமச் தருலிகை
மாரி பொழிந்தான் வலிந்து. (இக)

ஆருமிரு வோருமழன் றம்பனலுஞ் சீற்றமுற்றுப்
போரிழைப்ப தென்னப் பொருதுகின்ரு—ரோரிமைப்பிற்
கூரா யிரதரு கோடியாஞ் சாரியுற்ற
சோர் நிறலினர்பொம் றேர். (இஉ)

ஏற்றமர்செய் வீரர் செதிரெதிராய்ப் பெய்பகழி
நாற்றிசையண் டப்பித்தி கண்ணிவிண்ணின்—மேற்றரணி
மன்னன் கதிர்வாலை மாற்றியுல காருயிர்கட்
கின்னல் விளைத்த விசைந்து. (இங)

உற்றிருவ ருய்த்தகணே யூழிக்கா லத்துருவ
மற்றவுணர் வன்பூதர் மாகரிதே—ரிற்றவங்க
மொன்றுவசேண் செல்வவொன்றை யொன்றை யிடம்வலமாச்
சென்று திரிவவுவர் தேர். (இச)

இகழ்வர் முனிவ ரியம்புவர்சூ ளாடல்
புகழ்வர்தம் வீரம் புகல்வர்—திகழ்வர்கோன்
மாரிபெய்ய வென்றூழ் மறைந்தான் கலேகுறைந்தான்
வாரியின்கண் மேவு மதி. (இசி)

காலெனவெங் கூற்றென்னக் காளமெனத் தீயென்னக்
கோலெனவென் றூழிழன்னக் குன்றெறிந்த—வேலெனவே
யெற்றிருநீர் பார்திசைவா னெண்ணிலண்டம் புக்கனவே
மற்றிருவர் விட்டிடுமா வண்டு. (இசு)

ஏவினொரி கின்றனகா ரேய்த்துகரி கின்றனமா
மாவுதகி வற்றினபார் மன்புகைவான்—மேவினதிண்
வீரரிரு வோரும் விசிக முறைமுறையாய்க்
காரெனவே பெய்வார் கணன்று. (இஎ)

போரிவ் வணமாற்றும் போதகனேக் கண்ணுற்றோர்
யாரிவர்க்கொப் பாவ ரெனவியந்தார்—வீரமதில்
வெய்யனூ ருயிரஙகோல் விட்டிமையோ ருட்டியங்க
வையன்றேர் தூள்கண்டா னூர்த்து. (இஅ)

வீரன் வெருண்டுவிண்ணின் மேனின்று வில்வளை இக்
கூரியவோ ராயிரங்கோல் கொண்டவணுர்—தேரையட்டான்
வெய்யன் சினந்தைந்தே வீரமொய்ம்பன் மார்பகமுய்த்
தையசலத் தோள்புடைத்தா னார்த்து. (ரிக)

கந்தவே தேன் கனையீரேழ் தூண்டிவெஞ்சூர்
மைந்தன் முடிதகர்த்தான் வண்டீரே—மூந்திக்
திவசஞ்செய் வானைச் சிறைசெய்தோன் வீரன்
கவசந் துணித்தான் கனன்று. (சுo)

ஈசன் மகனன்றீ தென்ஞ நகைத்தவுண
நீசன் மகன்றனுவை நேர்பிறைதே—ராசுகக்கோல்
கொண்டு துணித்தான் கொடியனன்ஞன் மேல்விடுத்தான்
விண்டு ரகன் மூன்கொடுத்த வேல். (சுக)

ஆண்டதனே யோர்ந்துசெய்யா னம்பா யிரகோடி
தூண்டவவை யெல்லாங் தொலைத்ததுவிண்—காண்டரவே
வந்ததத னேஞேக்கி வள்ளலான் வாளிலவன்
குந்தங் குறைத்தான் கொதித்து (சுஉ)

ஆடினர்மன் னந்தரத்தா ரரவுணர் தாமேஙகி
வாடினர்திண் வாகுறையுள் வாள்செறித்தா—னீடியவே
லிற்றதுகண் டம்மவுலி யிற்றதுகொல் லென்னவே
மற்றவன்கைக் கொண்டனனேர் வாள். (சுங)

வெய்யன்வாண் மின்னின் விதிர்ப்பவுரு மின்னுர்த்தே
ரையன்முன் செல்லலும்பல் லாயிரங்கோல்—செய்யனெய்யத்
தீயனுரங் கீண்டுவிடர் செய்யவது கால்சுருதி
யாயருவி யாயொழுகிற் ருங்கு. (சுச)

மேல்வருகோல் பாரான் வியன்மருமம் போழ்ந்ததுன்ஞன்
சால்புறுதன் மானமொடு தானேடி—யேல்வலியா
னெல்லைச் சிறையிட்டோ னேதியால் வீரமொய்ம்பு
வில்லேத் துணித்தான் வெருண்டு. (சுஙி)

வெந்தருவன் விண்மிசைவாள் வீசித் திரியுமெல்லே
யிந்துமுடித் தாதை யெனச்சினந்து—நந்தொளிவாள்
கூற்றியெங்கண் போதியெனுச் சூர்மகனேப் போயெதிர்ந்தான்
வெற்றிமிகு தோளான் விரைந்து. (சுசு)

வெற்ற விளவலெதி ரேதிவெய்யோ னேதியிகல்
கூற்றனனேர் தந்தமர்செய் கொள்கையெனை—வாற்றலங்கங்
தொட்டனிவர் நாந்தகத்தாற் றுண்ணி விலக்குவார்
வட்டணைசூழ் வார்மாறு மாறு. (சுஎ)

இவ்வா றிருவரும்வா னேற்றமர் செய்காலைத்
தெவ்வாலுன் வில்சைத் நிறத்தினே—சொவ்வான்கை
வானகற்றித் தோண்மேல் வலிந்தெறிந்தா னும்பரன்பு,
கோனகத்திற் கொண்டார் குலவு. (சுஅ)

அப்போ தினவ லருளுருவால் கந்தவே
ளொப்போ தருந்தா ளுனத்துன்னிக்—கைப்போதார்
வாட்படையின் வெய்யோன் வலக்கை துணிக்கவவன்
ஞாட்படைய மாமுயன்று னன்கு. (சுக)

வெவ்விடக்கை வீழ்த்தலும்பின் வீரனவன் மேன்மாயை
யொவ்வுபடை யுய்க்கவுளத் துன்னினு—னவ்வமயஞ்
செங்கதிரோன் றெவ்வின் சிரத்தைத் திறல்வாகு
வங்கதிர்வாள் கொண்டறுத்தா னங்கு. (எ0)

சூரியன்மா மைந்தன் ரூலேயவவ ஞவிவவ்விச்
சூரியன்மா மைந்தன் றுதித்தகன்றான்—சூரியனெஞ்
சாரிமையோர் பாடினு ராடினுர் வீரன்மேன்
மாரியெனப் பெய்தார் மலர். (எக)

பூத ரவலம்போய்ப் புந்திமகிழ்ந் தேத்தினு
ராதவனுந் தன்கவதீர்ந் தாடினனப்—போதகன்மா
வானந் தணந்தவனி வந்தடைந்தான் றன்னினத்தைக்
கானந்து தாரான் களித்து. (எஉ)

பானுப் பகைஞனும் பாதகனே யட்டனஞ்சு
டானுமுற்றிற் றெம்பிரான் றன்முன்னர்ச்—சேனையொடு
மேவுதுஞ்செல் வீரென்றான் வீரன் வினவியுற்றார்
போவதுநன் றென்றார் புரிந்து. (எங)

நம்பிபின்னர் பூதர் நவிலனிக வீரர்பாற்
பம்பி வரப்படர்ந்து பாசறைபுக்—கம்பிகைதன்
காதலனுங் கந்தக் கடவுளைக் கண்டுமலர்ப்
பாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (எச)

தாண்முறையிற் சூழ்ந்தெழுஞ் சண்முகனீ சூர்மகனே
டேண்மலிபோர் செய்துவென்று , யாமகிழ்ந்தாங்—கேண்மதி
வேண்டுவதை யீதுமென வீரனினை யன்றியொன்றும்
யாண்டுமிலை யொன்றருள்வா யெற்கு (எடு)

மன்னு மனகையர்கோன் வாழ்க்கை தனைக்குறியேன்
மின்னுமக வானரசை வெஃகேன்மா—லுன்னுமயன்
பன்பத்தைக் காள்ற பதமென்ன வேமதியே
னின்பதத்தை யேவிழைவே னோர்ந்து. (எசு)

உற்றவிறல் வாகுவினுக் குண்ணும் வரமுதவி
நற்றுணைவர் தக்கட்கு நண்கருளி—மற்றவர்கண்
மேவிருக்கை வைக விடையளித்தான் றன்தைக்கு
மேவிருக்கை யோதுகந்த வேன். (எள)

ஈதிவர்தஞ் செய்கையே லேந்தலையுங் கொல்வனெனத்
தூதர் கருதிப்போய்த் தொல்லைவைபுக்—கோதருஞ்சூர்
மன்றலந்தா டாழ்ந்துன் மகன்முன்ன முற்றவொற்றூற்
பொன்றலுற்ரு னென்ரூர் புலர்ந்து. (எஅ)

தீதாதருரை கேட்டனலித் சூர்துயர மாக்கடலிற்
போத வமுங்கிப் புரண்டுயிர்ப்பக்—கூதுந்
திருத்தியென வீங்கெயத்தோர் சொட்டவிழியோருங்
கருத்தின்றிச் சோர்ந்தான் கவன்று. (எக)

வீடரிய மெய்வெதும்ப வெங்க ணருவிநீ
ரோடவுளஞ் சோர வுயிரூச—லாட
வுரங்கிளர்தோட் சூர்விளிந்தா சொப்பலயர் வுற்ரூர்ந்
திரங்கியிஞ்ன செப்பிரு னேய்ந்து. (அ0)

மைந்தனே யென்றன் மழகளிறே தீவினையேன்
சிந்தைதனிற் றித்திக்குந் தெள்ளமுதே—யெந்தையே
மின்னேநிகர் வேணியரன் மேவுமகன் வீத்தனனே
வுன்னேயிதற் கோவளர்த்தே னுற்று. (அக)

ஒன்னூர் சிறைவிடினுய் வுண்டுமகன் கென்றனேயஃ
தன்னு தினேயமருக் குய்த்திழந்தேன்—பொன்னுரு
மாமலர்க டேற்றி வழிபாடு செய்விபுசர்
தாமலர்க டேற்றுவார் சார்ந்து. (அட)

மைந்தர் பலர்மாய்ந்தார் மாய்ந்தமவர் கின்றுணேயாற்
சிந்தை தளராதிருந்தேன் றீயனேவிட்—டெந்தைசென்ரு
லென்னு ருயிரோ விராதிருக்கு முன்வரத்தான்
மன்னுவென் செய்வேன் வதிந்து. (அங)

சிந்தா மணியேயென் செல்வமே கண்மணியே
நந்தா னவர்குலக்கோர் நாயகமே—யெந்தாய்மு
னுன்னுணக் கஞ்சி யுறங்காத மாயவனு
மிந்தா ணனிதுயில்வா னிங்கு. (அச)

செங்கதிரோன் றண்ணெச் சிறைவைத்தா யின்றவனும்
பொங்கு மகிழ்வோடு போகாலே—லிங்குவந்த
வொற்ரு னவனு லொழிந்தா யிழிந்தேனுன்
பற்ரூர் பழிக்கப் பரிந்து. (அஇ)

ஆருயிரே யென்ற னரசே நினையின்று
போருஞற்றப் போக்கிப் புலம்புகின் றேன்—வீரமொடு
செற்றமிக விந்தத் திருமா நகர்புகுந்த
வொற்றனம னேவரியே னேர்ந்து. (அசு)

கூற்ற னகரிற் குலவினையோ வஞ்தன்றேன்
வேற்றெரு நிடம்புக்கனையோ மேவியொன்றுந்—தேற்றேன்
நனியாய் வருந்துந் தமியேன்முன் வாரா
யினியார் துணையா மெனக்கு. (அள)

என்னு வருந்தி யிரங்கச் சிலமோடித்
துன்னுக வத்திற் றுணிவுற்ற—மன்னூர்
படிவங் கொடுவந்து பார்த்திபன்முன் னுய்த்தித
ரடிமிசைவீழ்ந் தேகலுழ்வா ரார்த்து. (அஅ)

மன்னவர்மன் றுண்டமா மைந்தனுடல் கண்டாற்றிச்
சென்னிகையிற் பற்றுந் திருநோக்குந்—துன்னுகண்ணி
லொற்றுமுத்த நல்கு முயிர்க்கும் புரளுமவாய்ச்
சொற்றளருஞ் சோருந் துயர்ந்து. (அக)

கையிலொன்றைப் பற்றிச்செங கட்படுசெந் நீராட்டி
வெய்யவனைப் பற்றும் வியண்கையிதோ—வையவெனுஞ்
சார்தனைகண் மூழ்கலினுற் சாளரங்கள் போற்புழைகொண்
மார்புபுயங் கண்டழுங்கு மற்று. (கூ0)

அங்கமெலாஞ் சேர்த்தருவ மாக்கியதை நோக்குமின்னு
மங்கை னுயிரே வத்வையென் னுஞ்—செங்கை
மீறிக்கு மழும்விழுமன் வாயிற் புடைக்குங்
கறிக்கு மெயிறு கனன்று. (கூக)

மன்னவர்தம் மன்னிவ் வணமின்ன லுற்றிரங்க
வன்னையது கேட்டலமந் தாகுலமுற்—றுன்னரிய
மன்னிலத்தில் வீழ்ந்து மயிர்குலைத்து வெவ்வலையிற்
றுன்னுமயில் போன்மெலிந்தான் சோர்ந்து. (கூஉ)

அல்ல லுறுமிறைவி யத்தப் புரீங்கி
யொல்லைமகற் காண்பனென வோடிவர—வெல்லையில்பன்
மங்கைமார் தாங்குழீஇ மற்றவடன் பாங்குறீஇ
யங்கைமார் பெற்றினு ரார்த்து. (கூங)

இந்திரைக்கு நேர்வருமா தெல்லையிலா மாதரொடு
முந்தியே யேகி முடித்துலகந்—தனைத்தன்மேல்
வீழ்த்து மயங்கினுள் விம்மினு னம்பினுற்
போழ்ந்தபிணை போன்றுள் புலர்ந்து. (கச

வெய்யோனென் றூழ்தின்ட வின்னில் விசைத்தேகிக்
கையோ டவற்கொடென்மூன் காட்டினையே—யையோவெங்
கூற்றனுயிர்கொண்டனலே கோமகனே கொஞ்சுமின்சொன்
மாற்றம் வழங்காயோ வந்து. (கூடு)

கஞ்சத் தணங்குதன்செங் கைக்கிளியான் வேண்டவதை
நெஞ்சத் துவகையுற நீயளித்தாய்—மஞ்சநொக்தேற்
கின்றருநன் மாற்ற மியம்புகிலாய் செய்வகைதா
னென்று மறியே னுளைந்து. (கூசு)

புகல்குகனே யிவ்வூர் புகுவித்துக் கொன்செ
யிகல்வினைத்துப் புத்திரரை யெல்லாஞ்—செகுவித்துத்
தன்போடிந் நாணியுந் தஞ்சிட ச்செய் தார்மடவா
ரென்போல வாக வினைந்து. (கூள)

வினப்புருமெய் யோடு மனத்துணிவாய்ப் போய்வான்
றனிற்புகுந்தாய் மைந்தகின்பாற் சார்வா—னினைப்புற்றுத்
துன்று முளந்தான் றுணியா தினையுமா
னன்றுநன்றி யான்கொண்ட நண்பு. (கூஅ)

நிமயமார்க் கிண்ண னவிற்றுறனன் றல்லவென்றேன்
செய்ய மொழித்திறத்தைத் தேரமே—யைய
வுனையிழந்தேன் மன்னவனு மூய்ந்திடுவான் கொல்லோ
தனதுயிரு மோவாமே தான். (கூக)

என்றின்ன பன்னி யிறைவியிரங் காகிற்கத்
தன்றுணைவி மாருந் தழைகளையுங்—கன்றிழந்த
வாவிற் கதறிரு ரன்னவரைத் தன்னவரைக்
கோவிற்குள் கொண்டுய்த்தான் கோன். (கஅ)

மாற்றூர் குழுவெல்லாம் வல்லியின் றேயட்டுச்
சேற்றூர் குருதிவிட்டுத் தீமகமொன்—றூற்றூழு
னீற்றுறுசேய் தன்னே யெழுப்புவனிம் மெய்யைவையாப்
போற்றிடுதி ரென்றான் புலர்ந்து. (கக)

அங்கதுகேட் டின்னா ரழகிதென மைந்தனெழில்
பொங்குடலோர் சாரும்த்துப் போற்றினர்—வெங்கட்சூர்
கண்ணலரை யெம்பிக்கு நல்லுணவா நல்குவனென்
றெண்ணமது கொண்டா னியைந்து. (கஉ)

திம்பையந்தார் வேய்த்தமுடிச் சூர்முதலிவ் வண்ணமுன்னிச்
செம்புனற்கட் டோவரிற் சில்லரைப்பார்த்—தம்பரந்த
பன்னுததி யுத்தராமாம் பாங்கா சுரத்தராசான்
பின்னவனைத் தம்மினென்றான் போர்ந்து. (கூ)

பானுகோபன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திரு வெண்பா. அஞ்ச.

சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம்

என்னமொற்றர் கேளா விறைவனடி தாழ்ந்தேகி
யுன்னமதின் முந்தி யுதக்குவரி—தன்னியெயின்
மின்னகரம் புக்கு மிளிர்மஞ் திரத்தட்டோய்
மன்னவனைக் கண்டார் மதித்து. (க)

மூந்திதிறற் றாதர் முறையே வணங்கிநிற்ப
வந்திதிங்கென் னென்னவரி வத்திரத்தா—னந்த
வளித்தா ளவுணர்கோ னேயினை வல்லை
விளித்தான் வருகென்றார் வேட்டு. (உ)

மருத்துவின்முந் தொற்றருரை மன்னவி யங்கள்
விருத்தமுண்டோ சொல்லிரென வேந்தே—யுருத்தும்பி
தூன்னெவெற்பை வேலினட்ட சண்முகவே ளும்பரொடு
மன்னகர்வந் தெய்தினனு மற்று. (ங)

வித்தாளே டேற்றுமைந்தர் மந்திரிமார் மாய்வுற்ரு
ருய்ந்தா னிரணியன்போ யோதமுற்றான்—மைந்தார்சூ
ராங்கிருந்தா னென்ன வரிமுகவன் சிறியெழீஇ
யேங்கவுண ரோடுசெல்வா னேய்ந்து. (ச)

ஏண்டருமா தூதுவரை யென்ரூனை யைக்கொணர்கி
ரீண்டெனவன் ஞர்சொலவு மேய்ந்தபடை—யாண்டுற்ற
வாங்கதுகண் ணுற்றரைய ஞர்மன்னர் சார்தன்ன
வோங்கணிதே ரேறினனு மற்று. (ஞ)

நாற்படையி னின்றெழுது ணண்முகில்போல் விண்போர்ப்ப
வேற்படைமூன் பல்படைகண் மின்னவே—பாற்படுமா
பல்லியங்க ளார்ப்பப் படரனிக மூழிகாட்
செல்லியலைக் காட்டினு செறிந்து. (சு)

கின்ன ளவையிலா காயகெறி யாற்கிங்கன்
மன்னமர்ம கேந்திரமா மாககர்போய்—மின்னின்
மிடைந்தார் தலைவர் வியந்திறைஞ்ச வன்புக்
கடைந்தா னயர்ரு ரவை. (எ)

மேன்கிங்க மாமுகவன் மன்ன னடிமலரிற்
றன்சிரமா மாலையுறத் தாழவன்ஞன்—பன்மு
னிணக்கியபின் ஞேற்றழுவ வெந்தாய் வதன
முணக்கியதென் கொல்லென்ரு ஞேர்ந்து. (அ)

ஏந்த லினவலிமுன் னேயிருத்தி யன்றுமீ
போந்தபின்ன நிங்கரிற் போர்புரிவான்—சேந்தனென்போன்
ரூனேயுடன் சார்ந்து தனிப்பா சறையின்க
ணேனேயரோ டுற்ரு னினிது. (சு)

மன்னவன்றன் ரூனேபொ மாய்ந்தமைச்சர் மைந்தரிற்ருன்
பொன்னனிரிந் தோடிப் புணரியுற்ரு—னின்னதாற்
சேனேயொடு நீபோய்ப்போ செய்வனேண் கொண்டிவண்மீள்
யானழைத்த வேதிதென்ரு னீங்கு. (கo)

சூரனிது சொல்லத் துணைவன் சுளித்துகெஞ்சிற்
சாரஞரோ டன்னவன்ரு டாழ்ந்துநின்றே—யோருமைந்தர்
தொல்லமைச்சர் சுற்றந் தொலைத்தமர்ந்தாய் புல்லிது
புல்லிதுநின் புந்திப் பொருள். (கக)

மூலமதைப் பாலனென முன்னினேயென் சொன்மறுத்தாய்
மேலை விஞையயார் வெல்லுவார்—சாலவே
சென்றிடுநீர் யாப்பதிலென் சென்றவரைக் கொன்றுதுங்கி
கின்றிடுகின் றேன்காண்டி நீ. (கஉ)

கேந்த லெருவற் கடக்கப்பெற் றேனேஞன்
வந்துனைக் காண்பனின்றேன் மற்றெவர்க்கு—மந்தமெய்துங்
கன்மமிது செய்வனசெய் காவலவென் றேவிடைகொண்
டென்மந் திரம்புக்கா ணுற்று. (கங)

மேருநிகர் போனகஞ்சூழ் வெற்புறழ்மா வூன்வகைகள்
சாருநெய்த்தோர் பாறயிர்தேன் றண்டேறல்—வாரியுண்
டின்வாச நீர்தோய்ந் திருங்கலவைச் சாந்தணிந்து
மன்வாசத் தார்மிலைந்தான் மன். (கச)

வின்மணிப்பூண் மெய்யில் வெயிலெறிப்ப வெண்ணீறு
மின்முகங்க டோறுநிலா வீசவணிந்—தென்மணித்திண்
தண்டமொடு கேமியரன் ரூயமரர் தந்தபடை
கொண்டனன்செங் கையிற் குறித்து. (கரு)

கைகத்தலத்திற் பாசமுதற் காய்வன் படையேந்திப்
பத்துநூ றாயிரமாம் பண்பரிபூண்—சித்திரமா
மன்மணித்தே ரேறியுற்றான் மைந்தருற்றார் தானேசுற்ற
மும்மதக் கிரவாயின் முன். (கக)

மன்னிமையோ ரேற்றமொடு மண்ணவர்தம் வாழ்வுவண
ரின்னலிவை நீத்தோ ரெரிகான—மென்னியலார்
கார்கொள் கருத்தினர்வேள் காண்டமுண்டோ னார்பொருதே
மார்பன்றி பூணர் வடு. (கஎ)

ஏண்ணிலுயிர் யாவுமடு மேந்தலன்ஞ ராரழல்கால்
கண்ணிஞர் வார்கழல்பூண் காலினர்விண்—ணுணணவல்லார்
போரி லெதிர்ந்தவர்மெய் போழ்ந்தயிலால் வீழ்த்தயிலான்
சோரிபற்று மாவயிற்றார் துய்த்தது. (கஅ)

தீண்ட மழுச்சுண்டி சாபம்வே ஞஞ்சிறட்டை
யெண்டருவெம் மாப்படைக ளேந்தியே—பண்டநந்த
வார்த்தார் மூவிலென்ன வார்க்குமிப மீழ்க்குமதஞ்
சீர்த்தாரூய்த் தார்முன் செலும். (கக)

பாய்மா ருரத்தூள் பரிதியந்தர் மாசெவிகண்
போய்மா சுறுத்தவவை போதலேவிட்—டாய்மா
நெறிதடவத் தேர்களின்மன் னீர்கொடிக டாக்கக்
குறியதனிற் செல்லுங் குடக்கு. (உ0)

மாவரங்கொள் சூரிளவன் மாயுமென மூன்ணர்ந்தோ
மேவயங்கள் சோர்ந்து விழுமமுற்ற—தாவுதிசைக்
கீகம்மா புலம்புற்ற காணெடுத்தே ரேங்கினவே
வம்மா வியமிரங்க வாங்கு. (உக)

ஆர்ப்புமா வேழ மசுவந்தேர் காலாளென்
ஞற்படைமா மள்ளர் ஞனிமிக்கோர்—கார்ப்புணர்ப்பன்
றுங்கமன்சூர் பின்ரூன்ற ரூல்படைமன் மாயைமகள்
சிங்கனெனப் பேர்வாய்ந்தோன் றோர்ந்து. (உஉ)

நாற்படையுங் கொண்டு ஞனிமாக் கடலென்ன
வார்ப்படைய நெற்றியஞ யாங்ககன்ரூன்—வார்ப்பம்பை
கள முமிக்கைதக்கை கைத்தடிமன் பேரிமுதல்
யாளிமுகன் முன்முழங்க வேய்ந்து. (உங)

கங்கங் கொடிகூளி காளியூ ணச்சியுறச்
சிங்கமுகன் சேனையொடு சென்றிடக்கண்—டங்கயன்மா
லும்பருலந் தோடி யொளிர்பா சறையமர்வேள்
செம்பொனடி தாழ்ந்தரைப்பார் சேர்ந்து. (உச)

ஆயிரமாஞ் செண்னியனீ ராயிரமாஞ் செங்கையா
ஞயிரமேற் கொண்டவண்ட மாஙருவென்ரே—ஞயிரமா
யோசனைநீண்.மெய்புளான் யோசனைநீள் பொய்புளான்
யோசனைநீண் மாய மூளான். (உ)

தஞ்ஞெமெ லாந்துஞ்சான் றும்பிபணி தாங்குலக
மஞ்சவொரு காளெடுத்த வாண்மையுளான்—மஞ்சுபிடற்
ரூலமணி யத்த னளித்தனைதான்ஞ ராருயிர்கொள்
சூலமங்கைக் கொண்டான் றுதைந்து (உ)

அண்ட மனேத்தமோ ரகையிற்கொண் டுண்டெழுந்
திண்டிறலான் வன்மைமென்மை சேர்த்துலத்தட்—டெண்டரக்கீழ்
மேக்குறல்போல் வேலைநீர் மேதினியின் மோதிவிண்ணிற்
ரூக்கநடை கொள்கழலான் ரூன். (உ)

தண்டமிழ் தென்று தருக்கி னெடுத்தேமே
லண்ட கடாக மதின்மோத—றண்டுகள்க
ளாதலிஞெய் தீதெனு வாடகமா வெற்பைமுன்போன்
மாதலத்தில் வைத்தோன் மகிழ்ந்து. (உ)

ஆகினெடு நேமியுதக் காசுரத்தில் வாசமுளான்
வீடின்மன் னெவ்வுலகும் வீக்குமிரு—பாசமுற்ரோன்
வெங்கட் கொடியசுர் மேவினவல் சிங்கமுக
னெங்கட் கிடர்விளப்போ னேற்று. (உ)

அந்தமிலுற் ரூனையா மாழிமுற்றப் போர்புரிவான்
வந்தனனன் ஞனுயிரை மாற்றியரு—ளெகதையென
வங்கனிலற் பாரா வணித்தேர் கொணர்திபென்ரூன்
செங்கதிர்வே லங்கையுறு சேய். (ரு)

ஐய னருகினின்ற வாளிமொய்ம்பன் ரூன்முனம்போய்ச்
செய்யகழற் போது சிரஞ்சூடி—வெய்யருட
ஞுன்ன னிகஞ் சூழ்ந்திடச்சென் ரெருன்னலர்செற் றேமீள்வ
னென்ஹ விடுத்தியென்ரு னீண்டு (ங)

ஆண்டகைபுன் மூர லயர்ந்து மருவலன்போர்
வேண்டினனன் முய்த்தனீ மேவெனலு—மேண்டிறலோன்
ரூனெழுந்து கைகூப்பிச் சாரதர்கள் சார்தாரத்தன்
வானெழுந்த மாடமுற்ரூன் வந்து. (ங)

காண்டிப மேயவரைக் கண்ணுளதோர் காட்சியான்
காண்டிப மேயவரை கைக்கொண்டா—னேண்டியூர்
முன்னிட்டான் கோதைசுற்றி முன்சாரி கையாத்துப்
பின்னிட்டான் ரூணி பெரிது. (ஙங)

தெய்வப் படைமுற்றுந் தேர்ந்துகொடு தும்பையிலைக்
தைவையத் தேறி யகலுமெல்லை—மொய்வரிகொ
ளெண்ம ரிலக்க ரிரதமூர்ந் தேண்படைகொண்
டண்மினர்மா வீரனைச்சூழ்ந் தாங்கு. (நசு)

ஆயிரமா வெள்ள மனிக மெழுந்தசல
மீயுயர்கா வெம்படைகை மேவியே—சீயமுகன்
றன்பான் மிடைந்துவந்த சாற்றியங்கார் போற்றழங்க
வன்பார்க் களம்படர்ந்தான் வாகு. (நடுஇ)

ஆயபோ தாயவுண ணந்தானை வந்தார
வேயவள்ளல் சேனையுமே ரேய்ந்த தமா—தூயகங்கை
வானதிசேர் வாரிபோல் வாச்சியங்க ளார்த்தகொடி
மேனிலவி யார்த்த மிளிர்ந்து. (நசு)

தேரிபமா திண்பொருநர் சேரிரண்டு சேனையொலி
காரொலிமுந் நீரொலியிற் காதுறுத்தப்—பேருமெல்லை
செய்யோன் படைஞர் செருமு பன்ரு ரஃதணர்ந்து
வெய்யோன் படைஞருற்றூர் வேர்த்து. (நஎ)

திண்டங் கணிச்சி தடைபிண்டி பால வினை
யண்டரஞ்ச வோச்சினர்வி லம்பெயதா—ரெண்டருவர்
வெற்புமழுத் தண்டம் விருக்கமிவை வீசினர்
பொற்புறுமா பூதர் புகைந்து. (நஅ)

வரஞ்சிங் கினர்தோள் வலிசிங் கினர்தான்
காஞ்சிங் கினர்பல் கலன்சே—ருரஞ்சிரங்கள்
ஈந்தினர்வெங் தானவருந் திண்பூத ரிற்சிலரு
முக்தியினெய்த் தோரோடிற் றுற்று. (நசு)

சூன்றன்ன வங்கங் குவிந்தசெங்நீ ராறன்ன
சென்றிடுதே ரோடமன்ன நீர்ந்தவர்தந்—துன்னுகைகான்
மீனன்ன பாறுகொடி மேவுசிரற் புள்ளன்ன
வாநிணம்பல் கன்முத் தன. (சஅ)

இவ்வண்ணம் போர்புரியு மெல்லைவெய்யோன் சூனைமள்ள
கவ்வண்ணல் சேனையச்சென் றுர்த்தடர்ப்ப—வெவ்வமுற்று
முன்னூர்மன் பூதர் முரியவன்னு ருட்சிங்கன்
சென்ரு னவர்க்கதையிற் செற்று. (சக)

அன்னுன் செலும்போ தசுரரின்மா னேரொருவன்
மன்னுர் சதமுகநா மத்தினுன்—றுன்னுநீ
யெங்கே குதிநில் லெனவெதிர்ந்து வில்வளை இ
யங்கே மழைபொழிந்தா ரார்த்து. (சஉ.)

சாயகங்கள் பட்டிடலுந் தண்டினுல் வீட்டியே
தூயனடி யான்கவசந் தூண்டித்தான்—நீயலறு
மிண்டிற் கதைவீச வீரனேற் றுன்மார்பு
தண்டிற்று வீழ்ந்ததுகீழ் சார். (சஉ)

விண்டதுகண் டேணவுணன் வெங்கணிச்சி யோச்சினுன்
விண்டமா ரஞ்சுறவே மேவுதனேத்—திண்டிறலோன்
கைத்தண்டின் வீட்டியவன் கார்முகத்தைச் சீர்குலைத்தான்
மைத்தகுவர் கொந்தார் மருண்டு. (சச)

கொடிய தசமுகனேர் குந்தமுய்ப்பச் சிங்கன்
கடிதிலோ ராழிவிட்டான் காய்தந்—தடர்தலுந்
தியவனேர் தண்டஞ் செலுத்தவவ னுகமுற்ற
தேய திரத்த மிழிந்து. (சடு)

பாய்ந்தசெந்நீ ரோடுசிங்கன் பத்துத் தலையனுரத்
தேய்ந்தகையொன் றுற்புடைக்க வேவிழுந்—மாய்ந்தனன்செய்
போவுணர் தாமேசெயப் பூதனனகனைனபோ
னேரெதிர்ந்து தாக்கினு னேர்ந்து. (சஎ)

ஏற்றவெங்கோ றாயமர்செ யேணவுணர் தஞ்சிரங்கள்
பாற்றித் தரையிற் படிதலுமே—போற்றனகன்
றுன்வயவ ரோடினுர் தன்முகனஃ தேர்ந்தவரை
நின்மினின்மி னென்று ரைதா னேர். (அ)

நின்றிலாஃ தேர்ந்தவுண னெய்யிதீப் போற்கணன்று
தன்றனிலில் வாங்கிச் சரம்பொழிந்தான்—சூன்றுபடை
யாதிகொடு பூத ரமர்புரிய வித்தசில
காதினிற் சில்லவெதிர் காய்ந்து (அ)

ஊறுதரு மாயையினு லொவ்வொருமா பூதர்க்கு
நூறுநூ றங்கமுற்றே நொய்தினடப்—பாறியன்பு
மேயவரோ டாற்றமரும் வெற்றியுங்கண் டாடலென்று
மாயமெனத் தேர்ந்தான் மனத்து. (அக)

போதக்கோ னூக்கவது போய்மாயை நீக்கநின்றன்
மேதக்கோன் மேல்வெகுண்டு வில்வளைஇக்—காதக்கூ
ராயிரங்கோல் விட்டா னவைதொலைப்பான் வென்றியொன்று
மாயிரங்கோல் விட்டா னழன்று. (ஙo)

ஆயிரங்கூ ரம்பா லவன்விடுத்த கோலமுத்தித்
தீயவன்வில் லேழ்சரத்தாற் சிந்தியுடன்—மேய
கவயமொரு வண்டாற் கடிந்தனவில் காண்ட
மவயவங்க ளெங்குமுய்த்தா னர்த்து. (ஙக)

மண்கணைமெய் முற்றுமட மாய்ந்தவன்போல் வீழ்ந்தயருந்
தன்முகன்போர் செய்யுந் தணிவின்றித்—தன்மனத்து
ளுன்மாயை மந்திரமொன் றுன்னியரு வாய்த்தேரின்
மின்மாக வாறுசென்ரூன் வேர்த்து. (இஉ)

மாதிடமார் பூதரொல்லே மாயையிற்செ நீயனையப்
போதடர்ந்து பற்றுதும் போதுவிரென்—ரோத
வதுவினவிப் போரி லகன்றவரைக் கோற
லிதுபுகழன் றேறுமன்றே யீங்கு. (இங)

ஓடினரைத் தஞ்சமென வுற்றவரைத் தாழ்ருஞாய்
வாடினரைத் தக்க வலியிலரைச்—சாடினவை
வீரையல் லாரை வெருளலீ ரென்றனன்மன்
சாரதர்கன் றென்றுணர்ந்தார் தாம். (இச)

அண்ணதனைக் காணு வரிமா முகன்சீரு
முன்னருமா பூதர் முனம்வாலுந்—தன்னுமன்னூர்
பைத்தமரங் கோடி படைகொடுபோய்ப் பற்றலன்மே
லுய்த்தமர்செய் கின்ரு ருருத்து. (இடு)

சொரிகாலே வெய்ய சுடரயிலோ ணெக்கி
யெரிகா லுறவுயிர்ப்ப வேகாக்—கரிமாதீ
வெய்தருமா பூழியதாய் விண்டிரியு மீளுமே
யெய்துபடை செய்தொழிரு னீது. (இசு)

அண்ணதுகாண் பூத ரழன்றசலம் வன்றருக்கண்
மின்னுமுடிச் சீயமுகன் மேலுய்ப்பத்—தன்னுவரை
யெல்லாம்போ யெண்டிசைசார்ந் தெல்லோ னிராதந்தான்
செல்லாது தூர்த்தனவே சேண். (இஎ)

நாகம்விண் டீர்த்திடலும் ஞாயிறகன் ரோடினுன்
மாகமுரு புள்குடம்பை வந்தடைந்த—யோகியருங்
கற்பமிரீ தென்னக் கலங்கியே யையவென்ன
வற்புதங்கொ லீதென்ரு ராங்கு. (இஅ)

விண்ணுற்று வெற்பொடுசெல் வேழமரி வாள்புவியி
ணண்ணுற்ற வேறுதிசை நாகங்கள்—கண்ணுற்
றலக்கணுற வீழ்ந்த வகிலம் பனித்துக்
கலக்கமுற்ற தாங்கதனைக் கண்டு. (இக)

எறிந்திடுமா வோங்கறம்மி லெற்றிடவார் நீப்போய்ச்
செறிந்ததிசை யார்ந்தபுகை சேண்பார்—மறிந்தனவெஞ்
சிங்கமுகன் மேற்பட்ட திண்சிலம்பு சீர்மைகுன்ரு
தங்கணிலம் வீழ்ந்த வடித்து. (கo)

அன்னதகண் டண்ட ரயர்ந்தா ரவிர்பூத
ரின்னலுற்றார் சீயமுக னேரிரதந்—தன்னினின்ரூன்
ஞாலமதிற் புக்கா னலிவுசெய்வான் மூன்வந்த
வால மெனநடந்தா னுக்கு. (சுக)

பார்மேற் சிலரையெற்றும் பற்றலர்தாம் வாசமுறு
மூர்மேற் சிலரையெற்று மோதிரவி—தேர்மேற்
சிலரையெற்றுஞ் சீயமுகத் தீயவன்மூக் கீர்மேற்
சிலரையெற்று கோர்நேர் செறிந்து. (சுஉ)

பூமன்கண் வீசும் பொருசிலரைச் சிங்கமுக
னேமன்கண் வீசு மெதிர்சிலரை—மாமன்கண்
வீசுஞ் சிலரை மிளிரொண் டிசையின்கண்
வீசுஞ் சிலரை வெகுண்டு. (சுங)

கொதித்துக் கொடியோன் குலவரைபோற் றள்ளி
மிதித்துக் கொலுஞ்சிலரை மெய்யைப்—பதத்திற்
சிதைத்துக் கொலுஞ்சிற் சிலர்தமைச்செல் லென்ன
அதைத்துக் கொலுஞ்சிலரை புற்று. (சுச)

மிழுவிற் கொலுஞ்சிலரை யேந்த லெரிகூர்
மழுவிற கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து—வழுவில்
கொழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக கூர்மையுறு சூலக்
கழுவிற் கொலுஞ்சிலரைக் காய்ந்து. (சுடு)

கார்க்கு நிறத்தான் கணங்கடமை வாரிப்பின்
சேர்க்கும்வாய் தோறுமண்டச் சேரவே—பார்க்குமா
சேர்த்திட்ட பின்னுகச் சேணி னகன்மோட்டைத்
தூர்த்தியற்று மாடற் றொழில். (சுசு)

தாக்கிற் கொலுஞ்சிலவர் தம்மைத் தடிகின்ற
பூக்கிற் கொலுமே யொருசிலரைத்—தீக்கணுக
நோக்கிற் கொலுஞ்சிலரை கொய்தருமி னெய்தருரல்
வாக்கிற் கொலுஞ்சிலரை வாய்ந்து. (சுஎ)

அற்றார் சிரந்தோள்க ளற்ற ருரக்தாள்க
ளிற்றார் கரந்துண்ட மேனேயவும்—பொற்றர
னேதற் கருஞ்சிங்க னேடு திறல்கொண்மாப்
பூதப் பொருகர் பொருது. (சுஅ)

கருவுற்ற வாருயிர்கள் கால முடிவாம்
பருவத்திற் றீயவனுண் பான்மை—பொருவச்
செருவி லனேகரைச் சீய முகங்கொ
லொருவனே கொல்கின்ரு னுற்று. (சுக)

மூங்கீ ருவரியெனு முன்னும மன்னுமல்
வெங்கீர்மை யுற்றமர்செய் வெங்களத்தார்—செங்கீர்போய்க்
கங்குலவிப் பாய்ந்து கருங்கடலைச் செங்கடலா
யங்க ணிழைத்தவே யார்த்து. (எ0)

இத்திறமார் வெய்யோ னிருங்கணங்கட் கேமனெனு
வுய்த்துணர்ந்தே யும்பரஞ்சி யோடினர்—கைத்திறத்திற்
குன்றேர் மாலீசு கொன்பூ தரைமுடிச்சே
மின்றேர் மிசைப்புக்கான் வேந்து. (எக)

அன்னுன் செயல்கண் டழற்கண்ணன் வேங்கெதிர்போ
யுன்னுடல் காண்ப னெருகணத்தி—லென்னு
வொளிதருவான் சூல முலையா தவன்மேல்
விளிதருவான் விட்டான் வெகுண்டு. (எஉ)

வருமாப் படைநோக்கி மன்சூர்க் கிளவ
லொருமாப் படையுமுய்க்கா துற்று—னிருமாகர்
தோற்று னெனவார்த்தார் சூலம் வரைமார்பி
லேற்று ஞெகிழ்வுற்ற திற்று. (எங)

சூலமுறு மூற்றமும்வெஞ் சூரிளவ லாற்றலும்பார்த்
தேலவிவன் பெற்றதுபே றிஃதிபோற்—சாலச்
கருதண்ட மெங்கணுமே காணிதென் றேய்ந்தா
னெருதண்ட முய்த்தா னுருத்து. (எச

உய்த்ததண்டஞ் சாரதித னுத்தமாங கங்கொளலு
மைதிகுவ னேக்கி மனம்புழுங்கிக்—கைத்தலத்தா
சோர்கதையை யோச்சவஃ தோரிமைப்பிற் பூதமன்னன்
மார்பகத்திற் றுக்கிற்று வந்து. (எசு)

தாக்கியவுவ் வெல்லைத் தழற்கணன்மூக் கார்ந்றம்வாய்
நோக்கியசெங் நீரோடிச் சிந்தினிய—லாக்க
மறந்தா னுணர்வெனினும் வன்பிழந்தா னல்ல
னிறந்தா னிலனின்று னேய்ந்து. (எஞ)

ஆரியர்வற் றங்கிமுக னங்குநிற்க வோர்வலவற்
றேரி னிறுவிவரு தீயவன்மேன்—மேருவன்ன
வோர்மலையைக் கீண்டெறிந்தா னுன் னுஞ் சுமாலியெனு
பேர்மலையுந் தொல்லோன் பெரிது. (எஎ)

அன்னுன் விடுத்தவெற்பை யந்தகுவன் பந்தெனவே
மின்னுர் கரம்பற்றி மீட்டுமுந்தப்—பொன்னுரு
மார்பிலது தாக்கச்சு மாலி புலம்பிநெய்த்தோ
சார்புவியில் வீழ்ந்தா னயர்ந்து. (எஅ)

தீண்டியொரு தண்டேந்தித் தானவர்கோன் மார்பிலுய்க்க
விண்டிடவல் தோர்வயிர மேவுதண்டங்—கொண்டங்
டிடித்தெனக்கை யாலெற்ற வேந்தனகைத் தோர்த
ணடித்தலத்தாற் றன்னிரு னூர்த்து. (ஏசு)

தாணெறியி லுந்துதண்டி தானமெழுந் தொல்லெவெய்யோன்
ரோணிரைமேற் பாய்ந்து துகைத்தேதாய்ந்தா—னீணகத்திற்
கோடரங்க டோறுங் குதித்தடிகள் சோருமோர்
கோடரமே போல்வான் கொதித்து. (ஆ0)

சென்னிகரற் றேள்பூதன் செல்வதறி யான்றிறிய
னென்ன வரிமுகத்தோ னீயெனக்கை—தன்னிற்
றடைக்கவவன் றுன்புறீஇத் துப்பிழந்து போர்ந்தான்
படைக்கணவர் பாங்கிரிந்தார் பார்த்து. (ஆஏ)

பூத ரிரிவுகண்டு போற்றிலக்கத் தெண்மருந்தேர்
மீதிவர்ந்து சென்றெறுழ்கொள் வில்லோ இக்—காதுசரஞ்
சிங்கமுகன் மேற்பொழிந்தார் சீங்கின்றிப் பாங்குற்ற
வங்கதுகண் டட்கினரே னைற்று. (ஆஉ)

சிலர்தே ருடைத்தான் சிலர்தே ருலைத்தான்
சிலர்தே ரொடித்தெறிந்தான் சேணிற்—சிலர்தே
ரொடித்தான் சிலர்தே ருதைத்தான் சிலர்தே
ரடித்தா னவுணர்க் கரசு. (ஆங)

இத்திறமாற் றெல்லே யெறுழிலக்கத் தெண்மருமே
தத்தமுயிர் தாங்கித் தனுவோடு—மெய்த்திறல்போய்ச்
சாய்ந்தார்தேர் மேற்புக்கான் ரூனவர்கோன் றிண்வாகை
வேய்ந்தா னதுகண்டான் வேர்த்து. (ஆச)

மாமேரு நேர்வரிவில் வாங்கிவெங்கோல் பல்கோடி
மாமேகம் போற்பொழிந்து வாருநிற்ப—தாமேலி
யங்கடர்த்திப் போராற் றவுணர் தலைதுணிந்து
வெங்களத்தில் வீழ்ந்தார் விதிர்ந்து. (ஆரி)

கிரிபரிதேர் பட்ட கடுந்தருவர் பட்டார்
கிரியிற் பிணங்கள் கிடந்த—சொரிருருதி
நீத்தமவண் மாய்ம னின்றவெலாங் கொண்டேகி
மாத்தரங்கத் தய்த்ததே வாய்ந்து. (ஆசு)

உரந்துமிக்குந் தோடுமிக்கு மொண்வீரன் றன்னோர்
சரந்துமிக்குந் கோடி தலைக—டிரந்தவற்றை
பண்டரங்க மேழுகடந் தாழிவரை தாவியப்பா
லண்டமுமே போழ்ந்துசெலு மார்த்து (ஆஎ)

இவ்வண்ணம்போர்செயக்கண் டெண்மடங்க வன்முகன்றன்
மைவண்ண நூறு மகாருமெழீஇச்—செவ்வண்ணத்
தேரினிற்போய் வில்லினித் திண்புயத்தோன் மேற்பகழி
மாரியெனப் பெய்தார் வலேந்து. (அஅ)

வீரனது காணு விசிகமெண்ணில் கோடிவந்திற்
சேரவுய்த்து மாற்றிஞன் றீயமைந்தர்—கூரியகோ
லார்கோடி கோடிவிட வையனவை நீக்கியம்பாற்
றேர்கார் முகம்வீழ்த்தான் றேர்ந்து. (அக)

வந்தறனை நோக்கிமைந்த ரேண்விற் ருழில்வல்லோய்
நாந்தகமா விஞ்சைசெய்து நாடெனக்கீழ்—பாய்ந்தானல்
கொள்வாள் கொடுவரக்கண் ணுற்றவரும் வாள்கொடுபோர்
கொள்வான் வலேந்தார் கொதித்து. (கூ0)

வீரன்ருண் மார்பாதி மெய்யிலக்க நாடிவாட்
போரியற்ற மைந்தரங்கம் பொன்றிலகண்—டாரவனைப்
பற்றியடு வோமென்னப் பற்றவல்லோன் வாளோச்சி
மற்றவரை மாய்த்தான் வலேத்து. (கஅ)

விண்ணவர்கள் போற்றிடமா வீரனெடுந் தேர்புக்கா
னெண்ணவுணன் மைந்த நிறந்தமைகண்—டுண்ணலிந்து
வாளுண்ட தென்றன் மகாரையென்ற பின்சிரமுந்
தோளுஞ் சுமந்துநின்றேன் சோர்ந்து. (கூஉ)

ரென்னூறு மைந்தரையு யீண்டெவருங் காண்டரவென்
முன்னூறு செய்து முடித்துநிற்பான்—பின்னூங்
கிதன்மேல் வசையுளதோ வெண்ணுர் கைத்தற்
குதன்மே லுறுவதில்லே யொன்று. (கூங)

பொன்றினரை யுன்னிப் பொருமுவதி லொன்றுமிலே
பன்றிய லாரையட்டுப் பாலனையும்—வென்றிமைப்பிற்
றேவரா மேவரையுஞ் செற்றதலம் பார்விசும்பென்
மாவலகு மாய்ப்பனென்ருன் மன். (கூச)

ரென்னகவின் றேதன் னிராதமூர் பாகனேப்பார்த்
தன்னருகம் மக்க ளுயிர்குடித்தோன்—முன்னருய்க்க
வென்றலுநன் றென்றுகைப்ப வேந்தல் வரலுமையன்
முன்றனித்தே ரோடிற்ருன் முன். (கூரு)

சியமுகன் சிறிச் சிவனளித்த சேயலகீ
யேயிலக்க ரெண்மருட்சி ரேந்தலேர—மேயவெழி
லாரியற்ற தூதவளே வோதினேயர் தம்முளே
யாரைநீ சொல்லுகென்ரு னீங்கு. (கூசு)

முனைவனரு ளாறு முகற்கடிய னேனென்
முனைதம்மூ ரட்டொற்ரு முத்து—முனையினும
ராரையுமே யோர்கணத்தி லட்டுவெல்வா னின்றணன்பேர்
வீரமொய்ம்ப னென்ரூன் வியந்து. (கள)

வீரன்றன் மாற்றம் விடம்போற் செவியேறச்
சூரன் முனைவன் சுளித்துரைப்பான்—கூரச்
சிறியவரை வேற றிறலிலரைக் கோற
லறிதியிஃ தாண்மைப்பாற் றன்று. (கஅ)

ரூற்றுவரா மைந்தரையு நொய்தினட்ட நின்னுயிரைக்
கூற்றுவற்கு ணுகக் கொடுப்பனு—லேற்றமுறு
நின்வலியுஞ் சேய்வலிய நீளமார் தம்வலியு
மென்வலியி னீக்குவேன் யான். (கக)

உம்பர் சிறைவிடுப்பா னுன்னிவந்தீர் தானையொடு
மிம்பருயிர் வாழ்க்கை யிழந்தீராற்—பம்புவிதி
தன்னின் முடிந்தவுயிர் தான்மீண் டெலுறினு
மென்னினெ திர் வார்பிழையா நிங்கு. (கஐ)

ஒன்பதுதேர்த் தேந்தனகைத் தேந்துசிலை வாங்கியீ
ரொன்பதுகோன் மார்வத்தி லுய்த்திட்டான்—வன்பினைவ
பட்டொசிந்து வீழ்ந்த பதகனுஞ் சீயமுகன்
விட்டனன்றன் றண்டம் வெகுண்டு. (கக)

நீண்டக் கனையேந்த ரூவிலயில் வாளியாற்
றண்டஞ்செய் தாயிரங்கோ ணூண்டினுன்—றிண்டலையி
லன்னவை தூ ளாய்வீழ்ந்த வாளிமுகன் சூலமொன்று
மின்னவன்மேல் வீசினுன் வேர்த்து. (கஉ)

அண்டவருஞ் சூலத்தி னுற்ற றனைநோக்கி
யெண்டகனே ரம்பா யிரம்விடுத்தான்—வண்டுகளை
வீட்டியது மேற்செல்ல மீட்டுமோ ராயிரங்கோன்
மோட்டிறைவன் மேலுய்த்தான் மூன். (கஙு)

ஏவியவவ் வேவை யெலாஞ்சூலஞ் சிந்தியே
மாவயவர் பன்வீர வாகுமேன்—மேவ
லிலக்கர் நடுங்கினு ரொண்மர் மெலிந்தா
ரலக்கணுற்ரு ரண்ட ரயர்ந்து. (கச)

தோனார வந்தகொடுஞ் சூலத்தை வீரமொய்ம்பன்
வாளாற் குறைத்திட்டான் மற்றதிற்ற—தானா
யிளைஞ நிலக்க றொழுக்கணவர் வாளை
ருள்வுண்டே யோகையுற்ரு சோர்ந்து. (கஎ)

அக்காலை நற்றிகணத் தையன் வடவையினு
மக்கார் வெகுளியனுய் வெய்யவனே—யிக்காலை
யாவிகொள்வே னென்னுமு னந்தகற்கொன் மன்பதையை
மேவியர்ச்சித் துய்த்தனன்றெம் மேல். (கஅசு)

அப்படைதீக் கான்றுலக மச்சங் கொளவரலு
மெப்படையோ வென்ரு னிதுபுலவர்—வெப்படையா
மென்ரு னிறைவனதா மிப்படையே யெற்படிக்கு
நன்ரு மெனநகைத்தா னன்கு. (கஅள)

அரிமுகனேற் றங்நாட்கொ ளத்தன் படையை
யரியவழி பாட்டிறுய்த்தா னஃதுக்—திரிமூன
நட்டவர்பா னாட்டவர்பாய் நண்ணினரீண் டாங்குரீ இ
விட்டவர்பான் மேவினவே மீண்டு. (கஅஆ)

தன்படைதான் மீளச் சயமொய்ம்ப னெஞ்சகஞ்சூர்
பின்புடையான் பேரமர்செய் பேற்றினேப்பார்த்—தின்பண்
டிவன்வரமோ செய்தவமோ திண்டிறலோ விங்க
னெவன்பெரிதென் றேயிசைப்பேன் யான். (கஅக)

ஏவு படையா லிறையுமெய்யி லூறிலான்
மேவலன்செவ் வேள்காரத்து வேலன்றி—வீவுரு
ஞதலிற்போ ராற்றி யணிதே ரனிகமெலாங்
காதலிற்பே னென்ரான் கணத்து. (கஅஎ)

இத்திறத்தின் மொய்ம்பியம்பி யேழிருகோல் கொண்டவுணன்
சித்திரத்தே ருந்துபவன் சென்னிதள்ள—வெய்த்தவனு
தாரணியில் வீழுமுனந் தானவர்கோ னேர்தண்டம்
வீரன்மேல் விட்டான் விளைந்து. (கஅஅ)

உறுதிறன்மா வீர னுரம்புகுமா தண்டஞ்
சிறுதுகளாய்த் தூமமாய்ச் சென்ற—தெறுழிளவல்
காரா ரவணன் கவின்றேரை வீட்டினு
னேரா யிரங்கணைக ளுய்த்து. (கஅஉ)

தேரழிந்த மாத்திரையிற் சீயனுயிர் கோடுமெனுப்
பாரிடர்மா வோங்கல் படைவீசிச்—சாரலுற
வெய்யவனேர் தேர்புகா மேவா யிரம்வீலுறூற்
றையிருகை யேற்றினு னார்த்து. (கஅங)

பிடித்தலிற்க டோறும் பிறங்குருவங் காட்டத்
துடித்தவயி ரண்டந் துளங்கி—வெடித்த
கணக்கமையா வாசுகங்கன் காரிற் பொழிந்தான்
பிணக்குவையாய்ப் பூதருற்ரூர் பேர்ந்து. (கஅச)

சென்னிகிறந் தோள்கரங்கள் சிந்திலை ரூன்குருதி
மன்னிணங்கள் சித்திஞர் வன்பூதர்—தன்னியே
பூரிரந்த வான் ரார்த்த பூமா திரமறைத்த
வேஜீனயண்ட மெங்குமூர்ற வே. (சகசு)

இசையா ரெழுவரையு மீர்வவர னேந்து
மிசையார் கிரிபோழ்வ மேவெண்—டிசையாஜீன
யங்கருரா வார்சலியி லார்கனலை யாற்றுவன
சிங்க முகாசுரன்கோல் செல்ற. (சகசு)

உனா-க மீர்தத்துக்கொண் டோடுவனு ரூன்கவர்ந்து
சேனைகள் செல்ஃ சிவணுமே—யீன டகண்
டையோ வெனவ ஃட ராப்பவிடு தீயுக
வெய்போன் விசிகம் விரைத்து (சகள)

பூரபகலி லொன்றை முயன்றெருவன் செய்யினது
பிற்பகலி னல்குமெனல் பிச்சன்றே—வெற்பகலில்
வன்படையுற் சூரிளவல் வாளிகொன்று கூனியையுங்
தன்படையுந் தாக்கினவே சார்ந்து. (சகச)

சீயமுகன் காண்டந் திசைவா னெறிமறைப்ப
மேயவினன் மேற்றிசைபோய் மீண்டிலா—ஞயபடை
கொம்புருணில் பேரிகைலக் கொம்மெனப்புள் ளம்மகூற்ற
செம்புனனீர் சென்றதே சிந்து. (சகசு)

கருங்கடலிற் செந்நீர் கலந்தபாய் தோற்ற
மிருங்கம் பளம்விரித்த லேய்க்கு—மொருங்கே
பவளக் கொடிகள் படர்வனவு மாலுங்
திவளக் கிளைத்துச் செறிந்து. (சஉ0)

இத்திறமாச் சிங்க னிகல்வினைக்க வீரன்கண்
டத்தமன்வில் வாங்கினா ணூர்ப்பெழுப்ப—மைத்தகுவர்
கைதளர்ந்து பின்காட்டிக் கால்சாய் தருவென்ன
மெய்தளர்ந்து வீழ்ந்தார் மெலிந்து (சஉக)

அண்ட மதிர வவிர்நா ணெலியுறுத்தித்
திண்டலுவிற் காண்டஞ் சிதறியே—கண்டகன்மூன்
விட்டவன்போர்க் கோலனைத்து வீத்தறுத்தா னீற்றுயிர்க
ளட்டவன்போல் வீரமொய்ம்ப ஞங்கு. (சஉஉ)

எங்கெங் கவன்பகழி யெய்தி யடர்த்தனவோ
வங்கெங்கு நீழல்போ லாளிமொய்ம்பன்—வெங்கதத்தி
னுய்த்தகணை போயவற்றை யூறு படித்தினவே
மைத்தகுவ னஃதுகண்டான் வாய்ந்து. (சஉங)

வில்லெடுத்த துன்பொருட்டா மேவுறுதோண் மார்புகரம்
பல்லெடுத்த சென்னி பதந்துணிக்கேன்—கொல்லம்பா
லெண்ணிலங்கை யுள்ளே லிருகையுடை நீயேற்பாய்
கண்ணின்றஃ நீர்வனது காண். (உச)

எமரமர்ம கேந்திரமா மேர்நகரி லீண்டு
மமரகத்தென் சேனைகளி லாட—னிமிருங்
குமரறிற் கொற்றமாக் கொண்டவெலா மூற்று
மும்மிழுவிப்பே றுண்பலுயி ருற்று. (கஉரி)

என்னுமுரை வெய்யோ னிசைப்ப விறல்வாகு
பன்னுகின்ற தென்ன பலபலகின்—னுன்னுபடை
வெல்வல் லனிகமெலாம் வீட்டி யுனேத்தரப்பேன்
வில்வன்மை காண்டியென்ரூன் வேர்த்து. (கஉசு)

செரற்றிடலும் வெய்யோன் சுளித்தா யிரம்விலங்கைப்
பற்றி வலேத்துவெங்கோல் பத்திலக்கம்—வெற்றிமொய்ம்பன்
மேல்விடுத்தா னத்தீதாகையே விட்டவைரீத் தேந்தலவன்
மேல்விடுத்தா னத்தோகையே மேல். (கஉள)

வீரன் விசிகணையை வேந்தனேர் பத்திலக்க
மீரம்பிற் சாய்த்தா யிரகோடி—யாரடலே
வேந்தன் மிசையுய்த்தா னேந்தலுமே யத்தொகைக்கோல்
வேந்தன் மிசையுய்த்தான் வேர்த்து. (கஉஅ)

தாரார் புயன்கோற் றருவனம்பைப் பார்படுத்த
வீரா யிரங்கணைகொண் டேந்தலையன்—போரார்
தூணை நூறு வில்லிறுத்தான் றேரன்றலொர்விற் பற்றக்
கணை நூறு கோடியுய்த்தான் காய்ந்து. (கஉசு)

செங்கீர் நிறத்திழியத் திண்மாச் சிலைகுனித்து
வெங்கீ ரிலக்கங்கோல் விட்டிடத்தெவ்—வங்கீர்மை
காணு விருதாட் காரினைவை விட்டிறுத்தான்
மாணு ரடல்வீர வாகு. (கஉ0)

சீயன் கணையைச் சிலீமுகத்தாய் மாற்றியோ
ராயிரங்கோ லுந்தியந்தே ராங்கழித்தான்—றீயனேர்
வையமேற் பாய்ந்ததனு வாங்கவவ ஞயிரம்வி
லையனம்பி னலறுத்தா னுர்த்து. (கஉக)

தெவ்வா யிரந்தின் சிலைகளும்போய் மாதுயர
வெவ்வாழி வீழ்ந்திலைமை வேதாள—ரவ்வானேர்
மாலயன்மார் கண்டார்த்தார் மற்றதனைக் கண்டனனு
லாலங்கர் சேயமுக னுங்கு. (கஉஉ)

மாசுரார்தம் மார்ப்புமயன் மாலா தியரார்ப்புஞ்
காசுரவோ ரார்ப்புமின்னே காண்பலெனு—வாசரஞ்சூர்
வாசமுறு வாளவுணன் மாயைதரு வன்மாயா
பாச மெடுத்தான் பதைத்து. (கருக)

ஓட்டிக் கடும்போர்செ யொட்டலர்க டம்மையொர்பாற்
கட்டிக்கொண் டாவி கடிந்தேகிக்—கிட்டியே
சேங்கதிரொன் ரூன்றுஞ் சிலம்புய்த்துப் போராமே
யங்கமர்கென் ஞவெறிந்தா னூர்த்து. (கருச)

வாரிதியோ ரேழுமொன்ரூய் வந்தாங் கதுசூழ்போ
யாரிருட்கோர் வைப்பா யனல்சிந்திப்—போரதனைச்
சாரதரும் வானவருந் தானோக்கி யேங்கினூர்
வீரனுங்கண் டோர்ந்தான் வெகுண்டு. (கருஇ)

ஆற்றலுளா னிவ்வா றறிந்தே யதுதீர்ப்பான்
மாற்றுபடை யொன்றும் வழங்காமுன்—காற்றினுற்றே
மீவரையும் வெல்புயத்தான் வீசிடுமா பாசமதங்
கேவரையும் யார்த்ததுவே யீர்த்து. (கருசு)

தானமள்ளர் பூதர் தலைவரெண்மர் வீரமொய்ம்போ
டேனையரும் பாசத் திடையுற்றூர்— மானதர
மாற்றுகிற் பாருணர்வு மன்னினது கீப்பனெனுத்
தேற்றுவா செய்துளது தீங்கு (கருஎ)

தொல்லுணர்வு மாழ்கித் துயர்வாரை வானெறிக்கொண்
டொல்லுதய வெற்புய்த் தடனுறைந்த—தல்லவுணர்
மாற்றலரா மேவரையு மாய்த்தினுயிர் கொண்டனனெ
னூற்ற லழகிதென்ரு னூர்த்து. (கருஅ)

ஓடினன்கொல் லோவமர்க்கென் றுற்றதுமின் ரூவெங்குங்
தேடினன்காண் கில்லன் சிறுவனெங்க—னீடினன்கொல்
சாடினனென் ரூதல் சழக்கதுகொல் லோதம்பி
வீடினனன் ரூவென்ரூன் வோர்த்து. (கருஉ)

சிங்கமுக னிவ்வண்ணஞ் செப்பினனன் ரூர்க்குமெல்லை
யங்கவன்மூ ரூர்தூத னண்ணியே—தங்கமுறு
சீர்த்தகிறற் பூதரொடு சேய்பா சறையிருந்தான்
பார்த்துவந்தே னென்ரூன் பரிந்து. (கசஂ)

ஒற்றனுரை கேளா வுறவெற் பொரற்கஞ்சி
மற்றவனுற் ரூன்கொல்லோ வல்லியிற்போ—யிற்றையன்னூன்
போர்மூடிப்ப னென்றேகப் புங்கவர்க ளோடனுற்ரூ
ரோர்குகற்ரூழ்ந் தொற்றுரைப்பா னுற்று. (கசக)

ஐயகேள் பூத ரனிகத் தலைவர்போய்
வெய்யசம ராற்ற வெகுண்டுவெய்யோன் —கையிலுற்ற
சூழ்ச்சிக் கயிற்றினுற் சூழ்ந்மரை வீக்கியிட்டான்
வீழ்ச்சி யுறவுசய வெற்பு. (கசஉ)

ஆண்டகைவே ளன்ஞ னறைகேட் டரிமுகத்தோன்
யாண்டுளான் யாண்டுளா னென்னவே — தூண்டிடுதேர்
மேலுளான் சூழ்படையின் மேவுவான் வீழ்ழின்
பாலுறுவான் போலுமென்றான் பார்த்து. (கசஉ)

என்னலுஞ்செய் வேணகையா வேற்றிருக்கை நீங்கியெழிற்
பொன்னங் கழலார்ப்பப் போந்துபுறம் — தன்னிரதம்
வந்து கொணர்தியென்றான் வல்லியவ னுய்ப்பவதின்
மைந்த னிவர்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கசச)

வெண்கவரி வட்ட மிளிர்கவிகை குற்றுடைவா
ளொண்பொன் னடப்பை யொளிர்படியங் — கொண்முறையில்
வேந்திமையோ ரிந்தினன்கான் மேவுதன தன்னருண
னேந்திவரச் சென்றா னினிது. (கசஎ)

சேயமர்மேற் சேற தெரிந்து திறற்பூத
ராயிரவெள் ளத்தவரு மார்த்துருனி — காயெரிகால்
சூல மெழுக்கணிச்சி தோமரம்பன் மாமரம்வெற்
பேலவெடித தேசுழ்ந்தா ரேய்ந்து. (கசஅ)

அடித்தார் பறைகள்சங் கார்த்தனர்வேள் சீர்த்தி
படித்தார் கவிகைவட்டம் பாங்கிற் — பிடித்தார்தம்
சீரமெடுத் தோதினூர் வெள்ளேற்றுக் கேதனங்கள்
சாரதர்கள் கொண்டடைந்தார் சார்ந்து. (கசக)

மூவர் முதல்வந்தான் முக்கணன் சேய்வந்தான்
மேவலர்தம் மேறுவந்தான் மேவிடுமன் — போவிலருட்
சென்றிடர்தீர்ப் போன்வந்தான் றேவதே வன்வந்தா
னென்றனவே சின்ன மெலாம். (கசஃ)

பூதர் புடைகுழப் புங்கவர்கள் போற்றவையன்
காதலுறு பாசறையின் கண்ணீங்கி — யோதும்
பறந்தலேக்கண் மின்னிற் படரெய்யோ னேர்ந்தான்
மறந்தலேக்கொ டாரனையொடும் வந்து. (கசகூ)

எழுவும் பரிதியுங்கூ ரேய்சூல வேலுங்
கொழுவுங் கதையுமுயர் குன்றும் — பழுவமுமே
வேகமுறு பூதரினை வீசிநெடுந் தானவரை
மாகரிதே ரட்டார் வளைந்து. (கஙு0)

சூர்த்தமழுத் தண்டல் குலிசக் கழுமுள்வேன்
மூர்த்தமெழு நேமி மூசலஞ்சங்— குர்த்தம்
பிறபடையுங் கொண்டிமைப்பிற் பேரவுண ரட்டார்
நிறமன் கணப்படையை சேர்ந்து. (கஙிக)

இருதிண் படையு மிகல்வீலைக்கு மெல்லைக்
குருதியுகத் தோணிறங்கங் குப்புற்— றுருநிலம்வீழ்
தது பலர்மறிந்தார் சம்புகைத தியின்மு
னந்துபரம் போன்றதந்த ஞாட்பு. (கஙிஉ)

கண்டனனச் செய்கை கனன்றண் டரைவாரி
யுண்டனனென் சீற்ற மொழிக்குவனென்— றண்டமுஞ்சி
ராருமெட் டாசையுந்தா ஞகவே யாளிமுக
னேருருவ கொண்டா னிருத்தது (கஙிங)

ஆயிரமாச் சென்னிமுடி யண்ட முகட்டைநக்கப்
பாயிருமாக கைகளண்டப் பாங்கிலப்ப— ரமையபத
மண்டத் தடிபூழி யாகவுருக் கொண்டார்த்தக்
கண்டத்த வந்தான் கனல். (கஙிச)

பொத்திடமா சீற்றமெறழ் மன்மடங்கு நோற்றங்கண்
டதகன்றூண் பேர்த்து நின்ற ஞதவன்பிண்— டெஞ்சரிந்தா
னிந்திரனச சுற்று னெரிசோர்ந்தான் மே லுலாஞ்
சிந்தை மருண்டார் திசைகதது. (கஙிஞி)

அண்ண வமயத தரிமுகத்தோ னுர்ப்பிலுட
னன்னு மிராயிரங்கை யோச்சியே— மன்னகோர்
வெய்துறுதிண் பூதமா வெள்ளெலா மள்ளுவாய்
பெய்து விழுங்கினுன் பேர்ந்து. (கஙிசு)

அண்டமோ ராயிரமு மாங்காங் கமைந்தனபோற்
சண்டகன்வாய் தோறுங் கணங்களுற— வுண்டனன்மன்
வாய்தொறுஞ்செல் லண்ணவரிவ் வானெரியெங் குய்க்குமோ
வாய்தருவோ வென்பா ரயர்ந்து. (கஙிள)

வாய்க்கொள் ளவதி மடங்கன் முகத்தவுணன்
மூக்கி னுடன்சிவிவன் மூலமொல்லை— நோக்கியே
நாடினுர் சில்லரிது நண்ணுமை யாங்கொலெனு
ஓடினுர் போயினு ருய்ந்து (கஙிஅ)

பந்திபடு வாய்தொறும்போய்ப் பாரிடர்வீழ்ந் தாழ்வயினுற்
றுந்தியெழு வந்தினும்ப ருற்றுமீ— ளந்திறம்போ
லாளி முகனுயிர்ப்பி னுயிரமா யோசனைமேய்
மீளியகீழ் வீழ்வர் மெலிந்து. (கஙிக)

திலேத்தான் மடியிலுறு திண்பூத சங்கன்
இலேத்தார் கரப்படையிற் றேரித்—துலேத்தார்
சேடாமையிற் றெரண்மைவண்மை கெட்டிலேத்தார் ஸில்லோ
ரடாலைவே றென்செய்வ ராங்கு. (கசுo)

ஆயிரமா வெள்ளமா மாடலுறு பூதரைத்தன்
வாயிடைப்பெய் தாரகட்டில் வைத்துள்ள—சேயமுகச்
சூரன் செயலேத் தொலேலினெடு நாட்சொலினு
மாரு வறைதற்பாற் றன்று. (கசுக)

நேரன்மையுறு பூதரையே நொய்திலுங்கி ஞனினீப்பார்
மேன்மை யுறுபொருளும் வெஃகிதுங்கும்—பான்மையாண்
மிண்ணகத்தார் தம்மையுமே மேலியுண்ணு மென்றிமையோ
ரெண்ணகத்தார்ந் தேனினரச் சேய்ந்து. (கசுஉ)

ஓற்ரு னவர்வினைவி லோடி யவுணர்கோன்
பொற்ரு ளிறைஞ்சிப் புகழிளவ—னற்ரூர்வே
தேன் றினைப்பிறமைச் சூழ்பூத ரிற்பாதி
காதியென்ரூர் வெற்புவத்தான் காய்ந்து. (கசுங)

இதவினலிக் கந்தவே ளேற்றிடவே லோடுங்
கதமெனவே நும்பிபெருங் காய—மதகொண்
டெதிர்பூ தரையட்டா னின்னேவொன் ஞரை
விதிர்தரவென் றீஞகுமுவன் மீண்டு. (கசுச)

என்னலுமன் ஞர்த்தழீஇ யின்சொணவின் றுன்னருஞ்சீர்
நன்ன ரளித்தமன்ன ஞடொருவன்—றண்னப்பார்த்
திந்தநகர் வைகு மெறுழ்மாப் படையாவு
மூந்துதிபோர்க் கென்ரு னுகந்து. (கசுஞ)

சொன்னமொழி கேட்டிறைஞ்சிச் சூழ்கம் மியன்படையை
மன்னமார்க்குப் போமினென வார்முரசெற்—றன்னவொலி
காதுறவே தானேவெள்ளங் காதுறவே சூர்த்துணைவன்
மோதுறவே ஞாட்புற்ற மொய்த்து. (கசுசு)

துன்னனிகஞ் சூழ்ந்துசெலத் தும்பைமுடிச் சூனெம்பி
மன்னமோண் காண்பனெனு மந்திரமே—லுன்னிலையுற்
ரேதிளவ லோங்குருவு மொண்பூத சூணுறலுங்
காதலுறக் கண்டான் களித்து. (கசுஎ)

இங்கிவனின் றற்புதமும் றின்னகைசெய் யாகிற்பச்
சங்கையில்பல் சாதர்தந் தானேமுற்றுஞ்—சிங்கமுக
னுங்கு மருஞ்செயலே கோக்கினுண் முன்னரரு
டங்கு மறமுகவன் ரூன். (கசுஅ)

தினியா யுலகமடு சக்கரன்றன் மைந்த
னினியாளெ னாட லியற்ற—முனியாங்குச்
செய்யகஞ்சு செக்க ரிருஞ் சேர்ந்துவரல் போன்றுவளி
வையமுந்தப் போர்க்குவந்தான் வாய்த்து. (கசக)

வந்திடமக் காலே வயப்பூதர் மாயக்க தண்ணு
வெந்திறற்சூர் தானைமன்னா வேளினைக்குழ்—தந்தனர்சேய்
சாணுமன் மேருறழ்வில் கைவாங்கு விசுவ்
மாலுஞ் ஞெலிகொண்டான் வாய்ந்து. (கஎ)

ஆயிரமாங் கோடிமன்பா ரண்டம் வெடித்தமற்றை
மாயிருநீர் வன்னிவளி வானண்ட—மாயவிண்ட
வம்மா வொலிகேட் டரிமுகத்தோன் ரூனைமள்ளர்
விம்மா விழுந்தார் மெலிந்து. (கஅக)

மூரிவிற்கை ஞரி மூழுக்கஞ் செவிமடுக்கப்
பாரிற் கவிழ்ந்த பரிகரிதே—ராரிதைச்செய்
ந்ராரரன் சேயிவனு நிசசயமம முன்னெம்பி
சாரகனைச் செற்றதென்றான் சூன். (கஉ)

சீய முகனியைய செப்பியெதிர் பாலகன்றன்
மேயவன்மை யான்படுத்தி மீள்வனெனுத்—தூயமணித்
தேரோடு கோர்ந்திமைப்பிற் சேயவனை நோக்கியே
சீரோடு செப்புவான் றேர்ந்து. (கஊ)

கண்ணுறுதலோன் மைந்த கருதலர்க மேண்மாற்ற
லண்ணலவர்கடமை யற்றுல்லா—னண்ணக்
கிடந்தவரைத் தண்டிக்தோங் கெடமருக்கில்லை
யடந்தென்கொல் போர்கென்றா னன்கு. (கஎச)

மற்றரியன் றன்னை வலியள்ரு னேர்ந்தொறுக்கி
னுற்றமுறை தண்ட முளுற்றியண்ட—மூற்று
மிறைபுரிது மற்றுனி ரேய்ந்தமராக் கிட்ட
சிறைவிடவந் தேமென்றான் சேய். (கஎஇ)

எங்களிறை யிந்திரம்ப வேந்தனகைத் தண்டகந்த
வங்கை புடைத்தழகி தாமெனவே—வெங்கதங்கொண்
டிங்கெமரை வென்ரு யிமையோர் சிறையுமின்றே
நீங்கினர்நீப் பாய்நீயு நேர்ந்து. (கஎசு)

உந்துசிறை யீசற்கு மோவமுடி யாதென்றான்
மைந்தனீ யஞ்துவிட வல்லையோ—நந்திதந்த
பொங்கயிலா லேற்றனைப் பொன்றுவித்தா யோடினுய்தி,
யெங்கணல்லூழ் தந்ததனை யீண்டு. (கஎஎ)

கூரியவே லாற்றல் குமரனின்னேண் டேர்ந்துனேன்
ரூரகன்போல் ஞாட்பிற் றனர்வனல்லே—ஞரமரில்
வீரருண்ணி பூதருமே வீந்தனர்போர் செய்துமென்ரூய்
சிரிதுனின் னுக்கத் திறம். (கஎஅ)

தாதண் டருவார் சயந்தனெடு வானவரைத்
தீதண் றைறீக்கச் சென்றநீ—மாதுணைவர்
பூதர் தொகைவாளா போக்கித் தமியனின்ரு
யூதியமிஃ தேயா முனக்கு. (கஎக)

மூனையின் முடிந்தார் முடிவிலார் முன்னேற்
றினைவி னிரிந்தனரெண் ணில்லார்—நினைகிலாய்
மேவியமர்க் குற்ரூய் விடேனுன் கனவிலுமே
தேவர் சிறையையென்ரூன் றேர்ந்து. (கஎ0)

என்றமொழி யேற்குமுன்ன ரீராறு தோளுடைவே
ணன்றிவன்றன் கொள்கையெனு க்குவில்லி—லொன்ற
வொருவயிர வாளியையவைத் துப்ப்பவது தீயோன்
மருமமுற்றப் போயதபின் வந்து. (கஎக)

செங்கதிர்வேற் சேய்விடித்த செங்கோ றிறலுடைய
சிங்க முகத்தவுணன் செல்லுமு—வங்கமுற்றப்
புண்டாநெய்த் தோரருவி போலொழுக நின் றனன்னூ
ணண்டரது கண்டார்த்தா ராங்கு. (கஎஉ)

வெற்றிவே லண்ணல் விசிகமவன் மார்புகள
மூற்றுநெறி யாதலுங்கண் ணுற்றதனேப்—புற்றி
லெழுசிதலே யென்ன விவரகட்டி னின்று
கெழுகணங்கள் போந்த வெளர்ந்து. (கஎஙு)

மன்னவன்ற னுந்திவழி வந்துகணம் போருதல்கண்
டன்நெறிகை யான்மாற்றி யையன்மே—லுன்னருமோர்
தண்டமூய்த்தா னஃதுவரச் சண்முகனு லம்புவிட்டான்
கண்டகன்றன் பாலத்தின் கண். (கஎச)

சென்றிடுகோ னென்றியுறத் தீயோன் பொறிகலங்கி
நின்றனன்செங் நெய்த்தோர் நெறிமறைப்ப—வொன்று
நிறந்தனினின் ரூரு நெடும்பூதஞ் செவ்வேள்
புறந்தனிலே போக்த பொலிந்து. (கஎஙி)

சிங்கமுக னுங்கு நிறற்பூதம் யாவுமே
யங்கையில்வே னாணையின்வந் தார்த்தலுமுன்—றுங்க
வீளையார் கணவ நிவரைக் குறித்தோர்
சூளையாச் சாம்விடித்தான் ரூன். (கஎசு)

உந்து மெடுக்கோ லுததி பலகடந்தே
மூன்று முதயகிரி முன் னுற்று—வெல்கிறலோர்
தொந்தவலி யந்தத் துயின்றெழுந்தார் போலெழுந்தார்
கந்த னருளாற் களித்து. (கஅஎ)

பாசமது நீங்கிப் பரமற் கினியான்ரு
ணேசமுறப் போற்றியன்னர் நிற்றலுமே—தேசுறுவே
ளுய்த்தகேண புட்பகத்தை யொத்ததன்மேன் மற்றவரை
வைத்தவணுய்த் துற்றதொள்ளா வம். (கஅஅ)

அந்த வமையத் தடல்வீர மொய்ம்பணெண்மர்
முந்திலக்கர் பூத முரணினகங்—கந்தனந்தாள்
வந்தனைசெய் யாநிற்ப மற்றவன்பார்த் தார்கயிற்ரு
ளெந்தையர்நீர் போலுமென்ரு ளெய்து. (கஅக)

மூத்தறிவு சோர்ந்தாலென் முன்ரு ருயிர்தீர்ந்தே
யந்தநிர யத்தாழ்ந் தயர்ந்தாலை—னெந்தையரு
ளெய்திற் குறையிலென வேந்த லருள்புரிய
மொய்தொழும்பர் போற்றினர் முன். (கஅ0)

வின்ரு ணெலிகேட்டு வீழ்ந்தயர்ந்த மாப்படைசேய்
தன்ரு டலையுன்னித் தானெழுந்து—துன்ரு
வொருவனெமை யெல்லா மொழிக்குங்கொ லென்ரு
மருவினசெவ் வேளை வளைந்து. (கஅக)

சூற்றலுநாற் ரூனையரன் ரூன்றல் சிலைகுனித்துச்
செறறவெங்கோன் மாரி திதறிரூன்—மற்றவைதாம்
வன்னிநம ஞலமிருள் வாளாவும போன்றணபற்
பன்னிறமும் வாய்ந்த பரிந்து. (கஅஉ)

சூல நிகர்வ சுடர்வேல் புரைவபிண்டி
பால மூறழ்வ பரிதியொப்ப—சாலமூறு
குந்தங் கழுமுள் குலிசம்வாள் போல்வனசீர்க்
கந்தவே ளுந்துங் கணை. (கஅங)

காற்றிற் கடிதுசெல்வ காலற் கடிப்பனவே
பாற்றுமொன்று தொட்டாற் பலகோடி—பேற்றினபூ
வுற்றவனை மாலினை யொப்பனசெய் முத்தொழிலிற்
கொற்றமுறு வேள்விடுக்குங் கோல். (கஅச)

கார்பிளக்கும் வான்பிளக்குங் காப்பிளக்கு மாதவனுர்
தேர்பிளக்குந் தீப்பினக்குந் தேவர்த—மூர்பிளக்கு
பார்பிளக்குங் கல்பிளக்கும் பாய்நீர் குடிக்குஞ்சூர்
வேர்பிளக்கும் வேலவனே வேர்த்து. (கஅஞ)

உப்புவன வோத முறையு முதுவடவை
செப்புவன நோது செங்கதிரை—யெப்புவன
மூப்புவன மூற்றுமுற்று மூதண்ட மேவியெகு
மப்புவன மாக்கினவே ளம்பு. (கசுசு)

சிரந்துணிந்தார் சில்லோர் செவிதுணிந்தார் சில்லோ
ருரந்துணிந்தார் சில்லோ ருறுநீள்—காந்தடந்திண்
டோடுணிந்தார் சில்லோர் துடைதுணிந்தார் சில்லோர்வன்
ரூடுணிந்தார் சில்லோர் ததைந்து. (கசுஎ)

உறுவெவ் வினைக்கி டுறப்பமைந்தா ரெல்லாந்
தெறுவெவ் விடத்திற் செறிந்தாங்—கெறுழொ
ளுருக்களற்றுண் ணஞக முலைந்துபோய் மள்ளர்
செருக்களத்தி னின்றூர் திகைத்து. (கசுஅ)

கார்மா கருஞ்செவிவால் காறுமிந்து வெவ்வேறுய்ப்
போர்மா களத்திற் பொலிதோற்றம்—வார்மா
முசலமூர மாறுரல்கண் மொய்யெயினர் வைகு
மசலமரு கார்வதொக்கு மாங்கு. (கசுக)

சீர்போ யவன்விடுகோல் சிந்தக் கலினம்போய்
வார்போ யணிபோய் வயங்குமணித்—தார்போய்த்
திடவை யுறுகதிமா செங்கீர்க்கடலில்
வடவைபோ னின்ற மருண்டு. (உஎஎ)

சீரிற் றிகழ்கொடிஞ்சி செய்யதட்டுக் குற்றுக்கால்
கூரிற்று நீள்பல் கொடியிற்றுப்—பாரிற்றுச்
செங்கீர்க் களத்திரதஞ் சிந்துறுதல் வந்துபொரு
முங்கீர்க் கலனிகர்க்கு மொய்த்து. (உஎக)

வண்டா ரயிற்குகனெய வாளிபோய் மீளியா
மண்டார் படையட்ட தற்புதமோ—விண்டான
மண்டத்த மாய்த்ததுவே வைப்பா யிரகோடி
யண்டத் தசுரரையு மாங்கு. (உஎஉ)

புங்கவர்கள் வானகத்திற் போற்றிப் பிழைத்துநின்றூர்
கங்கமுற்ற காகங் கவந்தமூற்ற—வங்கமிற்று
மேயகளத் தோங்குருவில் வேள்கணைகள் பட்டுணர்வு
போயரிதேர் நின்றனன்முன் போல். (உஎங)

நின்றவெய்யன் றண்ணயர்வு நீங்கியெனி கந்தனைச்சேய்
கொன்றனனென் றேர்ந்துள் கொதியாவி—லொன்றுபோ
லோரா யிரங்கோட்டி யுன்னுதூ ரூயிரப்பத்
தாராரம் யுய்க்கக்கா னே. (உஎச)

தீயணுய்த்த வேப்பாராச சேயா யிரங்கணை தூய்
மேயவிசி கம்மிலக்கி மீட்டுமோ—ராயிரமம்
புத்தவதை யத்தொகையே வுய்த்தகற்றிப் பத்திலக்கம்
வெந்தனிக்கோல் விட்டனன்கண் மேல். (உ ஙி)

தேரான்மையுளா னுய்ச்சுவம்பை தூறுபத் தாயிரமாங்
கோன்முறையே தூய்மிலக்கக் கோணவுணன்—ரூன்முனிந்தே
யாயிரமாங் காண்ட மரன் மகண்மீற ருந்துவந்தின்
றாயவுரத் தய்த்தான் றுகைந்து. (உ ஙசு)

பாகனெஞ்சிற் பட்டுப் படுமாப் பருவரல்கண்
டேகனரு ளேந்தனூ றெய்கணை தூய்ச்—சேகைநெடுங்
தேரினையே வீட்டுதலுந் தீயோ னனியார்த்துப்
பாரிழிதம் பெய்தான் பல. (உ ஙஎ)

வீசுகணை யாவையுரஞ்செவ் வேள்பகழி யால்விலக்கி
யாசுகமோ டாயிரம்விட் டன்னவன்வி—ஞசமுறத்
தாலமதிற் சேர்த்தலுந்தூ டாளுகச் சீறிவெய்யோ
னலநிகர் சூலமுய்த்தா னுங்கு. (உ ஙஅ)

சூரிளவல் சூலத்தைத் துண்டித்தீ சேழ்கணையா
லோரழற்கோ லாயிரஞ்சே யுய்த்திடக்கண்—டீரவன்கைத்
தண்டமொன்றிற் ருக்குவண்டு தாலந் தனிற்சிந்தி
யண்டருந்த வார்த்தகன்று னுங்கு. (உ ஙசு)

விட்ட கணைபொடிப்ப வெய்யவன்றண் டோடுசெலச்
சிட்டனம்பே ழெய்தகதை சேர்கரத்தை—யட்டிடலு
பேர்த்துமொரு கைவரவே பின்னுமந்தத் தண்டுபற்றித்
தீர்த்தன்மேல் வீசினுன் றேர்ந்து. (உகஙி)

ஒன்னுன் விடுகதைமே லொள்ளழலம் பாயிரந்தூய்ச்
சின்னு பிணஞ்செயவுந் தீயவன்கண்—டந்நாளிற்
கூற்றனல்கு பாசங் கொடுவீச வாயிரந்தீக்
கோற்றனிநா ணந்தவிட்டான் கோன். (உ ஙக)

நாணற் றதுகாணு நாணுற்றீ ராயிரமாம்
பாணித் தொகையினையற் பற்றவரு—மேணுற்ற
சிங்கன் செயலுக்கிச் சேயா யிரங்கணையா
லங்கவன்றிண் கையறுத்தா னர்த்து. (உ ஙஉ)

அற்ற நெடுங்காங்க ளம்புவியில் வீழுமுன
முற்று மூளைத்த மூரிந்தகையை—மற்றவத்தக்
கொண்டா னரிமுகத்தன் கூர்ந்துசெல வோர்ந்தனைக்
கண்டான் குமரன் கனன்று. (உ ஙஙி)

ஓரா யிரங்ணேயுய்த் தோரா யிரமுடிகொய்
தீரா யிரஞ்சரங்க ளேவிவெய்யோ—னேராரு
மீரா யிரமொய்ம் பிறத்தனன்வே ளன்னமுன்போல்.
வாரா முளைத்தனவே வாய்ந்து. (உகச)

அங்ஙாட் சொங்கை யறத்துமகத் திட்டதன்மை
தன்னுல் வீளைந்ததெனச் சண்முகவே—ளுன்னு
விருக்கவிவன் மாய்வதெங்க ணென்றிமையோர் சோர
வருக்கிளர்சிக் கேறுரைப்பா ளென்று. (உகஇ)

உளைக்குங்கோல் பல்யுகநீ யுய்க்கினுந்தோள் சென்னி
முளைக்கின்ற தன்றியந்த முற்ரு—லீளைக்கின்ரு
செய்தவமு மப்பயனுந் தேர்ந்திலாய் சேயொருநீ
மொய்தருவான் வந்தாய் முனை. (உகக)

சேண்டலமார் தேவரையே செய்வே னிருஞ்சிறைபோ
யாண்டு வருகின்றது மாற்றலுளேன்—காணடருமை
யீண்டே யழிவதமில் லிங்கு ளுயிர்விட்டேன்
மீண்டே குதியென்ரு ன் வேந்து. (உகஎ)

என்ன வுஞ்செவ் வேல்வினவி யேந்த றனேநோக்கி
நின்னுயிர்க்கு மேயவெல்லை நீங்கிற்று—மன்னமனும்
பின்னைநின்ரு னென்னீ பிதற்றுதிபே தாய்கணத்தி
லுன்னை முடித்துமென்ரு ளுற்று. (உகஅ)

தீர்த்தனுரை கேளாச் சினவிவெற்பீ ராயிரத்தைப்
பேர்த்தவுணன் வீசப் பிறங்கவற்றைக்—கூர்த்த
சுரமார்கோ ளுறுய்த் துகுத்தனையான் மார்பிற்
சரமா யிரமுய்த்தான் ரூன். (உகசு)

மாயிருங்கூர் வாளியவன் மார்ப மகழ்ந்துமன்னக்
காயெரிகால் கண்ணுன்'காதலத்தாற்— ராயிருங்குன்
றுன்னு வெடுப்பவைய ளோரா யிரங்கணேயா
லுன்னுன் முடிவீழ்த்தா ளுங்கு. (உஉ0)

அறுத்தசிரம் வீழுமுனே ராயிரமாஞ் சென்னி
மறித்தும்வந் தெய்த வலியோன்—பறித்தகெடுங்
குன்றம் பலவீசிக் கூர்தடந்தோள் கொட்டியும்பர்
நின்றயரா வார்த்தா னெடிது. (உஉக)

ஒண்டிறல்வே லையனேர்ந் தோரா யிரத்திரட்டி
கொண்டகணே தூண்டிக் குவடொழித்தக்—கண்டகன்றன்
ரேள்வரையைத் தள்ளினுன் ரொண்மைபோல் வந்தெழுந்த
வாள்வினையுண் மேற்றுதவ மாம். (உஉஉ)

பாராவலீ தோராடம் பாற்றென் றிளவலுன்னி
யோரா யிரத்தெட்டி னெஞ்ஞருக்கொண்—டாராமன்
வண்டுமுறை பெய்தவுணன் வன்றேன் சிரமுற்றுங
கண்டதண்டஞ் செய்தான் கனன்று. (உஉக)

விகரவடி வாளீன் மகரங்கோ லீர்மன்
சிகர நிரையகரஞ் சீமா—னகர
மிசையிற்போ நேமியிற்போ மேதினியிற் போமெண்
டிசையிற்போ மாரச் செறிந்து. (உஉச)

வேலவன்வெங் கோபணித்து மீச வவர்சிரங்க
ளேல விதழதுக்கி யேகலிண்ணிற்—சாலவெரு
வுற்றமரர் பார்வீழ்ந்தா ரொன்விஞ்சை யாவைப்பாம்
பொற்றைகளி லுற்றவவை போய். (உஉஞ)

செங்கதிர்வே லண்ணல் சிலீமுகமீர் தந்தவீழ்
சிங்கமுகன் றேசிழந்த சென்னிகோ—வெங்களமன்
வேதாளர் கொண்டடுக்கி மேனிலைகொண் மாடமென
மீதார வைகுவார் வேட்டு. (உஉசு)

அன்ஞன் சிரம்வா யலரவவற் றங்குறபே
யுன்ஞ வுறையுளிஞ ஞுய்த்தமைப்—பன்ஞவாய்
மெல்ல முகிழ்த்தலுமே மேவுசெவி துண்டகெறி
செல்லலுற்றுச் செல்லலுற்ற தோர்ந்து (உஉஎ)

மன்னுங் குகனிவ் வணமறப்பக் காரவுண
ஞுன் ஞுஞ் சிரந்தோ ளொடுமுளைப்ப—பின்ஞுங்
கிரண்டபல கோலோச்சிச் சென்னியொன்று மங்கை
யிரண்டுநிற்க யாவுமட்டா னேய்ந்து. (உஉஅ)

வன்போர்க் களத்தில் வயவாளி யிற்றுமிந்த
முன்போன் முளைப்ப முருகவே—னென்போன்வெஞ்
சிற்றமுளான் போலச் சிறிதுரப்ப மாற்றலன்றன்
றேற்றுசிரந் தோளொளித்த சோர்ந்து. (உஉக)

ஐயஞுங்கா ரத்தி னரிமுகத்தன் சென்னிமொய்ம்பு
மெய்யிலொடுங் கிற்றமுன்போன் மேவாமை—வெய்யவன்கண்
டென்னெடுநாட் கற்றவிஞ்சை யொண்மன் றயர்த்தான்போ
லன்னவனுன் வட்கிநின்ற ஞங்கு. (உஉ0)

அக்கதகண் டத்தனந்த மத்திரங்க ளட்டகிரஞ்
செங்கரந்தோன் றிற்றிலையென் செப்புகைய—விங்கு
வீளக்கு மமரினீ வீழ்ந்துபட்ட பின்னை
முளைக்க விருந்தென்ற முன் மொய்த்து. (உஉக)

இருதலேவே லத்தவிற்ற வென்றலேதோ ளென்றே
கருதலேயென் ஞற்றலும்பர் காண்ப—சொருக
மிருகைகொண்டெல் லாமடுவே னென்றகழ்ந்தோர் வெற்பைப்
பொருகையன் விட்டான் பூகைந்து. (உகஉ)

விட்டிடுமா வெற்பை வீசாகன்கண் டோர்கணேயா
லட்டிடலு மோர்ந்துகதை யங்கைவைத்தே—கட்டுவித்கோல்
வேலன்றி யொன்றையட வேறுபயின் றில்லேபடை
பாலவென்றஃ துய்த்தான் பதைத்து. (உகக)

வெய்யவன்ரூன் சொற்றசொல்லும் விட்ட கதைமாண்புள்
செய்யசுடர் மேனியத்தன் சிந்தைசெய்து—கையமர்ந்த
வெல்லே யுறுசூலிச வேலவருத்தன் றன்னுயிருண்
டொல்லேவரு கென்னவிட்டா னுற்று (உகச)

செங்கதிர்வேற் சேந்தனெந்தை தீயோன் றிறநோக்கி
வெங்சூலிச வேல்விடுப்ப மேவுகதை—யங்குலத்தை
திண்ணிறத்நிற் பாய்ந்துவெரின் சென்றிடலுஞ் சீயமுகன்
மண்ணிறத்தி வீழ்ந்தான் மடிந்து. (உகங)

அங்கையுற் ரூளரியை யட்டொண் குலிசம்போய்க்
கங்கையுற் ரூடிவந்து கந்தவேள்—செங்கையுற்ற
சார்த்தா ரயன்முதலோ ராடினூர் பாடினூர்
தூர்த்தார்பூ மாரி தூற்றித்து. (உகசு)

ஏன்னு யனிமையோர்க் கின்னருள்செய் தேண்பூதர்
மின்னு ரயில்வீரர் மேவுவயல்—பொன்னுரும்
பீசறையுட் சீயம் பரித்தமணிப் பீடத்திற்
பீறசமர்வேள் வீற்றிருந்தான் சென்று. (உகஎ)

செங்கதிர்வே லண்ண றிகழ்பா சறையிருப்ப
வங்கவனே டாடியம ராகவத்திற்—சிங்கமுகன்
பட்டசெய லொற்றர்போய்ப் பார்த்தைய மூற்றலேயுங்
துட்டனிடஞ் சொல்வார் தொழுது. (உகஅ)

சூன்றங் குமைத்த குமரன் குலிசத்தா
லுன்றம்பி யாவி யொழிந்ததண்மை—யென்றுழைஞர்
சொற்றளவிற் சூரன் றுடித்துவிழி தீச்சொரிய
வுற்றயர்ந்து வீழ்ந்தா னுலேந்து. (உகக)

கெழுகிர மேல்வழுவிக் கீழ்த்தலத்திற் கண்கால்
விழுநீர்க் கடலுள் விழுந்தான்—செழுமுகிலின்
மாழ்கிக் கரம்புடைத்து மண்றுயர வாரியின்
மூழ்கிப் புலம்புவான் முன். (உசஅ)

என்னையோ பின்னையோ வின்கரிக்கு முன்னையோ
வுன்னையோ வொற்ற மொழிக்கையென்ரூர்—மன்னெடுன்று
வானவரை வென்று வயமளித்தா யின்னேருசே
யூனமுறக் சொன்றனனே வுற்று. (உசுக)

உண்டமர்தா னென்ரு லுளங்களிக்கு முன்னுயிரைக்
கொண்டகன்ரூன் கூற்றென்னு கூற்றழித்து—வண்டினவ
மாலு மயனு மகவானும் பண்டுபோ
லேலுகங்கர்க் கேகாரோ வின்று. (உசுக)

பொன்னைப் புவியைப் புகல்வரைகர் பூவையரைப்
பின்னைப் பிறவும் பெறலாகு—முன்னைக்
தனிப்படுத்தி கொந்துலேவென் றம்பியிக்கத் தோற்றத்
தினிப்பெறவ தண்டோ வியம்பு. (உசுக)

அண்டர்க் கரியே யரிமுகனே வானடைதாய்
வண்டமர்தார்த் தாரகனே மக்களொடு—கண்டுனையோ
யுற்றதுணை யாவி யுறவும் பிறவுமா
மிற்றவுனை விட்டுழல்வே னிங்கு. (உ.க)

அற்றைப் பகலிபமா வானனன்ரூன் மாய்ந்தபின்ன
ரொற்றைப் புயம்போ யுளந்தளர்வே—புற்றிருந்தே
னிற்றைப் பகனீ யிறந்தா யரிமுகனே
மற்றைப் புயமுமற்றேன் மான்று. (உசுரு)

என்ன விறைவ னிடியே றெனவரற்று
மன்னவொலி கேட்டமர ரார்த்தனரா—மன்னசுர
னத்தமணிப் பீடிகையுற் றத்தலைறு போருளுற்றச்
சித்தமதிற் றேர்ந்தான் றெளிந்து. (உசுசு)

சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ கிரு வெண்பா. கூ0.அ0.

சூரபன்மன் வதைப்பலடம்.

கொற்றமுறு வைவேல் குலவா யிரகோடி
யொற்றர் தமைநோக்கி யோர்சூரன்—மற்றெனவி
ரண்டமெங்கும் வைகு மனிகத் தொகையாவுங்
கொண்டடைதி யென்ரூன் குறித்து. (க)

சொற்றலுந்தாழ்ந் தொற்றரொலாக் தொல்லண்டத் தோறும்போய்க்
கொற்றவன்றன் மாற்றமுறை கூறவே—மற்றவர்தா
காற்படையாம் வாரியொடு கண்ணண்ட வாயினெறி
பாற்படவே சென்ரூர் பரிந்து. (உ)

மன்னண்டந் தோறுமூனம் வைத்தகெறி தானவந்து
தன்னுவமால் வாயுண்டு தொல்லுயிரைப் —பின்னுந்தி
தந்தொக்கு மன்றேல் சகலமுமன் சம்புகழல்
வந்துதிப்ப மானு மலிந்து. (க)

இத்தன்மை யண்டத்தா ரேகும் படைவாலு
முத்தன்மை கண்டென் றெளிமறைந்த—மைத்தழலு
முண்ணடுக்க முற்ற னுலவையுந்தன் மெய்விதிர்த்தா
ணண்ணெருக்க முற்றயர்வா னுங்கு. (ச)

ஆர்த்த வொலியா லகிலமடுக் குற்றவெய்யோர்
கார்த்தமெய்யி னுலிருண்ட காயமது— தூர்த்தநண்டீள்
வண்மையின்முந்நீர்வறந்த மன்றுணைத்தாள் பேர்த்துவைக்குந்
தன்மையின்முன் னண்டமிற்ற தாழ்ந்து. (ஞ)

கூடும் படைநோக்கிக் கூர்மெய் குலவுற்ற
ரோடு மிடமின்றி யும்பரெலாம் —வீடுவன்போன்
மன்னனையர்க் தானையனு மாலு முடிவதென்னு
வென்ன நினைந்தா னினைந்து. (சு)

பூதலங்கள் வானம் பொருப்பெண் டிசையளக்கர்
பாதலங்க ளெங்கும் பரந்தவன்றி— யோதயன்மான்
மன்னனரு மாமுனிவர் வாழிடத்தும் வைகுகின்ற
தன்னருமாத் தானை துதைந்தது. (எ)

தெற்லையண்டத் தற்றுவந்த தூசி சதகோடி
யெல்லையாம் போசனைக ளென்றறிஞர் —சொல்லினூர்
வேறுவருந் தானை மிகுந்தி யெவ்விதிப் பார்
கூறுமெண்மே லில்லை குணித்து. (அ)

ஐம்பூத மும்வெவ்வே றங்கமுற்ற நேருமேன்
மொய்ம்பூர் படைச்சீர் மொழிகுவர்யார்—கொம்பூத
மூந்தனிக முன்மூதூர் மூடி நிறைந்தனவே
யிந்தவண்ட முற்றுமிமைப் பில். (கூ)

தூர்தார்போய்ச் சூரன் றுணைத்தா டொழுதனிக
மூதண்டத் தற்றமுற்று முற்றினதா—ரோதநக
ரென்னுரையுட் சென்றளவி லோவுணர் கோனெழுந்து
தன்னுறையுள் சென்றுன் றனித்து. (கo)

மன்னனீர் தோய்ந்தை வகையுணவு மாந்திகெற்றி
தன்னிலவிர் நீறிட்டுத் தார்மிலைந்து—பொன்னவிர்நற்
றூனை யுடனே தயங்குமணிப் பூணுதி
யேனையவும் பூண்டா னினிது. (கக)

தேரா நிலத்தனரு டிண்படைமற் றேர்ப்படையுஞ்
சோ யிரகோடி தேரலையு—மேராளி
யானமும்பொற் றேரு மெறுழவுணர் கொணடேகத்
தானவர்தா கோன்பணித்தான் ரூன். (கஉ)

சூர்மருங்கில் வந்திமாச் சூதர் தமைநோக்கி
யோர்தர வோகுமோ சொப்பிலெழிற்—றேர்கொணர்தி
ரென்றலறைய வன்ஞ னினைத்தான் பணிந்தேத்தி
நன்றெனவே சென்றூர் நயந்து. (கங)

எழுபதி ஞயிரமா மேணுடைய சீய
மெழுபதி ஞயிரமா வீட்ட—மெழுபதி
ஞயிரமாங் கூளியின மார்த்தீர்ப்பப் பூட்டிநன்கு.
மேயவொரு தேர்பணிஞர் வேட்டு (கச)

பாரினுமே யான்றதலிர் பாற்கடலி ஞர்ப்புளது
கூருமண்ட மாயிரமாங் கோடிதன்—பேரி டத்தி
லாற்றிநிற்கும் வன்மையதா மாடலரி மன்கெரடித்தேர்
காற்றினுஞ்செ னீர்மைத்து காய்ந்து. (கஙு)

மிடல்வெற் பலமரவொள் வெய்யோன் குளிர
வடவை விளிதரச்செய் வன்மைத்—தடநெடுந்தே
ருந்து படைபரிப்ப தூழியுகந் தாதிருப்ப
திந்திரஞா லம்புரைவ தே. (கசு)

அன்ன நெடுந்தே ரவுணர்கோன் முன்செலுத்த
மன்னனதின் மேலிவர வாகைகொன்வா—யென்னவே
தானவர்பூ மாரிபெய்தார் சார்வலவ ரேறியுய்ப்ப
வானவிய மார்த்த வதிர்ந்து. (கஎ)

திண்பொற் படியகஞ்சீர் சேர்கோ டிகமடப்பை
தண்சத் திரங்கவரி தாங்கொண்டார்—நண்ணிலதர்
மாபுரத்தெண் ணில்கிகரி வாயிலும்பல் ஞள்ளுமும்போய்க்
கோபுரத்தின் முன்னடைந்தான் கோ (கஅ)

முன்னருஞ்சூர் மூதூர் முதற்கடைவா யின்மருவ
வன்னதனைக் கண்டனிக மாலமே— யென்னக்
கலித்துப் படர்ந்த கணக்கிலிய மார்த்த
சலித்ததவர்த் தாங்கத் தலம். (கக)

சேனை செலவே செறிந்தெழுறுண் பூழிபோய்
வானை யிருநிலனை மாதிரத்தை—யேனைய
மன்பரவை தன்னை வளைந்துகனி சோலைகொள்
பின்பனிபோற் போர்த்த பெரிது (உ0)

பரிகரிவி லாழிமதம் பாய்ந்தாழி யாகத்
திரியவுணர் பங்கியந்நீர்த் தீயா—லிரிவண்
டொகையார் படையினெழு தூளியத்தத் தீயின்
புகையா நிலவுமே போர்த்து. (உக)

படையினெழு தூளிருளைப் பார்த்திபன்ரூன் பார்த்து
மிடைகதிர்க டம்மை விளிக்க—வடைந்தனபோ
லங்குடையா வென்றி யனிகத் திடைவருதே
யங்குடையா நின்ற வவிர்ந்து. (உஉ)

இவ்வணங்கொ டானைக ளீண்டிப் படர்தரவே
தெவ்வணங்கு மேந்தல்பொற் றேரின்மேல்—வெவ்வணங்குன்
செங்களத்திற் சென்றனன்ரூர் சென்று வளைந்தவிடத்
தங்களத்தன் சேய்பா சறை. (உங)

அன்னதனைக் கண்டயன்மா லண்ட ரலக்கணுற்ரூர்
மன்னுகண வீரர் மயங்கினர்—முன்னிருவர்
மற்ரூரு மீசன் மகனு மறுமுகவன்
பொற்ரூள் பணிந்தார் புகழ்ந்து. (உச)

அந்தமிலா வண்டமோ ராயிரத தெட்டினின்றும்
வந்தபெருந் தானையொடு மன்சூர— னுந்திரத
மேலினன்வெம் போர்புரிவான் மேவினனம் பாசறையைக்
கோலிநிரை மொய்த்ததென்ரூர் கூர்ந்து. (உஞ)

என்ன மூறுவல்செய் தேர்கூர் மணித்தலிசார்
பன்னரும்வேள் பாகுவினைப் பார்க்கவவன்—முன்னமுணர்ந்
தன்றே முளவுகோ லக்கைபெறறு வாம்புரவி
மன்றேர் முனமுய்த்தான் வந்து. (உசு)

உந்திடிமக் காலத்தி லொல்லை யெழுந்துகுகன்
குந்தமழுச் சூலகு குலிசம்வே—லந்தணுக்ஃகா
றண்டமெழுக் கூர்நாந் தகம்பலகை நேமிகொண்டான்
றிண்டகுவன் செய்தவமே சீர்த்து. (உஎ)

என்றுநடு வீச னிருந்தாங் கெழிற்குமரன்
வென்றிரத மேறினுன் வீரமொய்ம்—பொன்றிலக்கத்
தெண்மர்பாற் போற்றிவந்தா ரீரா யிரவெள்ளத்
திண்கணவர் சூழ்ந்துசென்ரூர் தேர்ந்து. (உஅ(

போதன் முதலோர் புடைநின்று பூச்சொரிய
நாதன்றேர் மேலாகி நண்ணலர்கண்—மீதுசெலப்
பாங்கார் பரும்பூதர் பார்த்தவுணன் மாப்படையை
யேங்கா வினையசொற்ரு ரேய்ந்து. (உக)

நீபபுரி சூரபன்மன் செய்தவச்தி னுற்பெற்ற
காபிரத்தெட் டண்டத் தவுணருமே—மேயினரா
மேரண்ட மொன்றி லிருத்தா ரிவரன்ரு
லாரண்டம் பாரினின்ரு ராக்கு. (கூ0)

வரத்திற் பெரியார்கால் வன்பிற் பெரியார்
ரெத்திற் பெரியார் னெத்தோ – ரெத்திற்
பெரியார் காத்திற் பெரியார் நமனிற்
பெரியா ரவுணர் பெரிது. (கூக)

மண்ணைமையோர் வண்மைவளம் வவ் யியமர் செய்தலைத்தோ
ருண் ணுயிர்ச்ன் பாவு முணுநசையார் -—தண்ணயன்காண்
மண்டு தொழில் புரிந்து மாற்றவல்லார் ஞாலமுண்டு
மண்டமலைப் பார்பதிகோய்க் காங்ரு (கூஉ)

வெங்கனல்கால் கண்ணூர் விரிசடனோர் பேழ்வாயார்
சக்கரிருந் நிங்களுந்தோய் சென்னியார்—பங்கயிலா
வென் நிமிக மேற்கொண்டோர் வெய்ப பவத்திலுக்கோர்
தண் நியவைப் பாலோர் தைதந்து. (கூங)

அங்கிமுக ளளிமுக னத்திமுகன் சிங்கமுகன்
பொங்கவர்ச்சூர் பல்லோர் பொலிவற்றூர்—வெஞ்சுகண்
மதலைகட பன்மகிடன் மன்சலந்த ரன்போற்
கதலிமொய்த்தா ரெண்ணிலார் காய்ந்து. (கூச)

அரனயன் மால் கால்படைக ளக்கையுற்றோர் பல்லோ
ருரனகொ னவுண ருறுமெண் —டரனந்த
கோடியெம்பர் வானிலனுங் கூர்த்தனிக மாய்ச்சூழி
ஞ டியெய்கொல் செய்குவது நாம். (கூரி)

ஓரண்டத் தாரமா லுள்ளுலேர்தோ மாதினெல்லாப்
போரண்டத் தார்போர் பெறிற் ரிழைப்பின்—ரூரு
மொருவரெமை யெல்லா முரப்பித் தரப்ப
நிருவருறி னுய்யவல்லார் யார். (கூசு)

எல்லையிலா வேண்கொண்ட வெந்தலைவ ரேவருமே
யல்லனமா வீர ரவுணரைதசாம்—வெல்லுவரோ
கல்லான் மரத்தாற் கடியினவர் கம்முயிரைக்
கொல்லா தெழிகுவரே கொல். (கூஎ)

வேற்படைகொள் வீரனன்றி வேறெதிர்ப்பா ராருமிலை
காற்படையுஞ் சூழ்ந்தமையா ஞமெலலாம்—பாற்படவே
யோடுதலு மாகா முறுபகைவர்த் தாக்கியே
வீடுதனன் றென்றுசொற்ரூர் வேர்த்து. (கூஅ)

சாரதர்தம் தானைத் தலைவர் சயவீரர்
வீரமொய்ம்பன் ரூஞ மிடைந்தசூழ்—பேரனிக
வீட்டந் தனைநோக்கா வீற்றனம் வண்மையெனு
வாட்டந் தனையடைந்தார் வாய்ந்து. (கூ)

வண்டார் கலாரி மருவமா ரெங்குஞ்சு
ழெண்டா னவரனிசம் யாவுமே—கண்டார்
கவன்ரு ரவர்தம்மூட் காரியின்ன சொல்வான்
றவன்ரு குனமா றனக்கு. (அ)

ஆண்டகையெங் கோமான்மே லாயிரத்தெட் டண்டத்தி
மீண்டனிக மெல்லா மிறுத்தவிவற்—றேண்டரூமோர்
சூள்கொண்டோ சூழி தொடர்ந்துசெய்ய முற்றுமென்ரு
மாள்கின்ற தெங்கவுணர் மன். (கூ)

கிரவுண ராம்பாலுட் கங்குல் விடிவதூஉ
சீரமரர் வெய்யறை சீர்வதூஉ—கூர
விழிவாய தன்பிறுக்கி றெப்பதூஉ மூண்டோ
மொழிவாய் முதல்வவென்ரு ன் முன். (உ)

மகவா னினைய வகுத்தலுமே ஞாலந்
தகவா னளந்த தலைவ—னுவாயி
னீடிமையோர் தம்மிறைய னெஞ்ச முறுகவலை
நாடியின்ன சொல்வா னயந்து (அ)

கிலமாய்க் கண்ட சருமமாய்க் காணரிய
கோலமாய்க் கொண்ட குணங்களாய்—ஞாலமா
யுன்னவையு மின்றி யநாதியாய் மூலமாய்
முன்னவன்ரு னுறு முகன். (ச)

குன்றுருவ வேல்விடுத்தோன் குன்றடைந்து நாங்காண
வன்றுருவங் கொண்ட தயர்தியோ—துன்றயனு
யாக்கு மெனதுருவா யங்களிக்கு மீசன்போ
னீக்கு மெவையு நெடிது. (கூ)

பாயிருகீர் சூழ்ரு பன்மன் படையையெல்லா
மேயெனுமுன் வீட்டு மிளைஞனெ—னீயண்ண
லாயிரமா கோடியண்டத் தாருயிர்கட் கெல்லாந்தா
னுயகனென் ரேதுமறை நன்கு. (கூ)

சூரன் முதலோரைத் தன்னித் தொலைக்கவுன்னின்
மூர லதனின் முனிவினுண்மைச்—சீரினெழி
லேந்தினடு வானோர் கொடிப்பினென்ரு லன்னவனேண்
வாந்தினவில் வார்யார் வருத்து. (எ)

சேனைத் தோடிங்குச் சென்றிலக்கத் தொன்பான்றிண்
வீரர் படைபோற்ற வெம்படைகை—யாரவே
சூரையட வந்ததன்மை தூக்கி லெனராட் டாங்குகனென்
பேரை படை சேட்வேற் பிராற்கு. (சஅ)

நாரகனேக கொல்வேலாற் ருணகரை வீட்டிமற்ற
சூரன் பிடலுக் தொலைக்குமென்ன—கூரவற்
றேற்றியும்ப ரோடுஞ் செருப்பார்த்து மென்றுகூகன்
பாற்றிருமால் போர்தான் பரிந்து. (சக)

துன்னதகண் டாறமுகத் தையள் முறவல்செய்
தென்னமருக் கேகலுப்பா ரும்பரெற்றுய்க்—தென்னவுண
சோதமொலித் தார்போ ருஞ்ற்றமுன்ன ரேகியிரண்
பூதர் முரிந்தார் புலர்ந்து. (அo)

முரிந்ததும்வன் பூத முதல்வர் பொருதே
யிரிக்கலுக்தார் மற்றிலக்கக் கெண்மர்—புரிந்தமரம்
பின்னடைந்தார் நின்னரோர் பெற்றியெலா மோர்ந்துவல்லை
முன்னடைந்தான் வில்லொடுதிண் மொய்ம்பு. (அக)

எய்தியெறற் வில்வாங்கி யேந்தல் கணைமாரி
பெய்தவுணர் தங்கள் பெருந்தடக்கைகள்—கைதலைகண்
மார்புகழு லாதி வரைகளாய் வீழ்வே
னீர்புனிறு போர்புரிந்தா னேற்று. (அஉ)

உன்னு யிரகோடி யோதநடி காகமொன்று
தன்னு வலைத்தென்னத் தன்னலர்கோ—மன்னுச்
சமர்செய் தலைப்புறுத் தன்மைசண் டேந்த
லமர்செவ்வேல் பல்வந்தா னுங்கு. (அங)

ஆற்ற லவுண ரணிக மிரிந்தனவே
சாற்று கணத்தலைவர் சாய்ந்தனரா—லேற்று
மருவயவர் தாமுரிந்தார் மைந்தனே யிங்கன்
வருமெனச்சூழ்ந் தார்பலரும் வந்து. (அச)

தண்டங் குலிசஞ் சரஞ்சூலம் வேல்பிறவுங்
கொண்டவுணர் பெய்திறனுங் கொன்பூ சர்—விண்டமையும்
வீரர் மெலிவற்று மீண்டமையுங் கண்டுசெவ்வேண்
மூரல் புரிந்தான் முனி. (அஎ)

மூக்கணுடைத் தாதைபோன் மூரல் சிரிதுசெய்து
மிக்கவலி மீட்டுபுறு வில்லினச்செங்—கைக்கொண்டு
கோட்டிரா ணுதைகொளச் கூறும் பலவுயிரி
னீட்டமெலா மாட்டமுற்ற வே (அசு)

நிக்கனருள்குகன்வின் ஞனின் முதிசொலிபோய்த்
தொக்கசெலி தோறுமுறச் சூழவுண—ருக்கனாற்
புன்றேர் பகிர்வ பரிபுரன்வ பாய்மதமா
சென்றே விழுவ திகைத்து. (நின)

சேர்த்தன் சிலையிற் செறிமையுறை யிந்துவபோற்
கார்த்தளவில் கோல்கள் கடவிஞ—ஞந்தருவர்
மன்வான் புடைவனேயு மாவவனி நீளுததி
மின்வான் மிடைவ மிளிர்ந்து. (நிஅ)

கொடியடுவ வெண்ணில் குடையடுவ பற்பல்
படையடுவ மாவடுவ பன்மா—வடிவநெடுங்
தேரடுவ காரவுணத் தீயர் முடியடுவ
தாரகமாஞ் செவ்வேள் சரம். (நிக)

விரையார் தருவின் விழுவர் தருவர்
திரையா மெனவிழுவ திண்மா—வரையா
மெனவிழுவ தேர்மஞ் சினமெனமா வீழ்வ
வினமதிபோல் வீழ்வருடை வேய்ந்து. (கo)

செல்லுறுதாள் கொல்படைகள் சிந்தகர ருந்துதிறல்
சொல்லுறுவாய் வீறுபெறு தோளிணைக்கண்—ணல்லெனவே
யார்த்திடும்வன் கண்ட மவுணர் தவசமொடு
தீர்த்தனெய்யுங் கோல்கொய்யுஞ் சென்று. (கக)

பொன்னுலகம் போயுலவும் பூமன் பதமேகு
மின்னுமா ரெல்லுலக மேவுமே—மன்னிலத்திற்
கிண்டி விரைத்துசெலுங் கீழ்தல மூடுபோங்
கர்ண்டகைய கந்தன் கணை. (கஉ)

முன்னருமூ தண்ட முகட்டுருவு மாதிரம்போம்
பன்னகமு மெண்கிரியும் பட்டுருவுந்—துன்னவுணர்
சென்னிமுடி யோடுமுயர் திண்டோள் வரைதள்ளும்
மன்னியசெவ் வேள்விடுமா வண்டி. (கங)

வாளகமண் டிக்களக்கர் வன்கணன் பாசறைசூழ்
வானவிடம் யாவமைய சுட்டிடலு—மானளினன்
வேந்த னுளமகிழா வீந்தா ரவுணரின்ன
னீர்த்திலெ மென்றறைந்தார் சேர்ந்து. (கச)

வெந்தருவர் தானை விளிந்து கிடந்தமைகண்
டந்தரர்க ளுள்ளுவந்தா ரங்கிரிவேற்—கந்தனைத்திண்
பூதரவர் சூலைவர் போர்வீர ராருமே
யாதரமுற் றேத்திலெ ரார்த்து. (கடி)

ஐயனம்பு தைப்ப வகன்வான் முகட்டவுணர்
செய்ய படைதொலைந்து வெள்ளிடையே—செய்யவீது
கண்டிறைவன் பூங்கழல்கள் காண நெறியுமினி
புண்டென் றுவப்பா ருளம். (கக)

சாற்றென்ன வண்ட் கடாகமெறி வாயிலுற்றேற
யேற்றகரி சேர்பரியி னேகியே—சாற்றுமண்டம்
யாண்டுமுற்றார் வெள்ளிடைதா னென்ன துயில் லெண்ணவொருங்
கீண்டினர்முன னுற்றவர்போ லேலய்ந்து. (கஎ)

சீர்த்தமன்போர்க் குற்ற செயலுணர்ந்து முன்னடைந்தார்
கார்த்த பிணமாங் கருவரையு—மீர்த்தெழுமே
னெய்தரத்த யாறு மிடைப்படுதல் பார்த்தனரு
ணைதரத்துன் புற்றார் நலிந்து. (கஅ)

வீஞ்சகைத்தார் நம்படையை வீச்சா லெறிபொருது
வெஞ்சமரில் வென்றிகொடு மீடுமெனு—மெஞ்சமது
தேறறிதுகூற் பூதர் திறல்வீரர் பாங்கினுறச்
தோற்றினன்மூக் கண்ணன் சுதன். (கக)

சேயுருக்கண் டாற்ற சிறி பனரி யானையிலா
னேயிவன்கொ னம்முடைய வெண்மலனே—மேயவவ
னெய்திற் படடனேத்தி தூறினு னுண்ணருஞ்சீ
ரெய்தல் வியப்பா மிது. (எ0)

அன்னதுதா னிற்க வவன்மேற்சூர் வந்தபொரு
முன்னரர் செய்தே முடிக்குதுநா—மென்னவின்
ரரவுணர் சேனைபழுற்ற வண்டத ருட்கினர்
வீரர் கலித்தார் மெலிந்து. (எக)

ஐபன் மருத்தினைப்பார்த் தாரணிசக் சூழலெங்கும்
வையம் விடுத்தியென வன்மலவன்—வெய்யவர்கள்
மன்னு மிடத்துகைத்தான் மண்டிசைவான் மீதிலவு
மின்னலின்வேள் பொற்றேர் விரைந்து. (எஉ)

சேயவுணர் சேனைவிழத் தேனுழுகிற் சேரநந்த
மாயிரமாங் கோடிகளா வம்புவிட்டான்—மேயவர்த
மங்கந் துணிவுற்ற வாழிபிற்செந் நீர்வளர்ந்த
வெங்கட் பணிகளிர்ந்த வேர்த்து. (எங)

மூவினைசெய் மூர்த்தி முனிக்கையொடு கைதூண்டு
மேலினையுந் தேரினையு மேபுகழ்வார்—வீவினைச்செய்
கோல்விசைபொற் றோவிசையுட் கொண்டவர்சேவ் கைவிசையோ
கால்விசையோ வென்றூர் களித்து. (எச)

தியனெடு வாளி தணித்தவங்க மீதொழுத
தீயருயிர் வான்புகுத றேர்ந்துசெல—லேயுமவை
யற்றே லமர ரடுபகைதீர்ப் பான்வைர
முற்றே குதல்சிவணு மோர்ந்த. (எடு)

காலொருபாற் கோடொருபாற் கைபொருபாற் காசொருபால்
வாலொருபான் மாக்கவிறு மன்றேற்ற—நூ லணரார்
சொல்லுபிர சங்கத்திற் சொர்பொருள்சோர்ந் தொற்றுமையின்
றெல்லுமுறை காட்டுமே யுற்று. (எசு)

வாரற்ற வார்ப்பற்ற மண்ணுங் கலினமற்ற
தாரற்ற பல்லணமுந் தானற்ற—சீருற்ற
சுற்றத் தவர்நிலம்பொன் றேரைமுத லொவ்வொன்றின்
பற்றற் றவர்போல் பரி. (எஎ)

பொன்னுரும் வையம் புரவிபோய்ப் பாகுபோய்
மின்னுருஞ் சில்லிபோய் மேல்வவி—ணன்னிலே
வாரிவெள்ளத் தாழு மரக்கலம்போற் செங்களத்திற்
சோரிவெள்ளத் தாழுஞ் சுழன்று (எஅ)

மண்ணுமிடந் தோறு மழையெனவே வெங்கணைகண்
மின்னவிருஞ் செங்கதிர்வேல் வேள்சொரிந்தாள்—கொன்னுதிய
சூலங்கொ னேமிகொ றண்வச் சிரங்கொல்கூர்
வேலதுகொல் லென்ன விரைந்த. (எக)

சூழியன்மா தானே துணிந்தவுட லேழ்கடல்பே
ராழியொடு வாவு மடைத்தனவேல்—பாழியம்பா
லீரா விறந்தவெண்ணின் றேரண்கவந்த மாடினவை
யோரா யிரகோடி யுண்டு. (அ0)

ஆரவுண ராக்கைநெய்த்தோ ராருகி யாழியா
யோரும் பெரும்புறமா வோதமாய்த்—தூருமா
ழியெழு நீத்தம்போ லோங்கிப் பரந்ததே
யெழிலே டேழுலகு மேய்ந்து. (அக)

காரா ரவுணக் களேபரங்கா ணீத்தமாத்
தேரார்கலமாகச்செங்குருதி—நீராக
வெங்கடனேர் நீபமா வேலுந் தகமீனுச்
செங்கடனே ராருஞ் செறிந்து. (அஉ)

அண்டமிது முற்றவுண ராலிகொள வேனையண்டங்
கொண்டபடை பின்னுங் குமுலிவரல்—கண்டருள்கூ
ராய் னினியனென்னி லம்பிலண்ட கோளகையின்
வாயின் மறித்தான் வலித. (அங)

விட்ட கணையால் விளிந்த களேபரம்வான்
றொட்டவளி மூற்றுமூற்றுச் சூழ்வனகண்—டுட்டயங்கு
கந்தவே டங்ஙதைபோற் கண்களினு ளேங்குதலும்
வெந்தவே யெல்லாம் விரைந்து. (அச)

வெந்தகுகள் பட்டனவான் மேவு களேபரந்தா
னுந்தரத்த நீர்வறந்த வுன்னுலக—முந்துபோ
லாயினமா லம்புயத்தா ணண்ட ராமுகனே
மேயினார்த் தேத்தினுர் வேட்டு. (ஆங)

அண்ணபோ தொல்லே யுகளத்திற் சூரடைந்து
மண்ணித் றிறக்மீதர்ந்து மாகமூறச—துண்ணெனக்
தன் னே பலிந்தானேயும்பர் சும்மோடி சாய்ப்பனு
னென்ன கவின்ரு னினைந்து. (அசு)

மாற்றமிந்த வாறுரைக்கு மன்னவர்மன் றன்னுளத்திற்
சீற்றமது மூளச் செருக்குறித்தான்—காற்றுந்து
பூந்தனிச்சே ரேறிப் புலவரெலம் போற்றிடவே
சேந்தனுநேர் புக்கான் றெரிந்து. (அஎ)

புக்கபோ தையனுளிர் பொற்பார்ந்த தோற்றமும்பான்
மிக்க கரங்கரையு மின்படையுங்—தொக்கமா
நூனவிலும் வீரமுமே நோக்கிமுண்செ றக்கனப்போற்
கோனிலைய கூறுங கொடி. (அஅ)

வானென்று நோக்கனருண் மன்வரத்தி னுனிறவேன்
யானென்று மிப்பெற்றி யாயிருப்பேன்—ருனென்று
கூர்ந்தென்னே டேற்ருர் குலேந்திறத்தார் பல்லோரன்
ரேர்ந்திலே தீ போலு முளத்து. (அக)

உளமெலிந்தென் வேலே யுளற்றியுலே யும்பர்
களவி சரதமெனக் கேட்டே—யிளமை
மிகுந்திடுமோர் பிள்ளேமையான் மேவினையிங் கள்ளல்
புகுந்திடுமோர் போதகமே போல். (கo)

உடைப்பெருமாத் தானேசெற்ரு யுன்னைச்சே யென்று
விடுப்பதில்லே வெந்துறினு மேலிப்—படுப்பனும்பர்
சாரசர்க டம்மையுமே தாக்கிக் கெடுப்பனென்ரு
ரூரனனும் வெய்யோன் சுளித்து. (கக)

தீய செயலினையே செய்கயவ னீவறிதே
வாய தறக்கயப்ப வம்புரைத்தா—யாயவே
மேலுரைக்கற் பாலதென்னே மேவுனக்கி யாம்விடுவெங்
கோலுரைக்கு மென்ரூன் குசன். (கஉ)

தாரகமாம் வேளினைய சாற்றலும்வெஞ் சூர்வெருண்டு
மேரு நிகர்வதோர் வில்வலைக்கப்—பாரிடர்மன்
வாளெனூர் விடத்தை வளைத்தாங்குத் தானவர்கோ
ஞாளுன் றனைவளைத்தா ரார்த்து. (கூட)

சிலவீ னெர்தோ மரம்வீ னெர்மு
லிலவீ னெர்படைக ளெல்லா—முலைய
வலவீ னெனதெதிர்ந்தார் மாயவெறிக் தாம்பல்
வுலவீசி யாப்பவர்போல் வாய்ந்து. (கூச)

கண்டவுணர் கோண்விசைந்து காண்ட மழைதெதிரித்
தண்டலில்வெம் பூதர் தமைத்தடிந்தான் —மண்டவர்தாம்
வீடினூர் தோள்சரம்போய் வீழ்ந்தனமன் வேற்றருக்கொண்
டோடினு ராயினு ரோய்ந்து. (கூரி)

பூதர்சாஞ் சாய்தரலும் போற்றிலக்கத் தெண்ம நம்வே
தேவனுஞ் சூழ்ந்தடனே துன்னியிநங்—கோதைதொங்கு
பாரமுறு விற்கோட்டிப் பண்ணிய கோன்மாரி
காரவுணன் மேற்சொரிந்தார் காய்ந்து. (கூசு)

நீவுகணை யாவும்வெஞ் சூர் மேற் படவிளிவு
மேவினவு ரைன்றும் விளைத்திலமன் —மாவபவர்
சிரோவப் பாராச் சிலைதனிபாக் கோல்பொழியாச்
சேரோடு சாரியுற்றான் றேர்ந்து. (கூஎ)

உன்னூறு கோடிவெவ்வே வோர்தொடையி னூரவுய்த்து
மன்னூறு செய்வனியான் வட்டணை பாய்—முன்னூற
மாறுவிடு கோறணித்து மற்றவய வீரர்தா
மேறுதேர் வில்லிறுத்தா னேய்ந்து. (கூஏ)

அன்னவர்போ ராற்றுமுனை ராயிரமோ ராயிரங்கோன்
சென்னியுரச் சோன்கரத்திற் சிக்கிடலு—மன்னிலக்கர்
கேருமெண்மர் வில்வலிபோய் நீங்கினர்திண் வீரனென்னுன்
றேரின்மேற் பாய்ந்தான் சினந்து. (கூக)

பாய்ந்துதிறல் வாகு பரன்முனருன் வாளுரீஇ
வேந்தன்கொள் விற்றுணிக்க வெவ்வவுணன் —காய்ந்துரத்தி
லோர்காத்தி னுற்புடைத்தா னெய்யெனவீழ்ந் தானவன்றா
ளார்த லுணர்ந்தெதிர்ந்தா னுங்கு. (கூ00)

எறிந்தபோ தேர்விசும்பி லேகு மிளவ
லறிந்துசென்று வேன்பா லடைந்தான்— றறிந்தலிலே
பார்விட் டகன்றுவிண்போய்ப் பண்சே யடநினைக
சேர்வி லெடுத்தா னெடிது. (கூ0க)

வினைகழலார் மன்னன் வரிவில் வளைத்துப்
புனலனல்கா லோடொலித்தல் போல—வெனைவருமே
புள்ளுந் துளங்க வுறுகா ணெலிவெடித்தான்
வள்ள லறிந்தனனே மற்று. (கஅடு)

கார்வணப்பா ருண்பொழுது கஞ்சன் றுயில்பொழுதுச்
சீர்வரு தண்டமுற்றஞ் சென்றருவி—யார்வி
னிலவி யுயர்கயிலை நேர்வதோர் சீர்கொள்
குலவி லெடுத்தான் குகன். (கஅக)

குன்று நிகரக் குலவுபெரும் வில்வாகஞ்
தன்று மெழுவகையார் தோற்றமுறு—நின்ற
கணத்தியின்ன் கூட்டமொடு காருருமார்த வதன்னக்
குணத்தொனிகான் கொண்டான் குகன். (கஉச)

மருவுகுணத் தோதை வழங்கலுமெ கொற்றம்
வருதிண் வரிவில் வளை—யொருபத்து
நூறு யிரத்திரட்டி நோன்கணைபெய் தானமற்கு
மூறு யிரம்புரிசு ருற்று. (கஉஞ)

வான்மறைத்த வாசை மறைத்த மதிதேரையொண்
மீன்மறைத்த வெய்யோன் வெயின்மறைத்த—கான்மறைத்த
வாரு மலைமறைத்த வம்பார் மறைததவுயர்
கூரு மலைமறைத்த கோல். (கஉசு)

கரற்றிற் செலுவ கனலிற் படர்வகொடுங்
கூற்றிற் கொலுவவிடக் கொள்கையுற்ற—பாற்றுச்
சிறையுள் ளனபல் சிரம்படைத்த வெண்டிக்
கறைபகழ்கொ ளூரபண்ம னம்பு. (கஉள)

மேமரு வினைத்துளைப்ப வெவ்வேறு வண்ணத்த
கூருறுகோன் மாரிபெய்தான் கோனமர—ராருமே
கைகுலைத்தே யைய கரவினும் போயுறைதற்
கெய்திடுமெங் குள்ளதென்ற ரிங்கு. (கஉஅ)

உரைத்தவர்க்கு மான்மா றுரைவழங்கு முன்வேல்
காத்திலங்கு வேளிமீது கண்ணுற்—றெரிந்துவெய்ய
தீவிடுக்கு மூன்றுபோற் தீயில தன்னிகரி
லேலிடித்தக் கோறடிந்தா னேய்ந்தி. (கஉக)

அங்கவுணர் கோனெங்க ளோய னெதிருறவே
மங்குலென மானமிலா வண்டெய்தான்—புங்கவனுங
கோன்மழைபெய் தான்கொடியோன் கூரேக் கணைப்புரத்தீப்
போன்மொய்த் தறுத்த புகைந்து. (கஈஉ)

அறுத்தபின்னும் வெய்யோ னறுமுகவன் மேலே
மறுத்தும் பகழிபெய்தான் வாளி—கறுத்துறுமன்
கந்தனுந் தம்பிற் கடிந்தவற்றை நீருகுகி
யுந்துவண்டேய்ப் தூறுவிட்டா னுற்றார். (கருக)

மாயைமகன் மற்றதனை வாளிகளி னலறுத்தே
யாயிரங்கோல் சேப்மு னனுகவிட்டான் —மேயவதை
யத்தொகைய வத்திரத்தட் டம்பா யிரத்திரட்டி
யுய்த்தணன்வே டெவ்வெருவ வுற்ப. (ககஉ)

சீரார் குகன்விடுகோல் செல்ல வவற்றைச்சு
சீரா யிரம்பகழி யேவிவிட்டான் —ரூராருள்
ளச்சயம் பனைத்தஞ் செலச்செலவே தான் பூட்டான்
நீயடைவ வாயிடல்போ றேர்ந்து. (ககக)

ஐயன் விடுகணையை யவ்வவுணர் கோனிக்கும்
வெய்யன் விடுகணையை வேளறுக்கு —மெய்புகுவி
வாளிகுறைந் தாங்கெழுதீ மல்கியது பார்பகிர்ந்த
நீளசலம் வற்றியதூங் நீர். (ககச)

தார்கெழுவேற் சேந்தனுமத் தானவர்தம் வெந்தலுபவெம்
போர்புரிதல் காணப் பொருவீர —வீர்வளைசான்
வெய்யவிவ நுள்ளெவர்பான் மேலி டத்துமெனை
வையமுளத் தார்ந்துகின்று ளாங்கு. (ககஙி)

யாளிக்கு முன்னேனை யானைக்குப் பின்னேனை
வாளிக் குலமா மழைமறைத்த—வேளின்
வடியத் திரதூறி மற்றவனூர் பொற்றேர்க்
கொடியறுத்து நின்றார்த்தான் கோன். (ககஞ)

சூரன்செவ் வாயிற் சுரிமுகம்வைத் தூதினன்றன்
சீரதிசைத் தென்னச் சினங்கொண்டு —கூரவே
யேற்ற கணைமழைபா லீராறு தோளுடையான்
றோற்ற மறைத்திட்டான் சூழ்ந்து. (ககட)

மறைத்த விசிகத்தை வாளி மழையாற்
குறைத்தசுர னூர்தேர்க் கொடியை—மறைத்தலெவ
னேழ்ணை னலறுத்தே யேத்தல் குமரேச
னெழ்கடலின் வாயிட்டா னவ்த. (கசஎ)

தானவர்கோன் சேதனமொண் சாகரத்தி லற்றுவிழப்
பானுகம்ப னென்னும் படைத்தலைவன்—ரூனவந்து
புங்கவர்கள் போற்றப் புகழ்ந்துகுனிச் தாயிரவாய்
சங்கமைவைத் தூதினன் சார்ந்து. (ககக)

பரனுகம்ப னுதும் பணிலத்தி னுதமது
தாளுகம்பன் ஞணிலவத் தங்கிற்று—வானவர்த்
தாதன் விறல்சண்டு தாரணன்றன் றூயசங்கும்
போதமுழ பிற்றே புரிந்து. (கடவு)

போதனில் வானவர்வேள் பொற்றடந்தேர் மீதுகொடி
யாதிரீ யென்றணலை யங்கேவச்—சோதியுமோர்
குக்குடமாண் கேதனமாய்க் கோமான்றேர் மேன்மேவி
மைக்குலம்போ லார்த்தான் மகிழ்ந்து. (கடவு)

தொங்குரவே டேர்க்கொடியாய்க் குக்குடங்கூ யிற்றவுணர்
கங்குல் புலர்வை கறைகாட்டப்—பகலயன்மு
னூர்பலரு மார்த்தனரா லய் வாலிபோ யண்டமுட்டி
சூர்மன் செவிதுளிற்று சூழ்ந்து. (கடவு)

என்முன் வரற்கஞ் சிமையோர்வந் தார்த்தனர்வே
டன்வலிகொ னன்றிதெனுச் சாரயன்சீ—மன்மருளத்
தேவரைமுன் கொன்றுபினைர்ச் சீசய்கன்னே வெல்வனென்று
னேவலையு மெணணிலா னேறறு. (கடவு)

இருக்கமைக்கன் பொரிங ஈமைச்யார் திறலார்
செருக்கல்வான் றோர்விண் டெலுத்தென்—றிருக்கும்
வலவற் குரைத்திட லு மற்றவனரு ழ்ந் தொலலை
செலவுப்த் தனன்வையு சீசண். (கடவு)

பாகனுகை தேரெழீஇப் பன்முகில்கீண் டெப்பருறை
மாகமதிற் சென்றடைய மன்னவர்ம—னுகமன்ன
வீரியல்கொள் வில்வளை இ நேரமார் சோர்ந்திரிய
வாளிமழை பெய்தான் வலிது (கடவு)

பெய்கின் றுழிநீசன் பெற்றிதனை சோக்கியுள
கைகின் றவர்க்கருளு நாதன்சேய்—கொய்தகித
மார்விசிக முய்த்தவைநீத் தண்வலவற் பார்த்துவிண்மேற்
றோர்வீடுதி யென்றான் றெரிந்து. (கடவு)

என்னலுந்தாழ்ந் தேதண்வலவ னிம்பரும்பர் புக்கெழல்போன்
மின்னலிருந் தேரதனை வீண்கடவித்—தன்னவுணர்
மன்முன் விடமிரியு மாகாஞ்சி லீரெனவோர்
மென்முன் கரமமைத்தான் வேள். (கடவு)

கந்தனுரை கேளாக் கடவுளர்க ளெந்தையிவன்
வந்தகிரு முய்ந்தமெனு மாமகிழ்வு—கந்தவெஞ்சூர்
சென்றறிவார் தேவரென்முன் சேய்கொலெனைத் தேர்ந்தெதிர்ப்
னன்றிதெனச் செய்தா னகை. [போ (கடவு)

சீற்றமிகு சூரன் செலீமுமை கோமுய்த்தான்
வேற்றவுடன் வாளிபல விட்டவளீத—தாற்றவுமர்
செய்தா னிவர்தம்மிற் செல்லம்பு செல்லம்பிற்
பெய்தார் பொருதார் பெரிது. (கஉ கூ)

விரைவினிரு வோரும் விசிமேழை தூய்ப்போர்
புரிபொழுதி லாசை புரையுற்—றெரிதந்த
தாரிரும்பார் சேர்ந்திரங்க வண்ணவர்தேர் மீதலத்துச்
சாரிகையாப் போய்த்திரிந்த சார்ந்து. (கஉ O)

பாதலமே சூழ்குவன பன்றிசையே யோடுவன
பூதலமே மேவுவன பூமனகர்—மீ தறுவ
கூறுபல வண்டங் குலவுவன வேமிசெல்வ
தேறுமவ ரேறுமணித் தேர். (கஉ க)

மண்ணிருவர் தேர்செல்வ மன்னிருவர் தாமூண்டா
ருண்ணிருவர் மற்றே ருயங்கினர்—தன்னிருநீர்
வண்டா ரணியலேந்த வான்மா மூகடுதிர்ந்த
வெண்டா ரகையுருந்த வீந்து. (கஉ உ)

தேரிரண்டு மேனித் திகழுமூ தண்டமெங்குஞ்
சாரி வருதலொடுஞ் சண்முகன்மே—லாரு
மிணையிலனீ ரூரா ளெழிலி யெனவே
கணைமழைக ரைத்தான் கடிந்து. (கஉ ங)

மிழுவனந்த கோடி மலிகப் பணமாங
ருழுவனந்த கோடி குலிசங்—கழுமு
னெழுவனந்த கோடியே லெண்ணனந்த கோடி
கொழுவனந்த கோடியுய்த்தான் கோன். (கஉ சு)

அன்னபடை மாரிதனை யத்தன்காற் றிற்றிகழ்கோன்
மன்னவிடித்தவற்றை மாற்றி முறை—பின்னருமோ
ரேழுடனே ழேவேவீ பேறிரத மாதொலக்கச்
சூழுமுமோர் தேரிலுற்ரான் சூர். (கஉ ஞ)

மன்வில் வளைத்தனலில் வன்பகழி தூண்டவரன்
றன்மகன்கண் டோர்திண் டனுவாங்கித்—தன்கணைக
டேயவற்றை மாற்றிடலுஞ் சூரனந்த கோடிவேங்கோல்
சேயவன்மே லுய்த்தான் றெரிந்து. (கஉ சு)

கிந்தனவற்றையெலாங் காண்டமழை யான்மாற்றி
யந்தருவன் றேண்டிசையோ ராயிரங்கோ—லுந்தவலை
சூர்புயத்து மேற்படலுந் தூளாய்ச் சிதறிற்றேர்
போர்வரைமேல் வீழாலி போல். (கஉ எ)

அரக்கையுறு தானவர்கோ னன்னதனை நோக்கியே
பெற்றதைமொய்ம்பிற் செல்ல வீராயிரக்கோல்—சிற்றையினும்
வேகமாய்த் தூண்டவவை மேவிவெந்து தண்டுகளை
தாகமா வாசையுற்ற வார்ந்து. (கஉ)

ஆங்கதுபோ தையனுய்த்த வம்பினைத்து மாற்றியே
பாங்கமரும் வீரர்மா பாரிடர்மேல்—வேங்கணைக
கேற்றலுற்றுன் றண்டமகண்டு தன்னு யிரஞ்சரந்தூ
யாற்றலுற்றுன் விற்றுணித்தா னுக்கு. (கக)

மற்றுமோர் வில்லேந்தி மஞ்சுலைய வார்த்தருவம்
பெற்றவிண்ணிற் ரேன்றவத பேண்குகன்கண்—ணுற்றும்பர்
சென்ரார்ந்து தாக்கவிறை சேர்போ திளவலொடு
நின்ரூடல் செய்குவன்சூர் நேர். (கஉ)

விண்ணி ரறு சூரன் விரைந்து கரந்தசென்று
மண்ணிற் செலநிலம்வேள் வந்தவெம்போர்க்—கண்ணுதையிற்
ரேற்றமது மாற்றியே தூரீர்க் கடனுவண்
கூற்றமன்னு னுனுன் குறித்து. (கஉ)

மன்னவன்வேள் சென்றபொர மாலையின்வெஞ் சூர்மறைந்து
தன்னுரு நிசைமூடி விற் ரேன்றவங்கு—மூன்னிடப்போய்
மாதலத்திற் பேருளற்ற மன்னவன் கரவற்ரே
பாதலத்தி னின்ரூன் பரிந்து. (கஉ)

ஐயனங்குஞ் சென்றசம ராற்றவரு மாற்றியே
வெய்யன் மகமேரு மேனிற்பச்—செய்யனவண்
டின்னவனின் பாலுலகிற் ரேன்றவகன் போய்க்குகன்சூர்
தன்னுடமர் செய்தநின்ரூன் ரூன். (கஉ)

ஆற்றிமப் போழ்தே யகரணண்ட கோளத்தின்
மேற்றிகழ்வா யில்படர மேவுவன்போ—யேற்றெதிர்போர்
செய்தனையா னேறிவுளித் தேரையம்பி னுலட்டா
னுய்திறனல் குத்தமவே னுற்று. (கஉ)

கந்தன் கணையாற் கவின்மணிச்சே ரிற்றிடலும்
மிந்திரனு லத்தேரை யெண்ணுவது—வந்ததிதின்
மன்னிவர்ந் தோயண்ட வாயி லடைத்தமைகண்
டென்னிறைமை நன்றென்ரு னிங்கு. (கஉ)

இறையி லவுணர்கோ னேந்துதனு வாங்கி
யறையகந்த கோடியம்பெய் தண்ட—நெறிவாயில்
பொத்து கணைக்கதவம் போழ்ந்தப்பா லாம்படையை
யத்தகுவன் கூவினு னர்த்து. (கஉ)

ஆர்த்திடுமக் காலத்தி லண்டத்தப் பானின்ற
ஊர்த்திடுநாற் றூனெவெள்ளந் தண்ணெனப்போய்ப்—போர்த்தொ
ழெய்வான் குகன்பாற் றெழித்தமுற்ற வும்பருள [ழிலெச்
வைவார்க் தயர்ந்தார் கலிந்து. (கசஎ)

ஆலமோ வூழி யனலோ விடிமேக
காலமோ வென்றயரத் தானெவெள்ளங்—கோலவேல்
வான் முகில்கான் றென்னப் படைவீசி யார்த்திடவெங்
கோன்சிறிது நோக்கினன்றன் கோ. (கசஅ)

வெற்படமோ வேற்குகன் றீ மேவ விழித்தளவின்
றூற்படமோ தானை முடிவுறவு—மெற்படமோ
வண்டத்தப் பாற்படைபோற் றண்மியத்தன் பாற்படைகள்
விண்டத்தப் பார்த்துய்த்த வோர்த்து. (கசகூ)

பிரப்பிஞர் தானைத்தனைப் பாரா மறைக்கோர்
கரப்பிஞன் றீயுமிழ்சன் மானு—மூரப்பிஞ
ஞழிற் சிறிதனல்பஞ் சோங்கறனிற் புக்கென்னப்
ஜழியாய்ப் போர்த்தனவிண பூ. (கஞ்ற)

அந்தமிலாச் சேனைமுற்று மையனெருங் காதத்தால்
வெந்தழியப் பின்னுமே மேலேபண்டத்—தந்தமத
னாளிதேர் வல்லவுணர் மன்படைக ளார்த்துவர
மேமன்னன் கண்டா னெடிது (கஞ்ச)

கந்தனங்கை யாழி சுழுமுளெழுத தண்டமழுச்
சக்தி முறுபடையைத் தானேந்கி—நந்தம்பாற்
றன்னு படைநிற்கத் தன்னூர் படையேகத்தெய
வென்றடைதி நிங்கென்றன் கூர்ந்து. (சஞ்உ)

பிங்கமில்வேள் விட்ட படையனைத்த கோடியா
யங்கதிருந் தீயு மரவம்போ—லெங்குமாய்
வின்ற படையனைத்து நீருக்கி யோரிமைப்பின்
வன்ற விறல்படைத்த மற்று. (கஞ்ரு)

நூயகுகற் சூழ்படையைத் தண்ணித் தொலவுசெய்தே
யேயபடை யைந்து மிவணெழிய—மேயவோ
யிரத்தே ழண்டத் தகலமும்போ யாங்களிக
யமுழு தட்டுலவு மற்று. (கஞ்ச)

நீந்து படைமுற்று மண்டங்க டோறுநின்ற
வேந்தருவர்த் தேய்த்து விசைத்துதிரி—தந்திடலும்
தெவ்வவுணர் கோமான் செயிர்த்தினனே நோக்கிவல்லே
நிவ்வனுயி ருண்பனென்ரு னேற்று. (கஞ்ந)

சிற்றிமன்மூன் ருணுவருள் சக்கரச்தை யேத்திமுறை
வேற்றிகழ்கை வேண்மேல் லிரைத்துலிடப்—போற்றருக
ஞரும் வெருவுவரு மண்ணதைவா வென்றுபற்றப்
ருருட் டளர்ந்துநின்ருன் சோர்ந்து (கஎ)

ஒல்லருமா மாயைவல்ல வோர்தனித்தேர் மீ மனின்ருன்
பல்லுருவங் கொண்டு பகழிபெய்ய—வெல்லுயிலோன்
றெம்மாய நன்றிதெஞ்சே தனக்கோ லுய்த்தலுமீ
தம்மாய முற்றுமட்ட தாங்கு. (கஅ)

மாயவுரு மாய மதகைபோய் மாழாந்து
தீய வொருவனே தேரினின்ருன்—மேயதோர்ந
தண்டருஞ்செல் வேற்கை யறுமுகனைப் போற்றிமண
வண்டரும்பூ மாரிபெய்தார் வாய்ந்து (கஆ)

சூர்த்தவெஞ்சூர் தேரோடுந் துண்ணென்ன வேகமந்து
போர்த்தவண்டப் பித்திகைவாய் போயெய்தி—யார்த்தறைகூய்ப்
புக்காங்கப் பாலண்டம் போகத் தொடர்ந்தறிவின்
மிக்காளுஞ் சென்ருன் விரைந்து. (கஇ)

நின்னகத்திற் செல்லுந் தனித்தே ரொடுங்கடந்த
கொன்னமர்செய் திண்ணவுணர் கோனின்ற—வன்னவிடஞ்
சேறலுமே யெய்தையாஞ் சேயுடன்வெம் போருஞற்றி
வேறண்டம் போயினுன் வேந்து. (கஈ)

இன்னவண மேந்த லிரும்புவன வண்டமுற்று
மின்னெனச்சென் ருர்போர் வினைத்துநின்று—பின்னுமறை
வாரியற்கை யிற்செலவே ளவ்வண்டக் தோறும்போய்ப்
போரியற்றிப் போனுன் புரிந்து. (கஉ)

அந்தவம யத்தண்ட ரங்குரவர் தம்மைவிட்ட
மைந்தர்போற் றேம்பலுற்ற மாலையண்டி—வெந்தகுவன்
மாயைவல்லோ னீண்டொரீ இ மற்றண்ட மேயதன்மை
சேயமீது சூழ்ந்திலன்கொ றேர்ந்து (கஊ)

வாடினனென் றெண்ணலனை மைந்தன் றெடர்ந்துசென்ருன்
கூடினனே கோர்ந்து குறுகலஞய்த்—தேடினனே
தேரிலமற் றண்டத்துஞ் சேயவனே டேகினனெ
னேரிடுமோ வென்றயர்ந்து நின்று. (கஎ)

என்றபோ தங்க னெழிற்பூவை வண்ணத்தான்
றன்று மயனும்பர் சூழலைப்பார்த்—தொன்றுமரி
சூனுடை யாற்றலையே சூழ்ந்துமதித் தையன்வில்
வீரமறத் தையுறுவீர் வீழ்ந்து. (கஅ)

இனியா யோர்த்தா ருணர்வுமே யொண்ணுத
லியாய் கேரு மிமலமதாய்ச்—சோ னியாய்ப்
பெரியா தேகமாய்ப் பேசுமெம்ம னோர்க்கெல்லா
னரியா மாறுமுக னுக்கு. (கசுஇ)

நிறில் பரனே யெழிர்குழலி தன்னியல்பா
னறமுகங் கொண்டுதித்த தல்லா தல்—வேறுதான்
சொல்லற் கியையுமோ தோன்றறன்மை தேறியுநீ
யின்னற் படுகின்றீ ராழ்ந்து (கசுக)

இவ் மூறுதலீ ராயிர கோடியண்டத்
தினாய்யெனச்சென் ரூலு முடன்றொடர்ந்து—வெய்யனெடு
மோரியற்றிச் சேய்துரந்துபோந்திவ ணெரிமைப்பி
னீருமே காண்குவீர் நேர். (கசுஎ)

வென்று திருமா லியம்ப வயன்முதலோர்
மன்றெனவே தேறினர் நண்ணவன்செ—லொன்றியவோ
னவீர கோடியா மண்டத் தினுமோடித்
தானன மாடினன் குழ்ந்து. (கசுஅ)

வெந்திறன்மாப் போராற்றி மேவசுரர் கோன்மீட்டு
மிந்தவண்டத் தேர்மலிம கேந்திரத்தில்—வந்திறுத்தான்
னையை விடாதுசெல்வோர் தம்மைப்போற் சூரோடு
சேமுந் தொடர்ந்தவன்தான் சேர்ந்து. (கசுக)

வந்தனமை நோக்கியையன் மன்னைத் தொடர்ந்தனனென்
றந்தவுணர் தானை யுருத்துவரே—தந்திடலு
மெந்தை முறுவல்செய் தேண்படையை நீரூக்கித்
தந்தைசெயல் காட்டினன் ரூன். (கஎ0)

னிறமுகனகையி னங்கியிஞற் ரூனவர்க
ளீறுபட்ட சாம்பர் நிவரமதை—வீறுப்பர்
கண்டனர்பூ மாரிபெய்தார் காய்சூர் தனிநின்ரு
னெண்டவனுண் டெந்தனல்போ லுற்று. (கஎக)

மூன்புறுசே யங்கண் முறுவல்செய்ப் திட்டதவுந்
தன்படைமாய் தந்ததவுந் தான்றனியா—நின்முறையும்
சீரொடு பூதர் வியந்தார்ப் பதுங்கண்டு
சூரத்திற் சொல்லலுற்ரூன் சூழ்ந்து. (கஎஉ)

மின்ன ரெழின்மை மந்தர் பேரமைச்ச ரேனோர்
முன்னர் முடிந்தார் முடிவுரு—வன்னிலைய
மன்னனிகழ் செவ்வேள் படைத்தான் றனியானே
யென்னசெய்வ தென்றுயிர்த்தா னிங்கு. (கஎங)

மாயைதனை மன்னினைக்க மற்றவணேர் வந்துநின்றே
யாயதிறன் மைந்தனார் வாயென்னைக்—கூயினதென்
னென்னமகா ராஜி யிறக்தோ ரெழத்தக்க
தண்ணுதிற நில்லென்ருன் சூழ்ந்து. (கலசம்)

உண்ணுமொக்க ணுஞ்ச வொருவனே யாயுமும்பர்
தண்ணிறை விட்டிலரீ தோன்றலுட—னின்னு
மிகல்செய்ய வெண்ணினையே லெல்லாத் திருவு
மகல்வதற்கோ ரையமிலை யால். (கலஇ)

பன்னிருதோட் பண்ணவனைப் பாலனென்றே யுன்னலரீ
யன்னவனங் கைவலி ஞற் றடுதி—யுன்னரிய
வின்னினியி ரோநின்ரு யென்னுரைசேட் பாயலை
சென்னிவிதி தாகுளரார் தேர்ந்து (கலஈ)

நின்றிடவரீ கேண்மைமந்த நின்னுண் மகிழ்வுறுவான்
பொன்றினர்தாம் வேண்டிற் புறக்கடலார—துன்றுமன்றன்
மண்டமுச மந்சமா மால்வரையை யிடுதி
கொண்டடைதி கூடுமென்ருள் கூர்ந்து. (கலஉ)

இவ்வண்ண மாயையுரைத் தேகலுஞ் சூர்வேளா
வவ்வைசன சூழ்ச்சனென்றன் ரூர்டிழ்வுற்—றிவ்வமிலா
வின்னமுத மந்தரங்கொண் டேக வெவரையுய்த்து
மென்ன நினைந்தா னினிது. (கலஅ)

தேரினின்று நீங்கியே யெத்தின் மேலிவர்ந்து
சீரிக் திரஞாலத் தேரினைக்கூ—யோருளத்தின்
பொற்புலையச் சென்று புறக்கடலின் சாரமுத
வெற்பைக் கொணர்தியென்ருன் வேந்து. (கலக)

இந்திர ஞாலம்போ யேழ்கடற்கப் பாலமுத
மந்தரம்போர்த் தேற்று மகேந்திரத்துட்—டந்திடலு
மண்ணவிரக் கால்வரவே யாங்கொழிந்த தானைமுற்றும்
தண்ணெண் றெழுந்த துடித்து. (கஅஇ)

தூள்பட்ட யானை துரகதந்தேர் சீர்க்குமா
வாள்பட்ட தெற்றியுடை வல்லவணர்—நீள்பட்ட
சேனை யுயிர்த்தெழுந்து சேண்பார் நிறைந்தண்ட
மேனிலையின் காறுமுற்ற மீண்டு. (கஅஈ)

தீண்டமெழுத் தோமரம்வாள் சக்கரம்வேல் கோனெடுங்கோ
தண்ட முதற்படைகோ டானவரே—ரண்டர்
துடிக்கும் படிவேழஞ் சூழ்பரிமா தண்டம்
வெடிக்கும் படியார்த்த வேர்த்து. (கஅஉ)

வென்னும் புலிவதனன் வன்னிமுக னெற்பகைஞ
ரின்னுமறங் காயமைச்ச ரேனிருவர்—தன்னுஞ்
செழுந்தார்மூ வாயிரராஞ் செல்வருட னேஞ
சிழுந்தா ரிமைப்பி னினிது. (கஅங)

சூழ்கின்ற தொல்வடிவிற் றுன்னினார்சூழ் தானேகண்டு
போர்க்கின் றிவனம்மேற் போந்தவஞர்—சீர்க்கவெஞச்
சுடினது சோணமுடிச் சூரன் புடைதன்னிற்
கூடினர்போர் செய்வான் குறித்து. (கஅச)

உய்ந்திவர்தா மாருமெல்லே யுன்னிக் கிரஞல
வுந்தாமோ டுற்றதுவு மற்றவர்க—ணந்தவெழு
மாண்புமிறை நோக்கி மகிழ்ந்தனையப் போற்றியே
வேண்புயங்கள் பூரித்தா னேய்ந்து. (கஅஞ)

ஆற்றநிரப் புன்னா னரியா சனமேறி
யேற்றபெரு நல்வளங்க ளேய்ந்தெதாதா சான்—போற்றுந்
தகைநெடுந்தோள்சென்னி தயங்கு நிவந்த
வினைய் தியதறிவா ரார். (கஅசு)

சீமையுளார் பற்றுமூனஞ் சேர்ந்தோ டுதிமன்றே
யாமதமா தேரூர்தி மன்னெஞ்சா—ஞெமாருபால்
சமந்தவரோர் சாராகித் தாங்குபடை கிந்தியும்பர்
பேர்ந்திரிகின் றுர்கோக்கார் பின். (கஅள)

புன்ஞருவங் கொண்டும்பர் போயிஞர் வேசாள
வென்னமுறு வீரரிவண் வீந்தமென்ஞ—ருள்ளு
நிலக்கரெண்ம ரேந்த லிவைகோகி யச்ச
மிலக்கண் கலக்கமுற்ற ராங்கு. (கஅஅ)

வென்றியுறு வேளிவ் விளைவதைத்து கோக்கிநின்ஞ
தன்றலன்றன் சூழ்ச்சியுமாய் சொன்னெறியுங்—குன்றெறுழ்வும்
பென்றினர்தா முய்ந்து பொலிவுற் றெழுகுழுவு
மன்றுநன் றென்றுக்கா னன்கு (கஅக)

அன்ன வமயத் தரிமுகனென் றின்பகைஞன்
முன்னெவருஞ் சூரபன்மன் முன்சென்று—மன்னவிவண்
வேவுதியா மெல்லாம்போய் வேளெ டவன்படைசெற்
ஞவிகொடு மீடுமென்ஞ ராக்கு. (கஙo)

மற்றவர்சொன் மன்னினவி மாற்றலரைச் சாய்த்தமரிற்
சொற்றமுட னெய்திரெனக் கூறிவிட்டா—னுற்றவர்க
ளுற்படையார்ப் போடுருமி ஞம நெடும்படைதாய்
வெற்படையாற் சூழ்ந்தார் விரைந்து. (கஙக)

வீக்க முறுபடையும் வீரர் தொகையுகொறின்
மாக்கதியிற் சூழ்வுற்ற வன்புசேம—நோகுயும்ப
ருய்வா னுருதேத யுயிர்தசொகையெ லாம்முதி
செய்வான் பகடையெடுத்தான சேய். (ககஉ)

அநகையிற் கொண்டோட யகத்துவழி பாடுறற்றிச்
சிங்கமுக ஞதியாக் தீயவுணர்—பொங்கக்
கொடுந்திறலார் தானைக் குழுவையிங்கு வல்லை
யடுதியா லென்னுவிட்டா னுங்கு. (ககஊ)

அண்டமட பாந்தளிடி யால முருத்திரர்த
மண்ணுருவக் கீத்தெய் வதப்படையாய்த்—தண்ணியே
மேவவுணர் மாப்படையை வீட்டி யிமைப்பிலுன்ன ஞ
ரேவலரு பெதான்றதுபோ லீயறது. (ககஎ)

சூரின் பரிசனமாச் சூழ்ந்தபடை யாவுமட்டம
பேரிந் திரஞாலப் பேருலை—தேரின்க
ணகருற்ற வெற்பையுநீ ருகுகிக முமரவேள்
பாகுகுற்ற தீர்ன் படை. (ககஏ)

சூரனிக மாயத் துயர்ந்து தளர்ந்திரகி
யாரஞ நளாழ்ந்துதனி யாகிலறன்—சாரதரும்
வீரருமடு மேலமரும் விக்ரகனும் விண்ணவரு
மாரு முவகையுற்ற ரார்சது. (ககஐ)

அங்கிலுயி னின்றிருஞ் ராற்ற வெகுளியுற்றுத்
தனனிந் திரஞாலக் சன்னைப்பார்த்—தன்னிளஞ்சேய்
பாற்சுழலி யுற்ற பரிசனரைக் கொண்டண்ட
மேற்சுழுவ வைத்தியென்றன் வேர்த்தது. (ககஒ)

சூர னுரைவின மித் தண்ணென் றெழுந்தோடி
வீரமொய்ம் பாதியா மேவினுர்—தீரலே
தாளரிருந் தானைகொடு தாங்கிமய நந்தண்ட
கோளகைவைத் தார்ந்தசுதோர் கூர்ந்தது. (ககஓ)

சேந்தன் றமியனுய்ச் சேனைபாய் நின்றனன்வெவ்
வேந்தனது காணு வியந்தனன்சீ—ரோந்திரஞ்
சூர்வலிகொள் சூழ்ச்சியுந்தம் சூழ்ந்தவரைக் கொண்டுபடர்
தேர்வலியுந் தேர்ந்தனனே சேய் (ககக)

கண்டழன்று விற்குனித்தோர் காண்டம்வைத் தார்படையைக்
கொண்டண்ட கோளகையிற் கூர்ந்துபுகுந்—திண்டனித்தோர்
தன்னைக் கொணர்தியெனச் சண்முகவே ளுய்க்கவது
மின்னிற் புகுந்ததண்ட மேல். (உ00)

இன்னிவண்டத் தேரேண் டொலைத்தே யதைக்கொணர்ந்து
மன்னவில்வேல் வேண்முன் வருதலுமே—புன்னிலக்க
ரொண்ம நிளவ லிரும்பூதர் குப்புற்ரு
ரண்மணியார் தேரினுமே யாங்கு. (உ ஏக)

சூதித்தா ரெவருங் குகன்ரூள் பணிந்து
தூதித்தா ரருட்கடலிற் ரோய்ந்தே—கதித்தாரு
மல்லலந்தின் டேரைச்சூர் மாள்கைதின்ண நீபங்கன
செல்லலேகில் லிங்கென்ரு சேய் (உ ஐ)

ஆண்டதனைக் கேட்டலவி லஞ்சிமுன்கொள் வன்மைபோய்ப்
பாண்டிலந்தே ரையன் பணிபினின்ற—தாண்டகைதன்
விண்டபடை மீண்டதுந்தேர் மீண்டு வாணையுஞ்சூர்
கண்டனன்வெந் தீயிற் கனன்று (உ ஙக)

அன்னதனைக் கண்டசுர ஞக்கொருவில் வாங்கிய
பன்னிருகை வேண்மேற் பசழிப்பச்சான—மின்னினன்பாற்
றேசிறைவன் சேயவற்றைத் தின்சிலேபக் கோட்டிலெங்கோல்
வீசி விலக்கினுன் வேர்த்து (உ ஙச)

தீயன் றினங்கொளீஇத் தேருகைக்கும் வன்மையோன்
காயமெலாந் தைக்கக் கணைபொழிந்தான்—மேயபளிப்
பாகன் வருந்திப் பரிதூண்டா நின்றனனீ
தேகன் றெரிந்தா னினிது (உ ஙரு)

கண்டவெழிற் கந்தன் கணையா யிரந்தூய்ச்சூர்
கொண்டவரி வில்லெக் குறைத்துப்ப—றுண்டமரா
யூக்கலுமோர் சூலமுட னுடலரி யூர்தியைச்சேய்
மாக்கதிர்த்தேர் மூன்றருத்தான் மன். (உ ஙசு)

ஹூண்டரிமான் வள்ளுகிர்க னென்கரத்தா லெந்தைபிரான்
பாண்டிலந்தேர் மாவைப் பதைப்பவெற்றி—பாண்டபலார்
பூதாஞ்ச வார்ப்பப் புரவலன்கைச் சூலத்தை
காதன்மேல் வீசினு னன்கு. (உ ஙஎ)

அன்னதுமின் னிற்செலும்போ தாயிரமாங் கோடியம்பு
வின்னிரையிற் பூட்டி விடமுருகன்—றுன்னவற்றைப்
பல்லுருவம் பெற்றுப் படர்சூலம் வீட்டியே
செல்லுருமிற் சென்றதன்றே சேண். (உ ஙஅ)

செல்ல வீசாகன் றிருத்தாதை தந்தபடை
வல்லபத்தை யுன்னியத்த வச்சிரத்தை—வெல்லக்
கருதியொன்ஞன் வீட்ட கழுமுடனைப் பற்றி
வருதியெனச் செல்லவுய்த்தான் மற்று. (உ ஙக)

விட்ட குலிசம் விரைந்தெதிர் நீக்கொன்றே
வொட்டலன்றன் சூலமது வொல்லைவந்து—கிட்டுதலும்
மன்னதனைப் பற்றி யயிர்முத் தலைகவ்வி
மன்னுட்க மீண்டதன்றே வாய்ந்து. (உகம)

முத்தலைவேல் கொண்டு முரண்குலிச வேல்குமான்
கைத்தலத்தய்த் தேதானுங் கையமர்ந்த—தத்துணையி
லன்னதுகண் டண்டரெலா மங்கை குவித்தீண்டிவ்
வொன்னலர்க்காய்ந் தாடியென்ரு ருற்று. (உகக)

என்னவெந்தை கேளா விராயிரவெங் கோல்பூட்டி
மன்னலனூர் தந்துசெலும் வான்மடங்கன்—மின்னவிருள்
சென்னி தனிலழுத்தச் சேணிற் றினந்தாற்றி
வன்னிலத்தில் வீழ்ந்ததுவே மாய்ந்து. (உகஉ)

ஹிர்தி யிறந்ததுவு மொண்சூலம் வேள்காத்திற்
சேர்தந் ததுவுஞ் சூர் தேர்ந்துசெயிர்த்—தோர்படையைத்
தேரதனைச் சீயமதைச் சிந்தவலே டிற்றவரை
யோருருக்கொண் டிண்பனென்ரு னுற்று. (உகங)

என்றுமனத் தன்னி யினையிலரு மாயையா
னின்ற வவுணர்கோ னேமியம்பு—ளொன்றுருவ
மூற்றவடி வெய்தி யுவரியினர்த் தொண்கிறகர்
பெற்றவரை போலுற்ருன் பேர்ந்து. (உகச)

பறையடித்த தென்னப் பகாவுணன் புள்ளாய்ச்
சிறையடித்துச் சேணிலெழுத் திண்மாத்—தறைவரைப்பு
மூற்று மணிச்சிறகான் மூடிச் சுழலுமும்ப
ருற்றவினன் வான்மறைய வுற்று. (உகடு)

அடிக்கு மிறகா லவிர்பூதர் தம்மை
பிடிக்கும் விழுங்கும் பெருமான்—கொடிக்குலமன்
றோதனைச் சூழ்ந்துலவுந் தேர்வலவன் றன்னையெற்றும்
வீரரையும் பற்றுமந்த வீ. (உகசு)

இவ்வணம்வெஞ் சூர னியற்று செயல்காணுக்
கைவ்வண் மலர்புடைத்திக் கற்புருன் றென்—றவ்வண்ணன்
மேருநிகர் வில்வாங்கி மேவுகந்த கோடியம்பு
சூருறுபுண் மேற்பொழிந்தான் சூழ்ந்து. (உ சஎ)

நெறிதருகோன் மாரி நிமலன் விடச்சூர்
சிறையி லவற்றையல் சிந்தி—யறைதருகூர்ந்
திண்டத்திற் கொய்யுந் துணைத்தாளி னின்முறிக்கும்
விண்டத்த வேசுழலும் வேர்த்து. (உகஅ)

ஞாலமுல கெங்கு நனிபடருந் திண்பூத
சால மெறிந்துகவ்வித் தான்செல்லுஞ்—சிலனதை
க்கண்டுபுள்ளோத் தேரொடுபோய்க் காய்தல் பிழையென்றுட்
கொண்டுமக வாற்குமித்தான் கூர்ந்து. (உகசு)

இந்திரனக் காலி யிறையோன் குறிப்பொடருண்
முந்துதன்மேல் வைத்த முறைதெரிந்து—சந்தமார்
தோகையுறு மாமயிலாய்த் தீதான்றியொள்வேற் சாமிதனை
யோகையுடன் போற்றிநின்ரு னுற்று. (உஉ0)

நீன்றிடுமா மஞ்ஞை நிலங்கிழிய மேருமுதற்
குன்றங் குலையக் குலவேழங்—தன்றிவிழ
மாதிரைநீர் வற்றவரா மாழ்கியஞ்ச வன்கிறகான்
மோதி மொழியலுற்ரு ன்முன். (உஉக)

வைவே லிறைவகேள் வானவர்கள் போற்றவென்பாற்
செய்பே ருளிற் சிறந்துளே - னுய்வானேர்
மெய்வா னெறிகண்டீடன் மின்கழருங் கப்பெற்றேன்
பொய்வாழ்வந் தீர்வேன் பொலிந்து. (உஉஉ)

கீன்றவல்லல் செய்தெமரைக் காய்கிறையில் வீட்டியசூர்
தின்றபுள்ளி லுக்கையது தன்னுமிடஞ்—சென்றுசென்று
மாலிகனன் காற்றிவெல்வான் வல்லே யடியேன்றன்
மேலிவர்தி பூவெனருன் வேந்து. (உஉங)

என்னவெமெங் கோமா னிரதத்தி னீங்கியே
மன்னுமஞ்ஞை யாய வலாரிதன்மேன்—மின்னைவைத்
தீதூர வுணன் செலவுதனை நோக்கியும்பர்
மீதூர வுற்ரு ன் விரைந்து. (உ0ச)

மையமருங் கண்டன் மகனுருமி னர்த்தகவுஞ்
செய்ய மினடத்தித் தீயையந்த—வெய்யவளி
சென்ரு ங்குச் சூழ்ந்திடப்புள் சேணின்று தாக்கமஞ்ஞை
நின்ரு ங் கெதிர்த்ததுபோர் நேர். (உஉஇ)

நீர்பசலைத் தண்டமது நீட்டியுடல் கிண்டுதிரம்
வார்தரவா யிற்கவ்வி வாங்கியே—கூர்கிறையாற்
கொள்ளுருவ மேற்புடைத்துக் கொன்காலி னுற்ரு க்கிப்
புள்ளுருவர் செய்தனர்வெம் போர். (உஉசு)

இத்திறம்போர் செய்காலி யேர்மஞ்ஞை யேந்தறனைத்
தைத்தலையார் தூவி பறித்தமுகங்—கொத்தி
யுருமணிக்க லாபமீர்த் தூறுசெய்தா னேமிக்
குருமணிப்புள் ளாஞன் கொடி. (உஉஎ)

அச்செயல்வேள் காணு வழலென்ன வேக்குக்
கைச்சிலையைக் கோட்டிக் கணையவுண — ஞச்சிமுதற்
கால்வரையிற் பெய்தான் கயவன் பதைத்ததறி
மேல்வரையிற் போய்த்திரிவான் வேர்த்து. (உஉக)

திரிகின்ற போது திகிடத்தி யேகி
யரனமர்கோல் பெய்ய வவுண — னுரமெலிந்து
பற்கறித்துச் சீறிப் பகவன் கரச்சிலங்கு
விற்கறிப்ப தன்னினுன் வேர்த்து. (உஉகூ)

வருதலும்மேன் வாள்வீசி மன்னலன்புள் ளாக்கை
யிருதுணியாய் வீழ வெறிந்தான் — வெருவவும்பர்
சூராம ணண்டமுடி தோய்ந்தவிர வோங்கியே
பாராகி நின்றுன் பரந்து. (உஉ)

எழுகடலுந் தூர்த்தென் றிரதந் தடுத்து
வழுவில்கால் சென்றெறியு மாற்றிக் — கெழுவநின்றுன்
சேந்தனது காணைச் சிலைருளிததே மும்புதொடுத்
தாந்தகவி னென்றுரைப்பா னுங்கு. (உஉக)

வானளவு மோங்கி வசுந்தரையா வெண்முனின்றுன்
கோனுனே நீவீர் குறைதருமேழ் — மீனமுறு
மத்திமினீ ராய்ப்போ யடிவீ ரெனவிடுத்தான்
பத்திவலே மேவும் பரன். (உஉட)

ஓங்குக னுய்த்தகலோ யூழினலி யார்தெழுமேழ்
மோதது நிரைகடலோன் முற்றிவெஞ்சூர்ச — காதகன்றன்
மண்ணுருவை மாற்றிதந்தம மலதுருவ மெற்றிருளிர்வே
லண்ணலிட மீண்டுற்ற வாங்கு. (உஉக)

விவ்யன தாணை யெருண்டுகட னுரைக
வவ்வர்வ ஞர்ண வருதிறம்பொன் — மையமரு
மாணுக னீத்த வடிவாகி யாதன்மு
னீணுகங் காறுநின்று னீண்டு. (உஉச)

ஒன்னலன்றன் மாய வருவி னிலைநோக்கித்
தன்னுகணே தூறு தொடுத்தசூர் — முன்னடையா
மன்னுழித் தீயியல்பாய் வாய்ந்தட்டே வம்மென்னக்
கொன்னுழின் விட்டான் குகன். (உஉஞ)

அவ்வாறே யோர்தூரு மம்பு மருணீரா
லொவ்வா வனற்பே ருருவாய்ப்போய்த் — தெவ்வாக
நின்றவன்ற னீத்தவுரு நீங்கிடவெவ் வாயுமே
சென்றுண் டனவே செறிந்து. (உஉசு)

நீத்த வியற்கைதனை நீத்ததன்மை காணுரு
மாத்தருவர் கோமான் மனங்வென் று—நீத்தழலா
மேனியது கொண்டு வியனண்ட கோளமட்டுக்
தானிமிர்ந்து நின்ருன் றனித்து. (உகஎ)

நண்ணுமதைக் கண்டே நகைசெய்து கூற்றிமன்ன
வெண்ணுங்கோ லோரா யிரமூழி—பண்ணுமாச்
சூறையி னேகிவெய்ய சூர்மாய மாய்த்துவம்மென்
ருறைமுக னுய்த்தா னழன்று. (உகஅ)

உய்க்குங் கணேபோ யுலகெங்குஞ் சூழ்மருத்தின்
ரொக்க திறனெய்திச் சூனவா—மிகருருவை
வாயகன்றெவ் வாயுமாய் வாய்மடித்து வாய்தக்து
நாயகன்றன் பாங்கடைந்த நன்று. (உகக)

ஒன்ன னுருவினங்கொண் டோதையுரு வுற்ருர்ப்ப
மின்னர் விறல்கெழுவேல் வேணைக்கி—கொன்னர்கோ
லாயிரதா நம்புகொண் டவ்வருவை யாடரவாய்ப்
போயழித்து வம்மென்ருன் போர்த்து. (உகம)

அக்கணத்தி லக்ஷணைக ளந்தரமா
பைக்கணத்த பஃறலைய பன்னகமா மிக்குருவாய்
மாற்கொருவைப் பாலன்னன் மாலுருவைத் தாமிசைந்து
வேற்குகன்பான் மீண்ட விரைந்து. (உசக)

இன்னவண மீரிருரா லீறற்று மீறுரு
தின்னரும்பி ராற்றி யொருசூரன்—பின்னருமே
மாயமுரு பெற்றி மனத்துன்னிப் பல்லுருவ
மாயவிரத் தோன்றினு னுக்கு. (உசஉ)

மூவரா மென்ன முயங்கியொரு சார்வருமாந்
தேவரா மென்னவொரு தேம்வருமா—மேவருமன்
காற்றெனவோர் சார்வருமாங் காரெனவோர் சார்வருமாங்
கூற்றெனவோர் சார்வருமாங் கோ. (உசங)

ஒருசார் விடம்போ லொருசார் பணிபோ
லொருசார் வசைபோ லொருசா—ரிருள்போ
லொருசார் படைபோ லொருசார் கரிபோ
லொருசா ரரிபோ லுறும். (உசச)

ஆனைமுகன் சிங்கமுக னங்கிமுகன் யாளிமுக
னேனையர்போ லோர்சா ரிசைந்துவருந்—தானைமன்னர்
தந்திரிபோ லோர்சார் தயங்கிவரும் வல்லவனு
மந்திரிபோ லோர்சார் வரும். (உசஞ)

இத்தன்மை மைத்தருவ னெங்கு நிறைவாகி
யத்தன்பாற் சூழ வவைநோக்கி—மொய்த்தசுரர்
புக்கி தனர்ந்து பலர்த்திரிந்தா ராழிநில
சுத்திடும்போ் தாமுயிர் ோ னேத்து. (உசக)

அங்கிலமை நோக்கி ய யாரா யிரகோடி
மின்னுகேண வாங்கியகை வீற்பூட்டி—மன்னுமம்பென்
றேவிர்கா ணீவிர்போய்த் தெவ்வருவம் யாவுமட்டே
மேவிர்கா ளென்றுவிட்டான் வேள். (உசஎ)

விட்டிடுகோல் போய்வெகுண்டு மேவலனெங் கோருருவ
மெட்டுளதிக் கம்புவிவா னீண்டியே—யட்டனசூ
ரேகனு யங்கணின்ரு னேவினமீண் டையன்பி
னுகமுறு தூணிபுக்க வாகரு. (உசஅ)

வெம்புயலிற் ரோன்றிவிளி மின்னெனப்பற் பல்லுருவ
மிம்பரிலெம் முன்ன மெடுத்துநின்ரு—யம்பினு
ஹம்ம வவற்றையெலா மட்டனமீ றில்லாத
நம்முருவங் காண்டியென்ரு னன்கு. (உசக)

தானியம்பு வண்ணமுக்கீர் சாருலகு திக்கண்ட
வானிமையா ராருயிர்கண் மற்றுடைத்தன்—மேனியின்க
ணேருருவாய் மேயசன்றி யோருருவே றில்லையெனப்
பேருருவாய் நின்ரான் பெரிது. (உஙo)

செவ்வியமா வள்ளடிமூற் சென்னிவரை வெற்புமுத
லொவ்வுபர மான்மாவீ றுற்றிலங்க—வெவ்வுயிரு
மாட்டிநிற்கு மத்த னவிர்திருமா மேனியின்கண்
சாட்டிநிற்கக் கண்டார் களித்து. (உஙக)

செஞ்சடரெண் ணில்கோடி சேர்ந்துதித்த தென்னவொளி
விஞ்சுருவை நோக்கா வெருவியும்ப—ரஞ்சலியா
வண்கையுற நின்றனர்வே ளஞ்சன்மி னென்றருளி
னெண்கை யமைத்தா னுகந்து. (உஙஉ)

அணடரெலா மைய னருண்முறைகேட் டுள்ளுவகை
விண்டுளிகாண் மஞ்ஞைபோன் மேவிநின்ரார்—மண்டகில
மேவுருவங் கண்டவுணன் விம்மிததித்த ஞய்நிற்பத்
தேவுணர்வு தந்தான் சிறிது. (உஙகo)

சேயனிகஞ் செற்றண்டஞ் சென்றமர்செய் தேற்றவர்க்காய்ந்
தேயமணித் தேர்தடுத்தே யான்கொண்ட—மாயமுற்றும்
வீட்டியெலாந் தானுக மேவிடுமோர் மாவடிவங்
காட்டியெண்கண் முன்னின்ரான் காண். (உஙச)

கோலமஞ்ஞை தன்னிற் குலவிவரு செவ்வேளைப்
பால னெனவிருந்தேன் பண்பறியேன்—மாலயனூர்
வாரணன்முற் றேவர்க்கு மற்றவர்க்கு மோர்மூல
காரணமா மூர்த்தியிவன் காண். (உஙிஙி)

திற்றபெரு மாவடிவந் தன்னிமுன்னர் வந்தவொற்றன்
சொற்றவண்மை வாய்மையே சூழ்ச்சியின்யான்—பெற்றவண்ட
மான்று நிவந்தவெலா மத்தனடி சோமத்திற்
றோன்றிநிற்கு மன்றே துதைந்து. (உஙிசு)

ஆண்டர் முனிவர்மற் றுளே ரகிலமுமாக்
கொண்டபடி வம்யார் குறித்தறிவா—ரெண்டருக
ணக்கைமுற்றும் பெற்றவர்க்கு மாரந்த கோடிகற்ப
நோக்கிடவு மேகடக்கு நொய்து. (உஙிஎ)

சீர்தருவேள் கொண்ட திருவுருவப் பேரெழிரு
னூர்தமக்குண் டிவ்வுலகி லற்புதமே—கூர்தரப்பல்
காளைக் கினுமென்றன் கண்டெவிட்டிற் றில்லையின்னும்
யாளைற் றலிற்பெற்றே னீது. (உஙிஅ)

ஆரா யிரகோடி யங்கசர்தங் கோலமெல்லாஞ்
சோரா வுருப்பெறினுஞ் செவ்வேடன்—சீராருங்
காலெழிலுக் காற்றுக்காற் காமரவன் பேர்வடிவுக்
கேலவுரைப் பாரா ரிணை. (உஙிசு)

இங்கெ னினைவ லிளையமைந்தன் சொற்றதுண்மை
யங்குமரன் மேலியெழி லங்கமுற்று—ங்கணுளா
ழுழிபல காண்கினுகன் குன்கினுமுற் றுதென்ப
னூழினமர்க் குற்று னுகந்து. (உசூ)

சீற்றமுற்றுந் தீர்ந்த செருவி லுறு மூக்கமற்ற
தாற்றவுரோ மஞ்சிலிர்த்த வார்விழிநீ—ரூற்றிற்
பெருகிற் நிவன்பாற் பிறந்தனபே ரன்பே
யுருகிற்றென் னுள்ள முகந்து. (உசூ)

போய வகந்தை புகுந்தனகற் போதமேண்
டீயதோர் தேன்கண் டிடித்தவள—கேயமுட
னெண்டேவர் போற்று மெழிற்போ் வடிவமுற்றுங்
கண்டேன் றவத்தாற் களித்து. (உசூ)

சூழ்ந்த நினைத்தா டொழுத லினைச்சகம்
டாழ்ந்த நிலைதிரித்த சூலமண—மாழ்ந்தன்
னானன் விலக்காளாய் வல்வாழ்வு மேவுதற்கு
மானந் தடுத்தலே வந்து. (உசூ)

ஒன்னலனுஞ் செம்ம லுருக்கண் டழல்வதன்றி
யுன்னனல்கொள் வெண்ணெயென வுள்ளுருகி—யின்னுயிர்மெ
யென்வயத்த னுதலின்றி யெண்குணத்துட் சண்முகத்தோன்
றன்வயத்த னுதலுற்றேன் ருன். (உசச)

தீராரு மார்பன் றமியனெடிங் ஙாள்காறும்
போராடி நின்றதெல்லாம் புந்திகொள்ளி—னேராடல்
சீர்தயங்கச் செய்ததல்லாற் சென்றனேயான் செற்றடமேல்
யார்தடுக்க வல்லா ரெதிர்ந்து. (உசஇ)

ஏதமிலா வானவரை யாண்டிறையி லிட்டதெலாங்
தீதெனவே சொற்றனரச் செய்கையினுன்—வேதந்தா
னென்றுமறி தற்கரியா னிங்கணுகப் பெற்றேனு
னன்றஃதே யாயிற்று நன்கு. (உசஉ)

ஒன்றிரண்டு மூன்று முருக்கொண்ட மூர்த்திமுன்
னின்றமர்செய் தேனிங்ஙா னெஞ்சயரேன்—மன்றகைமை
நன்றடைந்தேன் வீரனுமே ஙானனே னிற்குஞ்சி
றொன்றுமுட னிற்பதண்டோ விங்கு. (உசஎ)

வானேர் சிறைநீக்கி வள்ளலெயான் சூழ்ந்திந்த
வூனே ருயிர்போற்றி யுன்னளிய—ரானேர்போ
லெய்துவனே லோரா யிரகோடி யண்டமுற்று
மொய்தருசீர் பொன்றுதோ முன். (உசஅ)

என்னவிவ்வா றேதிநிற்ப வேந்த லனைத்துமாந்
தன்னவிர்மாத் தோற்றந் தணந்துருகன்—மின்னெழில்கூர்
நன்மயிலாய் நண்ணியவ னன்போத மாற்றியே
தொன்மைபோ லாக்கினுன் சூழ்ந்து. (உசக)

சூர னுணர்வகன்று தோகையுருக் கண்டளவிற்
கூர வெருவிமேற் கொண்டுக்கம்—போரிலுற
வென்றிண்மை நன்றென் றிருகை புடைத்தருக்கு
மன்றன் மூடியசைத்தான் மற்று. (உஎ0)

சேயுருக்கொள் கன்வன் றிகழ்போர் செயற்காற்றன்
மாயையினு லென்னை மயல்புரிந்தா—ஞயதனைத்
தன்னவல்லே னென்றுற் சமமெனக்கார் மெய்யழியே
னுன்னமழி வின்றதண்டோ வூங்கு. (உஎஇ)

சூமரவே னோடெதிர்த்துக் கொற்றமுறு வின்றே
னமரவஃ திந்த வலிவெஞ்—சமர்மூட்டி
யேற்ற விமையவரை யின்னே முடித்தமுன்னே
சேற்ற மகல்வனென்ருன் றேர்ந்து. (உஎஉ)

அன்ன துறுதியா வாவுணன் கொண்டபின் னு
மன்னுமொரு மாயங்கொண் மந்திரத்தைப்—பன்னியென்று
மகலுறவே ஞாலமொடு வானமுற்று மாயிருளி
னேலுருவ மேற்றூர்த்தா னேய்ந்து (உஎக)

வீரைதனின் முன்னம் விடமெழுந்த வாறுபோற்
பாரினே டண்டமுற்றும் பாயிருளி—னேருருவங்
கொண்டிடையே பாய்ந்துநிரை கொள்கிரங்கை மெய்ச்சுரரை
புண்டிடுவான் சென்று னுயர்ந்து. (உஎச)

காரியல்கொள் சூரன் கனைத் தெழுமும்ப
ரோரியல்கொ ளோதியினு லுய்த்துணர்ந்தே—யாருமைச்
சாடியவந் தெய்துமெனத் தாஞ்சிதறி நில்லாமே
யோடினருள் சோர்ந்திரங்க லுற்று. (உஎஙி)

சிற்பரனே யோலமன்பர் சித்தமுணர் வோயோல
மெய்ப்படிவத் தேவர்களே வேயோலங்—தற்பரைகொல்
கொண்மகனே யோல மொளிர்சுடரே யோலமெழிற்
சண்முகனே யோலமென்றூர் தாழ்ந்து. (உஎசு)

கிஞ்சுலண்கார் நேரந்த காரமறை வின்னேகி
தங்கியசெல் வாணுட நோன்மையிலே—மெஞ்ஞினியா
மேவியுய்வ மையவல்லே வெட்யோ னுயிர்கொண்டே
யாவி யருளுகென்று ரார்த்து. (உஎஎ)

தேற்றலுயீ தெந்தாய் சிறிதுநீ தாழ்ப்பாயே
லாற்றலுட னேவந் தனைத்துமுண்ணு—மாற்றலன்றன்
டின்னுயிரை வாங்குதியால் வல்லேயெனப் போற்றினுன்
மின்னுமயி லாய்க்கொண்ட வேந்து. (உஎஅ)

அன்னூர் மொழியுமவ னுற்றலுமே தேர்ந்துகுகன்
மின்னூர் காத்தமரொள் வேலினேப்பார்த்—தொன்னுனெய்ப்
போர்மே வவனுகம் போழ்ந்தே குதியென்னுச்
சூர்மேற் செலத்தொட்டான் சூழ்ந்து. (உஎகூ)

சேயொருவன் றொட்ட திருவெடிமா னூங்கொன்றே
யாயிரமாங் கோடி யருக்கரிற்றே—சேயனனி
தோன்றியனல் கான்றுசெலச் சூர்கொ ளிருளுருவந்
தான்றியங்கிச் சென்றதம்மா தாழ்ந்து. (உஅ0)

அன்னவன்றன் மாய மழிந்ததும்வே ளேவயின்முன்
மன்னியது கோக்கிநந்தா மாவரங்கொ—னென்னேயிக்க
னென்செய்யுஞ் சேய்விடுவே லென்றுகுக்குச் சிற்றமுற்றூன்
றுன்செய்யும் வாளுடைய வேந்து. (உஅக)

எற்றுநீ ராழிதனை யெண்டிசையை மாவுலகை
மற்ற மலரில் வதிபவன்மு—னுற்றபல
ராருயிரை வீட்டி யடுவேன்மே லீதென்ரு
வாரிகடு வாய்ஞன் மன். (உ அ உ)

வின்னிபுகை மாழை மாகதஞ்செம் மாமணிபோன்
மன்னு தளிர்தழைபூ மற்றிரண்டுந்—தன்னியெங்கும்
போதமா காரிற் பொலிகவடு போக்கியே
சூதமா நின்றனன்வெஞ் சூர். (உ அ ஊ)

விண்மா மூகடளவு மேல்போய்க் கிளர்சாகை
யொண்மா திரம்வரையு மோச்சியே—திண்மாக்கொள்
பார்மூழுதுந் தாங்குகச்ச பத்துணைத்து ரோட்டிவெய்ய
சூர்பருமால் வெற்பின்னிரூன் சூழ்ந்து. (உ அ ஈ)

ஓராயிரநூ ரேசனையென் ரேதனவை யான்ற
பராரைமா வாயுவை பல்கி—விராவிவன்மா
லேழலீர் ஞால மிருவிசும்பி னெல்லவரை
நீழல் பரப்பிநின்ரு னோர்ந்து. (உ அ ஙி)

ஒடிவரும் வேங்கை யுரிகொள் சரபமக
ஞடிவரு மம்மா னவிர்கரவேன்—மாடிவர
மாவுரு வெண்கரியும் வன்மடங்க ரூனுமஞ்ச
மாவுரு மாய்நின்ரூன் மன். (உ அ ரு)

நின்ரு றுதிக் காடை ரையா னுளான்மைந்தன்
புன்கிரவுஞ் சந்தனேத்த பூவைவேன்—மூன்குயிலா
மிக்குருவ மஞ்ஞைவன்னி மேவகொடிச் சேவலஞ்சக்
கொக்குருவங் கொண்டுநின்ரூன் கோ. (உ அ எ)

ஒக்குமித்தி மண்ணி யொளிர்சோதி சம்புதல்கு
பூங்கடப்பந் தாருளான் பூவைவேல்—ஞாங்கருள
வேவடிவ மாவாசு மேவுபல தேவரஞ்ச
மாவடிவ மாநின்ரூன் மன். (உ அ அ)

ஓதருமா சூதமா யோங்குலவை யாற்றிசைவான்
போதவெறி தந்தசைந்தான் பூதலங்க—மீதுலவத்
தாங்காவ வேந்தழுங்கச் சாபமலே சூறையினு
லாங்கசைவு கொண்டாங் கரசு. (உ அ கூ)

ஞால மிடிந்தவிரு நான்மாக் கரிமடிந்த
வேலைமூற்று மொன்றுற்ற வெற்புலைந்த—மேலுளமீன்
வீழ்ந்தவென்று மாழ்கினன்மா மேருவற்ரு ரும்பாஞ்சி
வீழ்ந்தமிசை யாருலகம் வீந்து. (உ கூ ஒ)

சித்தமே நின்றவெய்யோன்செய்கையுங் கொள்கையெலி
னத்த நிறமுற்று நாடியே—யெல்லைதொட்ட
ஞாங்கருருத் தொல்லை நடந்தறண்டத் தீயினைத்து
மோங்குருவொன் றுற்றமைபோ லுற்று. (உகக)

சூன்றருவிப் பாய்ந்தலையில் கூருயிரெல் லாமழியப்
வொன்றருவிற் ரேன்று மொருவன்போற்—சென்றதுசீர்
மேலமன்ற வேற்படைக்கு வேறுபடை தம்மூனான்
ரூலமன்றி யில்லை துணை. (உகஉ)

மூவுலகு மேழ்கடலு மூதண்ட கூடமுற்று
மாவுலவு மார்பனயன் வான்பதமு—மேவரன்வாழ்
பொற்றையல்லா மற்றப் பொருப்புந் தழற்சிகையின்
கற்றை யுமிழ்ந்ததயில் காய்ந்து. (உகங)

ஆலம் பிடித்தமல னங்க ணனலுறுத்திச்
சூலம் பிடித்ததொழில் சொல்லித்தான்—சேல
மடம்பிடியா நின்றசூர் மாவைத் தடிந்த
தடம்பிடியாந் தெய்வ மூருத்து. (உகச)

ஆழ்க்கடல ஞப்ப ணமசா மிரவடிவம்
போழ்ந்தகதிர் வேலாற் பொருக்கென்ன—வீழ்ந்து
தவவன்மை யாலே தனித்தெழுந்தா னென்றுற்
றவவன்மை யன்றே தலை. (உகஞ)

உருவிற் றலைமை யுறுகதிர்வே றன்மே
லுருவித் தலைசாய்ந்து மொண்டொல்—லுருவெய்தி
யுய்வதன்னிப் பாசா னுறையுடைவான் வாங்கியமர்
செய்வதன்னி வந்தான் சினந்து. (உகசு)

செங்கதிர்வேல் சென்றெதிர்ந்த தீயவெஞ்சூர் மார்பங்கிண்
டங்கமிர கூருக்கி யாழிலுய்த்—தெங்குமறை
கண்கையெய்தி யாடிக்கந் தெமையோ ரேத்தவெந்தை
யங்கையெய்தி வீற்றிருந்த தாங்கு. (உகஎ)

தீவடிவேன் மீளச் சயம்புவாக் தால்விளியா
மேவலனுஞ் சூரெழுத்து மெய்யிரண்டிற்—சேவலொன்றுக்
தோகையொன்று மாகித் துணைருவெல் வேண் மூன்னம்
வாகையம ராற்றவந்தான் வாய்ந்து. (உகஅ)

மணியசல மொன்று மாகதவெற் பொன்று
மிணைகொ ளடிநிழ சேய்த்து—நிணிதருதற்
சேவ லொருமெயினாய்த் தேனனூ மூய்க்கவந்தான்
மேவலன்செவ் வேண்முனமர் வேட்டு. (உகக)

மருணுட்டும் புன்போல வந்திடுஞ்சு சென்தை
யருணுட்டஞ் சேர்த்த வளவிற்—றெருணுட்டு
கெஞ்சத்த ஞகியிக னீங்கிதின்ரூன் வஞ்சத்தன்
புஞ்சத்தன் மாயமெலாம் போய். (கூ00)

தீயபுரிந் தாரேனுஞ் செவ்வே டிருமூனுற்ரூற்
றூயரா யின்புதனி தோய்வரென்கை—யாயவுமே
வேண்டுமோ விர்காண் மிருபோர் விளைத்தவெஞ்சு
ரீண்டுவரம் பெற்றுய்ந்தா னீங்கு. (கூ0க)

அக்கணமெங் கோமா னருளா லுணர்வுற்ற
குக்குடத்தை நோக்கிக் கொடியாரீ—மிக்குயர்நற்
தேர்மேலி யார்த்தியெனச் சேவறக்க தேபணியென்
றேர்மேலி விண்ணெழுந்த தேய்ந்து. (கூ0உ)

சீர்மேவு செஞ்சூட்டுச் சேவல் செழுங்கொடியா
யோர்மே வுளத்திற்செல் லொண்டனிப்பொற்—றேர்மீப்போ
யண்ட மிடிதரவே யார்த்தருமே லுட்கவன்னி
கண்டஞ்ச மேவியதங் கண். (கூ0ங)

சீர்திகழ்வேற் செவ்வே டிருக்குருவிற் கொண்டதொல்லை
யூர்திவிட்டு நீங்கி யுணர்வுற்ற—சூர்திகழ்மாத்
தோகைமே லேறிச் சுமக்குதியெந் தம்மையெனு
வோகையோ டேர்தலுற்ரு னுற்று. (கூ0ச)

மேரு வரையிடிய மேவுநிலங் தான்வெடிப்பப்
சோர வனல்பதைத்துச் சூறைபுட்க—வாருமண்ட
கூடகந்த வார்த்துக் கொழுந்தோகை வீசியிடி
மாடரவே கிற்றே மயில். (கூ0ஜ்)

பார்தாங்கு பாம்புமற்றப் பாந்தளுமு ளச்சுறவார்த்
தேர்தாங்கு மீசனேமுன் னேய்ந்தரியாய்—கார்தாங்கு
பான்மையெனச் செவ்வேற் பரன்றனைச்சு ராமஞ்ஞை
மேண்மையுறக் கொண்டதுதன் மேல். (கூ0சு)

சூல்கொண்ட கார்மின்னிச் சூழருடிச் செல்லினன்போல்
வேல்கொண்ட பெம்மான் விளங்குமயின்—மேல்கொண்டு
மாகமுற்றுஞ் சுற்றி மகேந்திரமூ தூர்வரைப்பி
லுகவத்தி னெல்லைபுக்கா னுங்கு. (கூ0எ)

புக்குளவேற் கோமான் பொறியார் மயூரமாய்க்
குக்குடமாய் நின்றவரைக் கூர்தரப்பார்த்—திக்கண
மிக்க வியற்கையாய் மேவுதி ரென்னவவர்
சிக்கவரு வாய்ப்பணிந்தார் சார்ந்து. (கூ0அ)

வள்ளறனைத் தாழ்த்து வழுத்தி யிமையோர்த
மூள்ள முருக வுருவிழிநீர்—தன்ள
வீளிய மொழிதவற வின்மதுவுண் வண்டிற்
றனிமகிழ்வு கொண்டுநின்றூர் தாம். (கூ0க)

அணங்கயில்வேல் சூர்முதலே யட்டவந்த தோர்ந்து
நிணங்குலவு போர்க்களத்தி னின்ற—கணங்கள்
கெழுதார்த் தகைவீரர் கேழிளவல் யாருந்
தொழுதார்த்தார் சூழ்ந்தார் துதைந்து. (கூ கo)

சூரபன்மன் வதைப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா கூ கூo.

தேவர்கள் போற்றுபடலம்.

நேர்தன்ன மூரிமில்லா நின்மலன் றன்வேலாற்
சூர்தன் னுடல்பிளந்து தோகைமே—லார்தகைமை
மன்னரிமால் வேதனும்பர் வானமிர்தெய் திற்றென்ன
வண்ணதுகண் டார்த்தா ரமைந்து. (க)

ஆர்த்தா ரெழுந்ததள்ளி யாடினூர் பாடினூர்
போர்த்தார் புளகம்பொற் பூமாரி—தூர்த்தாரான்
முன்னம் கருமருளே முன்னித் தொழுதனர்வேன்
மன்னற் றுதிப்பார் மகிழ்ந்து. (உ)

நீலாழி தன்னு ணிறமுகில்கொ ணீர்வறப்ப
வேலா லவம்புரிந்தே யேகுதனி—வேலாலே
சூர்தடிந்தாய் தாழெமக்குத் தொல்லேப் பழவினையின்
வேர்தடிந்தா யென்வேண்டும் வேறு. (ங)

அஞ்சுமுக நாரி யருமகனே காவுண
ரஞ்சுமுக னூர்வாத்தா லார்த்தலைக்க—வஞ்சுமுகந்
தேறுமுக மின்றித் தியங்குமெமை யாளவண்ரே
வாறுமுகங் கொண்டுதித்தா யாங்கு. (சு)

தீயவர்செய் தீமையெலாந் தீர்ந்தோம் பழியகன்ரே
மேயமறை யாறு வெறுக்கைபெற்றேங்—காயவுணர்
தம்மால் வருந்தெமக்குத் தண்ணருளீ செய்தமையா
லம்மா பிழைத்தோ மடித்து. (இ)

செய்பவனு மைம்புலனுஞ் செய்வித்து நிற்பவனு
மெய்து பொருளு மெவையுமீ—யுய்வகையி
னையவடி யேமுணர்ந்தோ மன்னதனுல் வெம்பவம்போய்ச்
செய்யகதி சேர்ந்துக் திகழ்ந்த. (சு)

ஈண்டே யெமருக் கிடர்செ யவுணரெலா
மாண்டே விளியும் வகைபுரிந்தே — யாண்டனையால்
வேண்டே மினியாது மேலாய நின்கழற்கே
பூண்டேந் தொழும்பு புரிந்து. (எ)

என்ன விளம்பி யெவருமனி யேத்ததனு
மின்ன ரயில்வேல் வீமலன்கேட்—டின்னவோர்
மன்ன ரணனயன்மால் வானோர்க்கு மே ர்க்குந்
தன்ன ரருள்புரிந்தான் ரூன். (அ)

தேவர்கள் போற்றப் ம் முற்றிற்று.

ஆ திருவி ாாா

ஒன்னூர் வலிகண் ணேச்செருவிற் போற்றுமே
யின்னு ருயிர்தாங்கி யாஞளித்தே—னென்னுநீ
மன்னதனே சோக்கியோ வன்பிலன்முன் வந்திலெனோ
லென்னதனேச் சொல்வா யினிது. (சு)

நில்லா வுடலே நிலேயா மெனக்கருதிப்
பல்லார் பழிக்கும் படியுணக்கும்—வல்லாளா
சொல்லா தகன்றனனீ துஞ்சியபின் வந்தடைந்தே
னல்லார் களித்திறந்தே ஞன். (எ)

ஆழியங்கைப் புத்தே ளயன்முதலாம் வானவர்கள்
வாழி யெனவழுத்த வவதியீ—பூழியணி
பாழியா ரெண்டோட் பரன்சிறுவன் றேரின்கட்
கோழியாக் கூவுதியோ கூர்ந்து. (அ)

பெற்றவண்டத் தாருயிர்கள் பேரிடமின் றேயிறைஞ்சப்
பொற்றகழன் மேவு புரவலநீ—யிற்றை
யயிலார் வடிவே லமர்கரத்தோன் றன்னே
மயிலாச் சமக்குதியோ வாய்ந்து. (கூ)

பொங்கு வெகுளி பொருமபோ ரிகலுள்ளங்
தங்குவன்மை மானஞ் சயமகந்தை—யிங்கிவைதா
மங்குற்ற நின்னே யடைந்தகிலே வேறுதா
னெங்குற்ற தையா வியம்பு. (கo)

என்று கனகனிரங்கி நெடிதுயிர்த்துத்
துன்றுகட லின்முன்போற் றுன்னிவல்லே—சென்றுபுகர்
மாடெய்திப் பெற்றேரர்க்கு மற்றேரர்க்குஞ் செய்கடனு
ரூடெய்திச் செய்தா னுகத்து. (கக)

மாண்டார்தமக்கவுணர் மன்மரபிற் கேற்றபடி
பூண்டார்க் கனகன் புரிந்தவையும்—வேண்டாளுய்க்
கூற்றெருசார் வீழக் குமைத்தவனே யுண்ணினேந்து
நோற்றெருசா ருற்ற ஞனித்து (கஉ)

இரணியன்புலப்புறு படலம் முற்றிற்று.
ஆ திருவெண்பா கசுகo

மீட்சிப்படலம்

மற்றதுபோ தேண்டீர வாகு தனேநோக்கிக்
கொற்ற நெடுவேற் குமரன்சூர்—மூற்றவைத்து
வாட்டி றையினின்று வானேர் தமையெல்லா
மீட்டி வருதியென்றன் வேட்டு. (க)

குன்றமெறி வேலனது கூறுதலு நன்றெனவெ
வென்றிமொய்ம்பு தாழ்ந்து விடைபெறீ இ—யொன்றுகன
நின்று தருவர் நெடுகோபோய் வானவர்க
ளென்றுரைவ ைப்புற்ருன் சூழ்ந்து. (உ)

செல்லுந் திறலோன் றிறனேக்கித் தேவர்தா
மெல்லவரு மற்புதமீ ரெய்தித்தான்—வல்லி
பரியவங்கை கூப்பிப் பருவரனீப் பானீ
பெரிதவந்தா யென்றணைந்தார் பேர்ந்து. (ஊ)

வம்மின்கள் வம்மின்கள் வானத்தீ ரெல்லீரு
ரும்மையடர் சூரை யொருதொடிப்பு—ளெம்மைய
னிம்மெனவேல் சொண்டெறிந்தா னென்னலுமே தேவரெலா
மம்மமகிழ்ந் தேஇ ராங்கு. (எ)

வியந்தனக்கோர் வைப்பாகும் வள்ளன்முன் செல்லச்
சயந்தனே மும்பர் தணந்தங்—குயர்ந்த
வணங்கார் களத்தணுகி யத்தனடி போற்றி
வணங்கா மகிழ்ந்தார் மருங்கு. (இ)

அத்தனண்டர் பாற்பே ரருள்கொண்டு நோக்கிவெஞ்சூர்
வைத்த சிறையில் வருந்தினீ—ரித்தியர்போ
யென்றுமின்பின் வாழ்குதீ ரென்னலுமன் ஞர்பணிந்து
தன்றிடர்தீர்ந் துய்ந்துமென்றூர் சூழ்ந்து. (ஈ)

வாசவனின் புற்று வணங்குஞ் சபந்தனேத்தா
னேச முறத்தழீஇ நீள்பலநா—ணீசன்செய்
வல்லியிலெய்த் தாய்கொலென மாற்றரவின் றும்பரையும்
புல்லினனம் மாமுறையே போய். (உ)

கொற்றவேற் கோமான் கொடுந்தருவன் கொன்களத்தி
லற்றைநா ளாவி யகல்பூதர்—துற்றபடை
முற்றும் வருவான் முருகவேண் முன்னவனை
யுற்றணவே யெல்லா மொருங்கு. (அ)

அருணன் கமர்முகமோ ராறுடைய வம்மான்
வருணன் முகநோக்கி வன்சூர்—முரணகலை
யொல்லை யழித்தியென்ரு னேதத்து வந்ருகனை
வல்லை யழுத்தினனீர் மன். (கூ)

அன்னபொழு தாறுமுக னம்புயன்மால் வேந்தேத்த
முன்னருமா வீரர் முரண்பூதர்—மன்னருனி
யார்த்துடனே செல்ல வமர்மா நிலந்தணந்து
பேர்த்தவெஞ்சூ ரூர்கடந்தார் பின். (கூ)

இலங்கைதணந் தாழியக் தெயெண்டர் போற்ற
லன்னெருஞ் செந்திகர் ணண்ணித்— தலங்குமஞ்ஞை
நின்றிழிந்து பொன்னூர் நிகேதனத்தி லிட்டவரி
மின்றலிசில் வீற்றிருந்தான் வேள். (கக)

சூராதி யாப சுலவுதமர் மாண்டமையாற்
சோராம ஞெளசசுக் நீர்தருவான்—பேராழி
மூழ்குவன்போ லுட்புகுந்தான் மொய்செங் காங்குவித்தே
யேழ்குரகத் தேர்மே வினன். (கஉ)

தெரிக்கமனைக் கஞ்சந் தொகையிதழ்க்கை கூப்பவே
மிக்கவினன் வீரைபுக மேவியெழு—செக்கர்.
வரதா பதர்வளர்க்கும் வன்னியொக்குஞ் செவ்வேள்
பிரதாப மானும் பெரிது. (கங)

அன்னபொழு தாறிருதோ ளண்ணலேமான் முற்றேவர்
சென்னியுறத் தாழ்ந்து சிறிபேபமிக—குன்னிணைத்தாள்
பூசை புரிதுமென்னூர் புண்ணியனன் றென்றிசைய
வாசையொடெல் லாமழைத்தா ராகு. (கச)

மந்திரமா மூர்த்தியுமை மாதணைச் சொல்குமார
தந்திரமா நூற்படியே சண்முகற்குப்—புந்திமகிழ்ந்
தாரா தனம்புரிந்தங் கண்டசெலாம் போற்றவவர்ப்
பாரா வருள்புரிந்தான் பாங்கு. (கஙி)

மின்னதிர்வேல் வேணுமக்கு வேண்டுவன கேளிரென
வென்குறையுண் டேண்ணு ரினைத்திடிந்தாய்—நின்கழற்க
ணென்றுமன்பு மல்கவர மெந்தாய் தருதியென்னூர்
நின்றென் றருள்புரிந்தா னன்கு. (கசு)

வெண்டா ரயன்முதலோர் வள்ளலேப்பு சித்துவரங
கொண்டார் தமியேனுங கொள்வனெனு—வெண்டாவு
செங்காஞ்சே ணேச்சிச் சிரத்தாழ்ந் தெழுபவன்போ
லஙகதிரோன் றேரன்றினு ஞங்கு. (கஎ)

அப்பொழுதங் காலயமொன் றுக்குவித்துச் சிற்பரனை
வைப்புறுமா தாணுவினின் மன்னவிரித்—தொப்பில்
கழிபொருள்க ளண்டர் கனிந்ததவ வண்பின்
வழிபடனன் காற்றினன்வேள் வாய்ந்து. (கஅ)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசஉஅ.

யுத்தகாண்டம் முற்றிற்று

திருச்சித்திரம்பலம்.

கந்தபுராண வெண்பா

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்

திருப்பரங்குன்று சேர்படலம்.

மனபுலவை வேடர் வழியிலெனை யீர்த்தலைக்கா
தின்புலவு மேரகத்தி லெய்தவுய்ப்பா—யன்பர்
நெருக்குமரக் கோட்டத்த கின்மலமாஞ் செய்ய
வுருக்குமரக் கோட்டத்த வுற்று. (க)

இன்னதன்மை யீச னினைத்தான் வழிபடல்செய்
தகிலேய நீங்கியண்ட ரார்முனிவர்—தன்னனிக
முன்னு தலைவ ரொருங்குபுடை சாரவே
தின்னுமயின் மேல்கொண்டான் வேள். (உ)

மேவுமஞ்ஞை மேலமர்செவ் வேண்மா லபன்மகவான்
றவிலெறுழ் வீரர் தமைகோக்கி—நீவிரெலா
மும்மினவிர்த் தோங்குமணி யூர்தி மிசையினராய்
வம்மினம்பா லென்றுன் மகிழ்ந்து. (ங)

மாலு மயனு மகவானு மற்றவரு
மேலும் பரிமே லிவர்ந்துற்றார்—சாலுமணிக்
கோயின் மருங்கெங்குங் கொன்பூத வெள்ளமீ
ராயிரம்வந் தீண்டினவே யார்த்து. (ச)

சேனை படரச் செறிபூழி தூரியிற்போய்
வானை வளைத்த வளைமுதலா—மேனையிய
மார்த்தவென் றூழோட வவிர்கவிகை யோடுகொடி
போர்த்த புதுமை பொலிந்து. (ஞ)

வண்ணக் கொடிகொடிசீர் மல்கால வட்டமிலே
யன்னற் கலிகை மரைமலர்கண்—மின்னயின்மீன்
மாத்தாங்கத் தோலாமை வாயனிக மாவாரி
பூத்தனவே சாலப் பொலிந்து. (ட)

கொற்றமன்வே ளூர்மஞ்ஞை கூத்தொறும்வெம் பாந்தளுலே
வுற்றசைய மூன்றி னுலகருத்தி – யுய்த்தறியு
மூன்குயினைக் கீறி யுருமுறவே பற்றுமால்
கொன்குக் குடமாம் கொடி. (எ)

இவ்வண்ணந் தானே யெழுச்சிகொடு சென்றிட்வே
தெவ்வண்ண லேக்காய் திருக்கைவேற்—செவ்வண்ணக்
குன்றகந்தோ ரூடுங் குழகனவி ரிர்கரி
னின்றகன்றே போனு னெடிது. (அ)

பூத ரொலிவினவிப் புட்குலமு மாக்குலமும்
போதவெருண் மிள்ளம் புழுங்கியே—காதரந்தா
னுற்றிரிந்த பாந்த ளொடுங்கி முழைபுகுந்த
தற்றகுரங் கோடினவே சூழ்ந்து. (க)

காந்தன் விளக்கேந்தக் காமர் மயிலாடப்
பாந்தளது பாராப் பரிசதவா—மாந்தர்போற்
சென்று மறையுஞ் செழுஞ்சார லார்புலிமா
னுன்ரெலிகேட் டஞ்சினவே யுற்று. (கம)

ஆரணமா வார்ப்பு மமார்தாம் போற்ரெலியும்
வாரணவு பேரியங்கண் மாமுழக்குஞ்—சோணவு
போர்ப்பினனி கத்தொலியும் பொற்ரெகை வாரணமா
வார்ப்பி னனிமறைந்த வாங்கு. (கக)

மிடைகுறிஞ்சி மாண்பினைய வீறாட வைகொன்
படைநடுவ ணேகிப் பலங்கொண்—டடைசூர்
வரங்குன்ற வுய்த்திடுவேன் மன்கூடன் மேல்பாற்
பரங்குன்ற முற்ரூன் பார்த்து. (கஉ)

ஆவயின்மூன் னங்க ணறுசவத்தோ டோடயண்மு
னேவருஞ்செவ் வேளை யிறைஞ்சியிங்கண்—மேவுதியிவ்
வோங்கல் சிறந்தென்றே யோதிடநஞ் சிந்தையுமஃ
தாங்கொலெனை வேறினன்வே ளாங்கு. (கங)

ஒங்குவரை தம்மு ளுயர்தருமா மேருவினை
வாங்குதிரை யார்பயக்கொள் வாரிவளைக்—தாங்குச்
சிறங்குன்றம் போன்ற திறற்பூத வெள்ளம்
பரங்குன்றஞ் சூழ்ந்த பரந்து. (கச)

காலை யதிற்கடவுட் கம்மியன்வெற் பில்வரம்பில்
கோலெனின னெய்வக் குலக்கோயில்—சாலேதட
கல்லவலை பார்த்தருளி கண்வயயர் தம்மைநிறீ இ
மல்குதளி சார்ந்தான் வரன். (கஇ)

மன்மயின்மே னின்றிழிந்து வானவர்பான் மேவிடப்போய்
மின்மடங்கன் மெல்லணைமேல் வீற்றிருந்த—பொன்மருமை
ஞதியரை யாங்காங் கமர்ந்திஞன் சேவடிசா
சோதியரை யான்வே ளுகந்து. (கக)

குலக்கிரிநேர் பூதமன்னர் கொன்வீர மொய்ம்ப
னிலக்கரெண்மர் யாரு மிறைவன்—மலர்க்கழலூழ்ந்
தாங்கிருந்தா ரன்பா றமுமுனிவ ரர்ச்சனைசெய்
தோங்கிருந்தான் போற்றினு ருற்று. (கஎ)

வழிபடுப ராசரன்றன் மைந்தர்க் கருடான்
பொழிதருகண் ணேட்டம் புரிந்து—கழிய
மறைதந்து மன்னின் மயப்பொருள்கள் யாவு
மறைதந்து வைகினு ளுங்கு. (கஅ)

——:o:——

திருப்பரங்குன்று சேர்படலம் மூற்றிற்று.

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்.

கூந்தலுடைக் குஞ்சரத்தைக் கொன்வேற் குகற்குரல்க
வேந்த லிதயத்தி லெண்ணியே—பூந்தலிசார்
மின்கருத்த ஞதியருண் மேவவுரை செய்யவுவந்
தன்கருத்து நன்றென்று சோர்ந்து. (க)

பன்னிருகை வேள்பாற் படப்பிடியும் பொய்கைவாய்
முன்னரே நோற்றமையான் மொய்பயனும்—பின்னரெய்திற்
றன்னுற் கியல்வதுவை யாலீதற் கிங்குமுய
லென்னுக் கரைந்தா ரினிது. (உ)

அனையபோ தொற்றனைப்பார்த் தண்ணல்பொன் வெற்பின்
மனைவி யொடுதனைய வல்லே—யினிது
விளித்தனையே கென்னப்போய் மின்சயைக் கண்டு
களித்தனையான் முழ்ந்தான் கழல். (ஊ)

மாண்டான்சூர் மைந்தனொடு வானேர் சிறையகன்றூர்
மீண்டான் பரங்குன்ற மேயினன்வே—னாண்டாங்
குதித்தனனின் கேள்வ னழைத்தவரா நும்மை
விடுத்தனனே கென்றான் விரைந்து. (எ)

அம்மொழிகேட் டம்மி னணங்ககன்று விம்மிதமூற்
றெம்மையுமே யில்லதோ ரின்பெய்திக்—கொம்மென்
றெழுந்தனன்வெண் ணன்மருப்பி யானைமேற் கொண்டு
செழுந்தனையை யோடுசென்றான் சேண். (ஏ)

பொருப்பரங்குன் றூர்சூனையும் பொற்குவடும் பெற்ற
திருப்பரங்குன் றேறித் திருவு—மருப்பாங்குன்
றக்கமூலே யானேயும்வர் தண்ணலிடம் வைகமின்னேத்
தொக்கமின்னூர் தாழ்ந்தார் தொழுது. (சு)

கீண்டான் மகனேக் கருணேயி னூற்றழீஇக்
கொண்டான் மகிழ்ந்தான்பால் கொங்கையுக—வீண்டான்
கலலே வெறுமையுளார் காஞ்சனம்பெற் றூற்போ
லுவகையுற்றூன் வேந்து முகந்து. (எ)

அஞ்ஞான்று வானவரோ டாக்கைமுற்று நோக்கமுற்றூன்
மைஞ்ஞான்ற கூந்தன் மகள்வதுவை—கைஞ்ஞாங்கர்ப்
புங்கவற்குச் செப்பிடுவான் புந்திகொடு கந்தமல
ரங்கழற்கிட் டேத்திஞ ஞங்கு. (அ)

காரவுண ராய களேகட்டா யிந்நின்ற
சீரமரர் தங்கள் சிறைமீட்டாய்—தேரெனக்கு
முன்னின்ற சீர்புரிந்தாய் முற்று முணர்ந்தெளியேன்
செய்ங்கன்றி யுண்டோ செயற்கு. (கூ)

மூத்தியான் பெற்றவெழின் மொய்குழலா ளிவ்வரைக்கண்
வந்தமர்வா டன்னே மணமுடித்தே—யெந்தையே
கந்தறழ்நின் றேளிற் கலத்தி யடியேங்க
ளுய்ந்தபயன் கொள்ளவென்ரு ளுரைத்து. (கo)

என்னுமே யிந்திரனே யெந்தை நனிநோக்கி
யந்நங்கை கோற்றணண்முன் ஞதலினீ—முன்னுமண
நாளே முடித்தமென நாங்களுய்ந்தோ மென்றுவந்தை
தாளே முடிபுனேந்தான் ரூழ்ந்து. (கக)

ஒல்லேவாய் தற்புடைவந் தொற்றர் தமைநோக்க
வல்லேயவர் யாரும் வணங்கியே—சொல்லருஞ்சீர்
மன்னு யகனே மருவடியேஞ் செய்வதென்கொ
லென்னு ஞவின்ரு ரினிது. (கஉ)

மூவர்க்குண் முன்னேன் முயங்குகிரி சேரிமுற்
றேறவர்க்குந் தாபதர்க்குந் தீமையிலா—வேவர்க்குங்
காளேயென நின்றவெழிற் கந்தவே ளெந்தைமண
நாளேயெனச் சொல்லீர் நயந்து. (கங)

மல்குபுகழ்ச் செவ்வேண் மணக்கூறி யேவருமே
செல்குலவு மிவ்வரையிற் சேர்தருவா—னல்கிடுமென்
றக்கணமெய் வேந்தறைய வவ்வொற்றர் நன்குதொழு
தக்கணமே போயினு ராங்கு. (கச)

போனபோ தொற்றர் புலன்மிக்க கம்மியற்கூய்
மானவேற் செவ்வேள் வதுவைதனக்—கானசெயன்
முற்ற வமைத்தி முறையே யிவணென்றான்
கொற்ற முறுவமரர் கோன். (கஇ)

புனவனதுட் கொண்டு பொருப்பொருசார் பார்மேற்
கனக மணிகுயிற்றிக் காமர்—நனியுறவோர்
மண்டபங்கண் டோர்வாரி வான்றாக்கித் தார்நாற்றி
யொண்டவிசூ வேட்கமைத்தா னென்று. (கசு)

வேதாவி னுதனயல் விண்டுமுத லண்டருக்கே
ராதனங்கள் கண்டுமன்ற லாங்களன்மா—டோதருவா
னண்ணிலா மன்னிகரி நன்கமைத்து மண்டபத்தோ
டெண்ணிலா மன்றமைத்தா னேய்ந்த. (கள)

சோலைமலர் வாவி சுனைகள் பலவுருத்தே
யேலுங் கடிக்குரிய யாவுநல்கச்—சால
வலைவதிரிந்தே ரண்ணலுவர் தார்வதுவைக் காண
வெவையும் வரித்தா னினிது. (கஅ)

தேவர்கள் சோமான்றன் செய்கையிது நிற்கமுன்ன
ரேவலர்க ளோடி யிசைத்திடலுங்—காவற்
பெருமான் முசுகுந்தன் பெட்டமணங் காண
வருமா றுரைப்பாம் வகுத்து. (கக)

போற்று கயிலைப் பொழில்வடமே ருட்பரனுங்
கோற்றொடியு மாகமகிழ் கொண்டிருப்ப—வேற்றவில்வத்
தாரு முசுவுனொன்று சாரிருவர் மேற்றூர்த்த
தாருமன்பர் போலிலைகொய் தாங்கு. (உ0)

நிர்த்த தொருகாலத் தோகைபொரு ளாகியே
சிர்த்திடலு மன்னுள் செயற்கைதனப்—பார்த்துநமை
யீண்டுவழி பட்டுளதை யென்னை வெகுள்வதென்றான்
யாண்டுமெறைக் கெட்டா விறை. (உக)

என்னலுமே நங்கை யிகன்மாச் சினந்தணந்து
நன்ன ரருள்புரிய நாயகனு—முன்னவனு
மொன்று முசுக்கலெயி னுள்ளத் திருளகற்றி
நன்றுணர்வு தந்தா னயந்து. (உஉ)

மெய்யுணர்வு சேரமா மேனின் றிழிந்துமுசு
வையனுடன் மூயையன்பி னுங்கிறைஞ்சி—னையக்
குழையுமுன மில்லாக் கொடியே னிழைத்த
பிழைபொறுத்தீ ரென்றதுவே பின். (உங)

பிழையிதென வச்சமொடு பேசலெமை யீன்றே
விழுமியதோர் கூலியெயின் மென்மைபல—ருழைதுரப்
வழிபடுதல் செய்தாய் மனுக்குலத்திற் ரோன்றி
முழுதலகா லென்ரூன் முதல். (உச)

அன்னமொழி தேர்த்தகன்வ ஞருமஞ செய்திவிம்மி
மன்னிறையைத் தாழ்ந்தும்மை வைகலும்பார்த்—தன்னமுவந்
திங்னனம்வாழ் கின்றதிகந் தெந்தாய்மண் போய்த்தளைப்பட்
டெங்னனா னுய்வே னினி. (உடி)

அன்னதுகேட் டைநின் னகநன் றவனிவைதிப்
பின்னிவணீ மீள்வாய் பிறகினைய—லென்னமுசு
வையமுற்று மாழாதிவ் வத்திரத்தோ டாரவருள்
செய்யெனவே வேண்டியது தேர்த்து. (உக)

ஐயனரு ளவ்வரம்பெற் றங்கயிலே நின்றகன்று
செய்யமுசு வோர்கணத்திற் சிந்துலவு—வையத்
தருமாமெய் ஞன்ரு வரிச்சந் திரனுர்
மருமானிற் ரோன்றியதே வந்து. (உஎ)

மாமுகமொன் றேறமுசுவா மற்றுளவோர் கூர்வடிவாய்
காமமுசு ருந்தனெண கண்ணிமணிக்—கோமுடிதான்
ரோன்முறையே சூடித் துலங்கிருமா ஞாலமெலா
மன்முறையே யாண்டான் மகிழ்ந்து. (உஅ)

சீர்ச்சுருவூர்த் தேமேவிச் செங்கோல் செலுத்தரசாய்ச்
சூர்ச்சூலவுற் ரோர்சார் தூதைந்திருந்தான்—வேற்குமர
னன்னூற் ரொலத்தகேட் டாரஞர்போய்ச் சீரிறைமை
மன்னுட்சி வாய்ந்தமர்ந்தான் மற்று. (உசு)

வாய்ந்தவெல்லை மன்னவன்மூன் வாசவன்றன் றூதுவர்போ
யேய்ந்தகழல் வாழ்த்தியரி யேயலர்யாம்—வேந்தநீ
சுற்றமொடு வாழிவெய்ய சூர்த்தொலைத்து வேலன்சீ
ருற்றபரங் குன்றமர்ந்தா னுற்று. (ஈ0)

கொற்றவேற் காளைக்குக் கோன்மகவா னீன்பிடியை
யிற்றைபோய் காளையினி நீகின்ரூன்—மற்றிதனோக்
கூறிவா னெம்மையுய்த்தான் கோவே பரங்குன்றஞ்
சேறியா லென்றறைந்தார் சேர்ந்து. (ஈக)

ஆண்டகைமெய் பூரித் தவர்த்தழீஇச் சோபனமா
மீண்டிதனுக் கியுமா றேதமில்லை—மாண்டநிதி
நீண்டருடை நல்குகோ நேரரசு நல்குகோ
வேண்டுகின்ற தென்னென்ரூன் வேந்து. (ஈஉ)

கோதின் முசுகுந்தன் கொள்ளுவகை யுள்ளுணர்ச்சே
யோதுமொற்றர்க் கிவ்வெல்லா மொல்வதன்று—மீதலமான்
மன்றலவன் முன்சேறன் மற்றிறவையும் பெற்றதொக்கு
மென்றறைந்து போயினு ரேய்ந்து. (கக)

வியவொற்றர் பூபால ரெண்டிசையோ ரேவருக்குஞ்
சேயிலேவேற் சேய்வதுவை செப்பியே—மீயுலவு
மாநித்த ஞதியர்க்கு மாசி லறவோர்க்கு
மோநித் தகச்சென்ரு ருற்று. (கச)

மன்னன் முசுகுந்தன் மாகதர் வாணெரடு
தன்னனிகம் வேள்வதுவை தான்காண—முன்னடப்பாள்
வன்னவனைத் கூயிபமேல் வார்முரசஞ் சாற்றென்ரூன்
ஞெள்ளரெறும் போய்ப்போய் டெடித. (கஇ)

அன்ஞ னதுவினவி யாம்பன் மிசையிவர்ந்தே
பன்ஞ முரசறைந்து பார்வைமெய்யன்—முன்ஞண்
மிகவாரூ ரத்தன் விழவு மொழியுர்
தகவார் தரமொழிந்தான் ரூன். (கசு)

வாங்குதிரை வாங்குதிரை வார்முரச மார்கலியார்ப்
போங்குமின்றேர் தூங்குகல மும்பறிண்மீன்—ரூங்கு
படைமகரங் காலாள் படவலைஞ ராகக்
கடனிகர்த்துச் சென்றவனி கம். (கஎ)

மன்னெயினர் மீதூர் வயவராத் தூவருவி
யுன் ஐமத மாமுகின்மி ஞெடையாத்—தன்னிச்
குருமணியார் கோடு குலவக் கொடுமே
விருமலிபோற் சென்ற விபம். (கஅ)

சேலமர்வார் மேலுக்க மேவி முகந்திருப்பிச்
சாலநகை தந்தாடித் தார்மிடற்றி—லாலத்
தாத்தி னடந்து சதிகாட்டி யாடும்
பாத்தையர்போற் சென்ற பரி. (கக)

பொற்சிகரம் வானளவப் பூங்கொடிகள் பாங்குலவ
நற்சினையார் தாரு நடிக்காலாச்—சிற்சி
லலம்புமுகின் மின்றுகிலா வாரச் சிறைகொள்
சிலம்பெனவே சென்றமணித் தேர். (சஅ)

எதிர்தந்த மாக்களோயச் சேய்விழியா ஞெக்க
விதிர்தந்து வாய்வெரீஇ வீழா—வதிர்தந்து
வீயவே செய்திறத்த வென்றிகொண்மா வான்வயவர்
சியம்போற் சென்ரூர் செறிந்து. (சக)

பல்லியங்க ளார்ப்பப் பலமாப் படைமின்ன
வொல்லுக் துகிற்கொடிவா னுற்றசையச்—சொல்லருஞ்சீர்க்
கோன்முடிமேல் வேந்தர் குலமலர்ப்பூ மாரிபெய்யச்
சூன்முகில்போற் சென்றபடை சூழ்ந்த. (கூ)

தோள்கொண்ட நீள்கழலார் சாயகம்பெய் தூணியார்
தோள்கொண்ட வில்லார் தொடைமுடியார்—வாள்கொண்ட
கண்ணூர் மருங்கு கவின்மதன்போ லேஇனூர்
திண்ணூர்வல் வீரர் சிலர். (கூ)

கண்ணு லெவர்க்குமே காமம் விளைவித்துப்
பண்ணூர் மொழியாற் பரவசஞ்செய்—விண்ணுருத்
தாரிற் பொலிகுழலார் தாரகைவான் சேறல்போற்
பாரிற் படர்ந்தார் பலர். (கூ)

தேரிற் சிலர்சென்றார் நின்வயவர் சித்தாத்திற்
சீரிற் சிலர்சென்றார் சேணுலவு—காரிற்
கவிகை புடைநிழற்றக் காமர் மடவார்
சிவிகையிலே சென்றார் சிலர். (கூ)

பிளிறுதெய்வ யானை பெருமணங்காண் பெட்பிற்
குளிறுவய வீரர்மேல் கொண்டோ—களிறுந்
தடியுமிடைக் கொவ்வாத தோகையர்க ளூரும்
பிடியுங் களிகொண்ட பேர்த்து. (கூ)

மாதனம்பற் கொவ்வாண் மருமமுற வோர்காளை
மாதனம்பெற் றூரின் மகிழ்வுற்றான்—போத
வெறுமையுற்றூர் மெல்லிடையாள் வெண்ணூறவோர் தோன்றல்
வறுமையுற்றூர் போற்றுயர்ந்தான் வாய்ந்து. (கூ)

பன்னற் கருப்பைப் பருமவல்குன் மாதொருத்தி
பொன்னற் கிழியார் பொருளூறல்போன்—மின்னிக்
கணங்கொண்டு விம்முதனங் காணவொரு காளை
சினங்கொண்டு சென்று டிகைத்த. (கூ)

தாமமணி மார்புடைய சம்பரனுக் கோர்பகையாங்
காமனுமன் னற்குகந்த காதலியு—மாமெனவே
மங்கையர்தம் மோடினிய மாற்றம் பகர்ந்தவர்கை
செங்கையுறச் சென்றார் சிலர். (கூ)

லீலையிலார் கைபெற்றுங் காலிலார் கால்பெற்று
மெய்யிலார் மெய்பெற்று மேவுமை—செய்யவுரை
பெற்றும் விழியிலர்கண் பெற்றுஞ்சென் றூர்குகன்றூ
ணூற்றவன்பர்க் கென்னகுறை யுண்டு. (கூ)

ஒருத்தலது புல்லப்போ மோர்பிடியின் மேவுந்
திருத்தகையா னேகஞ்செலக்கண்—டொருதன்
மருங்கி லரியுடையீர் வாரணத்துக் கஞ்சி
யிருங்கவலேன் கொண்டிரென்ரு னீதகு. (ரிக)

யானை நுதலி லிவ்ரிந்துரமந்தி
யேனமக்கள் பூண்படைக ளேய்பகலும்—வானையண் ஹு
மங்கலிகை கேதனங்க ளாரிரவுங் காட்டவே
பொங்கனிகம் போன புரிந்து. (ரிஉ)

கொக்கரை பேரி குடமுழாக் கொம்புசின்னங்
தக்கை தடாரிகுழல் சல்லரிமுன்—ரெறக்க
பலவியங்க டாங்கிப் பலரியம்பிச் சென்ரூர்
சுலவுகட லார்ப்பெனவே சூழ்ந்து. (ரிக)

இன்னசன மீண்டியே யெங்குமா யேகுமெல்லைத்
தன்னினத்தார் தந்திரத்தார் தார்வேந்தர்—பின்னுமுளார்
முன்பினுறத் தேர்மேன் முசுகுந்தன் போதலுற்ரு
னன்பின் மணங்காண்பா னுங்கு. (ரிச)

கரனும் வரையுங் கடந்து நதிதணந்து
தேனுலவு தார்மார்பன் சேனையொடு—வானுலக
ரன்பருங்குன் ரூர்பணியு மார்புமிக வேற்படைவேண்
மன்பருங்குன் ரெய்தினுன் வந்து. (ரிரி)

மூசுமுகத்த வேந்தன் முனம்வந் திழிமா
வசுமதியாண் மன்னரெலாம் வந்து—மிசையண்
பருங்குன்ற மன்னிப் பரித்தலா னுமம்
பருங்குன்ற மாகியதிப் பார். (ரிசு)

கருமைகிற மெய்திக் கடனீர் பொழிந்தே
யுருமுகவே யார்க்கு மொலிகொண்—டொருமையுற்று
மெண்கோடு வெற்பி லிவர்மஞ் ஜிபமென்று
வெண்கோடு காட்டுமே வேறு. (ரிள)

பொருப்புருவம் வீழருவி பொங்குமத வாரி
குருப்பன் மணியார் குவடு—மருப்பகல்வான்
ரேருயுந் துளவேய் திதிக்கையாத் தூங்கவரை
யேயு மிபமா மினிது. (ரிஅ)

கோடுறுபூங் கோடு குனித்துக் குழைபிடிக்குக்
கோடுறுமா வேழங் கொடுத்தமுகி—லூடு
திருத்தியறல் கொள்ளுமா தூயநீர் கொண்டே
யருத்தி யருத்தியுறு மாங்கு. (ரிக)

நிலம்பிலுயர் வேய்தொடித்த தேத்தடையைக் கையால்
வலம்பமோ பற்றுவதோர் மாண்பு—பொலம்படீன்
கோவிற் பொலிமதிலையக் கோளுறுதிண் வாளரவு
மேலிப் பிடிப்பதொக்கு மேல். (சுo)

வெற்பாரும் வெம்மூலையை விற்றுடனே மீட்கவல்ல
பொற்பாரு மாதருள்போற் போக்கிலை—கற்பாரு
ணண்பாக மேவுமின்னுர் நன்மனம்போ னின்றிலை
வண்பாக ருய்க்குமத மா. (சுக)

அந்தரமே வண்டரங்கா ளாழியின்மத் தாகிறுத்து
மந்தரமே போன்றெரிரு மாநவிர—நந்தரவ
வந்திரைகள் சால வவிர்வரையைச் சூழ்வதொக்கு
பந்தியின்வந் தற்ற பரி. (சுஉ)

மானவேற் சாமி மணங்கா ணியவந்த
மானவர்பூ பாலர் வயங்குமணி — மானமொடு
நேரந்த கோடி நிலத்தேர் நிரைத்தாங்குத்
தேரந்த கோடிநின்ற சேர்ந்து. (சுங)

ஆடமைத்தோ ணல்லாரு மாடவரு மேனையரு
மாடகூ டத்தா வணம்புகுந்தார்—கோடுமிசை
போயிலங்க வீழுதலம் புக்கவிரா தூங்காவுட்
கோயிலமை தந்த நிறைக்கு. (சுச)

மாசிலேயார் மைந்தருமேர் மாதருமாங் காங்காடி
மாசிலேயாம் வேட்டருப்பம் வாங்கவே—பாசிலேயி
லேந்துறையின் முத்த மெனமன் மலர்த்தடத்தின்
பூந்துறையிற் புக்கார் புரிந்து. (சுரி)

செந்தா மரைத்தடத்திற் சேயிடையோர் மாதெழில்கூர்
கந்தா மணிப்புயத்துக் காலோமுன—நந்தாநீர்
மூழ்கியெழ வண்ணுண் முகமுண் டகமென்னு
மாழ்கியயல் பார்ப்பான் வறிது (சுசு)

பங்கயமன் வாவியிலோர் பாவையுறப் பாய்வரா
லங்கயண்மீ னுமையுறப் பார்த்தலேப்பப்—பொங்கு
தடித்தடங்கண் மான்மெலிவு கண்டவளோ யோர்வே
லெடுத்தணைப்பான் றேரண்மே லினிது. (சுஎ)

நீரின் முழுகொருமி னீவியிழந் தங்கழலாற்
றேரின் பகைமறைத்துச் செங்கைமலர்—காரிற்
தகையம்பால் சேர்த்துநண்பன் சக்குறப்பொற் கஞ்ச
முகையாண்டு காட்டினுண் மூன். (சுஅ)

செங்கமலம் பைங்குவளை சேதாம்பல் சைவலமே
ரங்கனேயா சாட வலைதோற்ற—மங்கையர்த
மாமுகங்கண் வாயெம்பான் மாமைநேர் கண்டினைந்து
தாமலைதன் மானுந் தடத்து. (கூசு)

ஆயிழையிவ் வாவித்தனக் காயிரக்கண் பாரெனத்தன்
னேயனெய்தல் காட்டமின்னு நேர்வதனம்—வாயனந்தங்
காணுற் றெனக்கமலங் கைகவிமே காட்டவன்னு
ஞாணுற் றயர்வா னலிந்து. (எ0)

கோதை யொருத்திமலர் கொய்யவதேய் தாமைதெர்ந்
தாதரவிற் றன்வரன்கொய் தக்குதவக்—காதலிகண்
டீடினுள் சோர்வுற் றுலையவவ னின்றெடுப்பக்
கூடினு ளன்புனி கொண்டு. (எக)

கொங்கமருங் கூந்தற் கொடியேநின் கொங்கைக்கிவ்
வங்கமல மொட்டுநிக ராமென்றே—யிங்கிதமாச்
சேயொருத்தன் கூறச் சினந்து முகங்கோட்டிப்
போயொருத்தி நின்றுள் புலர்ந்து. (எஉ)

ஏந்த லொருவ னினைக்கரத்தி னீர்முகந்து
காந்தமிசை வீசவந்தக் காரிகைதன்—சேந்த
குமுதவாய் தன்னிலறல் கொண்டவன்மேற் பெய்தா
ளமுத முகுப்பதுபோ லாங்கு. (எக)

பூவை யொருத்திபுனை பூந்தானை தானனைந்து
மேவுமெய்யி லொன்றி விளங்கவங்க—நீவி
தணந்தனையோ மாதென்னத் தான்றழீஇத் தேர்ந்து
மணந்தவன்வெள் குற்றுன் வறிது. (எச)

வீக்கயரீ ராடி வியன்கரையின் மேவிமரைப்
பூக்காத்தி லேந்திவரும் பூவையரை—நோக்குங்கான்
மாக்கடலி னின்று மலர்க்காத்தி லேந்திவருந்
தாக்கணங்கே யென்னத் தகும். (எஇ)

புதுமணிநீ ராடிப் பொருமலர்கை யேந்தி
மதனு மிரதியுமே மான—வதிக
வருமஞ்சார் மைந்தரோ டொண்டொடியார் போயோர்
திருமஞ்சார் தந்தார் திகைந்து. (எசு)

சூயிலின் மொழிதந்து கொம்பினங்கை நீட்டி
வெய்லணுகாப் பொங்கர் விழைவுற்—றயிலென்
மழைக்கண் மகளிரையு மைந்தரையும் வாவென்
றழைக்கின்ற தொக்குமே யாங்கு. (எஎ)

நாயகற்கு மெட்டாத கற்கேழ் மலர்பறிப்பான்
ரூயவன்றன் றிண்புயத்திற் ரூளிவர்ந் தி—மீயமர்வாண்
மேவீர மாலேபுனை வீரரெழிற் ரூேளிலமர்
மாவீர மாங்கர்வாண் மற்று. (எஅ)

கோங்குமுகை கொய்தணங்குன் கொங்கையொக்கு மிஃதென்னு
வீங்குபுயத் தோர்காளை வெம்மூலியின் —பாங்குவைக்க
வன்னுன் பயோதரமூன் ரூர்ந்து சடாதகையா
மின்னு ளெனநின்ரூள் வேட்டு. (எக)

முல்லைமுகை கொய்தொருவன் மொய்குழலீ தன்னெழில்கூர்
பல்லை நிகர்க்குநீ பாரென லு—மொல்லையது
நேராதென் ரூசாம னேரு மெனல்குறித்தே
சோரா விருந்தா டிடித்து. (அ0)

வாழ்த்து மூமோர் மின்றன் வரனையிந்தப் பூங்கொம்பைத்
தாழ்த்தென்னைத் தன்னமவன் ரூழ்த்தமையாற்—காழ்த்தனித்தாள்
பற்றிமரத் தேறவந்தப் பாதவந்தூ ராதிமல
ருற்றிடலு மூற்ரு ளுவப்பு. (அக)

இன்னவணங் காயிலன்னு ரோய்ந்தாடிப் பாடிபுக
வன்னவண மாட வவாவியரி—வன்னவண
வாழியாம் வான்பொழில்போ யார்ந்தான் ரோர்தனின்மா
வேழியாத் திட்டோ லினிது. (அஉ)

மாவரைரோர் திண்புயத்து மைந்தரையு மாதரையு
மேவரிய வின்பம் வீளைவிப்பான்—ரூவவருண்
மூன்னவே செய்வலெனு வான்கலெமெய் போர்த்தொரு தூ
தென்னவே தோன்றினன்விண் ணிந்து. (அங)

வேற்கண் மடந்தையரும் வேளனைய காளையரு
மார்க்க றவ மருந்தலுற்ரூர்—பாற்கடலிற்
றுன்னரிய வின்னமிர்தந் துய்க்குமிடை யெய்க்குமின்னூர்
மன்னமர ரென்ன மகிழ்ந்து. (அச)

செங்கனக வெள்ளத்திற் ரேறனுக ரோர்மகளே
வங்கணிலா விம்ப மதிற்ரூற்றத்—திங்களுமே
யென்னு டருந்துகின்ரு ணஃதென்கொ லென்றவட்கன்
மன்னுரு சொல்வாண் மகிழ்ந்து. (அடி)

கண்ணுகரோர் கங்கையெழிற் கச்சுகெழிற் தந்துவெளி
வண்ணமூலே தோன்றவான் மாதுகைப்பொற்—றிண்ணமதை
வாங்குபுமா மங்கைநிறம் வைத்திதனை யொத்ததுகின்
வீங்குதன மென்பான் வியந்து. (அசு)

மாதொருத்தி யுண்கண் மயக்கினின்முன் னுவோன்
தோதில் பெயர்கவின்று கூப்பிடலுங்—காதலுட
னன்னுன் வரவே யணைந்தினைப்பொற் றோடழீஇ
மன்னு விருந்தாண் மகிழ்வு. (அஎ)

இன்னபரி செய்த வெழில்கொள் பரிசனங்கள்
முன்னுமுசு குந்தன் முதலரையர்—தன்னிகரில்
கொன்னெடுவேற் ரூனை கு மரவேள் வீற்றிருக்கும்
பொன்னெடுவெற் பேறினர் பாப். (அஅ)

வெற்பிற் புனைவோன் விதித்த திருநகரின்
பொற்பின் வளங்கண்டு பூபால—ரற்பின்
மகவான் கழல்பணிய மன்னருளி னெஞ்சித்
தகவான் மொழிந்தான் மனித்து. (அக)

ஆங்கதன் றிசையோர்க ளெண்டிசையோர் பாதலத்தோ
ரதவர்க ளாரு மசலமெய்தி—யிந்திரனைக்
கண்டார் தொழுதார் களித்தாஞ் மாமொழிவாய்
வீண்டா ரமர்ந்தார் விழைந்து. (கஎ)

வரைவிண்ணீ ராசைசவ மாவுரக நாம
முரைமடவார் சுந்தரிபாங் குற்றூ—ரமகளீர்
மஞ்சரிமா காதலிதாள் வந்தனைசெய் தந்தெய்வக்
குஞ்சரிமாட் டெய்தினர்நார் கூர்ந்து. (கூ)

தெய்வப் பிடிகேணீ செவ்வெண் மனைவியா
யெய்தியுல கிற்கிறைவி யாமெனதாழ்ந்—தைதினல
மன்னுட் கியல்பினுற்று மாற்றுமெழில் செய்யகின்னு
ருன்னுத் துணிந்தா ருகந்து. (கூஉ)

நாசறையார் கூந்தலிலே காளுவி நெய்பூசி
யாசி னறுஞ்சாந் தணிந்துபனி—வாசநீர்
கொண்டாட்டிப் பூந்துகிலாற் கூர்குழலை யொற்றினர்சொற்
கண்டநட்டி மார்கள் களித்து. (கூஎ)

மஞ்சினமா தேவி மலர்க்குழலின் றன்மைபெறச்
செஞ்சுடரி னின் றுதவுஞ் செய்தெழுதே—யஞ்சனமா
காரா ளகளுஞ்செல் வாட்டிபோற் காரகிலின்
சோர் புகையுய்த்தார் தேர்ந்து. (கூசு)

மின்பொனுத்தி மஞ்ஞை மகரம் வலம்புரியா
மின்பணிமின் கூழையின்கண் மின்னவணிர்—தன்பினறுங்
கோங்குவெட்சிப் பூச்சொரீஇக் கோதைதொடை சூட்டியெழி
றூங்கு தென்முடித்தார் சார்ந்து. (கூரி)

கூறப்போர் மதிதோய் கடவொருங்கு சேர்ந்து
மறுப்போ னடவெமர்தன் மாலு—முறப்போர்
கணித்திலக மாதின் கவினுதலிற் சாந்து
மணித்திலக மிட்டொளிரு மாண்பு. (கூசு)

மங்குன் மறைந்து மதிகவர்வான் வாளரவு
துங்க மணிப்படந்தான் றூக்கியே—யங்கமுற
யெட்டியணி நோக்க லியையுநல்லார் மின்னுதலிற்
சுட்டியணி தோற்றந் துதைந்து. (கூஎ)

செந்துவர்க்கா யொண்குலையுந் தேமலர்ப்பூம் பாளையும்பைங்
கந்தியொன்று பூத்துக் கவின்மதிமேல்—வந்தமர்த
னேர வெழின்முகத்தா ணேர்கனத்தி லார்பவள
வார வடம்புனைந்தா ராங்கு. (கூஅ)

இடையிலேயோ வுண்டோ வெனவையங கொள்ள
வுடைபுனைந்தீர் வெற்பு முருமே—தடையின்
மணியொட்டி யாண மருங்கணிந்தா ரல்குற்
பணியொட்டிச் சூழ்ந்தமைபோற் பாங்கு. (கூக)

இந்தனமா வானனத்தாட் கேரணிகள் பூட்டிவிரைச்
சந்தனமாக் கொங்கை தனிற்றிமிர்ந்து—சுந்தரமுத
தார மிலைந்தன்மே லாடைபுனைந் தார்மலர்த்தார்
போர மிலைந்தார் புரிந்து. (கஎ)

ஆடகமு மாமணியு மாந்தவத்தார் கிண்கிணியும்
பாடகமும் செய்ய பரிபுரமுஞ்—சூடகக்கைச்
சீதத் தணிந்தார் திருமுகத்தார் தெய்வவம்பல்
பாதத் தணிந்தார் பரிந்து. (கஅ)

சார்ந்தயனே நோக்கிமால் சாலேமுற்றிற் றும்பொலாஞ்
சேர்ந்தனர்வேற் சேய்க்குமணஞ் செய்காலே—தேர்ந்திடெனத்
தெவ்வெல்லே வேட்குச் சிறந்திதுமே கூர்த்தமே
யிவ்வெல்லே யென்ரு னினிது. (கஉ)

இப்பகலே யேற்றதென்ரு லிப்போதே யான்பெற்ற
வொப்பி லணங்கை யுகந்தளிப்பான்—செப்பருஞ்சீர்ச்
சேந்தன் றனைக்கொணரச் செல்வதே நன்றென்ன
வேந்தன் புகன்ரு னிழைந்து. (கஏ)

மாலயனு நன்றென்ரு மன்னே டெழுந்தெவருஞ்
சாலமுனஞ் செல்லத் தளியடைந்து—வேலவன்பொற்
செய்யபதந் தாழ்ந்து திருவை மணம்புரிய
வையவர வேண்டுமென்ரு ராங்கு. (கஐ)

இவ்வா சகம்வினவி யிராறு தோளுடையா
னவ்வீறே யாகென் றருள்புரிந்து—வெவ்வாட
லேற்றவிணை யினின்றெழுந்தே யேர்மயின்மே லேறியும்பர்
போற்றவுளவ் வல் போந்தான் புரிந்து. (கஅஇ)

சூடைகவரி யாலவடங் கொற்றவொற்றைக் கூர்வாட்
படையெடுத்தா ரிந்தினன்கால் பாய்நீ—ருடைமனம
ஞழியன்வே தாவூர்தி யஞ்சப் பதாகையாங
கோழிமிக வார்த்ததவே கூர்ந்து. (கஅசு)

வேதர் நனியார்த்தார் விண்ணோர் மிகவார்த்தார்
பூத ருறவார்த்தார் பொங்கரிபோ—லுதமுறத்
திண்டி முரசு திமிலேமுதற் பல்லியங்கைக்
கொண்டியம்பி னரக்கனவர் கூர்ந்தது (கஅஎ)

மேனகைமே யாதி விளம்பிடநான் மங்கையரு
மானவிசை பாடிநட மாடினர்—மாதயங்கொள்
வீணை சரம்பற்றி விஞ்சையரன் ஞாங்கிசையப்
பாணியுறப் பாடினர்பார்த்து. (கஅஅ)

நிண்வீசர் பூதமொடு தேவருமற் றேவருமே
யெண்வீ தியினெருக்க மேய்ந்துவா—மண்வீற
மன்ன னுளந்நிறை மணத்தினெடுஞ் சாலையின்மு
னுன்னரும்வே ளுற்ற வுலகது. (கஅக)

மேமயருகன் மேற்கும்ப மேற்றருப்பை தோய்த்தநீர்
தூயறவோ ராசி சொலித்துதித்சா—ராயவட்ட
மகலங்க ளேந்தியும்பர் மங்கையர்கள் மோற்றினு
ரெங்க ளிறைவற் கெதிர் (கஆ)

பந்திகறு நெய்பளிதம் பன்னுவி மன்சுடர்மின்
விஞ்சமணித தட்டேந்தி மேவகல்லார்—மஞ்சுமறை
ஞாயிரொளி விட்டிறல்போ னன்றுமயி னின்றிழிந்து
கோயிலின்முன் போயினனெங் கோன் (கஇ)

ஆயபோ தாயமோ டைராணி போய்த்தொழுது
நீயுறும் பால்கொண்டு செல்கதிர்வேற்—சேயடியிற்
றொண்முறையி ஞட்டிமலர் தூய்ச்செய் வனசெய்து
சன்மந் திரஞ்சென்று டான் (கஈ)

அன்னுள் பணிவுக் கனகனருள்புரிந்து
பொன்னுர் மணச்சாலை புக்கயன்மான்—முன்னுநர்
பாக்குறவே போந்துமண்ட பத்துமணிப் பீடத்தே
சோக்குறவே வீற்றிருந்தா னுற்று. (கஉ)

சீதான்முற் றேவர்கள் சேயே வலின்வைகக்
கோதி லிறைமைமுசு குந்தனே—யாதியன்னர்
வந்துவந்து தாழ்ந்து வழுத்த வவர்க்கெல்கொங
கந்தனருள் செய்தான் களித்து. (ககச)

ஆனபோ தங்கணத்தோ டம்மையப்ப னந்தீரத்தின்
மானமேற் ரேன்ற மகிழ்கொண்டு—ஞானவேள்
விம்மிதமுற் றேயெழுந்தான் விண்டுமுதற் ரேவரொல்லை
யிம்மென் றெழுந்தா ரினிது. (ககரு)

நிர்த்தனுயர் மானத்தி னின்றிழிந்து தானேயுடன்
சுத்தமணிச் சாலைபுக்கான் ரேகையொடு—மத்த
னெதிர்கொண் டிருவ ரிணைத்தா ளிறைஞ்சி
முதிரன்பி னின்ரூன் முனம் (கச்சு)

கந்தன் றனையனையார் கையினெடுத் துச்சிமோந
தந்தமுறப் புல்லிஞ ராவ்வமொடு—நந்தாமன்
வேதன் மகவான் விபுதரெலா மீன்றவாபொற்
பாதம் பணிந்தார் பரிந்து. (ககள)

அன்னர் துதித்தா ரடியேமுய் தந்தனமென்
றுன்னருமா தேவை யுமையுடனே—பொன்னிற்
புனைபுதுமன் றன்மனையிற் பொற்பிற் கொடுசீர்
வனைகழல்வேள் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து. (ககழ)

சார்ந்தபோ தாணைமுறை தன்னுல்விண் ணின்றுவதே
யார்ந்த மணித்தவிசொன் றண்ணையிற்—கூர்ந்தகற்பிற்
றன்னமர்வா ளோடமர்ந்து சம்பு மகற்றழீஇ
நன்னரருள் செய்தார் நயந்து. (சகக)

முன்னையன்ரூழ்ந் தோர்குனே முன்னவுணர் மாயவுய்த்தா
யன்ன பரிசே யவர்த்தடிந்து—மென்னலும்பர்
மல்கு நிறைவிடித்தான் மன்மகிழ்ந்து தன்மகனே
நல்கவவர்க் கெண்ணிரு னன்கு. (கஉ)

பொற்ரெடியு நீயும் புரிந்திங்கன வந்தமையாற்
சிற்றடியேஞ் செய்கை சிறந்ததென—வற்றனக
ணேவனமா தோடு மிதுகாண்பான் யாம்வந்தோ
மாவனசெய் கென்ரு னதற்கு. (கஉக)

அத்தனிவை கூற வகமகிழ்ந்து மாலயனுஞ்
சித்தமக வாற்பாராச் சேய்மணப்ப—வுத்தமனின்
கோதைதனே யன்பிற் கொணர்தியெனப் போயருள்கூர்
மாதைவரு கென்றழைத்தான் மன். (கஉ உ)

தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம் நிறைந்தது

மகவான் விளிப்ப மகிழ்வொடுபைப் பையத்
தகவான் மடிபெயர்த்துச் சார்தந்—துகவான்மின்
பொன்குண் டிடைகயாண்மூற் பூவைமா ரேத்தெடுப்ப
முன்குஞ்சரி வந்தாண் முன். (கஉங)

அண்ணகடை யாலேயரி யாற்றுமணச் சாலையுய்ப்ப
மண்ணமரர் மாமுனிவர் வாழியென்றே—பொன்னடியாம்
போதகந்த போற்றவுமை புங்கவற்கு ழாவரனே
மாதகண்டு வெள்கிஞண் மற்று. (கஉச)

நிண்ணிடையா டாழவர னேக்கியருள் செய்திடலு
மண்ணல் புறகீவி யத்தனையும்—பெண்ணரசி
யைத்தா ரணங்கையும்பொன் னுதனத்தின் மீதிருத்தி
வைத்தாள் வரைபயந்த மாது. (கஉஞ)

மன்னிருவர் விம்பமே மான வரன்வதுவ
மன்னுமணிப் பீடிகைமேல் வீற்றிருப்பத—தன்னிமையோ
ரேத்தாழ்த் தேத்திஞ ரின்றே ருருள்புரிந்தார்
மேவருமின் பெய்திஞன் வேத்து. (கஉசு)

வேத்தரையாற் றேவி விரைமஞ் சனமாடி
யேத்திவந்தே யாகசுலைப்ப வோர்மகவாக —சேதகம்மு
ஹற்ற ரணகுபுன லூய்ப்பபுறை யேயனக
னற்றாள் விளகிடும், னண்கு. (கஉ.எ)

பல்கு விதிமுறையின் மன்பு சனைமுற்றி
வெல்குமர னேர்கரத்தின் மேவணவகை—நல்கி
யடியளிவ வேர்ந்தனனென் றுர்வமொடு கன்னற்
கடியறணீ ருய்த்தான் களித்து. (கஉஅ)

அக்கலரோ ஞற்றியுளத் தங்கைதர வாண்டகைகொண்
மக்கலகா ணூர்த்து மணிக்களத்தி—னங்கைமுடிக்
காரமணிந்தா னருங்கனிதேன் பால்சுகனைக்
கூரநகர் வித்தனன்விண் கோ. (கஉசு)

ஆர்த்தனபற் பல்லியங்க ளாரக் கணகாதர்
தீர்த்தன் றனைத்தித்தார் செங்கமலன்—கார்த்தகிற
வண்டுளவோன், வேந்திமையோர் மன்னிருவர் தங்கோலங்
கண்டு சிறந்தவென்றார் கண். (கஙஂ)

ஆயபோ தம்புயத்தோ னுர்கனறக் தொண்கலப்பை
மேயமண வேள்விமுற்று வித்தனன்பி—னேய
வலைவிலா வொண்ணுதலோ டோங்கனல்சூழ் வற்றுச்
சிலையிலண்ண டாடந்தான் றோர்ந்து. (கஙக)

மாலினிமா காளிமா வாணிபர விச்சுழச்
சாலினியு மங்கலையுந் தான்கண்டான்—வாலிதினன்
மன்ற லியற்றியபின் மாதொடுவே னம்மையப்ப
ரன்றலர்பூந் தாள்பணிந்தா னுங்கு. (கருவு)

பணிமக் களையிருவர் பாங்க ரிருத்தி
யெணியெந் தலைமைதற்தோ மென்ன—மணிவண்ண
ஞதி யமா ருந்தவத்தோ ராணங்கின்
கோதில் குலந்தாழ்ந்தார் கூர்ந்து. (கருங)

கந்தனையுங் கன்னியையுங் கண்டு கலினவையார்
வந்தனைமுன் செயதிடலு மன்னருள்செய்—தந்தமிலா
ஞரி யொடுமறைந்தா னண்ணெவரும் விம்மிதரா
யாரின் முதிநவின்ரு ரார்த்து. (கருச)

இருவ ரிருந்த விருந்தவிசி னும்பர்
மருவ குமரன் வனிதை—திருவுருவங்
கண்டார் களித்தார் கமலத்தா னேத்தினர்
விண்டார் விழும விணை. (கருரு)

சீயவ ணை நின்றிழிந்து தேவர் தொழுதுவர
வாயதிரு மங்கலமா வார்ப்பொடுபோய்க்—கோயி
லிடைதந் தனையவளோ டேய்ந்தத் தெவர்க்கும்
விடைதந் தருள்புரிந்தான் வேள். (கருடரு)

இன்னபரி செய்த வெமையீன் றெடுத்தருள்செ
யன்னையுட னத்த ணணியறையு—டுன்னிமணி
மின்னுபொன் மஞ்சவணை மேன்முயங்கி வைகினுன்
மன்னுயிர்க ளுய்ய மகிழ்ந்து. (கருஎ)

மங்கலநாண் பூட்டி வரப்பாகன் கூடமுந்தி
யங்குசங்கைக் கொண்டளவி லார்வமுற்றுத்—தங்கமுற
தெய்வதகல் வேழஞ் சிறகைசெய் துட்கொடுநாண்
பெய்வதனங் கோட்டிற்று பின். (கருடக)

மைந்தனுகன் மாது மணந்தாங் கிருந்தவெல்லை
கந்தமரர் தந்தமினை கண்ணிஞ—ரிந்திரன்முன்
வந்தமுசு குந்தன்முன் மன்னவர்க்கொள் ளாடைகலன்
றந்துவிடை தந்தான் றக. (கருஅ)

மூசுகுந்த ஞதி முறையரையர் தத்தம்
வினகரம் போதலுமே மாமைச்—சகியிலுடு
வன்புற் றிருந்தானை வந்தனைசெய் மன்னிலநா
ளின்புற் றிருந்தா னினிது. (கரஎ)

தெய்வயானையம்மைதிருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. கரிஅ.

விண்குடி யேற்றுபடலம்.

ஆனசில வைகல்சென் றத்த ணங்கிலெழுமெம்
வானுறையு ணீங்கிமக வான்களிப்பத்—தானமா
தீதிவர்ந்து மூன்கடைவாய் மேவவய வோர்பூத
ராதியர்தாழ்ந் தார்த்தா ரடித்து. (க)

அனிகவொலி கேட்டயன்மா லண்டரொல்லை யிற்போ
தினியருகன் பேர்த்தனனென் றேத்தி—நனிதொழுதார்
மற்றேக் தலைநோகவி மன்பரியூர்ந் தேகனிவ
ணத்றோர் கொடுசென்றா னன்கு. (உ)

ஆகணூர் தேர்மே லணங்கிலெழுகு குன்றெறிந்தீ தா
சிசனுடன் சத்தியென வெய்திஞன்—மாசுரர்கள்
பூமழைபெய் தார்வீரர் பூதரற வோர்பணிவெய்
சாமநிற் சூழ்ந்தா ரடித்து (ங)

ஆண்டா வணங்க வவரவர்தஞ் சேகரத்தின்
மூண்டசுதாள சூட்டி மூருகவேள்—விண்டயன்மு
லெல்லும்பர்க் கண்ணுறீஇ யும்பரியூர்ந் தெம்மாதிகீர்
செல்லுமின்வீண் ணென்றான் றிகழ்ந்து. (ச)

கஞ்சனனத்திற் காரியமால் புள்ளரசின்
மஞ்சமர்மெய் வானவர்கோன் வாரணத்தில்—விஞ்சமரர்
மற்றுள்ளோர் சத்த மருவூர் தியிலிவர்ந்து
சுற்றியுடன் சென்றூர் திதித்தி. (ஞ)

புங்கவர்கள் போற்றவுயர் பூதர் புடைசூழப்
பொங்கியங்க ளார்ப்பப் பொருவயிவே—லகுமன்
சந்திரனூர் குன்றூர் தனிலிருந்து மாதலலு
மிந்திரனூர் மேவினு னெய்ந்தி. (சு)

பொன்னகர்முன் சூர்மகளுற் பொன்றினமை யோடிறைவன்
மன்னகன்சொன் வேட்கையுமே சண்முகன்கண்—டென்னருஞ்சீ
ரெய்திமையோர் தச்சனேப்பார்த் தென்னகரத் தொன்னகர்போற்
செய்தியெனத் தாழ்ந்துசென்றான் றேர்ந்து (எ)

நூறேர் புனைவ லெழுப்பிண் மதில்சிகரி
வீறேர் மழுகு வியன்கோவி—லாறெயுஞ்
செய்வரையார் பொய்கையிடஞ் சீர்மண் டபம்பாழி
தெய்வவணை யாதிகண்டான் றேர்ந்து. (அ)

இந்திரற்குக் கோயில்செய்க் கேம்கோட்ட மாலயற்கு
மந்திரங்கண் மற்றவர்க்கு வாழிருக்கை—சுந்தரமா
வுன்னுர் நகரி னதிக வனப்புனதா
யுன்னு வுதலினனு லோர்ந்து. (கூ)

அன்ன வனப்பனைத்து மார்க்குஞ் சொலவரிதா
மன்னன தாணை மனங்களிப்புற்—றுன்னும்
புனைவன் றனைத்தழீ இப் புல்லினனன் ஞன்வேள்
வனைகழற்று டாழ்ந்தான் மகிழ்ந்து. (கo)

வேந்த னிருக்கைசசி மேவவய ஞதியும்பர்
தாந்தமதொன் ஞர்தி தணந்தவரக்—காந்தளங்கை
மன்மன்ற னங்கையொடு மாமணித்தேர் நின்றிரீ இ
மின்மன்ற மேயினன்செவ் வேள். (கக)

மென்றத் தரியணையில் வைகிக் குமரவேள்
சுன்றத் திறகரிந்த கோமாற்கு—மின்றத்து
பொன்மவுலி யின்னே புனைதென்ரூன் மாலயன்முற்
பன்மலர்த்தார்ப் பண்ணவரைப் பார்த்து. (கஉ)

என்றிளவல் கூற விமைபோ நிலைப்பிலதா
கொன்றுபொருள் யாவுமொரு கூற்றுதலை—மன்றனீர்
மன்மகவாற் காட்டி வலங்தேதற் றுணையேற்றி
நன்மவுலி சூட்டினுர் நன்கு. (கங)

தனிவான் முடிபுனைந்த தார்வேந்தன் ரூளிற்
கனிவாற் பணிந்தார் ககன—மனிவாழ்வா
ராசிசொன்னுர் மாமுனிவ ராரரம்பை மார்நடித்தார்
பேசினிசை செய்தார் பிறர். (கச)

இந்திரனக் காலை யெழிற்குமரன் முன்னேகி
வந்தனைசெய் தேத்திவள மன்றுதக்க—முந்துளமா
மன்னரசுஞ் சீரு மகிழ வளித்திடையந்தா
யுன்னிதன்மே லுண்டோவே ரொன்று. (கஙி)

என்றலுமே யின்னருள்செய் திங்கர்போற் றென்றரசை
நன்றிங் கிருத்தியென நன்குவைத்து—நின்றுள்ள
தன்றுணையன் பார்சுரரைச் சூழிருக்கைக் கேவியையன்
னன்றுணையோ நிற்ரூன் றளி. (கசு)

அறைகணவர் வீர ரணிவாயில் போற்ற
வுறையு ளிருக்கைகண்ணி யும்பர்க்—கிறைமகளோ
டின்னரும்பல் வேறுட லோகைபொடு செய்திருந்தா
னென்னரும்பன் சேந்த னினிது. (கஎ)

அண்முதலோர் தச்ச மகமமர்ந்தார் வேந்தன்
றண்ணில் சகியொடின்பக் துய்த்தந்—தியல்புரிந்தா
னுறையர்க்கு தின்புற்ற வும்பரின்பு சேர்ந்தகரித்
சாறையர்ந்த வைகினஞர் தாம். (கூ)

விண்குடியேற்றுபடலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா ருஅ

கந்தவெற்புறுபடலம்.

இப்படியின் ஞாளேக வேய்களியி னின்றுருகு
ஞெட்பருஞ்சீர்க் கந்தவெற்பி லுற்றுறைவான்—மைப்புரையு
மோதியுடன் செல்லவலி தார்ந்து செழுமலோ
ஞதியர்கள் போந்தா ரருகு. (கூ)

கந்தவே ளவ்வெயிலை கார்வண்முன் னேவருமே
தந்தையிடஞ் செல்லவிடை தந்துவிண்ணு—டிந்திரனே
பாள நிறுத்தி யணங்கொடுதன் றேரின்மேல்
வாளரிபோற் புக்கான் மகிழ்ந்து. (உ)

மின்மணித்தேர் புக்கவையன வாகைமாபம்பன் பாகாய்ப்பார
பன்மணிமுட் கோல்பணியாற் பற்றியுய்ப்ப—வன்மணித்தோண்
வண்வரையில்வீரர் விறற்பு தாசுற்றவெள்ளிப்
மபாவையையிற் பீடந்தான் புரிந்து. (ரு)

போனதேர் போதையன் பொற்றே ரிழிந்துசம்பு
வானவரையாயோ டடிபணிந்து—சோனைமுகில்
பிந்தளியி ஞெடுவிடை பெற்றெழிலூர் கந்தவெற்பி
லந்தளியிற் புக்கா ணணைந்து. (சு)

புக்கோர் புனிதவேள் பூதகணம் போற்றவெய்யர்
தொக்கோர் பணியினிற்பச் சூழ்ந்தேதித்—திக்கோர்க
ளோதனத்தி னுண்ணடையா ளோடணைந்தே ரோங்குமணி
யாதனத்தில் வீற்றிருந்தா னங்கு (நி)

திதோன்மறையி னலுந் திதித்தற் கரியசெல்வேள்
பொன்மலர்த்தான் வாழ்கவிரு புன்வாழ்க—பன்மணரம்
போழ்கதிர்வேல் வாழ்கவன்னன் பொய்யிலடி யார்வாழ்க
வாழ்கவுல கெல்லா மகிழ்ந்து. (சு)

கந்த வெற்புறுபடலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா ருஅ.

இந்திரபுரிப் படலம்.

சூர்தனெவெ றுய்ய சுடரயில்வேல் வேளருளாற்
சீர்தருவின் ணுடரசு செய்வேந்த—னேர்பகற்றெம்
மன்னிளர் செய்தீமை மற்றேறவ லுற்றவெலா
மூன்னிஞ ரேர்ந்தோர்ந் தனைத்து (க)

மறுத்தான் சசியோடு வைகுமின்ப வாழ்க்கை
வெறுத்தான் வெறுக்கையிறை மேன்மை—செறுத்தான்வேர்
தாற்றுதவத் தான்வீ டடைவனென்ரு னைஃதுணர்ந்து
மாற்றுதவத் தாளினேந்தான் மன். (உ)

உன்னியவேர் தும்பர்வேர் சோருழைவர் தற்றுவைகித
தன்னியசீர் சூழ்குலிசத் தோன்றலே—யின்னனகே
ளென்றிழிபொய் வாய்மைகண்மை யெய்றினென்ரு வான்பதத்தா
னின்றிடவோர் சூழ்ச்சிசொல்வா னேர்ந்து. (ங)

அன்பி லவுணர்க் காசனு லாயபெருந்
தன்பாலை தன்னித் துயரடைந்தே—மூன்புலகெந்
தண்ணுகோற் றெய்தின் பாசும் வெறுத்தனேம்
யின்னுகோற் றெய்தவதி யாது. (ச)

அகத்திற் றுயருழந்தா ரல்லதீரா வாசக
மிகத்திற் பெருவாழ்க்கை யேய்வார்—சகதினைகண்
மன்னவனே வாழிகேண் மன்னுயிர்க்கு லாயிபற்றை
நின்னளவன் றென்னு நினை. (ஞ)

மூவரினன் மாதவரின் மூன்பா தலாசரிற்
றேவரின்மற் றேவர்தாந் தேன்மொழிதோண்—மேவு
கரும்போ கமுகோவென் காரிகையார் கொங்கை
யிரும்போகம் விட்டிருந்தோ ரிகரு. (ட)

தேரியதுயர்க் கஞ்சிப் புகுந்த நிருத்துறர்தே
மேயதவ மாற்றின் மிகத்தண்பே—காயெர்த்தி
மோகமன்றி யோகுசெய்வோர் முன்னிப் பெறுவதூடும்
போகமன்றி யுண்டோ புகிது (ண)

மன்னு புலனெங்கும் வாய்ந்த காரணமில்லே
தன்னுசெயல் சொன்மெய் தொலையுமாண்—டென்னரும்பே
ரின்பமுண் டென்பரதை யாரறிந்தார் கண்டதுமெ
யென்ப ருலகுளோ ரீண்டு. (அ)

பொய்யார்ந்த கானலதைப் பூம்புனலென் றேவிழைந்து
கையாரா மிர்தைக் கமருகுத்தா—கையா
லெருனதென் னின்பக் கிளைப்பவுன்னி யிம்மை
நலனிழத்தி நின்னெண்ண நன்று. (கூ)

மின்னேயார் கல்லின்ப மேயின்ப மன்னொடு
மன்னுறவாழ் வாழ்க்கையே வாழ்க்கையா—மன்னவரை
மேவுசெல்வ மேசெல்வ மேவித் தனம்பெரு
மாவதுமை யேவதுமம் மற்று. (கo)

நிறியகுழன் மாசர் கமார் புணர்ப்பைச்
சிறியவின்ப மென்பர் சிறப்பை—யறிவிரே
லன்னதுவே பேரின்ப மாமிறைவ கேட்டியேன்
மன்னவது சொல்வனென்றான் மன். (கக)

சூரவனிவை கூறக் குளிசினகையா
லுரவுளத்தீ முன்னிழுதை யொத்தே—வீரமுற்று
மாசர் சிறப்புமின்பு மற்றெற்று நிதுகாறு
மோதிலையென் கொல்லென்ற னோர்ந்து. (கஉ)

வேந்தனுரை கேளா வியாழனெனப் பேர்வாய்ந்தோ
னனந்தன் மயக்கிலு னெண்ணவெழுற்—காந்தையர்சீர்
மனமதனூல் கூறுமது வாஞ்சையில்லார்க் கோதுகிலார்
நன்மனமே ளென்னுசொல்வா னன்கு. (கங)

நிறில் லனவென் றியம்பின சோர்பத்தே
நாறுடனே ரெட்டென்னு நாலுமே கூறினர்
வேறு பிசைத்தார் விளங்கு சமயந்தா
னுறெனவே யோதினு ராய்ந்து. (கச)

நிதலவற்று ளிம்மையிலே தொய்தினின்ப முத்தி
யுதவுவது காம ருலோகா—யதமதமா
மங்நெறிநின் றேவீ டடைந்தமைந்த ரின்புறுவார்
மன்னதையீ வோர்மடவார் வாய்ந்து. (கஞ)

அத்தமட வாரியலு மன்னவரைச் சோர்திறலுஞ்
சிந்தையுற மேவுந் திறலுடைய—மைந்தர்தஞ்
செய்கையுமற் றுள்ளனவுஞ் சிதசதவே ளாகமத்தின்
மெய்மையதாய்ச் சொல்லும் விதந்து. (கசு)

சாதி யியற்கை தனித்தத் துவமாந்த
ரோதுகுணந் தேச முறுமவத்தை—போது
கருத்திவை யாதியசீர்க் காமருவேள் வேத
மருத்தியுறக் கூறு மமன்று. (கவ)

பண்மா னினிவடவை வாய்பே ரிசையினிகூர்
கனமாமை யத்தினியெ ஞரியர்க்கா—மூன்மா
வுசைவறுதொான் மாமரபே யாடவர்கள் பார்க்குஞ்
சசனிட பன்னசுவன் ரும். (கஅ)

பூன்ன கவின்றிமிமா மும்மை மரபுக்குட்
கன்னியரோ டாடவர்தங் கள்குறிக்கு—மூன்னரிய
மாற்பிமிமா வாழிநெடி மையின் னனவெண்ண
வேற்ப தியற்கையே யீங்கு. (கக)

அிண்ட ரருந்சவச்தோ ரகநாகர் கந்தருவர்
திண்டிறல்கொள் பூதா திணியரக்கர்—மண்டியக்கர்
சத்துவமி லாவலகை தந்திறனே யாவதுதான்
றசதுவமே யாகுந் தக (உ)

நீத்துவமா யாற்றினின்ற தையலரை வந்துபிதகென்
ஹுத்தமமா முக்குணஙக ளுற்றனர்மற்—றத்தகைய
வுண்மை படைத்திடலே யுண்குணன்ற ஞகுமால்
டண்மையுரூட வேர்தே மதி. (உக)

உருவும் வணமு முயர்ந்த செயற்கையு
மரிவையர்த நாளு மனைத்துக்—தெரியவே
யுண்மா வுளகாடி யோர்வார் மரபுமுத
லெண்மாக் குணத்தீறு மே. (உ உ)

நின்னருமாத் தேசந் தொறுமீண் டியமடவா
ருன்னருமா நீநி யுளஞ்செயற்கை—யென்னவரும
பேதைவெய் வேறுரும் பெற்றியதாய் நிற்பதுவே
தேதவியற்கை யெனத் தேர். (உ)

வாலை தருணையொடு மண்பிரவு டைவிருத்தை
யேலும் லியன்பருவத் தேயுமைத்த—காலமொடு
பேசுனததின் வேட்கை பிரித்தறிய் பெற்றதுவே
யாசி லவத்தையே யாம். (உ)

மூக்குணத்தர் மூப்பாலர் மொய்நால்வ ரெண்மராந்
தக்க மடவார்க டாம்பற்று—மிக்குநலே
யேதமிலா வாடவர்க ளெய்துதற்கே யேற்றபல
போதுதெரி சிற்பதுவே போது. (ஈ)

மிக்களுறு காமம் வடிவினிலே வைகலுந்தான்
பக்கந் தொறுமிழிந்து பண்பிஞெடு—மிக்கவுயர்
பான்மையாற் புக்கவிடம் பார்த்திழைப்ப தூடமதே
மேன்மையுன வேர்தே விதி. (உ)

பற்றனரை யஃதிலரைப் பண்புற் றனரிலரை
மற்றன்னர் வாழ்வையுறு மாந்தர்க—டெற்றெனவே
தேற்றமா றற்றதே செய்கையுளங் கொள்கருத்த
தேற்றமிகு மேம்தலே யெண். (உள)

இங்ஙனைவகன் மைந்தரியல்புமெழில் கூர்ந்துறுமா
மல்கையர்தம் மாண்பும் வகுத்ததே—யல்லோயார்
பொங்கிதமாச் சேரும் புணர்ச்சிதனைக் கேற்பதோ
ரங்கிதமேல் கூறநின்ற வாய்ந்து. (உஅ)

புல்லல் சுவைத்தல் புணர்மா ரகக்குறிகள்
பல்லுறுதன் மத்தனம்பண் ணுடனந்தா—னெல்லு
மொலிகாண மோடு முவப்பா னியலே
புலவியைந்த வென்ப புரிந்து. (உக)

விரைதல் சமந்தூக்கென் வேகமுச்ச நீசம்
புரையில் சமமென் பொருண்மை—விரவப்
பரவைவகை மீரைம் பகுதிபிற வாற்சேர்
தருபுணர்ப்பா மொன்றுவரி சார்ந்து. (உக)

உறுத்த னெருக்கலு ரோசலுறு தன்முன்
விறற்றருசூழ் வல்லிமர மேற்கோண்—மறுத்தீர்
செறித்த நிலவரிபா றீம்புனலார் காட்சிப்
புறத்தொருறுப் பொற்றல் புணர்ப்பு. (உக)

வைத்தறடிப் பெற்றுமா பொப்பு விலங்குசுற்றே
யுத்தரம தக்கன்மு னேதவற்றுற்—பத்திடனே
யொன்றுமற்றப் பற்பல் லுறுப்புணர்ந்து முத்திறத்த
தன்றமிர்துண் டல்சொல் சுவைப்பு. (உட)

சூரிதகமெண் ணுட்டிங்க மேண் டலமே
யுருமின் மயின்மூயலி னெண்கால்—விரைசெய்தற்
காரிதழ்வேங் கைகதலி சோகைமெய்யே முங்கமுற்றுங்
கூருகிர்நீட் டல்லக் குறி. (உங)

நிவர்தருமா மாலை சுணகமா சேனக்
கவடிகான் கண்டப் பிரத—நிலையல்ல
மற்றவும்போ லின்னமுதுண் வைப்பி லெயிறழுத்த
லற்றமிலாப் பற்குறிய தாம். (உச)

உரமுதலோ ரைந்நிலைம்பா லோர்தொழிலா லேற்ப
வரும்புணர்ச்சி வேலைபுடைப் பஃதா—முரிய
சரிகாமுண் ஞய கனங்குழையார் வேட்கை
சாவிற்ற லேமத் தனம். (உஙி)

மயிலனஞ்செம் போத்தனிசே வல்புறவு காடை
குயிலெனுமோ ரெட்டின் குரலைப்—பயின் றுமைந்தர்
கூறுமின்னுர் பாங்கெய்திக் கூம்போ தின்னசெயு
மாறுநிகழ் சிற்காரா மாம். (கூச)

பாரியல்லி சாமியம் பெனத்திகங்கூர் மல்லலீதஞ்
சாரிதமண மேகமம்பீ தஞ்சுல—பாரிசநகூர்ப்
பன்னஞ் சமூர்த்தம் பரிவத் தகஞ்சமலே
தன்னமத்த பத்மா சனம். (கூஎ)

கொன்லிக் கிரமமுதற் கோயு தகமீரு
வுன்வகைகாற் பானெட் டெனிறத்தான்—மன்பிறவாற்
சீர்மகளி ருண்மிழைச் சிட்டர் புணர்பான்மை
யார்சித் திரக்காண மாம். (கூஅ)

நினைகிலால் லார்தக் கிறமுஞ்சேர் மாண்பு
முணர்வரெனி னுங்குழுவு ளுற்ற—தணிகைப்
பரத்தைதா மக்கொடியார் பாலொழுக்தோர்ச் சேர்தல்
சரத்தலினுல் வல்லோர் கடன். (கூக)

மூன்னுறவே னூலின் முறையனேத்து மேதொலையிற்
பன்னிவகை சொற்றகலம் பார்த்தறைந்து—பொன்ன
னிருப்பமக வானவற்றை யெண்ணிமட வார்ச்சேர்
லிருப்பமக முற்ரன் மிக. (கூ0)

கொற்ற வலாரி குரவற் ரெழுதெந்தாய்
சொற்றதன்மை யெல்லாந் துணிவெனக்கொண்—டுற்றன
மற்ரென்றும் வெஃகேன் வரம்பிலா வின்புதனைப்
பெற்றனன்போன் றேனென்ரன் பேர்ந்து. (சசு)

பொன்னனூல் போதித்துப் போதமிழ்ந் தேகுதலு
மன்ன னரசை மகற்களித்து—மின்னனைய
சுந்தரியைக் கூடியே சொல்லருமா போகமுற்று
நந்தரிபோல் வைகிஞ னன்கு. (சஉ)

திரண்டவரால் சேல்களிறு சேதாம்பல் கஞ்ச
மரண்டங்கு பாலிவளே யார—விரண்டு
கரகமுறப் பற்றிக் கடிதடத்தின் மேலி
விரக விடாத்தணித்தான் வேந்து (சஙு)

மகவான் சபொன் மதனூற் றுணிவி
னுகவாப் பயிலு னுழந்து—மிகவாடி
யெய்த்திருந்தா னூணுண்டான் கெய்தருமாப் போகவின்பந்
துய்த்திருந்தான் பன்னு டொடர்ந்து. (சச)

அன்னபொழு தோர்கான்வேக் தாணை தணைப்போற்றிப்
பொன்னகர்செல் கோலோச்சிப் போற்றினவு—றன்னயலித்
தன்ஞ வமர்முனிவர் சூழமார் தம்மொடுமுன்
மன்ஞசாற் பார்த்துரைப்பான் மற்று. (சடு)

எந்தைகேள் வேத னீமையோர் முதலெவரும்
வெந்தறுகட் சூரான் மிகவுழுள—ரொந்தயர்ந்து
சரணவு மேன்மைபோய்ச் செல்லலுற்றுத் தாழ்வந்த
காரணமென் னென்ரூன் கனிந்து. (சசு)

தின்றிமையோர் சூழ்முனிவர் தன்னெவரும் சூர்தன்ஞ
லொன்றியமா தீமையெலா மோர்பரனே—யன்றி
யகத்தினந்தை கொண்டதக்க ஞற்றமகம் புக்க
வகத்தின் விளோந்தென்ரு னங்கு. (சஎ)

என்றலுஞ்சேய் கேளா விதுகா ணமேலப்
புன்ரெழிலார் தக்கன் புராரிதனே—யன்றியே
செய்தருமா வேள்வித் திறனனைத்து மொன்றுவிடா
தய்தருவான் சொல்கென்ரு னுற்று. (சஅ)

சியந்தனுரை மாற்றந் தனையுணரா வாற்றல்
வயந்தனையுற் றேவாழி மைந்த—நயந்ததுகே
ளென்ஞ வகந்தையுள மேய்ந்ததக்க ஞர்ந்தகதை
மன்ஞசான் சொல்வான் மகிழ்ந்து. (சக)

இந்திரபுரிப்படல முற்றிற்று.

——:o:——

ஐந்தாவது தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உரூ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

தக்ஷ காண்டம்.

உபதேசப்படலம்.

மண்ணுதி யிற்பிறந்து மாழ்கவைப்பை யோபுரிதோ
மெண்ணு தெனைக்கதியி லேற்றுவையோ—விண்ணு
ரெழுகுமரக் கோட்டத்த வோங்கெயில்சூ ழும்பர்
தொழுகுமரக் கோட்டத்த சொல். (க)

அண்டரிடர் தீர வானுதற்க ணின்றுவந்து
தண்டமுற வத்தியரி சூர்மாக்கொன்—றெண்டகைய
வாளோர் சிறைமீட்டு வான்பிடிகான் மான்வேட்டுத்
தாளோர் கிரியமர்ந்தான் சார்பு. (உ)

உன்னுலகுண் மேலா யொளிர்சத் தியவுலகின்
மன்னுமொளி வீசு மணிக்கோயி—றன்னில்
வியன்றவத்தோர் விண்ணோர் விழையுதல்வர் போற்ற
வயன்றவிசில் வீற்றிருந்தா னுங்கு. (ங)

இருந்திடுபோ தைய னெவையுமளிப் பானீன்
றிருந்து பதின்மராஞ் செல்வர்—பொருந்தவரு
டக்கனென்போன் மூன்செய் தவமெறியா லீதொன்று
மிக்கயனைக் கேட்பான் விழைந்து. (ச)

தேவர் முதல்வராய்ச் சிற்குணத்த ராயெண்ணு
மூவர் தமிலுயர்ந்த மூர்த்தியரா—யோவிலுயிர்
தோறுமுயி ரென்னவுறை தூயர் தமைநன்று
தேறவெந்தாய் சொற்றியென்னுன் றேர்ந்து. (ஞ)

நீன்றிதுசொல் வேண்கேட்டி னாரணனு நானுமா
வன்றமர்செய் காலை யழலெனவே—யொன்ற
வெழுந்தம் பரிற்செல் லிறைவிலேனை யாருந்
தொழுந்தெய்வ மென்றே துணி (ஃ)

இருசெயல்செய் நீவிர்தா மேதிலர்போ னிற்ப
வொருசெயல்செ யீச னுமக்கேண்—மருவு
மிறையாய் வருசெயரு னென்ன மயக்கோ
டறவா யெனவின்னு னுங்கு. (எ)

தீக்க ளிரைப்பத் தந்தைதன் றன்தென்னு
கற்றறி காளினமை நாகரொடு—தொக்கவே
தன்னுயிர்க டும்மைமத் தொலைப்பா னவனென்னின்
முன்னளித்தா ளாகு முன். (அ)

அந்நா ளொருவனு யிர்த்தொகையைத்
தொன்னுண் முறையொடுக்கித் தொன்மைபோற்—பின்னுக்குத்
தென்றிசைக்கட் கூற்றுதைத்தோன் செய்கைமுற்று மித்தன்மைத்
தென்றிசைக்கற் பாற்றே வெடித்து. (கு)

கிருமா றனையென்னத் திண்டிறலி னல்கி
மிருமா நிலங்காப்பு மீப்பும்—வருமாயா
யும்மா டிருத்துமென்றெம் முன்னுயிர்கின் ருற்றுகின்ரு
னெம்மான் முடிவ திலே (கூ)

வெள்ளாரெண் ணெய்யு மெறிமா மணியொளியுங்
கள்ளார் மலர்மாக் கடியும்போல்—வின்னா
தலச மனைத்துமே யுட்புறம்பாய் மேவு
மிலகு பரஞ்சோதி யேய்ந்து (கூ)

வேதமுத லாய வியன்கலையெ லாந்தொன்னு
லோதினு னெங்கட் குணர்த்தினு—னீதுநீ
யோதவற்றிற் காண்யாரு மொன்றெனவே கொண்டனைகொல்
பேதையோ வென்ரூன் பெரிது. (கூ)

ஈசனருள் வேத மெவரும் பிரமமென்றே
பேசுவதென் னென்னப் பிரமனு னுரு—னேசமுறச்
சொன்ன மறையின் றுணிபுமுக மன்னெவர்க்கு
மன்னவனுக் காதலுண்மை யாம். (கூ)

ஆதலா லீசனல்லா லார்க்கு முகமனும்
யாதுபொரு ளாரிறைஞ்சி னேய்ந்ததுபோய்ச்—சீத
மதிபுனைந்த வேணியனே மன்னுமே யெல்லா
நியுங் கடல்செலல்போ னன்கு. (கூ)

கேளினிய மைந்த னிளர்வேதச் சாகைகவில்
சூளுரைமின் பாகன் ரொழில்செய்வித்—தாளுபவ
னறிதழித் தார்மிலைந்த நாயகனே யாதிரடு
வீறு மிலாதா னெனும். (கூ)

அருவு முருவுமா மத்தனெரு வன்சீர்
தருமுலகு மீன்றாலு தாதை—பொருவிலான்
பெண்ணுடனே யாணலியாம் பெற்றியனுள் வோரொணிய
வெண்ணியவாக் கீவோ னெனும். (கூ)

விதிமுதலாக் கூறும் வியனூயிர்கட் கெல்லாம்
பதியென் பசுபதிபன் னூர்க்கு—மதிகளு
மன்பரெலாந் தேறவாங் கண்ணவர்தாம் தஞ்சவெந்த
வெண்பு னைவா னெனும். (கச)

ஊன்புகுமெல் லோரையுந்தன் ரெண்குணத்தி னேடொடுக்கி
வான்புகலாய் நின்றமற்றோர் மன்குணத்தின்—ரூன்புகலி
லீச னியலே யினையதென வேயெடுத்துப்
பேச லரிதெனுமே போர்த்து. (கஅ)

அன்றியுங்கே ளம்புயத்தோ னுதியரை நீக்கியா
னென்றுள்ள வோர்முதல்வ னீயுமுத்தி—நன்றெனவே
தேர்ந்தசீ ரைக்குமெண்ணிற் றேவரா வார்யாவ
ரோர்ந்தறிதி மைந்த வுளத்து. (கக)

இன்னமுமுண் டன்னர்க் கியம்பி யறையவொணு
தன்னி யுரைக்கி னுகம்பலவாம்—பன்னிடினு
மூற்றுதென் பானீ முனமுணர்ந்த மோடமே
யுற்றுய்கொ லேயா வுளத்து. (உ ஈ)

மாயன் றனையென்னை மற்றவரைப் போற்றுமறை
தூய வரனைத் துதித்ததுபோ—லேயமறை
யெம்மை யிமயவரை யேனையரைப் பாதிகொலு
மம்ம வுணர்திநீ யாய்ந்து. (உக)

நிம்மைப் பசமென்பார் நண்ணிரயம் வீழ்வரொப்பென்
தெம்மைப் புகல்வோ ரிடரிலுய்ப்போ—மெம்மையரற்
கன்பரெனத் தாழ்வார்க் கருன்புரிவோ மல்லாரை
வன்பரெனக் கொள்வம்யா மற்று. (உ உ)

பதியான்பா சத்திற் படுபசுவா மென்றே
விதிமறைகள் கூறுமெய்மை வேண்டி—னிதுவெனவே
யேல வவில்லே னிவர்செய்தாற் பூசித்த
லாலயங்கள் காண்டியாங் காங்கு. (உங)

அவனருளான் முத்தியெய்து மஃதன்றி யெய்தா
தவனருளால் யாவுமே யாகுஞ்—சிவனெ
னவனலாற் றெய்வமிலை யாதலான் மைந்த
வவனை யடைதியென்று ணர்ந்து. (உஙு)

உபதேசப்படலம் முற்றிற்று.

தக்கன்றவஞ்செய்படலம்.

தென்தையுரை கேட்டுணர்மா தக்கனுயர் முத்திபெறச்
சிந்தைசெயான் மன்முதலாந் தேவரினு—மும்தவஞ்
செய்துபலன் கொள்வமெனத் தேர்ந்தயற்றுழ்ந் தோர்பரனே
யெய்துவனு னென்ரு னினிது. (க)

பல்கு தவம்புரியப் பாங்கோ ரிடம்பணித்து
நல்குவிடை யென்னவய னன்மனத்தின்—மல்கியெழு
வாவியக மேகெனவம் மானதத்தி னேர்புடைபோய்
மேவு தவம்பயின்ரு ன் வேட்டு. (உ)

காலைநே ரோட்டிக் கனற்றீ யினைமூட்டிப்
பால மருவுபயன் பாற்றிமெய்யி—லேலுமன்பின்
மஞ்சனநீ ராட்டி வாற்கொழுச்சத் தார்சூட்டி
நெஞ்சமதிற் பூசித்சா னேர்ந்து. (ங)

சூத்தமன்ற னுள்ளந் தொடர்வா யொருமையுற
வித்திறத் நிற் பூசை யிறைக்கியற்றிச்—சித்தனற்சீர்
நாமம் விதியி னவின்றுபத்து நூருண்டு
தாமன்பிற் செய்தான் றவம் (ச)

அன்ன மூயர்த்தவன்சே யன்னதவஞ் செய்சாலே
முன்னமுமை யோடிறைவன் மூரிவிடை—தன்னில்
வாவும் விரைந்தெழீஇ மாமகிழ்வுற் றையற்
பாவுவல்யா னென்றெதிர்ந்தான் பாங்கு (ஞ)

சென்றரன்ரு டாழ்ந்து நிறப்பித்தோ ராயிரமா
மொன்று துதிக ளுகந்துரையா—நின்றிடலு
நின்றன செயன்மகிழ்ந்தா னீவேண் வெதின்ன
தென்றறைதி யென்ரு னிறை. (சு)

தாலம்வான் மாலயனூர் தம்மிலென தாணைசெல
வேலநினைத் தாழ்வோ ரெனைத்தாழச்—சாலெவரு
மேயசெய்கை செய்யமக்க ளென்றுமல்கத் தாய்மகளா
நீயவளே வேட்கவரு ணேர்ந்து. (எ)

ஈசன் வினவுவ மீர்தே கலுமவன்சீர்
நேசமுறப் போற்றி நிகளிறக்கன்—பேசற்
கருமமிழ்ச்சி யெய்தி யயனெயெண்ண வன்ஞன்
கருமமுற்று மோர்ந்தான் கருத்து. (அ)

மழுவாளி வாய்மைசொற்ற மைந்த னதனைத்
தழுவாதிவ் வண்ணமுற்ற ன்சால—வழுவாத
வல்லா லகமுமுற்ற ஞர்தான்விதியெவெல்ல
வல்லா ருலகில் வலிந்து. (கூ)

செய்வதினி யாதென்னச் சிந்தை தளர்த்தலோ
ஞாய்வகையின் மைந்தனேதா னுற்றவல்லை—மெய்வகையி
ஞிகவின் றங்கணுக வவ்வெய்ய னிவ்வயினேர்
மாணைகர் செய்தியென்ற ன்வாய்ந்து. (கo)

என்னமைந்தன் கூற விமைப்பி லமைப்பனெ ஞ
மன்னம் புயத்தோன் மலர்க்கரத்தாற்—றண்ணகர்போ
லொன்றுதக்க மாபுரியென் றோத வமைத்தனன்வான்
றுன்றுக ருட்கத் துதைத்து. (கக)

அந்த நகரத் தரியதவத் தக்கன்சென்
றந்தவள நோக்கி யுவதையுற்றுத்—தந்தைபா
லன்புசெய்து கோயில்புக் காதனத்தில் வீற்றிருந்தா
னின்பமுறவே யினிது. (கஉ)

அரியணைமன் மேவுதக்க னத்தன்பாற் பெற்ற
வரமுணர்ந்து போய்க்குருமன் வாளுர்க்—குரைதரவு
மன்னர் தணுக்கமெய்தி யாருரின் மூழ்கியே
தன்ன வடைந்தார் தொடர்ந்து. (கங)

வானவர்கள் போந்ததன்மை மன்புகழோன் றேர்ந்துபோ
யான தயித்தியர்கோ வையணுகிப்—போன தவே
யுன்னவல மஞ்சறக்க ணும்பர்க்கு மேலாஞ
னன்னவனைச் சார்தியென்ற ஞங்கு. (கச)

சேருதியென் மாற்றஞ் செவிப்புலத்திற் சேர்தலுமே
யாருமிர்தண் டான்போ லகமுவந்து—மேருவிலோர்
சார்வைவரு மன்னஞ் றபணனிந்து கோணுனோ
சேர்திமிசை வான்சென்ற ருற்ரு. (கஙி)

புங்கவர்கண் மாதிரத்தோர் போற்றவய ஞதியர்க
டங்கடொழில் செய்தேத்தத் தக்கனென்போன்—றிங்கள்
பொருந்துருடை செங்கோல் புவனமுற்றுஞ் செல்ல
விருந்தரசு செய்தா னினிது. (கசு)

தக்கன்றவஞ்செய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெம்பா. சo.

தக்கன் மகப்பெறு படலம்.

ஆக்கவன் றன் றேலி யருந்தடிக்கற் பின்பிக்கா
னொங்குமறை வல்லியென்பே ருத்தமியாம்—பூகொடியோ
டிந்துதிறற் றக்கன்சேர்ந் தோரா யிரமாய
மைந்தர் தமையீன்ரு ன் வாய்ந்து. (க)

அம்மகர்க்கு மூப்புந்தூ வாய்வியி னுலாற்றி
யம்மறைக ளீந்தமன வாவியுற்றே—யம்மநீ
செல்லிருநோற் றெவ்வுயிரு மீவரம்பெற் றீசன்பாற்
செல்லினிவ ணென்ரு ன் றிகழ்ந்து. (உ)

அன்னர் பணிந்துபோ யார்மான தப்பொய்கை
தன்னு வரனேயுன்னித் தொன்முறையே—பன்னு
டவஞ்செய்வார் முன்னுர தன்னணிநீர் நோற்ப
தெவனென்று கேட்டா னினிது (ங)

முனிவகே ணல்கிடுவான் முக்கணன்பொற் ரூ
யுனியெந்தை யாணையா லோங்கு—மினியதவ
மாற்றுதம்யா மென்ன வதிசயித்துக் கைபுடையாச்
சாற்றுவான் பின்னுந் தவன் (ச)

Fசன் றனேவழிபட் டேத்தித் தவமாற்றிப்
பாச மகற்றீர் படைப்பினுக்கே—யாசையுற்றீ
ரேற்றமுறு வீட்டி னியலுரைப்பங் கேட்டிரா
ரூற்றமிறப் பாக்குந் துயர். (ஞ)

ஆக்கு தொழில்செ யயன்றலேயி லோர்தலேயை
நீக்கு தகைமை நினைக்கிலிரோ—வாக்குவதாற்
பெற்றிடுபே றென்கொல் பெருமையன்றி மாதவத்தி
ரூற்றிடுபே றில்லமற் ரூன்று. (ட)

எத்தணைய வின்பு மெணிவேட் கெர்க்கெல்லா
மத்தணைய துன்புவந் தாங்கடையு—மெய்த்தவர்கா
னல்லற் கடல்சார்தி ரன்றி யரனேமறக்
தொல்லுணர்வுந் தீர்வீ ரூலந்து. (எ)

நிற்றவஞ்செய் துன்னுகதி நண்ணினு ரெண்ணிலார்
கிற்றமழு வாளிதன் சீர்த் தொண்டரலான்—மற்றில்லே
யாதலினல் லாதெய்தி யண்ணருமா வீடெய்திர்
தாதைபணி தீர்திரென்ரு ன் ரூன். (அ)

திங்கைசொலிற் றக்கதெனத் தாழ்தலுமே காதன்மூன்
மைக்தர் தமைத்தழீஇ மாதிலேயு—மர்திரமுஞ்
செய்கையுமற் றுவனவுஞ் செப்பிமுத்தி சேறிசெனை
வுய்கையுறு வான்சென்று ளுற்று. (க)

அன்னர் தவஞ்செய் தருங்கதிப்பே றெய்தினை
ரின்னமைந்தர் பெற்றிதெரிந் தில்லனெ—முன்னமதி
லோரா வனேத்துமறிந் தன்னுதக்கன் பின்னுமகா
ரோரா யிர்த்தந்தா ளுற்ம. (கo)

பெற்ற மகார்த்தழீஇப் பீடார் மறைபயிற்றி
நெற்றிவிழி யானே நினைந்தநீர்—நற்றவஞ்செய்
தீங்கணேரி சென்ன்வே யோமா நதமெய்தி
யாங்கணேர்ந்து நோற்ரு ரவர். (கக)

அங்கனவர் நோற்ப வலீதுணர்ந்தி யாழ்முனிவங்
திங்களீர் நோற்பதென்னை யெண்ணியென—வெங்கடந்தை
தக்கனிவ ணேலிஞன் சாருயிரெ லாம்படைப்பான்
மிக்கதவ மாற்றவென்ரூர் வேட்டி. (கஉ)

அன்னதுதேர்ந் தேழிசையோ ஞர்தவஞ்செய் வீரவான்ரு
ஞன்னிநற்பே றெய்தா துளற்றுதொழின்—முன்னியது
தெள்ளறன்மன் வாலிபுக்குத் தேகசுத்தி செய்யொருத்த
னள்ளறன்மெய் பூசியதே யாம். (கங)

போக்கும் வரவும் பொருமலொடு நன்குமிலா
மாக்கதியை முன்னுணிலீர் மாய்வசன்ம—மீக்கரிதா
லுங்கட் கருடக்க ளேங்குவளம் பெற்மமா
னங்கழலில் வைத்திலா னன்பு. (கச)

ஆங்கவன்ரூன் மையலுற்ரே ஞதலா லன்னவனீ
ரீங்களுமன் னரேயா கேயகுரு—நீங்களேத்தஞ்
சேதிப்பான் நீக்கைவகை செய்துகதி சேருதெறி
போதிப்பா னல்லனே போந்து. (கஙி)

ரூன்னூ யிரவருமே முன்பரிப்பொய் கைக்கணேயன்
றன்னூர் பணியின் நருதொழிலே—முன்னுகோர்
வந்தவர்க ளேறற்ரூர் மயலறவே தேற்றியுய
ரந்தமிலா வீடருளி னும். (கசு)

என்னலுமாழ் வல்லோ னிணைத்தாள் பணிந்துய்வா
னன்னெறியீ தென்ன வவிதியெனை—மன்னரன்ரு
ளன்பின் வழிபவோ ராரிபாத நான்கனேயார்
கன்பயனுச் சார்பதமு நான்கு. (தஎ)

அன்னதனு ளோரியா ரார்வ துயர்கதியே
யுன்னு மிருவினையி னெப்புற்றோர்—மன்னியதி
லின்னலுரன் றென்று மியம்பற் கரியதோர்
நன்னலத்தோ டின்புறுவர் நன்கு. (கஅ)

ஆதலினீ ரன்றெறியோ கார்த்தகதி யெய்திலெஞ்
சோதிநா லோதித் துறக்கமுற்றீ—ரேதிசையோ
னன்ன சிறுவசோ ராயிருஞ் சிந்தையொன்றி
யுன்னு தவத்துயின்ரு ருற்று. (ககூ)

மன்னுதவ மாற்றி மயலொழித்தெம் மானருளா
லுண்ணுகதி யாயிரரு மொல்லையுற்றீர்—துன்னுசிறு
ரெங்கையுற்ரு ரின்னும்வந் தெய்திலரென் னென்றுதக்கன்
சங்கையுற்ரு னுன்னந் தனில். (உ0)

போதத் திணர்வாற் புதல்வர் புணர்ப்புணர்ந்து
மாதக்க ஞரதன்றன் மாயமெனத்—தீதொக்க
சீற்றமுற்றே யன்னுன் றிரிந்துழல வென்றுமென்றே
ரூற்றலுறு சாபமிட்டா னுங்கு. (உக)

இனிமைந் தரைநல்கே னென்றிருபான் மூன்று
தனிமடவார் தம்மைநல்கித் தன்மன்—கனியும்
பிருகுமுத லொன்பதின்மர் பெட்புறவே யீந்தான்
றிருகுமனத் தக்கன் றெரிந்து. (உஉ)

துன்சுபுத்தி புத்தி சுரசை திருதிதட்டை
தென்திரியை கீர்த்தி கிரத்தைலச்சை—பன்மேதா
மன்கச்தி சாந்தை வபுவைதன்மன் வேட்டுமூ
வொன்பதும கார்த்தர்தா னுற்று. (உங)

பிருகு யாதிதனைப் பெட்புறவே புல்லித்
தருகவின்வி தாதாத்தா தாவென்—றிருமகரைக்
காதலுட னீன்று கமலையையு மூன்றந்து
மாதவற்கீ தேதோற்ரு வாய்ந்து. (உச)

தாலம் புகழ்மரீசி சம்பூதி யைவேட்டு
காலணங்கு நல்கினு ணண்ணுமிவர்—பாலுதித்தோர்
பல்லர் புலத்தியன்சீர் பன்னுரி சன்னதிவேட்
டொல்லவளித் தான்பலரை யோர்ந்து. (உஇ)

அங்கிரா வென்பா னவிர்மிருகி மாதைதமணக்
தங்கிதீ ரன்பரத னுமகர்ப்பெற்—றங்கியலார்
காற்புயலெம் பாலரையு நன்களித்தா னன்னவர்தம்
பாற்பிறந்தார் பல்லோர் பரிந்து. (உசு)

பின்புலகன் வேட்டுப் பிருகியைத்தத் தாத்திரியா
மன்மகனே கல்கவன்ஞன் மாண்மாபி—னன்கும்ப
னூற்றுரன் வெட்டனென்போ னூற்சை தினைமணக்கு
பெற்றுனோர் மின்னேழ்சேய் பெட்டு. (உ எ)

அத்திரியா மேலோ ணைருயை யேவேட்டுச்
சத்திலிழி யன்றிங்கன் சார்ந்தசனி—மைத்தசங்க
தானனிவர்த் தந்தான் றனித்தீச் சுவாவைணைக்
தானமும்மை யோர்ப்பயக்தா னுங்கு. (உ அ)

திரது கமையைமணக் கேண்மையின் மூன்று
தாமகர்ப்பெற் றுன்பித மாரீர்—வருசுவதை
மாதைமணக் தேர்மேனே மன்தரணி மங்கையரைக்
காதலொடு தந்தான் களித்து. (உசு)

சீர்தருமா மேனைதனைத் திண்ணிமவான் முன்மணந்தான்
சார்தரணி யைமேருத் தான்வேட்டே—யோர்தருமா
மந்தரமா வெற்பைகல்க மற்றதுகோற் றீசன்ற
னந்திலீற்றப் பெற்றதென்று மாங்கு. (கூ ஏ)

விண்ணுயர்மா மேருப்பின் வேலைமின்னே நல்கிமுந்நீர்த்
தண்ணிறைக்கு கல்கச் சாவணியாம்—பெண்ணையன்னு
பெற்றுப் பிராணனென் பேர்வாற்கே யீயவன்
மற்றையிரு சேய்பெற்றுன் வாய்த்து. (கூ க)

ஆ திருவெண்பா எக.

தக்கன் மகப்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

சந்திரசாபப்படலம்.

ான பலவினேக ளேய்த்துமல்கத் தக்கன்பின்
னானருநாண் மீனத்துண் மூவொன்பான்—கன்னியரை
தமனிக் கிந்தெவர்க்கு மின்பமுற வோர்பெற்றித்
தாந்தரம்வா ழென்னவுய்த்தா னுங்கு. (க)

விருங்கண் மானத் திவர்த்துனிண்போக் தோர்முறை(ற்)ற்
ரேனையர்பா லொவ்வொருகா டோய்ந்தின்பப்—போகமுறப்
பின்னவரு ளாரலொடு பின்னவரு மேர்கூர
வன்னவர்மே லார்வமுற்று னுங்கு. (உ)

மன்னவர்பாற் சோன் மறத்தான் மதியென்பா
னுன்னதன்மை யோர்த்துனைக் தொண்டொடியார்—பெற்றவன்பாற்
போந்தியம்ப வன்னுன் புகைத்தவன்றன் பூங்கலை
டேய்ந்திடலென் றேசபித்தான் றோர்த்து. (க)

சாற்றுதக்கன் சாபித்தாற் றண்கதிரோ னெண்கலைக
ளாற்றவைகற் கொவ்வொக்கலே யாக்குதையப்—போறமுகலே
மூவைத் தழிசலுமே முன்னித் தியங்கியும்பர்
கோவை யடைந்தான் குலோத்து. (ச)

தக்கனிடு சாபத்தாற் றண்கலைகள் யாவும்போ
யிக்கலையொன் றேறின்ற தீதொழியின்—மிக்க
வெனதியல்புங் குன்றுமெனி யென்செய்லே னென்ன
மனமயரே லென்றறைவான் மால். (ஞ)

அந்திவண்ண கைலாதனி லரதிமுகன் பணியமார்
தொந்திதனை சோக்கிக்கச்சாய் தூயனாண்—மும்தெவரு
நின்னைக்கா ணாரென் நிந்தைசெய நீசீச
ரென்னத் திகழ்தியென்ரு னேய்ந்து. (ஈ)

என்றவந்த சாபத்தால் யாரு மிகவெள்ளி
யன்றுமுத லீரைக்கா ரகலநீ—சென்றிலவி
ணுற்ற மொடுங்கிரு யலீதுணர்ந்தார் கைலைபோய்ப்
போற்றினர்மூன லீரைன்ரூள் புரிந்து. (எ)

எண்டகுதின் மேன்மை யெனனிகழ்ந்து மாசுகனி
கொண்டனனிந் தலீதாற் குறைவுற்ரூன்—விண்டலக்குஞ்
சாற்றவன்ரூன் வேண்டுமெனந்தை சாபமதாண்டோர்வைகல்
போற்றவரு ளென்ரூர் புகழ்ந்து. (அ)

ஐங்கரத்த னன்னதுகேட் டவ்வா றருளெய்யோன்
நிங்களின்முற் பாலிற் செலுகாலாம்—பொங்குவைகன்
மன்னுலக நோக்க மாபினுற்ரூய் மேலோர்சீ
ரன்னவற்குப் பூசைசெய வாண்டி. (கூ)

இந்தப் பழிநிற்க வின்றலவ தக்கனு
னந்தக் குறையுமுற்ரூய் நற்றிருவுரு—சிந்தினேபோய்ப்
போதகத்த னுடைறைநி புக்கிரனே வேண்டியே
மீதகற்று மென்ரு னினை. (கூ)

இந்திரன்செற் கேளா விவைகன் றெனவையனூர்
சந்திரன்போய் வேதன்ரு டாழ்ந்ததக்க—னந்தினைத்
தீய மொழியுணர்த்திச் சேயைத் தெருட்டியென்பான்
மேயவிடர் தீரென்ரூன் வேட்டி. (கூ)

அன்னதன்ற நிக்கட் கயனில்வான் றக்கனென்பான்
றன்னுனவா றேயன் றிச் சார்லோ—னென்னுரைதா
னேள்ளளவு மெண்ணு னெவர்க்குமுத லாகின்று
துன்னவன்பாற் செல்லே னுகந்து. (கஉ)

தொன்னுணன் கூறவான் றூபதன்மை தேர்ந்தனையான்
பன்னு ளுழந்ததவப் பான்மையா—லிந்நாளி
லித்திருவில் வைகி யிறுமாந் திறையுமெண்ணுன்
மைத்திருளார் கண்டனையே வாய்ந்து. (கங)

நிக்கனெதிர் கூறி நலிகுறைவு வேண்டலாந்
தக்கன்முன் சாற்றத தருகு காலோ—மிக்க
திருவிடையாழ் தந்து செருகுநெல்லா றேரா
னெருவரையு முன்னு னுளதது. (கச)

நீற்ற மிகுமனத்தான் றேகருளில் லானனத்தான்
தேற்ற வுணர்வினான் றீங்குளா—னுற்றுநீ
ராண்டுவா வேணி யணிந்த பிரா னன்னவன்றான்
வேண்டுவா மீந்தான் விரைந்து. (கஙி)

அன்னவனை வேண்டினவ ணுற்றவெருணை டென்னுவா
னின்னுடைய சாபமுமே நீக்கலா—னுன்னருஞ்சீ
ராதி யாணையடைந் தார்மா சகற்றிலா
யோதி யிலாமதியே யோர்ந்து. (கசு)

நித்தன்முன் சென்றிசைக்க நீக்குமே நின்கவலை
நத்தன் முதலோர் நயந்தேதத—மத்தன்
றெருளுருவாந் தன்னடியா தீங்ககற்றற் கன்றே
வருளுருவாய்க் கையுபுற்று ணண்டு. (கஎ)

இடுக்க ணெருவர்பா லெய்தினேந்தை பொற்று
வடுக்கினது தீர்ந்தின்பத் தாழ்வார்—கடுக்குநமன்
வாதைகெட வந்தனைசெய் மைந்தன்முன் வருதருள்செய்
காதை மறந்தனையோ காண். (கஅ)

மூறு காலத்து நாமுறு காலத்தும்
மென நாமான்றுன் சாரவ—னஞ்சலென
ருன்செய் மாண்பு மறத்திகொலோ பல்லமய
நன்செய் தாண்டா னமை. (கக)

ஆதலினுண் கையுயண்மி யத்தன் சரணடைந்து
னேதமொழி யென்னமதி யேய்த்தவற்றுழ்—தோதருஞ்சீர்
பின்பிறங்க வந்றுதந்தி மேவியிட வீசன்று
னன்பினனைவினு னுகு.

[illegible]மறையாற் போற்றவித்து வந்தென்கொல் சொற்றிமை
மின்னவிப் பெம்மான் வினவவெற்சாய்—வன்மைபெற
தக்கன்றன் சாபத்தாற் றண்கலையெல் லாந்தொலைத்த
விகலையொன் றேயிருந்த தேய்ந்து. (உ)

ஒல்குகலை யொன்றிருக்க வோவுகலை யாவுமே
மல்க வளித்தியென மாதேவ—னல்குமதி
யங்கலையை யங்கையிற்கொண் டஞ்சடைமே லாரவைத்தான்
பொங்கலையி லுந்துகலம போல். (உ)

நிங்கண் மருவுகலை தேசார் முடியிலங்க
வங்கணன்மன் னிர்ஞவைப்பார்த் தையுறனீ—யிங்கணம
னோர்கலையின் வந்தற் றெளிதருமா தோன்றுமா
லார்கலைக ளெல்லா மமர்ந்து. (உ)

பன்னுகலை யைம்மூப் பகலி னிரம்பியே
பின்னுமுறை தேய்ந்துவந்து போராதோர்—மன்னுகலை
யின்னதன்மை யேகிகழு மெக்காளு மேயென்றன்
முன்ன மருப்பணிந்தோன் முன். (உ)

ஐயனருள் செய்ய வடிததா மரைவணங்கி
மெய்யன்பி னிந்த விடைகொடுசென்—றெய்யெனத்தன்
மன்னுலகுற் றார்தொன் மரபின் வினைபுரிந்தான்
றன்னு கலைவளர்ந்த சூழ்ந்து (உ)

மாயன் முதலோர் மதியின் றிறநாடி
மேயதக்க ஞலிவன்றன் மின்கலைகள்—போயொளித்தான்
மங்கி வளர வருத்த வரன்செயலா
னிங்கறிவா ரென்ரு ரிசைந்து. (உ)

செக்கர் விசும்பிற் றிகழ்தந் தெழுதிங்கண
மிக்கசெய லோர்ந்து வெருண்டுவெய்ய—தக்க
னடுக்கமுறு மென்சாப நக்கனே கொல்லாந்
தடுக்கவல்லா னென்னகக்கான் ரூன்.` (உ)

எந்தைதன் றந்தை யெருமரு கற்குமுன்னன்
றந்தவுரை நீக்கிலார் தாம்விலக்க—வந்தமிலார்
தந்தையா யில்லாத் தனியொருவ ரேதடுப்பான்
விந்தையா மேய விதம். (உ)

நின்றுகண்டி யாம்பரமா நான்முகன்மால் வானோர்க
ளன்றுயி ரெலாமழித்த மைம்தொழிலு—நின்றும்
விந்தையிற்செய் தெங்கணுமே மேவுகின்ரு மென்னமன்னி
னந்தையற்ரூன் கொல்லோ வரன். (உ)

வேருகொன் றுண்டுதக்கன் மண்ணிறவே கோள்வான்
பொருவி றவத்தினென்னற் போதித்—ஒருவன்
நிகழ்ந்ததவி ஞேயென்றே செப்பியவை ஞாண
மிகழ்ந்திற் றிறமிழைத்தா னிங்கு. (கூ0)

எய்துபரம் பொருன்யா மென்ப ரனைத்தேர்ந்துயிக்சா
ஞெய்தினெல்லாச் செல்வமுற்றுநோன் சரண்டாழ்—செய்கையிலா
னென்றுகொ லோவென்சொல் லிழ்ந்தான் சிவனென்னத்
தன்றுனெங் கொண்டான் றணிந்து. (கூக)

தீகவண்பில் புன்னெறிய தகைகளுரை தேர்ந்து
புகலும் புலகன் புரிந்த —நிகர்பிறவி
நீக்கமிலாத் தேவையெள்ளி னினனேயிகழ் வாசெவரு
நாக்கருமே யெஞ்சுமென்ற ஞலகு. (கூ உ)

என்றவனை நோக்கிவ்வியோ னெய்த கவத தாலெங்க
ணின்றவிந்த மாத்திருவ நீங்குமோ—தன்றிமையோ
ரொன்றென் பணியினின்ற ருற்றெள்ள குவ தண்டோ
னன்றுன்று ஞேர்வென்ற னக்கு. (கூகூ)

மூறுவலிக்குந் தக்கன் முகனேஞ்சித் தூயோ
னுறசெல்வ நீங்கா துறினு—முறையிற்
புகலுனெக் கின்னருளசெய் புண்ணிய னெப் போற்ற
நிகழ்தறகு மோவென்ற னிடகு. (கூச)

புலகனுரை கேளாப் பொறையிறகுகன் மூன்றெற்
றலகிறிருப் பெறமே னவைதான —புலனுக
மூன்மாற்று வானல்லன் மொய்ப்பிலுன் றுரு செய்கலன்கோ
னென்மாட்டென் செய்தென்ற னிஞகு. (கூடு)

ஒண்புலக னன்ன துறுகியே யாஞலு
மெண்குணனே யெள்ளிஞே ரிங்குய்பா —ருண்மையா
மன்மறைகள் சொற்றதே மறறவனே யெள்ளலினி
னண்மனங்கொண் டேத்துதிநீ நன்கு. (கூ ச)

தின்னடைந்தார் வெந்தயரந் தன்னே யகற்றியவ
ரென்னபொருள் வேண்டினுமஃ தீவதியல்—பன்னற்
கினேயுமதி தேர்ந்தடைய வீசனின் சாபந்
தனேயொழித்தான் மனனெறியாற் ருன். (கூள)

உற்றகலே மல்கியபின் ஞன்னிழுன்னீ சீற்றமற்றே
சொற்ற வணமுஞ் சருங்கவைத்தான்—மற்றினியேண்
செற்றமதி னின்மருகன் சிற்பாலு மம்முறையாம்
பெற்றிதனைப் பெற்றிவொன் பின். (கூஅ)

னைமுனிவர் கோமா னினிதறைந்து தேற்றச்
னினீகண்று போர்முற் றொவா மனமுடைத்து
போற்றிடவே . னருளை புகலனையன் மனனரசின்
னீற்றிருவான் ஓரனமம் விழுந்தது. (கக)

சந்திரசாபப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ கிருஷ்ணையர் கதம்.

———:o:———

உமைகயிலை நீங்கு படலம்.

ஆங்கயிலை வெற்பி லரனே டமருவமு
யங்கயிலை வென்றவிழி யம்மைபெயர் நீர்—பங்கயத்தாள்
கைதொழுதப் போற்றிக் கருகருதின் மெய்மைதனை
யுய்தருவான் சாற்றென்று ளுற்று. (க)

உருவருணன் செய்கையின்றி யொண்ணெஞ்சை மாண்பு
மருவுபிர்கள் பக்தமகல் வான்மன்— னெனருசத்தி
தன்னிலுன்ன லுற்றதுவுந் தத்திகளோ னாவையு
மன்ன வளித்ததுமா மற்று. (உ)

அருவருவம் தாங்கியே யவதரியர்க் கித்தே
வருமுயச்ச தானெமா மன்னெங்— குருபுற்ற
பண்புமிரு பானைத்தி பாலதே பலருவாய்
நண்புறைந்த பெறறி புமா நண்ணு (ங)

மின்குடி லேயின் னிலோ க்ர தேவருன்னின் செய்மூர்த்த
மன்வகைய மீபதமுமன் பாலையாயம்—பன்வரம்பி
றத் ஞலமா ரூறுமுன் றங்கருவை மைக்கோ நிலைகள
சித்தவன்பிற் கொ டதமைப்பர் (ச)

விதித்திடுமுத் தன்மையிர் வகைகச் சுவங்கள்
கதித்திமெங குன்னாய் காகுகர்— விதிப்பி
னுதித்திமெவ் வாறெ யெங்கைகெய் தீதான்
மதித்தொருவா நிற்பதுமா மற்று. (ஞ)

ஆனதன்றன்மை யாலு கமமறையின்
மேனிகழ்ந்தும் மாண்பின் விளமபவே— டானனையா
னென்னை நினக்குருவி லென்றபின்னங் தோபெல
வன்தவரு வென்னென்ரு வாய்ந்து. (ஈ)

உருமி னமக்கென்ன வொன்றுகம்பான் மேவு
முருளுருவும் யாவுமென வன்ன—தொருபொருளென்
றன்னியமை யோரையெய்தி யுன்னருள்யா னென்பதன்மை
யென்னுருவாம் யாவுமென்ற வின்கு. (எ)

நியந்தாங் குனதுபுகழ் காடிநம்மு னங்காய்
வியந்தா யுனையெனவே மேவன்—மயந்தான
ணுவிதொறு நின்றுதெரு ளாக்கியவை தீர்தமேன்
மேவுசட மாய்விடுமே வீந்து. (அ)

உன்னிடத்தும் யாமுறுத லோவுழிதின் னலியுமே
மன்னுமுணர் வின்றி மயங்குமா—லன்னதுகாண்
கென்றயனை யாதியம னெவ்வுயிரு மாற்றவணங்
தன்றிறலி னீங்கினன் சம்பு. (க)

தேவர் முதல்வன் றிருச்செயலில் லாமையா
லாவிகளெல் லாஞ்சடம தாகியே—யேவலரு
மாட்டுவிப்பா னுட்டாக்கா லப்பாவை வீழ்வதபோ
லூட்டுயிர்கண் மாய்ந்த வலிந்து. (கo)

இந்தப் படியுயிர்கள் யாவுமே யொல்லையி
னந்திச் சடமதாய் நண்ணுமெல்லை—சுந்தரித்தாய்
றென்றைதெரு மந்தஞ்சிச் சிற்பரன்ற டாழ்ந்திறைஞ்சி
யன்றையகல் வான்புகல்வா னாகுகு. (கக)

அறிவிலனெம் தாய்நீ யனைத்துயிர்மாண் பாற்றி
யுறுவதையெற் காக வொருவி—யிறுதிசெய்தா
யோரிறைநிற் காவிக் குகம்பலவென் றோம்பொறுத்தே
யாருயிர்கள் கென்ற வணங்கு. (கஉ)

பன்முறைதான் போற்றப் பரைக்கருளி யாருயிர்க
டொன்மை வினைப்பயனைத் துய்க்கவெண்ணு—னின்மலன்ற
முன்னு முருத்திரர்க்கு முன்னுணர்வு செய்யவவர்
மன்னிறையை யுன்னினர் வாய்ந்து. (கங)

போதனரி காணுப் புனிதன் செயலிதென
வோதியிற்றேர்ந் தாவியெழுந் தோங்கலிறை—பாத
மருச்சனைசெய் வானுன்னி யாரிருளின் மண்ண
னருச்சனைவட் டத்தடைந்தா ரால்கு. (கச)

ஏன்குமிருள் கன்குலொத்த நிக்காலே யிற்பூசை
பொன்காற்குச் செய்தமெனுப் புன்றிகொடு—புன்கவர்கள்
றிப்பான்கொ னோன்கோவத் தேவருமும் மாண்டியது
வாய்ந்தது வாகிலு ரால்கு. (கஎ)

எண்ணிரண்டு மாண்பி னியன்றபொருள் யாவுமுய்த்திக்
கண்ணையன் பூசையன்பிற் கலுழின்கட்—பண்ணுயன்
றெண்ணிரண்டோ டைந்தெழுத்தையேய்ந்தோதி யெண்ணினர்மதி
தண்ணுவிதி யிற்புரிந்தா ராய்ந்தது. (கக)

தீண்லில் லுவமுளரீ சாதி வலம்புரிப்பூ
வெண்மனுவிற் சாதிகொள் ளியாமத்தும்—ணண்பய மு
பாலெண்ண லோதனமுன் பல்வகையூ ணுயகன்முன்
சாலவே தித்தனரே தாழ்ந்தது. (கக)

பின்ன ரியற்றிடுமா பெற்றியெலா முன்விதியி
லுன்னி யுளுற்ற வருதநிரர்முன்—றுன்னியர
னன்னவர்க்கு வேண்டியவா ருகருள்வான் ரொண்மைபோன்
மன்னுயிர்செய் வானினைதான் வாய்ந்து. (கஅ)

ரெழுந்தனர்மால் வேத னிமையவர்கோன் வாலை
ரெழுந்தனர்கன் மாமுனிவர் யாரு—மெழுந்தபல
வாலியிரு ணீங்கிற்ரு லல்லுறவ்வி ஞர்துஞ்ச
லோவியெழு மாபோ லுணர்ந்து. (கக)

அன்னதொர்மாண் பெல்லா மமலன்ற ஞணையாற்
ரொன்னிலைமை யாய தொடர்புணர்ந்தே—யிந்நிலை
யாவுமான் செய்கையே றில்லையென்ரூர் மாமலர்மேன்
மேவயன்முற் றேவர் வியந்து. (உ0)

மற்றதுதேர்ந் தீசன் வரவங் கெதிர்சென்று
பொற்றிருப்பூந்தாளிறைஞ்சிப் போற்றலுமா—னுற்றகர
னீண்டெமையர்ச் சிக்க வெழுப்பினே மெவ்வுயிரும்
வேண்டியவை கேண்மினென்ரான் வேடடு. (உக)

நீற்றலுமே யல்லிலெம்போ னின்ரு னெவரேனும்
பற்றுடனர்ச் சித்தோர்க்குப் பன்மாக—ரற்றிங்க
ளுன்னு கதிரிரண்டு மொன்றுபகன் முன்கவ்வுன்
மன்னுறப் பீகென்ரூர் வாய்ந்து. (உஉ)

நீவிர்செய் பூசை நெடிது மகிழ்ந்தமையா
லாவிசனெல் லாமுய்ந்த வார்வினேபோய்—மேவுமைப்போ
லிம்பரிலர்ச் சித்தோ ரெவர்க்குமுத்தி யீதுமெனு
ரும்பணருன் செய்தகன்ரு னன்கு. (உக)

ஒன்றுமெல்கோ னேக வருத்திரர்தச் தேமடைந்தார்
கன்றயன்முற் றேவர் கயிலைசென்று—மன்றனைத்தாழ்ந்
தோர்ச்சின்றி வானர வுறுபவமுற் றேமதற்கோர்
நீவெண்டு கன்கென்ரூர் தேர்ந்து. (உச)

ஓரின் துணர்வுகிக்கி யோத்துமுறை செய்கலா
நீரினுங்கள் பால்வருவ நேருமை பாலாருவீமன்றே
மீகையற்று நுங்கடன்க ளென்னவபன் மாலிமையோ
ரங்கணைற்றுழ்ந்த தேகினு ராங்கு. (உந)

போதனுள் முதற்றேவர் போற்றினரவ் கேகவுமை
மாதன்பி னுதன் மலரடிதாழ்ந்த—தேதது
மிரும்பல் லுயிரினுக்கு மெய்துவ்னே யென்பால்
வரும்பரிசென் கொல்லென்றுன் வாய்த்து (உசு)

மூன்புரீ யென்றனையம முண்வியகா யாமுனி தே
யுன்பொருட்டா லாவிக் குணாவகற்றிப்—பின்பளித்தோ
மன்னதா லவ்வுயிர்க ளாரு மகமனேத்து
நின்னதாய் நிற்கு நெடிது. (உஎ)

மூறையதா மப்பாவ முனவுமுயிர் முற்றம
பெறுவதா நிற்கலது பேர்ந்வ —வுறவி
பொறைபுரிதற கென்மையலோ டபாறழநீ யென்றுன்
சிறுவிதிக்கு நன்கருன்வான தேர்ந்து (உஅ)

ஓதரினவ் வாறுரைப்ப வுள்ள நடுங்கிப்
பேதைபீயன் செய்யும் பிழைபொறுகென — னேதமெலா
மாற்றும் பரிசுணர்த்து வாயென்ன வாசீனர்கள்
போற்றுகழ றுழ்ந்தாள் புரிந்து (உக)

ஆல நிறமு மமிழ்தின் சுவையு முற்று
ஞாலமன்கா ளிந்தி நதிசென்று— கல்மா
மூலவெழுத் தனை மூலிய வலம்புரியின்
கோலமாய் தோற்றி நதி கூர்ந்து. (ஈ0)

அந்நதிக்கு ணீரெடுகா ளாரத்து பிய தரகனென்போ
னுன்னியவண் சென்றெடுசுமீ ளாரு தழுவி—தன்னுருவாய்
மன்னியவன் பன்னி மருங்கிற கூடு பியாயத
தன்னி வளர்ந்தி துதைதது. (ஈக)

ஐந்தியாண் டெல்லே யகலநினை யிகமமையன் னிப்
புந்தியா ரன்பிற் புரிதவம்—யந்தியா
மன்னதகண் டென்னமணம் காரணத்தி னிவ்வரையிற்
பின்னளித்து மென்றுன் பிரான் (ஈஉ)

இறைவனுரை கேளா விறைஞசிவிடை பெற்றுத்
தறையிலண்மிக் காளிக்தி சார்ந்து—மறைமூல
கோபணில மாகி நிமலியரற் கிந்தனைசெய்
தோர்பதும மேலிருந்தா னூற்று. (ஈங)

உமைகயிலைகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆறு திருவெண்பா கஷ்ட

காளிந்திப்படலம்.

உலகளந்த நீல வுருமூல் கிடப்ப
விலகுமவண் செங்கையுளே யேய்க்கு—நிலவி
யலம்புரியா மார்யமுனை யாற்றம் புயமேல்
வலம்புரியா மாதமையார் மாண்பு. (க)

உறும்பூ தரத்துறற் றெளிகருநீர் மைசான்
றெறும்பு மொழுகுமே யேயக தை—யிரும்பூதாய்ச்
சீர்த்தவரு முத்தந் திரைமாக் கரைமோதி
யார்த்துவருங காளிந்தி யாறு. (உ)

நீலன்ன வாய்ந்த நிறமுடைய தேனுங்கீம்
பாலன்ன வின்சுவையே பாலித்து—மேலன்றி
யுள்ளன் புடைய வுயர்சாக நியதெனலா
மெள்ளலிலாச கீர்யமுனை யாறு. (ங)

நாளிலமன் மெங்கர்க ணல்கு பொருள் கைக்கொண்டு
கீனிலவ கஞ்சுகன்மும் நீரினைபால் —வானற்
றிறைவிகா வந்து செல்வ துபோல சீரிகொள் யமுனை
யறைகொண்டு செல்லுமோ யாறு. (ச)

நீல நிறமொண்டி ரிருகை வாள்வீசுபெய்
தால மெனவாரத் சரியுகத —தேலை
வருகையாற் காளிதனை மாலுமை யமுனை
பொருகையார் தூய புனல். (ஞ)

கருமையினன் சேகிர கவின்மணிவான் சங்க
மருமலரார் தாரு மருஙகுற்—றொருகையி
னும்பர்கொண் டாட வெழுகலாத காளிந்தி
யம்புனல்விண் கோவைபெயக்கு மாம். (ட)

இன்னதன்மை யாய்யமுனை யாற்றின்கண் மாகமதி
மின்னுமக நீராட வேண்டியே—யகிலத்தா
ரங்குறவுஞ் தோர்ந்து தகக்க ரைவேக வல்லினனே
மங்கையரோ டெய்த்தனன்மன் வாய்ந்த. (ண)

மின்னலிர்கொ ன் கோயினி ன்று வேகுன்ற வோராசி
பன்ன விமையோர் பரசதி—முன் றைப்போ
யாடிவரும் போ துதக்க ணாகமலத் தோர்பணில
மாடிவரக் கண்டான் மகிழ்ந்து. (ஞ)

செய்தவத்தார் தங்களுறு செங்கமலச் சங்கமத
கைதனையுய்த் தேயெங்குங் காற்பெண்மை—யெய்தருவி
யின்குழலி யாதலுமே வின்மிதமுற் றீசனருண்
மன்கவுரி யென்றுணர்ந்தான் மற்று. (கூ)

வானவரை நீங்கிப்போய் மன்னதியின் பாலீமுனங்கண்
மானனையா ரோடெய்த்த மாமதியே—ரானனத்தன்
பன்னிகரத் தீந்தான் பரையாங் குழலிதனைத்
தன்னிகரற் றேர்ந்துதக்கன் சார்ந்து. (கூ)

வந்து குழலி யினைத்தழீஇக கொண்டுமகிழ்ந்
தாந்தண் குயத்திழிபா லார்த்நங்கை—காந்தளுகைச
சூர்மகளிர் போற்றிசைப்பத் தொல்லிருக்கை சென்றனன்போய்க்
கூர்மனியல் செய்திருந்தான் கோன் (கக)

காளிகஇப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவெண்பா சிவமே

உமைதவம்புரி படலம்.

வேதவல்லி கொண்டுதன்னேர் வீட்டிற் குறுகிமிகு
காத லொடுவளர்க்கக் கௌரிதான்—சீதமதி
வண்குழலி போற்றவழ்ந்து மண்மூத்திற் பற்றேர்ந்த
வெண்குலவைக் தாண்டெற்ற வேய்ந்து. (க)

ஆரூன வாண்டெய்த வம்மை யரற்குறியா
மாரும ஞற்பலென மன்னுளுன்னிப்—பேரருகப்
பெற்றவரை நோக்கிவரற் பேணித் தவம்புரிவா
னுற்றமனை செய்தியென்ற வோர்ந்து. (உ)

நீன்றென் றவர்மகிழ்ந்து கன்னகர்க்கோர் சார்மாடந்
தன்றவமைத் தங்கட் டிடியிடையை—யொன்றிருவர்
போற்றியுச்சி மோந்துயிர்த்துப் பொன்னனையார் வேவின்றென்
பாற்றுகவென் றேருவித்தா ராண்டு, (ங)

அன்னையவர் பால்விடைபெற் றங்கே வேதவல்லி
மன்னாகனி சோக்கியான் மாட்டினைப்பன்—பென்னே யென
நீதனைய னீர்மையென யாவு மெடுத்துரைத்தா
ளேதனையு வோகையுற்ற வோர்ந்து. (ச)

இருதாரு சேவலினு லேர்மகளிர் சூழ்த
மருதமே மாடத் தமைத்தோ—னொருகவரி
போத்துவெ ணமமுன்னிப் போத வியமமுற்றன்
பார்தவஞ்செய். தின்ரு னமர்ந்து. (இ)

அர்தவஞ்செய் காலையுமைக் காண்டா நிரண்டுசென்ற
வெற்தையது கண்டாள வேற்றிழையைச்—சித்தசெயா
மன்மலியி னின்று மறையொழுக்கம் பூண்டமுண்ட
கன்மறையோன் போல்வந்தா னன்கு. (ஈ)

செச்சுர் நிறச்சடையான் சீர்த்தக்க மாபுரத்திற்
புக்கமலே நோற்கும் புரையுற்று—மைக்குழலார்
முன்னிவருங் காப்படைய மூந்தனையார் தாழவம்மைக
கென்னிலேசொல் கென்று நின்ரு னேய்ந்து. (எ)

நிற்கக் கடைகாப்போர் நேரிழைபாற் சில்லோர்போய்ப்
பொற்கமலந் தாழ்ந்தீண்டோர் பூசுரனு—நறவத்தே
னுன்பா லுறவித்தா னுற்றதிரீ தென்னவணங்
கன்பா லழைமினென்ரு ளாகுகு. (அ)

அன்னுர்தாழ்ந் தேபோ யடிகளெம்மோய் நின்னேவரச
சொன்னு ரெனமறையான சூழ்ந்துசெல—மூன்றுதி
பாசையுடை யார்பானன் காசையுடை யாரெனத்தாழ்ந்
தீசையவற் பூசிதா ளேய்ந்து (கு)

நேயமோ டர்ச்சித்து நின்றவனைப் பொற்ரொடியான்
மேயினதா மொன்றை விழைந்தருள்வை—யாயினது
சொற்றுமென வெற்றைசைந்த சொல்லுதியே னிற்கதுவா
மூற்றுமைத்தி யென்ரு ளுகந்து. (கூ)

உன்னே மணந்தினெய்த வுற்றே னதுபுரிதி
பின்னையொன் றும் பேசலெனப பெம்மான்கா—தன்னேபொத்தி
சிற்றமுற்றிவ வாறுரைத்த தென்சிவனே வேட்டிடுவா
னேற்றணு னென்ரு ணுனித்து. (கூ)

இன்னதன்மை யானென் ,றெவருமென்று மெண்ணரியா
னின்னே வதுவையா னேர்பரிது—கன்னி
வருந்துலென வாரானேன் மன்றவமே யாற்றித்
திருந்துமிரை நீப்பலென்ரு டேர்ந்து.

பேரூதிசீ யென்னப் புகன்று விலகடிய
மாதெய்வலே வரன்வண்முன்—காதலுட
னேறுசெருங் காணு நொருதன் கவினுரு
வாறுரைத்தா ளுங்கு.

ஆதியருக் காட்ட லமலே சதெனுஞ்சி
யேதிலரென் றெண்ணியிகழ்ந் தேனென்னச்—சோதியடி
யோதனங்க னிச்சிறைஞ்ச வுன்னியற்கை நன்றுன்று
நீதனங்க லென்ரு னினைந்த. (கச)

நாதன் றனையிறைஞ்சி நங்கை மருங்கினின்றி
மாதர் தமைநோக்காண் மற்றுமெண்ணு—ளாதிகழல்
போற்றிநிற்ப வத்தணன்மால் பூட்டினனே வென்னவைய
மேற்றினவ ரென்கொலிஃ தென்ற. (கஞ)

சிலதியர்க்குட் சில்லொல்லை சென்றுதகைக ணேமுற்
றிலகுன் மகணிலைமை யீதென்—றுலவனேத்துஞ்
சாற்றவவ னுள்ளுணர்ந்து சம்புவெனத் தேர்ந்தமண
மாற்றியவற் கீவனென்ரு னுக்கு. (கக)

உமைதவம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆக நிருவெண்பா கஎ0.

திருமணப்படலம்.

தெரன்மைபிற்கல் யாணத தொழினடத்த வாய்வழிரா
ணன்மைதரு மோரையுமக் காளிணண்ண—வென்மகளே
யண்ணலுக்கின் றீவனெனு வாரொ ரறைவிடுதான்
விண்ணவர்கள் செல்ல விரைந்த. (க)

தென்னகரபொற் பாரச சமைப்பத்தொண் கோயினைப்
பொன்னகர்காண் கொளப் புனைவித்த—மன்னகரி
னீக்கியவண் மாதவஞ்செய் கேசிழைபான் மேவடிக
ளோங்கியதாள் போற்றினு ணூற்று. (உ)

அண்ணனீ மற்றிங் கணைந்துமண வேட்கையாற்
பெண்ணாசி நோற்றனளென் பேர்ந்தகரி—வண்ணுதி
யென்னவிறை கன்றென் றெழுந்துசென்ரூர் மகளுகையொடு
மன்னன் மகளுயுற்ருன் வாய்ந்த. (ங)

அங்கணையு முன்ன ரணங்கனையா ரெண்வகைய
மங்கலங்க ளேந்திநின்ரூர் மற்றவைகண்—டெங்களத்தன
போற்றிருந்தாய்தன்னெடும்போய்ப் பொன்மணிசெப் பீடிகைமே
லீற்றிருந்தா ஞர்வ மிக. (ச)

அப்போது வேதவல்லி யாரணங்கைக் கண்டுபுல்லி
யொப்போவி றன்மனைதந் தொண்டொடியின்—மைப்போன்ற
வோதியலிர் பின்னலிதத் தொண்ணறுகெய் பூசிபெக்
கோதிலற லாட்டினுள் கூர்ந்து. (இ)

சூட்டினுள் பூந்தோடையல் சூழ்ந்தரையிற் பொற்கலைகள்
பூட்டினுன் பலகலன்கள் பூவையையன்—சூட்டினுன்
முன்னருப்ப வன்னதின்போய் மொய்வான்பான் மேவுமெல்லப்
பன்னியங்க ளார்த்த பல. (சு)

தூதருரை கேட்டுணர்ந்து தண்ணெனப்போய் மாண்முதலோர்
நாதனடி தாழ்ந்தார் கனியாழிற்—கீதங்கள்
கின்னரர்கள் பாடினுர் கேழ்கிளர்பூ மாலைபுனை
மன்னரையின் னுர்புகன்ருர் வாழ்த்து. (எ)

தக்கனுண் டொல்லைமறை சாற்றிவல்லி நீர்வாக்கப்
புக்கவரன் ருள்விளக்கை பூசித்து—மைக்களத்தோன்
பொற்கரமா தங்கைகல்கப் போற்றுதியிம் மானையெனு
நற்கடனீ ரோடளித்தா னன்கு. (அ)

மூர்த்த மதின்முதல்வன் மொய்குழலாள் சீரணிகண்
டார்த்தனர்கள் யாரு மயன்வேள்வி—சீர்த்திடுமா
ருற்றுஞ் சடங்குமுற்ற வண்டரெலாம் போற்றவன்பர்
சாற்று முருவொளித்தான் சம்பு. (க)

மறைந்தா னிருத்தலுமே மாமணிற் காலு
நிறைந்தா ளுவகை துயர்ந்தே—யறந்தான்
வளர்க்குமன்னே மாமுதலோர் மன்சூழன் மேவித்
துளக்கமுற்று விம்மினுள் சோர்ந்து. (கக)

புரந்தான்மா லாதி புலவரமர் வேள்வி
யிருந்தனன்மா மாயையிற்றண் ணென்னக்—கரந்தனனே
யெய்திபெகொ ளேந்தலேயா னேய்கைதவ னென்கைகவை
செய்தவமே யோரிற் சிறிது. (கக)

என்றுபல பன்னி யிரங்குமைசெய் கைதோக்கிப்
பொன்றனைநேர் வேதவல்லி புல்லிமனங்—கன்றலுன்ற
ளுகனை நேவுநெறி நற்றவமஃ தாற்றுகென
நேயமட வார்களில்வார் நேர்ந்து. (கஉ)

அன்னேயீது கேளினிலமுரற நின்னுருவா
நின்னையென்று நீப்காத நின்கணவன்—றன்னை
மறைக்குமறை யுண்டோது மன்னுட்டா சோர்வார்
நிறைக்குவேற் கண்ணுய் கழறு. (கஉ)

மன்னனுக் கெய்தா மனைவன் றினைதின்
றினைசேக்க முற்றோளர் தஞ்ச—மெனையின்று
போக்குறுற்றோர் நீமை புரைதீர்ந்தோம் போதருளர்
தேக்குறுற்ரு முய்ந்தோம்யாம் தேர்ந்து. (கச)

என்றியம்பி வாழ்த்த விறைவியவர்க் கண்டருள்செய
தொன்று மவரை யொருவியே—மன்றவமே
செய்வான் றிருமாடஞ் சென்று எரிமுதலோ
ருய்வ னதுகண்டா ருற்று. (கடி)

எங்கு மறைந்தனலே வேந்தலென விம்மிதமுற்
றஞ்சுளார் மாழ்கி யழுங்கினர்—பொங்குதக்கன்
சிற்ற மொடுமுறவல் செய்தியாஞ் செய்வதுவை
யாற்ற வழிதென்ரு ஞர்த்து. (கசு)

புனையுங் கடிவினையைப் புண்மையே யாக்கி
யெனையும் பழியி லிருத்தித்—தனையொளித்தா
னத்தனே யாருமிலா ஞர்பொதுவீ டாகடிக்கும்
பித்தனியல் போமோ பிழைத்து. (கள)

தீய தவனியற்கை தேர்ந்தனரு னென்றுளேந்தார்த்
தேயவரி யாதியரை யேகலிட்டுத்—தூயன்செய்
யாயமதை யுன்னியுன்னி வைகினுன் மாமனரு
மேயதக்க னென்போன் வெகுண்டு. (கஅ)

சோர்ர் கவரிமுன்னைச சேண்மா ளிகையிற்போந்
தோராய மோடமர்ந்தங் கேநோற்க—நாராய
வீசனறு நீறுமணி யேய்ந்தகின்னம் பூண்டுபின்னர்
நேசவருக் காட்டிவந்தா னேர். (கக)

அந்தரிகண் ணுற்றெல்லைக் கன்பரிவ ரென்னவுன்னிப்
புந்தி மயிழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றுமெல்லை—நந்திமிசைப்
பெண்டா னிடமிலதோர் பீடுருவி னித்தனுற்ரூன்
கண்டான் கவரி களித்து. (உ0)

பன்முறைவீழ்ந் தேத்திப் பரைபுன்மை நீக்கவந்தாய்
வின்மையனே யென்னவெதிர் சென்றுரைப்ப—மின்மருங்கு
லன்னையைக்கூ யங்கையெடா வார்விடைமேல் வைத்திமருந்
தன்னவளைக் கேளினுன் சம்பு. (உக)

சாரிருந்த மாதர்போய்த் தக்கனவை முன்னுகி
நீரிருந்த வேணியா னீத்தோன்போ—லேரிருந்த
வண்டுமொழி முன்புருந்தக் கைதவமோ ராமனைநீ
யெண்டுசெல்வா னீ தரையென்கோ.

அனைநர் மொழிகேட் டழலினெய்பெய் தென்னவெகுண்
டென்கு விருக்கவும்ப குற்றிமைஞ்சிப்—பன்னு
மருங்குறவே தக்கன் வரலெழுக்கம் யாவு
மொருங்குறவே சொன்ன னுளைந்து. (உடு)

இங்கிதஞ்செய் திற்பாரா சென்னுணை யுங்கடந்தான்
சங்காரனே லீதுசெய்யத் தக்கதோ—வெங்கு
மிசந்தான் வெனென்னு மேதகிற்க விங்கண்
சசந்தானென் சொல்லிழுக்கே காண். (உச)

பண்டொருபெண் வேட்டவரிப் பான்மைசெய்தோ ரேவரையுங்
கண்டிலனு னென்னக் கலர்ந்துபல—வண்டரைத்த
மூர்சென் றிடவேலி யுன்வெருண்டெம் மீசனையே
யோர்கிலனெண் ணீர்மைகொண்டா னுங்கு. (உ۞)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கசுநி.

தக்கன்கயிலைசெல் படலம்.

செம்மா தவத்தாற் றிருக்கொடக்கன் மாத்தருக்குற்
றெம்மானே யெண்ணு னிழப்பனுயிர்—நம்மாலிக்
கீறுவரும் போலுமவ னேவல் புரிகின்றேமுங்
கூறுவதெ னென்பரண்டர் கூர்ந்து. (க)

இனித்தக் கனையெண் ணிலமாயிற் சீற்ற
மனித்தக்க வான்பதமு மாற்று—மெனத்தெளிந்து
தியன் கயிலைசெலத் தேற்றி னாற்காணி
லாயருஞ்சீர் நிற்குமென்று ராங்கு. (உ)

வேதன் முதலோர் விளம்புதக்கன் பான்மேலி
மாதையா னேறு மறத்திகொலோ—யாதினியாங்
குற்றமென்னுணிற் சுற்ற நில்லை கூர்த்துனிலை யேல்வசைதான்
மற்றுனையே சூழுமென்றார் வந்து. (கூ)

அன்னு ருரைசாடி யங்கவரை மேனல்கிப்
பொன்னுர் கயிலைவரை போய்ச்சேரி—முன்னுகச்
சாலையிற் றக்கற் றபித்தா ரவண்கால
மாலையெழுப் பூத ரபித்து. (ச)

வெல்கணங்க டம்மை வெருண்டெதக்கன் யான்முன்னர்
கல்குன்ற காதனங்கை காயகனே—டொல்கீ
யகேன்ற தன்கூமயிவ ணுய்ந்தறிவ னீயிர்
தகேன்றதென் கொலென்ரூன் சார்ந்த. (இ)

அன்னமொழி கேளா வழன்றே யவற்பாராப் ப
பொன்னலரும் வாயினனி போற்றுவோர்—மூன்னீ
தெவ்வா மெனவிகழ்ந்தாய் சின்மயனேப் புன்மையனே
யெவ்வா றணைகின்ரு யீண்டு. (ஈ)

நிரிபுரத்தார் நீய செயினுமவ ரீசன்
பரிபுரத்தா ளன்புடையார் பன்னும்—புரிவிலாய்
தக்கசெல்வத் தந்த சயம்பு செயன்மறந்தாய்
தக்கரீ மாயையுற்ரூய் தான். (எ)

ஈச னினைத்தா லிறைஞ்சாத நின்னேடு
பேசுதலு மாபாவம் பேதாய்நீ—நேசமொடு
பார்ப்பதிகேண் முன்போய்ப் பணிவையெனி னிற்றியன்றேற்
பார்ப்பதிமுன் போதியென்ரூர் பார்த்த. (அ)

எல்லார்பொன் வாயி லிகந்து நினைத்துவட்டி
வல்லா னுறுகா வலர்கேண்மின்—சொல்லாரு
மீசன் றனையிறைஞ்சேன் யானனையா னென்மருகன்
பேசயன்மா லேவல்செய்வோர் பேர்த்த. (க)

நின்ரு ரெவருமென்ற னோன்ப ராருலகம்
பின்ரூ தபோற்றிறைநான் பேர்தக்க—ணென்ரூடி
மன்ரூடி னின்றவுங்கள் வன்பித் தனேமேலி
யின்ரு விறைஞ்சுகின்றேன் யான. (கஎ)

நில்லிங் கெனத்தடைசெய் நீர்மையும தோமருக
ளெல்லுஞ் சிறுமி யுரைக்குமா—றல்லதென்கொ
லிங்கெற்குத் தொண்டர்நீ ரேலும் படியாற்ற
லுங்கட் குறுதியன்ரே வுங்கு. (கக

தேற்ரு னிவ் வாறுசெய்தாற் தேவையெவருமே
போற்ரு றிறைஞ்சிப் புகழ்ந்துசீர்—சாற்ரு
நிகழ்புரிபான் மைசமைப்பே னென்ரு வினைதான்
மிகவுய்ப்பப் போயினன் மீண்டு. (சஉ

தின்பதியை யெய்திச் சரோருகன்மூற் றேவரைப்பார்,
தென்மகனோ டீச னிவர்வாயில்—வன்புடையார்
தம்மா லெமைத்தடுத்தார் தாழ்வோடு காணுமுற்றே
னம்மாமற் ரூதினென்ரு மாய்ந்த. (கக

நின்றுநன் றென்னையெண் ணுக்கனையு மாதையுநீ
ரின்றுமுன்னு வென்றுந்தாழ்ந் தேத்துகிலீ—ரன்றி
மதித்திரல்லி. ரன்ன மறுத்திரே னும்மைமக்
கொதித்தரிமை கொள்வனென்றான் கூர்ந்து. (கச)

கறுத்தினைசொற் ரூனைக கடவுளர்க ளேஞக்கி
வெறுத்தெமைச்சொற் ரூய்போலு மேலு—மறுத்தனமோ
நின்னேவ லுன்பணியி னிற்றுஞ் செறுத்திடலென்
றுன்னேர் நகர்சென்ரு ருற்று. (கரு)

தக்கன் கயிலைசெல் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உக0.

பிரமயாகப் படலம்.

இவ்வணம்பன் னுட்பணிசெய் தேவருமே யஞ்சிநிற்பச்
செவ்வணவீ மேலோன் சினருளா—லவ்வயினேர்
வேள்விசெய்த தக்கனெண்ணம் வீத்தவிமுன் மாய்வுறினு
மாளவிமலர்க் கீவனென்ரு ணண்டு. (க)

இனையபுகன் றேவ லினிது புரியுந்
தனையரைக்கூய் மான்முதலாய்ச சாற்று—மனைவருமே
யிங்கவிபபால் கொள்ளவழைத் திம்மெனநீர் தம்மினெனு
வங்கயிலைக் குற்ரு னயன். (உ)

கயிலைசென்று கோயிலண்மிக் கண்ணுதரு டாழச்
செயலதென்கொல் செப்பென்னத் தீதி—லயனடியேன்
வான்மகமொன் ரூற்றுவனீ வந்தருள்செய் தென்னநந்தி
தான்வருவன் போதியென்ரு ன் சம்பு. (ங)

தாணுவின்ரு டாழ்ந்தேகுந் தாதைதக்கன் சாரணியான்
மாணுறவோர் வேள்வி மகிழ்ந்துசெய்வன்—சேணுளார்
நற்றவரோ டர்ர்கவென நன்றுமுன்போய்ச் செய்தியென்ரு ன்
மற்றவன்போய்ச் செய்தான் மகம் (ச)

அன்னதுதேர்ந் தக்கனைத்தி லாழியன்வேந் தண்டரெலா
முன்னுதக்கன் முன்னுறவு மூற்றவரோ—டென்னிறைக்கு
மூத்தையவி சீப்பான் மூயன்று மனேவதிபோய்த்
தீர்த்தபுரி வேள்வியுற்ரு ரன். (ஞ)

நிக்கறும்ப சோவோத் தானதெழுஞ் தலைசெருவி
யிக்கவன்பி லேர்தலியின் மேலிருத்திச்—சக்கிரிதான்
வீரதொழுதோர் மாண்டவியின் கண்ணிருத்தி மற்றவர்க்குஞ்
சொற்பலிக தந்திருந்தான் தோர்த்த. (ச)

இந்தமிலா னந்திலையப்பார்த் தம்புயத்தோன் வேல்வியிற்போய்
சுந்தமவிர்ப் பாகமுற்ற நண்ணுகென—வந்தனைசெய்
தன்னூறு கோடி யுகணங்கள் சூழ்தரப்போய்
மன்னூழி னங்கணுற்ருன் வாய்ந்த. (எ)

வித்தடையு நந்திதனை வந்தனைசெய் தந்திவந்தோ
னந்தவிசு கல்லியுற்றோர்க் காசனரோ—தந்தமக
மாற்ற வெருண்டெக்க னக்கிரிவாழ் நக்கனுக்காள்
சாற்றிவன்கொ லென்றுரக்கான் ருன். (அ)

நீராணன்மூற் றேவருமா ங்கையுதன் மங்கையருஞ்
சேணவு மாதவருஞ் சேர்ந்தமர—வாரணன்செய்
வென்வியின்பாற் காரியுண்டோன் மேவுகணைத் தோடவன்ற
னுன்வநித நக்கதென்ரு னங்கு. (க)

நீந்தியொடி சார்ந்தவரை நண்ணவிடுக் கூவினரைச
சிந்தைதனிற் நோர்ந்தயனைச் சிறிமக—முந்துசெயல்
பேதையிடத் தார்க்குரைத்தாய் போர்ந்தி யைப்பணிந்தாய்
தாதையென்றே நின்னைவிட்டேன் சார்ந்து. (கo)

வெஞ்சுடலை யாடிபித்தன் வெள்ளெண் பணிபவனு
நஞ்சுண்ட வற்கவிமு னல்லினு—யஞ்சனே
யின்றுமுத லில்லைமுன்மாற் நிதிபின்மற் நோர்க்குமறை
மன்றனேமே லென்னன் மறு. (கக)

இன்னதனக் கேதுணிபா மென்ற துணர்ந்துதந்தி
கன்னமறைத் தஞ்சக் காரகம—முன்னியே
யின்றிவன்சொற் கேட்கவுய்த்தா யெம்பிரா னென்னையெனத்
துன்றுதன்பின் மூழ்கினுன் சோர்ந்து. (கஉ)

நிம்பனருணீரா னந்தினை மெய்தநொந்தா
சும்ப ரசைந்தவுயிர் யாவு—மம்பையத்தன்
சிரிறையு மெண்கிலனைச் சேர்ந்துட்டி னேமென்ரூர்
சீரணன்மூற் றேவர் நலிந்த. (கங)

ரீதமய சந்தி யெதுழுத்தக் கனேநோக்கி
மாத்தி தினையிசழ்ந்த வாய்துணிப்பே—னுதனரு
வினேனவிட் டேனுய்த்தா யையவினி யென்னுனையே
நினேசே நிப்பனென்ரு னுற்று. (கஉ)

இவ்வுயன்சே யஞ்சு விசைத்த மகத்தி
லவியிற்கில் லென்ரு யதற்கேய்—பவனன்றே
லென்னருளர் மால்கொண்டா யீசனன்றி வேள்விசெய்வோர்
சென்னியற வென்ரு னெனத்த. (கஅ)

இன்னதோர் சாபமியம்பியும்பின் றக்கனிற்கு
மன்னுசெல்வ மாய்க வானேயிகழ்—புன்னின்வா
யார்தலேபோய் வேறுதலே யாகனினைச் சார்ந்தவருஞ்
சூர்தன்னுன் மூழ்க தூயர். (கக)

என்றினைய தோதி யிருகணங்கள் சூழ்தரப்போய்க்
குன்றிடைவாழ் வார்கதினைக் கூறிநந்தி—சென்றமர்ந்தா
னன்னதோர் மன்றத் தமரமா ரிடீதென்கொ
லென்னமனஞ் சோர்ந்தா ரினைந்த. (கஎ)

நந்தி யடிக ணவின்றவரை தேர்ந்தேங்கி
மைந்த னுரையு மறுகவஞ்சி—புந்திவந்தோன்
வன்றுயரின் மூழ்கி மகஞ்செய் திலன்றகை
ஞென்று முரைத்திலா னேஞ்ந்து. (கசு)

சினங்கவற்சி யின்னல் சிறிதச்சந் தகைன்
மனங்கொண் டமரொடு மன்னூர்—தனிலடைந்தா
னத்தன் மகஞ்சூலை வஞ்சியர்ந் தோர்ந்திமையோர்
தத்தகர் போயினர் தாம். (கக)

பிரமயாகப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உசுக.

சாலஞசெய் படலம்.

——:o:——

அந்நாள்முற் பன்னுளா வவ்வேள்வி யோம்புகிலர்
மன்னு முனிவரும்பர் மாமறையோர்—முன்னுமா
தக்கனெனர் வைகறம்பாற் சார்சுரை நோக்கிமகந்
தொக்கா னாற்றலேயென் சூழ்ந்த. (அ)

வியப்புனுர் கேட்டிமையோர் வேதன்செய் வேள்வியின்க
ணேயன்மி கொன்ன வளியலென்றி—செய்யாந்தி
கூற்றுவெஞ் சாபமிக்கக் கொள்கையுணர்ந் தேயாங்க
னாற்று திருத்துமென்ரு ரான்ரு.

அன்றகந்தி யென்பா னறைகின்ற சாபத்தாற்
மின்றனவு மஞ்சிமக மேய்ந்தியற்ற—தொன்றிநின்றீர்
மூண்ணகச் செய்வனென்று மூற்றிவிடு மேனீவீர்
பின்னகச் செய்மினென்றான் பேர்த்து. (ந)

மூன்னேர் மகளீ முடித்தனெறி யையவென
வன்னேரைப் போமினென வாங்கறைந்து—பின்னேர்
நிறுவிதிரு னூழின் றிறத்தொருநாள் வேள்வி
யுறுதியிற்செய் வானினைந்தா னுற்று. (ப)

தொட்டா மனுமயனைத் தொன்மகரா முன்னுதவிக்
கட்டா மரையனைப்போற் கற்றவற்கூய்—முட்டாமன்
மேலே விதிப்படியோர் வேள்விசெய்வ ஞருமுறச்
சாலே லிதித்திடுமென்றான் சரர்ந்து. (நி)

நின்றெனவே தாழ்ந்தகங்கை நண்பாற் கனகலமென்
றென்றுகவின் றுன்றுவைப்பி லொண்புனைவ—னுன்றிறத்தி
லாயிரமா யோசனையே யாம்பரப்பு நீளமுமாத்
தூயவொரு சாலைகண்டான் சூழ்ந்து. (சு)

நாற்றிசையுங் கோபுரங்க ணன்குதவிச் சூழ்மதிலி
லேற்றிடுமா ஞாயி லியற்றியர—ணூற்றியுள்ளே
யாச வணங்கினு ராரிடஞ்செய் தாவிபொழில்
சோமரச் செய்தான் றெரிந்து. (எ)

அப்பண் பமைத்தமர ராதியர்வந் தேவிழைந்த
துய்ப்பதற்காந் தீம்பதங்க ணென்னிடவோர்—வைப்பியற்றி
யந்தணர்முன் யாருமுற்றா ஞாவெண்ணில் சாலையெழி
லிக்கிரனூர் போற்சமைத்தா னேய்ந்து. (அ)

மேவினர்கொள் வான்மணங்கூர் மென்பா ளிதநாந்தம்
வீவிலையார் மான்மதமொள் வெள்ளடைபா—காவனமன்
சாலையமைத் தாடையொண்பூண் சார்நிதியின் குப்பைவைப்புண்
மாலையுற வீந்தான் வகுத்து. (கூ)

வர்கொ ணகர்நடுவி லேய்ந்தநி யோசனையார்
சேர்கொண் மகச்சாலை செய்துவன்னி—சேர்தாநூல்
கூறியலின் மூவகைய குண்டமொடு வேதிகைகள்
வேறுளவெ லாஞ்சமைத்தான் வேட்டு. (கo)

சோலொடுதீழ் சார்நிதியின் மேன்மணிக ளாற்குயிற்றிச்
சேலேகயம் புள்ளமார் சூழுருச்செய்—தேலயன்மா
ஸ்சையுளா ரந்தரத்தா லையறொக்க றக்கணுறத்
தேசையிருக் கைதந்தான் றேர்ந்து. (கக)

திக்கன் றனைத்தாழ்த்துன் சாலே மூடித்தனிர்
புக்கனிராண் கென்லீப் புனைவன நிக்—தக்கண்மே
நீங்கின் முனிவார்க்கூய்த் நீவேள்வி யாற்றமுறை
யாங்கண் வலித்தரைப்பா ஞுய்ந்து (அஉ)

வண்மை யுறுதருவின் மன்சமதை சாகையிடை
நண்பரிதி கண்மதலே நாண்பறப்பை—யெனைபலவா
மேகரணி நன்முகிரை மேவுவன வுய்த்திரெனு
வேனின்சீர்த் தகக னினிது (கங)

ஆவை நிதியை யருமணியை யைந்தருவாச்
சாவை யழைத்துமகத காணியவே—மாவைப்போர்
மாமறையோர் தாம்வருவார் வாணுணவோ டேனையவு
மீமென் றுரைத்தா னிறை. (சச)

விடைகொடுபோ யான்முதலா மேவினவை வெவ்வே
றடையப் பொருள்க ளளித்த—மிடைகிளைஞ
ராமுனிவ ரோர்முப்ப தாயிரரைச் சொன்றிமற்று
மீமினென்ரு ஞருமுண்ண வேய்ந்து. (கஙி)

மற்றவர்க்கு மேலிருசீர் மன்மா தலத்தோரை
யுற்றனர்தா மேவருமே யுடையன்றிச்—சொற்றவெலா
மீமெனவே யேவியய னீன்றமக ஞருமுறத்
தூமகஞ்செய் வான்விடுப்பான் றூது (கசு)

நிக்கன் றனையலதோர் நாசரைய ராதியாரைத்
திக்கொடுவான் பார்யாண்டுஞ் சென்றுக—புய்க்குதிரென்
றுய்த்த முனம்வரித்தா ரோர்மகஞ்செய் வான்யாவு
மூய்த்திரென்ரு னூழி னுகந்து. (களி)

விரித்தாரிற் பல்லோர் மகச்சாலே தன்னுட்
டிருத்தியமா வேதியின்வாய்ச் சேர்த்து—சிரைத்தனர்பற்
பல்பண்ட மாஙகணித்தோர் பன்மதலே நாட்டிசிரை
மல்லிடையாத் தர்ச்சித்தார் வாய்ந்து (கஅ)

விடைகொடுபோந் தூதர் விரைவொடுவெவ் வேறு
நடைதந் தவனியுளார் நாக—மிடையமர்
செங்கதிர்முற் கோணு மசைமுகன்மா லாதியர்க்கு
மங்கண் கடைந்தறைந்தா ராய்ந்து. (கூ)

மாலம் புயன்மகவான் வானவர்கண் மாதவர்கண்
மேலமர்கோ ணுன்சித்தர் விஞ்சையரென்—பாலகர்மு
னேவருந்த மாதரொடு மேய்த்துவரக் கண்டிறைமு
னேவருங்கே னோடுசென்ரு னேர்ந்து. (உ0)

நிரிச்சொன் வேப்புந் நிருவாயும் காணு
முரிசன்பித் புல்லிமுறை முன்கோ—பநிமுதலோர்
தம்மையெலா சோக்மைச் சாலையின்கண் சேவிணைசை
யிம்மனவே கொண்டுபுக்கா னேய்ந்து. (உக)

மாலயனே முன்னர் மணியா சனத்திருத்திக
சோமமண்விண் ணோர்முதலாக கூறெவர்க்கு—மேலவே
கற்றவிச கல்லி மேவிருந்தான் றக்கன்சி
ருற்றமறை யார்ப்ப வுகந்து. (உஉ)

நிருவும் புவிமகளுஞ் செங்கமல மேயோன்
மருவு மகளிருமொள் வான்மீ—னுருவினருஞ்
சுந்தரியுஞ் சுரினருஞ் சூழெவரும் வேதவல்லி
மந்திரம்போய் வீற்றிருந்தார் வாய்ந்து. (உங)

மாமலரோன் மைந்தன் மகதடி யாருமுணர்த்
தாமருந்தித் தகசன்சபைசாரச்—தோமிலொற்றர்
போர்தவன்ரு டாழ்ந்துநிற்பப் போய்வினிதோ தம்மிலுரு
சார்தன்கய சாரென்ரு னுங்கு. (உச)

சும்பன் பாசாசன்சே கொள்னத் திரிவிட்ட
னம்பிருகு நற்றதீசி யார்சனகன்—பம்பினைய
சேலுமகக் தன்னையிகழ்ந் நீண்டு வருவினர்
போலுமென்ரூர் தூதர் புரிந்து. (உடி)

மற்றதுதான் கூற மலரோன் மகன்கேளா
யிற்றிதுசெய் தார்யா ரிவர்தாமோ—நெற்றியிற்க
ணுற்றவர்க்கு நேய முடையரெனு யாருமுட்கச்
செற்றமொடி நக்கான் நெரிந்து. (உசு)

சாலைசெய்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா உருநு

தூதிப்படலம்.

அன்னவம யத்தரியோ டாண்டமர்செய் தாங்குவெண்ரு
பன்னருந்த தீரெனபான் பார்ப்பதிய—மின்னிடைக்கா
ரரிடர்க டம்முடனே யவிவேவிச் சாலையுதச்
சூரிடைதாழ் வாள்கண்டான் கூர்ந்து.

இரு மூற்குரிய னல்லன் மகன்றன்பா
னேயினைத் கஞ்சி யெனவினைத்து—னோகையெய்தி
மீன்வேரு னென்ன விருத்தவிச நல்வுற்றூன்
மான்றெவோர் மேவ மருங்கு. (உ)

திக்கன் றனோக்கித் தாபதர்கோ னெம்மைநீ
யெக்கரும நாடி யிவண்வினித்த—தக்கருமம்
யாவுமறை யென்னகக்க னென்மனோ வேட்டொளித்தே
மேவுவரை யேகினனுன் மேல். (ஊ)

போயபின்றன் மாயை புரிந்தான் மகட்கவரை
யாயவவ ணுற்றே னதுதேர்ந்து—மேயகணந்
தம்மைவிடுத் தென்னைத் தடுகருதா லென்னவன்னூர்
வெம்மைகொடு நிற்றியென்றூ வோர்த்து. (எ)

திங்கணகர் சார்ந்தகலத் தாழ்குழலும் வந்திலாண
மங்கையென்ன செய்வளவன் மாயையாற்—றுங்கமுறு
மேன்மையகன் றேகினனவ் வேலைமக மாறறவயன்
யான்மறுத்தேன் பாகமாற் கேய்ந்து. (ஙு)

அங்கணந்தி சாப மறைநதகன்றூன் வேளவியெநதை
தங்கமுற வாற்றிலனச சூளொடகந—தங்கிடுமோ
ரென்விரதந் தேர்ந்தே யிதுகாறு மஞ்சிநின்றூர்
மன்மகஞ்செய் யெண்ணமிலா மற்று. (அ)

ஆன செயலுணர்ந்தே யையமெடுப் பாற்கவிதா
னைகற்ற வேள்வி நடத்துகின்றே—னேனைப்
பயன்வெஃ கிலனெப் பரிசனமும வந்தா
நயனமக்குஞ் சாற்றிவிட்டே னனகு (எ)

என்றதக்கன் மாற்ற மிருசெவியிற் கேட்டளவி
னன்றன் றகமெனவே நாடிநக்காள—மன்றவெகுண்
டசனனபன் போலு மெரிதகிகழ்நதா யெனனவனனு
ஞனெற்றதிசிசொல்லா ஞயநதி. (அ)

அயன்மூதலே யாக வளவிறநத வெல்லா
வுயிரினையு நன்குதவி யோமபு—மியலினனு
யோத்தன்பொருளா யுயிர்க்குயிரே யாம்பரனே
நீத்தமக மாற்றநின்றூய் நீ. (கூ)

புங்கவர்க்னார்க்குகல்லும் போறறி னவிகொள்வா
னவ்விறுதல் வேண்டிக் கதிபன்றூன்—பங்கயன்மான்
முன்னெவர்க்கு மெண்ணிறிரு முன்னளித்தோன் கையுளரன
நன்னெவர்க்கு யுய்பரிலார் சாற்று. (கூ)

தேவர்த் தேவன் சிறப்புடைய வீசனெல்லோன்
மூவர் முதல்வன் முடிவிலா—ஞலியினு
ளாவியா யார்கின்ரு ஞதியென்றே யாரணங்க
ளேவர் தமையிசைத்த தீங்கு. (கக)

விதிமுதலா யுன்னோர் வியனுயிராக் தாணு
பதியவன்றன் வேலை பரித்தார்—மதியர்ந்தா
யர்த்தணருக் கிசனே வர்க்குமற்ரூர் தெய்வமென
மூன்தைமறை கூறு முறை. (கஉ)

ஆதலினே வர்க்குமே லாமிறையை யெள்ளிநிற்றல்
பேதமையே யீதோர் பெருமிதமன்—றேதமுற
வாற்றவுமார் கோற்பா ரனேயை மறைவொழுக்க
நீத்திமக மாற்றநின்ரூய் நீ. (கங)

விலக்கினேயோத் தின்வாய்மை வேள்விசெய்யி னூருங்
கலக்குமே லேயாணை காண்டி—யலக்கணுற்றே
யன்னவற்கஞ் சாவலத்த மாருண்டேன் மாய்வரெம்மு
ளுன்னுமறை யேகனென்ற தோர்த்து. (கச)

ஆதியந்த மில்லா வமலற் கலியைகல்கி
வேதமுறை வேள்விசெய மேவிலாய்—தீதனெண்ண
மென்னவரன் பாகத்தை யேர்மாத வறகீந்து
மன்னுமகஞ் செய்வனென்ரூன் வாய்ந்து. (கஙி)

அதுகொடியோன் கூற வருமுனிசேட் டெட்வ
மிதுகவின்ரூய் மேலா வெவருக— துரிசெய்
செயலினரைத் தாழ்த்திச் சிறியரைச்ம லாக்க
லுயும்வகையன் றென்ரு னுமக்கு (கசு)

உன்ற னுருத்திரனே யொப்பார் பதினெருவ
ரென்றெகைய ருள்ளார்க்கீ சானர்—தன்றி னு
ரன்னவர்க்கு முன்ன மவிர்ப்பாக நல்கிமக
மன்ன முடிப்பனென்ரூன் வாய்ந்து (கட)

மூன்று முருத்திர மூர்த்தியெலா மீறுசெய்து
தன்னி லொடுக்கிப்பின் ரூனல்கித்—தன்னவைரு
மன்ஞன் பரமனன்ரு ளார்ந்திருப்பேர் சார்ந்தவர்நீர்
மன்னு ளாப்பிலரா மற்ரு. (கஎ)

ஆதிருப் பேர்பெற்ரே ரன்னு னியலடையா
ரோதருவ மற்றே யுலகிறையென்—ரூசரத்திற்
போற்ற விருப்பரிந்தப் போசனுண் கேத்தியல்பாற்
சாற்றுவதே மைசார்வர் தாம். (கஏ)

சிறந்த நினைதயத் தென்னியென்னில் காலனேத்
துறுந்துப் பெற்றவன்ப ரன்னரின்னர்—வாசவன்முன்
மன்னிமையோர் போல வாத்தகா ரெந்தைமுன்னன்
பின்னிலையர் போனுமென்று னிங்கு. (ஐ)

என்றனுமே தக்கன்றீ தெண்ணயன்மா னிற்கலீ
ருன்றுதொழில் செய்யு முருத்திரன்முன்—னின்றதென்கொல்
பன்னுநிதீ யென்னவான் பாத முனித்தநிதி
யென்னுமுனி சொல்வா னெடுத்து. (உ)

ஆதியந்த மில்லா வணற்குருவம் பேர்செய்கை
பாதமிலே யிவ்வாற் றினையிபம்பும்—வேதமெலா
மன்னபர ஞானியு ராலியினே கீக்குவா
னுன்னியருள் செய்வன்மே லோர்ந்து. (உ)

உருவுசெயல் பேருளி னுற்றனேத்து முன்போ
தெரியாதல்லி வேதன்முற் செப்புஞ்—சாரையீர்
தேற்றபணி யிட்டளித்தீ நீதலெமக் காமென்னச்
சாற்றினமை கேட்டிநீ சார்ந்து. (உ)

அந்தமுன்னில் லாவி யனேத்து மளிக்குமன்பார்
தந்தைதனக் கன்றியுர் தன்மைதான்—மைந்தரார்
தேவரின்முற் ரூமையாற் சித்தன் வயிற்கொண்டான்
லீவினையே செய்யியற்கை வேட்டு. (உ)

அன்றமா ரீசனேத்தாழ்ந் தாரிப் பணிபுரிந்தா
யென்றிப் பரந்திரு மெந்தையென—வொன்றுமுமக்
காயுளவுமே யாற்றுமின்மெய் நீறணிந்தைந்
தாயவெழுத் துன்னி ரகத்து. (உ)

இக்கனிவை செய்வீரே லிந்தத் தொழிறனிக்கு
மக்கவலி யெய்தவீ ரன்றியுமே—நக்கலேக
ணும்மருங்கு நின்றருளு நோன்றொல் துளகாட்டி
யம்மகண்மை கொல்விரென்று ளுங்கு. (உ)

அன்னவர்க்கொண் டெவ்வகைய வாழ்ந்செய்கை நன்களித்துப்
பின்னுனதோர் செய்கைசெய்தெம் பெம்மான்முன்—பன்னுமறை
யின்னவனே யையந்தொழிற்கு மாமுதல்வ னென்னுமித
வுன்னுநிதீ கேட்டியினு முற்ற. (ஏ)

உருத்திரனென் போர்ந்து மொப்பிலவன் மைந்தர்
கருத்திலவீற் போற்றுங் கணக்க—டிருத்தருதி
சன்னவன்றன் பேறுபெற்றே ராரு மழத்தடவு
மின்னவர்க்கு மாமா லினிது.

பரிம விடர்க்கடஞட் பட்டவரை மேலெடுப்போ
ரெமன் பரம னருத்திரனை—ஞமலூற்றே
னன்னஞ் மகர்க்குமன்ப ரானவர்க்கு மேனையர்க்கும்
பின்னை மேயதவன் பேர். (உக)

மூன்னவுணர் தம்மை முனிந்திடவே னும்பர்செல
மன்னி தியம் பெற்றழலோன் வாயதைவைத்—தொன்னலர்மேற்
சென்றசமர் செய்துவரத் நீகல்கா தோடியழா
கின்றனைய பேர்பெற்ற னேர்ந்து. (ங ஏ)

ஓது மறையி னருத்திரனென் பேர்காட்டி
யேதிலரைச் சொற்ற திறைமேற்சர்ந்—தாதியரற்
சுட்டி யறைந்ததவஞ் சொல்பிறர்மாட் டேரூவிஃ
தட்டெளிந்தோர் தேர்வா ருணர்ந்து. (ஙக)

உற்றமறை தன்னு ளருத்திரனென் பேராற்றீ
மற்றவரைச் சொற்ற வகையுரைப்பல்—பெற்றமூ
ரீசற் கியம்பு மிடநாடி யாங்கவன்சீர்
பேசிறைமை காண்டி பெரிது. (ஙஉ)

மூன்தையொர்நா டேவர் முனிவ ரிவரவர்தா
மன்தமிலா தோர்பாமென் ருங்கறைந்து—தந்தமிற்போய்
வாதுசெய்து தேர்வதிதான் மாமலரோன் பாலணுகி
யோதுபசம் யாரென்ரு ருற்று. (ஙங)

அன்ன மொழிகேட் டயன்ரண் கருத்திலவை
மன்னமறை காட்டி வருத்துமெனு—மூன்னவனே
யுன் னியங்கை யோசசி யுருத்திரனென் றேசாற்றித
னன்னிகின்ரூன் றேர்தருவான் சூழ்ந்து. (ஙச)

அங்கணயன் சூளா லவிராதி யம்பகவன்
சங்காரனென் றேகாட்டித் தானுருவிப்—பொங்கக்
கனிவினொடு மீமிசைசேர் காமருகை மீட்டு
முனிவர்க் கினேயசெப்பு முன். (ஙஞ)

அண்டரோ டெம்மை யளித்தான் மறைதந்தான்
மண்டெவர்க்கும் வேலை வருத்தனன்சீர்—கொண்ட
வருணீரி னன்தொழிலு மாற்றுவன நாதி
பானிமல னென்றுமிலான் பற்று. (ஙட)

மூற்றுமாய் நின்ரூன் முடிவிலான் பொன்மலர்த்தான்
பற்றினர் நாடும் பழமையோன்—குற்றமிலா
னன்ன னென்பாமென் ரூணடி வாமனையு
மன்னுபதி மீசனென்ரு னோர்ந்து. (ஙண)

அருள்செய்து பின்பானே யங்கைதொழு தக்காள்
மருள்கல்லு மன்னிருந்தாள் மந்தப்—பொருளியதேர்ச்
தொன்றறவோ சொற்றையா யுற்றுப் குருவாலு
மென்றவன்ரு டாழ்ந்தா ரினிது. (உ)

தின்னடிதாழ்ச் தாரையின்று தொட்டமலன் மாவடிவ
முன்னுதிர்நற் பூசை யுஞற்றுநீர்—மன்னு
மிரும்பவந்தான் நீர்தீர்நீ ரென்னவிடை தந்தான்
னரும்பவந்தா னில்லா னமர்ந்து. (ஊ)

ஆதலினெம் மீசனே யாயும் பரம்பொருளா
மேதிலா ரெல்லா மிலகுயிரா—மோதமிதை
யாதரத்தி னுணரைத்தே னன்றுண்மை யேகாண்டி
வேதநூல் கூறும் விதந்து. (எ)

அன்றயனிற் காரு மரனுர் புகழனேத்த
நன்றுணர்த்த நீயதனே நாடியே—நின்றவுள்
செய்திதபெற் ருய்நினக்குத் தீதறுநா னின்றுவந்
தெய்தமறந் தாய்போலு மிங்கு. (ஏ)

தீக்தைமுதல் யாவருமே தாமுடிவு சார்தகவால்
வந்து னவையிருந்தார் மாயையாற்—பந்தமுற்ரு
ருய்ந்திடுவா னெண்ணினனே லோராற்கு கல்கியவி
யித்தமகஞ் செய்தியென்ரு னிங்கு. (ஐ)

திதிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. உகூஎ.

திதியுத்தரப் படலம்.

இவ்வணந்த தீதி யியம்பாகை செய்துதக்கன்
வெவ்வெனபுஞ் சென்னிகளு மேலணிந்தே—யவ்வமார்
வெந்தவெறுஞ் சாம்பர் விழைந்தமெய்யிற் பூசுமோ
பந்தமகன் மேலாய பாம். (க)

கழிதீ யுடலேந்திக் காளிலிழி கேச
மொழிதிரிப்பல் கூர்மத்தி னேறி—மிழிதராப்பூண்
டந்த முறையே யனைத்துயிரும் வீக்குமோ
வீந்தமுத லில்லமல னுக்கு. (உ)

புனிதா னுகியுத்தப் போதகத்தோல் போர்த்துக்
கனியமுன்மான் குலமழுக் கைக்கொள்—வெனிவென்று
ஆமையமு மேற்குமோ காடதுமே யாற்றுமோ
வைய பவனமர்த்த. (க)

வெஞ்சா ரதர்படையா மேவித் திரியுமோ
நஞ்சா ரரவணிந்த நாதனே—யஞ்சார்க
மேற்றருவிற் றிக்குடையேய்ந் தீசனக்க ளுருமோ
வேற்றருவுங் கொள்ளுமோ வேட்டே. (ச)

விடையிவரு மோவால மேவுமோ தேவன்
சுடலைதனி லாடுமோ தோகை—முடிசுமந்தோர்
மங்கைக் கிடந்தருமோ மைந்தர் தமைப்பெறுமோ
வெங்குணமுங் கொள்ளுமோ வேட்டே. (ஞ)

ஆதலினுட் மீசனே ராய்குணமில் லானவனுக்
கீதலின்றெம் மாமகத்தி னின்னவியென்—ரோதலுமே
பண்ணவனைக் கொல்லோ பழிக்குவனின் னுனைநகக்
கண்ணன் முனிவெருண்டா னுக்கு. (ஈ)

எத்தகிலே தேரு நிமையோர் சபைநடவே
வித்தையிற்சில் வார்த்தை நிகழ்த்தினு—யந்தரிதன்
மாதென் வாற்கவைசார் வண்ணமுண ராய்கயவ
நீசே னென்னவில்வா னேர். (எ)

கூர்தன் னருளுருவங் கொண்டடுமெங் கோன்றலைமைத்
தார்கொள் புலவரைமுன் றந்தனேத்து—மார்வி
னளித்தருள்செய் வானுதவி யாருயிரெல் லாம்பூத்
தளித்தவன்க ணின்றளிப்பான் ருன். (அ)

டொன்னிறன்க ணின்றனைதாம் போற்றியவைக் கூணருத்தி
முன்னே வினைதொலைச்சி முன்னரும்வீ—டன்னவைக்கு
ன்னரே நல்கி நவிலுயிரோ டெவ்வுலகும்
பின்னரே வீட்டும் பெரிது. (க)

இன்ன பொழுதி லலையழித்த பின்னளிப்போ
தென்னகின்ரு யையொடுக்கு மேய்ந்திதற்பின்—முன்னுனதோ
நேமதாய் நின்றனையு மெம்மூர்த்தி யிப்பெற்றி
யாகவென்றுஞ் செய்யு மமர்த்த. (கo)

இயலுடி யிவ்வண்ண மெற்றையடுத் தோது
மயனு நியதென் பணியும்—வியனுரு
வன்னுர் சொற்சாலா காதத்திற் சென்னிதனின்
றின்னுப் பூன்றையு மேன். (கக)

அல்லதவர் தம்மை யயின்முத் தலையிலான்
மெல்லவெடுத் தேந்தும் விழியினும்—ரெல்லோகா
னீருக் கியும்புனையு நித்தனவர் செய்தவத்தின்
பேரு தோர்ந்து பெரிது. (கூ)

ஆதலாற் றன்னை யமர்ந்து வியப்பதற்கான்
ரேதுமவை பூண லுயிர்த்தொகைக—ணுதனிவ
னென்றுதன்பா னண்ணிமுத்தி யெய்தியுய்வா னன்புசெய
லொன்றுதிற மென்றறிதீ யோர்ந்து. (கடு)

விண்ணவர்கட்கின்னல் விளைபொற் கணஞருகாண்
மண்ணகத்தை வெளலி வயிற்றுவைத்தத்—துண்ணெனவே
பாதலத்திற் புக்கான் பனிப்பவுயிர் கண்டரியாய்
மீதலத்தின் மேவுகின்ரு ன் விண்டு. (கசு)

ரிமைக்கு முன்மா லுறுபா தலமுற்றுக்
கூரெயிற்ரு லன்னவனைக் கொன்றுமுன்போற்—பாரதனைத்
கொண்டுபதித் தந்தைகொடு கோட்டாற் புவியிடந்து
மண்டு கடலுடைத்தான் மற்று. (கஅ)

கண்மைகேண் மான்மருப்பைக் கையாற் பறிப்பவுணர்
விண்மெற்றக் கோடும் விளிக்குமெனுப்—பண்டுபோ
னின்றிறைஞ்சப் போனு னிமலனதைக் கின்னமா
வொன்றியலிற் பூண்டா னுரத்து. (கக)

அந்தரர்தம் மோடவுண ராழி கடையுமெல்லை
மந்தரமா மத்தமிழ மாலதைவெங்—தந்தநிறீ இ
யாமையாய்த் தாங்கமதி யாரமிர்தை நம்மதென
வாமைய லாய்மலைந்தா ராங்கு. (கஎ)

மன்போ ரினைநீக்கான் மாயனிந்த வெற்பைநிறீ இ
வன்போ டுலையா வகைகாத்து—மென்போக்கி
லத்தையெய்தி யாசைவரை யாரிலபோ மாறுழக்க
வெந்தையது தேர்ந்தா னினிது. (கஅ)

அங்ஙனெஞ் கோன்போ யரியாமை யைக்கடிய
முன்னு வருக்கொடுமான் முன்னேத்த—பன்னுதன்
வல்லவுணர்ப் போக்கி மருந்தமரர்க் கென்று
செல்லவவர்ச் சாய்த்தனன்மால் செய்து. (கஉ)

மிர்த்தமிர்க் கேதமுது மால்புவிகாத் தானென்பர்
தீதகன்று மூமை மினிர்சோட்டைப்—பூதடங்கை
[illegible]ன் வாக மருப்பிலெரு
[illegible]சாத்திலுன் பண்டி.

மூன்பொருநா டாருகக்கான் மொய்முனிவர் மாருயசத்
தன்பிலாய் வேள்விசெய்தற் சார்தாமே—பின்பமுத்தி
யெய்தவா னேற்றிருந்தா ரீதணர்ந்தே மீசன்மா
னேதிறுற வுன்னினு னுக்கு. (உச)

அன்ன தணர்ந்துமா லங்கயிலே யுற்றுநந்தி
முன்னருய்ப்பத் தாழ்ந்தான்ருண் முன்னிதிப்பத்—தன்னினைப்
தானுணர்த்தி மாயன் றடக்கைபற்றி வாண்டெழுந்தே [பைத்
தானவெற்பு நீங்கினுன் சமபு. (உஉ)

கண்ணன் றனைநோக்கிக் கண்ணுதலுருன் னுளியல்கொள்
பெண்ணன் குருக்கோடி பெட்பினென—வண்ணமதர்
மாலவுரு மாலினியா மாதுறக்கன் மாதயரக்
கோலவுருக் கொண்டனனெங் கோன். (உங)

அத்தனுரு நோக்கிமா லாயரியு மாலானு
னத்தனல்கு தோனீத்து நக்கனுய்ச்—சித்தனெளிர்
சூலம் பலிக்கலன்கை தன்னவிண்டு பாற்செல
நூலமுனக் கான்புக்கா னன்கு. (உச)

புக்கனன்மா யோற்பாராப் போந்தாமை யெண்ணுது
தொக்க முனிவர்வாழ் சூழலுற்று—மிக்கமால்
பூட்டி யவர்விரதம் போக்கியே நீடந்த
மாட்டிலுற வென்றுசென்ருன் வாய்த்து. (உடி)

விதித்தலுமே மால்சென்று வேள்வித்தவந் தாமே
கொடுத்திமோ முத்தியெனுங் கொள்கை—பிடித்த
முனிவரவைக் கண்ணெய்தி முன்வேள் பலரெய்
தனியம்பி னேக்கி நின்ருன் ருன். (உசு)

கண்டார் முனிவர் கதமெனவே காமகசை
கொண்டார் விரதம்போய்க் கூர்மகச்சீர்—விண்டார்
மிகமதனீர் பாய மெலிந்தா ருணர்ச்சி
யகலவுரு காநின்ரு ராங்கு. (உஎ)

ஆலமரு மத்த னருளா லரிகொண்ட
கோலவுரு நோக்கிக் குலமுனிவர்—லே
மனைத்துநீத் தொண்சுடர்மு னும்விட்டி லென்ன
நினைத்தவந்து சூழ்ந்தார் நெடிது. (உஅ)

பார்கொலோ வான்கொலோ பங்கயன்மா லக்கசன்வா
ழ்ர்கொலோ நம்முறையு ளும்பர்க்கா—கார்மெய்ச்
செடிகொ னவுணர்ச் செருத்திருடை யாரென்
றடியர்க் கருளுமென்ரு ராங்கு. (உக)

என்றுபல பன்னி யிகருற் றெளியிடைவீழ்
மென்றளிர்போன் றன்னர் விரகத்தீத்—தன்றனின்னர்
காடிமுனி வோரிருக்கை கண்ணி யிசைமறைதன்
பாடியையங் கொள்வான் பரன். (கo)

பாட்டிசையங் கார்முனிவர் பன்னியர்கேட் டாரவரை
வேட்டனகண் சேறும் விரைவினெனு—வீட்டமொடு
சென்றிறைவற் கண்டனர்வே டக்கணேமெய் தைத்தாசை
யொன்றுதந்தி மூழ்கினு ருற்று. (கக)

மெய்யிலணி காணேம் விழைந்தினிசை கேட்டலுமே
வெய்யவீர கத்தழலில் வீழ்ந்தனமா—லெயர்தா
மையமது கேட்கவந்த தன்றறிவை மாரைமையல்
செய்யவந்த தென்பார் சிலர். (கஉ)

நின்றநன்றிம் மாதவற்கு நற்றாச நல்கியுணு
வின்றுநல்கு வோமென் றிரங்குகல்லார்—மன்ற
வுருவிலொளிர் பொற்றுகிலோ டொண்கலனபோய் நாணித்
தெருவினடு நின்றார் சிலர். (கங)

பாசமது நீத்தன்பர் பாலருன்செய் யையர்தங்
கோசமது நோக்கியே கும்பிடுவர்—நேசமூற
வங்கைவளை யுண்கலத்தி லாதரத்தி னன்னமுடன்
செங்கைவளை யீவார் சிலர். (கச)

சூலமுறு கையுஞ் சுடர்விழிகொள் பாலமொடு
கோல முறுசடையுங் கொண்டவிவர்—நீலகண்டர்
மாசொழித்தா ளீசர்நம் வால்வளைபூ ணுடைகற்புத்
தேசொழித்தா ரென்பார் சிலர். (கஇ)

ஐயமது கொண்டுடைதா னங்கழலிற் றட்பப்பைப்
பையவே சென்று பலிக்குவந்த—வையருருத்
தாமொழியா துன்னலின்முன் சார்தோற் றுருவெளியிற்
றேமொழியார் பெய்தார் சிலர். (கஈ)

இன்னர் பலர்சூழா வீண்டுபூந் தானவளை
தன்னுகல னுண்டறப்பச் சோர்ந்துகற்ப—முன்னுமுனக்
தாமறுகி மாலாய்த் தனைத்தொடர வெம்பெருமான்
மாமறுகிற் போனுன் மகிழ்ந்து. (கஎ)

சில்லிடையுழ் வாசிக்குஞ் சில்பான் மறைபாடி
சில்லிடையேர் கொன்னெதுல் செப்புமால்—சில்லிடைத்தன்
மெய்காட்டுஞ் சில்லிடைப்போய் மேவையம் கேட்குஞ்செல்
வைகாட்டுஞ் சூலத்தான் காண். (கஅ)

திருவினைய மாதர் செவ்வழன்மே விட்ட
மருவலரும் பூணும் வனையுஞ்—தெருவிற்ந்த
தய்கையார் மால்வரன்மை யுன்னித் தளரினன்னன் ·
செய்கையார் செப்புவார் தேர்ந்து. (கக)

டைத்தொடியார் கற்பாம் பரலை மதிக்குமெண்ணின்
மத்தாமே போன்றான் மடவார்மைக்—கத்தான்மேன்
மேயவிழை வாற்கருப்ப மேவிமகார் நாற்பானெண்
ணாயிரரைப் பெற்று ரமர்ந்து. (சம)

மைந்தர்க ளத்தன் மலர்த்தா ளிறைஞ்சியன்பா
புந்தியினின் றேத்தப் புனிதனீ—ரந்தவமிங்
காற்றதிரென் றேக வரனே நினைந் தம்முனிவர்
கோற்றங் கிருந்தார் நுனித்து. (சக)

நீத்தனுரு நீத்தானே நண்ண வரமுனிவர்
தத்த மடவார் தமைநோக்கி—யெய்த்திவரு
மானகலே காண்டுறந்தா ரன்தோ வெனவிரகி
மானவனி கொண்டினன்தார் மற்று. (சஉ)

இன்னு மெழில்கொ ளொருத்தியெம்பான் மேலியே
மன்னுக் தவஞ்சிதைத்து மால்செய்தான் —பின்னொருவன்
பன்னியர்முன் வக்தகற்பைப் பாற்றினனென் மாயமெனு
வுன்னினர்சேர் வற்ரு ரொருங்கு. (சங)

எண்ணுதலேய் மாமுனிவ ரெய்த்தமனந் தேறியுயர்
கண்ணுதலே யாருயின்னோர் கற்புடைத்தோன்—பண்ணுதலே
மண்மா தவந்தொலேப்பான் மானயனி யாகிவந்தோ
னன்மா தவன்போலு மன்கு. (சச)

நிம்மா தவஞ்சிந்தி சுந்தினுன் ருலின்னும்
வெம்மா தவஞ்செய்து மேலுறுவோ—மம்மா
தெழியமக்கண் ணூர்கற்புச் சித்தும் வசைச்சொற்
கொழிவுமுண்டோ வாருமெங்குமுற்ற. (சடி)

நாஞெருமா வேடந் தரித்தரியை விட்டிவகை
யானசெயல் செய்தோ மானனைவே—மானமுற்றுத்
தேமொழியார்க் கையார்பின் செல்கின்றீர் கற்பிகள்தீர்
சாமினன்றேற் போமினென்ரூர் சார்பு. (சக)

இத்திறங்கேண் மாத ரிவர்க்கன்டோர் முத்தமே
பித்தர் முனிவரொப் பேர்ந்தருவுள்—வைத்தினயார்
விரிருக்கை புக்கார்மா நன்னுருவங் கொண்டேதை
யிரவன்டச் சாலவந்தா ரன்கு. (சஎ)

இடவுளாம் குற்றவிற் காய்ந்திறையோன் றன்னை
மடமுனிவர் சோகியென் மன்னன்—கொடியதோர்
மாமகத்தை யாற்றி மடித்து மிவனெனுத்
தீமகத்தைச் செய்தார் செறிந்து. (சஎ)

அந்த மகத்தி னனலி னிடைமிடல்கொள்
வெந்தரக்கொன் றண்டம் வெடிபடத்தாய்—வந்ததை
மீசன்மே லுய்ப்ப வெதிர்போ யுரித்தகன்ரு
நூசினாலுடுத்தான் சூழ்ந்து. (சக)

இங்கிதஞ்செல் பின்னீ றியற்று கனிச்சியொன்று
செங்கனலின் பாற்ரேன்றித்தீயருப்பச்—சங்கரன்றன்
சார்படையா மேவுவதைச் சம்புகையி லேந்திநம
தார்படையா யாதியென்ரு ஞங்கு. (கo)

பின்னெருமா னங்கட் பிறந்த தசரமுனிவர்
பன்னெருவன் பால்விடுப்பப் பாய்தெத்த—மன்ன
தடக்கையே யாளியதை யஞ்செலிநேர் கூவென்
றிடக்கையி லேந்திநின்ரு னேய்ந்து. (கக)

ஏந்தியபின் வேள்வி யெரியிலெண்ணில் பாம்பெழுந்தே
யார்த்தவர்தா மேவ வவைனெந்த—போர்தனவா
லன்னவைகண் மேவ வரன்கரத்தி னுலெடுத்து
முன்னரவ மோடணிந்தான் முன். (கஉ)

பின்னர் மகத்தியிற் பேரிடியின் மாமுழக்க
மென்னவெண்ணில் பூத மெழுதலுநீர்—மன்னரேண்
மாற்றுநிரென் றுய்ப்பவரன் மற்றவர்ப்பார்த் தெம்படையாய்ப்
பாற்றகவிற் சார்நிரென்ரு னண்டு. (கங)

ஈந்த கணம்படையா மன்னவன்ரு சீறிமகத்
தந்தழலில் வெண்டலைதா னென்றெழலு—வந்திமிசை
மன்னதனே யேவ மலர்க்கரத்தி னுலெடுத்துச்
சென்னிதன்மேல் வைத்தான் சிரித்து. (கச)

அந்த முனிவ ரமலனேப்பல் காலெஞ்சி
மந்தணங்க னேவி மடித்திரென—வெந்திடியாய்
வெம்முருவி னூர்த்தவர மீயுலகம் வீயுமென
வம்மகரத் தோந்திநின்ரு ஞங்கு. (கஙி)

இத்திறம்யா ரேபுரிவா ரென்று முனிவரெலா
மெய்த்தழலி னின்ரூர் மூயலகனே—மெய்த்தழலே
சுத்தமென் பேர்க்கரனே ரண்ணி முடித்திரென
வுத்தமனுக் தாங்கினைந்த வம்ம. (கஅ)

மன்னனலர் தேயமூட்க வக்கிமோத் தேயைகந்தா
முன்னவன்கை யேந்தி முயலகனைத்—தன்னடியா
லூற்றவிழத் தள்ளியத்தா னன்னவன் மே னூன்றியும்பர்
போற்றநின்ரு னீசன் புரிந்து. (இஎ)

நீற்றலும்வெங் தியோர் நெருப்பெழப்பார்த் தின்னுமா
னூற்றனனந் தேவளுற்றி யுய்த்தவெலா—மிற்றனவோ
வென்றிரங்கிச் சாப மியம்பினு ராங்கவற்று
னொன்றும் பயனிலவே யுற்று. (இஅ)

சாபமுமே மேவாத் தகையுணர்ந்து மாதவர்கொள்
கோபமும்போய் வண்மைசெயல் சூன்றிடாண்—சோப
மிழிபாக வுண்ணடுக்க மேய்ந்துதொலே வில்லாப்
பழிபாவம் பூண்டார் பரிந்து. (இசு)

ஏற்றமிலா வத்தவத்தோ ரேழைமையை யென்னென்று
சாற்றுதுமீ றில்பரனைத் தாமுடிப்பா—னூற்றமகஞ்
செய்துபல வுய்த்தறைந்தார் தீச்சாப மற்றுற்றீர்த்
தெய்தவற்றே வன்புமற்று மேற்று. (ஈ0)

நித்தன் முயலகன்மே னின்றுடஞ் செய்கிறத்தை
நத்தனயன் கண்டிறைஞ்சி நன்கேத்தச்—சித்தமைந்து
காம்பணிவாழ் வேந்துங் ககனத் தவருமே
தாம்பணிவர் போல்வீழ்ந்தார் சாய்ந்து. (ஈக)

அருளினட மாடி மரன்புவனம் யாவும்
வெருவிவிழ னேக்கி வீழையுக்—திருநடனந்
தீர்ந்துநிற்பச் செம்மலொடு தேவ ரெழுந்தன்பு
கூர்ந்து தொழுதார் குறித்து. (ஈஉ)

மாதங்கன் றன்னை மதியா முனிவர்க்குப்
போதநல்க லோடும் பொலிந்தெழுந்த—யேதமிழை
யெம்பிழைகள் யாவு மிறைவ பொறுத்தியெனச்
செம்பதமுன் வீழ்ந்தார் செறிந்து. (ஈங)

முனிவர் திறநோக்கி முன்னெறியா றுற்றே
யினியதவஞ் செய்திரென வீசன்—றனிவரையிற்
சென்றயன்மா லாதியர்தந் தேமுறச்செய் தேருமைபோ
லொன்றவவண் வீற்றிருந்தா னுற்று. (ஈச)

அங்கக் கரியுருவிற் ரெல்லுலகெ லாந்தொலைக்கும்
வெங்கட் கயாசுரன்மா மேருவிற்போய்ப்—பங்கயனைப்
போற்றி யரிய பொருவி றவம்பயில
னாற்றலைமன் ரேன்றினன்மு னன்கு. (ஈஞ)

வேண்டுவதென் சொல்லென்ன வேத னவனடிசேண்
மாண்டிடா வாயுள் வயம்வலிமை—மீண்டருடி
யென்ன கைத்தனித்தோ மீசன்பாற் சேறியே
யின்னமிந்த மென்றகன்று னேய்ந்து. (கூட)

சொற்றவயன் செரிண்ணேக்கிச் சோதிமேற் போகல
மற்றவர்பாற் றுன்ன மனத்துன்னி—யுற்றவுண
ணண்டர் பதர்தோறு மண்ணியமர் செய்தவரூர்
மண்டனலுக் கிட்டான் வலைந்து. (கூஎ)

பொன்னகரஞ் சென்று பொருதுமக வாற்றார்தே
யொன்னலன்மன் மாவையலைத் தூழித்துப்—பின்னர்த்
திசைக்கா வலர்ச்செகுத்த தீர்த்தவுணர்ச் சாய்த்தா
னிசைக்கா ராக்கரையு மேற்று. (கூஅ)

மஞ்சுறழ்க யாசரன்பார் வைகிமக்க டம்மையட்டு
ளஞ்சிற் றிரிதலுமே நற்றவர்க—ளஞ்சி
யணிகாசிக் கோடி யவணனா ரோடு
மணிகன் னிகைபுகுந்தார் வாய்த்து. (கூக)

அங்கனரற் றூழ்ந்ததந்தி யாயவுணன் வந்தலகட்
டிங்கனமைக் கொல்வா னெணிவருவான்—றுங்கமா
சையநின தானாரண மாவடைத்தே மேவடியே
மூய்யவரு ளென்று ருகந்து. (எ0)

அன்னதுணர்ந் தாரசுர னத்தளியில் வந்திறுத்து
மன்னுருமி ளுர்ப்ப வணங்குமன்ப—ருன்னமுலைந்
தொல்லு மாற்றழீ இ யுண்மையங்க வஃதோர்ந்துங்
கொல்லும் வகைசெறுத்தான் கூர்ந்து. (எக)

மற்றவன்செல் காலை மழுவலா னும்பருய்ப்ப
வத்திறங்கண் டுக்கிரமிக் கார்வடிவுற்—றுத்தமமா
வங்கம்விண் டோயநிமிர்ந் தாயிரமாங் கோடியினர்
மல்கொளியிற் ரோன்றினன்சீர் வாய்ந்து. (எஉ)

உக்கிரமாப் பேர்வடிவ முற்றுசப்ப வத்தொனிதான்
மிக்க பலயுகங்கண் மேவிற்று—தொக்கயண்முற்
றேவர் வெருண்டார் சிவனிவனென் ரோர்ந்துமத்தன்
மாவமர்செய் வான்சூண் மறந்து. (எக)

தானவன்ரு னேர்தலுமே சம்புகடைத் தீயெழப்பார்த்
தான மலர்ப்பீதங்கொண் டக்கொடியோ—னீனமுற்று
வீழ வுதைத்து வெரின்பினத்தல் கையிரால்
வேழமுரித்தான் வெகுண்டு. (எஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (இ)

போதகத்தின் புன்சருமம் பொற்புயமேற் போர்த்தனி
யாதரத்திற் றன்கடாீத் தாருயிர்கட்—கோதுவிழிக்
கெல்லாங் கதிர்ச்செ யெய்த்தவச்சந் தீர்த்தளித்தா
னல்லாரும் கண்டத் தான். (ஈ)

அந்த வமயத் தமரர் திகிதசக்கேட்
டெந்தைமணி கன்னிகையி லேகமுந்த—தந்திமெய்த்தோர்
காலவிரு னென்பாதி கண்டுகொன்ற னீசனெனு
மாலகன்றேர் தேர்ந்தார் மகிழ்ந்த. (உ)

காசெகர் வாழ்பவரும் காமாதி வின்டவரு
சே முறப்பணிந்து தித்தற்குப்—பூசை
புரிவித்துப் போயினர் போதகத்தோல் போர்த்த
தரிதீர் நெரிதியென்ற னங்கு. (ஊ)

பூணனொரு வைகன் முராரியயன் மேருவின்கண்
மன்னுதிரற் றேவர் வரம்பிலாவங்—தன்னவர்த்தாழ்ந்
தோவி லுலகத் துயிர்க்குயிரா யுற்றநின்றே
ரேவசெங்கட் கோதிரென்ற னிவ்வு. (எ)

என்னதுமே வேதா விறைமாயை யான்யானப்
பன்னும் பிரமமாம் பண்பினிற்றேர்ந்—தன்னிசைத்
தேனேய் நிருத்தழாய்த் தேவமற்றுய்ச் சீர்த்தனேயீன்
றுனே பிரமமென்ற னேய்ந்த. (ஏ)

இருவருமே யின்னகலின் றெண்ணினுட் சீறிப்
பொருவி நருக்கம் புரிய—மருவெவருஞ்
சென்றார் மறைகுடிலே சேருருக்கொண் டாதிவெ
னென்றுய்ந் தமைத்த வெதிர்த்த. (ஐ)

வேதம் குடிலே வினம்புமொழி கொண்டிலர்போர்
போத கவிலப் புராரிகண்டே—யோதவர்தற்
போத மொழியவுன்னிப் பொன்கொளியாய் நிற்பவு
மீதெனவே யேர்ச்சிலம்மா லேய்ந்த. (ஒ)

இயலதுதேர்ந் நீசனி லேருருவம் வாட்ட
மயலகன்ற மாலெழுந்த வாழ்த்த—வயன்றிரு
மென்று னிலேம் வினைதீர்வான் வெளியுமே
லுன்று னொளிதேர்ந் துற்ற (ஓ)

ஐந்தலைகொள் நேனிகழ் வத்தன் செலியேற்ற
மூத்தனெம் கொன்லோ னுன்பகை—னன்தையனே
மாற்ற வமரர் மதர்ப்பொழிய வைவனைக்
கூற்றதைத்தோ னுள்புரிந்தான் கூர்ந்து. (அச)

நீல முறுமெய்யு நீள்சடையு மூக்கண்ணு
சூல முதற்படையார் தோளுமா—வேலவே
மன்னுக் கொவடிவம் வாய்ந்தநிக்கு மாவகென்
றன்னைக்கண் ணுற்றுரைப்பான் சம்பு. (அடி)

நிகழ்தஞ் சிறவனயன் சென்னிமை யென்னிற்
றகழ்தக் கதையேந்தி யாவி—யுகந்தளித்தத்
தம்மைப் புகழ்வோர் தடியுடனெய்த் தோர்பெற்று
வெம்மகந்தை மாற்றியடை மேல். (அசு)

மூன்புடைத்தா மண்ட முகடார் பதமெய்தி
மின்பதைக்கு ழாத்தோடு வானவரைத்—தன்பதவே
காத்தியென்ற மென்ற கருணைநல்கிச் சோதிபுக்கான்
றீத்திகழுஞ் செங்கைச் சிவன். (அள)

சோதி மறையத் தனவோன் றெரிந்துநிற்ற
லீதியல்பன் றென்றரனே யேத்திரகர்—போதலொடுங்
காரிய னுச்சியிலார் கம்மூசிராற் கொண்டேந்தச்
சோரியுற வீழ்ந்தான் றடிந்து. (அஎ)

சோரிநீர் வெள்ளமாய்த் தண்ணென் றலகுற்று
மேருவரை சூழ விழியனலாற்—றீரவே
செய்தத் தலைவற்குச் சோவுயிர் கல்கவ
னுய்தற் றெழுந்தா னுணர்ந்து. (அக)

மலரோ னெழுந்து வகேற் பணியா
நிலவணியும் வேணி நிமலற்—கலகிலவாக்
குற்றம்யான் செய்தமையாற் கூரிப் பழிபெற்றேன்
செற்றமினிக் கொன்னாய் செறிந்து. (கூ)

இமைப்பி னுலகமடி மெந்தா யருளி
னமைப்பினுணர் வுற்றனன்நீ தாங்கு—மமைப்பிலவெஞ்
சூலமென்னுங் கையிற் றலவ்டெவே கோடிநீ
மாலகல்வான் காண்டொறும்யான் வாய்ந்து. (கக)

வென்னவின்ன பன்னி யிறைஞ்ச வயற்பாரா
வன்னவன்ன மாவென வாரருள்செய்—தன்னுமவன்
காலவே கன்னனன்மு கன்சோம கன்முதலாச்
சாலத் தணந்தடைந்தான் சார்ந்து. (கஉ)

என்னனில் வைங்கினோ டெண்டைப்பை யார்தித்தோர்
கண்ணும் வளர்தோறு நாகருறை—விண்ணினிலே
தோறும்போய் மெய்யுருகொய்த் தோருமைய மாக்கொடையர்
கூறுயிரும் பின்னளித்தான் கூர்ந்து. (கக)

கரியண்ட ரூர்கள் கடந்தரிவா மூர்சென்ரூன்
மூரி செடுக்கண்கண் முன்செலவே—சீரியமூன்
வாயிற் றலைவன் மறிக்கக் கணாதர்
மேவனைக் கொன்ரூர் வெருண்டு. (கச)

நீர்தனகர் நண்ணலைய னற்ரு னளினந்தாழ்ந்
தெர்தையிவன் வர்தமைதா னென்னேயென—ந்தியாஞ்
சென்றேம் பலிக்குன்கள் செங்நீ ரளியென்ன
கன்றேற்ப நல்னென்மா னன்கு. (கஙி)

ஞ்ருவினைத் தோரைய ஞெண்கைச் சிரமாண்
டொருதூறு தூறவதி யுய்ப்ப—வொருமயக்கம்
வர்தெரிங்கம் பாதி வரைநிறைர்த தில்லேமா
னர்தனஞ் சோர்ந்தா னலிர்த. (கஞ)

மஞ்சுறழ்மால் சோவிரு மாத நிரங்கியையன்
செஞ்சரணே மேவத் தெரிவையரை—யஞ்சலென
சேர்ந்தருளி யச்சுதன்மா னீத்தெழுமா ரூற்றியத்த
ஞேர்ந்துறையு னீங்கிலு ஜற்று. (கஎ)

தொடரியை நிற்றியென்று சொல்லவவன் சூலத்
திடனுற் றவனையருள் கென்ன—வடிகன்கை
மூத்தலேவன் மேவவனே மொய்ம்பின் விடித்தாவி
யத்தலேதர் தேயளித்தா ஞங்கு. (கஅ)

மரிலைக நீங்கியையன் மன்கணங்கள் சூழ்தரவே
மேனள் புவனமேன் மேலியென்றும்—பாலனஞ்செய்
சீனை ஞணையினு லேயிமையோ ரங்கமுயிர்
வாறிநீ ரூக்கு மகிழ்ந்து. (கக)

பொறிமன் னுயிரும் புவனங்கள் யாவு
மிறுதிபடி நாளீமத் தெல்லே—மறைஞமலி
தன்னேயுயர்த் தன்ஞன் றகமிழ்வி ஞலுலவு
மின்னருளி னென்ப விது. (கஂ)

மூன்தொருஞான் றிங்றின்ரூன் மொய்யமார் தம்மொரிம்போய்ச்
சர்தமுறு கைலேயரற் ரூழவர்தா—னர்தையொடு
சேனேஞன் மணிக்கோயி லார்தஞ்மோர் பூதமாய்
மூனேஞன் கடைகின்ரூன் மூன். (கஃ)

நின்றவனை நோக்கியைய நீயாரை யின்றுகண்டேன்
மன்ற வரனை வணங்குவான்—சென்றனனென்
வேலைசெப்பு சென்னவத்தன் வெங்நோக் குறச்சினந்தான்
மேலைவரு பண்புணரா வேந்த. (கஎக)

அந்தநிறல் கொண்டனனென் றன்னவன்மேல் வச்சிரமே
லுந்தநல நம்பன்மே லுற்றெடிந்து—நந்தியது
தித்தன் கணவருவ நீங்கி யுருத்திரமா
நத்தருவ முற்று னையந்த. (கஎக)

செய்ய விதழ்துடிப்பச் செவ்வாய் முறுவலிப்பத்
தய்ய புருவநெற்றி தொட்டுலவ—வையகிகொ
ணொண்டிருக்கண் சேப்ப வருத்திரமா வெய்யவருக்
கொண்டுருத்து நின்றனனெக் கோ. (கஎச)

நிற்கின்ற வெம்பெருமா னீன்சினத்தைப் பார்த்துநெஞ்சக்
கற்குன் றுலையக் கழல்விழுந்தே—யெற்கு
ணுழையுறுமா மாயை யுருத்தெரிய மோவென்
பிழைபொறுத்தி யென்றான் பெரிது. (கஎஞ)

போற்றிப் பணியும் புரந்தரனே யஞ்சலென்று
சிற்றத்தி மேல்கடலிற் செல்லவுய்த்தே—யாற்ற
விடையயற்குத் தந்தேவி வெள்ளிவரை மேன்மின்
னிடையோ டுறைந்தா னிறை. (கஎசு)

சிவன்மந் திரமேவச் சிற்றமொரு சேயா
வுவரியின்கட் டோன்றமன்ன னுளர்ந்து—தவமகிழ்ந்து
தன்றிரைக்கை யாற்றழீஇத் தானவே சன்மகனே
யென்றுமே வாழியென்று னேய்ந்த. (கஎள)

செம்மல் சிறிதழலுஞ் சேண்பார் திசையாவு
மம்ம செவிடுபட்ட வஞ்சத்தன்—விம்மலுற்றோர்ந்
தாழியுற வஃதன்பி லாசனமிட் டாங்கிருத்தி
வாழியென்சேய் காண்டியென்றான் மற்று. (கஎஅ)

கைகநீட்ட வாங்கியையன் காமர் மடிசேர்ப்ப
வெய்துபுல்ல ணங்தொடர்ந்தீர்த் தேதுங்க—வெய்துசெய்தோர்
தன்னவயுண் கண்ணீர் தலங்கருவி யாயோட
வின்ன னனிகொண்டா னேய்ந்த.

பதமன் மயிர்த்தொகையைப் பாலன்கை நின்று
கதமென்னே வாங்கிக் கரத்தா—னுதிதன்னை
[illegible] விறனினைந்த நீயதுசே லீங்கிவன்மன்
[illegible] மூனிவுதித்தா னுங்ரு.

தனிக் காண்டம்.

இருநிடா னெந்தக் கடவுளே யும் வேண்டா
ஞெருவாரு மீறிலா னுண்ணு—மொருவன்றன்
சீற்றத் திறத்தமையாற் றேவருமற் றேவருமே
யாற்ற மெலிவா ரவற்கு. (கக)

ஏவருசோர் வில்லா நிகமயோ நிசோப
மேவுமவற் சாருமோ வெய்யவற்கே—லேவுமுறறு
ஈனுமஞ்சு வன்மா னமனுமஞ்சு வாருயர்த
வானுமஞ்சு மண்ணுமஞ்சு மற்று. (கஉ)

பாசனங்கள் போற்றவெஙகோல் பாசெதுததி யாகுளா
ராசிசெய மேலி யரசுசெய்வ—னீசனன்றி
யார்வெல்வ ரென்னவிவற் கேபெயர்கல் கென்னவயன்
பேர்சலத்த ரன்னென்ரு பெட்டு. (கஙு)

பேரிட் டயனேகப் பேருததி பற்பகன்மா
சிரிற் பரிந்தளிப்பச சேய்வளர்ந்து—பாரிற்சோர்ந்
தாவுணர் சூழ்தரவென் ரூசைகன்விண் ணோர்திருவுஞ்
சேரவெம்மை செய்தான் றிரிந்து. (கசு)

பொன்னசலந் தன்னிலும்பர் போயுறைய வாலுடி
தன்னேபொப்பான் ரூனவர்க்குத் தந்திமையோர்—மன்னகர
கச்ச வொருகரு நல்கெனவன் ஞனகார்
தச்சன் சணைத்தான் றக. (கஎ)

வந்த னகரி னிடையெறுழ்கூர் காவுணர்
வேந்தர் தொழவரின் மேயினு—ஞந்தகைய
காலமே மித்தருவன் கன்னி விருந்தைதனே
யேலமணங் கின்பமுற்ரு னேய்ந்து. (கஙு)

பாரினெடு கான்வதிந்தான் பண்ணவர்க ளேவருமே
மேருவுற்ரு ரன்னவரை மேலியாம்—போரிழைப்போ
மென்றுவின் றேகவிங்க னெய்தினனென் செய்வமெனத்
துன்றரிகாண் டோலிஞெந்தார் சோர்ந்து. (கஎ)

மான்றெவரு மாலையுன்ன மற்றவன்புள் னேறிவந்தஞ்
ஞான்றவரத் தீயோ ணமர்க்கெழுவு—மேன்றிருபா
ஞயிரமாண் டாற்றியும்போ ராகவத்தில் வெற்றியின்றிப்
போயினுன் மாயோன் புகழ்ந்து. (கஎக)

மாயன் கொடியஞெடி மண்டமர்செய் காலையண்டர்
மேய வலரிவெள்ளி வெற்படைத்தார்—சேயொன்ரூர்
மன்னியசித் தென்னயிலே மால்வரையுற் ரூரென்ன
ன்னியா னூர்போந்தா னுற்று. (கஙங)

ஆண்டா ரனிகமோ டங்கயிலே யண்காலே
வேண்டாவேண் டாநித்தன் மேற்பொருதான்—மாண்டாயே
யென்றுமனே கூறநன்றென் றெண்ணுன் சலந்தரனுந்
துன்றுபெயர்ப் பண்பினன்றன் சூழ்ந்து. (கடo)

சோனை முகில்போற் றுலங்குபடை மாரிபொழி
சேனைகஞ்சூழச் சீர்மைந்தன்—போனின்மா
வெற்பொருசா ரஃதுணர்ந்து வேந்த னமரரொடு
வீற்பொனவிர் கோயிலுற்றான் வேர்த்து. (கடக)

நிந்தியடி தாழ்ந்துரைப்ப நம்பனரு ணுடியே
யுந்திடவேந் தேகியர ணெண்சரண்டாழ்ந்—தெந்தை
சலந்தரனென் ணமத் தருவனெமை வாட்ட
நலந்தருமூர் விட்டிரிந்தே ணன். (கஉட)

வெந்தயரின் மேருவின்கண் மேவி யொளிததிருந்தே
ணந்தவணந் தேர்ந்தங் கவன்வந்தா—னந்தரியைப்
புந்திகொளப் போந்து பொருது புகழ்ந்துசென்றான்
வந்ததிங்குக் கேட்டான் வலித்து. (கடக)

ஈங்கும்வந் துற்றனனி யாது கருதியோ
வாங்கதுதேர் கில்லே னளியனின்ன—நீங்ளா
ளுடலகற் றென்னவரி யல்லலொழி கென்றகற்றி
யாடலொன்று னோர்ந்தா னரன். (கடச)

நான்றகுண்டி கைய னரைதருயாக் கையண்கோ
லூன்றுகைய னேலையத்த ணெண்டவர்போற்—ரேன்றியர
னம்மலையின் பாங்க ரணுகு மவுணர்தஞ்
செம்மலேநேர் கொண்டணிஞன் தேர்ந்து. (கடஇ)

எங்குளா யாரைநீ யேய்ந்தெவரை நேடியே
யிங்குறுகின் ரூயுரையா யென்றியம்ப—வுங்கண்முன்
சாற்று சலந்தரனென் ரூனவன்போர் சம்புவுட
னுற்றவன்தே னீண்டென்ரு னுக்கு. (கஉக)

அந்த வுரைவினவி யண்ணலெண்ண ணன்றுன்றென்
றெந்தை புகழ்ந்தாங் கெழ்ந்துசொலி—ச்சித்தன்பா
லல்கொருவ ணனவனே டாற்றினமர் மாய்தியுய்யிற்
செல்கமீண் டென்ரு னெறிந்து. (கஉச)

ஐயனுரை கேட்டவுண ரானலிற் ரியே
மெய்யில் வியர்வெழவே வெய்துயிர்த்துத்—தய்ய
றிய னெனநினைந்தீர் செய்றிறத்தை யெல்லா
மறிருதிர்நீ ரென்றனனிக் கார்ந்து. (கஉஅ)

என்றினைய கூறவன்ஞன் யாமுனெறுழ் தாணலுந்தே
மென்றடியாற் கிரிமண்மே லேய்ஞகரி—கன்றினைச்
சென்னிமே லேற்றித் திறத்தாற் கொளவலையோ
வென்ன வலின்ரு னிறை. (கஉசு)

புங்கவரை வென்றேன் பொருகங்கை நீரடைத்தே
னங்கி யலித்தே னரியையவென்றே—னிங்கிதுதா
னெற்கரிதோ வென்றெடுத்தா னேணிறஞ்சோள் வைத்தயிர்த்தே
யுற்கிய சென்னிவைத்தா ஞங்கு. (கஙூ0)

பரிதியாக் தேவப் பதகனுடல் போழ்ந்தே
யொருவங்கை யுற்ற தலவுங்—குருதிப்
பெருக்கதல மேகவுய்த்துப் பெம்மான்கட் டூயாற
றிருக்கவுனர் சேனையட்டான் றேர்ந்து. (கஙக)

தொன்னலுருக் காட்டிநிற்பச் சோதி புரந்தரன்மூற்
றின்னமரர் போற்றப் பரிந்தவர்க்கு—முன்னரசு
நல்கிவிடைதந்து நற்கயிலே மேவியகோர்
மல்குமையோ டேற்றிருந்தான் மற்று. (கஙஉ)

வீரியன்றன் றேவிதனை வேட்டு வீரியர்போற்
சேந்தவிழி மால்காவிற் றீங்காவிற்—போந்திருந்தா
னங்கண் விருந்தை யவள்கேள் செயனுணரான்
றொங்கலினை வுற்ருள் புலர்ந்து. (கஙங)

பரிதனுற்ருன் சோர்ந்தான் பகைத்தான்சொல் லாடா
விரிதனுற்ருன் செய்குவதோர் இல்லா—னொருவிந்தை
மேலினலில் சூழ்காவில் விண்டுபதக் காவலர்தா
மாயிரியாய்ச் சாரநொந்தாண் மாது. (கஙச)

மடந்தையிரிந் தோட மடங்கலுரு வாளுர்
தொடர்ந்துவரச் சோர்ந்து தருமத்—திடந்தவனைச்
சாரவுஞ்ச னீயென்ரு ருக்கவந்தோ ரேட்டவிவ
ஞரிவனன் றென்றுரைப்பா ணன்கு. (கஙஞ)

ஐவரையே வென்றலவ னீசன்மேற் போர்க்கடைந்தான்
மிக்கிலா னின்னுமே மாய்ந்தனனே—வுய்ந்தளனே
சோதியென மால்படைஞர் சூழ்ருரங்கி னீருருவாய்
வீரவணன் மெய்யுஞற்ரூர் வேட்டு. (கஙட)

அன்ரவனீர் யாக்கையைக்கொண் டாரணங்கின் முன்னிடக்கண்
டின்னமெக் குற்றுவீழ்ந் தோர்வகன்ரு—ரென்னி
லுருத்திரனின் னீயென்னு மாயுனெப்ப
விருத்தை தொழுதலைப்பான் வேட்டு. (கஙண)

நின்னோர் தவரில்லை யீயெனுமீர் காத்தியே
லென்னேய னீர்மெ யிசைத்தவுயி—ரின்னே
தருதிரீ யென்னச் சமைத்துடல்வை குற்றன்
கருதியல்கூர் மாயன் களித்து. (கஉ அ)

மன்குரங்கி னுற்றூர் மறைந்தா சலந்தான்ற
னன்குடன்மா லுற்றெழலு நாரிகண்ணுற்—றென்கணவ
னுய்ந்தனென் றுள்ளத்தி லுன்னித் துயரகன்று
வந்தனையற் புல்லினளூர் வாய்ந்த. (கஉ கூ)

புல்லியவம் மின்னேப் புணர்ந்தமால் பற்பகல்வே
ணல்லியனூ லாறே நலனுகர்ந்தான்—வல்லியத்தி
ஞனையின்மன் மாய மயாத்திறங்க வஞ்சனெ ஞ
வீணையின்சொன் மாதகன்றுள் வேர்த்து. (கஉ ஙூ)

அருந்ததிநேர் கற்பழித்த வாற்றுன்மாற் கோதும்
வருந்தி மடங்கலாய் வந்தோ—பொருந்திடுநின்
மேவலாய் மேவுநீ வேந்தனுய் மேதினியிற்
ருவுருங் கோடுதிரி சார்ந்து. (கஉ சஎ)

பொற்பார் கணவனேப்போற் போந்தனேந்தாய் தெவ்வருன்ற
கற்பார் மனையைக் கவர்ந்தேக—வற்பார்
பழிசுமந்தி யாலெனத்தீப் பாய்ந்திறந்தாண் முன்மா
லழியுடனீ ருடிகொந்தா னுங்கு. (கஉ ஏ)

அத்தனையில் வாளெ ரயன்கையிலே யேகியே
சித்தனேநன் கேத்திமா னீமைசொலச்—சத்திதோர்ந்
தோர்வித்தைத் தந்தரிரு னுற்றிடுதி ரென்னமைந்த
னுர்வத்தின் வாளினெ னுங்கு. (கஉ ஐ)

வேதனைதைக் கொண்டு விருந்தையீ மத்துயித்தி
யோத வருதுபெய்ய வோங்கரிமுன்—மாதளவா
மன்னியதுமாதாக மாலகலம் மாற்கமார்
மன்னிதனேச் செய்தார் கடி. (கஉ ஒ)

கடியார் தளவமாங் கன்னிதனேக் கொண்டொண்
டொடியாரிற் பல்போகந் துய்த்து—முடியாகம்
வெய்ந்தவுண்டற் கோல்படையை வேட்டான்றுள் கண்மலர்தூய்
யாய்ந்தபடை பெற்றனனே மால். (கஉ ஓ)

மாலர் யிரம்பூவை வண்காரத்தாற் கொய்தாற்கிட்
டோலாழி யின்றெமை யின்னீங்கி—மேலம்பா
லின்சுனையா வாழி யிடைவளர்வோ னேமியா
னென்பெற்றும் பெற்ரு னினிது. (கஉ ஔ)

இக்கான் குகத்தெல்லே யீரா யிரமனெர்கான்.
பன்ஞ ளவைமூப் பதுமதியஃ—தன்ஞ
றிரண்டாண்டே தூறெய்தி னெண்கணன்சா மந்நாண்
முரண்டார்மாற் கோர்நாளா முன். (கசஎ)

ஆயதன்மை யாலரிக்கு மாயுமே மாயுமெண்ணின்
மேயவுயிர் தேயுமண்டம் வீயுமெங்ஙு—தீயுலவும்
தோன்றஇல மீமமாய்த் தூநலங்கொள் சூழலின்கட்
டான்றனிக்கூத் தாடுமே சம்பு (கசஅ)

தேயும் பிரளயத்திற் செப்பறத்தின் றெய்வமஞ்சி
வீயுதமேல் யாம்புரிதன் மேவியென்னென்—ஞுற்றீ
றில்லான் றனையடையி னீறெய்தே னென்றெழில்கூர்
வல்லாரே ருயதே மற்று. (கசக)

வற்றருக்கொண் டீசனேச்சார்ந் தேத்தியான் பொன்றுதன்மை
மாற்றிவலி நல்கிநிற்கு வாகனமாம்—பேற்றையருள்
கென்னவிறப் பின்மைபரி யேற்றலெறு முன்புணர்ச்சி
யின்னந்தான் குண்டைக் கிறை. (கடுஐ)

சதுர்வகைத்த மாயுகத்திற் றன்மத்தின் றன்மை
யிதுவெனநான் மூன்றிரண்டொன் நேய்ந்த—பதமுறையே
யூன்றிமண்ணிற் சேறி யுனதிடத்தி லென்றருளோ
மேன்றெமைமேற் கோடி யினிது. (கடுக)

எண்ணுமன்பர் செய்பாவ மேய்புண் ணியமெண்ணர்
பண்ணு மறமெல்லாம் பாலமருங்—கிண்ணமது
தொண்டர்செய் பாவமற்றோர் தன்னறமு மேதிரியா
யொண்டுமனே நீங்கிலம்யா முற்று. (கடுஉ)

உன்னிடையா மூன்னோரீ யூர்தியா மன்னலல்ல
தின்னு மொருவடிவுற் றெம்மைப்போற்—றன்னதுணர்
கென்ன வருளியா னேயறத்தே வைப்பரியா
மன்னவருள் செய்தான் மகிழ்ந்து. (கடுங)

அந்தநா ளாதி யரனேயுட்கொள் ளன்பர்மு
னந்தியா மூர்தியே ணன்மைசெய்வான்—வந்தருளுஞ்
சாற்றுவிடைக் கேணளித்தல் சம்புணர்ந்தன் றோற்புரத்தி
லேற்றருவாய் மால்சுமந்தா னேய்ந்து. (கடுசி)

நிருத ருட்டனவுணர் நேரமார் நேர்ந்து
திருகெஞ்சி னோர்பகல்போர் செய்ய—விருதிறத்தும்
வீய வனிதரமர் விட்டவர்பன் னூட்பொலோர்ச்
தேயயன்றூட் டாழ்ந்தரைப்பா ரீறு. (கடுகி)

ஒல்குழ் வயதை யுடையசேம் பற்பகல்செய்
மல்லிரும்போ ராற்றுவான் வாரிகடைக்—தல்கலிலா
வின்னமிர்தை வாகடி யெமக்கடிகே ணல்குவா
யென்னவயன் சொல்வா னெடித்த. (கஙக)

மாயற் கிதுகவில்வோ் மற்றவனே வேலைமதித்
தாய வமுதளிக்கு மன்னதுண்டால்—வீயமெனப்
போதனவ ரோடும் புணரிபுகுந் தாங்கேத்த
வாத னெழுந்தா னயந்து. (கஙவ)

நிவி ரிவண்வந்த நீர்மையென் கொ லென்னமால்
பூலி லயனவுணர் புங்கவர்கண்—மேவரசர்
வேண்டு குறையை விளம்ப வதற்கியைந்தே
னீண்டளிக்கு மாலருளா லிங்கு. (கஙஅ)

அருன்செய் தெழுமா லவிர்மன் தாத்தை
யுருண்மத் தெனநிறீ இ யுள்ள—பொருண்மதியை
மன்மதலே யாப்புரியா வாசுகியை காணுக
வன்மையுற யாச்தான் மழிந்து. (கஙக)

ஒருபா லமா ரொருபா லவுண
ரிருபாலு மீர்ப்பலகி யேனோர்—தருபார
மத்தடியோ டேர்மூடிதன் மன்மெய்ப் புறங்காத்து
னத்தன் பரித்தா னயந்து. (கசo)

ஆழிவாய் வீட்டதிர்ப்ப வம்மேரு வுஞ்சலிப்பப்
பாழிமத வேழம் பதைத்துயிர்ப்ப—வூழிற்
கடைந்து கடலைக் கலக்கக் கயிரு
யடைந்த பணியயர்ந்த தாங்கு. (கசக)

சாலக் கனன்றரவந் தன்வாய் தொறுமாலங்
காலக ஸடலுங் கடுவுமிழ்ந்த—தேலக்
கடைக்கோடி கார்மன்றீக் காலின் விடநு
முடைக்கோடி யிற்பரந்த தூங்கு. (கசஉ)

ஓடுநஞ்சஞ் சூழ வுலைந்தவுணர் வானவர்த
மோடு முனிவரரு மோடலுற்றூர்—நீடுலக
மாக்குமவ ரோடலுற்ரு ரமிதுணர்ந்துங் காப்பமெனு
மீக்குவிட முன்னதேத்தான் விண்டு. (கசஙட)

முதலிவரு மஞல முராரிமேற் ரூக்கி
யடுகரியின் வண்ணமே யாக்கச்—கடுவியெதிர்
மாண்முதலோர் நில்லார் மருண்டிரிந்தே யேவர்க்கு
மேன்முதலோன் கையெயுற்றூர் வேர்த்து. (கசச)

நிச்சிகழல் போற்றி கவிவளைப்ப மற்றவரை
யச்சினிமீ இ மாலயன்றிக் காண்பவரை—யுச்சிமுன்பி
னீக்கிருத்தி சென்றியம்பி யேத்திருவர் தம்மையான்
பாற்கினிற்கொண் டேய்த்தான் பரிந்து (கசுஇ)

சாற்றிருவர் தாம்பரமன் றன்னைத் தரிசித்துப்
போற்றிகிற்ப மானின் புரமேனி—வேற்றுருவ
மேய்ந்ததென்கொ லென்ன விறைவனன்னு மானமுளம்
வாய்ந்தனைத்துஞ் சொன்னன் வருத்து. (கசுக)

உன்னல் லருன்பெரு தோதஞ்சேர் தம்தின்ன
வின்னலுற்றே நின்னெழிற்ரு னெய்தினேங்—தன்னவிட
மாயதனை மாற்றி யளியேங்க டங்களையே
கீயருள்செய் கென்றனன்மா னேர்ந்து. (கசுஎ)

மற்றவர்த மார்ப்பு வரன்வினவி யாங்கழைப்ப
வுற்றவர்தாம் போற்றி யுறுவிடத்தா—லற்றமுற்றே
மன்னதனைக் ஈந்தி யடியர்க் கருள்புரிதி
யென்ன நவின்ரு ரினைந்து (கசுஅ)

ஈதறிந்து மேலோ னிறைவியைப்பார்த் தன்னெண்ண
மாதறுதி யென்னநின்னை வந்தடைந்தா—ராதலினு
லன்னர் தமக்குவலே யன்பினருள் செய்தியென்ரண்
மின்னு நிடையாள் விழைந்து. (கசுக)

அந்தரியின் சொற்கேட் டரன்மகிழ்ந்து தொண்டுசெயுஞ்
சுந்தரனே நோக்கிச் சுடுவிடதை—ரந்தமுன்னர்க்
கொண்டடைதி யென்னவதைக் கோலன் கொணர்ந்துய்ப்ப
தண்டிவலே யாக்கினு னெய்து. (கஎ0)

அத்தனெழி லத்தமல ரத்தத்தி லத்திவலே
வைத்திதனை யுண்கோ வறுஞ்சேய்மை—யுய்த்திடுகோ
வென்னவர நின்னையன்றி யார்தொலைப்பார் யாங்களுய்வா
னின்ன தண்டே யான்கென்ரு ராங்கு. (கஎக)

கொன்றைமிலை வேணிக் குழகனீ ரஞ்சலீ
சென்றுவிட முட்கொன்ன வேத்திமையோ—ரின்றெமுமிர்
காத்தற்குச் சான்ரக் கவத்திலதை வைத்தருளென்
ரூத்தற் றுணித்தா ரவண். (கஎஉ)

போற்றலுமெங் கோன்விடத்தைப் பொற்பிற் களரிறுவி
யாற்றவருள் செய்தவரா யங்கணுற்றுப்—பரற்றிரையார்
மாமினீன் வாரி மதிக்கினிமிர் தண்டாகும்
போதினீ சென்ரருள் புரிந்து (கஎங)

போலுவர்முன் போலப் புணரிகடை போதமிர்த
மேனவியன்பொருக்க னேய்த்துவந்த—வான்வர்தாம்
பெற்ரு ரலையாலம் பெம்மா னயின்றதே
ண்ற்ரு ருயிரளித்த தன்று. (கஎச)

கிடவுனெக்கோன் பின்னழிக்குங காலெயெலா மோவு
மிடமதே யீமமதி லீச—னடகலிலு
மெல்லெ தகைத்தீதவ் வீமமின்னுந் தானுமுறு
மொல்லெ யதுதவரே வுன். (கஎடி)

ஐயனேயோர் ஞான்றையை யங்கயிலேப் பொங்கரிற்செங்
கையிரண்டா லாடலுன்னிக் கண்புதைப்பச்—செய்யகதிர்த்
திங்க டினஞ்செய்வோன் றீயேனச் சேயொளியுங்
கங்கு னிறம்படைத்த காண. (கஎசு)

தின்னே ரொருவரிலாத் தற்பரன்றன் கண்ணிரண்டு
மின்னேய்கை யாற்பொதத மேவுகண—மன்னேரப்
பன்னுயிர்கட் கெல்லாம் பலவூழி யாகெொந்த
வன்னதன்மை யோர்ந்தா னரன. (கஎஎ)

சங்காரன்றன் பாலந் தனினடுவோர் நாட்டகல்கி
யங்கதனு ளேஞ்கியிரு ளாங்கொழித்துத்—திங்கண்மு
னேவர்க்குஞ் சோதிதந்தா னெவ்வுயிரு மேறிறந்த
மேவற் குழல்பனித்தாள் வேர்த்து. (கஎஅ)

அங்கரன்கண் மூடுந்தன் னததங் நிறக்குமெல்லே
யகருலியீ லாந்தமச்சத் தால்வியர்ப்ப—மங்கைகண்
டங்கை விரல்க ளவண்விதிர்ப்பப் போந்துசெழுங்
கஞ்கைபததாய் வாரியுற்ற காண். (கஎக)

கூரு யிரநூறு கோடி யணிமுகங்கொண்
டாரு வாவுதகண் டஞ்சியயன்—மாரூன
மூற்ரு ரெவரு முறப்போற்றி யொண்கயிலே
முற்ரு வாற்பணிந்தார் முன். (கஅ0)

அடிமலர்தாழ்ந் தெந்தா யறிகிலமோர் நீத்தங்
கடலென யாண்டுங் கறங்கி—முடிவன்
பிரளயநீர் போன்றவிதைப் பெம்மான் பரித்தக்
கரனெனக் காத்தியென்ரூர் காய்ந்து. (கஅக)

நீன்ரேரூர் வியப்ப நினைந்தைதைக்கூய்ச் சம்புசடை
யொன்ரேரு ரூரோடத்தி னும்பருய்ப்ப—மின்ரேரை
யத்தமுத்துன் தம்மூதலா லன்னதிலெம் மூர்வைக
[illegible] வல்லென்ரு ராங்கு. (கஅட)

இறைவேணி யன்புக் கிருத்தசீர் தன்னிற்
றிறைதெரித்து மூவர்தஞ் செல்கை—செறியலங்க
மேவுமன்பிற் ரூழ்த்து விடை யேற்றுத் தத்தகர்
தாமதனைக் கொண்டேய்த்தார் சார்ந்து. (கஅக)

அந்தியோர் மூன்றி லயனூர் புகுந்தகங்கை
மன்னும் பரேதன்றன் மாதவத்தாற்— பின்னருமே
மீனவிறை மாமுடியின் மேற்ரூங்கி யிவ்வுலகி
ஞனுமிறை செல்லவிட்டா னன்று. (கஅச)

நானிலமே லுய்த்தகங்கை நற்சகர ரென்பிற்பாய்க்
தானகதி சோவவ ராழிபுக்க—தேனியலை
யங்கிருந்த நங்கையங்கை யம்மடக்க வேணிமிசை
மங்கைகொண்டா னென்பர் வரன். (கஅடு)

தொல்லையோர் கஞ்சத்தன் ரூன்றி யிருந்திநோட்
பல்லுயிர்கள் யாவும் படைப்பதன்னி—வல்லை
சனகன்மூன் ஞல்வர் தனயரைமூன் னல்க
வனகர்தவ ராகியுற்ரு ராங்கு. (கஅசு)

அன்னதற்பின் போத னளிப்பதமல் காதாக
வின்னலிலாழ்ந் தேயா தினிச்செய்வ—தென்னமூன்
மூன்னிரு ரோடு மூராரியிட மெய்தியவன்
றன்னடிதாழ்ந் தோதினின்ரு ரூன். (கஅஎ)

மாலிதுமூற் ரூதரம்மான் மன்னிறையோ னன்றியென்ஞ
வேலவரோ டொண்கயிலைக் கேகியான்—பாலிறைஞ்சி
கூறங் குறைகேட்டுக் கோமா னவர்ப்பாரா
வீறுசெய்தா னெய்தனவே யெய்த்த. (கஅஅ)

வகனே யாகிவரு மெய்தையிடப் பாலான
வாருதனே சோக்கவங்கு மைதோன்றப்—பாகத்
திருத்தி யவட்கலப்புற் றேய்த்தரியெண் கண்ணன்
றிருத்தனயர்த் தந்தான் றெரிந்து (கஅக)

தீத்தழியெய் கோலவைத் தனயால ரோன்மால்
வர்தனைசெய் தேத்தவரி வத்திரம்பார்த்—தெந்தமருட்
ரோணங்கி ஞேடினிது சேர்ந்தா மயன்செய்கை
யாரமுற்றம் போதியென்ரு ஞங்கு. (கக0)

என்னலுமே யோகையெய்தி யாமினியுய்ந் தோமென்ன
வன்னையத்தன் றன்னலை மார்ந்தேத்தி—பின்னருமே
தாழ்ந்து பெயர்ந்தார் சலசத்தோன் பின்புயிர்கள்
வீழ்ந்து விதித்தான் விரைந்து. (கக0)

வேதன் ரெழின்முற்ற மேவருவே மின்னுக்கி
நாதனே கருணையினு னன்னுவதா—மீதனரா
யேனையர் போல விறையோன் ந்னைமதித்தாய்
ஞானமிலா யோதரியாய் நன்கு. (கக உ)

தநீசி யுத்தரப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. சுஅசு.

கயமுகனுற்பத்திப் படலம்.

இந்திரன்முன் னேர்ந்த ளிமையோர் படையொடும்போய்
வெந்தருவர் வேந்தனென்று வெற்றிகொடு—கந்தருவர்
போற்றுக ருத்ரன் பொருதுவெட்டி வெய்யனினி
யாற்றவதென் னென்றினைந்தா னுங்கு. (க)

போரமர போடு பொருதுவெற்றி யெற்களிப்பார்
யாருளா ரெங்குலத்தி லென்றுரையா—வாரா
வெருவிடமே யன்னல் வியக்குந் தனுது
குருவிடமே போய்ப்பணிந்தான் கூர்ந்து. (உ)

மன்னளிதேன் மாலை மகவானே டேற்றமதில்
வென்னளித்தேன் வீரருமே வீற்றனர்மா—வின்னலுற்றேன்
வைதிறலுங் கொண்டேன் மருவவுணர் சாமெலவுங்
தெய்தியதோ கூரு யிவண். (ங)

தேர்வில் றெவர்தாஞ் சிறிற் பிழைப்பரே
லார்வி லுறுதிதெளித தன்னவரை—யோர்வியர்
செய்வா னெறியாக்க றேறிகனர் தங்கடனு
மூய்வா னுரைத்தியென்ரு னேர்ந்து. (ச)

மின்னவுரை கேளா வரசனே யுன்னுளததி
லின்ன லுறேனீ யெனத்தேற்றிப்—பின்னுறுவ
னன்னி யறிதலுமா லுந்திவந்தோ னேர்விலுற்ரன்
மூன்னும் வகிட்ட முனி. (ஞ)

மின்போ லவன்மரபில் வந்துதித்தோன் மாகதன்ரு
னென்போலு மறையுணர்ந்தோ னேய்கதையைத்—தன்போல
வீரனடவ னென்னு விருமா தவந்தனனே
[illegible]னி னாற்றலுற்ரு னுண்டு.

ஆயவன்பா லின்றே ரசமின்னைத் தேற்றிநீ
யேயினையே லன்னனெய்றி யேயவனே—மேயினவ
ணேர்வேழ மாமுகத்த னுங்கன் குல்தோன்றித்
தார்வேந்தாய்ச் செய்வான் றவம். (எ)

நிற்றவஞ்செய் தன்மைகண்டு நம்பனெறுழ் சிலல்வலக்க
மற்றவண்மன் வானவர்சீர் மாற்றிமும்மை—யுற்றவுல
காளுமா சென்றறைந்தா ளுசா னதுகேட்டுத்
தாளிறைஞ்சித் தக்கதென்ருன் ருன். (அ)

திண்புகரு மற்றே செயச்சென்மோ வென்னமன்னன்
விண்புரையு னெய்தி விபுதையென்ரே—ரொண்டொடியாங்
கன்னி குலத்துவந்தான் காரிகையை யெய்தியன்ரு
யென்னிடரைத் தீர்த்தியென்ரு னீண்டு) (கூ)

மன்னனுரை கேட்டணங்கு மன்னினடித் தொண்டுசெயுங்
கொன்ன னிருதர் குலத்துவந்தே—னுன்னுனக்கிங்
கென்னு விசைவிசைத்தி யென்னவும்பர் தம்மைவெல்வா
னுன்னு லுறவேண்டு மொன்று. (கூ0)

ஒன்றதற்குக் கேட்டியே தொண்பொன் வரைத்தென்சார்
மன்றவரு நோன்புபயின் மாகதன்பாற்—சென்றங்
கவஞ்சைதக்கு மன்னு னமயம்பார்த் தாற்றுந்
தவஞ்சைத்துச் சேர்தி தக. (கூக)

சேருதியே லாண்டோர் சிறுவனின்பாற் ரேருன்றிப்பா
ராருலகின் மேற்பதங்க ளார்த்தவௌ ஷீ—வீரனுய்த்
தெவ்வாளுர் தம்மையட்டெஞ் செல்ல றுடைக்குமன்னு
யெவ்வா றமைதியென்ரு ளுங்கு. (கூஉ)

வேந்தனுரை கேட்ட விபுதையந்த மாமுனிபாற்
போந்துமகற் பெற்றேய் புலன்மீள்வ—னேந்தளீ
யின்னலுறே லென்றேகி யேமவரைச் சார்பெய்தி
யன்னவன்பா லுற்ரு ளணங்கு. (கூங)

மாகதன்றன் பாலுற்ருண் மாதவத்தின் மாட்சிகண்டே
யாகொடிதிற் நோன்பிவனன் ரூர்புரிவார்—மோசமிழைத்
தெவ்வா றிவற்புல்வ தெய்யுமதன் கோன்மாரி
தவ்வா வொழிக்குந் துறவு. (கூச)

ஏர்செய்தவத்தனவன் யானல்ல மேனகைமுன்
யார்வினு நோக்கா னிறைவனிஃ—தோர்வின்றிச்
சேர்திநீ யென்ரு ன்றிறணின்று மீண்டுமென்னி
னேர்மன்னன் மீளவுய்ப்பா னுங்கு. (கூஎ)

விற்றவன்பி னெய்திவி னெற்கே வாளுக
கோற்றமயம் பார்ப்பனெனு மோன்பான்ரூள்—போற்றிபுன்னி
வன்றிறனேன் பாற்றும் வரமுனிவ னேர்கின்று
மின்றவம்பன் னுட்புரிந்தான் வேட்டு. (கக)

மாது தவத்தால் வரீன்முறைவ ழாவுழி
னேதுவா லங்க ணிருங்களிறு—காதலுறு
மோர்பிடியி னேடுற் றுடன்புணரக் கண்டதவ
னூர்வமுற கோக்கினு னுங்கு. (கஎ)

மறந்தான் மனுவை மனமார் பொருளேத்
துறந்தான் வீரவெந்தீச் சுட்டே—யிறந்தான்போ
லஞ்சியயர்ந் தம்முனிவ னந்தோவென் செய்வனெனு
நெஞ்சில் வினவலுற்ரு னேர்ந்து. (கஅ)

விடங்கலைக்கொண் டாங்கடுமா வெங்காமச் செந்தீ
யடங்குவதி லென்றுபுணர்ப் பாசைத்—தடம்படிவான்
போவதற்கெண் போதுமுனி பூவையெண்ணு மூற்றிற்றென்
ரூவன் மகிழ்வற்ரு ளாங்கு. (கக)

ஈங்கிதுபோ தாகு மிடமிதற் காம்வேறு
நீங்கிலைசெய் நோன்பிணங்கச் செய்ததெனு—வாங்குநுதன்
மின்னெழுந்து வல்விரைவில் வித்தகன்பான் மேவியன்னு
பொன்னடியிற் ரூழ்ந்தான் புரிந்து (உ0)

நுண்ணிடைமெய் யங்கமுற்று நோக்கிமுனி மாழாந்து
பெண்ணணங்குங் காந்தருவப் பெட்பினெய்தி—னண்ணுமுயி
ரென்றுனியார் நீகனியோ வென்னவதா மென்னநம்பாற்
றுன்றிவந்த தென்கொலென்ரூன் சூழ்ந்து. (உக)

திருந்திழையு மாமுனிநீ செய்ய வாளுக
விருந்தவஞ்செய் தேன்முற்றிற் றின்றே—பொருந்தினனீண்
டென்னையான் புல்கவந்தே னேகையோ டென்னவன்னு
னுன்னமதி னுற்ரு னுவப்பு. (உஉ)

என்றவ்மு மென்னே டிணங்கநீ செய்தவரு
மொன்றியன்ரே வுன்னே யுறக்கூட்டிற்—றென்று
கடியார் களிற்றிற் கலப்புறுவ நீயும்
பிடியாகி யென்ரூன் பெரிது. (உக)

மெல்லியலு மோர்பிடியாய் வித்தகனு மோர்களிரூய்ப்
புல்லியபோ் தாங்குப் புணர்ச்சியின்கண்—மல்லின்
வயமுகத்தண் ணண்டர் வயங்கவுண னுடுங்
கயமுகத்தன் வந்தான் கடிது. (உஎ)

விற்றின் பலகையொள்வான் வீணென்மா ஞாலமெலாஞ்
சுற்றினன்மா யோங்கு நுகள்படவே—யெற்றினன்கா
ரேயுருமே றஞ்ச வீரட்டிஞன் மூவுலகுக்
கீயன் றிரிந்தான் சினந்து. (உஇ)

அப்பிடியு ரோம மளப்பில் லனவற்றிற்
செப்பெயிற்றுப் பேழ்வாய்ச் செறிபங்கி—யொப்பிறல்
வீரர் தெழித்தெழீஇ மின்பட்டகண் மன்கையுற
வாரெண் ணிலருத்தா ராங்கு. (உசு)

இன்னரொடு கூடி யிபமுகத்த ஞர்த்திடவுந
தன்னை யளித்தோர் தனர்ந்திரிந்து —மன்னெழிலகூர்
முன்னுருவங் கொள்ள முனியுணர்வு தோன்றிடஆ
ழுன்னி யிரங்கிமைந்தா னுற்று. (உஎ)

காமவலை நீங்குமுனி காந்தி தனைசினந்து
நீமன் குலம்யாதென் னேர்ந்ததென்ன—வாமுறையே
கூறிநிற்ப மாகதனுன் கூருயிர்கட் காக்குவித்தேன்
சாறுயிரென் றேகுகெனாந்தான் ரூன். (உஅ)

சிறிதிரங்கித் தேறித் திருமடந்தை நுங்கோன்
செறிமெலிவற் றுன்னெண்ணஞ் சேர்வா—னெறியிற்
கடிந்தியான் செய்தவமுங் காண்மூன் றுலகு
முடிந்தநீ போதியென்ரூன் முன். (உசு)

பொன்னடிதாழ்ந் தண்ணல் பொருக்கெனப்போ யீதெல்லா
மன்னவன்பாற் கூற மகிழ்ச்சியுற்ரூன்—முன்னுமுனி
முன்போற் றவம்புரிந்தான் முன்ன னறன் வேடிளைஞர்
பின்போ யினர்தொடர்ந்து போந்து. (ஈ0)

நீயவிடஞ் சிறித் திசையெங்குஞ் செல்வதுபோற
காயவுணர் மேலிக் கடிகுவார்—மேய
மலைபொடிப்பர் மண்பறிப்பர் மன்னுயிர்கள் யாவு
முலையுறழ்பேழ் வாயிவை ருற்று. (ஈக)

நீக்க வவுணரொடு தன்திமுக னெங்குமுலாய்த்
தொக்கவுயிர் நுங்கிமன்னெய்த் தோர்மாந்தி—யக்கூடவன்
பொய்த்தார் பொருளெனவே போனவுயி ரீட்டருளி
யெய்த்தார் முனிவரும்ப ரேய்ந்து. (ஈஉ)

இனையவா ரூக விபமுகத்தோன் மேவ
வினைய வுலக மெலையு—மினையதன்மை
மன்னவுரை மன்னுணர்ந்து மன்னுபுகர் தன்னேரில்ல
வன்னவன்போய்ப் பன்னுமற்ர வூர்.

ஒளனதா முங்குலத்தோர்க் கோர்வான் குருவானேன்
றென்னீமறை தேர்ந்தனேன் செப்புமென்பேர்—வென்னியா
முங்குலத்து வேந்தனென்னே யுய்க்கவந்தேன் மேன்மைதெறி
தங்குலஞ் சாற்றவென்ரூன் ரூன். (கூ)

சீல்லியன்பொற் ரூனிறைஞ்சித் தந்திமுக னெங்குலத்தி
லொல்லெவரு மும்வா னுரைக்கவந்தாய்—நல்லுறதி
சீர்க்கவிதிற் பேறிலெனத் தேர்ந்தவுணர் தேசிகனும்
பார்க்கவன்ரு டாழ்ந்தார் பரிந்து. (கூ)

போதகனேப் பாராப் புகர்மீ தவமாற்ரு
யோதானே யோரா யுறுமாய—மாதிறல்சீர்
வன்பினேய தேராய் மருவுடனில் லாமையெண்ணு
யென்புரிந்தாய் புந்தியிலா யிங்கு. (கூ)

மூப்பகைமீத் தைந்துமொன்ற முன்னூற்றேண் பெற்றுவிண்ணுட்
டப்பகைமீத் தொண்சீ ரடைந்திலேயா—லொப்பதிலா
வின்மையின்ப மெய்திலா யேயுமம்மை யின்பகன்ரு
யெம்மையின்ப மேவுகின்ரு யீங்கு. (கூ)

ஆற்றறமா விஞ்சை யருமகவு சீர்த்திவய
மாற்றனிதி போதமின்ப மாதியவு—மாற்றகமன்
கூவுமந்த ஞானமு குறித்திட்டாற் கூடுமோ
மேவுவெய்ய வேலோய் விளம்பு. (கூ)

மந்திரமன் மாயம் வரமேலோர் கல்குபடை
தந்திரமொன் றில்லையண்டர் தானேயா—வீந்திரன்ரூன்
போர்செயநின் மேற்செலினப் போதமீ யாதுசெய்தி
சீர்விறலேண் மேன்மையிலாய் தேர்ந்து. (கூ)

ஆதலினூன் மேலா மானையுன்னி யாற்றலே
மாதவஞ்செய் கேட்ட வரமுதவு—மாதன்பின்
றேவரெலா நின்னேவல் செய்வா ருலகனைத்து
மேவரசே யாதியென்ரூன் வேட்டு. (கூ)

சொன்னவைகேட் டேந்த ரெழுதகைய தும்பிமுகன்
முன்னிலையா ரேனு மொழிந்தனரி—லுன்னியா
லின்னசெய லேற்றே னினித்தவமே செய்கின்றே
னன்னசெய்மாண் பாற்றலென்ரு ஞங்கு. (கூ)

ஐதினேசெய் யைம்பொறிக ளங்க னடங்குகின்ற
மெய்தினேய மேந்திரமு மேல்லிதியும்—கைவினேயு
முய்தீரு மாதி யுணர்த்தலித்து மேருவின்கட்
சென்றனனீம் சேகென்ரான் றேர்ந்து. (கூ)

திங்கிமுகமா வெங்குருதா டாழ்ந்த விடைகெண்டு
வெந்தருவ சோடவுணர் மெய்ப்பதிபுக்—கந்திலுற்ரு
னீக்கால நேர்வந்த வாண்டகைக்கெல் லாஞ்சொலியூர்
மிக்கான்போய் வீற்றிருந்தான் வேட்டு. (சுக)

அங்குருசொன் மாற்ற மகங்கொண்டு தந்திமுகன்
மங்குறவழ் மேருவினேர் மாட்டேறித்—துங்கமிகு
கொன்றவத்திற் கான கொணர்வித்த நீராடி
மன்றவத்தைச் செய்வான் மகிழ்ந்து (ரச)

பொறிமன் புலனவித்துப் புண்மைதீர்த் தாசான்
குறிவழிநின் றைந்தெழுத்துட் கொண்டே—யறிவிற்
றிவனிவா யாருயிராய்ச் சின்மயமா கின்ற
சிவனுருவைச் சிந்தைசெய்தான் றேர்ந்து. (சடு)

ஆயிரமா மாண்டைடபுல் லாயிரமா மாண்டவிர்தீ
ராயிரமா மாண்டநில மார்ந்துபின்மூ—வாயிரமாண்
டானதன்மேற் காலெழுப்பி யார்மூலத் தீமூட்டி
வானமிர்தந் தானயின்ரூன் வாய்ந்து. (சசு)

அண்டாத கண்டுகவன் றன்னவனிச் செய்கைமுற்றி
ணண்ட புவன மலேக்குமெனுக்—கொண்டிறைக்குச்
சாற்றுவது தேர்ந்தமன்னன் ரூன்மிகவுஞ் சோர்வுரு
வாற்ற மறுக்கமுற்ரு ஞங்கு. (சஎ)

நாற்புறமும் தீச்சுலவ நள்ளிளன லோங்கவதன்
மேற்புகைபோற் ரூணிறீ இ வித்தகற்பல்—காற்பரசி
யூராயுத வாண்டவதி யாருயிரு நோயுறவே
தாரிபத்தோ ஞேற்றிருந்தான் ரூன். (சஅ)

அங்கிபத்தன் றீமே லடிநிறீ இ நோற்றலேப்பார்த்
தங்கிக் கடவு ளருள்புரிய—வங்கினரும்
வன்னியிலார் காரிரும்பின் மாண்டதடல் வைரமணி
பொன்னிற் பொலிந்ததெழில் பூத்து. (சக)

வீனெர்கல் லொண்பூ வியந்தனருன் னார்வத்தா
ஞசி நவின்ரு ரவுணரும்பர்—தேசிழந்தா
ரின்னவர் நோற்குமெல்லே யீசனது நாடியன்னன்
முன்னிடப மேல்வந்தான் முன். (இ0)

விந்திறைமுன் ரேன்றவிப மாமுகத்தா னேன்பொரிஇச்
சிந்தையன்பிற் ரூழ்ந்தெந்தை சீர்பரச—வந்தவத்தோ
யென்னவரம் வேண்டுமென வீர்போர் செயினுமவர்
வென்னிடவெற் கேயருள்வாய் வேட்டு. (இக)

எந்த வுலகப்படையா லெண்ணெண்முற் றேவரா
லந்தமீரு வன்பு மவிர்படையு—நந்துலக
மாளவுமோர் கான்மாளி னூர்கதியு நல்கெனவெண்
டோளனவை தக்தகன்றன் சூழ்ந்து. (நிஉ)

பெற்ற படையும் பீறவுங் கொடுதன்பாற்
சுற்றமெலாஞ் சுற்றத் துதிக்கையா—னுற்றவண்மிக்
கற்புதங்கொண் டாகத் தருமுப் புளகத்தனுய்
வற்பின் மதர்ப்புற்றனன் வாய்ந்து. (நிஊ)

அன்னதுதேர்ந்தாரசு மாசானுந் தந்திமுகன்
றன்னேவந் தெய்திச் சயமுண்டா—கென்னவே
யாசிநவின் றெய்தினு ரந்தரரை வென்றவன்பிற்
காசினியி லுற்றனன் கடிது. (நிசு)

பூவந் தவுணர் புனேவன் றனேநோக்கி
நாவனண்ணித் தீவி னைகர்புரி—மேவவெனப்
பூவிலய னுணறவே பொற்பினகர் கண்டதிலோர்
கோவில் குயிற்றினன் கூர்ந்து. (நிநி)

சிங்கமணிப் பீடமொன் றுஞ் சிந்தையிற்செய் தன்மைகண்டு
வெங்குருவண் மாமதிழ்ச்சி மேவியே—யங்கநகர்
மாமதங்கொண் மாமுகற்கா மாண்பின் மதங்கபுர
நாமமதற் கெய்தவென்று னன்கு. (நிசு)

சிரைந்து காத மெழினீட்சி மாநகர
மாரைந்து காத மகற்சியதி—லார்வி
லரக்க ரவுண ரசிஞெடு மேவி
யிருக்கல்கி னுனே யிறை. (நிஎ)

அங்கண் மணிக்கோயி லார்மங் கலத்தொடுபோய்ச்
சிங்கணைமேல் வீற்றிருந்தான் சிந்தாத்தோன்—பொங்கவுணர்
வேந்தின் மகளரம் வினங்கும் விசித்திர
காந்திதனே வேட்டான் களித்து. (நிஅ)

வாண்மடவார் தன்குலத்து மாதர்முன் மங்கையரைத்
தாண்மணத்து பின்னர்த் தனிநகர்வெல்—கோன்மருவத்
தாமரர் தானவர்க டாழ வுலகனேத்து
மாசரசு செய்தா னவன். (நிக)

ஆனு மிருதியு மைங்காவு மாமணியுங்
கோனு மமரருமே குற்றேவ—ரானுற்றத்
தந்திமுகற் கார்புகரும் தானவர்தங் கோமானு
மந்திரியாய் வைகினர் வாய்ந்து. (கூ)

அன்னபோ தத்திருமு னண்டர் தமைநோக்கி
மன்னியிவன் வைகலுமே வந்தழிதல்—சென்னிசுட்டிக்
காதன் செவியிலுறக் கால்கொண்டு தாழ்ந்தெழீஇச்
செய்தவணி கீவிரென்ரு ன் றேர்ந்து. (சுக)

அன்னதோர்ந் தண்ட ராசு மறுப்பதஞ்சி
முன்னர்நின்ரும்பன் முகத்தவணன்—சொன்ன
தொழின்முறையே யாற்றித் துயரவலை மோதப்
பழியழுவத் தாழ்ந்தார் பரிந்து. (சுஉ)

வெற்கைமுக னேவலால் வின்னோர் விழுமமுற்ற
தங்கயன்மாற் கோத வகந்தேற்றிப்—புங்கவரோ
டன்னர் கயிலை யணிகோயி னுட்புகுந்தார்
பொன்னரு நந்தியுய்ப்பப் போய். (சுங)

இண்டிறைதா டாழ்ந்தேத்தக் கத்தனண்ட ரேர்டலமந்
தெண்ணெவோ யிங்குவந்த தென்னையென—விண்டார்பார்த்
தோவி லுயிர்தொலைக்கு மும்பன் முகத்தவண
னுவிதொலைத் தானென்ரு னுங்கு (சுச)

என்றலுமெங் கோனெருசே யீந்தவனைச் சாய்த்தனையான்
வென்றிகொண் டேக விடுத்தமென—ன்றெனவே
யாடினர் பாடினு ரன்னர் விடைபெற்று
காடி நகரடைந்தார் நன்கு. (சுஇ)

டோதியேபோ தீசனிடப் பூவைதனை நோக்கியா
மாக முறுமிவ் வனந்தெரித்து—மேதெனவே
தாயினர் தையலுமை தன்னுடங் தானெழுந்து
நோயினன் றேம்பாய் பொழில். (சுசு)

தேனமருஞ் சோலை செழுங்கயிலைப் பாலமர்தல்
வானமருங் கூர்தல் வனிதையொடு—கானமருஞ்
செச்சைமலை சேந்தன் றிருத்தாதை வைகமணிப்
பச்சைமலை மேயதொக்கும் பாங்கு. (சுஎ)

பச்சைவனை மாய்த்தழைத்துப் பன்னிதமாம் பூப்பூத்து
வெச்சென்கரய் தத்துன்னுண் மேற்கனிந்தே—யிச்சையிற்ற
னுன்றிரித் தானடைந்தார்க் கம்பலமீந் தார்விமலை
போன்றதே வான்றேய் பொழில். (சுஅ)

தெண்ணனிக்கோர் வைப்பாய்த் தருகியமம் பூண்டடியி
னண்ணியவர்க் கொப்பிலின்ப நல்கலால்—விண்ணிமிர்கா
மாறு மழுவு மலர்க்காய்தொள் வித்தனே
யாறு கிகில்லை மற்று. (சுக)

காவிளியல் கண்டதன்னேர் காதையோ டின்னருள்செய்
தாவியுனோர் வென்ன வதனனா—ரோவியமன்
றத்தன் செலவாக வவிரோவக் கோலமெலாஞ்
சித்தமுறக் கண்டாள் சிவை. (எஅ)

பாங்குறுதே வாலியாற் பன்னதன னாகியா
யோகுதனி யக்காந்த னென்றிரண்டாய்த—தூங்கலெனத்
தோன்றவவை யான்காணத் தொல்புணர்சசி யின்முயற
றோன்றலதென் கொல்லென்றுள் சூழ்ந்து (எக)

மூனபுரீ காண்கையான் மூலமா யுளதோரா
மன்பொறியுற் றீருருவ மன்னியே—யன்பிலு
றுன்றகதி போற்புணரு மாகையாற் றோகைபி
ரின்றகவை யெண்ணிகூய் நீ. (எஉ)

காட்சியா யீதுசெயுங காரணதான பெறறனறல
மாட்சியா ரோர்வரென மன்புகழ—வாட்சியா
மன்போ தகமாய்சசோ மாணபா தொடிலவிர்டி
முன்போன்றதுகுடிலே முன். (எங)

அக்கணதநி லாஙகொருசே யைஙகரால் வாய்முக்கண்
மைக்களிற்றின் வதனிரத்தின் வந்துதிதான்—றொருகைவரு
நேசமுறத் தாள்பணியு நிலைமிஞ ரோர்வரியா
னீசனென நின்றருளவா னேயதது. (எச)

வந்திருவர் தநதாண மலரிணைமே ரூழுதலுங
தநதைதாய முன்றழுவ ந தணைருளிசய—தநதமிலாய்
நின்னைநினைந் தாறறுவா னேர்கரு மாருநீ
யுன்னலர்செய் கைக்கூ றுரைற்று (எடு)

ஆயனய ஞதியா மண்டர்க்கு மார்க்குநீ
நாயகமே செய்தியா னல்லருளின்—றீயகயத்
தானனனைச சாடியே யாழியான் றன்சிறமை
தானகற்றி மீன்கென்றான் சம்பு. (எசு)

ரிரிணமைந்தன் பான்மருவ நற்பூத மாவனிகந்
தானருள்செய் தத்திருமகன் றன்னேப்பார்த்—தானவெழி
னங்கடலயி ஞயகஞ்செய் நன்கெனவைத் தன்னையெடு
சங்தரன்போய்ச் சார்ந்தான் தளி. (எஎ)

திருமகன் பாரிடாரந் தானேமுன் முற்றுறவே
கரியெல்கோன் வந்தனைதா னன்கியற்ற—வந்து
பரவுறையோ ஞதியராம் பண்ணவர்தா னேத்திக்
கொடுவிம்மின் வைகினன் சூழ்ந்து.

கண்ணனன்பிற் கண்ணுதலைக காணக் கயிலையின்க
ணண்ண லரனருளா னகதியுய்ப்ப—வண்ணன்றிரு
ளாங்கருத்தியோடுதொழ வாழியான் றன்னேத்தன்
பாங்கிருத்தி யென்றான் பரிந்து. (எக)

மாதையர னேக்கி மகிழ்வுற்றே ராடலாஞ்
சூதையெம்மோ டேபொருதி தோற்றனேயே—லீதிநின்பூண்
வென்றனேயே லெஞ்சுமுன் வெம்பணிகள் கோடியா
லென்றனேயோ டோதினு னேய்ந்து. (அ0)

அன்னதற்கு மாதிசைய வததனத்தற் பார்த்தரிதீ
யின்னதற்குச் சான்று யினிதிருத்தி—யென்னநன்றென்
றெண்புடையில் வைக வெவருமுற மன்னருளா
லொண்பலகை காசுதந்தா ரோராது. (அக)

கண்ணுதலோன் மாலிக கருவிமுறை வைக்கென்ன
ணண்ணவைக்க நாரியையு னன்கிருததி—யண்ணக்
கவற்றினேமு னுய்ப்பவெநதை காரிகையு முய்த்தா
டவற்றியல்பின் ரூடினா தாம். (அஉ)

பஞ்சென் றுரைசெய்வர் பாலெயென வோதுவரீ
ரஞ்சென்ப ரஞ்சென்ப ரன்றியுமே—துஞ்சலொடு
தோமினட மென்பர் துருத்தியீ தென்பர்நீ
ராமிஞ் வெடியென்ப ராங்கு. (அங)

அடியிதுபொட் டையிதென்ப ரஃதெனவே யூழின்
முடிவில் குழுஉக்குறிக்ண முநதக்—கடினனுசெ
செப்பினொண் மாக்கவறு ஙிந்தினுர் நண்கருவி
தேப்பினெதி ரூக்கிலுர் சூழ்ந்து. (அச)

எந்தையா மீசன்கொ லின்னருடா னென்னேயோ
ஙிந்தையாந் தேர்ந்திலமெண் செய்கையால்—விந்தையா
மேற்ரு னெதிராடு மெல்லியற்கு மாலயற்குத்
தோற்ரூனே தோற்ரூன் றுதைந்து. (அடி)

ஒன்ரும் பரம னுமைதன்னே நோக்கிநின்னே
ணன்ரூய தென்று நகைத்தநம்மை—வென்ரு
யிலேதோற்ரூய் முன்விளம்பு மாற்ரூனீ பூண்பூ
ணுலெவிலெமக் கீதியென்ரு னேர்ந்து. (அசு)

ஈன்ரு ளனேத்துங்கேட் டேண்மா யினேநோக்கிச்
சான்ரூய நீயிதனேச் சாற்றுகென —வான்றரு
தார்போர் வெலுந்தையோ னத்தனென ன்றுகன்றென்
றேர்போ ருமைனென்தா னேய்ந்து. (அள)

அங்கணனங் கேளீ தறையினுநீ யாராயா
தெங்கணிது சொற்ற விழுக்கினுல்—வெங்கண்ண
பாம்பாதி யென்னப் பகர்ந்தான் பரையொல்லே
யாம்பா லுருவ்டைத்த தாங்கு (அசு)

வெவ்வுருவ மெய்தீடமால் வித்தகன்ரு டாழ்ந்தெவ்வா
றிவ்வுருவ நீங்கு மிசைத்தியென—வெவ்வமிலா
னென்பால் வருமன்பி னீதுபெற்ரு நீக்குவே
லுன்பால் வருதன் பொருங்கு. (அக)

தென்பா லுலகிற் றிகழாலங் காளுளதங்
கன்பா வடப்பொற்தார்ந் தாற்றுதவு—மன்பால
னவ்வயிற்செல் வானைதிர்போ யன்னவனைக் காண்டியுனக்
கிவ்வுருவ மாறு மினிது. (கூ0)

என்னு மளவி லிறையவனைத் தாழ்ந்தேத்தி
யன்னவனத் தெய்துவே னத்தவென—மன்னும்
வரமார் கயிலே வரைநீங்கி யால
மரமார் வனமடைந்தான் மால். (ஊ)

வித்திற் சிறிதென்பர் வெள்கவோர் வீழ்சாகை
முத்தலமு மேவ முறையாக—வித்தகன்றெவ்
வூர்ப்பாய் வெலவயனு மோர்பாக னுய்த்தருெடுத்
தோபோன்றிருந்ததால் சீர்த்தது (கூஉ)

வீழ்கிளரொண் காலாய் வியன்றூர்கீழ்த் தட்டாய்விண்
போழ்கிளேமேற் றட்டாய்வாழ் புட்கொடியாய்த்—தாழ்கனிக
டெய்ய பவனத தொடையா யடைதலிலாய்
வையமது போலாம் வடம். (கூஉ)

ஓருங்காற் கல்லாலு மும்பர் பதியமரைந்
தாருமொவ்வா வாலினுக்கென் சற்குரும—னுரும்
பாச விருக்கும் பதியாந் துறைசை
யாச விருகனிக ராம். (கூச)

அலகில் புகழுடைய வன்னியுரையா
லிலகு பணியா யிருநீ—ருலகமெலாந்
தொந்தினில் வைக்குந் தளவன்வடதாருப்
பொந்தி லமர்ந்தான் புரிந்து. (கூரி)

மூந்து கயமுகனுன் முன்னமது நொந்திமையோ
ரீந்திரன் முன் னேவருமே யோரம்பன்—வந்தேர்ந்
தள்ளமிழ் வெய்தி யுயர்கயிலே மேவியைங்கை
வள்ளல் பதம்பணிந்தார் வாய்ந்து. (கூக)

அந்த னிறைஞ்ச மமானைப்பார்த் தைஞ்சாத்தே
னுங்கள் குலத்தையெ னுயர்நமெனப்—புங்கவர்கோன்
சொல்லான் கயாசுரனுர் சோதிவா மெய்நிஞ
னெல்லான் முயர்செய்தா னுற்று. (கக)

பின்னங் னேத்தன்னைப் பேர்வர் தனைசெய்யீ
சொன்ன தன்றிக் குட்டேனே தன்னுகாண்—கன்ன மூறத்
தாழ்ந்தெழவுஞ் சொற்ருன் றணிலில் பழிதாணத்
தாழ்த்தவற்கா னாலெ மயர்ந்து. (கச)

அின்னவன்ற ஞலி யடீ வருவையெனு
மூன்னவன்ரு சொற்றமையான் முன்னெவரு—நின்னடைந்தோ
மேதமகற் றென்னு விலட்கேமுன் வைத்தேத்த
னாதனவற் சாய்த்துமென்ரு னன்கு. (கக)

இறைவ னுடனிமையோ ரெம்மிகேகண் மூந்து
மறமையின்பும் வந்தவினி மன்னப்—பெறுவதென்கொ
லென்றின்ப மெய்துமபோ தீசனரு ளோரம்பன்
னன்றவற்கொல் வான்முனிஞன் சூழ்ந்து. (கoo)

டெரூக்கென் றெழுந்தையன் பொன்வாய்த லெய்தி
யருக்கனில் வில்வீசல ஞர்தோ—டிருக்கழல்வைத்
தேறியிருந் தேருழித்தி ணேண்பூதர் வந்தசுற்றிக்
கூறிரன்னவன்சீர் கூர்ந்து (கoக)

சாமரைகள் வீஞர் தண்கவிகை யேந்தினர்
தேமருவார் பூமாரி சிந்தினர்—நாமம்
வருகோடி ஞர்பூதர் மன்னியஞ்சாற் றிட்டா
ரொருகோடி சாரதர்க ளுற்று. (கoஉ)

மன்னெங் கரத்தோன் வருகாலே யும்பரெய்தி
மின்னலர்கள் பெய்தசெல வெவ்வனிகை—தன்னுறவே
நூபுரமுன் ஞர்ப்ப மொடிப்பிலேண் டெம்மதங்க
மாபுரமுன் போயினுன் வாய்ந்து. (கoக)

ஆயதொற்றர் தேர்ச்தோடி யாம்பன் முகற்கியம்பத்
தீயனலிற் றீறியே தின்படைகொண்—டேயதன்றே
சோதினுன் பல்லியங்க ளெல்லா மியம்பினவே
மாதினுற் ருனேசுற்ற வந்து. (கoச)

ஆயிசமா வெள்ள மனிகமூற்றப் போயவுண
ஞயகன்செய் தன்படைஞ ணண்ணினுள்—மேயவெள்ளி
நூருந்தின் டானைரும் போர்புரிந்தார் வன்படையை
நேரார் நேர்க்க வியந்து.

வற்ரு நிருநிறத்தா ரொண்டா னவர்பூதர்க்
காற்ரு தழிந்திரிந்தா ராயிடைமன்—சாற்றுவி
யிட்டா ரளப்பிலார் மெய்குறைந்தா ரொண்ணிலார்
பட்டார் துயரம் பலர். (கஅ)

ஒழிந்த கரிபரிதே ரோங்கவுணர் தானை
குழிந்தகட் பூதர்வென் றி கொண்டா—ரழிந்ததன்மை
நோக்கமுற்று வில்வளே இ நோன்கணவ ராங்குலைய
மாக்கணையா மாரிபெய்தான் மன். (கஎ)

புங்கவர்நின் பூதர்மெய் போழ்தரக்கண் டைங்கரத்தோன்
வெங்க ணவுணனோர் மேவலுமே—யிங்கிவனு
ரென்று வினவ விபமுகத்தோன் சஙகரன்சேய்
வன்றிறலோ னென்ரு னவுத்த. (கஅ)

அன்னவுரை கேட்டவுண ணண்வலவன் றன்னைப்பார்த்
தன்னிரத மைங்கான்மு னுய்ப்பையென—மூன்னுகைப்பத்
தன்றவனே தீக்கண் சுழறரநோக குற்றெயிற்ரு
லொன்றுயிதழ் தின்றுசொல்வா னென்று (கக)

நிந்தை யெனததவ நோகஇவர்ந் தருதமைதேர்
தந்திலையா ராவிகொடு தான்போதி—புந்தியிலாய்
போர்செயினிற் கேணில்லே புங்கவரான் மானுடரா
லார்படையான் மாய்விலேயெற் காங்கு. (கஉ)

பின்னும் பலவுள்ள பெற்றவரம் வெல்பவரா
ருன்னேவென் றண்ட ருயிருமுண்பே—னென்னேவெல்ல
வல்லேயேல் வல்லே வருதியெனத் தம்பிமுக
னெல்லேயே யோதவா னேர்ந்த. (கஙக)

வெம்படையும் வாளரு மேய்வரமு நிற்களித்த
மாண்படையு மெந்தைநின்னே மாய்த்தங்கண்—சேண்புரப்போ
னந்தார்க்குப் பொன்னு டளித்தனேயா ருள்ளமுற்ற
வெந்துயர்தீர்த் தேகென்ரு னென்ரு. (கஙஉ)

உன்னுயிர்தான் காத்தியெனி லோருறுதி சாற்றுவன்கேள்
பொன்னகரில் வேந்து புரக்கநல்கி—யிந்நிலத்தை
யாண்டே யிருதியஃ தாற்றிலேயே னின்னுயி
ராண்டே விடுவனேவேன் மற்று. (கஙஊ)

என்னலுமே வெய்யவன்வேர்த் தேமத் தனுவாங்கி
மின்னெஞ்னீர் ணேற்றிவெங்கோல் வீசலையன்—மன்னெழுவ
னேத்தலித்த தோல்வில் லெடுத்தனேயான் வாங்குமுன்னர்
வேழமுகஞ் செற்ரு னென்ரு. (கஙஎ)

தீண்டமொன் றேந்தியான் றன்றனய னெனதெதிர்ப்ப
வின்டதயர் வான்புடைத்து வெய்யனுரம்—புண்டையங்கத்
தார்க்கமரம் போனின்னுன் றன்திமுகன் னுனைதெற
வூக்கினன் பாசமொன் றோர்ந்து. (கசடி)

விட்டவெம் பாசமங்கண் வெய்யதோர் சேனைமூற்றுங்
கட்டியது சேய்பின் கணிச்சியுய்ப்ப—வட்டதா
லன்னதனை நோக்கியும்ப ராடினுர் தானைபட்ட
மன்னவுண ஞேர்ந்துகொந்தான் மற்று. (கசசு)

மூந்துதன்கை யுன்ன முரண்படைகள் யாவுமே
சிந்தினு னன்னவெலாஞ் சேர்ந்தவும்ப—லெந்தை
தனைவலஞ்செய் தேத்தித் தனியேவல் செய்த
வினைவெருளித் தீக்கணின்னுன் வேந்து. (கசள)

நின்றவனை நோக்கி நெடும்படைக டாமேவிற்
சென்றவனைக் கொல்லா வெனவரத்தா—லென்றிறையை
யுன்னித்தன் கோட்டிலொன் றோர்கரத்தி னுன்முரித்தான்
மின்னிற் நிகழ்சடையோன் வேட்டு. (கசஅ)

கையிலொரி கோட்டைக் கயாசுரன்மே லுய்ப்பவது
வெய்யனுரங் கீண்டுபோய் மேவுடலம்—வையமிசை
வீழ்த்தியொல்லை யோடிநன்னீர் வேலைபடிந் தோரம்பன்
வாழ்த்துகர மூற்றதுவே வந்து. (கசக)

வெய்யனுரங் கீண்டலுமே வேலையுடைந் தாங்கார்த்தார்
செய்யநெய்த்தோர் கான்பரந்து செங்காடா—வையமுன்னும்
போர கியதனையான் போர்ந்தருநீத் தஞ்சுவல
சோரா வாலு னுருத்து. (கஉ0)

தாக்கவரச் சாரதன்றே டன்னினின்று மூடிகத்தை
நீக்கருந்துப் பின்னுக்கி நீரம்மை—மீக்கொளென
மேக்கார் பிடர்தாவி வீற்றிருந்தே பூர்தலுற்றுன்
மாக்கார் மதங்கொண்ட மன். (கஉக)

மற்றதுகாண் டேவர் மகவான் முதலெவரு
மிற்றனன்வெஞ் சூர னிடரேகிற்—றற்றதிக
லென்றுமகிழ்ந் தாடியெழி லேமமலர் தூயன்பு
னன்றானி போற்றலுற்றார் சூழ்ந்து. (கஉஉ)

பூப்பவனு மெல்லாப் புவனங் களுமுறைசெய
காப்பவனும் பின்னர்க் கடிந்தவற்றை—வீப்பவனு
நீயலா தில்லையென நின்றிறைஞ்சிப் போற்றவும்ப
னாயனையான் செய்தா னருள். (கஉங)

உய்த்தனரா மென்றயன்முன் னும்பரெலாம் போற்றுதலும்
வெய்தருவன் காய வீளித்தவரை—யெத்தையன்பி
னேக்கி யெழுதிரென கொய்தெழுந்தா ரஃதணர்ந்தான்
மீக்குகழல் வெவ்வவுணர் வேந்து. (௬௮)

மற்றிரியோ னென்னியுயிர் வாழ்ந்தனனு னென்றுன்னா
யத்தாமார் வீயெனப்போ யப்பதிதீர்ந்—தத்தொளிசால்
பொன்வரையின் சாரலின்கட் பூந்தருமன் பூழையினுண்
மன்புலம்பி யுற்றுன் மருண்டு. (௬௯)

தானவர்கோன் செல்லத் தனிப்புகரு மோர்புன்னாய்
வானமருந் தன்னுலகம் வாய்ந்திருந்தான்—மாநகர்போய்ப்
பூத ரவுணரொடு போர்மூற்றி மேவுதலு
நாதனவ னின்றகன்று னன்கு. (௭0)

மீண்டுசெங் காட்டிலொர்சார் மேவிப் பரவெளியிற்
ரூண்டவஞ்செய் தாதையுரூத் தாபித்தப்—பூண்டவன்பிற்
பூசைசெய்தா னத்தானம் பொற்கணப தீச்சரமென்
றூசையுளார் சொல்வா ரமர்ந்து. (௭௧)

பூதகணம் போற்றவரற் பூசை புரிந்தபின்னர்
மேதருசீ ராகு மிசையேறி—நாதனெங்கோ
மாலவன மாதுமைதன் வாக்கினர வாகிவைகு
மாலவனம் புக்கா னமர்ந்து. (௭௨)

கயமுகனுற்பத்திப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. சுகள.

அனந்தன் சாபநீங்கு படலம்.

புக்கபொழு தங்காலம் பொன்தார்ந் தாற்கருதி
மிக்கதவஞ் செய்மால்கை வேழமுற—வக்கணநேர்
சென்றிறைஞ்சிக் காணவம்மை செப்பிடுமா சாபமற
மூன்றனுரூப் பெற்றுன் முயன்று. (க)

மூன்முனுரூக் கண்டு மகிழ்ந்தானை யேத்திலயங்கை
மேன்மையுளீான் முன்னிறைஞ்சி மீண்டெளியன்—பான்மருவு
பூசனைகொள் வான்வேண்டும் புந்திமகிழ்ந் தின்னருள்செய்
சேஷனன் பாலவென்று னீங்கு. (உ)

ஐங்கரன்மால் சொற்கேட் டதுசெய்கென் றுஞ்சமரச்
சொல்லர்முன் ஞகச் சொலபோந்த—பொங்கவனைச்
சூற்றியலி லர்ச்சித்தச் சாலவிகற் றூணர்த்திப்
போற்றியிது சொல்வான் புரிந்த. (உ)

வின்னும மார்நிக்கண் மின்மதியா ரும்பக்க
மிக்காஞ னுன்னேயர்ச்சித் திட்டமைபோன்—மன்னுவன்
பொன்னடியார் பூசை புரியினவர் புன்கஞெழித்
தின்னருள்செய் கென்ரு னினிது (ச)

கேசவன்சொற் கேட்டலுமீ கேட்டபடி யாக்கினின்றன்
பூசைமகிழ் வற்றமெனப் புங்கவர்க—ணேசமொடு
போற்றிடவெவ் வாகிவர்ந்து பொற்கயிலே மேவியையன்
சாற்றரற்ரூழ்க் தற்ரூன் றளி. (டு)

அற்றைநாண் மாயனய ஞதியர்க ளாங்கரன்ரூண்
மூற்றுமன்பிற் ரூழ்ந்து முறையினருள்—பெற்றுகின்ற
யெற்றையெமை வாட்டு மிபமுகனே வீட்டவுய்ந்தோ
மூற்துகைம்மா றுண்டோ வுனக்கு. (ஈ)

நெற்னல் வரையசு னேர்செய் பணிகின்மு
னின்ன தினந்தொட் டியற்ற தம்யா—மென்னவது
செய்கிரென வும்பர் சிரங்குட்டிக் கொண்டுகுழை
யெய்துகையிற் ரூழ்ந்தா ரினிது. (எ)

அன்புடனே யாவருமீ தாற்றி வணங்கிகிற்ப
மன்பரையின் மைந்தன் மகிழ்வெய்த—வன்புலவ
ரின்றமுத லெம்மைப்போ லிப்பணிசெ யேவர்க்கு
மன்றருள்செய் கென்ரூர் மயந்த. (அ)

அம்பிகைமா மைந்த னருள்செய்தவ் வாறயன்மா
லும்பர்க் கெலாவிடைதந் தும்ப்பவண்டர்—தம்பிமுகன்
கூர்ந்த வருளாற் குலவியதந் தம்பதம்போய்ச்
சார்ந்தங்கு வைகினர் தாம். (கூ)

வேத முதலெழுத்தாம் வீத்தலுற் பத்தியிது
மாதிடத்தாற் கோர்ந்துணர்தான் வந்ததன்மை—யோதவல்கேள்
நிற்குணனே யாருஞ் சென்குணமோர் மூன்றுமிலா
னிர்க்குணன்சீர் சொல்பவரார் நேர்ந்து. (க0)

பரவுயிர்க்குப் பாசம் பறிப்பவன்மால் வேதம்
பெருதொழிலீ தான்வைத்தித் தேய்த்த—மருவுகுண
மாக்கி யதின்தொழிலுக் காத்தா மதமைத்தா
னிருவினைதீர்வர் தனித்த. (கக)

மின்மறைதல் காரிதத்து மாமுனிவர்க் கன்னவைதாம்
தாமதிரு னத்தனேற் சாற்றுவலே—வாமமல
கெய்வடிவ மேவுமோ வித்தகனே மூலமெனத்
தெய்வமறை செப்புமோ தேர்ந்து. (கூ)

விமலனன் றீறு விளக்குந் தகைவாற்
றமருணத்த னென்றியந்தத் தன்மை—யமைசெயலா
லேய்ந்த வியற்குணந்தான் யாருரைப்பார் வேதமுமு
னுய்ந்து மறியா வது. (கஉ)

ரித்த ளளித்த லியற்று பவர்க்குள்ள
சாத்திக ராசதந்தந் தஞ்செய்கை—மாத்திரை
யல்ல தவர்கட் கவைபார்த் திடினிபல்பாச்
சொல்லவு மாகுமோ சூழ்ந்து. (கச)

மிற்குருவ நீலமுன்னீர் வாய்த்துயில்கொள் பான்மையன்றை
யேற்கும் பிறவுமெய்து மேலிரண்டி—னுர்க்குமன்பி
னேத்திவழி பட்டினரு ளேய்போத மும்பெறலாற்
சாத்திகமே டெற்றுளான் ரூன். (கரி)

மேனிபொற் கென்றலான் மேவுமல மானபொரு
ணனென் மருட்கையா னந்தினேத்—தானன்
குணர்தெளிவிற் பூசனேயி லுண்டா யதுவே
குணனெலாம் போதற்குங் கூர்ந்து. (கக)

ஆசையின்ன லெய்தினே ரக்குணவி தத்துறவ
ரீசற் கதாணுவா தீறுசெயப்—பேரினுர்
காமதமல் லாது தனிமுதலின் றன்மையெலா
காமறியற் பாலதோ நன்கு. (கஎ)

என்றினைய தூயோ னிசைத்தலுமே வன்மையொடு
மன்றிருவ மெய்தி மயங்கலால்—வன்றக்கன்
புந்திகொளா தைய புகழரற்கி யேனவிதீ
யிந்தைசெயேல் போதியென்ரூன் றோர்ந்து. (கஅ)

நீக்கனிது கூறத் தகுதி மூனிவன்ன
மிக்கு நடுங்கியது மேவுலக—மக்கணந்தன்
சேற்றம் தினேநோக்கிச் செப்பகில மற்றவனு
லாற்றலையே மென்றுணர்ந்தா னுங்கு. (கக)

தீற்றல் தணந்து வெனே விலக்கியின்
ரூபிக் முனிவனைக வன்பிறக்க—வேற்றநின்னே
போற்றலுஞ் செல்லா மொழிவுறவின் னேயென்னுச்
செற்றனே மாமுனிவன் சூழ்ந்து.

அத்தனை சோகிமுனி மானம்போற் நீழலே
டெத்தையன்பர் கண்டிகைசேர்ன்னிசீர்—மெய்துலகி
லானவைய ராய்ப்பிறந்தே வாங்கிறத்தெய் தாதகதி
நீதெரியில் வீழ்நிரென்ரூன் றோர்ந்து. (உச)

இனயநெஞ் சாப மிசைத்துமுனி பாங்கர்
முனிவருறத் தன்னிலுற்ரூன் முன்னி—யனையவன்றன்
பின்னுகத் தக்கன் பெருந்தவ சீர்நிருவேண்
முன்னுகப் போயிற்றே மொய்த்து (உஉ)

அனந்தன் சாபநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா. சுருகூ.

தானப் படலம்

போன பொழுதிலவன் பொற்றுவச மிற்றகொடி
சேனமகத் தூணிற் செறிந்தமனக்—கானமங்கை
மங்கலனன் ஞண்கழன்ற மற்றுமெண்ணி றுன்னிமித்த
மங்க னிகழ்ந்த வடித்து. (க)

இன்ன நிகழ்ந்துமுள்ளத் தெண்ணுன் சிறிதுமையன்
றன்னையரி யைப்பூ சனைசெய்தான்—பின்னையும்பர்
மாமுனிவர்க் கானகல்கி மாதர் மருகர்க்கு
மாமன் கலமளித்தா னுங்கு. (உ)

தீக்கனிந்த வாறுகல்கித் தாமோ தரன்முதலா
மிக்கவெருங் காத்திடத்தீ வேள்விசெய்போ—தக்களத்தின்
முன்னமே வொண்சுரபி மொய்வெள்ளி வெற்பன்ன
வன்னமே னன்களித்த வாங்கு. (ங)

தியபாற் சொன்றி செழுமுதிரை யுண்டிபிற
வாயவனம் வீற்றவீற் ருகவெற்பின்—மேயவெற்தை
தோசைமுதற் பண்ணியங்க ணின்கனிக ளேவருமே
யாசை யுறவருத்த வாங்கு. (ச)

விருந்தினர்தாங் கொள்ள விழுது தயிர்பா
லிருந்தாநி யாமென்னச் செய்த—பெருந்தவீன்
மான்மதஞ்சார் தொண்பனிசீர் வள்ளலைச்சாய் பூவியைய
வின்மகிழ்வி னல்லினவே யாகுகு. (ஞ)

ஆதெல்லா நல்மிமணி யாரு மிருநிதிகர்த்
தாவினை னேவலாற் சாலியின் கண்—மேலி
மணிகள் னகம் வணங்கொ ளுடைகன்
பணிக டொருத்தவொவ்வோர் பாங்கு. (கூ)

மற்றுள் னனவுதவி மாடைடைந்த வேலையத்தி
தற்றதக்க னேவலின்க ணுற்றெழுகு—நற்றவர்கள்
யாரு நிலத்தோர்க் கிவையிங் களித்துமெனக்
கூருமன்பிற் சொன்னர் குறித்து. (எ)

இன்னபோ திச்செயலோ ரோரக் தணர்மூனிவ
ரன்னடெடுஞ் சாலை தனையணைந்த—மூன்னுஞ்
சிறுவிதியைப் போற்றிச் செறிந்தாடிப் பாடி
யறுவைதனை வீசினு ரார்த்து. (அ)

கண்டங் தணரைக் கடிதவம்மி னீரென்னுக்
கொண்டு குறுகிக் குழுவிரு த்தி—யுண்டிகளா
யம்பொன் மணித்தட்டத் தார்க்குமிட் டேட்டிவித்தார்
பம்புறவு கொண்டாரிற் பார்த்து. (கூ)

அன்னபொழு தாரு மயின்றுஞ் சுவைமிகையா
லின்னமுண்டி வேண்டு மெனவுரைப்பார்—பண்ணுசில
ராயவுண வாற்றவுண வாரகட்டில் வெய்யபசித்
தீயடலே யென்பார் சிலர். (கo)

வாண னனந்தன் வலிதருகுண் டோதரனின்
மாணுறப்பல் கைவாய் வயிறுபெற்றிவ்—வூணருந்தக்
கூர்வடவை போற்பசித்தீக் கொண்டாற் சிறிதுசைசை
தீர்தருமே யென்பார் சிலர். (கஅ)

இந்தவுண வுண்ணமைந்த நில்லாலே யாங்கொண்டு
வந்திலமென் செய்வமென்பர் வாய்ந்தசிலர்—தொந்திதெற
மாக்கறியு ணுண்டிவ் வயினெழுலெவ் வண்ணமெனத்
தேக்கெறியச் சொல்வார் சிலர். (கஉ)

மக்களொடு வானவரு மற்றவரும் வாழ்ந்திடலாற்
றக்கன் புரிந்த தவத்தினுண்டோ—மிக்கதென்ப
ரெல்லையினல் லூணுதவு மித்தேனு வைப்பற்றிச்
செல்லுதுமூர்க் கென்பர் சிலர். (கங)

அன்னபல பேசினுங்கு மந்தணர்கள் கேட்டவெலா
மன்ன வனித்தருத்தி மாமுனிவர்—பின்னவரை
யாங்கிருத்திச் சாந்த மடைக்காய் மலர்யாவு
மோங்கருத்தி யோதெந்தா ரோர்ந்து. (கச)

உடையான் சின்சார் குரத்தனிக்கு மாதவ மேன்
றெண்டான சாலையெய்த வேற்குனிவுக்—கண்டோர்வி
ளித்தார்பொ னீத்தார்பு னீந்தாரு னீத்தாரா
னீத்தார்மா தந்தணர்கட் கேய்த்து. (கரி)

மல்குசெம்பொற் பாதகைகண் மன்குடைகள் குண்டிகைக
ணல்லி முனிவர் கயப்புறவே—மல்குபொரு
ளங்கண் மறையோ ரவாவடங்கத் தந்தவெலாங்
தங்கடேகக் கொண்டுசெல்வார் தாம். (கக)

மாலயன்மூற் றேவர் வயங்கூர்தி யார்த்தவொர்பா
லாறு மகம்பையர்க ளாடினரோர்—பாலமர்ந்து
ணண்புறவே வாஞர் கயமொழிகள் பேசியவருப்
பண்புறவே வைனரோர் பால். (கஎ)

வேதவல்லி மீன்ற வினங்கிழையார் விண்ணவர்த
மீதர் சசியொடொர்பால் வைஞ—ரோதமற்றக்
கோங்காங் குவிமுலையார் கொண்கருடன் கூர்ந்தவண்பி
னுங்காங் குலவியுற்ரு ராண்டு. (கஅ)

தானப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுடுள.

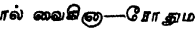

வேள்விப் படலம்.

மருத்துளவன் போதனயன் மன்ன மகத்தின்
கருத்தனுக் தீயன் கருதி—வரித்தகல
மன்றவரை கோக்கி மாபி னிருத்துமுத்தீ
யென்றனுகன் றென்ரு ரிசைந்து. (க)

மேய விருத்திஞேர் மேவாணி தன்னினுற்ற
தீயை யொளிர்வே திகைப்பறப்பை—மீயுய்த்துப்
பண்மஞ் நிரத்தாற் பரிநிகன்சூழ்ந் தேனவிதி
மண்மாபிற் செய்தார் மகிழ்ந்து. (உ)

ஆங்க ணழனு லறைமுறையிற் செய்தலுமே
பாங்க ளிருத்தினரைப் பாரமை—னீங்களுங்கட்
காசெய தன்னேரினோர் தாற்றுமி னென் றனைத்தான்
சேனைவர் மேனமர்வோன் சேய்.

வின்ன வதுகேட் டிருத்தினோர் முன்னமா
மன்ன மகத்திற் கலிமுழுதும்—வன்னிபல
தன்னு சமிதை தைதருப்பை யாதித்தார்
பன்னிருவர் கொண்டு பரித்து. (அ)

அத்தமஞ் செய்யித்தா ராக்கொருவ ராலயிக
சொத்தையலார் கொள்ள வெவர்க்குமுன்ன—மந்திரத்தைச்
சொன்னு ரொருவரன்னர் சூழ்ந்தந் தமையழைத்தார்
தன்னு வொருவர்பேர் சொற்று. (இ)

மற்றவர்க்கெல் லாமொருவர் வன்னியிட்டா ரின்னவிய
வற்ற முணர்ந்திருந்தா ராக்கொருவர்—தற்றதற்கு
முற்றுமல்ல வின்னருளே முன்னிப் புரிந்தனரன்
புற்றெருவ ரம்முதல்போ லுற்று. (ஈ)

இருத்தினர்க்கு மேனையர்க்கு மீதியற்ற யாக
கருதனந்தத் தேவர்க கருதிப்—பரித்தணுகி
யென்றவிசெய் தோறு மினிய மொழிபகர்ந்தே
நன்றருத்தி யுற்ரு னயந்து. (எ)

திருந்துசுவை யாணுந் திகழ்தூய்மை யாணு
மருந்தனைய தேணு மகத்திற்—பொருந்தவிசீர்
மேலவனே யன்றி மிசைதலான் வானவர்கட்
காலமதே யாகிய தாங்கு. (அ)

வேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா சுசுடு.

உமைவருபடலம்.

பாரதிலிவ் வேள்விதக்கன் பாற விழைந்தியற்ற
காதின்கண் டெவ்வுயிர்க்கு காதனீத்—தாரமரர்
தம்முடனிஃ தாற்ற நகைத்தெனப்போ யக்கயிலைச்
செம்மலைத்தாழ்ந் தேத்தினுன் றேர்ந்து. (க)

நிகதொழுதே யேத்தவனைக் கண்ணுதலோன் கண்ணுற்றிங்
கெய்தியதன் செய்தி யெவன்கொலென—மைதிகழும்
[illegible]னே கன்னையின்பாற் கஞ்சன்சே யாற்றுன்ரு
[illegible]மொன்றென்ரு னன்கு. (உ)

என்னலுமே யீசனிடமா மிறைவிகேட்
டன்னவன்செய் வேள்விகா ணுர்விற்ருழ்ந்—தன்னியெழி இத்
தன்தைமகன் கண்டு தமியேன் வருகின்றே
னென்தைவிடை யீதியென்ரு னிங்கு. (உ)

என்தலுங்கோன் றக்கனினை யெண்ணலான் யாகின்ரு
னின்றவன்செய் வேள்வியின்க ணேகலென—நன்றுமையாள்
கன்னு னறிவிலா னுகு மவன்பிழையை
யுன்னுய் பொறுத்தியென்ரு னோர்ந்து. (ஊ)

ஆதியடி தாழ்ந்தமக மண்ணியிவண் மீள்வலொல்லை
நாதவிடை நல்கெனலு நங்கையே—யோதமது
காதலுறக் காணுங் கருத்தண்டேல் கண்டணேநீ
போதியென்ரு னென்ரு னுரம். (எ)

அன்னை விடைபெற் ரான்மலர்த்தா டாழ்ந்தெழீஇ
மின்னணிவி மானத்தின் மேலேற—மன்னருகிற்
றுய்ய கவிகை சுமாலியொடு மாலினியாள்
தையலார் தாங்கியுற்ரூர் சார்ந்து. (சு)

ஆர்மல் கலைசுமனே யாதியோ ரொண்கவரி
யேர்விமலே பாங்க ரிரட்டிஞர்—சார்மருவி
யாலவட்டம் பீலி யசைத்தே னினர்சில்லோர்
கோலவட்டி லன்ஞர் குயம். (எ)

மன்கோ டிகமடப்பை வாள்கண் ணடிதொடைய
துன்கோடற் கையேந்தித் தோகையன்ஞர்—நன்கேக
மாது சுசேசை மலைமகடன் ருண்மலார்
மாதுகைகொண் டேகினள்பின் பாங்கு. (அ)

கமலினிய னிந்திதையாங் கன்னியர்பூந் தார்கொண்
டமலிபுடை செல்கின்ரு ரன்பின்—விமலதன்சீர்
பாடினு சேடினுர் பண்பிற் சிலர்சிலர்கன்
காடினு சேடினு ராங்கு (க)

பாங்கியர்தம் மோடு பரிவார் சிலதியர்கள்
வீங்கொளிவி மானத்தின் மேலேறித்—தாங்குலவு
நானகறு சாந்துசுண்ண நற்சுடர்ப்பூண் டானேமுத
லானலெர் கொண்டணைந்தா ராங்கு. (கூ)

தேரினகருவில் பூணைசுகஞ் சொற்பயில மின்னிடையா
ரோகையுட னேற்றி யுமையவள்பின்—போகையுற்ரு
சோரண் கொடிகவிகை யேற்றியெஞ் சாத்தியெண்ணில்
சாதர்கள் சூழ்வற்ரூர் சார். (கூ)

பன்னிரண்டு கோடியாம் பாரிடங்கள் பாற்படவே
யன்னீவடா டாழ்ந்தருள்பெற் றுனின்மேன்—மன்னமைச்சாஞ்
சோமகந்தி யேயினன்மூன் றுயிலைவை தீயதக்கன்
மாமகஞ்செய் சாலையுற்றான் வந்து. (கூ)

மானமே னின்றிழிந்து மாவேள்வி சாலையுட்போ
யானதக்கன் முன்னுறும்போ தன்னேதனேத்—தானருத்தே
யாந்தந்தை தாயிலனன் பார்தேவி தீயிங்குப்
போந்ததென்கொ லோமகளிர் போல். (கூ)

மல்லல்சே ரிம்மகக்கு வாவென் றழைக்கிலீ
செல்லுமீண் டென்றன் சிலம்பெனமின் —சொல்லு
மருகரொடென் றங்கையர்க்கு மாண்சீர்தந் தெங்க
ணீருவரையு மெண்ணலா மீங்கு (கூ)

அன்றியுமிங் காற்றுமகத் தாரெனையுங் கோபித்தாய்
நன்றலவென் னெண்ண நவிற்றென்ன—மன்றக்கன்
பேயுடனே யாடல்செய் பித்தன்றன் றேவியாய்
நீயுமவ னீர்மையுற்றாய் நேர்ந்து. (கூ)

அன்னவனே டந்தையுறு மாற்ற னினையிகழ்ந்தேன்
பின்னுளர்சீ ரென்மருகர் பெட்புறலான்—மன்னவர்பாற்
காதலால் யாவுங் களித்தளித்தே வேள்வியின்க
ணேதலியுற் றந்தே னுகத்து. (கூ)

மான்மூதலோ ரேத்துகின்றூர் வந்தானு நீயுமெனைத்
தான்சிறிது மெண்ணிலிர்ந்துஞ் சாரிலேனார்—நான்புரிவி
ஞற்றுகின்ற வேள்வி யவிநல்கேன் வேதமொழி
மாற்றுகின்றேன் வன்மையிஞன் மற்று. (கூ)

அனேயதன்றி யிங்க னடத்தநிற்கு நான்ருன்
நினேயளவு மோர்சிறப்புஞ் செய்யே—னெனலுமுமை
சீற்றமுறச் செற்றத்தீ செப்புலகோ டெவ்வுயிரு
மாற்றுவா னேங்கியது வாய்ந்து. (கூ)

பாருட் கினநீர்ப் பரப்புட் கினவங்கி
காருட்கினமாக் களிறுடனே—நாரணனுஞ்
சாற்றயனு மூட்கினரேற் றுவிலுமை மாதுபொங்கு
சீற்றமெவர் செப்பவல்லார் தேர்ந்து. (கூ)

வேலையதோர் பாங்கி விமலேதனேத் தாழ்ந்தெழீஇ
ஞாலமெலா மீன்றுய்க்கு நண்ணுனை—மேலுமோ
வந்த மிழைப்பா னமைந்துளா யென்னிலிங்க
ணுய்ந்திடும்பாங் குண்டோ வுயிர். (கூ)

அறத்தை யலீயா னலின்றுளா் சென்னச்
செறுத்தியன்ன தேவரையுந் தீர்க்கும்—பொறுத்தியெனப்
போற்றிநிற்கச் சேடினி பொங்குனைத் தியுளுற
மாற்றியவற் பார்த்துரைக்கு மாது. (உ எ)

என்னோடீ யென்னினமை யெண்ணே னெனநிறைவன்
றன்னே யிகழ்ந்தாய் தரிக்கிலேன்—மன்னமலன்
றிற்குணனே யீது செயும்போது தாமதமா
மூற்குணமின் ரூமோ முடிவு. (உ உ)

நீயதன்றச் செய்கை நிருவருளா மாயிலுயி
ராய பிறப்பிறப்பி லாம்வருத்த—மாயவிதை
யன்னசெய லீசனுக்கே யன்றிப் பிறர்க்காமோ
வென்னிறைவன் பாலா மெலாம். (உ ஊ)

மாமறைதா னாகமங்கண் மற்றுளவுஞ் சொற்றவணைத்
தாமதனென் ரூதத் தருங்கொல்லோ—வாமெவர்க்கு
நாதனுந் தானுயிர்கு நல்லவிகல் காதிகழ்தி
வேதமஞ்சிப் போற்ற வியந்த. (உ ஏ)

சிவனெனும்பேர் செப்புவோர் சேர்வருயர் சீர்வீ
டவனே யிகழ்ந்தா யயர்ந்தே—யெவனுய்தி
சாலிழுதை கீரைநீ தண்டமெள்ளி னூர்க்குமென்
றேலுமறை சாற்று மெடுத்த. (உ ஐ)

இதுகே ளயன்மைந்த விங்கோர் மகீர்
விதமுடியான் றன்னே விலக்கிக்—கதமெனவே
வாய்ந்தசெய்தாய் நிற்கஞல் வந்தடைக தண்டமென
வாய்ந்தசொன்ன ஞரா யணி. (உ ஒ)

இன்னனவாங் கீச்சொல் வியம்பிமகஞ் செய்நிலம்விட்
டன்னே பரிசனங்க ளார்ததுவரப்—பொன்னெழில்கூர்
மான மிவர்ந்ததக்கன் மாற்றமுன்னி யேற்றான்வாழ்
வான கயிலைசென்று ளாய்ந்த. (உ ஓ)

ஒருவியொளி ரூர்தி யுமையவடன் கேன்வன்
றிருவடிதாழ்த் தையநினைத் தீயன்—பெரிதும்
மிகழ்வுற்று னன்ஞ னியற்று நெடிய
மகமழித்தி யென்ருன் வலிந்த. (உ அ)

ஆயவருட் கோமா னதுகொண் டிலனுக
சேயவிழை வார்வெறுப்பு நிற்கில்லே—யாயினுமே
யன்பினேற் காகவன் ஞலுற்று மகஞ்சைதத்தி
மன்பரென் றேத்தினுன் மாது. (உ க)

உமையருபட்டம் முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா ஈகை.

வீரபத்திரப்படலம்.

அந்தவெல்லை வீசு ணைக்கன் பினைவியந்து
சிந்தைதனிற் கொண்ட செயன்மூற்றப்—புந்தியின்க
ணுன்னினு னுன்னியபோ தொல்லை நுதற் கண்ணினின்று
மன்னினு னேர்வீரன் வந்து. (க)

ஏமவரைக் கோடுதொறு மேய்பிறைக டங்கவவை
மாமதியாங் காறுமரா வவ்வநினைந்—தாமுகட்டின்
சாரரி னேருமன்னுன் றன்னு யிரமுடியோ
டீரா யிரங்குழையு மே. (உ)

ஊழிக் கனலுடனவ் வூதையும்பற் பல்வடிவ
மூழிற் கொடுபோ ருஞ்ஞாவபோல்—வாழியவ
னுயிரமுக் கண்டோறு மாயிரமொண் ணுதிதொறுங்
தீயநில மார்த்தெழுந்த சீர்த்து. (ங)

கோவார் பிறைகவ்விக் கொண்டே யுடுமென்று
மேவா விருப்பதுபோல் வீரன்றன்—ரூவாத
வாயிரம்வாய் தோறு மமைந்து வளையெயிறுந்
தூயபல்லுந் தோன்றுந் துதைந்து. (ச)

திண்ட மிசையழலோ தோன்று னெத்தழலோ
கண்டனிலே கான்ற கனலதுவோ—வெண்டிசையு
மாயுயிர்கள் யாவு மடுகின்ற தென்பரந்தத்
தீயுகாந் தத்திற் செறிந்து. (ஞ)

உலகுண் டுமிழ்நீ ருரகங்க டம்மை
யிலகங் கதங்கடக மென்ன—நிலவவிட்ட
திண்டிறல்கொ ளன்னுன் றிருப்புயமீ ராயிரமு
மெண்டிசையு மார்ந்த விவர்ந்து. (ட)

விரமா ரயன்மான் மகவான் முதலோர்
சிரமா லிகையென்பு சேர்பூ—ணுரமாலின்
கோடாமை யோடாதி கூர்ந்து பிறங்கினவே
பீடாமை மார்பிற் பெரிது. (ண)

சூந்தமழுச் சூலஞ் குலிசம்வா ணேமிமுத
லந்தமில்பீல் வெம்படைக ளங்கையிலார்—தந்தொளிரச்
செய்ய பணியுந் திகழ்பாப் பணியுமையன்
மெய்யி லிலனெலில் விட்டு. (த)

தஞ்சமெனத் தன்சரணைச் சார்ந்தவன்பர் தங்குழுவை
யஞ்சலஞ்ச லென்சொலென வார்கழலுஞ்—செஞ்சிலம்பு
மோத்திரங்க வையன்மு னுற்றுநின்ரு ரிண்வீர
பத்திரனும் வல்லோன் பரிந்து. (க)

அண்ணையங்க ளஞ்சினத்தா லார்பத் திரகாளி
தன்னைகல்க வாயிரமேர் சார்முகத்தோ—டென்னரிய
வீரா யிரங்கையுமா யெண்வீர பத்திரன்றன்
சாரா யினவேணையாய்த் தான். (கo)

இருவர் மழிழ வினிதுவலஞ் சூழ்தந்
தொருவருஞ்சீர்ப் பத்திரையோ டுற்றுப்—பொருவின்மா
லத்திரனே யன்னையைத்தாழ்ந் தன்னர் சமைகோக்கிப்
பத்திரன்மூன் சொல்வான் பரிந்து. (கக)

மாலயனைப் பற்றிமுன் வந்திடோ வெஞ்சினத்த
கால னுயிர்முடிக்கோ கண்டவண்ட—நீலநீர்
வையமூற்ற முண்ணுகோ மன்னினரு ளாலனென்
செய்யெனிலுஞ் செய்வலென்ரு நேர்ந்து. (கஉ)

என்றவந்த வீரனைப்பார்த் தீசன்வெங் தக்கனைமை
யன்றிமக மாற்றுகின்ரு ரயிடைநீ—சென்றங்
கெமதவியைக கேட்டிவெய்யோ னீத்தனனே யென்னி
லமவிவ் விடைநடத்தி யார்ந்து. (கங)

திருதலின்றே லன்னுன் றலையைத் தடிந்து
பரியவன்பா லுள்ளார்ப் படுத்துப்—புரியுமந்த
வெச்சங் கலக்குதியங் கெய்துவோம் போதியென்ரு
னீச்சங் களத்துவைத்தோ னன்கு. (கச)

அந்தவமயத் தவிர்பத் திரையொடுமை
யெந்தையடி போற்றிவிடை யேற்றரனே—நிந்தை
புரிபவன்றன் மாவேள்வி பொன்ற நினைந்தான்
ரிபவமில் வீரன் பரிந்து. (கடி)

உன்னியவ னீங்கி யுறவருத்தே யன்னவன்றன்
மன்னுயிர்ப்பில் வேள்வின் மயிர்க்காலிற்—பன்னுரையிற்
கண்ணி லவிர்சடையிற் காமருந்தி யார்சுழியி
லெண்ணில் கணங்கடந்தா னேய்ந்து. (கக)

தோளிற் காத்திற் றுடையின் முழங்காலிற்
ரூளிற்பல் பூதர் தமையளித்தான்—வாளிலவன்
பற்பலரைத் தந்நிற்பப் பத்திரையுங் காளிகரும்
பற்பலரைத் தந்தான் பரிந்து. (கஎ)

வீரபத்தி ரப்பேர் விஞங்குருத்தி ரன்னளித்த
சாதரீக்குட் செல்லோர் தனிநீல—வேருருவர்
சோரபத்தி ரம்மணிப்பூண் கொண்டுமுகில் போற்பொலிந்தே
யாருருமிற் சாற்றுகின்ரு ராங்கு. (கசு)

அக்குடவீ ஞரவெயீ ரூர்பிறையிற் ரேன்றவுருச்
செக்கர்வான் போன்ரூர் சிலர்பூத—ருக்கிரனே
சார்ந்தவொள் வானிறத்தர் சாரதருண் மாப்பெரியர்
சேர்ந்தகட னேர்ந்தார் சிலர். (கஎ)

அம்பொன் வணர்திருமா லன்ன வருவினராய்ச்
செம்பொனகம் போன்ரூர் சிலர்பூதர்—பம்புபசப்
பூர்வடிவர் காய முறழ்வில்லார் வீழ்தூங்கு
சீர்வடத்திற் ரேக்கார் சிலர். (கஅ)

ஆங்கவர்க்கு ளான்மடங்க லாளி களிறுபுலி
வாங்குதிரை யெண்குகலே வத்திரத்தா—ரோங்குசிலர்
பன்னினைய ரீட்டம் படையனித மேண்வீர
முன்னரிதேற் சொல்வதெங்க ளூர்ந்து. (கஆ)

கையிலெண்ணில் வான்படையர் காய்பூணர் தீக்கண்ட..
வெய்ய மொழியர் வெருவுருவர்—வையமுண் ணும்
வாயர் பலகறைகோர் வாளையிற்றர் செஞ்சடிலர்
தீயுமிழுஞ் சூலத் தினர். (கஇ)

தூண்டமிசை வீழனலர் தொல்லண்டம் வீக்குகையர்
சண்டவளி பின்செலமுன் ரூள்செல்வர்—பண்டிதனில்
வெங்கனல்போல் வாட்பெசி மேயினவர் தீயெனினு
நங்குந் திறலார் நனித்து. (கஈ)

ஆலமதிற் தீய ரடிபெயர்க்குந் தோறுமே
ஞாலமங்கை யஞ்சு நடையினூர்—சாலவே
பூழிக்கா லுட்கு முயிர்ப்பர் கடல்வயிற்றர்
பாழித்திண் பூதர் பலர். (கஉ)

பத்திரன்றன் றிண்புயஞ்சேர் பத்திரையீன்காளிகடா
யித்தினையென் றெண்ணற் கியையுமோ—வத்தகையா
ரந்தமில்பல் லாயுதங்க ளங்கையுறத் தம்பைமிலைச்
சந்தெழில்கூர் தோற்றமுற்ரு ரும்ம. (கஊ)

சீரடியலார் காளிவிந்தை சாகினிபன் மோகினிதெவ்
வாடியலார் யோகினியேண் வைரவிமன்—மோடியென
வெம்படையும் பூணும் விறலுருனி கொண்டுசெல்வர்
பம்பரிவை மார்கள் பலர். (க஋)

கணக்கொளன்ன நிண்பூதர் காரிகைமார் யாரு
மனக்கினுட ஞண்டகைபொன் னூர்தான்—வணக்கிப்
பழையவர் பாற்சுழ்ந்து பாடினனி யாடி
ழிரியவண் போதலுற்றார் வேட்டு. (உஎ)

பானுகம்பன் மூற்கணக்கன் பன்வீரன் மூன்ஞ்கி
வானியங்கள் சாற்றி வழிக்கொண்டார்—கோனவன்பால்
மின்டண் குடைபிடித்து வெண்கவரி வீசியுற்றார்
தண்டன் முதற்கணவர் தாம். (உஅ)

பாவையர்கள் செல்லோரார் பத்திரைதன் பாங்காகித்
தாவில் கலிகைக டாங்கியே—மேவவெழில்
வெண்கவரி வீசிப்பல் வேறுசி தள்புகன்று
தண்மலர்க யேப்போந்தார் தாம். (உக)

பார்முழுது மீண்டிப் படையார்க்கும் பேரோதை
யார்கலியின் வாயடக்கி யாரவெங்கும்—கூர்தருவெம்
பூழியெழுந் தம்மா புவிவான் பதவிமறைத்
தூழியிருன் போற்பாந்த தற்று. (கூ0)

இப்பெரிய சேனையுற வெங்கோ னெழுந்தினைத்
துப்புடன்போய்த் தீயதக்கன் ரொன்மகஞ்செய்—வைப்பணுகித்
தன்புடையர் தானைத் தலைவர்கட் கொன்றுரைப்பான்
வன்புருமே றுட்க வலிந்து. (கூக)

பற்றலரூ ராட்ட பரனையெள்ளி நீக்கிவெய்யோன்
மற்றவர்க்கொண் டாற்று மகச்சாலை—யுற்றவுயர்
வெய்துதெடு வாயி லிவர்சுற் ரொடுசேமரூ
ரெய்துதனி காத்திரென்ரூன் றே. (கூஉ)

என்றலுமே சேனையோ ரிஞ்சியயன் முற்றுமுற்றி
னின்றனர்வான் வாய்தரொறு நீர்மையுறச்—சென்றனர்வெந்
தக்கனவன் ரூனையாய்த் தாமெதிர்ந்தார் தம்மையட்டு
மிக்கவரூன் றுய்த்தார்த்தார் வேர்த்து. (கூக)

வீரபத்திரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எஉஎ.

யாகசங்கிகாரப் படலம்.

மாகமன்சீர் மாமுடனே மாவீரன் வன்றக்கன்
யாகமுறு சர்லே யிடத்தொல்லை—யேகலுமே
நீர்த்தனெடு தேவிதனைச் செப்பயன்முற் றேவரெலாம்
பார்த்தனரச் சுற்றூர் பதைத்து. (1)

மடங்கல் வாவுகண்ட மானினம்போல் யாக்கை
நடுங்கினரேண் சிந்தி நகைபோ—யொடுங்கி
யுயிரில் லவர்போ லுணங்கியவை சில்ல
வயர்வுற்றுச் சொல்லலுற்று ராங்கு. (2)

ஈசனுங்கன் மாதம்வக் செய்கினு ரென்பரன்னுர்
மாசினத்தின் காட்சிநல்க வந்ததென்ப—ராசின்றிப்
பேசினிவர் சீற்றம் பெரிதென்பர் நம்முயிர்க்கு
காசம்வந் திட்டதென்பர் நன்கு. (3)

தீக்கன் றனக்கிறுகி சார்தந்த தின்றென்பர்
மிக்கதோ ரூழினையார் வென்றதென்பர்—முக்கலனே
வெய்யனெங் கொண்டிகழ்ந்தோர் வீவன்றே யென்பதற்கோ
ரையமே யில்லையென்ப ராங்கு. (4)

ஈடுறுமா பூதரெங்கு மேவளைந்தா ரென்பாரிங்
கோடவரி தென்பா ரொளிக்கவிட—நாடவரி
தென்பா ரினிச்செயலென் னென்பார்சு ழங்கியுற்ற
வன்பார் கயம்போன்றூர் வாய்ந்து. (5)

அஞ்சனரிவ் வாறுரைத்தே யண்ட ராரந்தைமிகச்
செஞ்சரண்சார் பூதர் கிலர்சூழக்—கஞ்சமலர்த்
தான்விமலை யோடுசென்று தாவினை வீரனன்னுன்
வேள்விபுரி தன்மைகண்டான் வேர்த்து. (6)

இடித்தா லெனநக் கெரிவிழியிற் காலப்
பிடித்தான்கொம் போதை பிளந்த—தடித்தானம்
விண்டதுமா ஞாலம் வெடித்ததுமா மேருகனி
மண்டு முயிர்துடித்த மற்று. (7)

எழுகின்ற வோதைகேட் டேரிமையோர் யாரும்
விழுகின்றூர் சால வெருவி—யழுகின்று
ரோடுகின்றூர் வேல்வி யொழிந்ததோ வென்றுசொலி
வாடுகின்றூர் மீளுகின்றூர் வாய்ந்து. (8)

காலமதில் வீரன்போய்க் கஞ்சன்மா லுட்கமதுத்
தாலமுறத் தக்கன் தகோக்கிச்—சாலவஞ்சி
யெக்கருமஞ் செய்வ தெனவுழந்து தேறிமன்போ
தக்கிரனைப் பார்த்தரைப்பா னென்று. (கூ)

இக்கணம்வந் தற்றதென்கொல் யாரைநீ யென்னயான்
சக்கான்சேய் தக்கன்றன் சார்மகத்தி—லக்கவற்கு
லக்கு மகிப்பாக நல்குதற்கா வப்பான்சீர்
லக்கருளிற் போந்தெனென்றான் மன். (கo)

சாற்றவான் றக்கனவி சக்கானுக் கில்லையெனப்
போற்று மறையெழுந்து பொள்ளெனவோ—ரேற்றடையான்
ஊறி லிறைவன் மகத்தி லவற்குரல்குங்
கூறுதீ யீதியென்ற கூர்ந்து. (கக)

நீலமையிலான் கேட்ப நெடிதின்ன கூற்ற
னலமறைகள் சாற்றவெய்யோ னல்காத்—தலைமகண்
டத்தனவன் ரெல்லி ரறைந்தேத்தி யங்கன்று
தத்தமிடம் போயவன்றே சார்ந்து. (கஉ)

போதலுமே தக்கனத்திண் போர்வீரன் பார்த்தமறை
யோதபொருள் கேட்டியன்றே யுண்ணினைந்தே—யீதியலி
யத்தனுக்கே யென்ன வணங்கோடு காஞடும்
பித்தனுக் கேனென்றான் பேர்ந்து. (கங)

ஆங்கதனைக் கேளா வயனதி யர்ப்பாரா
சீங்களுமே மற்றவன்பா னின்றீர்சே—ரோங்கமலத்
தின்னவிகல் காதென் விசைவது தாமத்தமென்ற
லுன்னருமா வீர னுருத்து. (கச)

என்றலுமே யன்னவரு ழேய்வினது கேளார்போ
லொன்று முரையாரா யூமரென—நின்றிடலு
மின்றயங்க வீரன் விழித்து வெருண்டிவரோ
ணன்றென்று ஞமுறவே நக்கு. (கஙி)

கிடித்தா னெயிறுசெந்தீக் கான்றனனங் கையிற்
பிடித்தான் வலாரித்தண்டம் பேர்ந்து—தடித்தார்
சடித்தா ருரஞ்சாயக் கண்டதக்க னுட்க
மடித்தா னரிவீழ்ந்தா னுக்கு. (கசு)

விண்டுரோணம் வீழ்தலுமே வீரன் மலரோனைக்
கண்டுனெரு குட்டக் கவிழ்ந்துவிழ—வண்டமென்னு
மாக்குறுயின் றன்னேமற்ற மாதர் தமைவாளான்
மூக்குமூலை கொய்தான் முனிந்து. (கஎ)

பீடிலுர் வீரனிப் பெற்றியினன் ஞரைமுனஞ்
சாடிஞன் கண்டங்கட் சாரெவரு— மேடிஞ
ரோர்ந்துலந்தார் வீழ்ந்தா ரொளித்தற் கிடமிலெனத்
தேர்ந்து சிதறினுர் சேர்ந்து. (கச)

ஆய பொழுதிலிரி யம்புலியைக் கண்டிறையோர்
சேயடியாற் சின்னமுறத் தேய்த்துவிட்டுக்—காயருள
னச்சங்கொண் டோட வவன்றன் னெயிறுடைத்து
மெச்சுபகன் கண்பறித்தான் வேர்த்து. (கஈ)

சீற்றமிகு வீரன் தெருமக் திரிந்தயருங்
கூற்றன் றலைதுமித்துக் கொன்றணரி—சாற்றுகுயி
லங்கமுறீ இ வானேக வன்ஞன் றனைத்தடிந்து
வெங்கனல்கை நாவரிந்தான் வேர்த்து. (உ ம)

செந்தழலோன் றேவி திகழ்நாசி யைக்கின்னி
யெந்தைபிரான் சாடலுமே யேணிருதி—கொந்தடியில்
வீழ வவனேவிட்டு வெவ்வருணன் காறனதன்
மாழ வவர்த்தடிந்தான் மற்று. (உக)

எட்டென்னு மாசையா னேங்கியஞ்சி யேகலுமே
கிட்டினன் வைதான் கெடுத்தலின்றி—விட்டனனே
ரொண்சோ ணிதபுரக்கோ னேடை வவன்றலேசி
ரண்சோதி வீட்டினு ஞங்கு. (உஉ)

மணிகளவிர் சாலையார் மாமகத்தின் றெய்வம்
பிணையினஞ்சி யேகப் பெருவிற்—கணைதொடுத்தே
யன்ஞன் றலைதுமித்தா னேயனவை சேர்ந்தயனீன்
மன்ஞங் கெழுந்தான் மருண்டு. (உங)

வலைப்பட்ட மான்போன் மயங்கிவெய்ய தக்க
ணலைப்பட்ட நெஞ்சினஞ யாற்று—தலைப்பட்ட
விம்மா மகமென்மு னீறுபெற மோவென்ஞ
விம்மர விவைகவின்ருன் வேர்த்து. (உச)

வேதனுரை வாய்மையால் வேள்வி புரிந்தியா
னேதமிலா னல்குவன மெய்ஞினன்பி—ஞதினைச்
சிந்தைசெய்தே னில்லேன் சிலையையல்கு நீர்மையிஞ
னிந்தைசெய்தே னந்தைகொடு நின்று. (உசி)

முறைமுறையீ சற்கு வழங்கு மலியின்
முறையைவிலக்கினேன் முன்னே—யறைதலீசி
வாய்மை தனையிகழ்ந்தேன் வந்தமக டன்னேவெறுத்
தாய்வானை நிந்தைசெய்தே ஞங்கு. (உக)

அன்றியுமே வீர னெனியீதி யாலென்று
கன்றெனையே யீந்திலே னின்னைமேலென்—மன்ற
வுறுதினை வீடிலே றுற்ற வெவர்க்கு
மிறுதினைத் தேடினேன் யான். (உ8)

வேதப் பொருளுணர்ந்தும் வித்தகனே நிந்திப்
போதிறத்தற் கேதுற்றேன் புன்கியுழுப்—மீதுசெலு
மென்னத் தகுமா றினைந்துரைத்து நெஞ்சொடினி
யென்னசெய்வ தென்றெனிஞ வீண்டு. (உஅ)

பூதர் பரப்பும் பொருவீர னேண்ணினமு
மாது தகவு மனக்கண்டிப்—போதிங்க
ளோடினதென் றுன்னியும்ப ருற்றமைபோற் செய்திலனென்
றூடலன்மூன் னின்ற னவன். (உக)

கூண்டதனை வீரன் கனன்றுதக்க வீயரனை
யண்டரொடு மெள்ளி ஞ யன்னதாற்—றண்டமிதென்
றெற்றிகழ்வான் கொண்டவன்ற னென்கிரமீர்ந் தங்குரல்கத்
திற்றியெனத் தின்றதுசெக் தீ. (கo)

அங்கியுண்ண வேதவல்லி யாதியரோ் மாமகளிர்
தங்குழல்கள் சோர்தரவே தாம்புலம்பி—யங்கணுற
மன்வண் குழையிறுத்து மற்றோர் தலைதடிந்தா
ஞன்பத் திரகாளி யுற்று. (கக)

காளியுமா மீளியுமே காயத் தவர்மூனிவர்
கேளி ரிவரைக் கிடைத்தெழில்கூர்—தாளிற்
படையிற் றடிந்தே பகர்தக்கன் வேள்வி
யடையத் தொலைத்தா ரடர்ந்து. (கo)

இற்றெலா கோ்வேலை யோ்வீரன் றன்ஸ்சைவாற்
சுற்றனிகர் நோக்கிச் சுலவுமதிற்—பொற்றைதகர்த்
துன்புருக்தே யார்த்தா ருலூன்தெவரு மாங்கிரியக்
கொன்பரவை போல்வளோ்தார் கூர்ந்து (கக)

நியக்குற்ரு ரஞ்சித் திடுக்கிட்டார் நெஞ்ச
மயக்குற்றோர் விஞ்ச மறுகி—யுயக்குற்றோர்
கற்றவரும் வானவரு நாடெண் டிசையினரு
மற்றவரு வந்த வரைப்பு. (கச)

இருகுரவர் தம்மை யெழில்கூர் மனையைத்
தருமகரைச் சுற்றத்தார் தம்மைக்—கருதி
விளிக்கின்ரு சால வெருவிப் பிணத்து
ளொளிக்கின்ரு ரந்தணரங் குற்று. (கஞ)

பேரூர்களைமாஞ் சாதரத்தார் புல்கவரை மாதவரை
யார்க்கக் கலக்கிவல்லோ ரங்கிரியப்—பார்க்கின்ரூர்
சித்தை தியங்கச் சிரத்தைக் கறிக்கின்ரூர்
தத்தங் கறகெனத் தாம். (கூசு)

மூறிக்கின்ரூர் நிண்டோண் முழுவென் புடலங்
கறிக்கின்ரூர் நாவோடு கண்ணைப்—பறிக்கின்ரூர்
தேய்க்கின்ரூர் செங்கீர் செறிக்தோடத் தீதவரையே
மாய்க்கின்ரூர் பூதர் வளைந்து. (கூஎ)

காக்கின்ற மாதவரைக் கண்டுபிடித் தங்க
மாக்கொம் பெனவொசித்து வாயிட்—டிரக்கின்ற
வெங்கழுகும் பேயும் விரும்பவண்டர் தங்குழா
மங்கழவே யீன்ரு ரார்த்து. (கூஅ)

நெய்யுண்டார் பாலுண்டார் நேரி லவியுண்டார்
தையுண்டார் தேச்கெடுப்பச் சூழ்பூத—ரையர்
தவித்தா ரிரிதாவே தாவியெழு முத்தீ
யவித்தார் மகமழித்தா ராங்கு. (கூகூ)

தீவக்குண்டத் தொள்வேதி தன்னேச்சாய்த் தங்கன்
றுவக்குண்ட வர்வின் ரெகையை—யவிழ்க்கின்ரூர்
கங்கை யலையிற் கறங்கிச் செலவிடுவார்
செங்கையுள வீரர் சிலர். (ச ஏ)

தீக்கண் மருமக்க டம்மைப் பிடிக்கின்ரூர்
மிக்க கருமம் விளைக்கின்ரூர்—தொக்கவவர்
தங்கணுயர் மார்பின் றடத்திற் புடைக்கின்ரு
ரங்கணுமிழ்·வித்தா ரவி. (சகூ)

சூட்டென்பர் போழென்பர் கொல்லென்பர் தீயென்பர்
வெட்டென்பர் குத்தென்பர் வீழ்த்தென்பர்—கட்டென்பர்
வெம்பூத ரிவ்வோதை மேவியதே யெவ்விடனு
மைம்பூத மச்சமுற வாங்கு. (சஉ)

கையற்ரூர் காதற்ரூர் காலற்ரூர் கண்ணற்ரூர்
மெய்யற்ரூர் நாவற்ரூர் மேவருவி—னேயற்ரூர்
காயத்தா ரோடு களத்தா ரெவருமே
காயத்தா ராயினரங் கண். (சகூ)

இத்திறத்தி னுரையுமே யேந்த லனிகமொடு
பத்திரைதன் சேனையுமே பாற்றவிற—னத்த
னெழுந்தான் மகத்தி னிறப்பதனேக் கண்டான்
செழுந்தா வெரியிற் சினந்து. (சஎ)

பரமனெயென் பான்மையர்க்கிப் பண்புறுமென் றெண்ணன்
றெருமத்து லீரன்மேற் சென்ற—பொருநினக்தே
யுன்னினன்வீ வேக்தை யுடைக்தமையாற் றன்சிற்ற
வன்னியைப்புள் னாக்கினென் மால். (சஎ)

முன்னின்ற புண்மேன் முராரிபொருக் கென்றேறி
மின்னேம் படைதாங்கி வேன்வியிட—மன்னி
யெதித்தனன்சங் கைவாய்வைத் தேறுநீ ருட்கப்
பதித்தனன்பே ரோதை பட. (சஅ)

நீச்சிகைகன் கிந்த சிலவுனைத்து மால்கணைக
ளோச்சினன்றிண் வீர னுறுபடைமேன்—மீச்செலுஞ்சிர்க்
காளிகளுங் கூளிகளுங் காய்ந்தரியைச் சூழ்ந்தரிதூய்
நீளிகனேர்ந் தாற்றினூர் கோர். (அஅ)

கூண்டா ரரியமர்தன் னூனமுற்றுங் கொண்டாற்றல்
கண்டா னகைத்தான் கலின்வீர—ணண்டானோர்
போரசனைச் செய்யகித்தன் பூமி சிறிதெனவோர்
தேரதனின் யுய்த்திட்டான் றேர்ந்து (அஅ)

மறையா யிரம்புரவி மன்கே தனங்கள்
கறையார் படைமீக் கலந்த—பொறையார்தே
ரங்களெல்லே மேவிற் றயனறிவு பெற்றெழீஇத்
தங்கமக மாய்வுகண்டான் சூழ்ந்து. (அக)

விண்ணிழிதேர் மேலே விரைவினயன் பாலினெயதி
முண்ணெடுங்கோல் கொண்டுகைத்து மொய்ம்புடையோ—யண்ண
லீரிரதந் தன்னையுய்த்தான் வீரரீ தேவியோ [ணனிற்கோர்
டேறுதியென் றேத்தினு னீங்கு. (இ0)

செங்கமலன் மேற்கொள் சினஞ்சிறிது நீங்கியத்த
னங்கணன்னே யோடதன்மே லாகவயன் —பொங்கனிக
வீட்டந் தனைநீக்கி யோரிமுன் னுய்ப்பவல
லூட்டமுறப் பார்த்துரைத்தா னன்கு. (இக)

தெழித்தபுனல் சென்னியிற்கொ டேசார் சிவனைப்
பழித்ததக்கன் றன்னையடல் பண்பே—யழித்தமக
மன்னவன்பா லுற்றவரை யங்கவெ தென்னைசொன்னீ
யென்ன வியம்பினன்மா லேய்ந்து. (இஉ)

பரமன் றனையிகழ்ந்தோன் பண்ணு மகத்தில்
விரவியவி யுண்டவர்க்கு வேத—முரைதருமுன்
றண்டமது செய்தனகின் றன்னுயுகொல் வோம்வலியல்
வின்டதுசீ காத்திலென்ருன் வேந்து. (இக)

வீரனது கூற வெருண்டுமால் விற்குனித்தே
மாரியெனப் பூதருலே வான்பொழியச்—சூரியோ
டத்தனது கண்டுகைத் தாடகமா வெற்பினையே
யொத்த தனுவோத்தா னேர்ந்து. (நிச)

செற்றமிக வையன் சிலைவாங்கி னன்றிதே
பற்றிநா ணேதைகொளப் பாமகீர்—வற்றினகல்
கிண்டபுவி கம்பமுற்ற கேழ்கிளர்பல் காண்டங்நுய்
நீண்டவன்மெய் போர்த்தா னெடிது. (நிஎ)

வீராதி வீரன் விடுகணைக ளேபட வே
யோரா யிரங்கோண்மா லுய்க்கமன்மே—னேராவவ்
வம்பொத் தனதூ யரிதுதன் மீ தெம்பெருமான்
வெம்பொத் திரம்விட்டான் வேர்த்து. (நிசு)

ஏவுகணே மாயனுத லெய்தவவ்ன் சோர்தலுமன்
மாவிரதத் தூன்றினன்வின் மாலயர்த—லோவனவ
மன்னு னெதிர்தரலு மண்ணலுமே நேர்ந்தனன்போர்
மூண்ணப் புரிந்தார் முறை (நிஎ)

போரிவ்வணம்புரியப் புண்ணியன்மா றிண்ணூரத்தில்
வாரியன லன்னபடை மாழவுய்த்தான்—சோரவுள
முய்கிறனின் ரேரர்ந்தெழுந்த வொள்ளரியை நோக்கியத்தன்
செய்தியம ரென்றுரைதான் றேர்ந்து (நிஅ)

மெய்வதத்தை யார்க்கும் வீரைவி னிழைக்குமா
தெய்வப் படைகள் செலுத்தமா—லவ்வனைத்து
மவ்வப் படையா லகற்றிஞ னேற்றவருந்
தெவ்வர்ப் படுத்தரன்றன் சேய். (நிக)

அரியதன்பின் வீரன்மே லம்புபல வெய்யச்
சரமவற்றை மாற்றிமால் சார்ங்க—மிருதுண்ட
மாக்கியத்த வீரம்பா லன்னவனூர் புள்சிறைகயப்
போக்கியொல்லை யுய்த்தான் புவி. (சுஐ)

டாயவனுந் தன்மையிஞன் மால்பல் கணைநல்க
நாயகன்மூன் மைம்முகில்போ ணண்ணுதலு—மேயவரைப்
பாழியந்தோன் வீரன்கட் பாயனலா னீறுக்க
வாழியைச்செல் கென்றுவிட்டா னவ்கு. (சுக)

விழித்த நிகிரிதனை வீரனெழிற் கையாற்
பிடித்து விழுங்கினன்மால் போர்த்து—மெடுத்திடுகின்
டண்ட மெறியத் தடித்தான்றன் பொற்றண்டா
லண்டர் தொழுந்திறலோ னவ்கு. (சுஉ)

சிங்காரஞ் செய்தண்டந் தான்விழலும் வான்வீடுப்ப
வங்காரஞ் செய்தா னுமைமைந்த—னங்காரம்
மேனியன்மெய் வேர்த்துநின்ரூன் வீர வெருளலென.
வானி லெழுந்ததரன் வாக்கு. (சுக)

விண்மொழியைக் கேளா விமலன் னெமகல்போ
தண்மணித்தேர்ப் பாக னதுநோக்கிப்—பண்மகத்திற்
பேதையனூ னுண்ட பிழைபொறுப்பா யென்றவன்ரூட்
போதையன்பிற் ரூழ்ந்தான் புலர்ந்து. (சுச)

ஆரணனே நோக்கியத்த னஃதாக வென்றருள
நாரணனு மன்னு னலங்குலவ—பேரருளின்
றன்மையைக்கண் டுண்டிதுவாந் தக்க வமயமெனு
நன்மையுற வேத்திநு னன்கு. (சுதி)

பாரவரி வில்வீட்டிப் பல்படையு மேசிந்திச்
சீரமரு மாழியுமே செல்லதங்கிப்—போரிலெனை
வென்றுபுகழ் வேய்ந்தனையேன் மேதக்க வீரமுற்ற
நின்றகைமை யாருரைப்பர் நேர்ந்து. (சுசு)

திக்கன் புரிபூ சனைவிழைந்து வேள்வியின்கட்
புக்கனனுள் புந்தியிலென் புண்ணியனே—மிக்கநின்னு
லீதுபெற்றே னன்தோ விறையோன் றனையிகழ்ந்து
தீதுபெற்றேர்ச் சேருவரோ தேர்ந்து. (சுஎ)

ஆதி யிறையையொவ்வா ரன்னவரைச் சேர்ந்தவர்க்கு
வேத மிசைக்கு மியன்றண்ட—மீதெலாம்
பேதியாதற்றினுய் பேதையேங் கட்கினைய
நீதியா மென்தாய் நினைக்கு. (சுஅ)

விழியின் முறுவறனின் வெய்துயிர்ப்பி லார்ப்பின்
மொழியி லுலக முடிப்பா—யிழிதகையோன்
வேள்விக் கிறுதி விளைத்தனே யாவுமே
மாள்விக்கினுர்தடுப்பார் வந்து. (சுக)

இறுதிசெய்தல் சீற்றமின்ப மேயாண்மை யென்னு
வறைசத்தி நாண்காணுக் கையை—பறைகாவி
மன்கவுரி மும்மைபெற்ரோர் மற்றதுகொள் சத்தியா
னென்கு மறைக ளினிது. (எ0)

சீசன் பெருஞ்சத்தி யென்னிலுறு பின்னமன்று
பேசன் பவற்குப் பெரிதடையேன்—தேசிழந்த
நேமியர்ச்சித் தெய்துகின்றே னீபொறுத்தி குற்றமெனு
வாமினைத்தான் வீழ்ந்தா னரி. (எக)

தீரனரிக்கன்பு செய்தனிய காலைதனிற்
பாரிடங்கள் சூழநந்தி பன்னவர—ஞரியொடு
வீங்குவிடை, மேற்ரூன்ற வீரனச்சத் தோடிறைஞ்சப்
பாங்குளருந் தாழ்ந்தார் பரிந்து. (எஉ)

கண்டனள்வேள் லிக்கட் கவுரி கழல்கையுரர்
துண்டந் தலைதோ ணிந்துவிழ—வண்டரும்வெங்
தக்கனுயிர் போய்க்கிடந்த தன்மைசின நீங்கியருண்
மிக்குவரச் சொல்வாள் விதந்து. (எக)

தீண்ஞ தனைநோக்கிச் சம்புவே வேள்விக்கு
மண்ஞன வற்குமங்கு மற்றெவர்க்கு—மென்ஞண்
மூடிவுற்ற தென்பர் முதல்வனின்சீர் பேணுர்
மடிவுற்ருர் வீரஞன் மாய்ந்து. (எச)

மூந்து மிவரை மூடித்தி யெனமூடித்தாய்
மைந்தன் றனைக்கொண்டு மற்றனைய—ருய்ந்துகுறை
போயினுயிர் பெற்றெழுவான் புண்ணியனே மிவ்வரமூ
கீயினிது கல்கென்ரு வேர்ந்து. (எரு)

என்று தொழுதே யிறைவி யியம்பலுமே
நன்றுனரு ளென்ன நகைத்திறைவன்—றண்புடையா
ராண்டகையை நோக்கிமகத் தாங்கிறச்சார் தம்முயிரை
மீண்டருவிற் சேர்த்தியென்ரு னீங்கு. (எசு)

வீர னதுதேர்ந்து மேனு ளெனவிளிர்தீர்
யாரு மெழுதி ரெனநவிலச்—சிரமசார்
சோருமையர் மாமுனிவர் துஞ்சி யெழுந்தவர்போ
லாருயிர்தாம் பெற்றெழுந்தா ராங்கு. (எஎ)

தீண்ட மியற்றியதூஉந் தாவுயிரமெய் பெற்றதூஉங்
கண்ட கனவுபோற் கண்டுணர்ந்தார்—மண்டெவருஞ்
சிந்தை மருண்டு சிவனே யிகழ்ந்தநினல்
வந்தபழி யுன்னிநைந்தார் மற்று. (எஅ)

மன்வீரன் றன்னேர் மருங்காகத் தேவியுடன்
மின்வீசு செஞ்சடையெம் வித்தகனேப்—பொன்வீசு
மந்தரத்தார் கண்டஞ்ச வஃதுணர்ந்தே யஞ்சலென்ரூன்
கந்தரத்தார் காளத்தான் காண் (எக)

சென்றிசைக்க வீச னிமையோர் மகிழ்ந்தணித்தாய்ச்
சென்றிறைஞ்சித் தீயதக்கன் செய்மகத்தி—னின்றிருந்த
வன்தையுளே முன்வந் தருள்புரிந்தாய் மைந்தர்க்குத்
தந்தையன்றி வேறுண்டோ சார்பு. (அ0)

வேதத் திறங்கடந்த வேல்விப் பலியருத்தும்
பேதைச் சிறியேம் பெரும்பகலும்—பாதகத்தி
லேற்றப் படாமே யிமைப்பி லதுதொலைத்த
வாதிக்கென் செய்வ தடித்து. (அக

இங்ஙன் னடிபிழைத்தோ மெல்லோமும் வீரன்ற
னங்கரத்தா லூறுபட்ட வாறெல்லாம்—புங்கவனே
பங்கங்க ளன்றே பலித்திரமாய் மற்றெங்க
ளங்கங்கட் காமே யணி. (அஉ)

கிங்கை முடித்தனூஉங் காய்கனலி லேங்கியனூஉ
மங்களரா லமருற்றனூஉஞ்—சங்காரனே
நல்கையுமை காண நடித்தனூஉ முற்பகலு
மெங்கண்மேல் வைத்தவரு னே. (அங)

ஐய பலவுண் டறிவிலே னின்றனக்குச்
செய்ய வருபிழைகள் சிற்றைகொனே—றையலத்த
வென்ன வதுதணிந்தா மென்னலும்பொற் ரூளிறைஞ்சி
யுன்னமழிழ்ந் தாடினரு ருற்று. (அச)

அன்னபொழு தத்த னயன்முதலாந் தேவர்மே
லின்னருட்கண் வைத்தே யியைந்ததுந்நு—மன்னரசு
முன்றிறத்திற் செய்திரென முன்ரேனீர் போற்றினர்
மின்றனயற் காணுன் விதி (அஞ)

திக்கன் சனத்தோடு தானெழாத் தன்மைகண்டு
நக்கனற்ரு ணன்றிறைஞ்சி நான்முகத்தோன்—மிக்கதண்ட
மையசெய்தி கையனெழ வாரருன்செய் தென்னவா
ஜூய்யவருன் செய்தா னுவந்து. (அசு)

இறையருள்கண் டேந்த விறைஞ்சிவெய்ய தக்கன்
குறையுடலோர் பூதம் கொணர்ந்தி—யிறையினென
வீர்த்துவந்து மன்முனுய்ப்ப வேய்மைத் தலைகண்டு
சேர்த்தியெழு கென்ரான் சிரித்து. (அஎ)

மெழுந்ததக்கன் முன்னின்ற வேந்தலைக்கண் டஞ்சி
விழுந்திறைஞ்சி ராணியின்னல் வேலை—யழுந்தினனல்
வீஞ்சுபரற் காணு வெருக்கொள்ளுத் தக்கவினி
யஞ்சலோ யென்ரு னான். (அஅ)

மேடமுகத் தக்கன் விமலனிணைத் தாளிறைஞ்சிக்
கோடலிலா வுன்னத்துக் கோமானே—நீடுதினை
மாலயன்போ லுன்னிநின்றன் மாயையா லெள்ளினேன்
சாலவறி வில்லனென்ரான் ரான். (அக)

காதே யதிலம்மை காளிதன்னே கேசரத்கூய்
வேலவனைத் தேவியென வெக்கீவி—யேலவர
மீந்தா னரியயன்மா லேனையரு மேத்திகிற்ப
வாத்தா னுரைப்பா னவர்க்கு. (கூ0)

வம்மினயன் மாலாதி வானவர்கீ ரெள்ளின
தெம்மைமுன் னூழ் காணுற் றிரங்கலீ—ரம்மவென்ரு
னன்னவனைப் போற்றவும்ப ரையனங்க ளேகிஞ
னுன்னும் பரிசனங்க ளோடு. (கூக)

ஓரற் கருங்கைலை யுற்றுமையோ டத்தனெறுழ்
வீரற்கு விண்மேல் வியன்பதவி—யார
வளித்திருத்தி யாங்கென்ன வன்னவர்தாள் போற்றிக்
களித்துவிடை பெற்ரான் கணத்து. (கூஉ)

தந்தையருள் பொற்றேரிற் சார்ந்திருவர் தாமுமிவர்க்
குந்திடவே பானுகம்ப ஞெண்பதம்போ—யந்தளியிற்
ரூவியலார் சாரதர்கள் சூழ்தரவே மாவீரன்
றேவியுடன் வீற்றிருந்தான் சீர்த்து. (கூக)

யாக சங்காரப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா எகூஅ.

அடி முடிதேடி படலம்.

மூன்னிறைவன் வந்திடுங்கான் முன்னமரர் தம்முனையன்
றன்னமர்சேய் தக்கன் றனைநோக்கி—யென்னுணர்ந்தா
யென்னியற்றி யென்கருதி யாரிடத்திற் பெற்றனைதா
னென்னையுற்ரு யாது னெணம். (எ)

மாய்விலதோர் வானவர்க்கு மாதவர்க்கு மற்றவர்க்கு
மேய்தருமோர் கூற்ரு யேண்டொலைத்தா—யாய்பெரியர்
சொன்ன தூஉ மோர்ந்திலாய் சோதிதனை யென்னினை
யிக்கிலைய தாயினு யிங்கு. (உ)

அயர்த்தனையெங் கோன்மேன்மை யஃதன் னளவன்
முயிர்த்தொகைகட் கெல்லா முளதே—மயக்குற்ரூய்
மூற்றுணர்வு பெற்றளிக்கு மொய்ம்பெங் கணினுமுண்டங்
குற்றருளி னீக்கினன்றே வோர்ந்து. (ந)

ஆதலினு லண்ணனற்ற ளர்ச்சனையே செய்திபவத்
தீதகற்றி யின்னருளே செய்குவனென்—ரோதமைந்த
ஓய்நிறமா முங்கணுமுன் னுற்ற மயலத்தனருள்
செய்த தரைத்தியென்ரன் றேர்க்து. (ச)

முன்னலரோன் மைந்தன் முகநோக்கி முன்னமின்ரே
மின்னமுமக் காதை யியம்புவோ—மென்னவவன்
மேலதோர் மெய்ப்பொருணு மென்றிறைவன் வந்தருள்செய்
கோலமுன்னிச் சொல்வனன்பு கூர்ந்து. (நி)

சதுர்யுகமீ ராயிரங்கள் சாரினெனக் கோர்ச்சா
னதுவந்தி சேரவிரு ளாகான்—மதிமருண்டு
கண்டியில்வ னவ்வெல்லை காயங்கோ ணுளொடுங்கு
மண்டர் கிளையொடுங்கு மாங்கு. (சு)

மண்ணு ருயிர்கள் வறந்திறந்தி யாருமே
விண்ணுர் பதங்கள் வியன்முனிவ—ரெண்ணுரு
மெண்ணுசன லோகமிசை யெய்துவரங் காட்கடல்பா
ருண்ணுபுபோங் கீழ்சா ருலகு. (எ)

முந்நீ ரெழுந்தோங்கி மூவுலகும் போர்த்தெங்குந்
தன்னீர்மை யாருஞ் சமையத்தான்—மன்னீ
ரிலையிலிறை தாளுன்னி யேய்குழவி யேபோன்
மலிகண் டியிலுமே மால். (அ)

கண்டியிலு கின்றபடி கண்டு சனலோகத்
தண்டறவோர் போற்றவிழித் தங்கதல—மண்டயங்கக்
கோல வுருக்கொடுமால் கூறையிற்றிற் பாரெடித்து
முலமென வைத்தகன்ரன் முன். (கூ)

அற்போது காலுகமோ ராயிரமு மேகவே
யெற்போது தோன்றியது யாணுணர்ந்தே—னிற்போத
முன்தைநிலை யுற்றகொம்பின் மொய்பா லெடித்தோமென்
றன்தைகொடு துஞ்சினன்மா லாங்கு. (கஅ)

ஆனபொழு தண்ட ரவுணர் ரார்வலங்கே
ரேனையுயிர் யாவையுமே யாளளித்தே—வானவரை
யோவினிலே யுய்த்தேனென் னுன்னி யெனையலதோர்
தேவில் லெனவெழுந்தேன் றேர்ந்து. (கக)

துஞ்சு நுங்காற் றுஞ்சியெழுந் தோறுமெழுந் தொல்லுயிர்க்குத்
தஞ்சமெனை யன்றியொரு தாதையிலை—வீஞ்சுபொருள
யானென் றெனைவியந்தே யெப்பொருளு மீந்தமையான்
தோனென் றெனைமதித்தேன் கூர்ந்து. (கஉ)

அன்னபொழு தாழியின்மா லத்தையொடு துஞ்சக்கண்
டென்னியெழில் கூர்மா வுறையுமணி—முன்னமிசை
யெற்றித் துயிலுணர்தி யென்னவெழு மாயனையார்
சொற்றியெனத் தாதையென்ரூன் சூழ்ந்து. (கக)

தீங்தையென வந்தவர்க டாங்க ணுதவுகின்ற
மைந்தர் தமக்குரைசெய் வாசகமீ—தந்திலென
மூன்தையெமக் கீது மொழிந்த தியல்பன்ரு
லென்தையென்றெண் யாம்பிரம மே. (கச)

உன்தி யிருந்துவரு முண்மை யுணராமன்
மைந்த னெனநினைந்தாய் மற்றெம்மை —யிந்தனத்திற்
ரூன்ரு மெனித் தேவுக்குச் சொல்லதுவே தாதையிது
வான்ற சுழக்குரைய தன்று (கஞ)

நின்னுடைய தந்தையென நீயே நினைவியந்தா
யன்னதனை விட்டிடுதி யாந்தவத்தி—னன்னலத்தான்
முன்னமொரு தூணின் மூளாத்தா யவற்றிலு
ளுன்னிலதும் மாண்பொருளா மோ. (கட)

தூயமக னும்பிருகு சொற்றிடுமோ சாபத்தா
லாயபிறப் பீரைந் தடிக்கடியே—நீயெடுத்தாய்
மீண்டுருவம் யாவும் விதித்தனங்கை சேர்ந்ததுது
கண்டிடுதி யென்றேன் களித்து. (கஎ)

நச்சுவண னன்றென்ன நக்காலுன் சென்னிதனி
லுச்சித் தலைகின்ள வோர்வின்றி—யச்சமாய்ச்
சாய்ந்தனையீ தாக்குந் தகையிலாய் நன்றுநீ
யேய்ந்தெந் தமைத்தருவ தின்டு. (கஅ)

நேயமாய் முன்னமே நின்றனையே யீன்றதவ
தாயுமையா மன்றியுதற் றந்தையுமையா—மேயவுனக்
காய விறையா மடிகள்யா மைந்தகம்
மாயமதான் மாழ்குறுதி மற்று. (கக)

பொன்னையன்றி யாங்கொலோ பூணைச் சராசரமு
மென்னையன்றி யாங்கொலோ வெல்லாகா—னுன்னுவில
ஞன்பகவ ஞன்பூத நான்யாரு நான்சோதி
நான்பரமெ ஞெண்பொருளு நான். (உ0)

ரின்று பலவுரைப்ப யானெதிர்போய்ப் போர்புரிந்தும்
வென்றியுற்றேர் மேலோர் விரைந்தெழென—வன்றிறன்மா
லேற்றெழுந்தோர் வில்வாங்கி யேவிடக்கண் டொண்குசையா
னுற்றியுய்த்தே னப்படையை யாங்கு. (உக)

மாயன் படைவிடுப்ப மற்றதுகண் டென்மருங்கின்
மேயபடை விட்டதனை மீட்டிவரத்—தூயவெ
னல்கு படைவிடமா ஞனுமான் பார்பெற்ற
மல்குபடை யுய்த்தேன் வலிது. (உஉ)

ஒருதிறத்தி னீச னுதவு படைகள்
பொருவிறம்மி லாடல் புரிந்தே—யெரிகனல்கள்
சிந்தியுல கெல்லாஞ் சிரிதலினுல் யூழியின்க
ணுந்தல்கு தீநிகர்த்த தாங்கு. (உங)

மாய்ந்தார் சிலவர் மருண்டார் சிலர்கனலாற்
றீய்ந்தார் கலிவறந்த செல்கரிந்த—வேய்ந்தாரு
மாரமர்செய் காலையெந்தை யாருளா லென்முகமா
காரதன்வந் தொன்றுரைப்பா னன்கு. (உச)

நீர்முதலு மென்ன நினைந்தறைந்து செய்கின்றீர்
போர்முதருன் றேறீர் பொருபடைமு—னுர்கொடுத்தா
ரன்ன துணிர தன்பே ரயர்த்தீரோ
வுன்னமதிற் றேற்றுமி னேர்ந்து (உசு)

வாதியா லின்று மலைதிரே யென்னினீ
சாதியா மெய்யறிவின் பானபொருள்—சோதியா
கள்ளுறவே தோன்று ணிகாண்டி ரென்றுணர்த்தி
விள்ளுறவே போனுன் விரைந்து. (உசு)

பேயினன்சொற் கொண்டிலோம் புந்தி செருக்குற்றே
மாயிரமாண் டெல்லே யமர்புரிந்தோ—மாயவெலாஞ்
சிந்தமுகந் தூழியின்கட் டீயி னடம்புரியு
மத்தனது நோக்கினு னுங்கு. (உஎ)

அறிவறை போயினு ரந்தைமேற் கொண்டார்
சிறுவரிற்போர் செய்கின்றூர் நீமை—யுறவதுன்னுர்
போய்கந்தா நிலையுணர்த்திற் போர்தணிந்து நிற்பதொரு
வாய்கந்தா னுள்ளத் தரன். (உஅ)

அண்டளவை தன்னிலுற்ற தந்தரம்பா ணுட்கங்குல்
கொண்டசுடர் சூழவென்னல் கூர்ந்தியாம்—கண்டஞ்ச
வெற்படவே நாப்ப ணெரிவரைபோற் ரூன்றினுன்
றற்பரமாஞ் சோதி தனித்து. (உக)

தேரூற்று பாஞ்சோதி தொல்போ ருழந்தியா
மேற்ற படையை யினிதுவவ்வி—யாற்றலொடு
மாற்றருந் தண்மைத்தா வாரு தகண்டுபோய்ச்
சீற்றமிக னீங்கினின்றேங் தேய்ந்து. (ரு○)

நீற்றுலம்யாங் கேட்ப நெடுவிசம்பி லோர்வார்த்தை
யுற்றெழுந்த தம்மா வுறுதிறுவீர்—மற்றுமதேண்
கூறுமான் காண்பான் கொழுஞ்சோதி யீதடியு
மீறுமுறை தேருமென்றே யேய்ந்து. (உக)

அதுவினவிச் சேற்றம்விட் டந்தைதணி வில்லே
முதுசொற்ரு ராரெனவே யுன்னி—முதிர்சோதி
தான்மூனிசொல் வண்ணந் தரிசிக்க வந்தெம்மில்
வான்பொருள்கொ லென்றே மதித்து. (உஉ)

நீடிருயா னூடுசென்று நீள்பா ரிடந்துபுக்கு
மோடிநாஞ் சோதி யுறுமுடிபு—காடிலவற்
ரொன்று நலம்பெறக்கா ணுற்றோ ருயர்தலைவ
ரென்று நவின்றுரின்றே மேயந்து. (உங)

முடிகாண்ப னென்றே மொழிந்தேன் றமியே
னடிகாண்ப னென்றே யரியப்—படியிசைந்தான்
காண்டற் கருஞ்சிறுவர் கையினல் வான்கதிரைத
தீண்டத் தணிந்தமைபோ றேர்ந்து. (உச)

முராரிவெள்ளக் கோல முயங்குருவங் கொண்டே
யொராயிரமா யோசனையே யோங்கு—பருமமுற்றுப்
பாரிடந்து கீழே படர்ந்து தருவிச்சென்
ரூரதலம் போயினு னுங்கு. (உசு)

பாதலமா னுடிப் படர்தலுமே யானுமோ
ரோதிமமேர் கூர்வடிவா யும்பர்போய்—மீதமருஞ்
சில முறுபுவனஞ் சேடிச் செலச்சோதி
சாலமேல் போயதம்மா தாய். (உரு)

வனமாய்ப் பார்கீண் டெழுஞ்சோதி மூலமுறப்
போனமால் கீழ்போகப் போகவதன்—வானடியைத்
தன்னியே காண்கிலான் சோர்ந்தகந்தை தீர்ந்துமுந்தை
யுன்னுமுணர் வுற்ரு னெருங்கு. (உஎ)

தொல்லை யுணர்ச்சிதான் ரோன்றத் தெளிந்துகண்ண
னல்லுறழ் கார்மேனி யங்கரிமெய்—மெல்லத்
தரிக்கலாற் ரூன்மீளுந் தன்மையிலான் செல்லான்
பரத்திந்தை செய்தான் பரிந்து. (உஅ)

சென்று முணர்வரிய வெம்பெருமா னின்பதமே
யன்றியர னில்லையவை யர்ச்சிக்கப்—பொன்றியதென்
வன்பு பொறுத்திகுறை மன்னடியே னேர்ந்திலனென்
றன்பினனி போற்றினு னுங்கு. (உக)

ஆனபொழு தத்த னருளான்மா லேணினலு
யேனவடி வோடெழுந்தங் கேத்திநிற்ப —யானுமுன
மோதியமா சூனாலாண் டோரா யிரத்துரு பிச்
சோதிதனைக் கண்டிலேன் சூழ்ந்து. (சா)

மீன நினையேன் வினையேன்சூன் பொன்றுமென
மூளுஞ் சுடர்முடியை மூத்தியெற்தை—நாளளவு
செல்லிலும்போய்க் காண்பனென்றே சேண்செல்லச் சிந்தை
யொல்லையிர்சோர்ந் தேண்டொலைந்த தூங்கு. [வெம்பி (சாக)

அன்னந் திரிந்த ததுபொழுதாண் சோதிபுணின்
முன்னரிய சித்தரென வுற்றமலர்—துன்னிவிண்போ
யஞ்சந் தனக்கறிவின் றுமினிப்போ மேலிறக்கு
மஞ்சிவனென் றெண்ணு தது. (சஉ)

மாலென் பவனு மருவுநிலக் கீண்டனன்போய்
மூல முணராண் முராணீங்கி—யேலச்
சிவனே சரணென்று தேர்ந்தவனி போந்தே
யவிர்வரையை நண்ணிநின்று ஞங்கு. (சஈ)

மூந்துற் றிதையநுள்செய் மூர்த்தியருள் செய்யினுய்யு
மிந்தப் பறவையென யானுமுன்னிப்—புந்திக்குண்
மால்போ யவர்ப்பரச மற்றவரங் கேகவன்பு
மேல்போ யாற்றுதித்தேன் மீண்டு. (சஉ)

வந்துதிரு மாலேநண்ணி வான்பொருள்யா மென்றிகலி
மூந்துசம ராற்றி முனிமொழியுஞ்—சிந்தியா
தந்தைகொடு தேடலுற்றே மந்தமுறும் வேலையவ
னந்தருளாற் போற்றினேனு நன்கு. (சஊ)

மண்ணிடந்தும் விண்பறந்தும் வான்சோதி யாதியந்த
மண்ணுகிலந் தேவருளா னன்குய்ந்தோம்—கண்ணுதலைப்
போற்றிவழி பாடு புரிதுமென யான்சொலவக்
கூற்றிற் கிசைந்தனன்மால் கூர்ந்து (சஎ)

இருவருமே யெந்தை யியலுருவந் தாபித்
தருமலர்கண் மஞ்சனமு னுற்ற—பொருளமைத்துப்
பூசை புரிந்தன்பிற் போற்றி வணங்குதலு
மீசனவன் வந்தா னெதிர். (சஏ)

மைக்களமு மான்மழுவு மன்வாத மோடபய
மெய்க்கரமு நாற்புயமு மின்சடையு—முக்கண்ணு
மின்னின் மருங்குமைபான் மேவவான் யாங்காண
முன்னின் றருள்புரிந்தான் முன். (சஅ)

அங்கு னிருவரு மேயத்தனடி தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பொங்கருள்பெற் றீதி புகன்றனமா — லுங்கமறை
யுன்னியலிம் மோண்பெண் ணுணர்தே யாகாணற்
கென்ன வெளிவருமோ வீசு (சக)

புந்தி மயக்கிப் பொருங்காலை யெம்முன்னிற்
செந்தழலின் மேனிகொடு சென்றருளி — முந்தறிவு
தந்து நினையுணர்த்தித் சாக்கமரு நீத்தினையா
யெந்திரம்யா மாட்டுவனீ யிங்கு. (கூ0)

உன்னை யுணரு முணர்வதந்தால் யாமுணர்வோ
மென்னிலெமக் கென்ன வெறுழுளது — முன்னமுறச்
செய்த பிழைபொறுத்தி னிற்பரனே யாங்களினி
யுய்திறநீ கல்கென்ரு ருற்று. (கூச)

என்று துதித்தலுமே மீசனீர் செய்தபிழை
யொன்று நினைகிலீ ரும்பூசை — நன்றவந்தா
முன்னுவரங் கேளிரென வன்பதத்தா ரன்பளித்தா
லென்னகல்கிச் சோதியுற்ரு னேய்ந்து. (கூஉ)

கிலந்தபோ தெங்கோன் கனற்பிழம்பாஞ் சோதி
யிலங்கலாய் நிற்ப வியசதே — யிலங்கச்
சிவலிங்க ரூபத்தைச் சேர்ந்துவலஞ் செய்தே
யயிரெம் பதஞ்சென்ரே மாங்கு. (கூரு)

மாலொடுநா னேடசலம் வண்ணிவரை யென்னநின்ற
தேலவ் வொளிவிளர்ந்த வேய்வதே — சீலச்
சிவநிசியா யிற்றரனைச் சிந்தனைசெய் துய்ந்தார்
தவவன்ப ரங்கா டனில். (கூச)

ஆதலா லத்த னருள்பெறின்முன் னேதியுறும்
வேதமுத லோதின் வினங்காவாம் — பேதையரா
யுன்னுர்க் குரைதே யுறுதரும மன்புனித
ரன்னுர்க் கவனருளு மாம். (கூடு)

நீயு மெடியவினை நீங்கலினு னித்தளிலை
யாயுமுணர் வின்றுற்ற தம்பரனே — தாயினுட
னுன்னுதந்தை யாசா ளெளிர்கடவு ளாக்குமமா
மன்னவனைச் சார்தியென்ரு னுங்கு (கூசு)

அடிமுடிதேடு படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அளசு.

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம்.

போதனிவை கூறப் புரிகுவனஃ தென்றறைந்து
தாதைதனோத் தாழ்ந்ததக்கன் றண்காசித்—கோதினகர்
சென்றுமணி கன்றிகையோர் தேத்திறைவற் காலயத்தா
லொன்று விதித்தா னுகந்து. (க)

உருவருவா யுன்னருளா யொப்பி லொளியரர்
திருவருவொன் றூச்சிச் சிவனுக்—கொருவில்சீர்
மேயதிரு வாகமத்தின் மேயமுறை யீசனற்ற
ளாயிரமாண் டர்ச்சித்தா னுங்கு. (உ)

பூசை புரியவயன் புத்திரன்ற ஞர்வங்கண்
டீசனெதி ராக விறைஞ்சியைய—நேசமின்றி
நின்னை யிகழ்ந்துபவ நேமியுற்றே னன்னதுநீத்
தன்னிடையன் பாக்கென்ற னுற்று. (ங)

மேயவுணர் தந்தமலன் மேலா மியற்கைகல்லிப்
போயினன்சீர்த் தக்கன் புனிதனே—யாயினன்மன்
புண்ணியனைப் பூசிக்கப் போந்துழிமால் புங்கவர்க
ளண்ணுமகம் விட்டகன்ற ராங்கு. (ச)

சென்ற ரனைவோருஞ் சீர்த்திமிகு வீரன்றன்
பொன்ற வயத்தனையே போற்றியோர்—குன்ற
வாசமுறு தொல்லேத்த மாதலமுற் றீசனையே
பூசைபண்ண லுற்றுர் புரிந்து. (ஞ)

ஆரா தனைசெய் தனைவோரு மெங்குமாய்ப்
போரா தின்றபிரான் போருன்பெற்—றேராத
சின்னமது நீர்ந்து சிறந்ததத்த மூராய
மன்னுபதம் போயுறைந்தார் வாய்ந்து. (ட)

தக்கன் மகத்தினாண் டானுண்ட வந்தணர்கண்
மிக்க கணத்தின் விளிந்தெழுந்தூர்—புக்கனரா
லென்றினைய வேந்தியம்ப வேந்தனன்றென் றுண்மகிழ்ந்தந்
தொன்றுகவல் போய்விணுற்ற ரூர்ந்து. (எ)

தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா அசுரு.

கந்தவிரதப்படலம்.

முன்னமொரு ஞான்று முசுகுந்தன் சீர்வசிட்டன்
தன்னுறையு னெய்தியடி தாழ்ந்தேத்திக்—கொன்னவில்வேல்
வேன்விரத மெல்லாம் விளம்புநல்லோ யென்னமைந்த
கேள்பகர்வ னென்ரு னிளர்ந்து. (க)

பகர்ஞாயிற்ரு னியாப் பன்வார மேழுட்
புகர்நான் விரதம் புகழுங்—குகனூர்
விரத மதுபுரிந்தோர் மேவெண்ண முற்றுஞ்
சாதமிது கேட்டி தக. (உ)

பிரதனுன் பாருலகைப் பன்கோ ரெண்ணுக்
குகணிருதன் வவ்வத் துயர்ந்து—மகவு
மனைவியொடு தானும் வனஞ்சென்று வெள்ளி
முனைகவின்ரு ன்முற்று முறை. (ங)

வெங்குருமன் சொற்கேளா வேண்மதிழும் வெள்ளிகாட
டுங்க விரதந் தொடங்குதியெண்—பொங்குமும்மை
யாண்டிருந்துன் புங்கட் கிழைத்தவெய்யோன் பொன்னுவனீ
யாண்டிடுவை யென்ரு னரசு. (ச)

நின்றெனமன் ஞாயிறுமூன் ஞாளொன் றென்வெள்ளி
துன்றுவரை யூனைத் துறந்தமூன்பின்—சென்றிமோ
சிரிரண்டு நாளுந் திவாவினிலுண் டின்றுயிவீத்
தாரிருகோன் பாற்றினன்மூ வாண்டு. (ஞ)

நோற்றிடும்போ தைய னுதியுடைச்செவ் வேல்வந்து
மாற்றலன்ற ஞவிகொடு வல்லேயுறப்—போற்றியே
மன்னும் பிரதனு மன்றன் னகரெய்தித்
தன்னரசு பெற்ரு ன்தக. (சு)

நிரதனேந் தத்த னறுமலர்த்தாள் போற்றியைய
ரோரெழுவர் தம்மி லுயர்பதமுஞ்—சீருமுற
வீண்டருநோன் பொன்றறைநி யென்னவேள் கார்த்திகைநா
ளாண்டுமுன்நான் காற்றென்ரு னுங்கு. (எ)

நின்னிதுகான் செய்வனெனு நாதன்றிண் பார்வந்து
பன்பரணி நாள பாரணத்தி—லன்பினெரு
போழ்தணவு கொண்டே புகழ்கார்த் திகைகாளில்
வீழ்விரத மாற்றலுற்ரு ன்வேட்டு. (அ)

இரவெனும் நீர்தோய்ந்து தூயவெள்ளைத் தானைசுற்றி
யாவினிபமமுற்றி யார்வலனுய்த்—தேவிகன்று
டாழ்ந்துசெவ்வேள் பூசைசெய்து சாற்றுமவன் மாக்கதையு
மாழ்ந்தவண்பிற் கேட்டா னமர்ந்து. (கூ)

கடிப்புனனீர் மூக்காலேர் கையினள்ளி யுண்டே
படித்தருசை மேலே படித்து—மடக்கொடியார்
தங்கண மயலொழித்துச் சண்முகன்ருண் முன்னிபிர
வங்கணுறைங் காதற்ரு ஞங்கு. (கூ)

அந்தப் பகல்செலப்பி ணண்ணுமறு நாட்காலைச்
சந்திக் கடன்முடித்துச் சண்முகனே—வந்தித்துப்
பன்மா தவரோடும் பாரணஞ்செய் தண்மகிழ்ந்தான்
மன்மா விசைவல்வோன் வாய்ந்து. (கூ)

பாரணந்தான் செய்தோன் பகற்போ தறங்குமே
லாரணர்க ணூற்றுவரை யார்த்தெழுந்த—காரண.பின்
நட்டபுழி யெய்தமெ வக்ஷணிமைத்திலான்
சிட்டர் புகழ்முனிவன் றேர்ந்து. (கூ)

யாழ்முனியிவ் வாரூற்றி யேழ்முனிவர்க் கேற்றமுற்ரூன்
வீழ்விரதம் போற்றிமுன்னேர் வேதியனு—மேழ்புவியு
ளங்கண் மனுவாஞ னந்தணன்பின் ஞேற்றெருடிரி
சங்குவா யங்குற்ரூன் ரூன். (கூ)

பின்னுமிக்கோர் கோன்வேடன் பெட்பினிந்த நோன்புஞற்றி
மன்னுமந்தி மான்சந்தி மானைனப்பேர்—துன்னியுல
காண்டனர்நன் கென்ப வவ்விர்விரத நோற்றவர்பின்
காண்டருவீ டெய்தறிண்ணங் காண். (கூ)

இப்படியே யாரனு லெத்தனேயோ பேர்நோற்று
முப்புவனத் தற்றமுறை முன்னடைந்தார்—டெப்புவன்கேள்
பண்ணுதலைத் திங்கண்முன் பக்கத்தின் முறபகண்முன்
மன்னுநா ணேற்ரூர் மகிழ்ந்து. (கூ)

மூந்து தினமாதி மூவிருநா ளுங்காலே
யந்தமினீ ராடியிரு வாடைசுற்றிச்—சந்தியிற்செய்
தன்கடன்க ளாற்றியல்லிற் றம்பவிம்ப கும்பத்தின்
மன்குகனேப் பூசித்தார் வாய்ந்து. (கூ)

நிறைகட்டி கூட்டி கெயிற்சமைக்கப் பட்ட
வறைபிலட்டி கம்வேட் கருத்திப்—பிறவிதியுஞ்
செய்துபிரான் சீர்வினவித் தெண்ணீர் சிறிதருந்தி
யையி னுபவசித்தா ராங்கு. (கூ)

மணமுனவ ருமபரக்கு மற்றைவகல் செவ்வேட்குப்
பன்னிறப்பிற் பூசைசெய்து பாரணந்தான்—முன்னிதியிற்
செய்தணரிக் நோன்பிற் நிறலவ்ணர் கொண்டதங்க
ளுய்பதங்கள் பெற்ரு ருகந்து. (கூ)

என்னினைய வாசானியம்பவிவை செய்வனெனு
வன்றுமுதற் பற்பலகா லவ்விரத—ன்றுளுற்றக்
குன்றெறிக்தோன் கூர்மயின்மேல் கொண்டிலக்க நோயாக்க
ன்றவவண் வந்தான் முதைந்து. (கக)

வந்துகுகன் ரேன்றமன்னன் மாணடிதாழ்ந் தேத்திநிற்ப
வெந்வரம் வேண்டுமென வேய்ந்தமுசு—குந்தனற்பார்
மூற்றுமென்செங் கோனடப்பான் மொய்ம்பினன்முன் வீரரைக்கே
ணற்றுணேயா நல்கென்ரு னன்கு. (உ)

டன்னிவ் வகைவினவ வள்ள லருள்புரிந்தே
யுன்னிவிறல் வீரரைப்பார்த் தும்மினன்ப—னன்ன
ரிணையிலுல காளுவனீ ரேய்ந்தவன்பாற் போயேண்
டுணைவரா யார்கிரென்ரான் சூழ்ந்த. (உக)

முன்னவன்சொற் கேளா முடிவிலாச் சூர்குலத்தைச்
கொன்னுறச்செய் வன்மையுளேங் கூறிரவி—துன்னுவழி
மன்னுஞ் சிறுவன்பால் வைகித் தொழில்புரியே
மென்ன மறுத்துரைத்தா ரேய்ந்து. (உஉ)

ஏந்தலது தேர்ந்துநீ ரெஞ்சொன் மறுத்தமையான்
மாந்தராய் மாதலத்தின் மன்படையாய்ச்—சேர்ந்துபின்னர்
நன்மா தவம்புரிந்து நம்பால் வருகிரென்ரான்
றென்மா தவற்கருளுந் தே. (உங)

ஐபன் மொழிதோற் தடன்மொய்ம்ப ஞரியோர்
மையன் மனித்தராய் வன்மைபோய்—மெய்யி
லொறுத்தா லெனவருந்தி யுத்தமன்ரு டாழ்ந்து
பொறுத்தாள் பிழையென்ரார் போந்து. (உச)

தேனளினைத் தாளிறைஞ்சிச் செவ்வேள் விடைபெற்று
மானவர்கள் மன்றமராய் மன்னிஞ—ரானபொழு
தேந்தன் முகருந்தற் கின்னருள்செய் தேமறைத்தான்
சேந்தன் கணங்களொடு சேண். (உஇ)

முறைந்துகுக னேகமிழ் மன்கருஞ் ரென்னுஞ்
திறந்தக ராட்சியெய்திச் சேணு—றறந்தருமா
மாடகெடு வீதி வருப்பித்தங் கார்வீரர்
நீட விருந்தினு னேர்ந்து. (உசு)

ஆயவர்கட் கெல்லா மருமாத் திருவமுன்ன
தேயம் களிதேர்வா செத்திரன்க—டேயபல
நற்சனங்க டன்குதண்ட நாயகரா மாண்புதர்தான்
றுற்சனர்க்கோர் சிங்கமன்னுன் சூழ்ந்து. (உ எ)

அன்னதோர் காலத் தரம்பையர் பாராளு
மன்னர்பாற் சேறன்றி வளர்மொய்ம்பின்—முன்னவன்முன்
முன்னவர்கட் கெல்லா மூசுகுந்த னந்தவெழிற்
கன்னியர்ச்செய் வித்தான் கடி. (உ அ)

அந்தமிலேண் சால்வீர வம்புயத்தோன் முன்புட்ப
கந்திதனே வேட்டுக் களிப்பொடுசேர்ந்—திந்துமுக
மன்சித் திரவல்லி மாதைகல்லிப் பின்னனகன்
மின்சனகற் பெற்றான் விழைந்து. (உக)

சீரண் முசுமுகற்குச் சித்திர வல்லிதனே
யேரண் கடிவிதியி னீந்தனன்றிண்—வீரருமே
மன்மாபிற் கேற்ப மணந்துமக்க ளீன்றுமனுத்
தன்குலத்தி லொன்றியுற்றார் தாம். (ஙூ)

சித்திர வல்லியங்கோர் சீர்கொள் கிளிவளர்த்தாண்
மைத்தருமன் றேவிவெஃக மன்றூதர்—கைத்தலத்திற்
பற்றிவந்து நல்கவதைப் பாவைகா ணுதயரக்
கொற்றனது தேடலுற்றான் கூர்ந்து. (ஙக)

வன்னிநமன் பன்னிகையில் வாய்ந்தமர்த லோர்ந்திறைவ
னுன்னுவிறன் மொய்ம்புமுத லுற்றவர்க்கூய்த்—துன்னுமங்கன்
றூண்டவன்னர் சேனைபுண்ட சுற்றநெடுங் கூற்றார்போ
யாண்டு வீளந்துகொண்டா ரார்த்து. (ஙஉ)

தின்னகரை மூற்றத் தருமன்வந் தேற்றிடலு
மன்னவனே டாரமர்செய் தாண்மைதொலைத்—துன்னரிய
மின்னிளையை வாங்கினுர் மீண்டன்பிற் றந்துதங்கண்
மன்மகிழ வென்றிசெய்தார் வாய்ந்து. (ஙங)

மின்சித் திரவல்லி மெய்ச்சூல் கொடுவேண்டு
மன்பலங்காய் வேண்டி மலைநாட்டிற்—குன்பலரை
யேவவந்த காட்டா ரிகன்மொய்ம்ப ஞதிபர்போய்
மேவுசுரம் வென்றுவந்தார் மீண்டு. (ஙச)

நீண்மகடான் வேண்டுவன கல்லியிறை கொண்டெங்கு
மன்செழுங்கோ லாணை மனச்செய்தார்—மின்கொடிபி
னங்கிவன்மன் றன்னே யளித்தா டவத்தினுற்
பொங்கவிறை யாண்டான் புவி. (ஙஞ)

அந்நாள் வலாசுர னுணர்ப் படையொடும்போய்ப்
பொன்னுட்டி னேச்சுற்றிப் போர்செய்தா—னன்னாற்
பொருதுவெல்லா நீர்மையிற்பார் போற்றமுசு வேந்தை
வருதியென்றோர் தூதுவிட்டான் மன். (கூக)

ஏவொற் றிருநிலம்புக் கேத்தல் பணிகவில
மேவிநன் றென்றுவினுய் வீரொடு—மாவரசன்
வான்போய்மன் முள்வணங்கி மன்படைக்கு நாயகனுய்த்
தான்போர் புரிந்தான் றக. (கஎ)

சூற்றவுணர் தானை சுருங்க வலாசுரனைச்
செற்றமுடன் போர்செய்து சேணகரான்—கொற்றவன்முன்
கொன்று வலாரியென்பேர் கொண்டுமுசு குந்தனெடு
மன்றனகர் புக்கான் மகிழ்ந்து. (கஅ)

காய்ந்தவண்ட ராண்மை கடந்தே யெனேவான
வேந்தனே யாக்கியிசை வீரமுட—னீந்தனக்கு
நற்றுணைவ னுயினுய் நாடரிய வந்தரங்கச்
சுற்றமன்றோ நீயென்முன் சூழ்ந்து. (கக)

என்றிறையை நோக்கி யினிய மொழிபகர்ந்து
குன்றனைய கோயிலினுட் கொண்டுபோய்—மன்றயங்கு
வாசநீ ராடி மணிக்கலைசூழ்ந் தீசனையே
பூசை புரிந்தான் புரிந்து. (கo)

அண்ணலொரு பாலுமையு மார்குகனு மேவுவெள்ளி
நண்ணகத்தி லார்தல்போ னன்கிருக்கக்—கண்ணுற்றுப்
பாடினு னேத்திப் பரவசமா யுள்ளுருகி
யாடினு னன்பி னரசு. (கக)

சிறந்தவருக் கண்டகண்ட இன்தைமகிழ் கொண்டு
மறந்தனன்கொ லோபிறப்பின் மான்றென்—றறைந்தனன்புன்
மாவின் முகங்கொண்டு மாழ்கியமன் மன்றேவ
தேவனேத்தாழ்ந் தோதுமிவை தேர்ந்து. (கஉ)

மாமறையோ ருற்று வழிவடுதே வேபோற்றி
தோமிலா போற்றி தனேயியே—யாமுற்
றிழைபொறுத்த பாகத் திறைபோற்றி யென்றன்
பிழைபொறுத்தி யென்முன் பெரிது. (கங)

இன்னமுசு குந்த னியம்பவா னின்னருள்செய்
தன்னவனே நோக்கி யிவ்வழிபட்—டின்னெடுநாள்
வாசவன்பால் வைத்தனன்பார் வைப்பினிற்கொண் டேநெமைப்
பூசைசெய்தி யென்முன் புரிந்து. (கச)

என்றினைய வீசான னிந்திரன்கே ளாவண்ணஞ்
நன்றினருள் செய்ய நனிமகிழ்ந்தே—நின்றன்
றீருவருளீ தாயினுய்ந்தேன் சிற்றடியே னென்னு
வருவீம் மிதமுற்றான் மன். (சடு)

இந்திரன்மன் பூசைமுற்றி யேய்ந்தகட ஞற்றியோர்
மந்திரம்புக் காவினைக்கூய் மன்னவற்கு—முந்து
விருந்துசெய்வித் தாடைகலன் வேண்டுவதந் தின்னும்
பொருந்துவகே னென்றான் புரிந்து. (சசு)

பையரவம் பூண்ட பரனைப் பரிந்தளித்தி
யையபுலி போய்ப்பூசை யாற்றவெனத்—தையன்முன்
மாலவன்சேய் வேண்டி வரனைக் குறித்தூழி
காலந் தவம்புரிந்தான் காண். (சஎ)

திவமுழந்த காலைச் சயம்புமையுந் தோன்றப்
புவனமுண்ட மாலெழுந்து போற்றிச்—சிவனடியில்
வீழ்ந்திறைஞ்சி நிற்பதீ வேண்டுவன சொல்லென்ரு
ளுழ்ந்தக்கட னஞ்சுண்டோ னுங்கு. (சஅ)

அந்தமிலா வாயுளளிப் பாக்கமா வோதிதந்தாய்
மைந்த னிலாமே வருந்தினே—னெந்தையரு
ளென்ன நகைத்தெழிற்சே யெயுனக்குத் தந்தோமென்
றின்னருளே செய்தா னிறை. (சக)

மாயனுமை தன்னை வழிபா டியற்றிலன்சீ
ரேயுந் தனக்கிலையா னென்றெணியோ—நாயகனுக
கெம்மைப்போற் சத்தியிவ னென்றுணர்ந்தோ தோற்றிலே
மம்மைபாற் செய்திலா னன்பு. (கo)

அன்னாயது காலை யரிதன்னை நோக்கிநீ
யென்னை யவமதித்தா யெம்பிறைக்கண்—பன்னண்று
முன்னருஞ்சே யத்தன் முனிவான் முடியவெனுப்
பன்னருஞ்சொற் சொன்னுள் பரிந்து. (கக)

ஆன பிரமம்யா னல்லதில்லை யென்றறிவின்
மானவர்க்கு மால்பூட்டும் வஞ்சகன்முன்—ஞான
நிருமலனே நீயுணுகி நிற்றனன்றே சேறும்
வருகெனவே கூறினணன் மாது. (கஉ)

இன்னதுரைத் தீசை யிறைவனைக்கொண் டேகுமெல்லை
யன்னதன்மை கண்டனமா லச்சுறீ இ—யின்னலுற்றே
யம்மையினீ துற்றதென்றோர்ந் தம்மையப்பன் சேய்வடிவு
செம்மையமைத் தர்ச்சித்தான் றேர்ந்து. (கங)

பன்னதன்பின் மாலாண்டு பல்லா யிரகோடி
மன்னுதவ மாற்றவரின் மாதொடுறை—முன்னமழிந்
தம்மைமழ லோடிமுன்றுழ்த் தத்தனடி தாழ்ந்தேத்த
வேம்மையருள் செய்தா னினிது. (இச)

சீர்வளீ மாற்கருள்செ யென்ன வவற்பாரா
வேர்வரன்சொற் றண்சொல் லிரண்டுமுன்னிக்—கூர்வாண்க
ணங்கியால் வீந்துமுன்பின் னங்கியா நின்மகனென்
றங்கியாய் சொன்ன ளமர்ந்து. (இஎ)

இறைவியுரை கேட்டிறைவ னிசீதாக வென்றே
மறைதலுமால் விம்மிதமே மன்னி—யுறைபதி
வைகமையார் மெய்க்காமன் வந்தவன்றனைஞ்சுதித்தா
னுய்கவுல கெல்லா மூவந்து. (இசு)

வந்திடுவேள் ஏர்பழியின் மன்மலர்க்கோல் வண்கைகொடு
மைந்தரொடு மாதர் மனங்காமச்—சிக்கையுறப்
போர்புரிவா னேற்பகன்மெய்ப் புண்ணியன்மேற் பூங்கணை தூய்ச்
சீர்குலைத்து நீறுனன் செத்து. (இஏ)

உருவழிந்தோ னெஞ்சி லுமைகே ளருளா
லருமேரு ருவ மமைந்து—மருவுதலால்லை
காள்வளத்தி னேடுமே நண்ணினுன் மாதுமைசொல்
சூள்வறிதே போமோ துணைந்து. (இக)

மாலவன்மூன் னன்பின் வழிபட் டுமைகுமரன்
மேலரனிம் மூவரையு மின்மார்பி—லேலவைத்தே
பண்ணப் பரிறலைய பாரண்மேற் பாற்கடலின்
மன்னத் துயின்றுன் மகிழ்ந்து. (ஈ)

நீடரவே கண்வளர்மா னெட்டியிர்ப்பி னுரசைவா
னூடய்வ பாய நுயிர்ப்பசையா—லுலே
ணீடியமுங் நீரசைவா னின்மலமா மூர்த்தியர்தா
மாடியே வைகினு ராங்கு. (ஈ ஏ)

அண்ணதோர் காலை யசுரப் படைக்கெல்லா
மன்னனும் வாற்கலிதான் வானவரோ—டென்னையமர்
செய்துவென்று னனரிமுன் சென்றிறைஞ்சிச் சொல்லிமலி
வுய்தாரீ காத்தியென்றே னுற்று. (ஈக)

துஞ்சுமறி வுன்னான் றுயிலெவிடாத் தானெழீஇ
யுஞ்சலீ ருடிகட் கலக்கண்செய்—வஞ்சனுயிர்
கொன்றிடுதும் வல்லையெனக் கூருளி னுரணமா
லொன்றெனக்குச் சொன்னு னுகந்து. (ஈஉ)

பார்த்தியா லென்மார்பிற் பார்ப்பதிசேய் தீர்த்தனென
மூர்த்தியாய் வைகு முழுமுதலே—யார்த்தியொடு
பூசனைசெய் தன்றீமை போக்குதி யென் றங்கைதா
மாசிமேற் ரூங்கினேன் வாய்ந்து. (கங)

அங்கதற்பின் மாயவன்பா லாழியின்க ணின்றெழுந்து
நங்குழுக்கள் சூழவயர் நாவலந்தீ—வங்கணுற்றே
குன்றந் தனுவாக்கொன் கோனடஞ்செய் வான்றில்லே
மன்றந் தொழுதான் மகிழ்ந்து. (சுச)

நின்று பரவசமாய் நேர்திருமூன் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யொன்றுவிவ பூரணத்தி லொன்றிநான்—மன்றிங்க
ளத்த னடிக்கீ ழடங்கியே யாணையினுற்
றத்துவமே யோர்ந்தெழுந்தான் ரூன். (சுடி)

பொன்னடிதாழ்ந் தேத்திப் புறத்தேகிப் பூவுலகா
லொன்னலனும் வாற்கலியோ டேற்றமர்செய்—தன்னவன்ற
ஞவியுண்டு வாகைபுனைந் தங்கெமக்கு நல்கிவிடை
மேவுதலி போய்வனர்ந்தான் விண்டு. (சுசு)

தேவரொடு மீண்டு திகழித் துறக்கத்தி
லாவலுடன் வந்தேயா னன்றுமுதற்—காமருநற்
பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேள் பூவைநிறங் கொண்டபுத்தேண்
மூவரையு மர்ச்சித்தேன் மூன். (சுஎ)

மன்னற்கு மன்னீ வழிபடுதல் காரணமாத்
தன்னெஞ் பிலாதாரைத் தந்திடுவே—தென்னிச்சை
யன் றுனக்கு மாலிசைவுண் டாமாகிற் பின்றருவ
னென்று கவின்றே னினிது. (சுஅ)

பின்ன முசுகுந்தன் பாற்கடல்போய் நாரணன்பொன்
மின்னடிதாழ்ந் தண்மைநின்று வேண்டுதலு—மின்னியாம்
வாசவன்பால் வைத்திடுநம் வள்ள றனைக்கொடுபோய்ப்
பூசனைசெய் யென்ரூன் புரிந்து. (அக)

நின்றென் றிசைவுகொண்டு காரணன்பாற் பெற்றுவிடை
சென்றித் திரற்குரைப்பச் சிந்தைதனார்ந்—தன்றுதனை
யீன்றபுனிற் ரூவை யகல்கன் றெனப்புலம்பி
வான்றவகத் தன்னினலென் ரூங்கு. (எ0)

தேவர்கோன் றெய்வதச்சன் செய்கையாற் சம்புமைசெய்
மேவுவடி வாறுமுறை வெவ்வேரு—வேவருமே
யெய்த வியப்பமைத்தே யேற்றல் கரத்தங்கச்
கைதவமென் ரூர்ந்தனனே காண். (எக)

ஆதியிலே தெய்வதச்ச ஞக்கமைத்த வாறருவும்
பூதலமன் காக்கப் புதல்வனுமை—காத
னிவரபர்த்தா ரென்றிருந்து மின்சொலுரு நீரா
லிவரவான் றென்ரு னிறை. (எஉ)

உன்னுமுசு குந்த னுரைகேட்டு மானிறத்திற்
றுன்னும் புதல்வனெடுத் தோகையொடு—மன்னு
தவரா வரையெடுத்தோன் றன்னைக் கொடுவக்
கிவராமோ வென்ரு னிறை. (எ ஊ)

இக்கிரனிப் வாறுரைப்ப வேறுயர் மிதா வேஷ்வீரர்சீர்
முக்குமுசு குந்தன் முகநோக்கி—வக்கனமா
நேசமுட னெம்மை நிலத்திற் கொடுபோந்து
பூசைபுரி யென்ரு னுரைத்து. (எ ஈ)

மானமருங் கையான் வலாரியுண ராதரைப்பப்
தேனலர்த்தா டாழ்ந்தேத்திச் சிந்தித்து—வானரசே
யாங்களிபூ சித்தவர ராமிவரை வல்லனெவே
வாங்கினன் மன்னவர்தம் மன். (எ ரி)

வாங்கியபின் வானவர்கோன் மன்னன் முகநோக்கி
யீங்கிவரை யன்னரொடு மேண்பாரிற்—ரூங்கொடுபோ
யார்கமலே யாதி யறைகின்ற மாதலத்திற்
சீர்வழிபா டாற்றென்ரு னேர்ந்து. (எ ஙு)

நன்றெனவே கொண்டிவிடை நாளிலத்தி லாரூரிற்
பொன்றலிலாப் பூங்கோயில் புக்கரிதா—னன்றன்
பதிர்தரவர்ச் சித்தவரை யாங்கேற் றுணேமேல்
விதிமுறையாற் ரூபித்தான் வேந்து. (எ ரு)

கார்நாகை நள்ளாறு காரூயல் கோளரிபூர்
சீர்வாய்மி பூர்மறைக்கான் றேத்தாறு—கூர்வடிவ
மார்ந்த வரனே யமர்வித்தா னர்வமுளங்
கூர்ந்தமுசு குந்தனுங் கோ. (எ அ)

இவ்வா றெழுவரையு மேய்ப்பகலிற் ரூபித்தே
யவ்வா றியல்வழிபா டாற்றுவித்துச்—செவ்வாரூர்த்
தேவாதி தேவற்குச் சீர்விழாச் செய்குவான்
மேவா வுளங்கொண்டான் வேந்து. (எக)

அங்காளி லண்டர்கோ னர்ச்சனேசெ யண்ணறனே
மன்னர்கோங்கொடுத்த மாபவத்தாற்—பொன்னுட்டி
னுக்கட்போய் நீசவரு வார்ந்துகரி பூர்த்துபதி
மாக்கமலே வந்தடைந்தான் வாய்ந்து. (அ ஂ)

ஆநரின் மேயபின்ன ரண்ணல் விழாப்போற்றப்
பாரூர் வருகெனவே பன்முரச—மாரவெறிந்
தன்னற் கரியகரி யும்பருற்றுச் சோரு
கென்னற் புடைசூழ்ந்தா னேர்ந்து. (அக)

பூங்கமலே மேய புனிதனுர்க் சன்னதற்பி
னேங்கு விழாகடததி யுற்றபதி —யாங்கடவுட்
காங்கதுபோற் செய்வித் தாசர்பிரான் வீருடன்
பாங்குறவே யாண்டிருந்தான் பார். (அட)

ஆண்பெல வங்க னரள்விழாச் சேவித்துக்
காண்டகுநோன் பாற்றிக் கடைஞருரு —மீண்டு
தபவலியின் முன்வடிவந் தான்பெற்று வான்போய்
விபவமுடன் வீற்றிருந்தான் வேந்து. (அஉ)

அங்கருவூர் தன்னி லளவிஞட் கோலோச்சித்
தங்கமுசு குந்தன் துவரநோற்—றங்கணில
நன்கயிலே யேந்துதிற னண்ணக்கி வன்மனுக்கிக்
தன்கயிலே யுற்ரு னுவந்து. (அச)

எங்களெழின் மொய்ம்ப னிலக்கருட னெண்மருமே
தங்கள் சிரூர்க்குத்தந் தஞ்சிறப்பீ—தங்கிவன்மன்
பாலிருத்தி நோன்பியற்றிப் பன்கந்த வெற்பெகி
வேலவற்ரு ழ்ந் தன்பினுற்ரூர் வேட்டு. (அடி)

ஆகையாற் செவ்வே ளவிர்விரத மாரேனு
மோகையாற் போற்றியிடி னுன்னியவை—தோகையார்
கந்தவரைப் பெம்மான் கனியருளாற் பெற்றிடுவர்
வந்தவரைத் தாழ்வரண்டர் வாய்ந்து. (அசு)

கந்தவிரதப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா கூகூகூ

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.

வள்ளியமை மன்னும் வரையின்கண் மான்மகளாம்
வள்ளியமை யென்பேர் வருமணங்கை—யொள்ளியவேற்
சேந்தன் மணந்த திறனேனைத் தேர்ந்துசொல்ல
லாந்தண்மை யார்க்கு மரிது. (க)

பாடியரு வல்லோர் பரசுதொண்டை நாட்டினின்மேம்
பாடியன்முன் னேங்கும் பழம்பதிமேற் - பாடியெலு
மண்போய சீர்கொள்பான் மண்ணளந்த மாயவன்போல்
விண்போய்நிற் கின்றதோர் வெற்பு. (உ)

தீயாவ மேலாய்த் திகிரிவலோ யேங்கியே
மேயமத மாவடக்கி வேரிகமழ்—தூயமலர்
வேய்ந்துலக முன்னளந்த விண்ணெமையே யவ்வுலை
மேய்ந்தது பிறங்கற் றினிது. (ங)

நான்முகமுங் காண நறுமலர்மே லார்ந்தகலை
மான்மருவிச் சாந்தமுற்று மன்னுபொரு—டான்படைத்துத்
தாதாருஞ் சாரற் றடநிவர மாமறைதேர்
வேதாவை நேரும் விழைத்து. (ச)

ஆரிரமாங் கண்கள்மைத்து மையிவர்ந்து
மீயுயர்ந்த விண்பதவி மேவியே—தூய
மகவான் றனேநிகர்க்கும் வள்ளி யனைப்ப
மிகவா னிவந்தவந்த வெற்பு. (ஞ)

கண்வேழ முத்தங் கரவேழ வெண்மணியும்
விண்மேக நித்திலமு மேவியே—கண்வேகத்
தள்ளி வரையாமற் றாகருவி பாய்தலால்
வெள்ளி வரையாமவ் வெற்பு. (ட)

இன்னவள மேய்ந்தவெற்பி லேரெயின னீண்டியே
மன்னியதாங் கோர்குறிச்சி மாதமைசேய்—பின்னரே
தன்பான் மருவத் தவமபுரிந்து பொன்னகர்போன்
மன்பா னிருந்ததும்மா மற்று. (ண)

ஆயதொரு சீறூரி லார்புளிஞர்க் கெல்லாமோர்
நாயகனுஞ்சாமவே ணம்பியென்போ—னேயமொடு
செய்தவத்தின் மைந்தர் சிலர்ப்பெற்றுப் பெண்மகட்குத்
தெய்வம் பராவியுற்றான் றேர்ந்து. (த)

அவ்வரையின் பாங்குதனி லேம்புலனு மொன்றுசெலச்
செவ்விதினுய்ந் தய்க்குஞ் சிவமுனிவ—னெவ்வெவர்க்கு
மெய்தரியான் றன்னையுன்னி யேய்வினிதம் பூண்டதவஞ்
செய்திருத்த லுற்றான் றெளிந்து (கூ)

தேயிலேவே லண்ண றிருவருளால் வந்துலவேர்'
மேயபிணை நவ்விதனே மேவியங்குத்— தூயமுனி
பார்த்தலுகற் செவ்வி படைத்தபிற னிற்கண்ட
தூர்த்தனின்மா லுற்றான் சுழன்று. (கo)

மாட்சியுடை நல்லார்பால் வாளெர் புணர்ச்சியெனக்
காட்சியினி லின்புதய்த்துக் காமந்தீர்ந்—தாட்சியினுற்
மெய்யுணர்வு பெற்றுமுன்போன் மேவியிருந் தேதோற்றான்
செய்ய சிவமுனிவன் றேர்ந்து. (கக)

நீற்றவத்தோன் காட்சியினு னவ்விபாற் கர்ப்பமுறத்
தேற்றமுனி வே தேற்றிமால் செல்வியுக்காண்—மற்றதனிற்
கொற்றவைவே லகைக்கு மரவேண் முன்னமே
சொற்றகுறி சென்னீரான் சூழ்ந்து. (கஉ)

அனையபோ தங்ககன்றே யம்மான் புனம்போய்ச்
சுனையின்க ணீருண்டோர் சூழ—றனிலமர்ந்து
வெற்பி னிடந்தோறு மேவியண்மிப் போயதே
யற்பினல்லார் கண்போ லணைந்து. (கங)

பிறங்குபிள்ளே யீற்றுப் பிணைமுருக வேட
னறங்கொ னெறிதன்னே யாற்றிக்—கறங்கித்
திகழ்வயிறு கொந்தின்று சீரெயினர் வள்ளி
யகழ்குழிக்க ணிட்ட தினைந்து. (கச)

கோற்றொடிக்கைச் சீர்த்த குழலி தனைநோக்கி
யீற்றுப் பிணையெம் மினத்ததன்று—வேற்றுருவ
மேற்றமைந்த தீண்டெனு வேங்கிமனத் தச்சமுறீ இ
யாற்ற மருண்டகன்ற தாங்கு. (கஙி)

மாதா வெனவீன்ற மான்பிணைதா னேடியபின்
ரூதார் குழலி தனித்தனளாய்ச்—சேதாம்ப
லன்னவா யங்காந் தழுதிட்டா ளின்னிசைக
ளின்னவா மென்ன வினிது. (கசு)

அந்த வமையத்தி லாறிருடோ ளண்ணலரு
ளுந்த வெயினர்க் கொருதலேவன்—பைந்தொடியாண்
மற்றவர்க ளங்ஙணுற மாதின் குரல்கேட்டிஃ
தற்றறிவா மென்றுபுக்கா னூங்கு. "(கஎ)

வந்தான் முதலெடுத்த வள்ளிக் குழிவைகு
நந்தா வினக்கை நனிநோக்கி—ழித்தா
வினங்குழவி.யென்றெடுத்தே யீர்வளைகை யிட்டு
வனக்கொளின்ப வாரியுற்றான் மன். (கஅ)

கொற்றக் கொடிச்சி குழவியைத் தான்வாங்கிப்
பெற்றுக்கொள் வான்போலப் பேணிமகிழ்—வுற்றுத்
தனத்தூ றமிர்தூட்டச் சார்மகண்மின் னேறும்
வனத்தூர்க் குடில்புக்கான் மன். (கக)

அண்ட ரமிர்த மனையமகட் பெற்றிடலான்
மண்டுமகிழ் வுற்றிருந்தான் வான்விடையைக்—கெண்டியொரு
தண்டோ யோ டேண்டு தனிச்சொண் டகமார்ப்பக்
கொன்குரவை தூங்குவித்தான் கோன். (உ0)

காலை பதற்பின் கடவுட் பலிசெலுத்தி
வாலரிசி மஞ்சண் மலர்தூவிக்—கோல
மறியா டறுத்தொளிர்வேன் மன்விழாக் கண்டு
வெறியாட னேர்வித்தான் வேந்து. (உ க)

இன்னசெய்து வேந்தமனை யேர்மகட்குக் காப்பிட்டுத்
தன்னும்பாற் றோகையுறு தொட்டிலிட்டான்—பன்னெகிழ்ந்தோர்
வள்ளி யகழ்குழியில் வந்தமையா லன்னவள்பேர்
வள்ளி யெனவின்ரூர் வாய்ந்து. (உஉ)

முல்லைப் புறவ முருகன் றிருமடக்தை
கொல்லைக் குறவன் குலமகளாய்ச்—சில்லை
மருவுகுடில் சேர்ந்து வளர்ந்தாள் பெருமே
யிருவர்மக ளென்றழைப்ப வேய்ந்து. (உ உ)

பொற்றொட்டி லிட்டுப் புவியின் மிசைதவழக்
கற்றுத் தளர்நடையுங் காட்டிநிழ—லுற்றகணி
முற்றத் திலாவி முதத்தின் மணிகொழித்துச்
சிற்றிலிழைத் தாடினணமின் றேர்ந்து. (உ ச)

முக்தை யுணர்வின்றி மொய்மகளிர் சோடிவண்டல்
சிக்தையுறச் செய்தவளர் செவ்விக்கட்—பைந்தொடிக்குப்
பன்னிரண் டாண்டுசென்ற பாவை தனைத்தினையார்
முன்னிலத்தில் வைத்தார் முறை. (உ ரி)

கூட்டு வரிவிற் கருங்குறவர் கைத்தொழிலா
லிட்ட விரிணைத் திருந்திறைவி—தட்டை
குணிறழலே தாங்கிக் குருகோட் டினளே
யணிவள்ளாற் குரல்கவரா தாங்கு. (உக)

எய்யா நிரலே யெழின்மான் மறைபிறவுள்
கொய்யாத வேனற் குரல்கவரா—தையார்
துடியிடையான் செம்மணிக்கற் றூங்குவ ணிட்டுக்
கடிதோச்சி வீசினுன் காய்ந்து. (உஎ)

பூலைகா னேர்கூர் புறவங்கா ளாலோல
மாவலுறு தோகைகா ளாலோலங்—கூவனேர்
சென்றூர் குயில்தான் சேவல்கா ளாலோல
வென்ற டிருவனேயா ளேய்ந்து (உஅ)

இவ்வண்ண மீர்வளைதா னேனற் புனங்காப்ப
வவ்வமயத் தன்னுட் கருள்புரியச்—செவ்வயில்வேள்
கந்தவரை நீங்கிக் கடியார் தணிகையின்கண்
வந்துதனிவைவினுன் மற்று. (உக)

இன்னிசையாழ் வல்லோ னிருநீ ருலகடைந்து
மன்னிசையார் வள்ளி வரைவுற்று—பொன்னிசையாக்
கற்பிற் குறமகளைக் கண்டு தொழுதகத்தி
லற்புதத்தி னின்னசொல்வா னுங்கு. (உ.ரு)

அன்னையா யிங்கிருப்ப வார்பே ரழகனைத்து
முன்னியான் கூறிடினு முற்றுமோ—வென்னிறைதேன்
பெய்தார்த் துணைவியாய்ப் பெட்டிருப்ப மாதவமுன்
செய்தா ரிவரென்றுன் றேர்ந்து. (உக)

வனற் புனக்காவ லேற்றிழையைப் பார்த்துரைத்தே
தானற்பிற் போற்றிப்போய்த் தண்டணிகை—மாநிவரத்
தங்க ணமர்ந்திருக்கு மத்தணடிக்கமலந்
தங்க முனி தாழ்ந்தறைவான் சூழ்ந்து. (உஉ)

மாதவத்தோன் றன்றனையை மானினுற்றுள் வள்ளிவெற்பி
லேதெயினர் கன்னியா யோங்குதினை—போரப்
புரந்திதண்மேன் மேயினணைப் பொற்புளாள் பேர்த்தர்
தாந்தெரிதி யென்றுன் றகை. (உகூ)

தாயதா மத்திருமுன் சங்கரிமீன் மாதுகின்றே
டோயநெடு நாணேற்றுன் சொல்வரைப்பிற்—போயவட்கு
நன்றருடி யெண்ணநன்று நன்றிதுசீர்க் காட்சியோய் .
சென்றிதீ யென்றறைந்தான் சேய். (உசு)

எய்யுந் தனுவெயின மேந்திழைதா னுய்யத்த
மெய்யுருவ மீத்தெழீஇ மேவருள்செய்—தையன்மான்
மானிடமெய் தாங்கி வரிசிலைக்கை யேந்தியெழிற்
கானவத்தின் கோலமுற்றுன் காண். (உஙி)

இவ்வோயின்சொன் மான்பாற் இனர்மோகக் தன்னுளத்தைத்
தன்னவே வண்டணிகை தாஞ்ரீ இ—வன்னிவெற்புற்
றெண்டா ரணிகூத்த லொண்டொடியைத் திண்புனத்திற்
கண்டான் கருணைவள்ளல் காண். (கூக)

பூமஞ்சார் மின்போற் பொருப்பிற் றினைகாக்குங்
கோமஞ்சார் மாதைக் குகனேக்கிக்—காமஞ்சா
லுன்னத்தா னுஇ யுயர்வா னிதணருகின்
மென்னத்தான் சென்றான் விழைந்து. (கூ எ)

கூர்வஇகேர் கீணயனக் கோதைகேண் ஞாலமதி
லீர்வஇயர்க் கெல்லா மிறைவியா—யார்கினையே
யேனறனைக் காக்கவைத்தே யேஇனர் வேடரகர்க
கானவுணர் வில்லென்ரு னுங்கு.

வாரற் குழலாய் மதித்தவர்வேற் குன்றனெழிற்
பேருரைத்தி யஃதுரைக்கப் பெட்பிலையே—னூருரைத்தி
யூரு முரைக்க வுகப்பிலையே னின்சிறார்க்
காருகெறி சொற்றியென்ரு னுங்கு. (கூக)

மொழியொன் றுரையாய் முறுவலுமே செய்யாய்
விழிநோக்காய் காமத்தாழ் வேனுய்—வழிகாட்டாய்
நெஞ்சருகா யாதலினு னின்பாற் பழிசூழ
மஞ்சணங்கே யோர்இயென்ரான் மன். (சம)

செய்ய குமரிமுன்னர்ச் சோர் குமரனின்று
மையலினீர் மைகாட்டி மாற்றமுரை—செய்யுமெல்லை
யெய்யுளியம் வேழ மிரிதாவே கோதை
வொய்யெனவே தாதைவந்தா னுங்கு. (சச)

ஆங்கதுபோ தாரடிமு ஞாணங்க ளாகவே
யோங்குநடு வீச னுயர்நூலாப்—பாங்கொடு
மேற்பல் இலைகலையா வேங்கையுரு வாகியே
வேற்படைமா வீரனின்ரான் வேட்டு. (சஉ)

கானவர்கோ னங்குவந்து கன்னிதனைக் கண்டுகட
மானிணனும் பால்நிழங்கு மாநீங்காய்—தேனிஞெடி
நிற்றிபிற நல்கித் தினைப்புனத்தார் வேங்கையினை
யுற்றினிது கண்டா னுகந்து. (சக)

ஆங்கவன்பா னின்ரு ரலர்கணியை நோக்கிவியந்
தீங்கிதுமு னுற்றதன்ரு லேய்ந்தவிதை—நீங்கண்
முறித்திவீ ரென்பார் முதலோடும் வெட்டிப்
பறித்திவீ ரென்பார் பரிந்து. (சச)

இங்ஙனைசொல் வெய்யோரை யேந்தல் விலக்கியெழி
னங்கைமுகம் பாராவேர் கண்வெங்கை—செங்குரலா
ரேனற் புனத்தின்கண் ணெய்தியதென் கொல்லறைநி
வானற் சாதமென்னூன் மற்று. (சடு)

தீந்தைமொழி கேளாத் தளர்ந்து வெருவியிது
வந்தவா றேர்ஙிலனூன் மாயமையா—மூந்தைதா
ளில்லா ததுநவமா யெய்தி மூளைத்ததெனு
நல்லா ணவன்ரு ணையந்து. (சசு)

என்றரிவை கூறவஞ்சே லீங்கமர்தி வேங்கைமர
மின்னுணையா யிங்கடைத்த தென்னமன்னன்—சென்றிடலுந்
தாருருவ மானதன்மை தானகன்று மானுடநற்
சீருருவங் கொண்டுநின்ரூன் சேய். (சஎ)

தொல்லுருவங் கொண்டமர்வே னென்னுமையன் மன்னினன்போ
லல்லுருமைக் கூந்த லருகுநின்று—நல்லருளாற்
கோங்கரும்பை யேய்க்குங் குயத்தாய் நினையடைந்தேன்
பூங்கழலன் றில்லை புகல். (சஅ)

மைதிகழ்வேற் கண்ணின் வலைப்பட்டேற் காருடான்
செய்திடுத லன்றிச் சிறைக்கணித்தா—யுய்வுளதோ
நீயா டியசூனையாய் நேர்சாந்தாய் வேய்மலராய்த்
தோயா துலைந்தேன் றுயர்ந்து. (சக)

புல்லிதுபுல் லீது புனங்காத்தன் மெல்லியனீ
யொல்லை வருதியா லும்பாமர்—வல்லியர்தா
நின்ரூன் வணங்கு நினைவதுதத நனறுதியப்பான்
குன்ரு வளர்தருவேன் கூர்ந்து. (கூ)

என்றுபல கூறிநிற்ப வீர்வளைவேள் சிந்தைதனி
லொன்று கருத்தை யுறநோக்கி—நன்றென்
றிழிகுலமாம் வேட ரியன்மகளு னீரெற்
றழுவவுன்னிச் சார்த வகாது. (கக)

சிலையெயினர் பேதையான் றேவர்நீர் வேட்டீர்
புலிபசிக்கிற் புற்றினுமோ போயென்—றிலையிடையென்
செந்தா மரைக்கண்ணுள் செப்புமெல்லி யார்ப்பவியம்
வந்தான் மறவர்தம் மன். (கூஉ)

வந்தமைகண் டன்னுண் மனமடுங்கித் தேவர்நீ
ருய்ந்திடுமா றிக்குநில்லா தோடுமெனச்—சிந்தைமகிழ்ந்
தாடலுறு சைவநெறி யார்தவமா வேடமுற்றண்
வேடரெதிர் சென்றனன்செவ் வேள். (கூக)

மென்றுமுதிர் மாதவத்தோன் செம்ம லெதிரணுகி
நின்றுபரி வோடுதிரு கீறுகல்லி—வன்றிறலு
மைதபுமா வாகையு மற்றள னவஞ்மே
யெய்திடுக வென்ரு னினிது. (நிச)

பூநிபரி வோடுகல்கு புண்ணியன்கீர் கண்ணிருதாட்
போது பணிந்து புளிஞரிறை—மேதகுமுவ்
வெற்பில் விருத்தரென மேவிவக்கீர் வேண்டியதை
யற்பி னறைதிரென்ரு ஞங்கு. (நிநி)

ஆண்டகைகே ணீண்மூப் பகலகெஞ்ச மானீங்க
வீண்டண் குரியெய்தி யேயவாட—வேண்டிவக்தே
னென்னகன்று நீர்கவின்ற வேய்தீர்த்த மாடிநித
மன்னதுணை யாதிரென்ரு ஞகு. (நிசு)

இனையதோர் போதுதகை யேந்திழைபா லேகித்
தினைகிழகு மாவாகிற்றி—நனிகல்லி
யன்ஞ டுணையா வருந்தவத்தோன் றன்னைவைத்து
மின்ஞர் குறிச்சிசென்ருன் மீண்டு. (நிஎ)

போனதுகண் டோர்முதியோன் பூவை தனைகோக்கி
நானினியென் செய்வனென கண்பசிக்கு—மானனையா
டேனுங் கனியுந் தினைமாவு கல்லிடப்பெற்
ருகுகீர் வேண்டுமென்ரு ஞங்கு. (நிஅ)

செப்புறுமம் மாற்றக் திருவனையா டாள்கேளா
விப்புறவெற் புக்குமப்பா லேழ்வரைபோ—யுப்புறத்திற்
றுண்கூனையொன் றுண்டங்குத் தன்னிதுகு நீர்பிசைந்து
பின்வருதி ரென்ருள் பெரிது. (நிக)

பூவையே யன்ஞய் புலர்ந்தமிக நீர்வேட்டேன்
மாவிருத்தன் வெற்பின் வழிதேரேன்—மேவித்
தனைநிகர்தா ணேமென்று தாழ்த்திடா தேதிச
கூனைகாட் டுதியென்ருன் சூழ்ந்து. (சுo)

முருக னுரைவினவி மொய்குழன்மா னெந்தாய்
வருகென் றழைத்துமுன்போய் மலை—தருநீர்
வளைகடந்து சென்று மலர்ச்சுனைநீர் காட்டப்
பருகினுன் சாலப் பரிந்து. (சுக)

ஆகத் தனைவருத்து மப்பகோய் தீர்த்தாய்நீர்த்
தாகத் தணியவித்தாய் தாழ்குழலாய்—மோகத்
தனையுவித்தா யாயிற் சரியாய் முடிந்த
தெனதுகுறை யென்ரு னிறை. (சுஉ)

முதியோ னிரந்திரங்கி முன்குறைகள் கூறி
மதிமயங்கிக் கும்பிடலு மையார்—துதியயிற்க
ஞற மலர்க்கூந்த னங்கை நகைத்துயிர்த்துக்
கூறுகின்றான் கோபமேற் கொண்டு. (கக)

மேலாய மேதக்கோர் வேடத் தினைப்புனந்திங்
கேலா தனபுரிந்தீர் யார்விழிக்கும்—பாலா
யருந்திரு ராவிகொளு மாலால நீர்மைத்
திருந்தவரா மைய ரியல்பு. (கச)

வழுவிறினை காப்பேனை மாதி றவத்தீர்
தழுவமுனித் தாழ்வான சாற்றித்—தொழுதுநிற்ற
னன்றன்று வேடரிது நாடி யறிவாரேற்
றுன்றிடமே நீது தொக. (கஞ)

நீத்துப் புரைமுடியீர் கல்லுணர்வு சற்றுமில்லீ
ரெத்துக்கு மூத்திரிழி வெய்துமெனை—மெத்தவெஃகிப்
பித்துக்கொண் டார்போற் பிதற்றுவீ ரிவ்வேடர்
கொத்துக்குச் செய்தீர் குறைவு (கஎ)

சேவலாய் வைகுந் தினைப்புனத்திற் புள்ளினுடன்
மாவெலாங் கூடி வனர்குலத்—தாமிசையு
நாவலோய் நீரு நடந்தருளு நான்மூந்திப்
போவனு லென்றுசென்றாள் பொன். (கஎ)

திருவனையாண் முன்போந் திறலேக்கிச் செவ்வேள்
பொருவிலிபத் தண்ணலையப் போது—வருவையெனச்
சிந்தித் தலுமுடனே சென்றரி முன்னுக
வந்தற்ற தம்மாவம் மா. (கஅ)

அந்தவம யத்துவள்ளி யச்சமுறீ இயந்தவர்போல்
வந்த முதியோர் மருங்கணேர்தே—யெந்தைநீர்
சொன்னவணஞ் செய்வேனித் தூங்கல்காத் தான்சென்னுப்
பன்னவரைப் புல்லினளோர் பால். (கக)

அந்தமிலாச் சீர்த்தி யறமுகவன் முன்னொருசார்
வந்த முதுமா மதக்களிற்றுத்—தந்தமொற்றப்
பின்னொருசார் வந்து பிடியிருகோ னேறினின்றான்
மன்னவேவே தூணமென வாய்ந்து. (எ0)

கிந்தனுஞ் செவ்வேள் கடவுட் களிறுதனை
வந்தனைசெய் தேத்தி வழிவிட்டுத்—தந்திடையென்
கன்னியையோர் காவிற் கலந்து கருணைசெய்து
முன்னுருவங் காட்டினனே முன். (எக)

பன்னிருதிண் டேரூரும் பகர்வதன மோராறுங்
கொன்னவில்வை வேன்முதலாக் கூர்படையு—முன்னரிய
பொன்னூர் மயிலுமாப் பொற்பார் புனக்குறவர்
மின்னுள்கண் காணின்ரூன் வேள். (எட)

ஐயன் திருவருக்கண் டாராத காதலொடு
மெய்யன்பிற் போற்றியின்னுன் வேலவரே—செய்யெ
னினைதருமாக் குற்றமெலா மின்னே தணிந்தே
யெனையாண்டு கொள்ளுமென்ரு ளிக்கு. (எக)

உம்மைதனின் மான்மகணீ யொப்பி னமையணைய
வம்மமுன்னர் நோற்ரு யதனுலே—யிம்மை
யெழில்கொணினை யெய்தினு மென்றனக்கு தன்னைத்
தழுவி யருள்புரிந்தான் ரூன். (எச)

எங்க ளிறைவ னிறைவி தனைநோக்கி
யுங்கள் புனத்தறைய வுற்றிடுதி—யங்கண்மா
மங்கைகல்லா யாமும் வருவோ மெனுவில
னங்கைவிடை கொண்டுசென்ரு ணன்கு. (எஇ)

தேங்குபுகழ் வள்ளி தினைப்புனத்து னேகியே
யாங்க ளிருக்க வயற்புனத்தார்—பாங்கிவந்து
சிறடிக டாழ்த்துமனஞ் செப்பொழுக்கஞ் செய்கையுற்றும்
வேறுறுதல் கண்டாள் வியந்து. (எசு)

இந்தப் புனமழிய வெவருற்ரூய் செப்புதியென்
றந்தத் தெரிவை யறையவெள்ளப்—பைந்தொடிதா
னப்புறமே வொண்சுனைநீ ராடவே போந்தனனுன்
வெப்புறுமா நீரினென்ரூன் வேர்த்து. (எஎ)

தினைனேனே யாமல்வேற் ரூரை யிலப்பமெய்
மேனித் திலத்தின் வியர்வரும்ப—மானே
தினையருவிச் சாரற் றிலம்பினீ தோய்ந்த
னனையெங் குளதென்ரூன் சூழ்ந்து. (எஅ)

செப்பு முகுளதனைச் சிற்றமுற நோக்கியே
யெப்பிறுணை யாயுன்னை யுட்கொண்டேன்—தப்புமொழி
சொற்ரூய் கொடியையெனச் சொல்லாடு மெல்லியில்லே
ரூற்ரூனேர் வேடனென வோர்ந்து. (எக)

கோந்த ணிகர்காமுங் கந்தி நிகர்களமு
மேய்ந்தநினெழிலுடிகொ ளீர்வனேயீ—ராந்தகலி
னுந்துகணை யோடுநெய்த்தோ ரோடவோ ரும்பலிவண்
வந்தனவோ சொல்லிரென்ரூன் மன். (அ0)

வேழமுத லானவிளை வேனிற்ப நேருமக்காய்
வாழுநருக் கோதவன்றி மற்றுமெறு—ழேழையே
மூன்ரு னெதிர்ந்த மூகசோக்கிக் கூறுவதெ
னென்ரு ளிருளே யினிது. (அக)

ஐயர்தாம் வேட்டைவந் தாட நினைப்புனத்துத்
தையருன் காத்தல் சரதமோ—வெய்யபுன்னெய்
வேட்டுவர்தங் கோலமொத்த மேவிருவர் மையறனைக்
காட்டிடுமென் றேமதித்தாள் கண். (அஉ)

மனத்திலிவை யுன்னியே மன்றணிவி மற்றைப்
புனத்தடைந்து வஞ்சனைப் போத—னெந்த
கரியெய் தனமென்ற காளைபோய் மாதே
பரிவொடுகே ளென்றுசொல்வன் பாங்கு. (அங)

நேசமுறு கேளிரு நீங்க னெனக்குமக்கே
யாசையுள நல்குவனு மார்பணிக—னாசின்றி
மூற்றும் புரிவேன் முனியா தருளுமென்ரு
னுற்ற நிலவ னுகந்து. (அச)

அண்ணலுரை தேர்ந்திருளே யையர் திருவுளத்தி
னெண்ணமிதோ வெங்னேக்கோ ரெள்ளிழுக்கு—ணண்ணவோ
வந்தெதியின் பேதை மடமாதை வெஃகுவரோ
வந்தகையோ சென்ரு ளையர்ந்து. (அரி)

நீரணமா னல்கமிர்தை நல்லெயினர் செய்தவத்தை
யேரனவும் பெண்ணரசை யெற்கருன்செ—யாரணங்கைப்
பேதையென் ரேதுவதே பேதைமை யென்றனன்மா
மேதையே மெய்வடிவாம் வேள். (அசு)

னென்றிறைவன் கூறுதலு மேந்திழையிங் கண்காவற்
குன்றர் வருவார் கொடியரன்ரு—மொன்றுமெண்ணூர்
காண்பரே லெம்மூயிரைக் காதலர்நின் ரூவதென்
மாண்புடையீர் போமென்ரு ள் வாழ்ந்து. (அஎ)

சேலனைய கண்ணாய் திருவொடெனைக் கூட்டாயே
லேல வொருதிழியி னீர்வளைதன்—கோலமது
தீட்டிமட லேறி திரைந்தஞ் சோர்த் தெருவதனி
லோட்டுவனு ஞானெயன்ரு ணுற்று. (அஅ)

ஆதிசொற்கேட் டாந்தணவி யஞ்சியே யையருக்கு
நீதி யலமடலூர் நீரதுநீர்—மாதவியின்
மன்றருமந் தன்னின் மறைந்திருமென் மின்றருவே
னென்றறைந்து சென்ரு ளினிது. (அக)

அம்மாத வித்தருமத் தம்மா னுறப்பாங்கி
செம்மாண் மகளுன்வாக் தேற்றியொளிர்—மெய்ம்மாச்
சைமையில்ச் வாடுபுனஞ் சென்றுகொடி போலு
ணைமலர்ப்பூம் பொங்கரின்க ணன்கு. (கா)

நிற்றலேவி நீவேய் நறும்பூக் கொடிவருவே
னிற்றியிவணென்றிருத்தி நேர்சென்றான்—ஈற்றிடையா
னங்கணிற்பக் கண்டுமெழிந் தாறுமுகன் றோற்றினன்மூற்
றுங்கவரு வோடெதிர்ந்தான் சூழ்ந்து. (கக)

வடித்தடக்கண் வள்ளியெங்கோன் மன்றான் வணங்க
வெடித்தவளைப் புல்லியின்ப மெய்திச்—சுடர்த்தொடியே
யுன்தைபிறர் நாடுவர்வந் தூர்க்கே குதிகாளை
வந்திடுவா மென்றுசென்றான் வாய்ந்து. (கஉ)

போந்தபினைக் காவகன்று பூவைவரப் பூவையறற்
கூந்தலனிற் சூட்டிக் கொடுசெல்ல—வாந்தகைமை
சாற்றிருளே யோடுங்கை சாரற் றினைப்புனம்போய்ப்
போற்றி யிருந்தான் புலர்ந்து. (கங)

புனமருவேர் வள்ளி புலர்ந்தே யிருப்ப
வனகடையே யண்ண ளளிக்குந்—தினையி
னிருங்குரல்க ளீன்றுமுற்றி யேயிளைந்த வேட
ரொருங்கு வந்துகூடினரு ரும்து. (கச)

சூன்றுறைவா ராருள் கொடிச்சி தனைநோக்கித்
தின்று தினைவிளைந்த தூங்காமே—யின்றளவும்
போற்றி வருந்திலைப் போயினியுன் புல்லிலைஞச்
சாற்றி விடுத்தார் தக. (சஇ)

சூறவர் மொழிந்தசெவி கொண்டணங்கு வைவே
லூறுபுண் ணுழைந்ததுபோ லுள்ள—மழுகியே
மற்றவ் வயினீங்கி வாழ்புன் குடில்சென்று
ணற்றுணையுந் தானு நலிந்து. (சஈ)

மானினத்தை மாமயிலை மற்றவற்றை நோக்கியாம்
போனசெயல் வேட்குப் புகலிரெனத்—தானிரங்கிப்
பூவைபோய்ப் புன்குடிலில் புக்குள்ளம் வேரூஇ
யேவரொடும் பேசிலளன் பேயத்து. (சஉ)

அந்தவம யஞ்செவிலி யன்னமகட் பாராவேர்
நந்தவரூர்வேரூய் நலையுனச்சு—வந்தவளை
யென்னெனவற் பார வியம்பிச் னெமெய்தி
யன்னவளை யிற்செறித்தா ராங்கு. (சஅ)

மின்னனையாள் வேலவனே மேலிப் பிரிந்தமையா
லின்னதன்மை யெய்தினனென் றெண்ணுமே—பன்னகனே
யீண்டித் திருகிகர்வா ரேர்மலைவாழ் சூர்கொலாக்
கீண்டிற் றெனாவின்ரூர் தேர்ந்து. (கூக)

திக்கைதம ராதி சவரர் பிதரீண்டிச்
சிக்கைதளர்ந் தம்மின் செயலேக்கிக்—கக்கற்
கறிமுதியா னோடு மவிர்முருகற் கூவி
வெறியயர் வித்தார் விழைந்து. (கஂ0)

வெறியயர்பே தார்வேலன் மேல்வந்து தோன்றிப்
பிறிதொன்றன் சூற்றனியாப் பேதை—யுறைபுனத்திற்
றீண்டினநம் மூண்மஞ்சீர் செய்வினிடர் தீருமென்றே
யாண்டகைவேள் சொற்ரு னமர்ந்து. (கஂக)

சூறிப்புடனெள் வேலண்ணல் கூறுகன்ன மூல
நெறிப்படவக் தெய்தமின்மா னீங்கி—முறைப்படவே
யார்தாவேர் வேளை யகத்துன்னி யாங்கேசீர்
கோர்துழைனத் தாய்துதித்தா னேர்ந்து. (கஂஉ)

மனையிலம்மை வைக வனசார்கள் செவ்வித்
தினையரிந்து கொண்டுகுடி சென்ரூர்—புனையிழையை
காணுன்புலம்பிவேள் கார்மஞ்ளு வெற்பாதி
பேணு வினவும் பெரிது. (கஂங)

வாடினுன் சோர்ந்தான் வருந்தினன்மை யற்கெல்லை
கூடினுன் குற்றடியின் கூர்சுவடி—காடினு
னேர்முருக னன்யாமத் தேதிச் சிறருடிம
னூர்குரம்பை போய்நின்ரு னுங்கு. (கஂச)

பாங்கிருகற் கண்டு பணிந்தநீ கங்குற்போ
தீங்குறலொல் லாதணங்கு மேங்கினு —ணீங்களிங்கன்
கூட விடமரிது கோதைதனைக் கொண்டகறீர்
காடடிக னென்ரு ணயந்து. (கஂஙு)

என்றிவையின் கூறி யிறையை நிறுவிப்போய்த்
தன்றுணையைச் சார்ந்து தலைவரிவ—னுன்றனையே
வவ்விடுவான் சென்ரூர் வருதியெனச சிரிஃதென்
ரெவ்விபொருப் பாற்ரு னோர்ந்து. (கஂசு)

தாய்தையிலுந் தங்க டமர்தையிலுந் தஞ்சாத
நாய்தையிலு மூர்தையிலு நன்கறிந்து—பேய்தயில் கொள்
யாமத் திருளே யெழிலணங்கைக் கொண்டுசென்று
சேமத் தனுத்திலுய்த்தா டேர்ந்து. (கஂஎ)

கந்தபிரான் றன்னையெழிற் கன்னியெதிர் தந்திறைஞ்ச
நந்தெயினர் சேரியின்க ணுயேற்கா—லித்தமலர்
நற்பதங்கள் சூன்ற நடப்பதே யென்றிரங்கி
யற்பிற் றொழுதுநின்ரு ளாங்கு. (கo அ)

மின்னிற்ப நற்பாங்கி வேடன் முகநோக்கிக்
கொன்னெயினர் காணிற் கொடுமையெய்து—மின்னே நு
மெய்யடையா வூர்க்கிவட்கொண் டேகியளித் தாளுமெனக்
கையடையா நேர்ந்தான் களித்து. (கo கூ)

தந்திடையை வேன்கரத்துத் தந்திருள தானிற்ப
கந்தருள்செய் தேந்திழைநீ நன்றெம்பாற் —சிந்தையன்பில்
வைத்த கருணை மறக்கலம்யா மென்ரூன்
மைத்த மிடற்ரூன் மகன். (கக o)

மையார் தடங்கண்ணுள் வள்ளி தனைவணங்கி
மெய்யாரப் புல்லியன்னுய் வெய்துசெல்லென்—றையாரு
மையலெடு கூட்டி யவர்விடுப்ப மீண்டுபுக்கான்
வெய்ய குரம்பை விரைந்து. (கக க)

செந்தளிர்வே லண்ண றிருவுடனே நள்ளிருளி
லங்ககன்று போயோ ரலர்காவிற்—றங்குமெல்லை
வைகறையாம் போதுசெல மன்றேவி துஞ்சலொரீஇ
மெய்துணுக்க மூற்றெழுந்தான் வேர்த்து. (கக உ)

காத லுறுமகளைக் காண்கிலளாய் நாடியெங்கு
நேதமிலாப் பாங்கிதனைக் கேட்டவல்லாம்—போதிற்
சுரிகுழலு காணுந் துயின்றமைதா னுண்டு
தெரிகிலன்மற் றன்னையென்ரு டேர்ந்து. (கக ங)

நீம்மகளைக் காணுமை தாய்வந்து கூறவிளுய்ச்
செம்மறெரு மந்து செயிர்த்தகனி —ரும்மனையின்
காவலிகந் தீர்வளையைக் கைக்கொடுசென் ரூரெருவ
னேவலெ வென்ரு னினைந்து. (கக ச)

இன்ன புகன்றதந்தை யெல்லாண் மருங்கைசத்துக்
கொன்னவில்லில் கோலேந்திக் கோற்ரொடியா—மின்னைக்
கவர்கள்வ னுற்றவிடங் காண்பனெனுச் செல்ல
வவணெயினர் சேர்ந்தா ரது. (கக டி)

வீடசெலா மீண்டி விரைந்துபோய் வேந்தனெடி
கூடி யிரூ குறித்தகெறி—தேடினர்சூழ்
பூக்கொனர்கா நாடிப் புலம்புச் கடிச்சுவடு
கோக்கிடைதந் தார் தனித்து. (கக சு)

இங்ஙனமன் வேவெரோ டேய்ந்துசெலப் பாய்தரிலோர்
பொங்கர் தனிற்கரவிற் போர்த்தங்கை—யங்கனத்தேர்க்
தஞ்சி யறமூகவ னந்தாண் மலர்வீழ்ந்து
நெஞ்சினேந்து சொல்வா ணெடிது. (கூகஎ)

கோலொடுவில் வாண்மழுவான் குந்தமுத லேற்றெறின
சேல நமைத்தூருவி யேயிரந்தச்—சோலையின்பா
லெய்திவந்தா ரச்சமுற்ற தென்னிக்தை யென்கொலிவிச்
செய்வ தறைதியென்ரு டோர்ந்து. (கூகஅ)

வருந்தலீ வாழிகல்லாய் மால்வரைவெஞ் சூர
னுரந்தூளித்த வேலுளதும் மோர்போர்—விரைக்துகுளி
யாற்றவரின் வீட்டுதா மன்னதினே நோக்கியிரு
கோற்ரெடிநம் பின்னென்ரூன் கோ. (கூகக)

சூறத்திருமி னின்னவிஞய்க் கூரயில்வேற் காளை
பீறத்தில் வரக்குறுகிப் புக்கத்—திறத்தையுற்று
நோக்கிவெகுண் டேகாவை கோன்மை யுறுபுளிஞ
மாக்கள் ஓளந்துகொண்டார் வந்து. (கூஉ0)

சூறவர்தங் கோமான் கொடுமையினர் யாரு
மறிகடல்போ லார்த்தெறழ்வில வாங்கி—யெறிசுடரைக்
கார்மறைத்துப் பெய்தாங்குக் காண்ட முறைமுறைதூ
யோர்குகனைச் சூழ்ந்துகொண்டா ருற்று. (கூஉக)

ஒட்டலராய்ச் சூழ்ந்தங் குடன்றுசமர் செய்துவெய்யோர்
விட்டவெங்கோன் மென்மலரின் வித்தகன்மேற்—பட்டிடலு
மூட்டியங்கி மாதுதும்மே லுய்த்தவரை வேலினின்னே
யுட்டிடவே வேண்டுமென்ரு வாங்கு (கூஉஉ)

என்றிவையோ மாதுரைப்ப வெற்தையரு ளாற்பாங்கர்
நின்றகொடிச் சேவ னிகிர்ந்தார்ப்பக்—குன்றவர்த
மாண்டகையு மைந்தருமற் ரருமே பொன்றினராய்
மாண்டவனி மேல்வீழ்ந்தார் மற்று. (கூஉங)

தந்தைதமர் வீழ்ந்திறந்த தன்மைகண்டு வள்ளியம்மை
யிந்தை பதைத்திரங்கச் செங்கதிர்வேற்—கந்தன்
றுணேவியன்பு காண்பான் ரருமமகன் றேகப்
பிணேமகளு மேசென்ரூள் பின். (கூஉச)

செல்லவே நாரதப்போர்ச் சீர்முனிவ னேர்வந்து
வல்லிருகற் ரூழ்ந்துசெயல் வாய்ந்தவெலாஞ்—சொல்லெனவே
டந்திடையைக் காண்டரெட்டித் தானெயினர் தம்மையட்டு
வந்தனவுஞ் சொற்ரூன் மகிழ்ந்து. (கூஉஞ)

பெற்றதந்தை சண்முகப் பிறவா முதலினரைச்
செற்றதற்றிச் சீர்த்தவருன் செய்யாமற்—பொற்றொடியைச்
கொண்டு வந்தருளுமோ கோமா னெனமுனிவ
னண்டகையஃ தாமென்ரு னேய்ந்து. (கஉசு)

கம்மே லெழுபொழிலிற் கந்தவேண் மீண்டருளி
யம்மே வணங்கினேப்பார்த் தார்ப்பிலெடு—நம்மேற்
பழிப்படுவெம் போராற்றிப் பட்டகினே யெல்லா
மெழுப்புகினீயென்ரு னினிது. (கஉஎ)

சீருயிர்கள் சிக்கித் தெறவிழுந்த நங்கேளீர்
யாரு மெழுதி ரெனவருளப்—பாரின்கட்
டுஞ்சுகின்றேர் தொல்லுணர்வு தோன்றவெழல் போற்றமரோ
டஞ்சவார் கோனெழுந்தா னங்கு. (கஉஅ)

எழுமையத் தெம்பெருமா னின்கருணை வெள்ளம்
பொழிமுகமோர் மூவிரண்டும் பொற்றோட்—கெழுவரையீ
ராறுமயின் முற்படையு மாகியுருக் காட்டவண்ஞர்
வீறுமலர்த் தாண்பணிந்தார் வீழ்ந்து. (கஉக)

ஆரெயினர் சேரி யளித்திடினீ யேயெங்கள்
சாரிகையை வெளவிக் காவிலிருஞ்—சோழித்தே
தீயபழி காட்டினையீன் செல்வர் கொளவிடதைத்
தாயருத்தி ஞர்தடுப்பர் சார்ந்து. (கஉ0)

ஆங்கததா னிற்க வணங்கைலிழை வான்வெளவி
நாங்களுண ராவண்ண நங்காவ—னீங்கியெந்தா
யொல்லை யிவட்கொணர்ந்தா யூர்க்கேகி வேட்டனன்முன்
செல்லுதினின் னூர்க்கென்ரூர் தேர்ந்து. (கஉக)

மோமன் முதலோர்சொன் மன்றன் மொழிக்கிசைந்தே
கோமனருள் செய்தனையுங் கொண்டிடையாழ்த்—தூமுனிவன்
றண்ணெடுபூங் காதிங்கித் தாண்மலர்க ணேவவரை
மன்னெடுஞ்சீ ரூர்புக்கான் வாய்ந்து. (கஉஉ)

தீந்தை யொதிமருஞ் சண்முகன்பாங் கேகிமகிழ்
சிந்தையுற நேரக்கிச் சிலையினரைக்—கந்தனே
நந்த மினேக்கவர்ந்தா னம்மொழியாற் ரூன்மணப்ப
வந்தனனீங் கென்ரூர் மகிழ்ந்து. (கஉக)

செப்பவர்சொற் கேட்டுச் சிறுகுடியின் மேவுற்ரே
ரொப்பில்லெனா ணுவகையுற்ற—நிற்பமன் னூர்த்
தன்னகத்திற் சண்முகனைத் தாழ்குழலோ டெய்த்தண்மேன்
மன்னு விருத்தினுன் மற்று. (கஉச)

அன்னபோ தாறிருதோ ளண்ணலய லாதணங்கை
மன்னருளி னேக்க மருவெயினை —மின்னனையார்
செய்கோல நீங்கிமுன்னைத் தெய்வதமாக் கோலமுற்ற
தெய்கோல் விழியருட்க வேய்ந்து. (கசுஇ)

நிந்தையொடு தாயுஞ் தமருஞ் செவிலியுமேர்
நந்து மிருளையுட னல்கையருஞ்—சந்த
மிருந்தமகள் கோலங்கண் டிம்மினுற்ற தெம்பாற்
பெருந்தவமே யென்னூர் பெரிது. (கசுக)

அந்நல்ல வேலைதனி லன்பா னிறவனர்கோன்
கந்தபிரான் பாணியின்மின் னைபைகல்லி—நந்தவமா
மாதை யெப்பினின்று நன்னீர் தனன்கொன்கென்
ரோதுபுனற் ருரையுய்த்தா னுற்று. (கசுஎ)

நீற்றவத்தின் மாண்டசீர் நாரதனக் காலைதனிற்
சொற்றமுறு வேலோன் குறிப்பினவ்வி—மற்றை
யறைகலனுந் தந்தமண மார்சடங்கு நாடி
யறைவி னிபிற் செய்தான் மகிழ்ந்து. (கசுஅ)

அந்த வமயத் தானண்டர் சூழ்விண்ணிற்
றந்திடையோ டுற்றமணந் தான்கண்டு—நந்தருன்செய்
தங்களிப்ப மான்மூதலோ ராய்மலர்தூ யேத்தினுர்
புங்கவனே யன்பு புரிந்து. (கசுக)

அறுமுகமா வள்ள லதுநோக்கிச் சீறா
ரிறையுமுண ராவண்ண மீன்ரேர்—நறைமலர்த்தான்
கைதொழுதே யேனையர்க்குஞ் காண்முறையிற் கூர்ந்தவருள்
செய்தனன்மா வோகை சிறந்து. (கசஂ)

அங்கந்த வேலை யயனு நியரோடு
மங்கையொரு பாகன் மறைத்தேகத்—தங்கமுனி
செய்த சடங்குமுற்றத் தேன்மொழியோ டத்தினேத்தா
னுய்நிறத்திற் போற்றினு னுற்று. (கசக)

மற்றந்த வேலைதனின் மாதலனேர் வள்ளிதனைக்
கொற்றவேல் வேண்மணஞ்செய் கோலங்கண்—டுற்றகண்க
டம்மா லுறுவபெற்றேன் ருனென்ரூன் கோலுவகை
யம்மா பெரிதறைவா ரார். (கசஉ)

சூன்றங் குலவுங் குறவர் குலமகளிர்
மன்றன் மருமகனு மன்மகனு—மென்று
மிலகுமின்னே போல்வாழ்க வென்ரூரி கூறி
மலாறுகு தூர்த்தார் மகிழ்ந்து. (கசஎ)

செந்தினைமா தேனற் செழுங்களிக டீக்காய்கள்
கந்தம் பிறவும் கலத்திலிட்டுப்—பைந்தொடியும்
வீறுடையபீயு மிசைதிரெண் வெவ்வெயினர்
கூறவருள் செய்தான் குகன். (கசக)

வில்லெயினர் காதலியும் வித்தகனர் காதலனுஞ்
சில்லுணவு துய்த்தார் திளைத்திடியல்—குல்லையக்தார்
மாயனய ஞதிம்பர் மானவர்பான் மற்றிருபா
வாயவைபா லெங்குமுன்ன தார்ந்து. (கஙள)

அனையபோ தாறிருதோ ணண்ணலெழுக் தாங்கே
நனையயில்வாள் வில்வேந்தை நோக்கி—வனிதையுடன்
சென்றியாஞ் சீரார் செருத்தணிகை வெற்பறைது
மென்றனுகன் றென்றிசைந்தா னேய்ந்து. (சஅ)

தாய்செவிலி பாங்கியெழிற் றையறனை கோக்கிவிற
லேய்வரான்பின் செல்லுதியோ வென்றுதழ் இ—பாய்தருசீர்
நந்திடுபல் லாகி லிலவே னோடேகச்
சிந்தைதனிற் கொண்டா டிரு. (கசக)

தேவியுட னங்ககன்று சேய்குறவர் காவலங்கூப்
கோலியனற் சீர்த்தி கொளச்செலுத்தி—மேவிசை
வாங்கிருத்தி வள்ளி யசலமிகத் தந்தணிகை
யோங்கறனைச் சார்ந்தா னுகந்து. (கஙo)

செச்சையணி சேந்தன் செருத்தணிமா வெற்பிலும்பர்
தச்சன்முன் னுற்று தனிநகர்புக்—கிச்சகத்தி
லாருயிர்கள் யாவுமுய்ய வகுகுறவர் கங்கையொடு
சீரமா வீற்றிருந்தான் றேர்ந்து. (கஙக)

அந்த வமயத் தவிர்வள்ளி நாயகிவேற்
கந்தவேள் காமர் கழல்பணியா—லித்தவெற்பின்
மன்னியற்கை யாவும் வகுத்தியெனப் பேரருளி
னின்னன னன்கோது மிறை. (கஙஉ)

செண்ணிலகோ வெஞ்சூர்ச் செருத்தொழிலி னேடெயினர்
வண்மகளும் யாந்தணிந்திவ் வாயுதலான்—மின்செய்
செருத்தணியென் றோர்காமஞ் செப்பிடவெய் திற்றே
திருத்தருசீர் மேவிச் சிலம்பு. (கஙக

மன்றணவி பூசை மிழற்றவோ டசனோர்மா
ன்றமருங் காஞ்சி கோணுக—நின்றிடலா
லந்தமுற வேசெல்ல வாந்தகைத்தன் றேர்குடிகொ
ளிந்தவரைத் தூய்மை யினிது. (கடிச)

நிகரத்துட் காஞ்சி கச்சிறைக்கு மாபோற்
கொத்து விரித்தணிகை சீர்த்த—தகமுகத்தே
கோடியம்பிக் கூர்வேய்ங் குழலூதி யாழிசைத்துப்
பாடினன்ன ராடுதுமிப் பால். (கடிஎ)

மந்தாமா மேரு வரைகபில யாதியைப்போ
லித்தவெற்பி லோகை யெமக்குண்டே—யந்தார்கோன்
வைகலுமே சாத்துதற்கிம் மன்சுனையிற் காலிமூன்
றெய்துறவே வைத்தா னெமக்கு. (கடிசு)

காலையிலோர் பூவெங் கதிருச் சியிலோர்பூ
மாலையிலோர் பூவிவ் வரையின்மே—னீலமூன்
றென்று மலரு மிறும்பூ தடைத்தெனினிக்
குன்றின்சே ராருரைப்பார் கூர்ந்து. (கடிஎ)

இந்த வரைதொழுவோ ரேய்ந்த பவமேகுஞ்
சிந்தையினன் போடிச் சிலம்பிற்போய்—மும்தின்ற
விச்சுனையின் மூழ்கிவந்தே யெம்மை வழிபட்டோர்
மெச்சுபதம் வாழ்வார் விழைந்து. (கடிஅ)

அஞ்சுவகை லிந்த வசலமடைந் தெம்மடிக
டஞ்சமென வுன்னியே தாழ்தவத்தோர்—நெஞ்சமதி
னுபேல போக னனிநிரப்பி யெஞ்சலிலோர்
வீடுபே றுற்றிருப்பர் வேட்டு. (கடிக)

தேவ ரொனினும் திகழ்முனிவ ரேனுமற்
றேவ ரொனினுமிவ்வெற் பேய்ந்தொழார்—தாவாங்க
டம்மிற் கடையரே தம்பவங்க ளர்தருமோ
வம்மவலஞ் செய்யிலும்பா ராய்ந்து. (கசுo)

பாதகஞ்செய் தாரேனும் பல்பவஞ்செய் வாரேனு
மாதரான்கொண் டேதணிகை யார்வரே—லோதவர்தாழ்
தேவிற் பொலியயன்மா றேவரினு மேதக்கோர்
யாவர்த் நினுமிக்கோ ரீங்கு. (கசுக)

ஓர்பலமா வெற்புறைவோ சோர்தருமஞ் செய்யிலது
பற்பலவா யோங்கும் பவஞ்செய்தாற்—சிற்பமதா
யொன்றதய்த் தேய்ந்திடுமிக் குன்றிதன்றி யற்புதங்க
ளென்றனக்த கோடியுண்டு சூழ்ந்து. (கசுஉ)

என்றிவைவேள் கூற வெளினர்தம் மின்னினவி
நன்றென் றுவகையுற்று நாளிலத்தார்—குன்றிற்
றெத்தவிந்த வெற்பின் றிறனின் னருளா
லறிந்துய்ந்தே னென்ரு னமர்ந்து. (கசுக)

இந்த வரையொருசா ரீசாறு தோளிறைமான்
றந்த வணங்கரசுந் தானுமா—னேந்துருவி
லோங்குருவொன் ரூகமத்தா லுய்த்தருச்சித் தேவேண்டி
யாங்கருளும் பெற்ரு னமர்ந்து. (கசச)

அருத்தியொடு சென்ரு னாளைவழி பட்டாங்
கொருத்தியுடன் வைகியெங்கோ னேர்நா—டிருத்தணிதைச்
சந்தவெற்பி னின்றே தயங்குவெள்ளி மால்வரைப்பாற்
கந்தவெற்பிற் சென்ரான் களித்து. (கசஞி)

கந்தவெற்பிற் சென்றிளவல் காய்கதிர்வி மானமொரீஇ
வெந்தகைய பூதர் வியந்தேத்த—வந்தளிபோ
யானைமகன் வாழு மெழின்மஞ் சிரம்புக்கான்
மானைமக னோடு மகிழ்ந்து. (கசசு)

சைவத் தனிமுதற்சேய் தன்வரவு கோக்கியே
தெய்வப் பிடிவந்து சேவிக்க—வைதி
னனியார மார்புறவே ணன்றெடுத்துப் புல்லித்
தனியார் துயர்தீர்த்தான் ரூன். (கசஎ)

அன்னபொழு தங்குவள்ளி யண்டர்கோ ஞரணங்கு
பொன்னடிக டாழப் புரிந்தெடுத்து—மின்னனையாய்
நற்ற தமியனாய்த் தன்னினிவேற் கோர்துணையி
னுற்றவா நன்றென்ரு னோர்ந்து. (கசஅ)

செந்தமிர்வே ளண்ண றிருவனைய மாதரொடு
வெந்தழலிப் பீடிகைமேல் வீற்றிருந்தா—னந்தமர்ந்த
வாயிய மாதவனைக் கண்ணுற் றிவள்வரவை
யெய்வுரைத்தியென்ரு ளிங்கு. (கசக)

வண்டருமால் பாலீ சிருவருமே தோன்றினீர்
யாண்டொருமுக் நான்கனவு மெம்மெழிற்றேன்—வேண்டினின்றே
யெரிண்மா தவம்புரிந்தீ ரும்மையெய்தச் சேருதம்யாம
வின்பா ருறுதிசென்ற மேல். (கலஂ)

சொன்ன முறையினையே தூக்கி யிருவருளு
முன்ன மருளியநீ மொய்ம்புடைய—பொன்னகாண்
மன்னன் மகளாய் வளர்ந்தா யதுபோதி
லுன்னை மணந்தா முவந்து. (எலக)

வக்கினர்கண் மாது னினையளிவன் சொல்வினைவு
தூக்கினியன் றீமூழ்கித் தொல்வடிவு—நீக்கியே
யுன்னிற் றிகழுருவத் தோடெழீஇ வள்ளிவெற்பிற்
றென்னிதினேற் றுங்கிருந்தா டேர்ந்து. (கலடு)

செண்ணிலவவ் வெற்பிற் செழுனிவ னேற்புழியோர்
பொன்னிலனளிர் மாஞென்று போர்த்தலவ—வன்னதனைக்
காதலொடு நோக்கவண்ணன் கர்ப்பமது மேவவிந்த
மாதக் கருவிலுற்றான் வாய்ந்து. (கலகூ)

மானிவ் வணங்கை வயிற்றினிடை தாங்கியே
யானதோர் வள்ளி யசழ்ப்பயம்பிற்—றூளித்துப்
போகவங்குக் கானவர்கோன் பூவையுடன் கண்டெடுத்தே
யேகிவள்ளி யென்றனன்பே ரேய்ந்து. (கலச)

மன்னெயினர் மாதாய் வளருமெல்லே யாமவள்பாற்
றுன்னியும்வேட் கையுரைத்துத் தன்புற்றும்—பன்னியுஞ்சீர்
மாயைபுரிக் தோர்வனத்தின் மாதைகொன்னல் வேடர்கல்க
வேயமணஞ் செய்தே மினிது. (கலஙி)

அவ்க னகன்றிவனோ டார்தெய்வக் குன்றகம்போய்த்
தங்கியோர் செல்பகன்மைத் தாழ்குழலா—யிங்குவந்தே
மென்றினைவேல்வீர னியம்பலிப மாதவினுய்
கன்றெனவே யொன்றுசொல்வா னன்கு. (கலசு)

தொல்லையின் மாயவன்பாற் றோன்றினளு மானுமிகர்
தெல்லையில் காலமிருந்தேமை—யொல்லையி
லம்மா விவண்கூட்டி ஞண்டக்கைவி யம்புரியும்
வைம்மா றினையென்றான் காண்.

மழின்தனையை யானே மகள்சொல் வினவிமுன்னுள்
யன்றங்கை யாருனைக் கேதலிஞ்—ஞான்று
மிடைக்தே நிலையளாய் மேனியுய்ந்தே னின்னே
யடைந்தே னளித்தியென்று ளாங்கு. (கஎக)

மன்றற் குறமகளிம் மாற்ற வின்றுதெனவை
தன்றிருத்தா டாழத் தழுவிக்கொண்—டின்றுணை
மற்கரிய கண்டன்சே யாருளு நான்பெற்றே
னைற்கரிய தேதென்று ளிங்கு. (கஎக)

இக்கிரான்றன் மாது மெயினர்தம் மாதுமிவ்வா
றந்தரமின் றன்பி னளவளாய்—சிந்தைபுயிர்
செய்கைறப் பொன்றுய்த் திகழ்மணமும் பூவும்போ
லுய்கவுல கொத்திருந்தா நூற்று. (கஎஏ)

பாலுடனே தேன்கலந்த பான்மையென யானைமான்
சால வதவு தனையமா—ரேலவே
போதவழி பாடியத்றிப் போற்றவொளிர் வேற்றடக்கை
காதனங்கன் வீற்றிருந்தா னன்கு. (கஎக)

மாலவுண ராமுருப்ப மாயக் கனமுறு
தால களிதழைப்பச் சைவமல்கச்—சால
விழையவிரு மஞ்ஞை யினிர்வே னருண்மா
மழைபொழிய மென்று மகிழ்ந்து. (கஎஉ)

சேவலும்வா மான்றேருஞ் செய்யமணித் தோகையுஞ்சீர்
மேவு தருமொளிர் வேலுமற்ற—யாவமண்ண
ஞபெணி ணன்கியற்றி நற்கோவின் மூற்கோலி
மாகெணி வீற்றிருந்த வாய்ந்து. (கஎஙீ)

ஆறிருதோள் வாழ்கவரு ளாறுமுகம் வாழ்கவெற்பைக்
கூறிடுவேல் வாழ்க கொடிவாழ்க—வேறிமா
வீரமயில் வாழ்கவிரு மெல்லியர்கள் வாழ்கவன்பார்
சீரடியர் வாழ்க சிறந்து (கஎச)

தியங்குறுசொன் மோனை தளையெதுகை நாடி
மயங்குறுபோ தென்றன் மனத்துள்—வயங்கறிவாய்த்
தோன்றுமை தோற்றுவித்த தோன்றலன்சீர்த் தொல்காதை
நான்றுளே சொற்றே னயந்து. (கஎஞி)

இகாற்றவருள் கூர்சேர்க் குமரவேண் மாக்கதையைச்
சொற்றவரும் சூழ்குருந் தோமறவே—கற்றவரும்
நிற்க முயல்பவரும் காதலொடு கேட்பவரு
கற்கதியி லெய்துவரே கன்கு. (கஅசு)

ஒன்ரு யிரண்டா யொளிர்மூன்ரும் காலெந்தாய்ப்
பொன்ரு வயிர்க்குயிராய்ப் பூரணமாய்—நின்ரு
னெவன்ரு னெவர்க்கு மிறைவனு மேத்தி
யவன்ரு னடைதமன்றே யாங்கு. (கஅஎ)

கற்றுணர்ந்தோன் போல்யான்செய் கந்தபுராணவெண்பா
முற்றுணர்ந்தோன் றன்னருளான் முற்றிற்று—மற்றதன்பா
லித்தொகைபா மையா யிரத்தறுநூற்று
பத்தைந்து கோசைவெண் பா.

கூர்வளக்கச் சிக்குமக் கோட்டக் குமரனருள்
சார்கசீ யப்பவிவா சாரியர்செய்—சீர்கொள்
விருத்தந்தன் கந்த புராணக்கிவ் வெண்பாக்
கருத்தன்றி வேறன்று காண்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா ககஙசு

தக்ஷகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ காண்டம் ஆறுக்குத் திருவெண்பா நிகூசுஙி-

கந்தபுராண வெண்பா.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்.	பாட்டு	பிழை	திருத்தம்
கச	உரு	பொது	யொது	கஉ.எ	ஙஅ	ஹான்	ஹான்
கரு	உ.எ	ஹராய்	ஹராய்ந்	கஉ.அ	சஙு	டேர்	டார்
உக	அரு	றுசுவை	றுறுசு	கங.க	எ.எ	ரோடு	சொடு
உஉ	ஙரு	வோ	வே	கங.ங	ஙரு	லேர்	லோர்
உச	ஙரு	முரா	மளா	கங.ரு	கசரு	யேர்	யேர்க்
உஅ	உசு	கூமை	கூறை	கங.சு	கங.ரு	வாய்	வாய்த்
	ங.உ	குரா	குளா	கங.எ	ங	தந்த	டந்த
ங.க	ரு.எ	னோ	டேர்			வடி	டடி
சஙு	கங	னு	து	கங.அ	ச-	யோ	யே
ரு.ங	ங.ங	ரோறு	ரோறு	கசக	கஙு	னினை	னினை
ரு.எ	ங.எ	காழ்	காழ்த்	கசச	கசு	நினவு	நினவு
ரு.அ	சக	ழன	ழன்		ங.அ	றனர்	றனர்
ஙரு	ங.ங	சொல்	சொல	கசசு		மைதா	ணமதா
சுச	சங	யொங்	யெங	கரு.ஙு	ரு	பதங	பதங்
சுஅ	அ	லாரக்	லரக்		ங	னேரி	னெரி
	ஙு	ழியன	ழியன்		சு	வாய்க்	வாய்ந்த
எஉ	கச	சிமா	சிர--மா			வாரு	ளரு
	கசு	யும்	யும		அ	விருந்	விருந்
எரி	கச	ஐை	கயி	கரிக	கள	னிறு	னிலு
அஙு	சு	தழ்	தழ்ச்	கரிஉ	உ.அ	ணேன்	ணென்
சுச	க	லெம்	வெம்	கரிஎ	ங.ஙு	நீச்	நீச்
	எ	மூறி	மூறீ இ	கரிக	சசு	ன்னடை	ன்ப
சுரு	கசு	ரிகல்	ரிகற்		கரு	தழிழி	தழிழி
சுசு	உ	ணினி	ணினி	கசக	உ	பூக	பூத
கஙஙு	உ.ஙு	தென்	ரென்ன		ங	உற	உறு
கஙஉ	ங.உ	ணல	ணவர்	கசஉ	கஉ	லம்	லபம்
கஙங	சஅ	வுட்	யுட்	கசரு	ங.ரு	ழிந்த	ழிந்த
கஙரி	சசு	படி	யடி			ரம்மை	ரம்பை
கஙஎ	சு.அ	மெல்	வெல்		ங.சு	லென	லென்
	எசு	வரு	யரு		உ	கண்	கண்ட
கஙஅ		சூர்	சூர்த்	கசச	சு	கலவை	கலவ
	சுங	சூர	சூர்		கச	யழல்	யுழல்
கஉஙு		ஐை	கயி	கஎஙு	எ	நலவு	நலமு
	கங	கேழ்	கேழ்த்	கஎசு	ரஎ	டேர்	டேய்
கஎஉ	கசு	நிறன	நிறை	கஎஎ	ரிசு	னின்ற	னின்ற
கஎசு	கஎ	கண	கண்	கஎஅ	சக	ழுத்த	ழிந்த
	உ	கேழ்	கேழ்ச்		கச	மெல்	மெமல்
கஎஎ	கஙு	முனி	முனி	கஎக	எஙு	வெல்	வெல்
கஎஅ	கஉ	ஐை	கயி	கஎச	கஉ	னேர்க்	னேய்க்
	உசு	ன்னு	ன்று	கஅஉ	கஎ	செய்	செய்
கஉ.ஙு	உ.எ	யோங்	டோ	கஅச	கஙரி	யேர்த்	யேத்

பக்கம்	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
ககஉ	எ	தான்	தான்		உடு	வத்	வர்
ககங	உக	டோட	டோ	உசஅ	டு	னுன்	னுன்
ககசு	சடு	ன்ல்	ல்கா		எ	லாய்	லா
உ0க	கசு	மெ	மே			றை	றையு
உ0உ	உ	தொட்	ழொட்	உடுஎ	கள	டயை	டியை
உ0ச	உ0	கப	கப்	உடுஅ	உஉ	யர்தி	யுர்தி
உ0எ	சக	கேழ்	கேழ்க்	உசு0	உ	சோர்	தோர்
	டு0	ஷெ	ஷெ	உசுங	உ	றப்ப	றபபு
உ0அ	டுச	ரத்	ரத	உசுசு	கக	மேவு	மேவு
	டுஅ	பன	பன்	உஎங	ங	தேர்	தே
உகஉ	அஎ	ற்ற	ற்றி	உஎச	அ	வெய்	லெய்
உகங	அ	யா	வர	உஎசு	ஙடு	யேர்	யேர்ச்
உகடு	கக	னேங	னேங்	உஅ0	அ	வீழா	வீழி
உகசு	உள	யான	யான்	உஅச	டுங	ஜையை	ஜையை
உஉ0	உ	புகா	புகர்	உஅடு	உ	னீஜி	னீஜி
	சு	லேர்	லேய்	உஅசு	கச	கமழ	கமழ்
உஉக	சு	ஞன்	தோன்	உஎஅ	க	வெண	லெண
உஉச	கசு	துன்	துன்		உ	காங்கு	தாங்கு
	உ	டினை	டினை	ஙசு0	சு	வல்ல	லல்ல
உஉடு	கு	கூர	எர	ஙக0	உக	கம்பி	கம்பி
		எர	கூர			வொன்	யொன்
உஅஉ	கக	யொழி	யொழு	ஙகச	டுச	ணெற்	ணெற்
உங0	எ	றேர்	றே	ஙஉஎ	கஎ	கூர்	கூர்ங்
	கங	தேர்	றேய்	ஙஙச	கடு	ஞாக்	ஞர்க்
உங்க	டு	ன்னை	ன்னை	ஙஙடு	உங	ய்லி	ய்லலி
உங்உ	அ	யாரு	வாரு		உஎ	சொல்	செல்
	க0	வியா	வியா		உசு	ரு	ரூன்
உங்ச	அ	றனள்	றனன்	ஙடுஉ	ச0	குட்க	குட்க
	கு	னலீ	ன்னின	ஙடுங	க0ச	யடாத்	யடர்த்
		னகா	னகர	ஙசுசு	கச	டென்	டென்
உங்டு	கங	மென	மென்	ஙஎஎ	கசசு	லெழுந்	லெழுந்
	கஅ	மூன்	மூன்	ஙஎஅ	கஉடு	தனள்	தனன்
உங்அ		வான்	வான்	ஙஎகங	கங்உ	பே.யி	பேயி
உச0	க0	யேர்	யோன்	ஙஅச	கசஎ	தெற	றெற
உசக	சு	வொன	வொன்		கடுஉ	நிருத்	நிருள்
உசஉ	க	லற்கு	வற்கு	ச0சு	ங	ரன்	தென்
	ச	தும	தும்		ச	டனிக	டனிகு
	டு	பற்	புற்		எ	நிர்வ	நிவர்
	சு	ழுலன்	வலன்	சகசு	சுஉ	நின்	நின்
உசங	கு	மூன்	மூன்	சகக	கடு	ச்செய்	செய
	ஙக	லருத்	லிருத்	சஉக	உஎ	ணர்வி	ணரீர்
உசஅ	சு	மெய்	செய்	சச0	உ0	னீர்	னீன்
		லத்தி	லத்தி		உஉ	மகன்	மகன்
உசஙடு		தொன்	தோன்	சடு0	ககச	கன்	கன்

பக்கம்.	பாடம்.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	பாடம்.	பிழை.	திருத்தம்.
சஞ்ஞ	கஉ எ	தோ	தொ	ஞ்ஞ	கஞ	ரோனூர்	ர்தாம்
சஞ்ஙை	கங் ச	சேங்	செங்	ஞ்ச0	ங ச	தல்க	நல்க
	கங ஃ சு	வரையம்	வரையும்	ஞ்ச உ	ஒரு	ன்பின்	னன்பின்
சஞ்சு	கசு ச	வெண்	யொன	ஞ்சஞ	உசு	ளித்தா	ளித்தா
சசு அ	உ ங	ந்தித்	ந்தத்	ஞ்ஞ ங	கஉ	திரு	திரு
சசு க	ங ஞ	சங்	செங	ஞ்ஙக	கக	வரை	வரை
சஅ0	கங சு	வேங்	வெங்	ஞ்கஃ	ச த	னின் று	ளின் று
சஅக	கச உ	வற்	வற்	ஞ்சக	கக	த்த	த்தப்
சஅசு	கஅ எ	ரூர	ரூபா	ஞ்ஙஎ உ	ச க	பார	பார்
சகங	உச எ	ழீயே	ழியே	ஞ்ஙஞ	எ உ	ய்ப்ப	ருய்ய
சசஞ	உ அ ச	னிருன்	னருள்	ஞ்ஙச	எக	பிலா	பிலர்
ஙி0அ	எ	டான்	டாண்	ஞ்ஙஎ	அக	தம்	நம்
		ண்டான்	ண்டாண்	ஞ்அ0	ககக	ன்னி	வுன்னி
ஙிகக	ங ஙி	ப்பான்	டப்பான்	ஞ்அஞ	கஞ அ	நிலி	கீலி
ஙிகங	ஞ அ	வரரி	வாரி	ஞ்கச	ஞ்க	பொரி	பொரீ
ஙிகஞ	எக	தேய்	தெய்	சு0க	ககச	ற்ற	மற்ற
		தெர்ந்	தேர்ந்	சு0ச	ஞ்	வற்ற	வற்ற
ஙிகசு	அஞ்	வெண்	வள்	சு உ எ	கங	வீரன்	வீரன்
ஙிகஅ	க0ச	யுரிய	புரிய	சுங கச		வடி	படி

சீர்மாறியிருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	திருத்தம்.
சுசு	கஉ	மாண்டவிய னுடி
அ0	க0	நீர்த்தழுடி வைத்து
ரு0க	அக	வேந்தனை கேளா
கங0	சு ஞ்	சென்மாத்தேர் விட்டு
கச0	உ	சுற்றம் பதைத்திரங்க
ககசு	கு	தூவெண் முகைஞெவ
கஎஎ	ஞ்ஞ்	போய்க்கொணுயிர் தாங்ஙனிலிம்
ககச	உசு	சேய முகற்பாரா
உஉஅ	கஉ	வெறுக்கோதோ வும்ப
உகச	சு	துன்னிரக செங்கும்
உசஎ	ங உ	லுன்னேடன்பி னுன்னுழ ீ
சூசக	க0	னத்த னடியவன்போல்
	கச	தூயதிரு மஞ்சனமும்
ரு0அ	சு	சென்னிசென்ப் டத்தானே
ங அச	கஎஅ	றியவர்தம் மோடு
சகஞ்	அஞ்	னிறையோர்மே லுய்த்தனனே
ஙி00	க	நேர்தன் னழுமில்லா
ஙிகக	ககங	மூன்னேர்தாழ் பாக்குறவே
ஙிகஞி	ஞ்ங	தரும்புவ னத்தனுய்